

آسِنِکهایِ از کتابِ مقدس

License

This work has been translated by Transform Iran. This work is available from <https://tibible.com>

If you would like to notify Transform Iran regarding this work, please contact us at (info@transformiran.com).

این کتاب توسط شورای ترنسفرم ایران ترجمه شده است و در تارنمای زیر در دسترس میباشد:

<https://tibible.com>

در صورت نیاز میتوانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

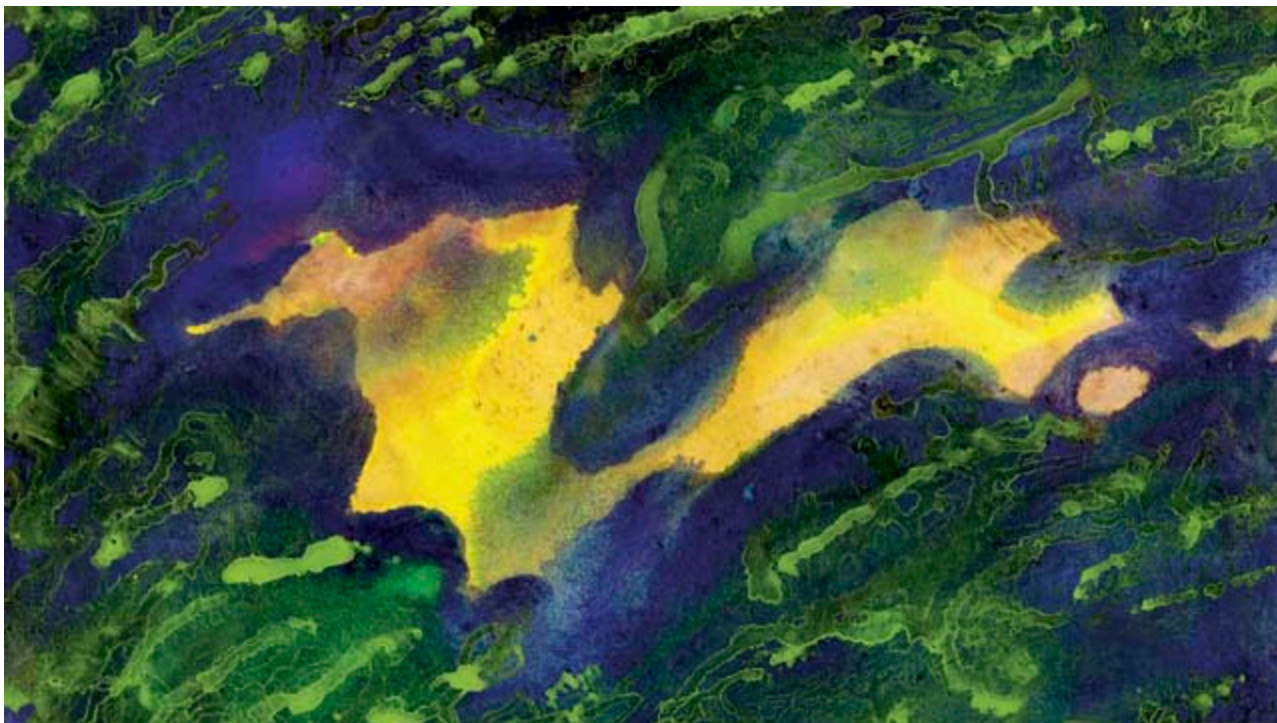
info@transformiran.com

Table of Contents

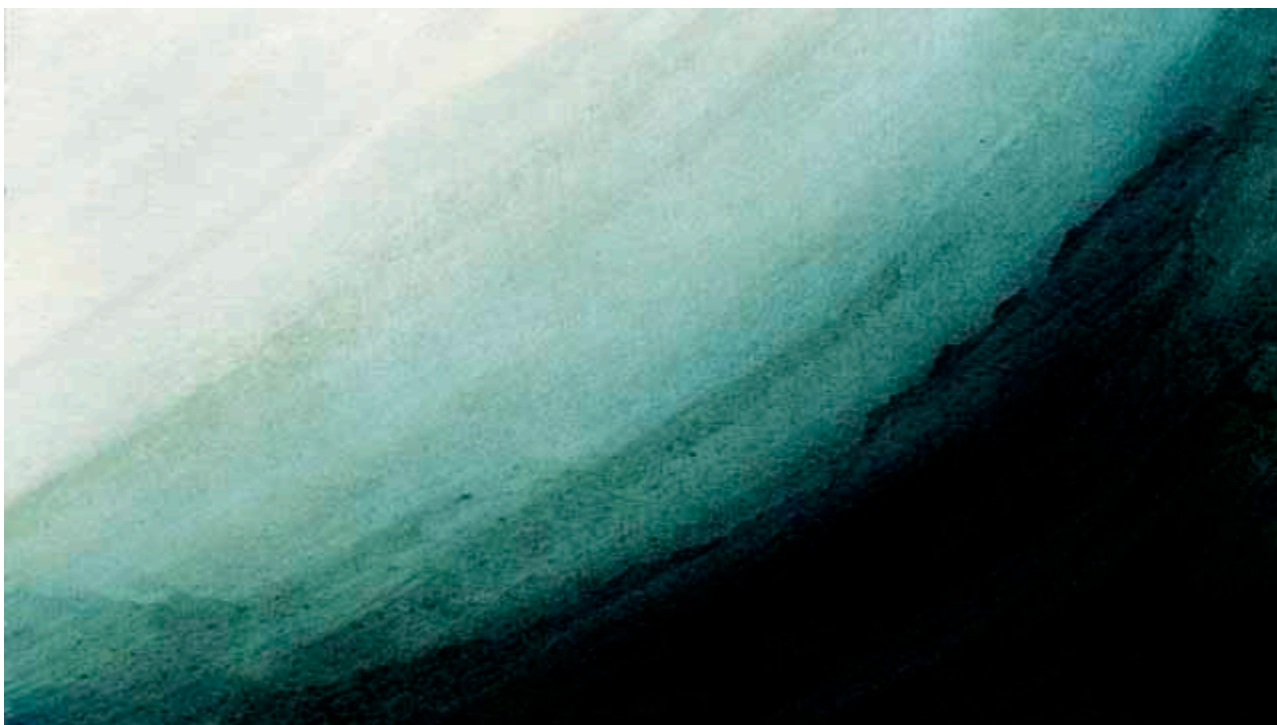
۱- خلق هاگردن	1
۲- دنيا بيم گونا	10
۳- بيل	18
۴- خدائه عهد و پيمون با اوراهيم	27
۵- وعده پسر	33
۶- خدا اسحاقو آماده هاكونه	40
۷- خدا يعقوب ر برگت ديه	45
۸- خدا يوسف و اخواناده ر نجات ديه	52
۹- خدا موسی ر صدا كونه	61
۱۰- ده بلا	70
۱۱- عيد پسخ	77
۱۲- خروج	82
۱۳- پيمون خدا با اسرائيل	90
۱۴- سرگردوني بيايون دله	99
۱۵- سرزمين موعود	108
۱۶- نجات دهندهها	116
۱۷- پيمون خدا با داود	127
۱۸- داود پادشاهي تقسيم	137
۱۹- پيغمبرون	145
۲۰- تبید و وگر دين	156
۲۱- خداوند وعده بيم مسيح ر هدائه	165
۲۲- زال يوحناي تعميد ديه	174
۲۳- عيسى اتولد	179
۲۴- يوحنا عيسى ر تعميد ديه	186
۲۵- شيطون عيسى ر وسوسه هاكونه	192
۲۶- شروع خدمت عيسى	197
۲۷- سامري نيكو اقصه	203

210.....	۲۸- پولدارِ جوون
216.....	۲۹- خدَمَتکارِ سنگدل
222.....	۳۰- عیسی مسیح پنج هزار نَفَرِ خوراک دِنِه.
228.....	۳۱- عیسی او سر راهِ مَشِ اِ
234.....	۳۲- عیسی یک مردِ دیوِ بَر و یک مریض زن رِ شِفا دِنِه
244.....	۳۳- کشاورزِ قصه
250.....	۳۴- عیسی مَثَل‌هایِ دیگَری تعلیم دِنِه
257.....	۳۵- دلسوزِ پَر
265.....	۳۶- تغییرِ قیافه عیسی
270.....	۳۷- عیسی ایلعازر رِ زَنَه هاکونه
277.....	۳۸- خیانتِ به عیسی
286.....	۳۹- عیسی اِ محاکمه
294.....	۴۰- عیسی به صلیب کشیده بوا
300.....	۴۱- خدا عیسی رِ از مُرده‌ها زَنَه هاکونه
305.....	۴۲- وگَر دینِ عیسی به آسمون
312.....	۴۳- کلیسا شروع
320.....	۴۴- شفای گداِ مردی توسطِ پَتَرس و یوحنا
326.....	۴۵- استیفان و فیلیپس
334.....	۴۶- پولس مسیحی بونِه
341.....	۴۷- پولس و سیلاس در فیلیپی
350.....	۴۸- عیسی مسیحایِ موعودِ هَسَنَه
360.....	۴۹- پیمونِ تازه خدا
371.....	۵۰- عیسی وگَر دِنِه

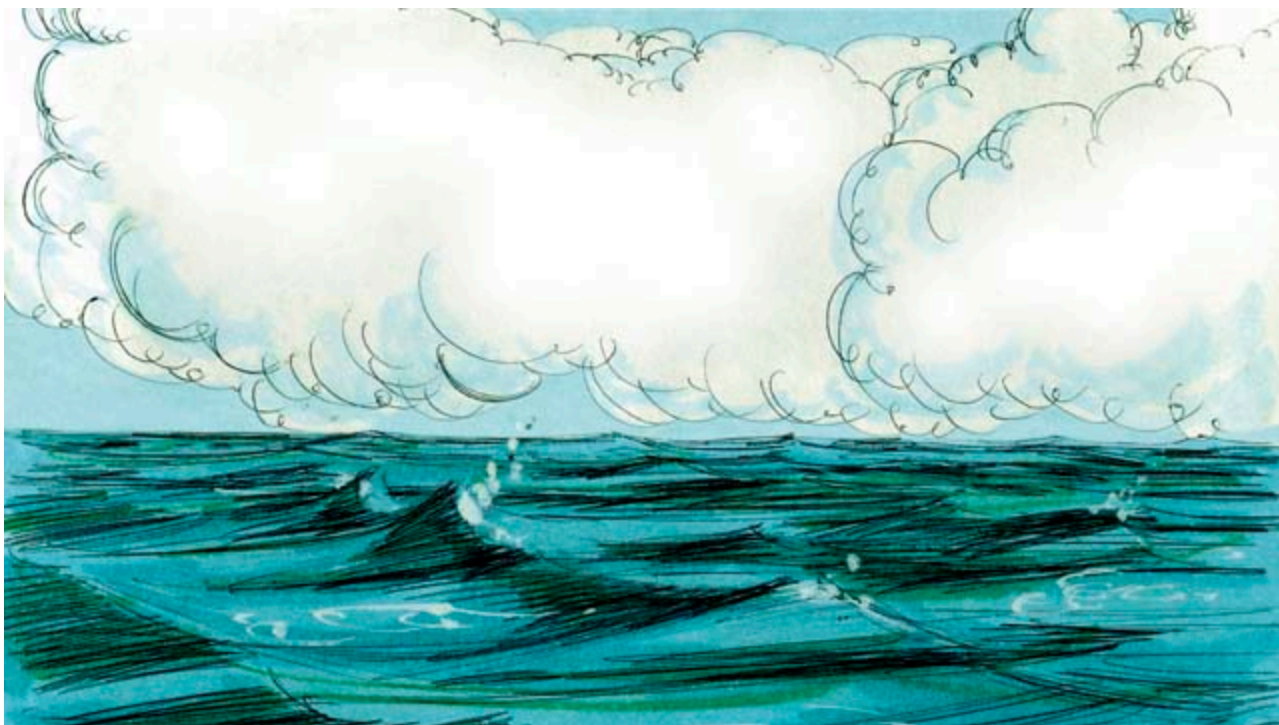
۱- خلق ھاگردن

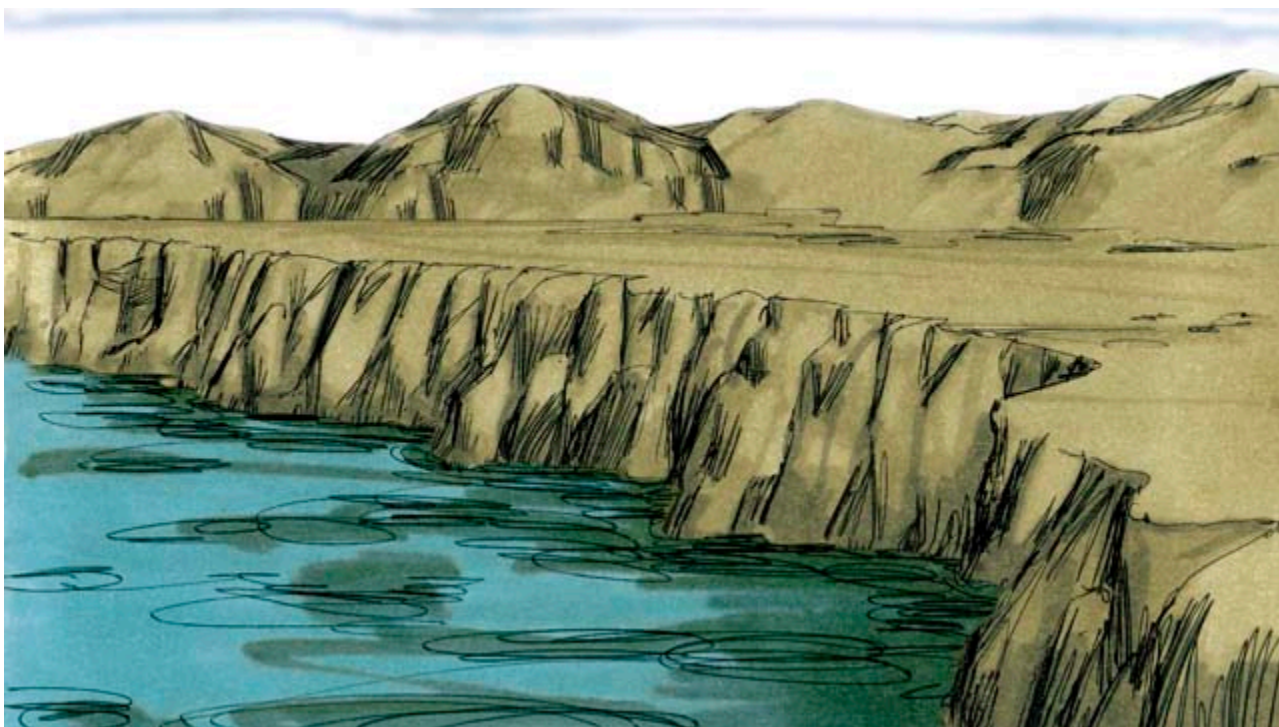
اَوَّلُ خدا، هَمّه چي ر اين جوري خلق ها کرده. او دنيا و هرچی اِ دِلّه درنه ر شِس روز خلق ها کرده. بعد از اينکه زمين ر خلق ها کرده، چون خدا هيچي ر شکل نِدا بِنه، هَمّه جا تاريک و خالی بِنه. اَمّا خدايّه روح اوئه سر دَوْنه.

بعد خدا بُگُتِه: «هَمّه جا روشن بو» و روشن بَوِيّه. خدا بَدِيّه سو چِنّه خوبه هَمينو اور روز نوم هَدَايّه. خدا تاريکی ر از روشنی سِوا ها کِرِيده و اُور شو نوم هَدَايّه. خدا روشنايي ر اَوّلين روز خلق ها کرده.

دومین روز خلق ها کَرِدن، خدا بُگَته: «فَلکی اوهای بالا بوجود بیه» و هنتی هم پِوا. خدا اون فلک ر آسمون نوم وشته.

سومین روز خدا بُگَته: «اوها همه آسمون چر یکجا جمع بون تا خشکی پیدا پو». او خُشکی ر «زمین» و اوها ر «دریا» نوم وشته. خدا بدیه اونچه که خلق ها کرده خوبه.

بعد خدا بُگتِه: «سبزه و دار زمین دله در بیان.» و هنتی بوئه. باز خدا بدیئه، اونچه خلق ها کرده خوبه.

چارمین روز خلق ها کردین، خدا بُگتِه: «آسمون دله روشنایی به وجود به.» و هنتی بیئه که خدا، آفتاب، ماه و ستاره ها ر به وجود بیورده تا زمین ر سو هاین روشنایی بُوخشن. همنتی بیئه، که روز، شو، فصل و سال همدیگه با سوا بونه. خدا بدیئه، اونچه خلق ها کرده، خوبه.

پنجمین روز، خدا بُگټه: «اوزیون، دریا ر پُر ها گُنن، پرته ها، آسمون دله پَر بَرزن. این جوری پته که او همته اوزیون و پر تئون ر به وجود بیورده. خدا بدیئه اونچه به وجود بیورده، خوبه و اشن ر برکت هدایه.

ششمین روز خلق ها کردن، خدا بُگټه: «زمین ازجونورون پُر بو.» اونچه خدا بُگټه عملی بوئه. اون جونون، وحشیون و زمین خیزون، و بئوها پنه. خدا بدیئه اونچه خلق ها کرده خوبه و ادل خوش بوئه.

بعد خدا فرمایش ها کرده: «انسونه خوشتنه واری بسازم، تا زمین و جونو رون ر فرمون هاین.

اون گذر خدا آنزه خاک روگتته و اور انسون واری در بیورده و اورزته ها کردیه. خدا اور آدم نوم هدائیه ویک گتته باغ او جور ها کردیه، تا اونجه، زنگی ها گتته و اون باغ ر مواظب بو.

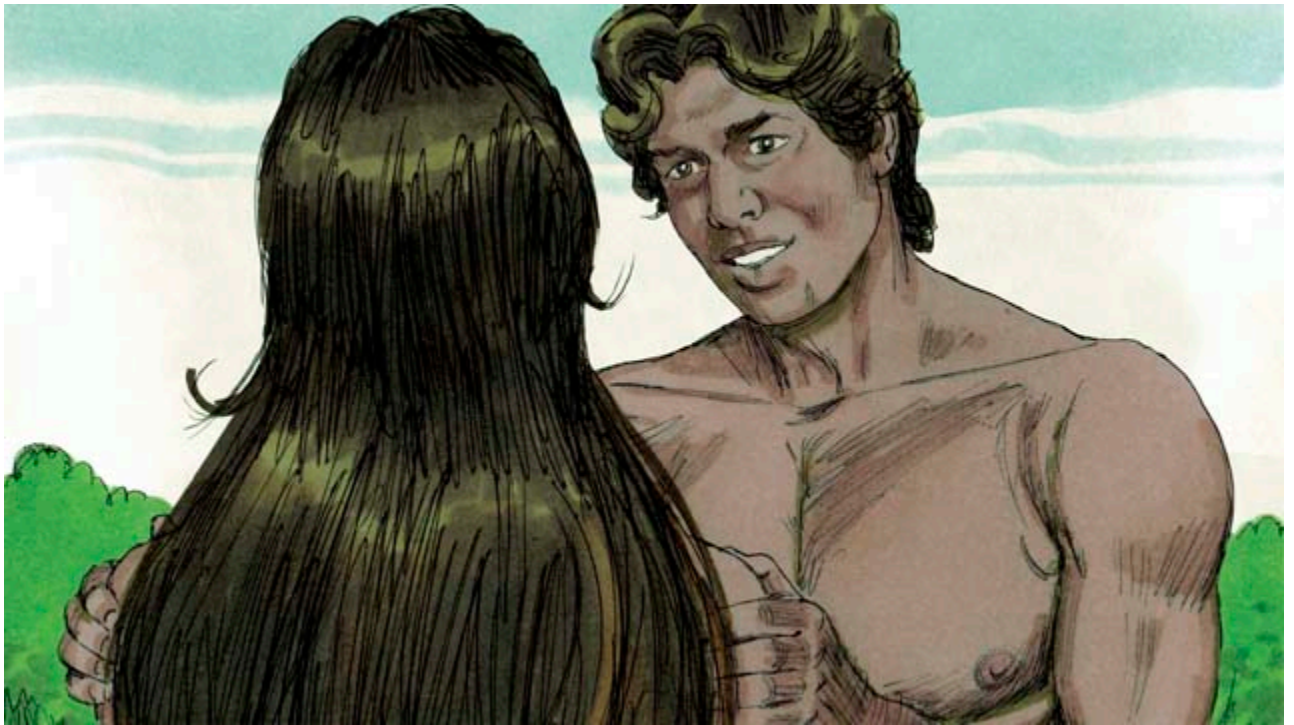
خدا دوتا دار مخصوص باغ میون وشته، یک دار نوم حیات بئه و یک دار نوم شناخت خوب و بد. خدا آدم ر بُگته: بتونی همه ی این باغ حاصل ر بخوری، اِلا حاصلِ خوب و بد بشناسین ر. چون آگه او، اون دار حاصل ر مُخوردِه، مُمَرِدِه.

بعد خدا بُگته: «خوب نیه آدم تنها ر بِمُنِه.» چون جوونون نتونسنه، همدِم مناسبی آدموبون.

هنٽي پٽه ڪه خدا آدم ڏور سڱين ها ڪريده. بعد اچينڪ اسقون ر بگته و اور زن بساته و اور آدم پيش بيورده.

وقتي آدم او ر پديه، بگته: «اين جو ندار مه شبيهه مو. او ر زن نوم هاکومه، چون از مرد پگته بوا.» به اين خاطر ڪه مرد خوش پدر مار با جدا بونه خوش همسر با يڪي بونه و از اون به بعد اون دو تا يڪي بونه.

خُدا مَرَد و زن ر خوش شِکل واری بساته. او اوشن ر برکت هدا و بفرماییه: «باردار بون، کُت گته و زَمین ر پُر هاگنن. خدا بدیه هرچی خلق هاگرده خوب و راضی بوا. همه اینا ششمین روز پیش یم ا.

هفتمین روز سر، خدا کار خلق هاگرین ر تموم هاگرده، هفتمین روز ر برکت هدا و اون ر مقدس بنامیه؛ چون روزی ب ا که خدا بعد از تموم بون کار خلق هاگرین، آروم بگینه. هنتی بوا که دنیا و همه مخلوقات ر خلق هاگرده.

آسینکی از کتاب مُقدس کتاب پیدایش فصل ۱ و ۲

۲ - دنیا بَمِنْ گوناہ

آدم و حوا یک قشگه باغ دله که خدا اُشِنو بساتینه، با خوشی زنگی ها مکردنه. با اینکه لوخت پنه، خجالت منکشینه چونکه هنوز گونه دنیا دله نمپنه. اُن ویشتر موقع باغ دله قدم مزنه و خدا با حرف مزنه.

اما یک دُم دراز حقه باز اون باغ دله دوه. اون دُم دراز زَنکه جن، بپرسیئه: «حقیقت دانه که خدا شمار از بخور دن همه میوه های این باغ، منع هاکرده؟»

زَنَکِه جواب هِدائِه: «اما اِجازِه دایمی هِمِه حاصِلِ اِین باغ رِ بَخورِم، جز حاصِلی که مَخصوصِ خوب و بد بِشناسِینه. خدا اِ مار بُگتِه: «اَگِه شما اِین حاصِل رِ بَخورِن، یا اِینکه اورِدَس بَزِنِن، مِیرِئِی.»

دُم دِراز زَنَکِر بُگتِه: «اِین حرف دُرُس نِیئه شما نَمِیرِئِی.» خدا دَوِنِه اَوِن کُدر که شما اَوِن دار حاصِل رِ بَخورِن، خدائِه واری خوب و بد رِ اَدِه با اِشنا سِئِی.»

زَنَکِه پَدِيئِه، اُون دَار حَاصِل، خَلِه قَشْگِه و خوشمزه واشوئِه. او که واسّه هَمه چي ر بَدونِه، يک ميوه دَار ديم پِچِيئِه و بُخوردِه. بعد اُون ميوه ر، خوش شور ر هَدائِه او هم بُخوردِه.

ناغافِلِکِي (ناگِمون) اَشِيْن چَش وَا بُوئِه و بُفهمينه لوخت هَسينه، آدَم و اِزَن، تَلاش ها کَرْدَنِه، تا دَار وَلگ با، خوشْتَن ر دِپوشْتَن.

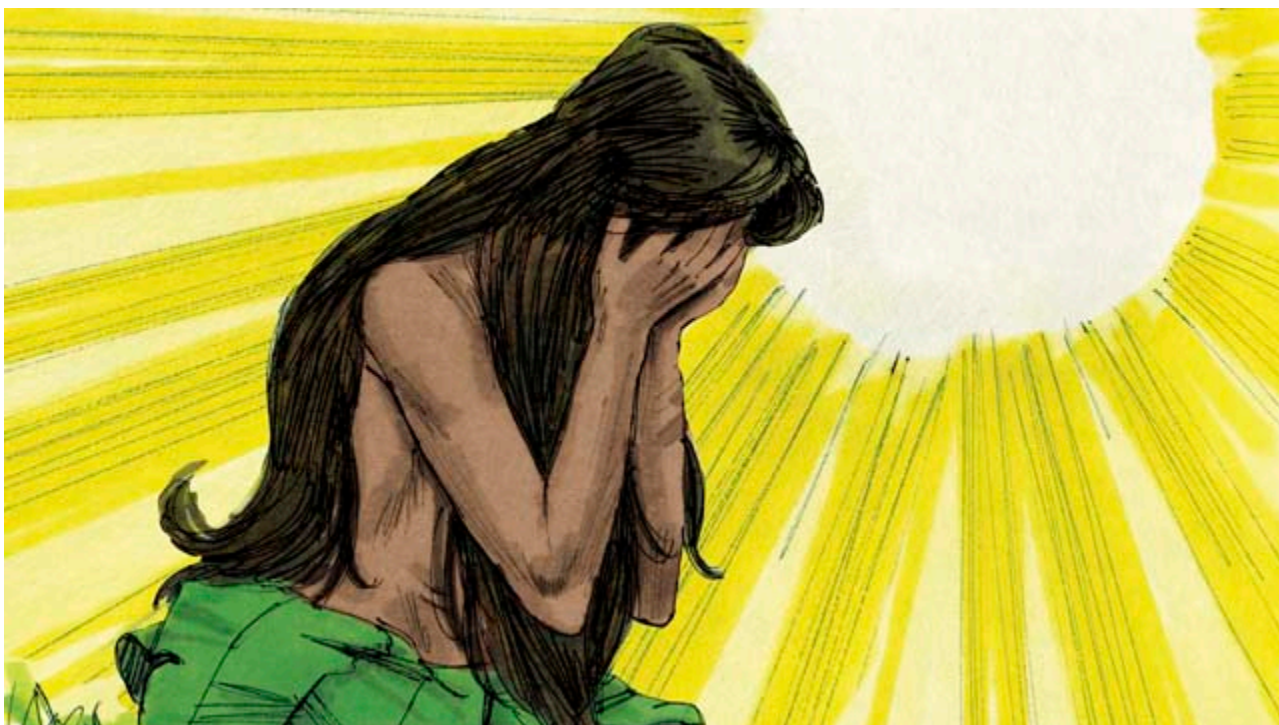
بعد آدم و ازن خدائه صدا ر بشنینه، که دونه باغ دله را مشئه. اشن خوشتنه خدا با نهون هاگردنه. خدا بگفته: «آدم گچه دری؟» آدم جواب هدائه: «ته صدا ر باغ دله بشنیمه چون لوخت بیه پترسیمه خوشتن ر نهون هاگردمه.»

بعد خدا بپرسیئه: «کی تر بگفته لوختی؟» آیا از اون دار میوه که شمار منع هاگردیمه، بخوردی؟» آدم جواب هدائه «این زن که مَر بُوختی، اون میوه ر مَر هدائه.» اون وقت خدا اون زنکه جن بپرسیئه: «این چه کاری بیه که هاگردی؟» زنکه بگفته: «دُم دراز امار فرب بدائه (گول بزئه).»

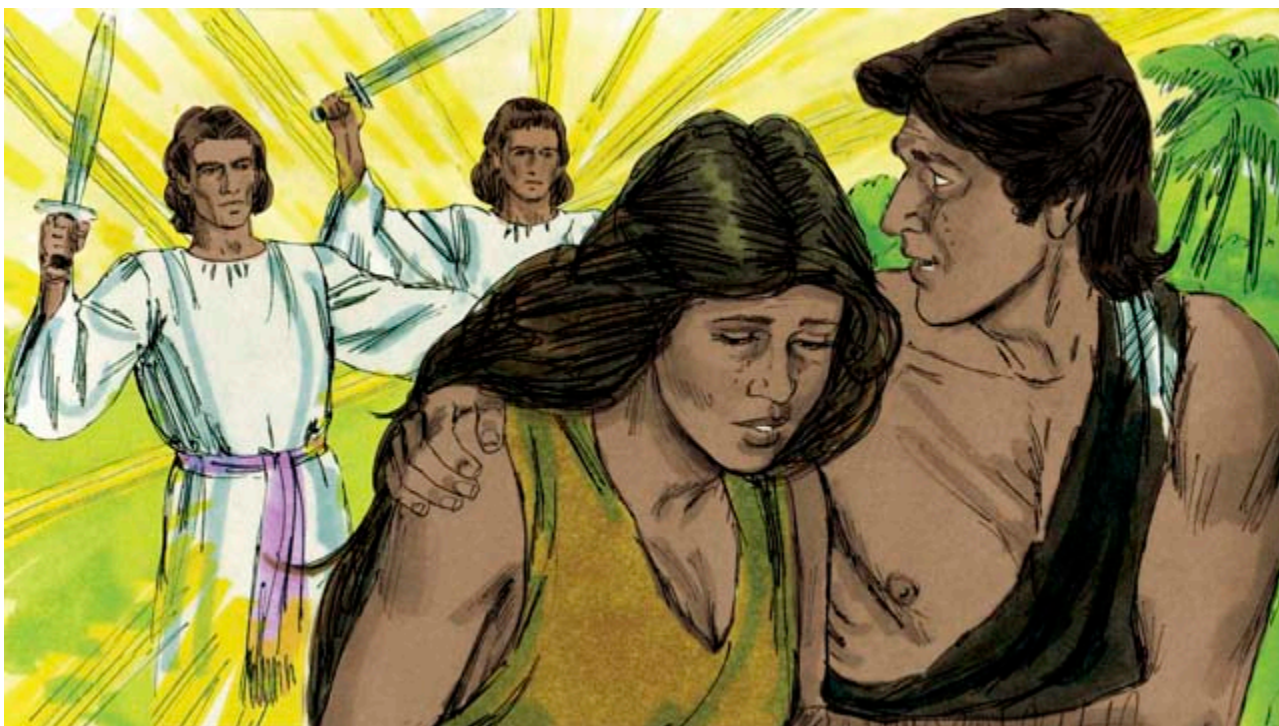
خدا دُم دراز ر بُگتته: «تو مَلعون هَسَی (نفرین کرده هَسَی).» و خوش اشگم سر خیزنی و خاک خورنی. تو و تِه زن اده با یزار بوئی مو دیگه تِه نسل و تِه زن نسل میون دشمنی ولَمَه. یکی از نسل زن تِه سر ر کوتَننه و تو اکاب ر زنی.

بعد خدا زن ر بُگتته: «تِه بداشتن درد ر خَلِه زیاد هاکومه. تو خَلِه خوش شور با علاقَه پیدا کونی و او تِه سر مُسَلَط بونه.»

خدا مرد ر بُگتِه: «چون تو خوش زن حرف ر گوش هدائی و مو با نافرمونی هاگردی، زمین لعنتی بونه و تو با زحمت زیاد غذا فراهم هاکنونی. آخسر میرنی و تِه تن وگردینه خاک بونه. آدم خوش زن ر حوا نوم هدائه که ! معنا زنگی بُوخشینِه؛ چون او وانه هِمه آیمون مار بوو. خدا اشن ر با لباسایی که جوونون پوس پئه دپوشننیه.

بعد خدا بُگتِه: «اسا که اینسون اِمه واری بَوئِه و خوب ر از بد اِشناسنِه، نوانه پشین اون دارحاصل زنگی ر بخوره و هَمش زئه بَمِیه.» هنتی پئه که خدا اشن ر اون قشگه باغ جن در بکرده. اون باغ دَر بون فرشته هائِه بَنیون دار وشته تا اشن ر نِلن، از داری که حاصل زنگی دانه ر بخورن.

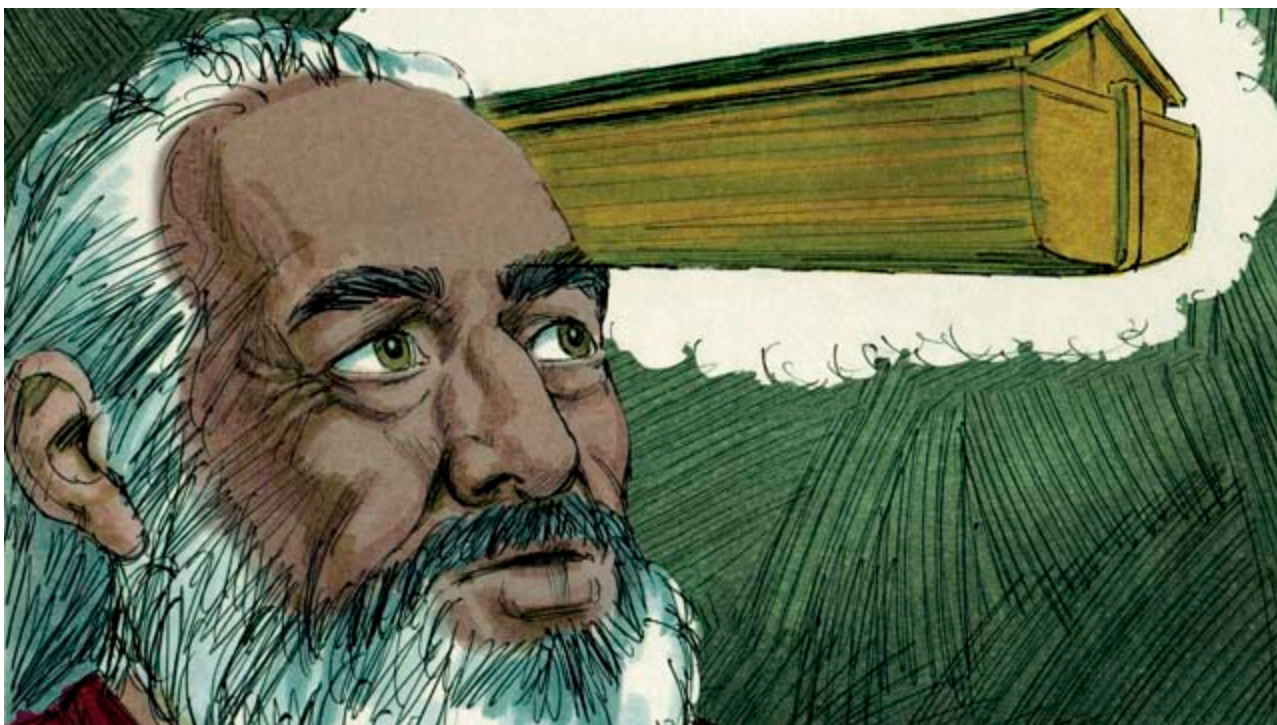
۳- سِل

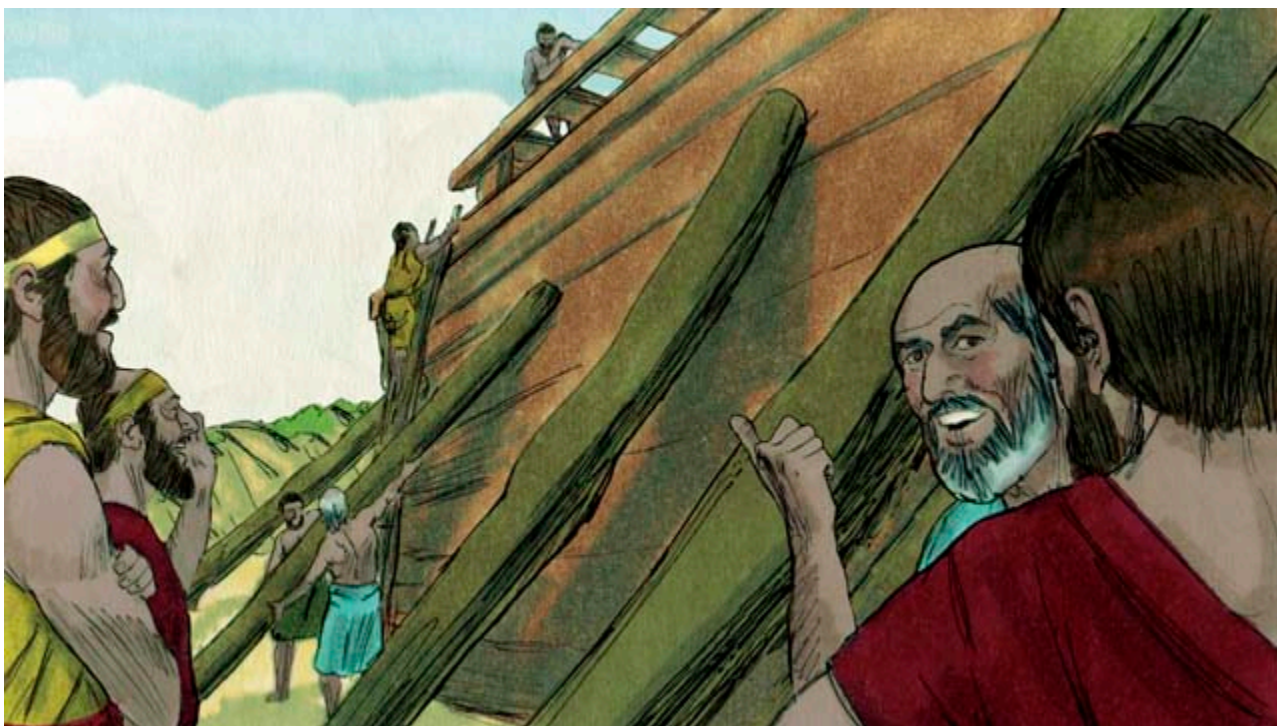
بعد از سالهای زیاد، آدمون زَمین دیم خَلِه زیاد بَوَنه. اُشن انْتِه خَشِن و شَرور بَوَنه، که خدا بخواسه تموم دنیا ر با یِک مَهِین سیل نابودها کُنه.

اما خُدا نوح با راضی بَنه. او یِک مردِ عاقل بَنه. که مَرِدِم شَرور میون زَنگی ها مِکِرْدَه. خُدا نوح ر خَوَر هَدائِه و ان یِک کُتَنه سیل بیوره. او نوح ر دَسُور هَدائِه که یِک کُتَنه کشتی بسازه.

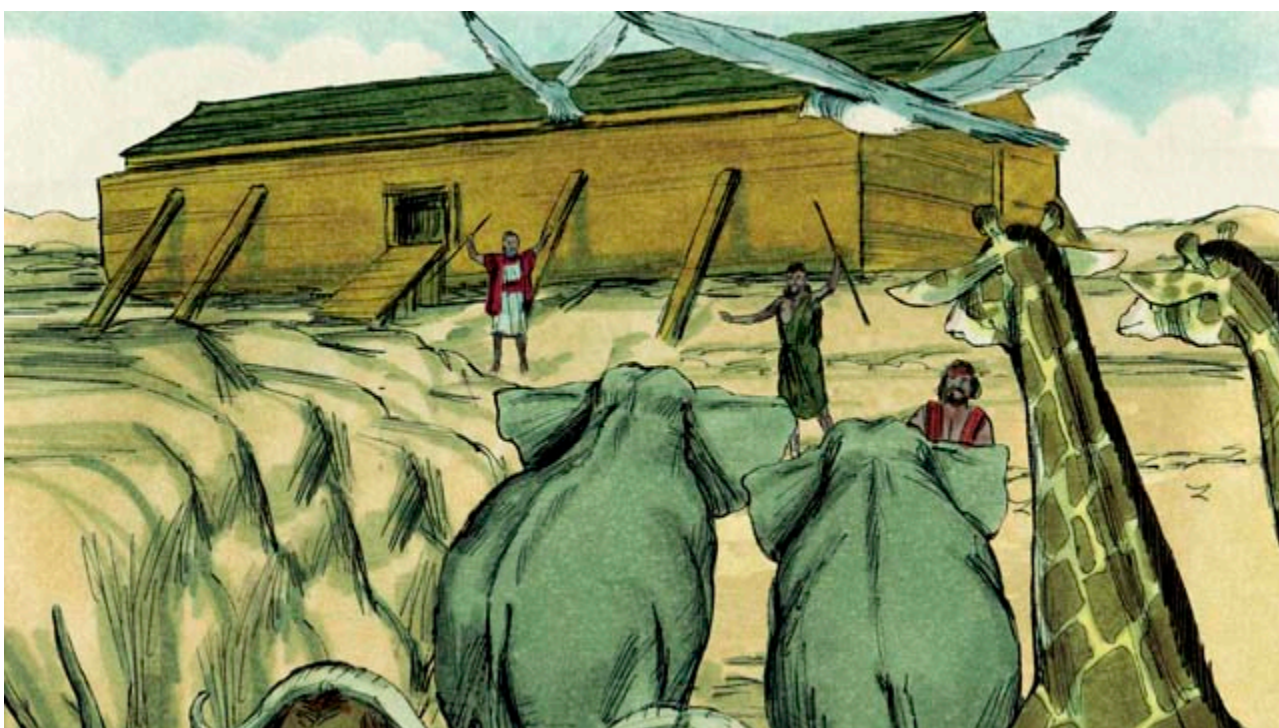
خُدا تا نوح دَسُور هَدائِه یک کشتی که اِدرازی صد و چل متر و اِ پهنای بیست و سُه متر و اِ قَد سِتره و نیم متر بو بَسازِه. نوح واسّه این سُه طبقه کشتی ر با اورس چومسِیاته. کشتی واسّه سرپوش، اُتاقای زیاد و نیم دری داشتبا. کشتی اینو بَساتنه موئه تا نوح، خوشی خوئاده و جو ونانی که خُشکی دونه ر از سِل حفظ ها کُیه.

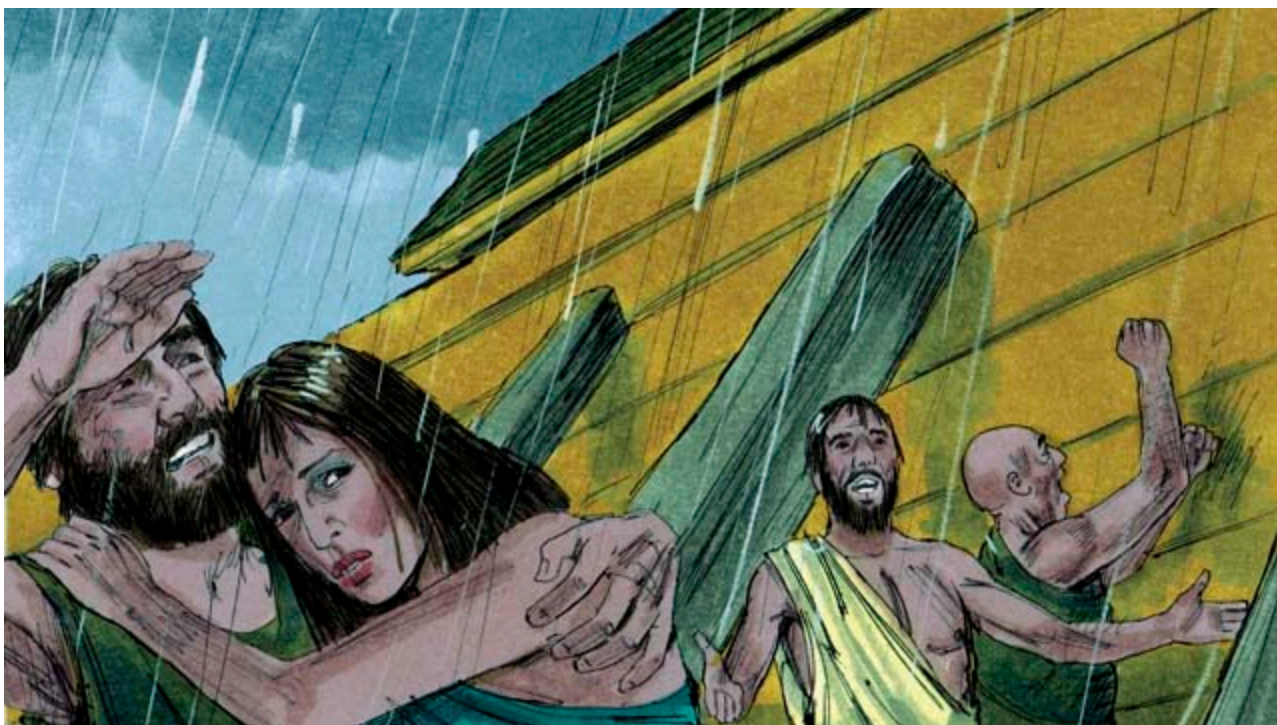
نوح خُدا با اطات ها کرده. او و اِسّه تا پسر کشتی ر هَمون جور که خُدا دَسُور هَدایِه، بَساتنه. چونکه اون کشتی خِله مهین پُنه، خَله سال بَکشینه تا اون کشتی بساته بَوو. نوح مَرَدَم ر گوش به زنگ ها کرده که سِل آنه و اُشن و انه خُدائِه سو و گردن. اَمّا اُشن نوح خَرَف ر بووَر نکرَدَنه.

خُدا هم دَسُور هدائه که نوح و اِ خونواده خوراکِ به اَنازَه خوشتیو و جونورائو جَم ها کَنن. وقتی هَمه چی فراهم بَوَته، خُدا نوح ر بُگَته اَسا این گدر بوسیئَه تا اون هَش نَفر یَنی او، اِ زن و سُه تا پسر و اَشن عاروسا بوشون کشتی دَله.

خُدا از هر جور جوون و پَرَنه، یک جُفت نر و ما نوح طَرَف برسیئَه تا کشتی دَله بوشون تا سِلِ گُدر در امون بون. هَمَنتی خُدا، هَف جُفت نر و ما از هَمه جور جوونائی که قُربونیو مناسب بَنه برسیئَه. وقتی هَمه کشتی دَله بَشینه، خدا دَر ر دوسَه.

بعد از اون چل روز وارش دُدار بواریه و او چنون زمین د له مَجوشیه که همه چی، حتی بُلن کوه رهم او دپوشنیئه.

همه موجوداتی که خُشکي دیم زنگی ها مکردنه، به جُز انسونا و جوونائه کشتی د له، هَلاک بونه. کشتی اوئه سر مشینه و همه چی که کشتی د له دونه از غرق بون اِمن بونه.

بعد از اینکه وارث پَسَّانه کشتی پنج ماه اوئه سر مَشْنه و در این مُدَّت او شروها کرده پائین بشین. بَعْدِ یک روز کوه سَر پَسَّانه. اَمّا دنیا هنوز اوئه چَرَدوئه. بعد از سه ماه کوه تَک مَلیم بوئه.

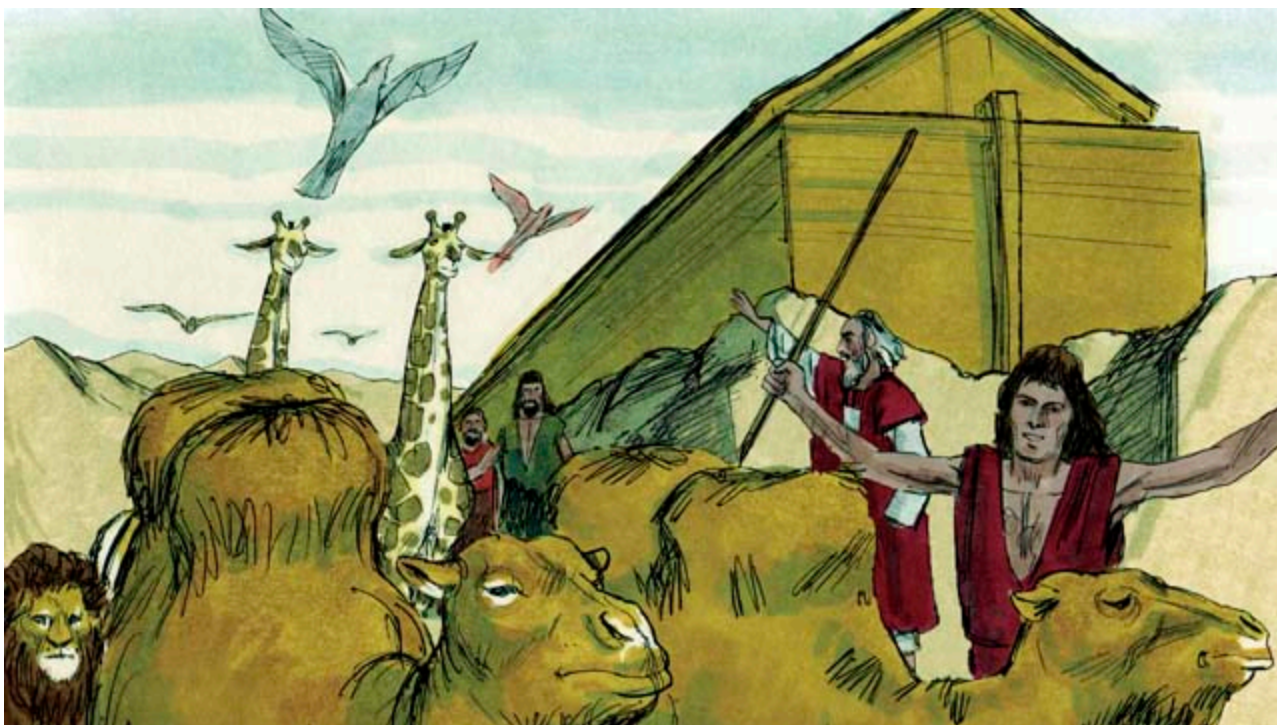
بعد از چل روز، نوح یک کلاغ رَ بر سَیئه بُریم تا خشکی ر پیدا کُنه. کلاغ پَر بزئه اَمّا خشکی پیدا نکرده.

بعد نوح یک کوثر بوسیئه. کوثرم نئونسه خشک زمین پیدا گنه، همینو نوح پیش و گردینه کشتی طرف. هفته بعد کوثر ر یک بار دیگه برسی و کوثر با یک زیتون و رگ و گردی گشتس دله! او فروکش ها کرده و سیزه ئون بالا بُمِنِسِنِه.

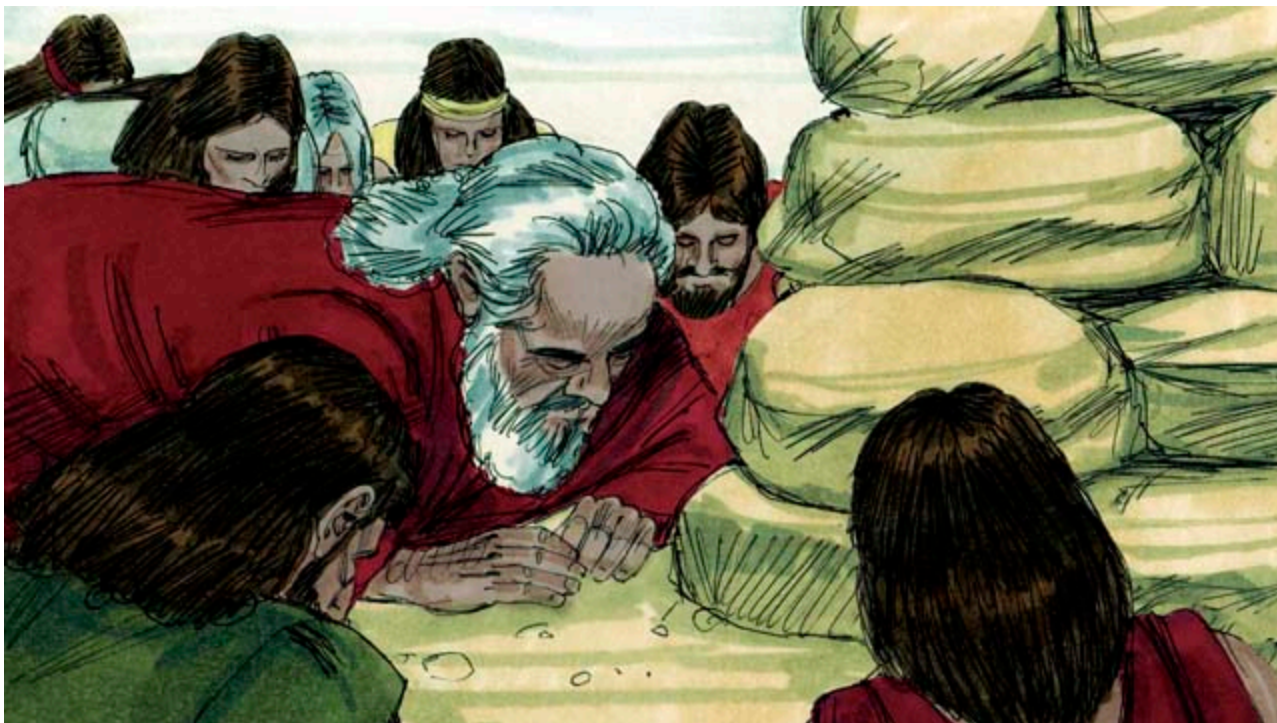
نوح یک هفته دیگه چش به راه بُمِنِسِنِه و کوثر ر سُمین دَفه برسیئه. این دَفه کوثر و نگر دینه. او پایین بمئه و کوثر یک خشک جا پیدا کر دینه.

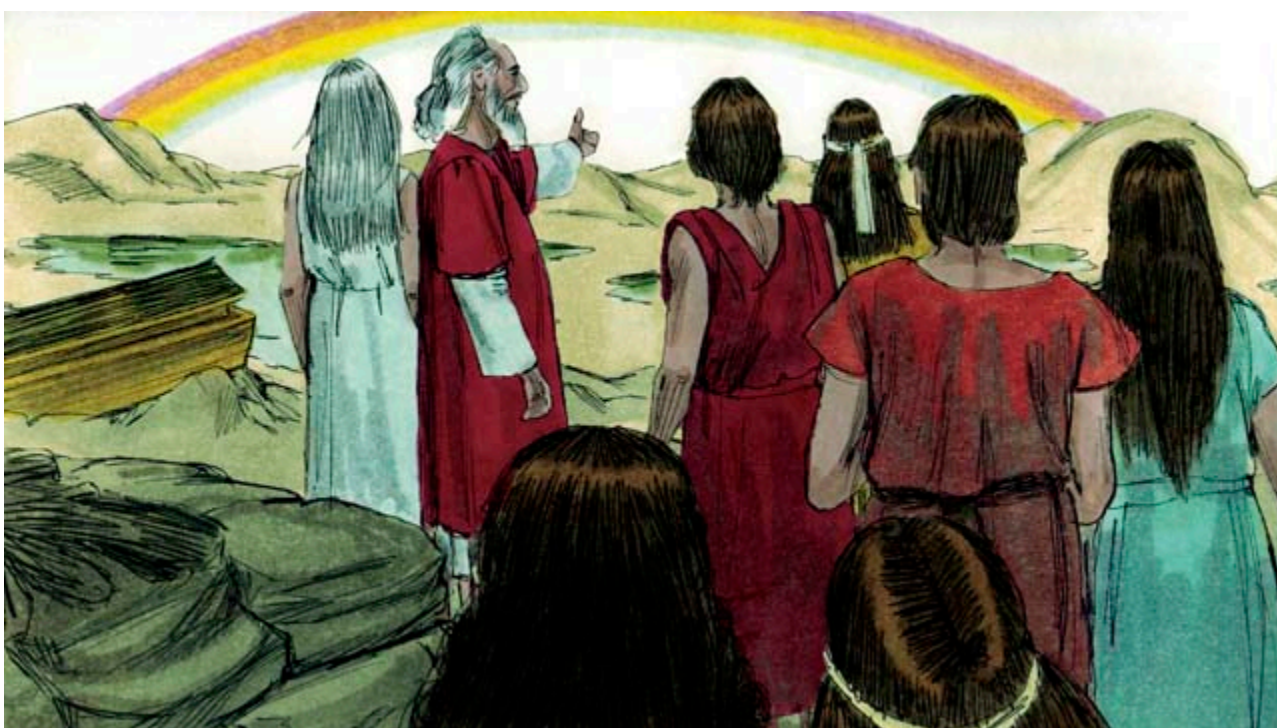
دو ماه بعد خدا نوح ر دستور هدائه: «خوش خونواده همرا و جوونون کشتی با در پنین. آبسن بون و اویلاد بیورن و زمین ر پُر هاگین»
هنتی بئه که نوح و ا خونواده کشتی جن در بَمینه.

نوح بعد از ترک کشتی، یک قریونگا بساته و اون جوونون ر که این خاطر بیوردبئه، قربونی هاکرده. خدا این کار نوح با راضی بوئه
و اشن نسل ر برکت هدائه.

بعد خدا این جوری قویل هدائه: «دیگه زمین رَ به خاطر انسون شرارت سیل با، لعنت و نابود نکومَه؛ هر چن آدم دل از خورد پکی گوناهاکار هسه.»

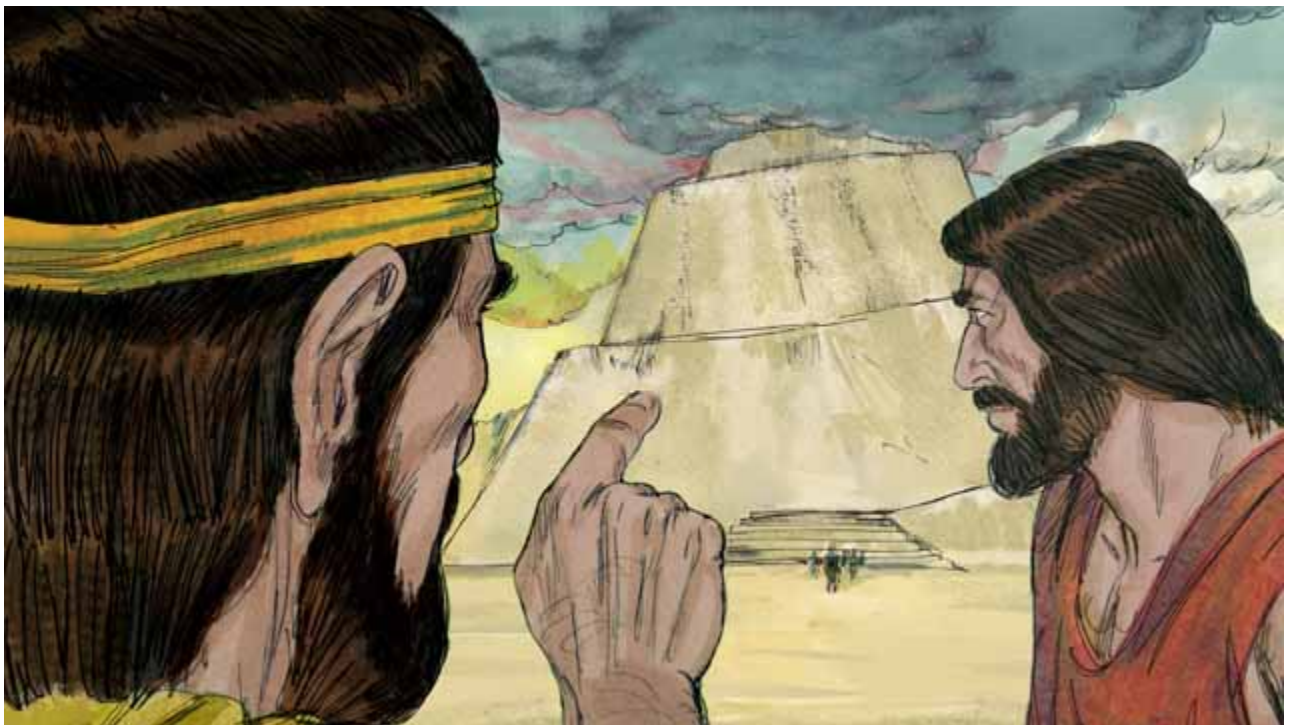
بعد خدا خوش قویل نشونه، اولین یَرکمون ر آسمون د له به وجود بیورده. هر گدر تر گمون آسمون د له ملیم موئه، خدا و اقوم اقویل رَ یا دمیور د نه.

آسینکی از کتاب مُقدس: کتاب پیدایش فصل ۶ تا ۸

۴- خدائے عہد و پیمان با اِبراهیم

سالها بعد از تیفون نوح، نفراتِ انسون باز زیاد بونه. اُشن دوباره اِده با و خدا با گوناها مکرده. با اینکه با یک زوون حرف مَزنه، به جائه اطات ها گُردن از خدایه فرمون و اِده با سیوا بون و مَشت ها کردن زمین، یِک جا جَم مونه شروها کرده خوشتنو شهر پِساتن.

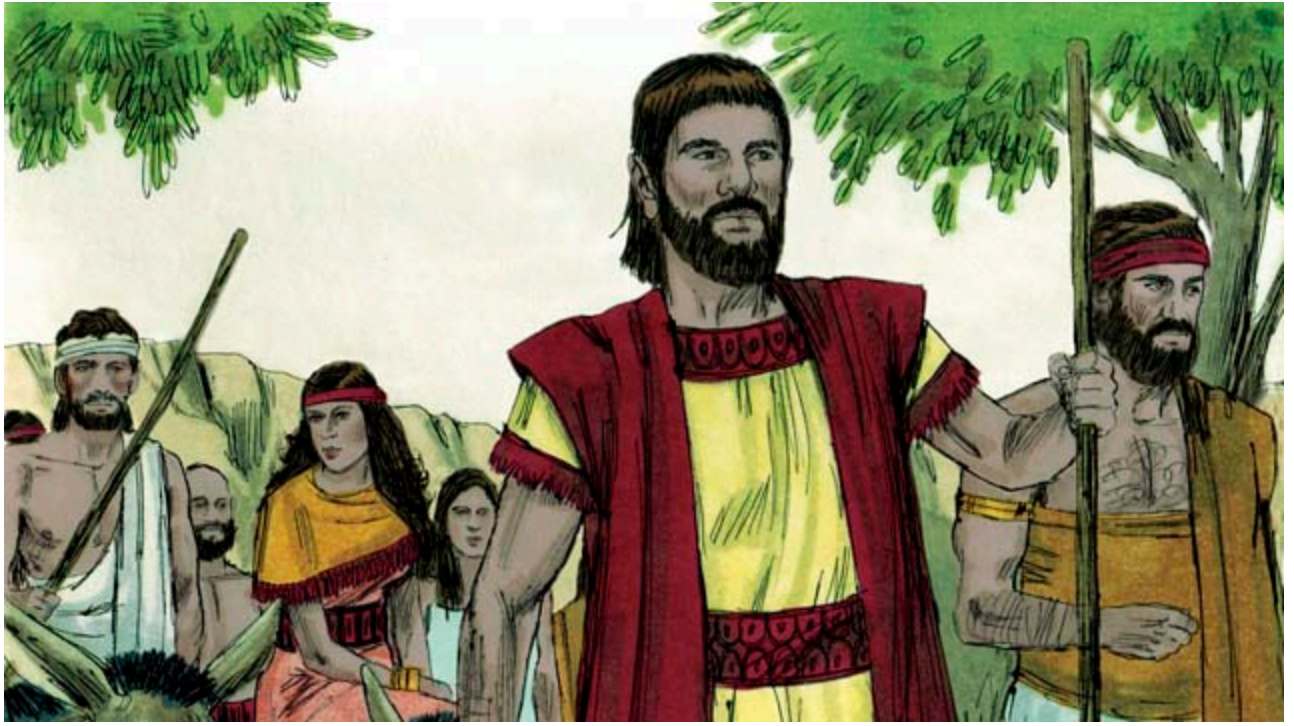
اُشن خَله آدمائه خود خوابنه و نخواسته با دسور خدا زنگی ها گُندن و حتّی یک ساختمون پُلن بالا بساتنه که سر به آسمون مکشینه. خُدا بدینه اَگه اُشن خوش شرارتِ دَمال ر بیرن خَله کارایی که گوناها هَسّه ها کوئه.

همینو بئه که خدا اشن زوون ر جور و اجور ها کرده و اشن ر همه جائه دُنیا سوا سوا پخش ها کرده. اون شهری که آدما اول ا بسائن ر شرو ها کردند، بابل نوم هدابئه که ا معنا درهم برهم هسه.

خدا صدها سال بعد با یک مردی که ابرام نوم داشته حرف بزئه. خدا او ر دستور هدائه: «خوش سرزمین و پر خونه ر ترک ها کون و سرزمینی بوشو که موثر اونجه هدایت ها ها کوّمه. موثر برکت دمه تو با یک مهین قوم دُرس کوّمه. موته نوم ر مهین ها کوّمه. هر کسونی که تر برکت هادن مو برکت دمه و اونائی که تر لعنت هاکنن، ملعون (نفرین کرده) ها کوّمه. همه خونواده هائِه زمین د له ته خاطر برکت پیدا کونه.»

آبرام ہم خدا رَ اطاعت ها کرده. او خوش زن ساری، خدمتکاروں و خوش دارائی ر و گتہ و بٹئہ سرزمین کنعان کہ خدا اور نشون بدائیہ.

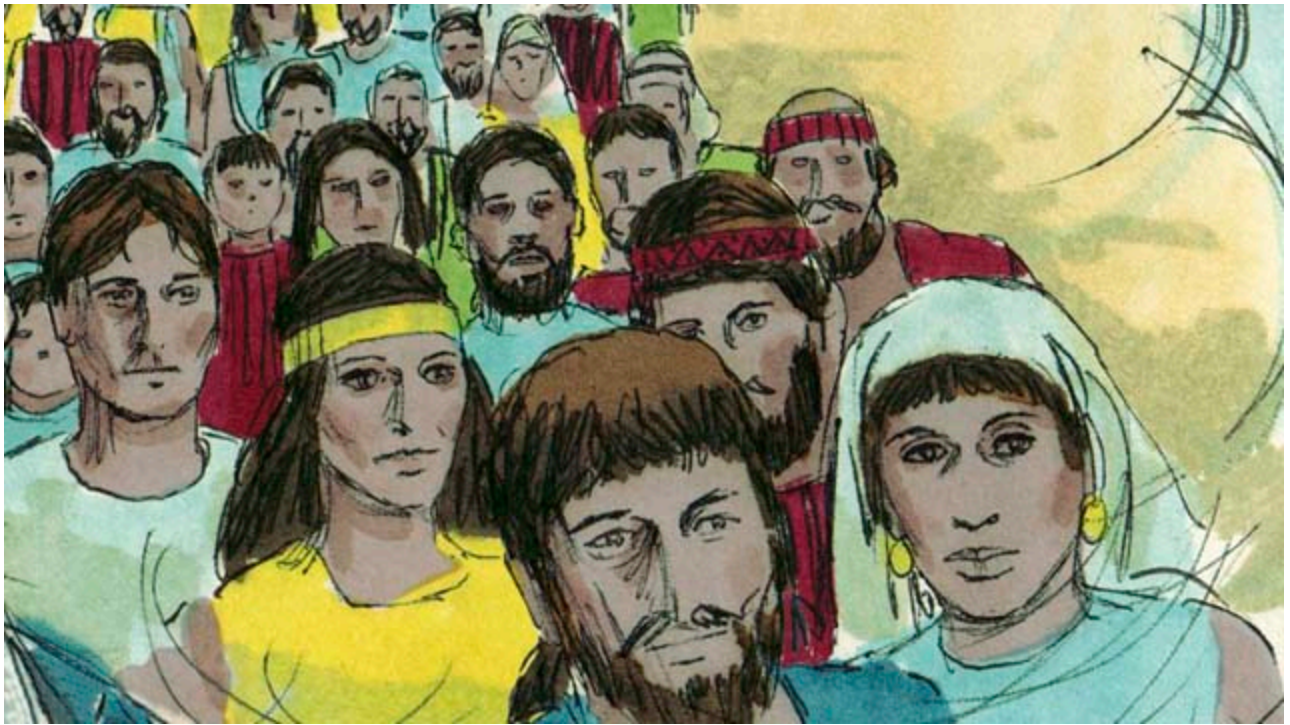
وقتی آبرام کنعان وارڈ بوئیہ، خدا دَسَور هدائہ: «خوش دورو وَر رَ هیشین. تَموم این سرزمین رَ کہ وینی، توو یَہ اویلاد رَ بَخْشَمِیہ.»
اون گدر پنه که آبرام اون زمین، دلہ بُمَنَسَہ.

اونجه یک مردی دَوْنِه اَنوم مَلِکِصِدِیق که خدائِه بِلن رتبه کاهِن پَنه. اَبرام اور آخر یکی از جَنگا دیدار ها کرده (بَدِیئِه). مَلِکِصِدِیق، اَبرام رَ برکت هَدائِه و بَگَتِه: «خدا بِلن مرتبه که آسمون و زمین صاحب هَسِیَه، اَبرام رَ برکت هاده.» اون گُدر اَبرام از ده تا غنیمتی که جنگ با بگنه یکی رَ مَلِکِصِدِیق رَ یُوخشیئِه.

خَلِه سال بُگَشتِیَه، اَما ابرام و سارای، هَنوز کُتِه نَداشْتِیَنِه. خدا ابرام با حرف پِزنه و دوباره وعده هَدائِه که اُشن رَ یک پسر بَخَشِیَنِه و اِنْسَل با او یِلادِ زیادی به وجود آئه که آسمونِ ستاره و اری زیاد بونِه. خُدا ابرام رَ عادل بِشمارده، چونکه او خدائِه وعده رَ بُوور ها گَرْدِیَنِه.

بعد از اون خدا ابرام با پمون درسه. معمولن پمون یک توافق دو طرفه هسه که ا مطابق هر دو طرف تعهد دئه که ا دو یک کاری ها گنن. اما در مورد ابرام، خدا زمونی این پمون ر دوسه که ابرام خله سگین خودئه. با این حال ابرام بتونسه خدائه صدا ر بشنه. خدا بگته: «مویه وجود جن یک پسر تر بخشمه و سرزمین کنعان ر ته نسل ر دمه.» اما ابرام هنوز هیچ پسری نداشته.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۱۱ تا ۱۵

۵- وَعِدِہٖ پسر

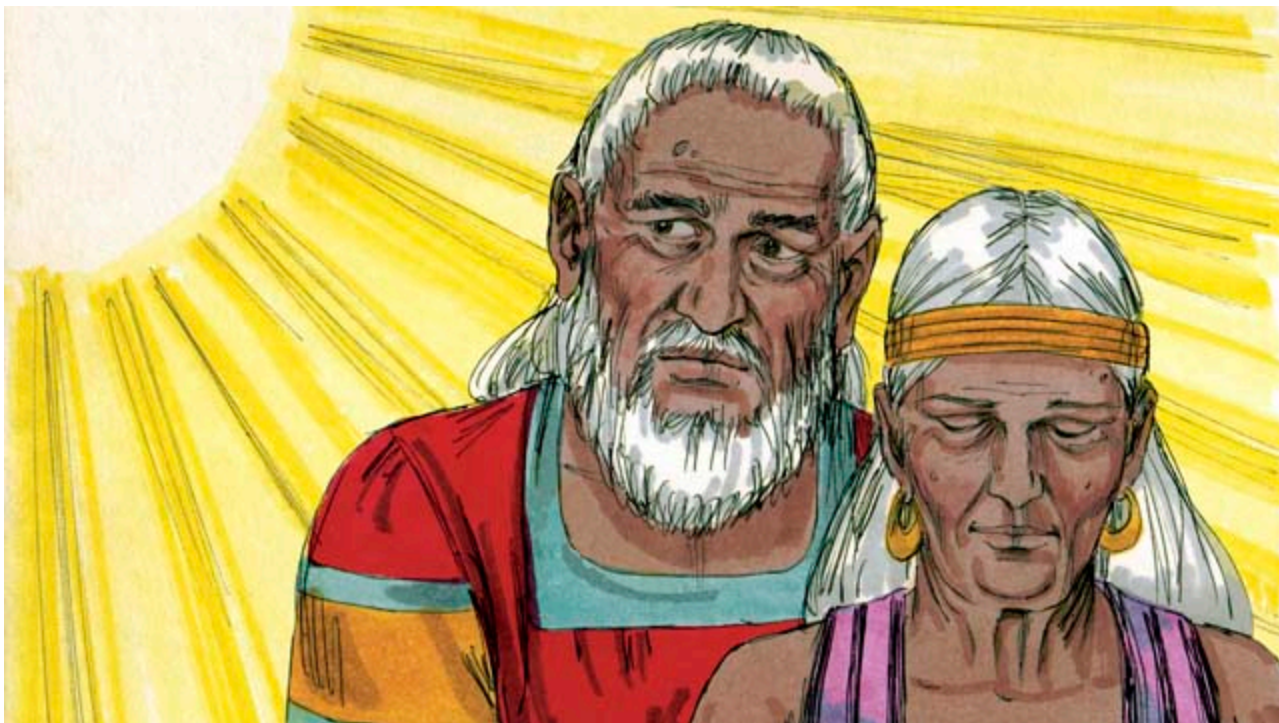
ده سال بعد از مهاجرت به سرزمین کنعان، ابرام و سارا، هنوز گته ای نداشتنه. بعد سارائه شور ابرام اور بگتته: «آسا که خدا آجازه ندائه تا موکته داشتبام و مواسا ایشکم دار بو نو خله پیر هسمه، توامه پیش خدمت هاجر با ازدواج هاکون تا او بتونه مو پک گته بیورده.»

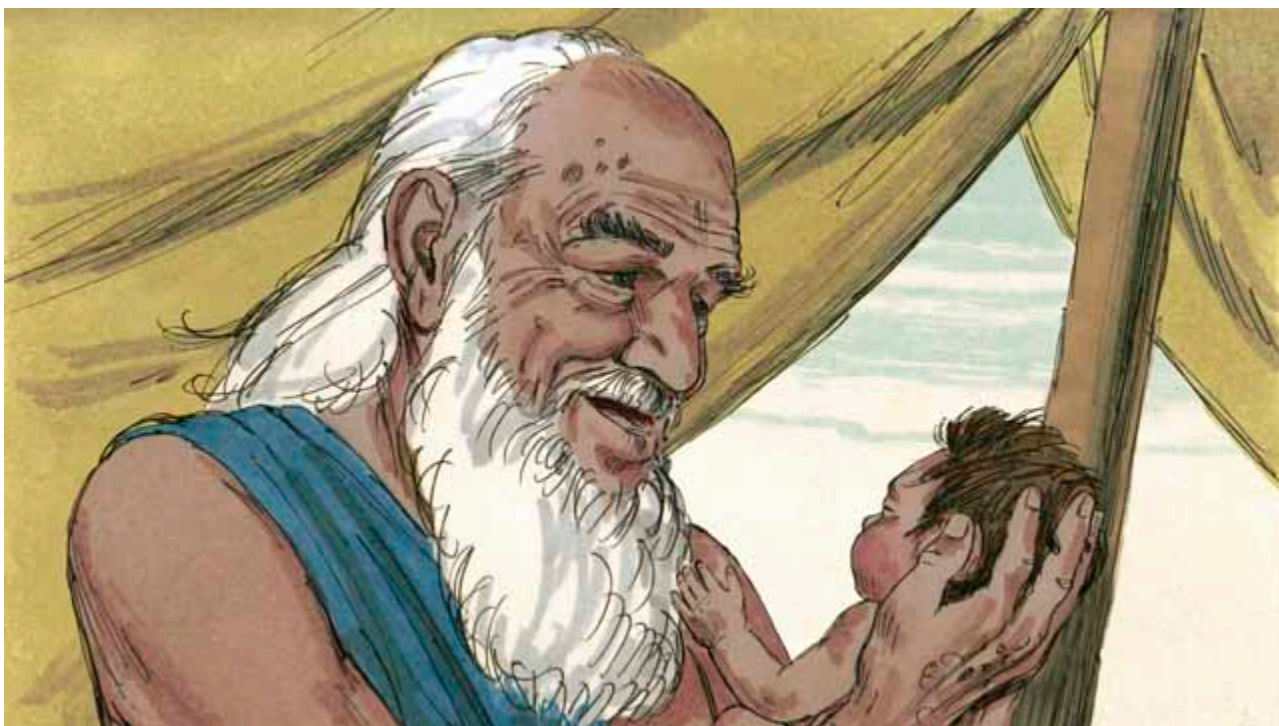
بعد ابرام هاجر با ازدواج ها کرده. هاجر پک پسر دنیا بیورده و ابرام انوم ر اسماعیل وشته. ولی سارا هاجر با خسودی ها مکرده. اون گدر که اسماعیل سیزده ساله بوئه، خدا یک دقه دیگه ابرام با حرف پزنه.

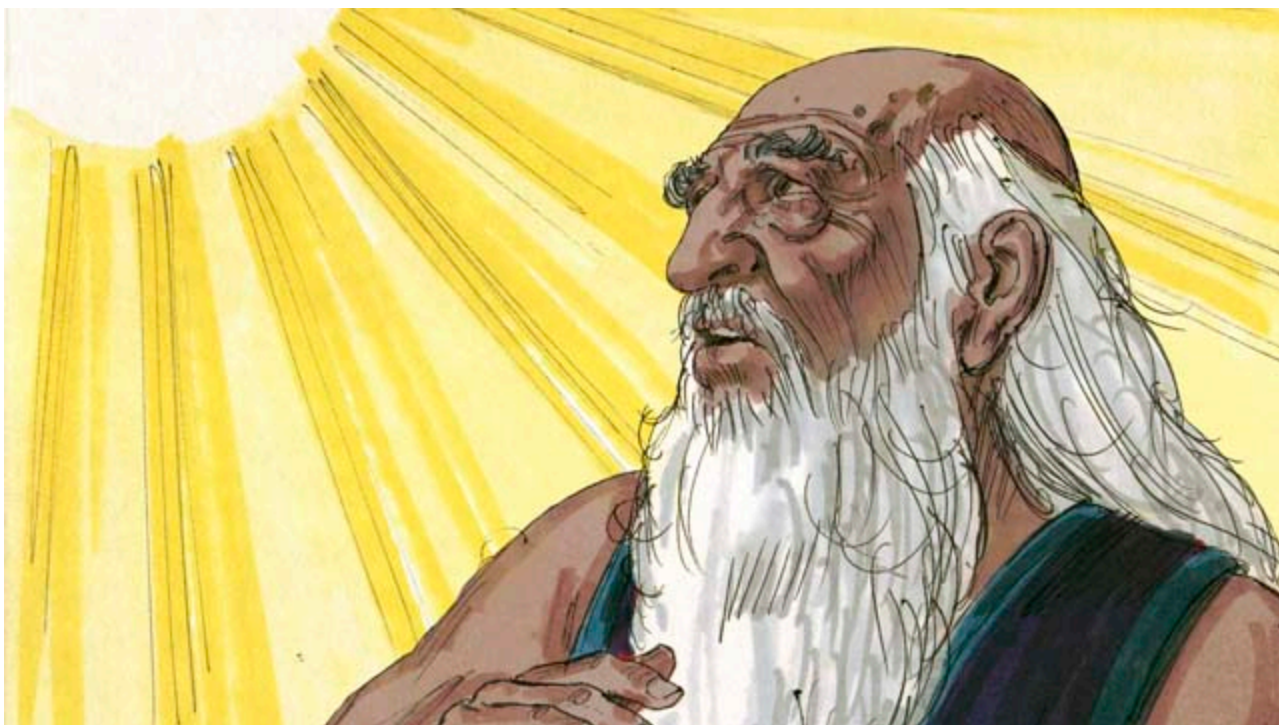
خدا بفرمائے: «مُو خدائے قادر مُطلق هَسَمِیہ و تو با پمونی دونمہ.» اون گُدر اَبرام در مقابل درگاه خدا سَر فروز بیورِدِه. خدا هم اَبرام ر بفرمائے: «تو یک عالمہ قومائے پربونی. مو سرزمین کنعون ر به عنوان ارث، تو و تِه نسل ر دیمہ و ہمیشہ اُشن خُدا بومہ. تو هم وانه تَموم پُرون خوش خونواده ر خَتنه ها کُنی.»

«تِه زن سارای، هم یک پسر دنیا اُورنه که همون کُته ای که وَعِدِه هدامه بونه. انوم ر اسحاق ول. مُوتو با پیمون دَوْنَمَه و او با یک مهین نسل به وجود اورمِه. اسماعیل جن هم یک مهین نسل دُرُس هاکومِه، ولی مه پمون با اسحاق هَسِه.» بعد از اون خدا اَبرام نوم ر اوراهیم عَوَض هاکرده و اوراهیم وشته یعنی قوم های زیاد پر. همین جور خدا سارانه نوم ر به ساره عَوَض هاکرده که اِمَعنا «شاهزاده» هَسِه.

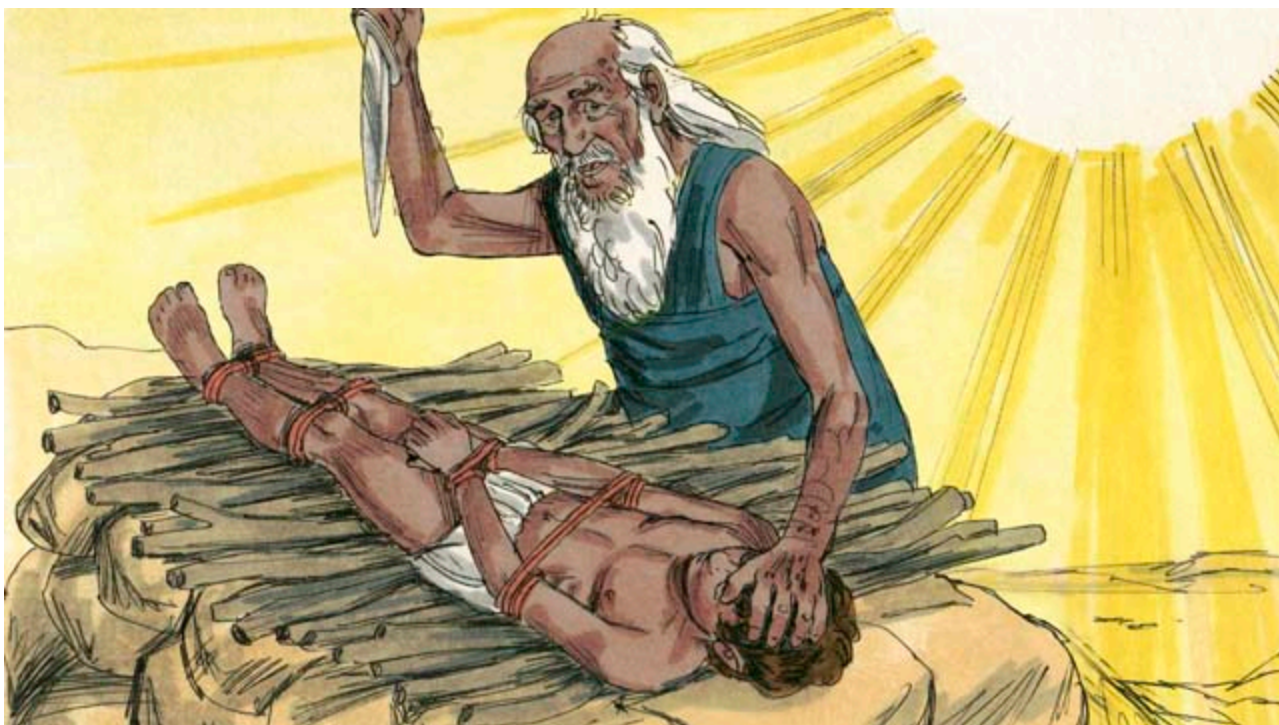
اون روز اوراهیم هَمِه پسون خوش خاندان ر خَنته ها گرِدِه. بعد از حدود یک سال، که اوراهیم صد و ساره نود سالیه بِنِه، ساره یک پسر دُنیا بیورِدِه. همون جور که خدا پَخواس بِنِه، و اُشن انوم ر اسحاق وشته.

اون وقت که اسحاق پک مرد جَوون بوئِه، خدا اورا هیم ایمون ر آزماش ها کِردِه و بُگَئِه: «تنها خوش پسر ر موقربونی ها کون.» اورا هیم یک دَفِه دیگه خدا جن اطات ها کِردِه و حاضر بوئِه تا خوش پسر ر قربونی ها کُئِه.

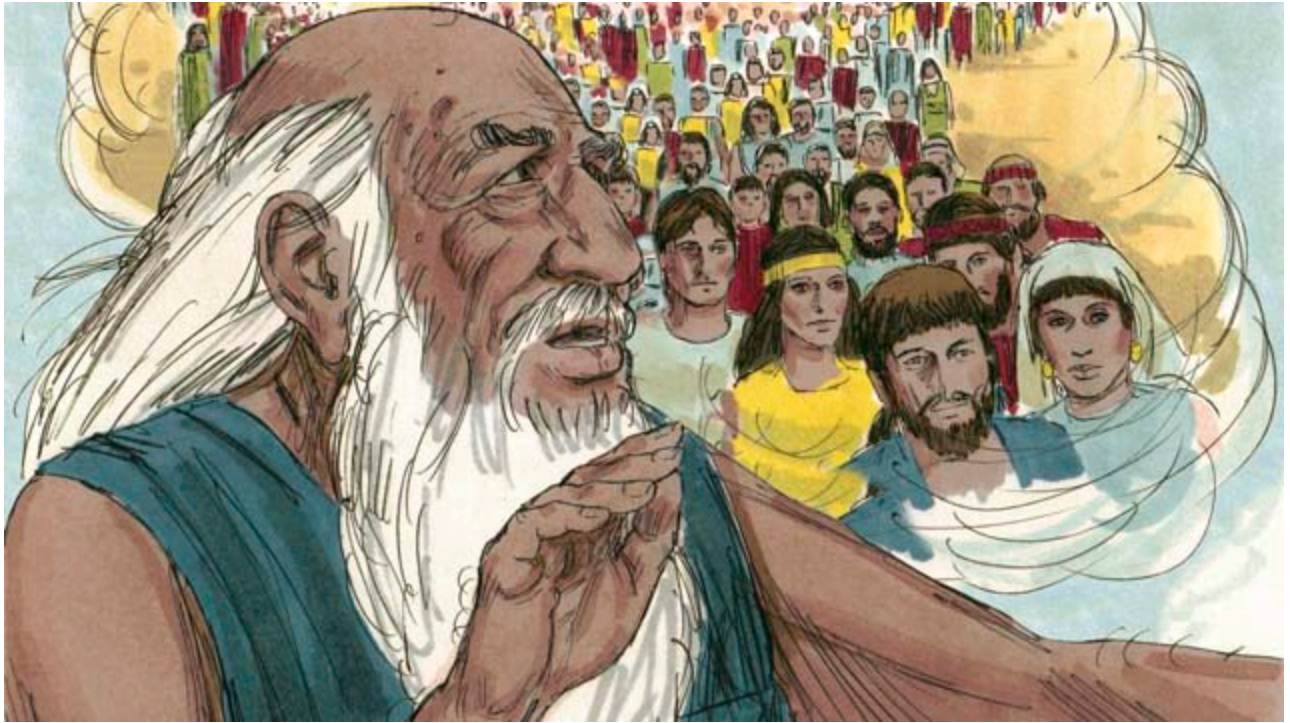
موقعی که اورا هیم و اسحاق قربونگایِه طرف مشینه، اسحاق بُپُرسِئِه: «پرجون، هیمه قربونیو حاضره، ولی وَرَه قربونیو کوئِه؟» اورا هیم جَواب هَدائِه: «پسر، خدا وَرَه قربونی ر آماده ها کونِه.»

وقتی اُسن به قربونگا برسینه، اوراهیم اسحاق ر با پک رسن دوسیه و او ر چلوی قربونگا وشته. اوراهیم واس خوش پسر ر قربونی ها
 گُیه که خدا پفرمائیه: «آنزه بستا! خوش پسر ر ضربه نژنا! اسا دو نسمه که تو خوش دل دنیم موجن ترس دانی، چونکه پگه پسر ر هم مؤ
 دریغ نداشتی.»

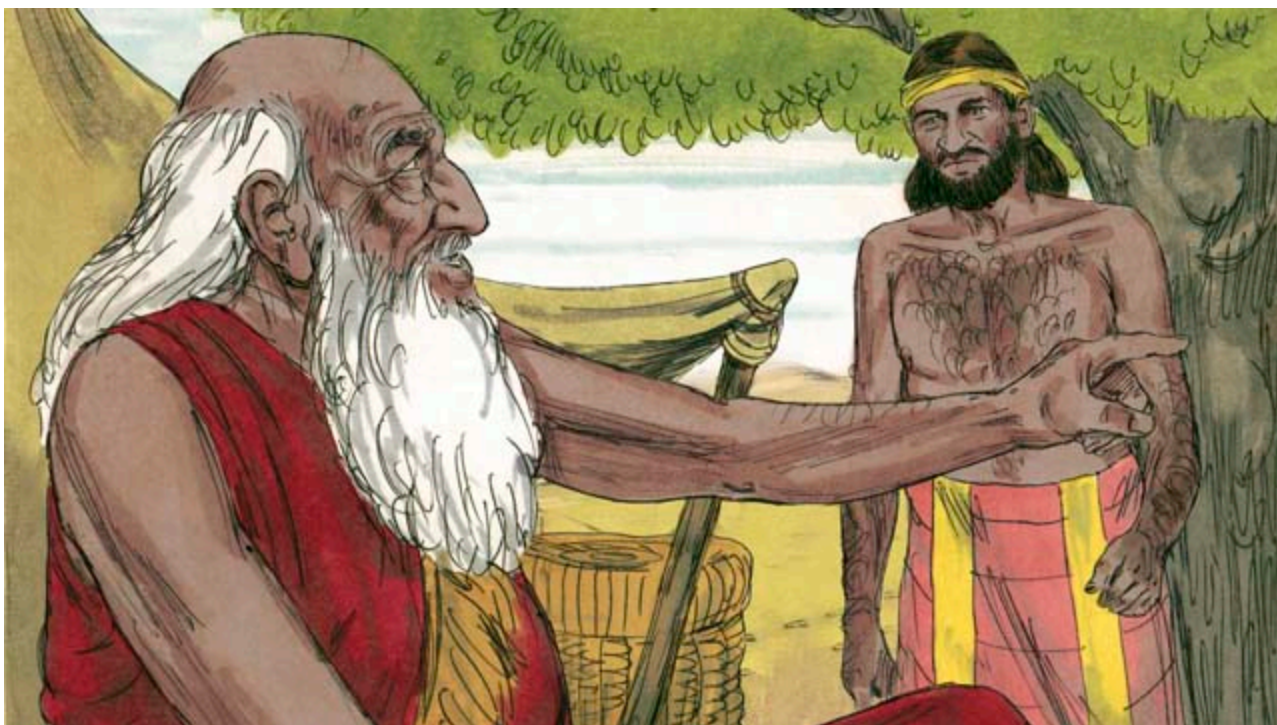
اوراهیم اون نژیکی یک قوچ وزه بدییه که یک تیج تلی دله گیرها کرد بیّه. خدا قوچ وزه ر به جائه اسحاق قربونیو آماده ها گرد بیّه.
 اوراهیم با خوشالی قوچ وزه ر قربونیو خدانو پیش کش ها کرده.

اون وقت خدا اوراھیم ر بُگتہ: «از اینکہ تو حاضر بوی تا خوشتنِ ہمہ چی ر حتیٰ یگہ پسر ر مو بُوختی، موہم قویل دِمہ نر برکت دِمہ. تہ نسل از ستارہ ہائہ آسیمون ویشتہ بونہ. از اینکہ ازمو إطات ہا کردی، تموم خونوادہ ہائہ زمین تہ خونوادہ خاطر برکت پیدا کوئہ.»

آسینکی از کِتَابِ مُقَدَّس: کتاب پیدایش فصل ۱۶ تا ۲۲

۶- خدا اسحاقو آماده هاكونه

اون وخت که اوراهیم به سین پیری و! پسر اسحاق به سین جونی پرسی بته، اوراهیم پکی از خوشتن پیش خدمتار برسیئه خوش زادگاه و خوش سرزمین تا از اونچه اسحاقو یک همسر (زن) بیوره.

بعد از یک سفر طولانی که اوراهیم و اقوم و خیش اونچه زنگی ها مگردنه، خدا او خدمتکار ر راهنمایی ها کرده که بشه ریکا اوراهیم برار زائیه پیشن.

رېکا قبول هاکړه که خوش خوښواده ر ترک هاگڼه و اون خدمتکار همرا بښه اسحاق خوښه. اسحاق هم تا او پرسینه، او با ازدواج هاکړه.

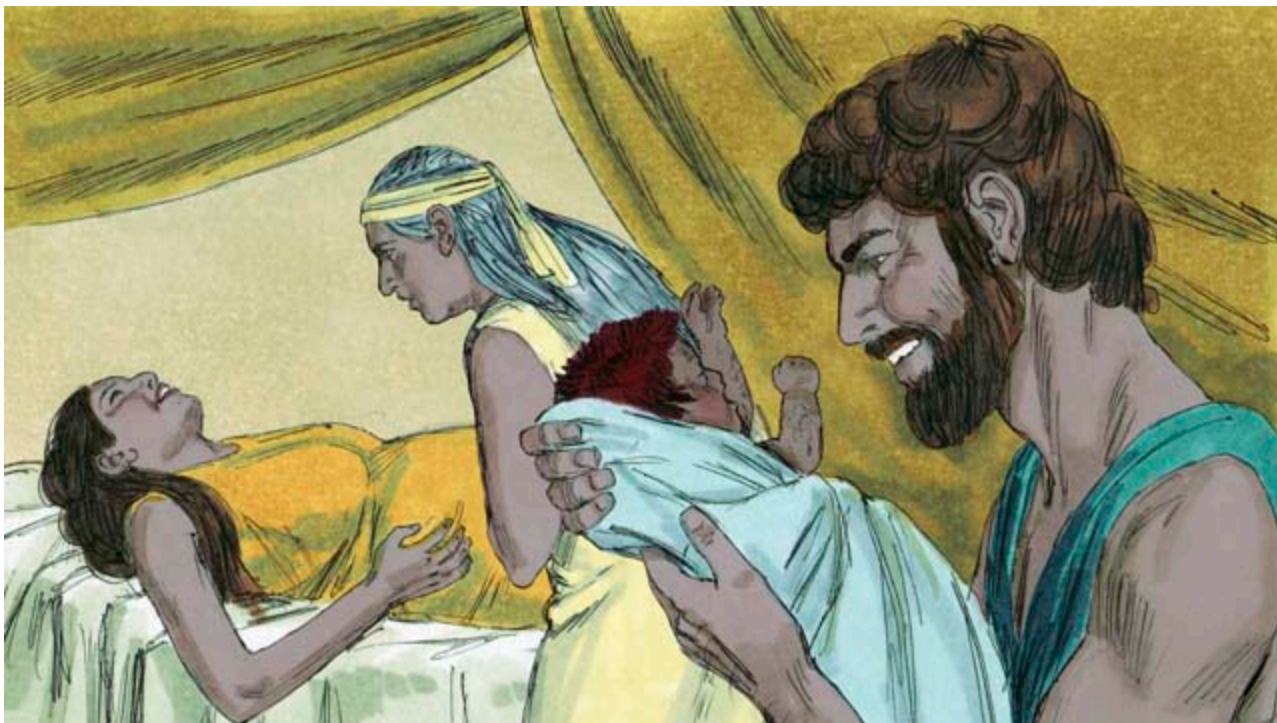
بعد از مدت زیاد، اوراهیم بُمړېده و خدا به خاطر عهد و پمونی که اوراهیم با دوسپنه، اسحاق ر برکت هدائه. یکی از وعده های خُدا اون پمون د لِه این پنه که اوراهیم، نسل فراوونی پیدا کونه. اما رېکا اسحاق زن ننوښه گته دار بوو.

خدا اجازه هدائه که اسحاق داعابا، ریکا دوگلی گته دار بوو. این دو تا گته، پیش از دنیا بَمَن، خوش ما ر اِشگم دله، درگیر بِنه. هَمینو، ریکا عَلت این درگیری ر خدا جن پُرس و جوها کرده.

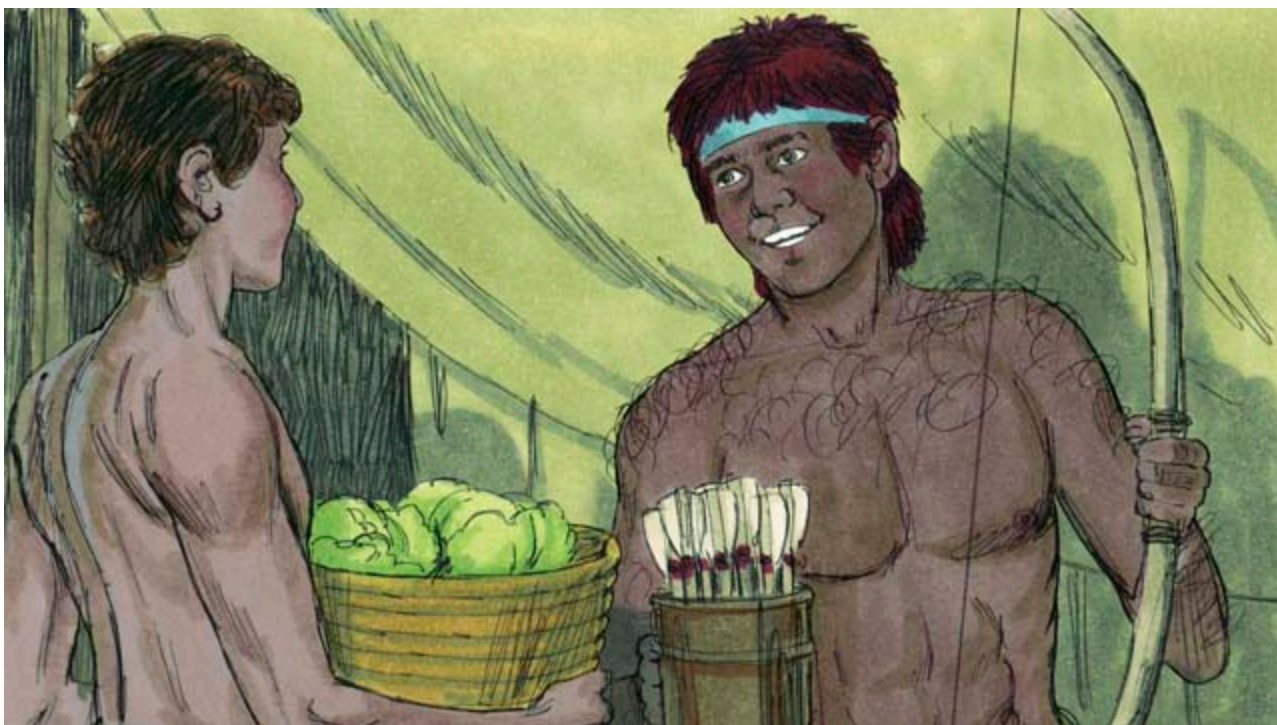
خُدا ر پکا ر بُگته : «تو دو تا پسر دنیا اورنی. و از هر دو تا قومی به وجود آیه که با هم فرق دانه و اُشن هَمَش با هم جنگ و درگیری دانه، ولی قوم خورد پسر از قوم مهین پسر اطات ها کوئه.»

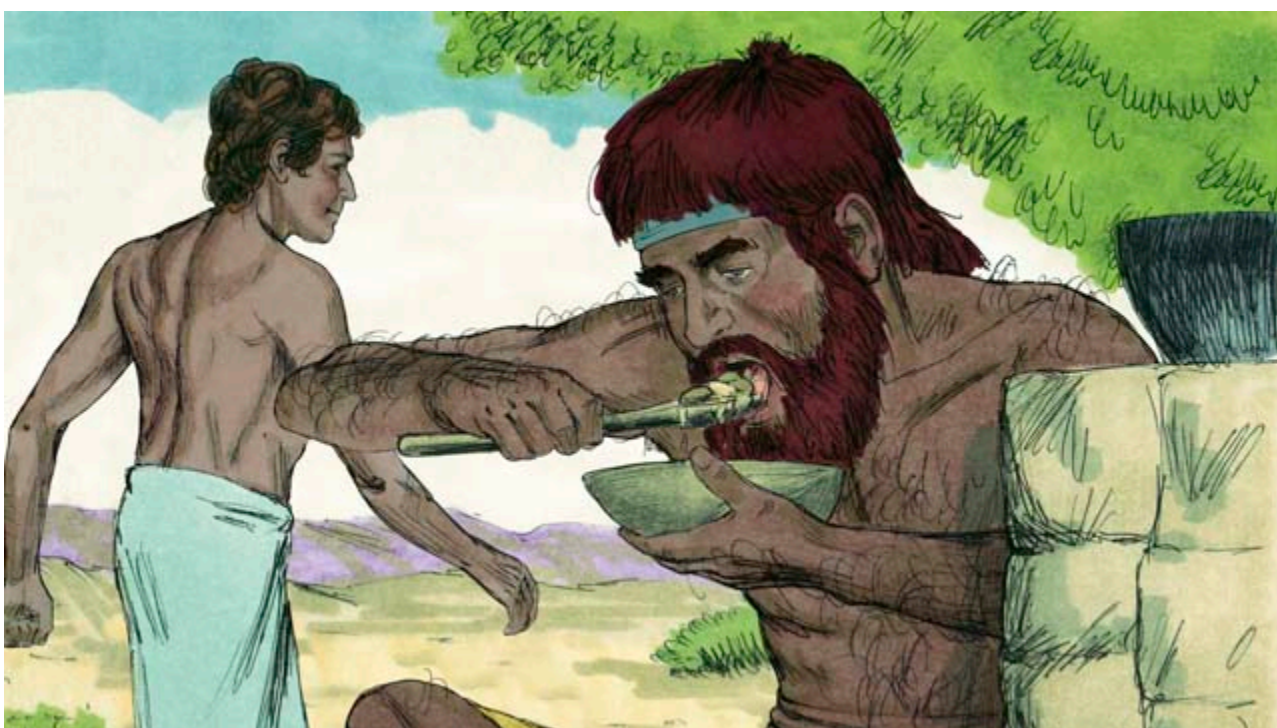
اون گُذر که رِ پکایِ پسرِون دُنیا بِمنه، اُولی پسرِ دیم، سُرَخ پنه و اِتن می پُر پنه، اُشن او رِ عیسو نوم هِدانه. بعد دُومی پسر در حالی که عیسویه کاب رِ خوش دس گتبه دنیا بمئه و انوم رِ یعقوب و شتته.

آسینکی از کتابِ مُقدس: کتاب پیدایش فصل ۲۴ آیات ۱ تا ۲۵ و فصل ۲۶

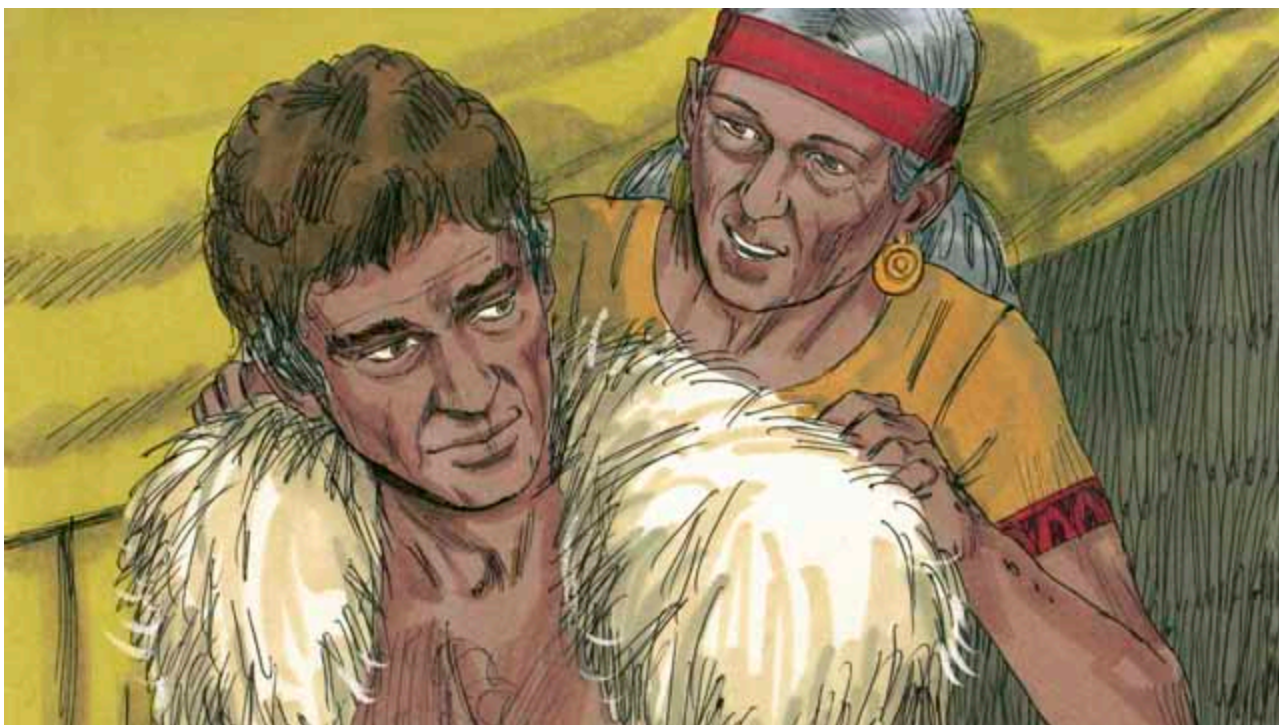
۷- خدا یعقوب ر برکت دِنِه.

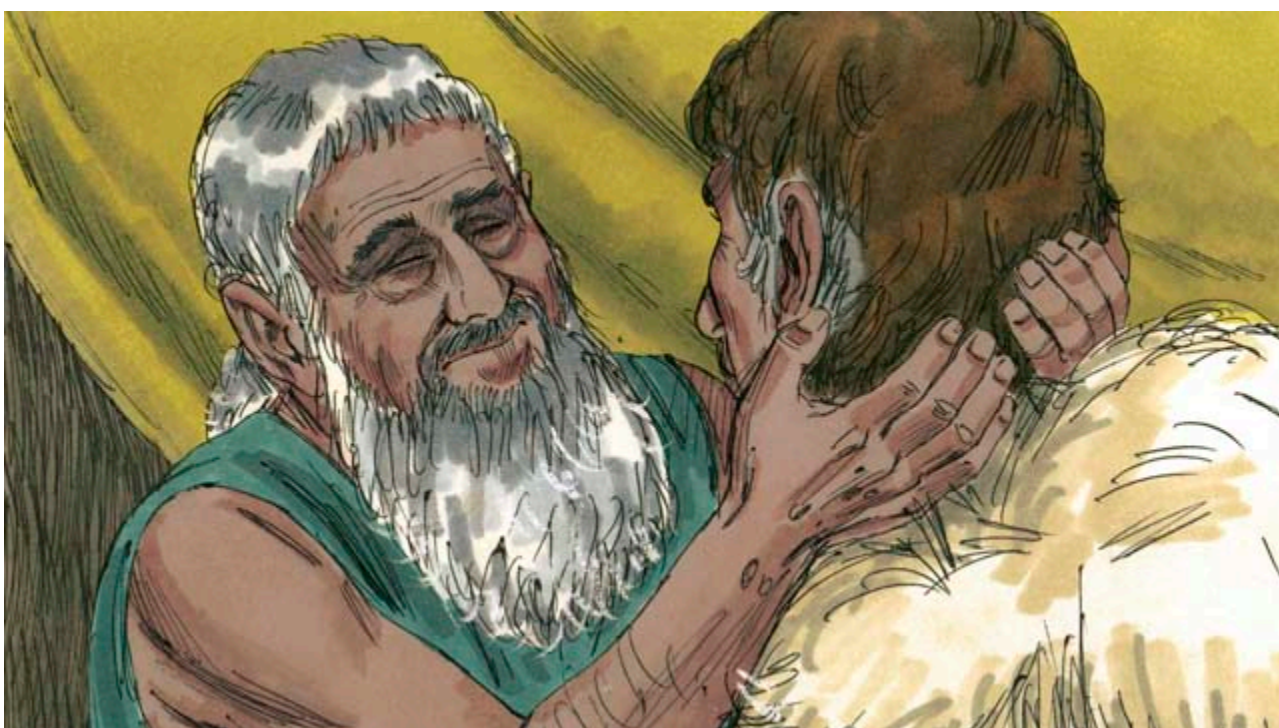
اون دو تا پسر مهین بونه. عیسو دوس داشته شکار بَشه، اما یعقوب پک مرد خونه نشین بئه. ریکا یعقوب ر دوس داشته، اما عیسو اسحاق ر دوس داشته.

پک روز عیسو ، که خله وشنا بئه، شکار جن وگردیئه. عیسو یعقوب ر بگته: «لطف هاكون آنزه خوش غذا ر مرهاده.» یعقوب جواب هدائه: «اَوّل مرقوئل هاده هر اونچه که به خاطر اولین گته ای که از تو عمل بمئه و ته هسه، مر بوخشی.» همینو عیسو قویل هدائه که هر چی اول از او عمل بمئه یعقوب ر بوخشیه. بعد یعقوب آنزه غذا عیسو ر هدائه.

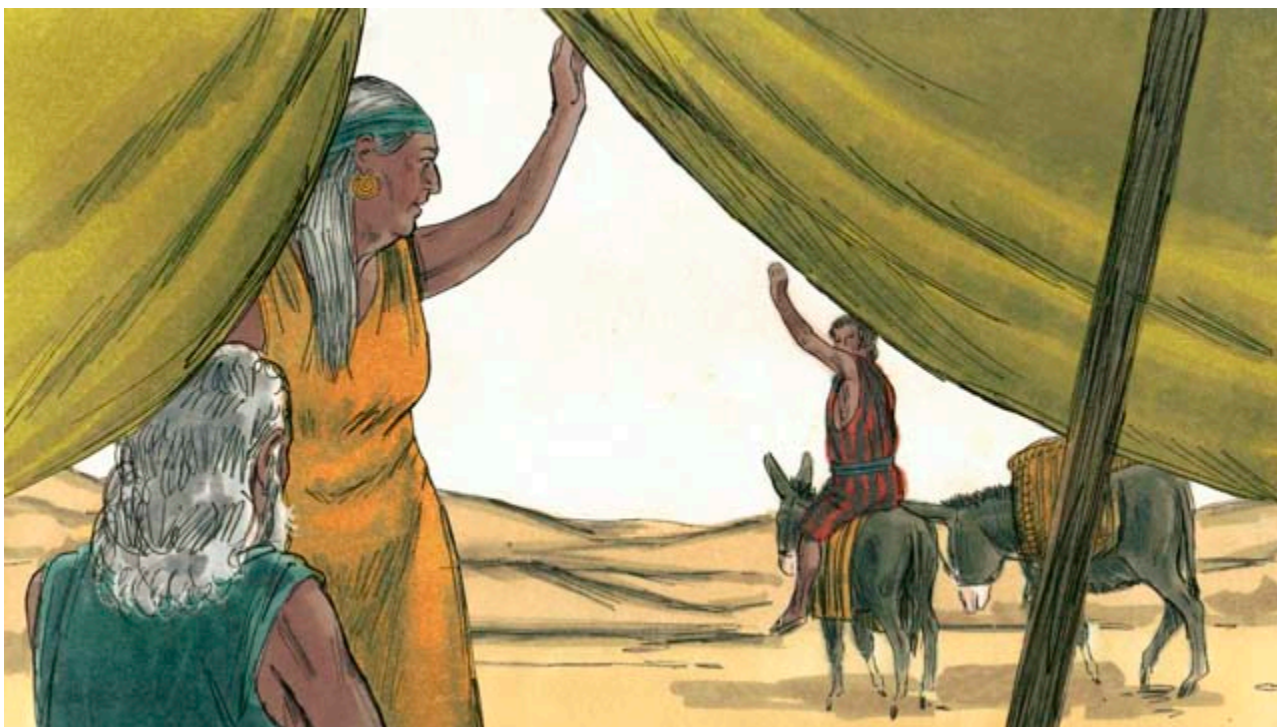
اون گُدر که اسحاق پُخواسِیہ کہ خوش بَرکت (حق) ر عیسو ر هاده، ریکا با حَقِّہ بازی یعقوب ر به جای عیسو اسحاق اتاق برسیئہ. اسحاق پیر بو بیئہ و دیگہ نَتوَنسِیہ خوب بوینہ. یعقوب عیسوئہ لباس ر خوش تَن کریدہ و خوشتنہ گل و گردَن و دَسون ر با یُزیوس دپوشنئہ.

یعقوب خوش پَرپیش بمیئہ و بُگنَہ: «مو عیسو هَسِمِہ و پِمَمَہ تا مَر برکت هادی.» وقتی اسحاق یُز می ر دَس یُزیئہ و لباس ر بو بَکشیئہ، خیال ها کَریدہ کہ عیسو ا پیش بمیئہ و اُور برکت هَدایہ.

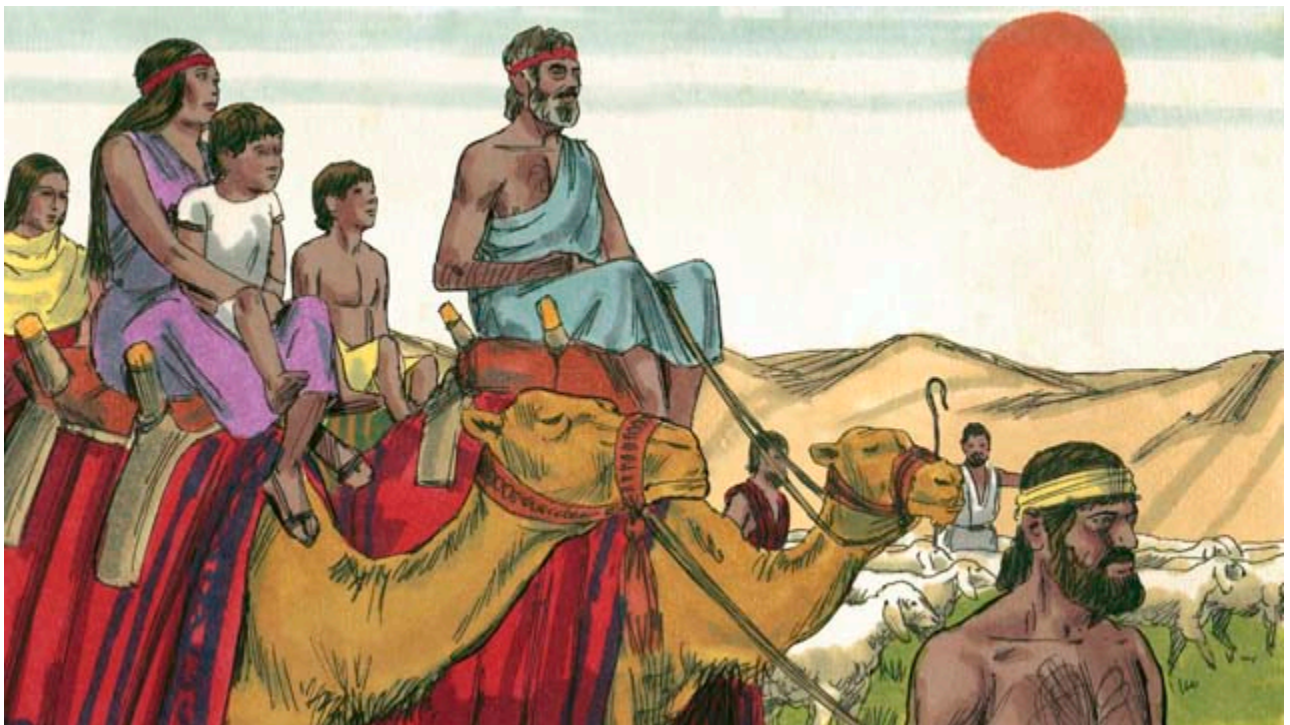
عیسو یعقوب با پزار بیّه، چونکه او حَقّ اوّل دنیا بَمِن و ا برکت ر بَدُر بیّه. هَمینو نَقشه پِگشییه که بعد از بُمردن اسحاق، یعقوب ر بَگَشیه.

ولی رِیکا از اِنیّت مُخبر بوئه. او و اسحاق، یعقوب ر به یک دیر جا رِیکای فامیلونِ پیش برِسییه.

يعقوب خله سال ريكاي فاميلون پيش زنگي هاكرده. اون مدت او عروسي هاكرده و صاحب دوازه پسر و يك دختر بوئه. خدا هم يعقوب ر مال زيادي بو خشيئه.

بعد از بيست سال كه از خوشتن خونه كنعون در دويه، يعقوب با خوش خانواده و خانمون و همه زمه و گردبئه اونجه.

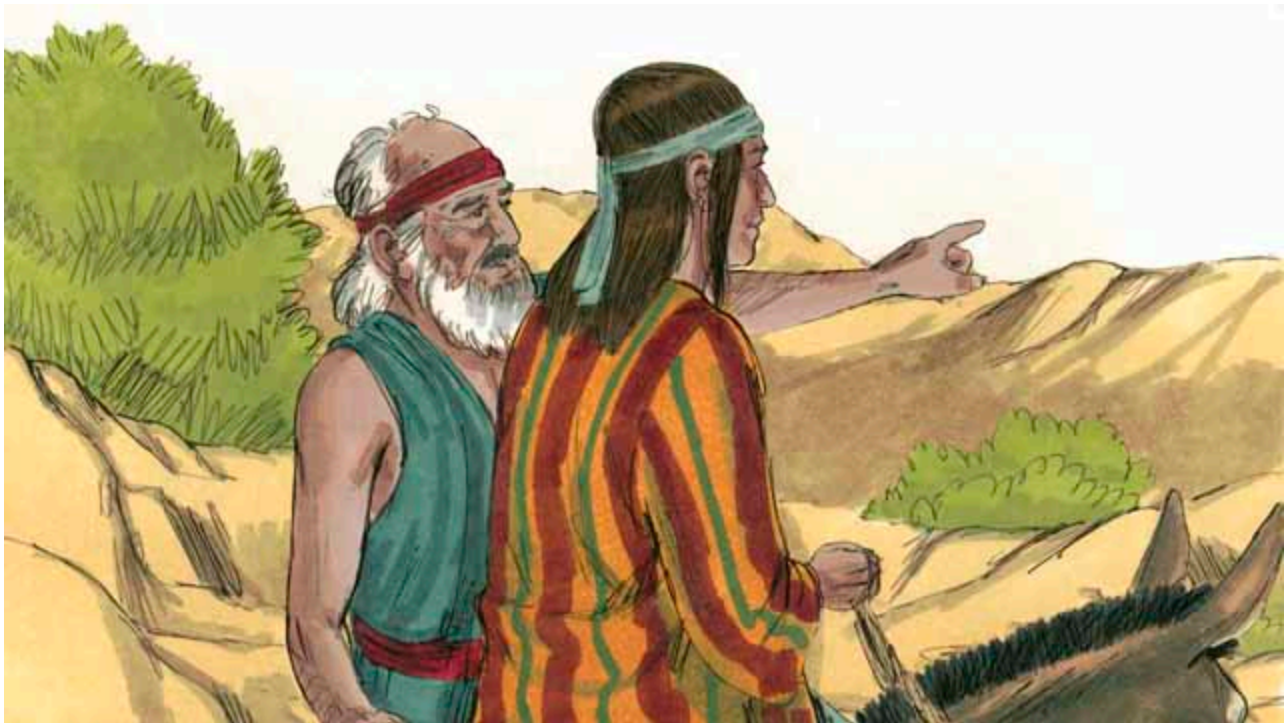
يعقوب خُله بيز بزه بڻه. چون فڪر ها مگرده كه عيسو هنوز وانه اور بگشيه. همينو يك عالمه از خوش گوسفن رَمه ر، سوغاتي برسئييه عيسوئه پيش. اون خدمتڪاري كه جونا ر عيسوئو بُورد بڻه، اور بُگتيه: «اين گوسفتون ر ته خدمتڪار يعقوب تر بُو خشيه. او خُله زود اينجه رسنه.»

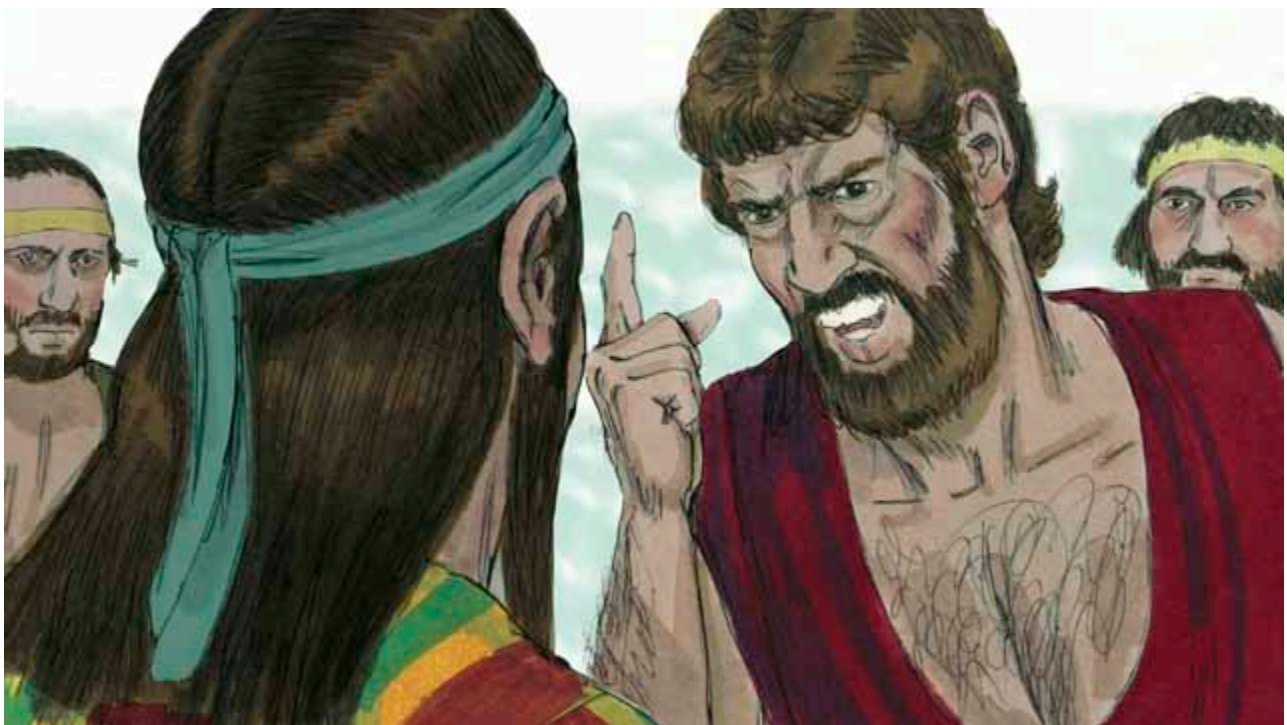
اما عيسو ديگه نخواسته يعقوب ر ضربيه بزيه و اور بدييه خُله خوشال بوئه. يعقوب با صلح و آرامش كنكون زنگي ها مكرده. بعد اسحاق بُمرده و يعقوب و عيسو اور خاك پسپاردنيه. اون پموني كه خُدا اور ااهيم با دوس بڻه، بعد از اسحاق يعقوبه برسئييه.

آسِنِکِی از کِتَابِ مُعَدِّس: کِتَابِ پیدایش فصل ۲۵ آیات ۲۷ تا ۳۵ و فصل ۲۹

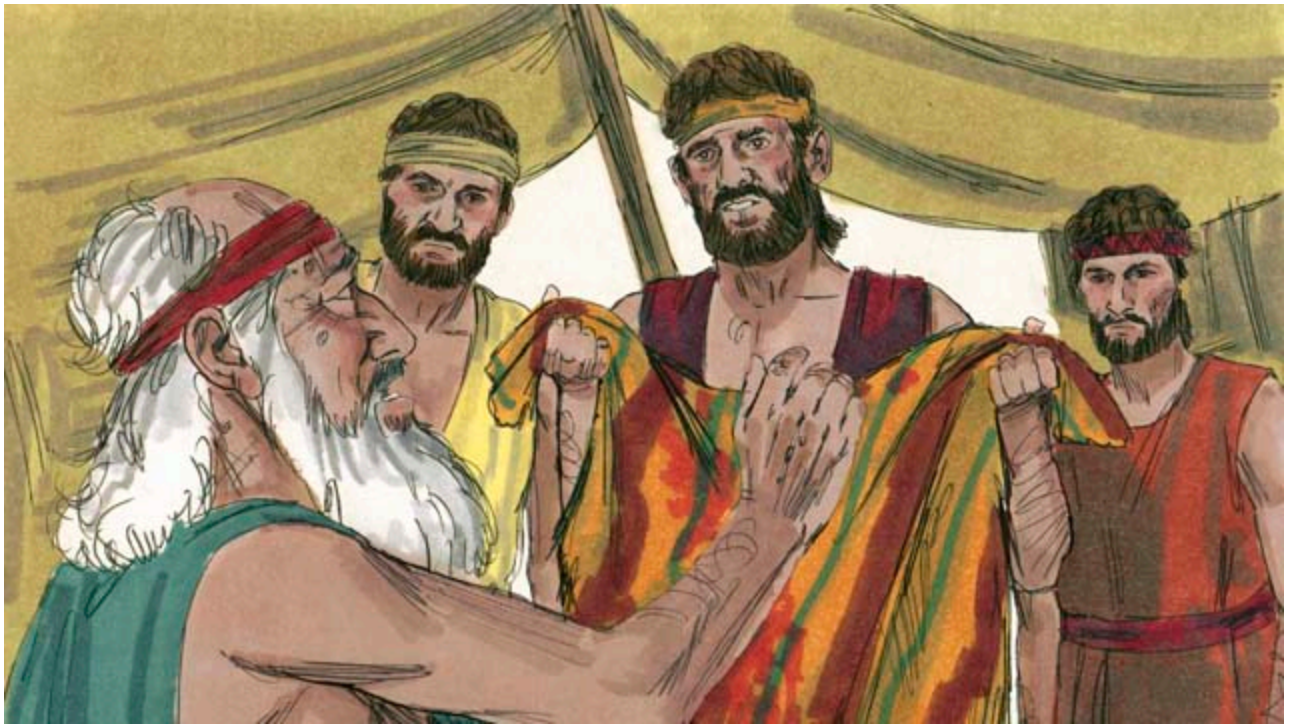
٨- خدا یوسف و اٰخوٰنواڤه ر نجات ډنه.

بعد از سالها، وقتی یعقوب یک پیرمرد سین دار بوئه، خوش پسر یوسف ر که خله اور علاقہ داشته پرسئیئه تا از خوش برارون که دونه صحرا گوسفن رَمه ر مچارتئیئه، خور بیوره.

بعد از سالها، وقتی یعقوب یک پیرمرد سین دار بوئه، خوش پسر یوسف ر که خله اور علاقہ داشته پرسئیئه تا از خوش برارون که دونه صحرا گوسفن رَمه ر مچارتئیئه، خور بیوره.

پیش از اینکه برارون خونه برسَن، اُشن یوسف جومَه ر تکه ها کَرَدَنه وادیم بُرخین دپا تَبِه. جومه ر خوش پَر ر نشون بِدانه تا خیال ها کُنه که یک جوون وحشی یوسف ر بُگُشْتِه. پس یعقوب خَلِه غُصّه دار بَوُنه.

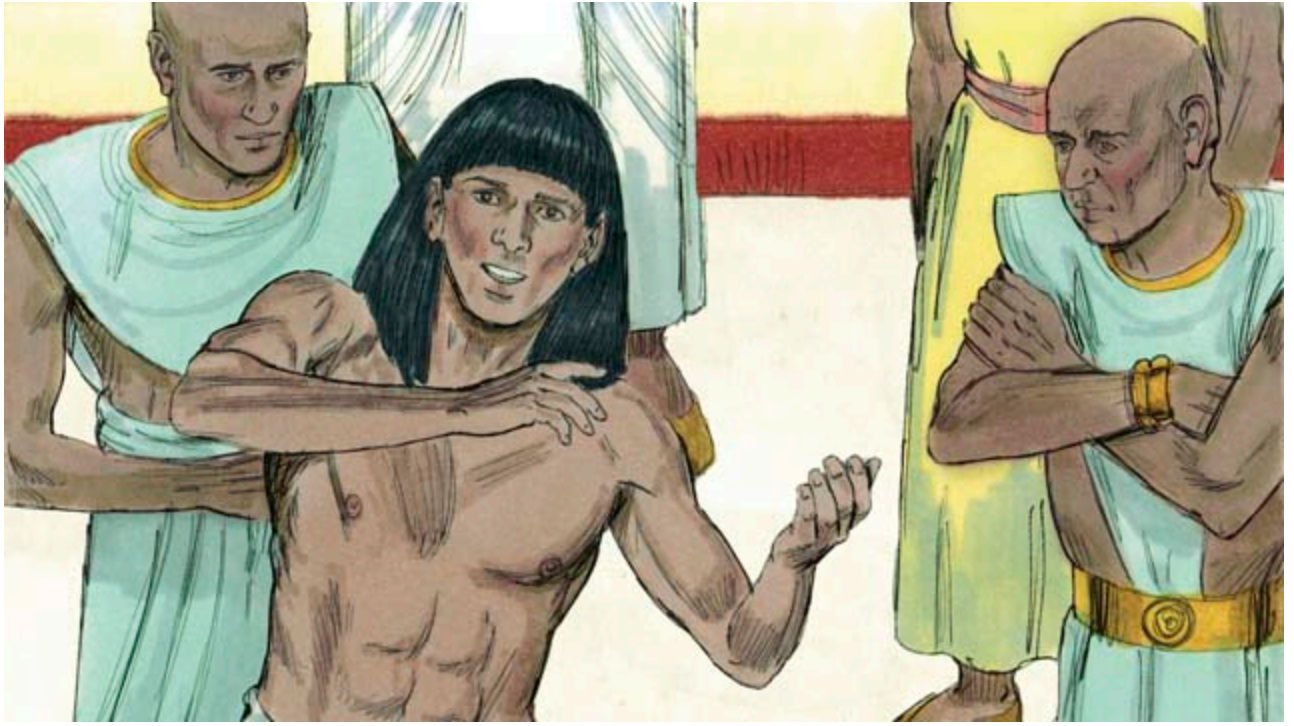
تاجرون مصر برده خَر یوسف ر بُورَدَنِه مصر. مصر سرزمین مَهِین و قدرتمند بُوِه که کنار رود نیل وجود داشته. اُشن او (یوسف) ر به یک مقام ثروتمند دولت مصر برووَنِه. یوسف خَلِه خوب خوش ارباب ر خدمت ها مِکُردِه و خُدا هم او ر برکت هَدائِه.

اون مقام دولتي زن تلاش ها مگرده يوسف با هم بستر يوو (اووَر بخوسه)، ولي يوسف قبول نكرده كه به خاطر خدا گوتاه ها كُنه. بعد اون زنكه غيظ بگته و يك بخودي تهمت يوسف ر بزنه. او (يوسف) دستگير بوئه و راهی حبس بوئه. ولي يوسف حبس دله هم خدا با وفادار بُمَنَسِيه و خدا او ر برکت هدائه.

پس از اينكه دو سال بُگذشته يوسف همنتي زَنُون دَوِيه، با اينكه بي گوتاه پئه. يك شو فرعون (پادشاهون مصر قديم)، دو تا خوب ديئه كه خله او ر پريشون هاكرده و هيچ گدوم از امشاورون نَتونسه اخور تعبير هاكُنن.

چونکہ خدا قدرت تعبیر خود رَ یوسف رَ ہدا بیہ، فرعون او (یوسف) رَ از زَنُونِ بخواسہ تا اِ خور تعبیر ہاگنہ. یوسف اور بُگتہ: «خدا ہف سال، آنہ زاری محصول دینہ ولی بعد از اون، ہف سال قحطی بوئہ.»

فرعون آنہ یوسف شخصیت او رَ تحت تاثیر قرار ہدا اِ کہ زَا مقام رَ دُومین نفر قُدرتَمَندِ مصر قرار ہدا اِ.

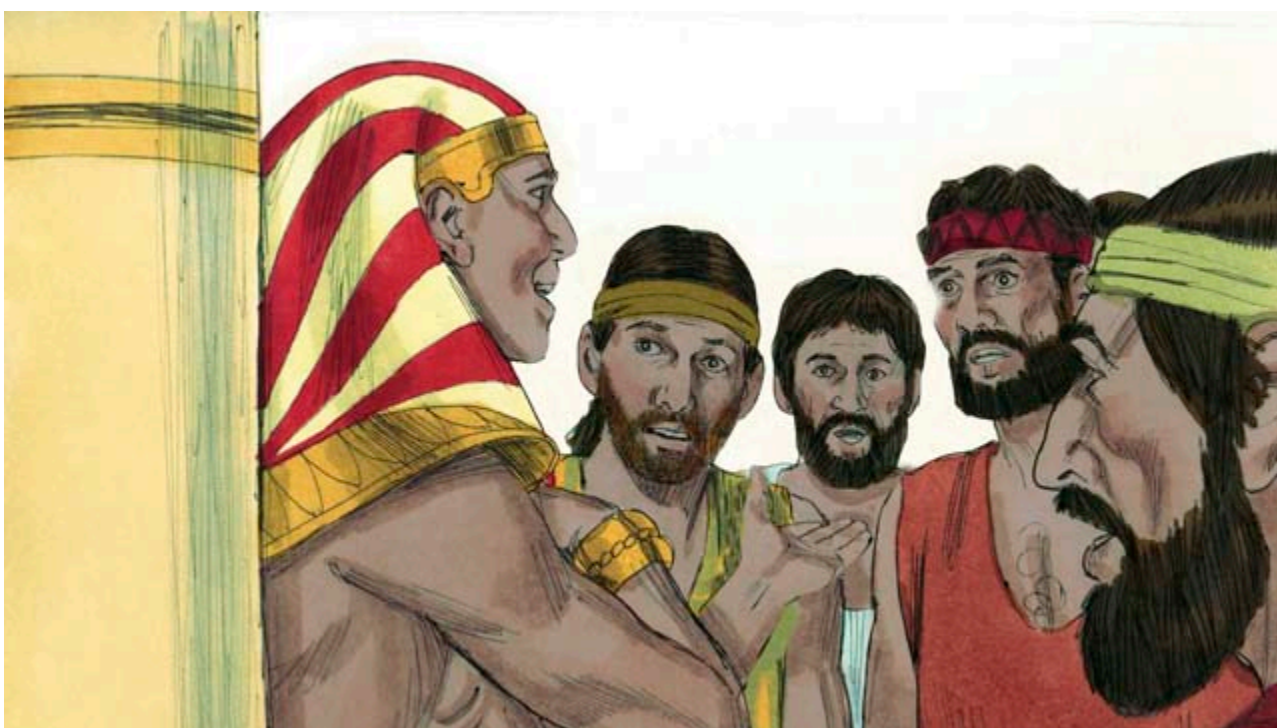
یوسف مردم ر بُگتِه که در مدّت هف سال فراوونی محصول محصولات ر امارها گنن. بعد وقتی هف سال قحطی شروع بوئه، یوسف اون محصولات ر مرّیّه مروتّه تا خوراک کافی دارن.

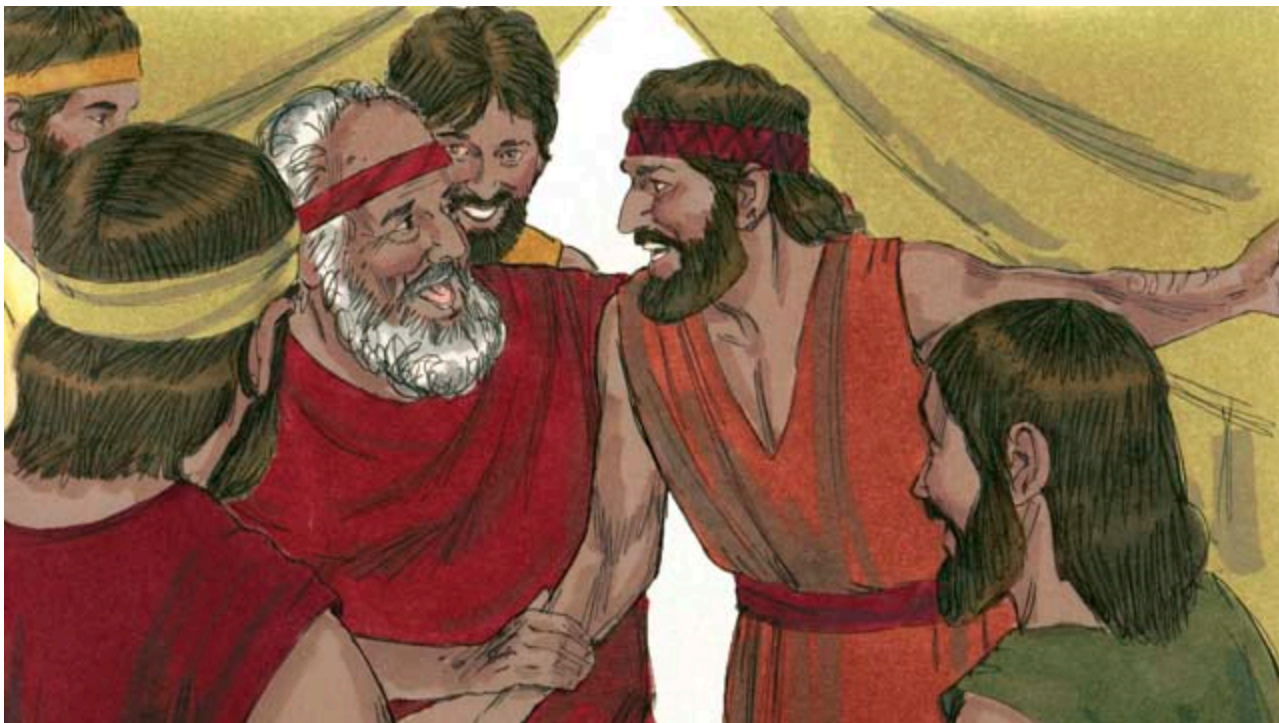
قحطی و خشکسالی علاوه بر مصر سرزمین کنعون ر هم که یعقوب و اٰخونواده اونچه زَنگی ها مِکَرَنه ر دربر پِگتِه.

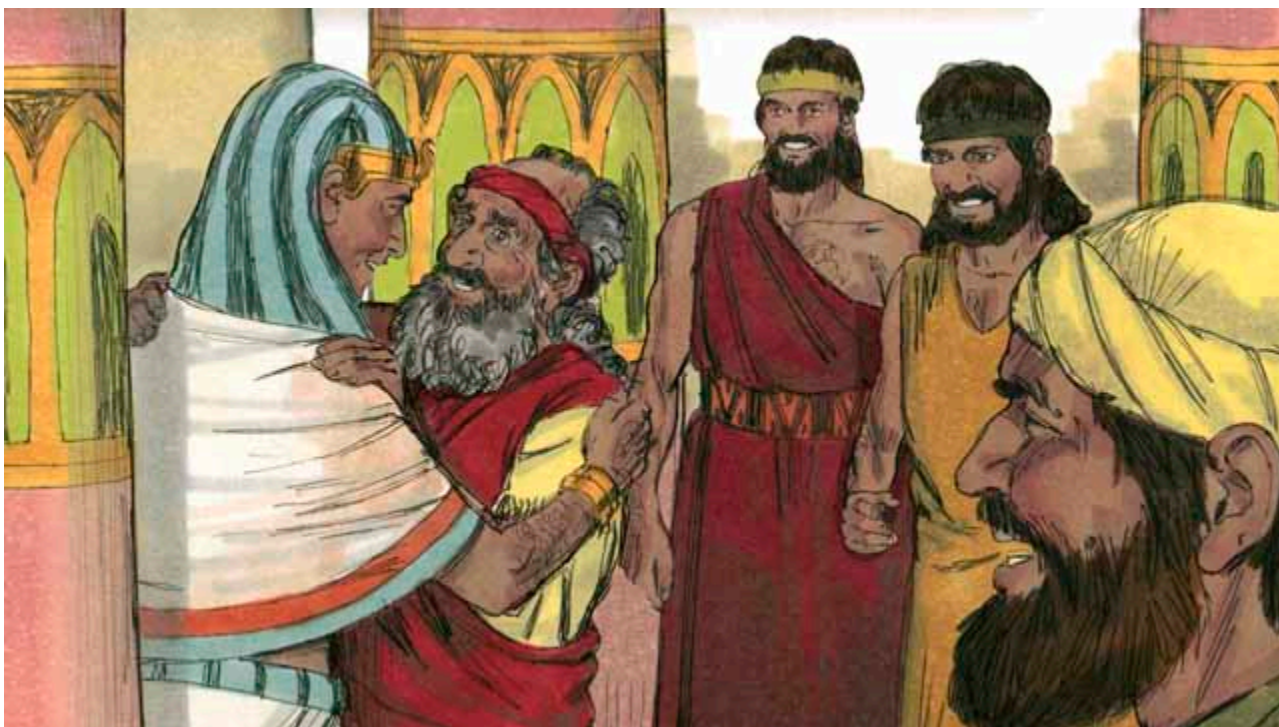
همینو یعقوب خوشتن مهین پسران ر مصر برسیئه تا غذا و آذوقه فراهم هاکنن. اون وقت که اشن یوسف با روبه رو بونه تا اوجن غذا بخرن، اور شناسینه. ولی یوسف اشن ر شناسینه.

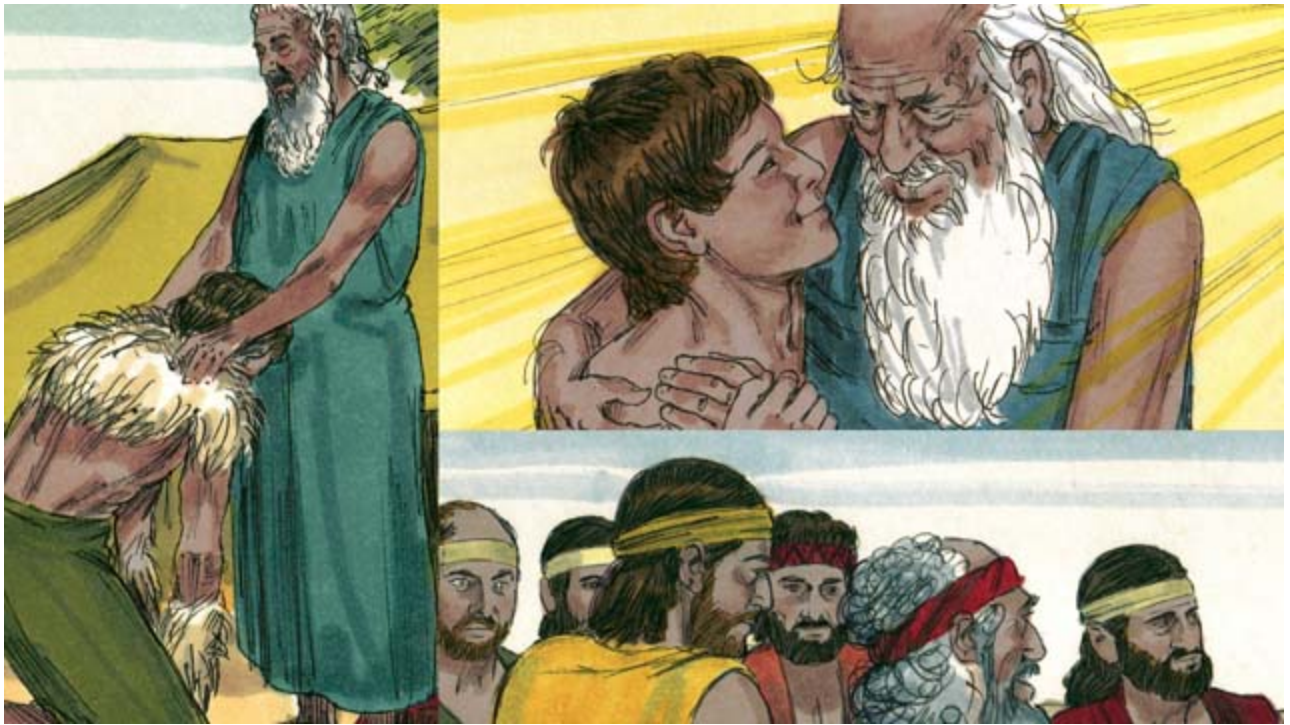
یوسف که واسیه اشن تغییر حالت ر بوینه، اشن ر آزمایش هاکرده، بعد بگته: «مو یوسف، شیمه برار هسّیمه، نترسین. شما در حقّ مو بدی ها کردنی، اما خدا شیمه بدی ر بدل به خوبی ها کرده. بین در مصر زنگی ها کنین و مو بتومّه اینچه همه چی شمو و شیمه خونوادو ر فراهم ها کنم.»

یوسف برارون و گردینه خونه و یعقوب ر خور هدانیه که یوسف زنه هسه او خله خوشال بوئه.

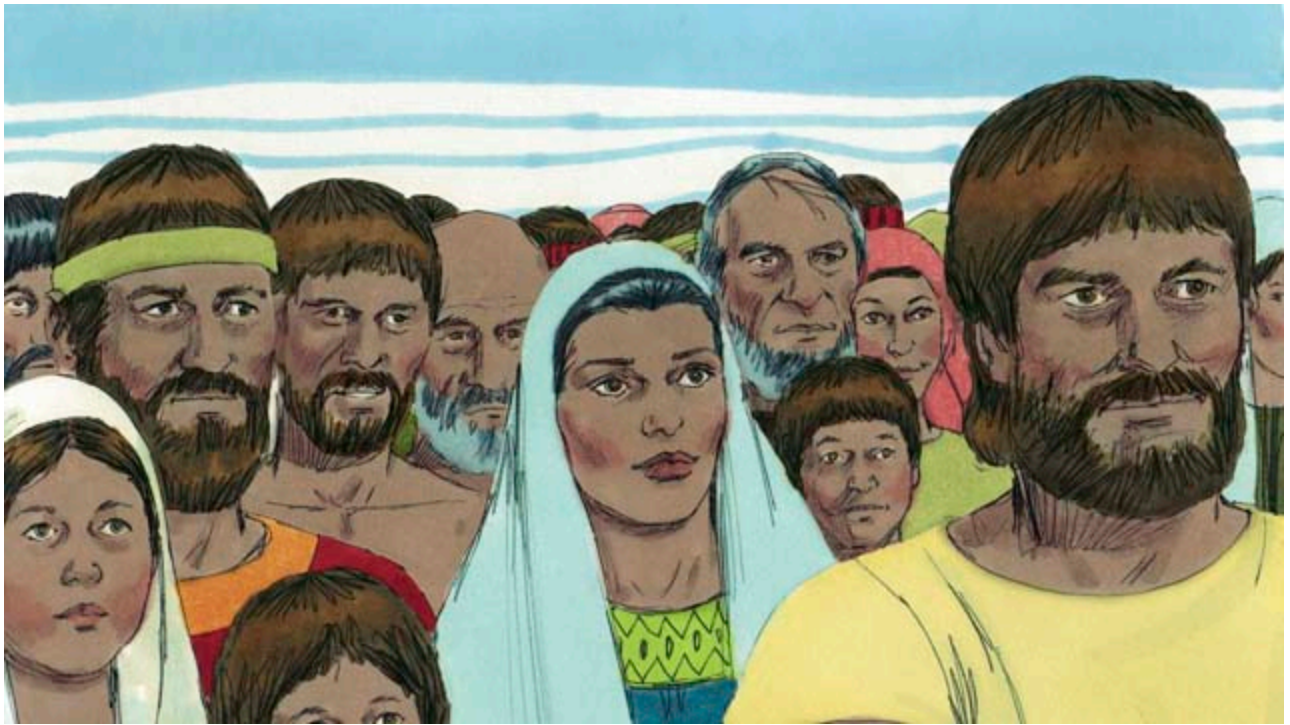
هر چن یعقوب یک پیرمرد بوئه، با خوش خانواده کوچ ها کرده به مصر و اونچه کنار هم زنگی ها کردنه. یعقوب قبل از بُمردن خوش همه پسترون ر برکت هدائه.

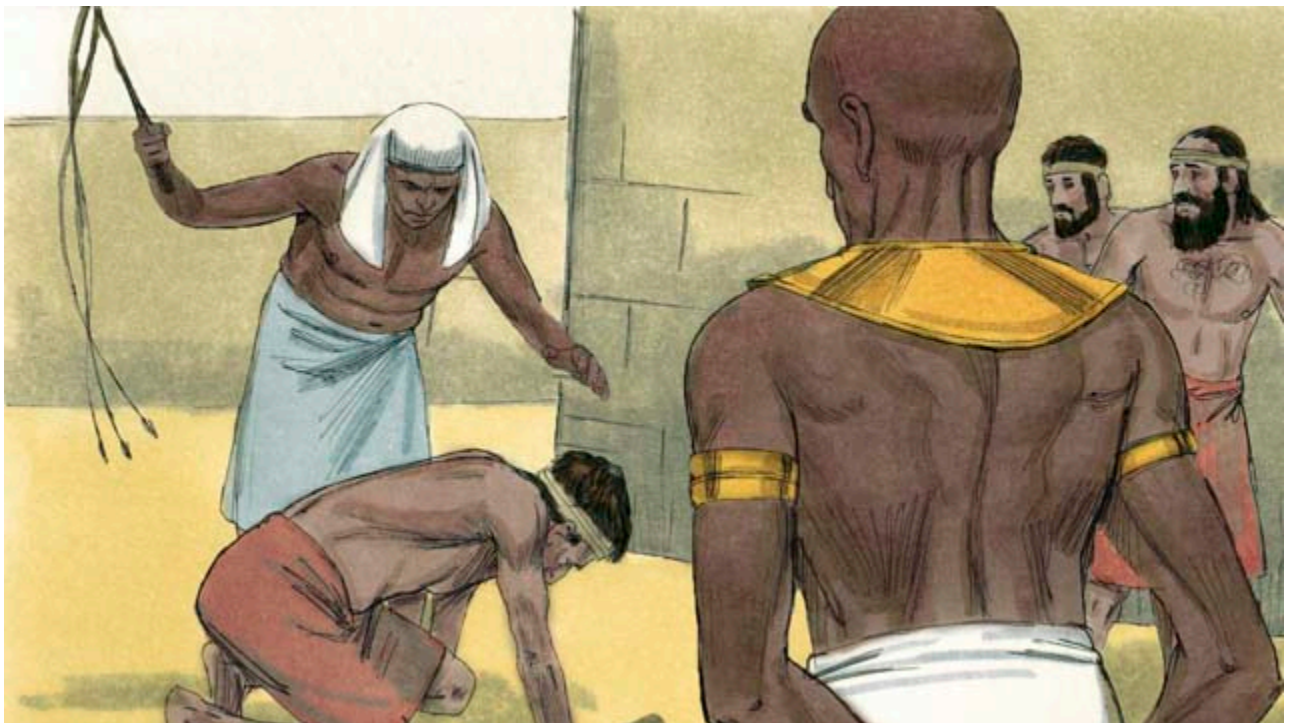
هر چن یعقوب یک پیرمرد بوینه، با خوش خانواده کوچ ها کرده به مصر و اونچه کنار هم زنگی ها کردنه. یعقوب قبل از بُردن خوش همه پسون ر برگت هدائه.

آسینکی از کتابِ مُقدس: کتاب پیدایش پیدایش: فصل ۳۷ تا ۵۰

۹- خدا موسیٰ ر صدّا کونِه

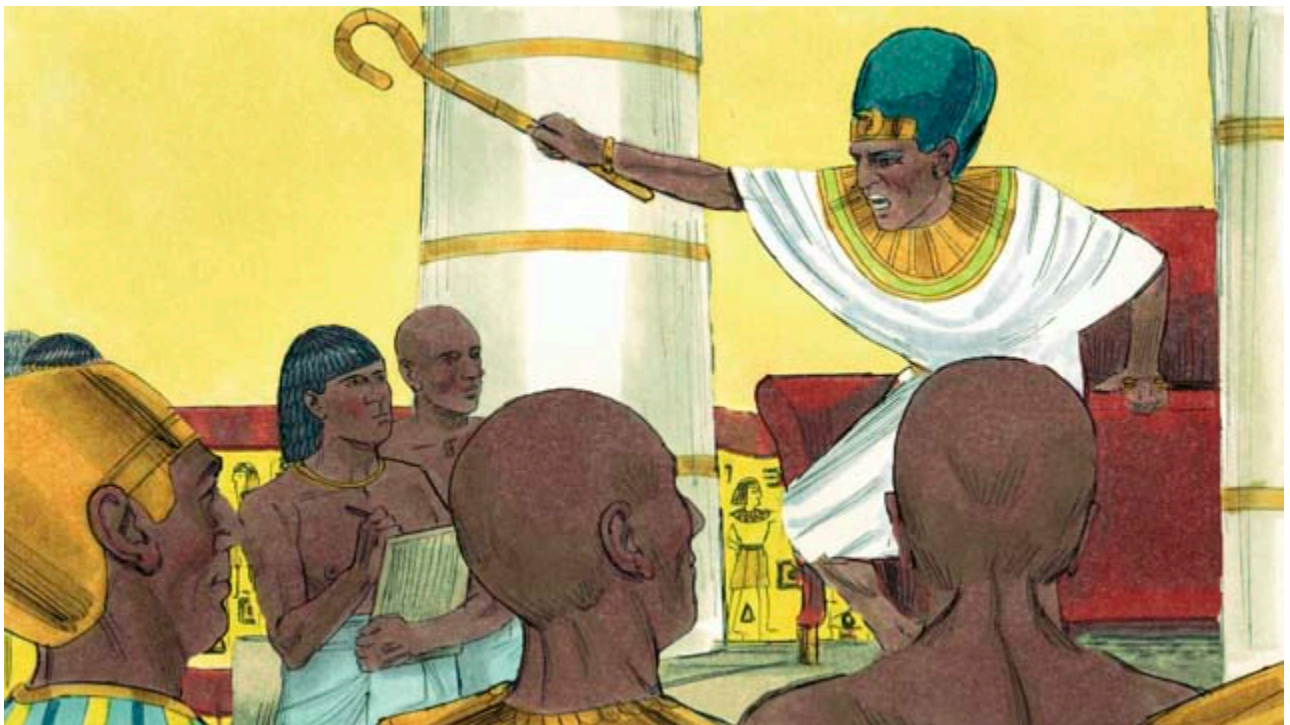
بعد از اینکه یوسف بُمرده ا همه فامیلون مصر بُمنسنه. خله سال دراز اشن و اشن اویلاد اونچه زنگی ر پیش بُوردنه و نسل و اویلاد زیادی پیدا کردنه. مردم مصر اشن ر اسرائیلی مُخوئینه.

بعد از صدها سال که بگذشته، اسرائیلیون خله زیاد بونه و مردم مصر دیگه یوسف و ا گمکایی که ها گردپئه ر یاد نداشتنه. اشن اسرائیلی ها جن مترسینه، چونکه اشن نفرات زیاد بئه. همینو فرعونی که اون زمون مصر حکومت ها مکرده، اسرائیلی ها ر اشن برده ها کرده.

مصریاء، اسرائیلیها ر مجبور ها مکر دِه اُشِنو ساختمون و حَتّی شهر بسازن. کارای سخت زَنگی ر اُشِنو تَل ها کرد بَنه. ولی خدا اُشن ر برکت هدائه و صاحب اوپلاد زیادی بَونه.

فرعون بَدیئه که اسرائیلیها زیاد اوپلاد اورَنه، هَمینو خوش قوم ر دَسور هدائِه تَموم پَسرون اسرائیلی ها ر رود خونه نیل د لَگَن و بَگَشِن.

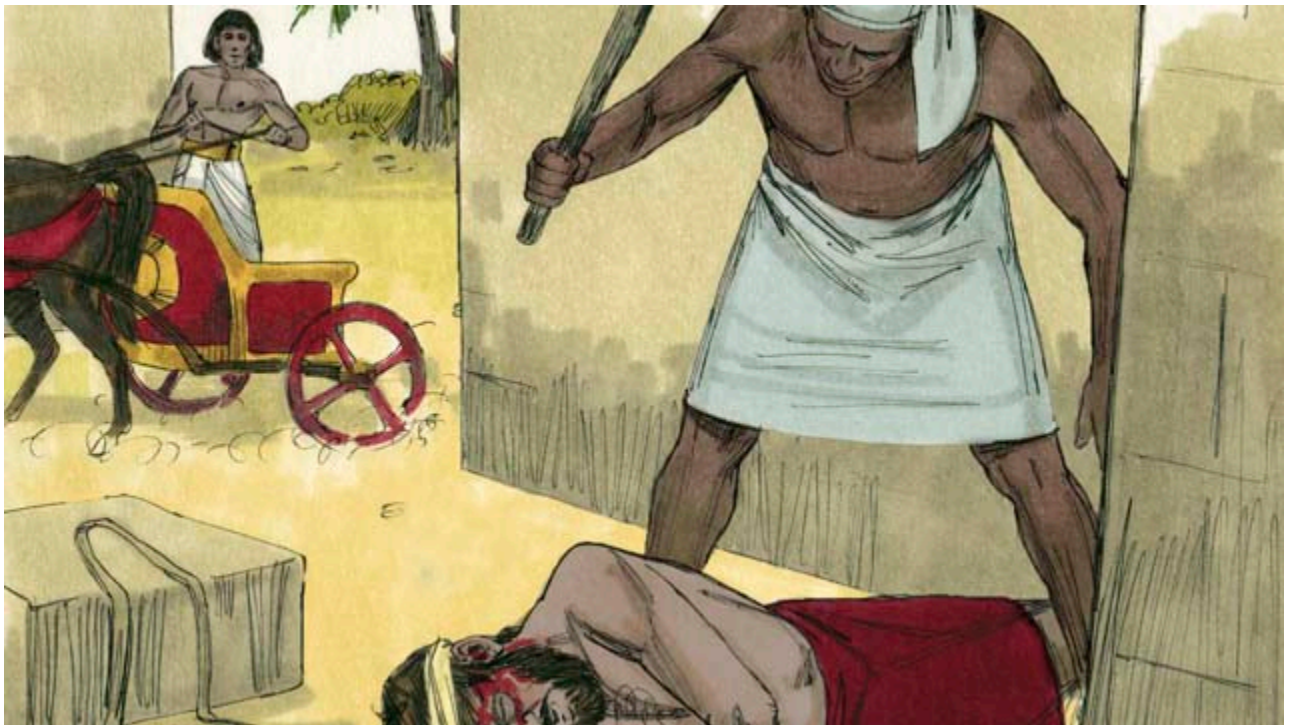
تا اینکه یک اسرائیلی زنکھیک پسر پداشته (دنیا بیورده). او و ا شور تا بتونسینه، گتہ ر نہون ہا کردنہ.

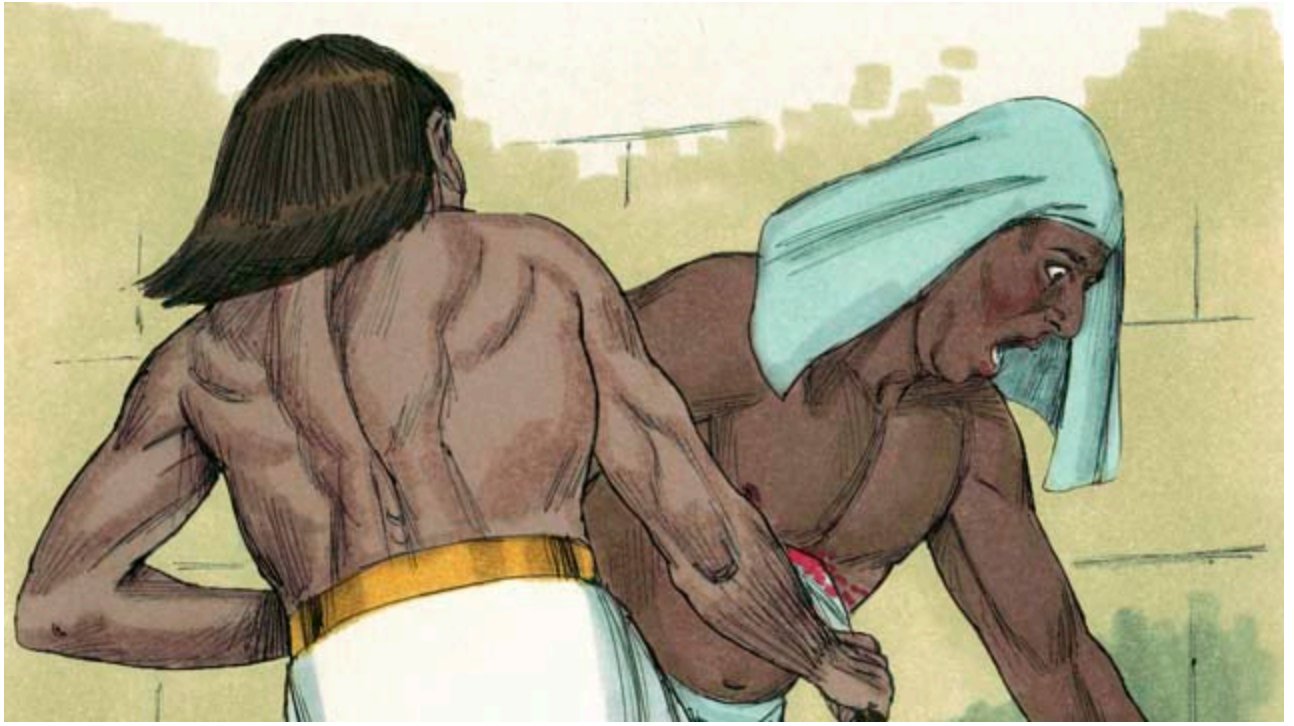
وقتی کہ پر مار، دیگہ نتونسنہ خوش چلیک گتہ ر جا بدن، واس ا بگشین جلو ر بیرن، آور یک زمیل شنور دلہ للہ زاری کہ رودخنہ وردنہ وشتنہ. اما ا مہین خواہر از د رجا اور مہیشیہ تا بوینہ چہ اتفاقی او دکفہ.

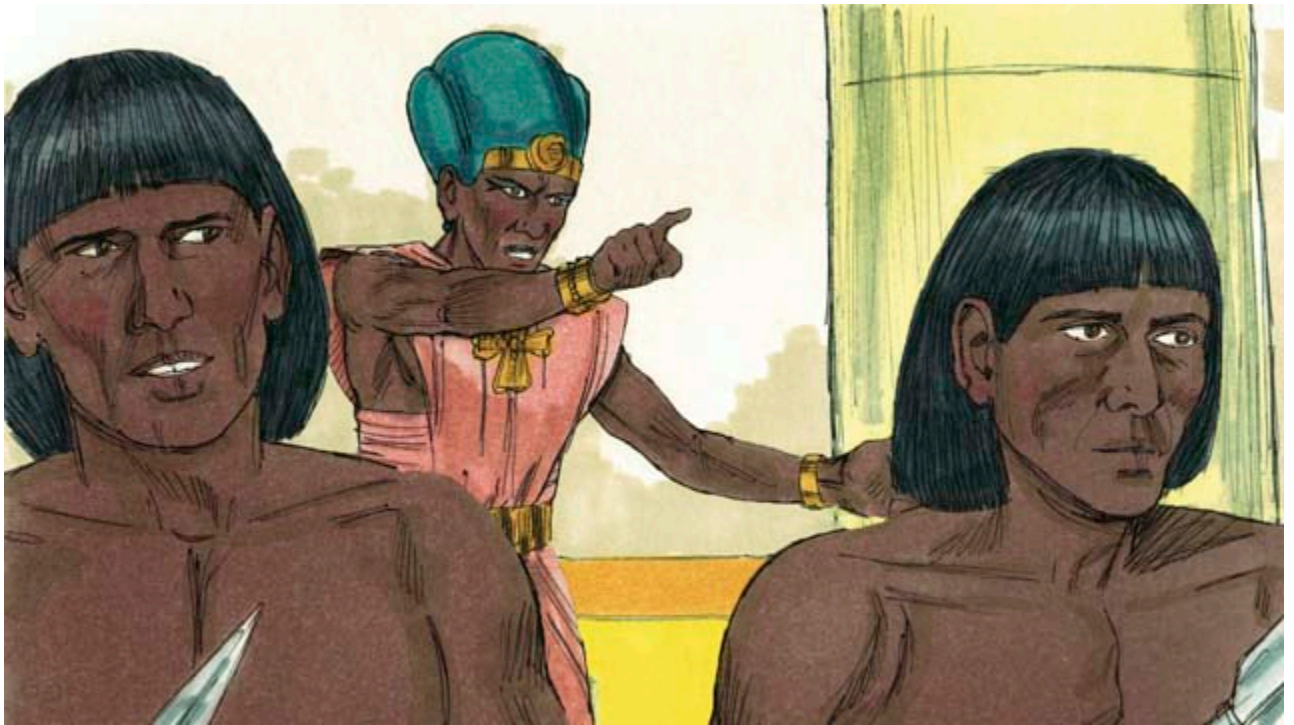
فرعون دتر زمیل ر بدیئه و ! دلہ ر هیشیئہ. وقتی چیلیک گتہ ر بدیئه اُور به عنوان خوش پسر قبول ها کرده. او یک اسرائیلی رَنکِه ر، به خدمت بگتہ تا چیلیک گتہ ر شیرها ده. بدون اینکه بدونه اون رَنکِه اون چیلیک گتہ ما ر هَسَّه وقتی ! مار گتہ ر از شیر بگتہ او ر وگاردنیہ فرعون دتر پیش و فرعون دتر این گتہ نوم ر موسی وشته.

وقتی موسی مهین بوئہ، یک مصری ر بدیئه که یک غلوم اسرائیلی ر گتک زنه. موسی همت ها کرده خوش برار اسرائیلی ر نجات بده.

موسیٰ با این گمون کہ ہیشکی اور نوینہ، اون مصری ر بُگشتہ و اِجسَد ر جا بدائہ، اما یک نفر این کار موسیٰ ر بدیئہ.

فرعون از این کار موسیٰ با خور بوئہ و تلاش ها کردہ موسیٰ ر بگشتہ و اما موسیٰ از مصر بہ طرف بیابون فرار ها کردہ و فرعون سربازون نتونسنہ اور اونجہ پیدا گنن.

موسی در یک بیابان که از مصر دیر پنه مشغول چپونی بوئه. او با یک زن از اون سرزمین ازدواج ها کرده و صاحب دو تا پسر بوئه.

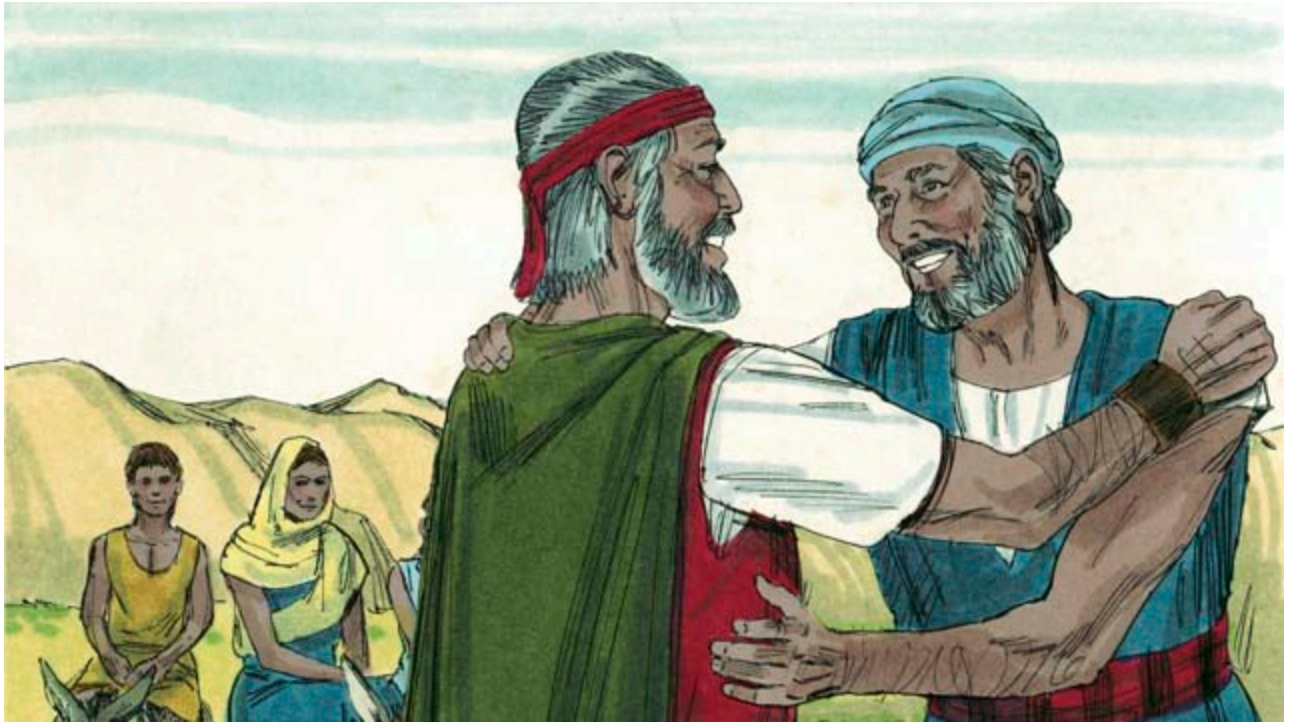
یک روز موسی که خوش زن پر گوسفنون ر مواظب پنه، یک تلی بدینه که بل ها گتینه اما منسوته. بعد ا نر یک بشئه تا علت ر بفهمه. وقتی که موسی اون بل نر یک بوئه، خدا اون تلی دلِه صدا کرده: «خوش کوش ر لنگِ دله در بیور، چون جایی که اسانی مقدس هسه.»

بعد خدا بُگئِه: «مو خوش قوم بلا مصیبت ر در مصر بَدیمه. موتر فرعون پیش ر سَمّه تا مِه قوم را از غلومی مصر در بیوری. مو سرزمین کنعون ر اُشن ریمه. سرزمینی که به اوراهیم، اسحاق و یعقوب وعده هدا یمه.»

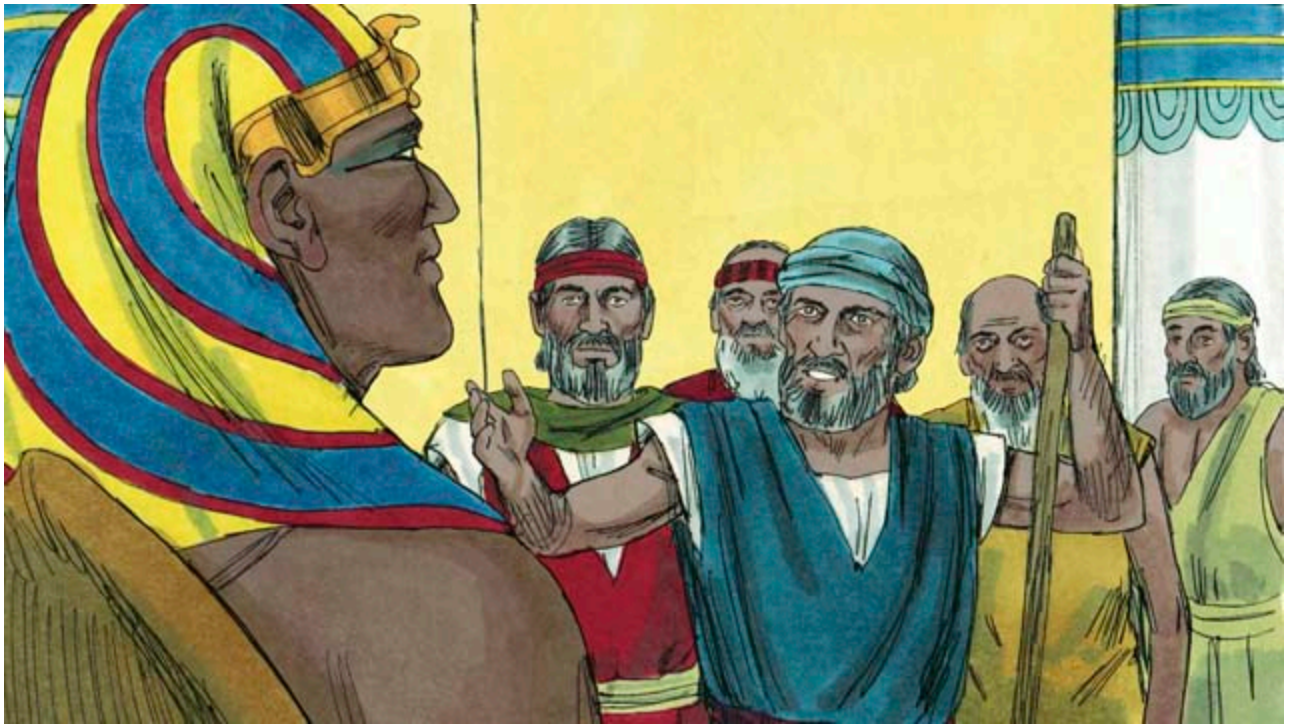
موسی بگئِه: اگه قوم موجن بُپرسن که کی مَر برسینِه، اُشن ر چچی بئوم؟ خدا بفرمائِه: «دَرَمّه، اونکه اُشن ر بئو: «دَرَمّه» مَرشیمه پیش برسینِه هَمَنَتی اُشن ر بئو که مو پِهوه، شیمه اوراهیم و اسحاق و یعقوب پَره سَمّه. و مِه نوم هَمَش همینه.»

موسیٰ نواسہ فرعون پیش بٹہ، چونکہ منسینہ کہ نئونہ خوب حرف بزنہ. همینو خدا موسائہ برار، ہارون ر برسینہ تا اور گمک ہا گنہ.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب خروج فصل ۱ تا ۴

۱۰- ده پلا

خدا موسی و هارون ر با خَوَرِ ها کرده که فرعون سرسخت بونه. موسی و هارون بَشِنِه فرعون پیش و بُگَنته: «این پُغوم اسرائیل خدا تُو هَسِه: مه قوم ر ول ها کون تا بوشون. فرعون اَشِن حرف ر نَشنی بگته و به جای ول ها کر دِن قوم بنی اسرائیل اَشِن ر مجبور ها کرده تا سخت تر از قبل کار ها کُنن.

فرعون همنتی از ول کِر دِن قوم اسرائیل نافر مونی ها مَکِر دِه. همینو خدا ده تا بَلای وَ حَشَتَناک مِصِر و بر سِئِه. خدا از بَلاه، فرعون ر نَشون بَدائِه که ا قُدرت از فرعون و همه خدائون مصر وِشَر هَسِه.

خدا رود نیلِ او ر تبدیل به خین ها کرده. ولی فرعون هَمَنَتی قوم اسرائیل ر ول نکرده.

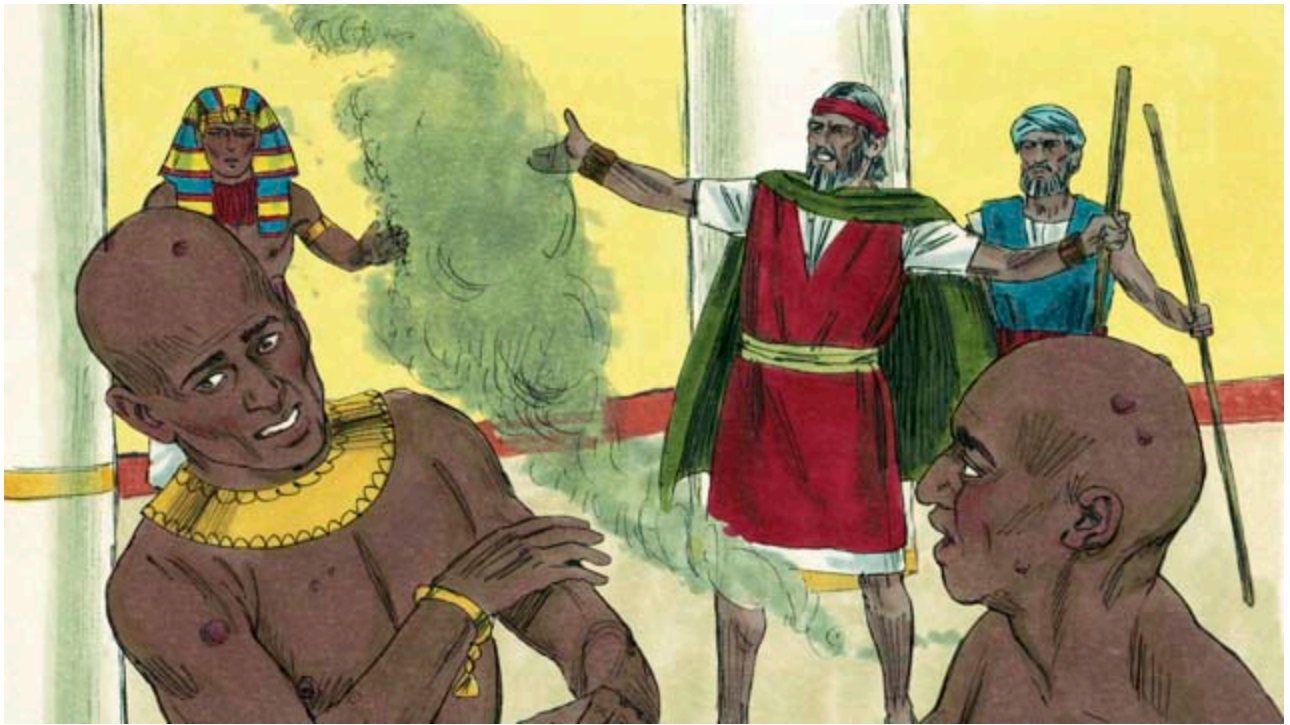
خدا تَموم سرزمین مصر و از وک پُر ها کرده. فرعون موسی جَن بَخواسته که این و کار از اُشن سرزمین دِر ها کُنه. اَمّا بعد از اینکه و کا از بین بَشینه فرعون دل، سخت تر بَوَیه و اجازه بُریم بشین از مصر ر اُشن ر ندائه.

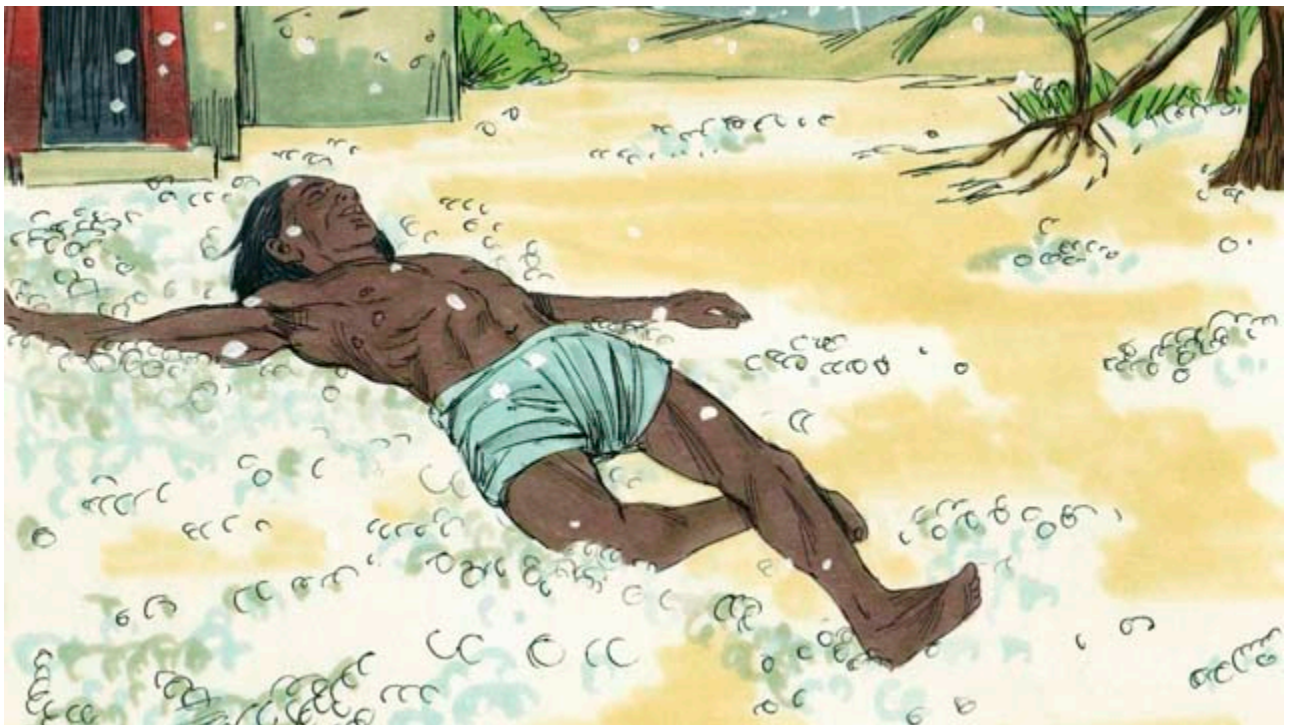
بعد خُدا لائِه پَشیِه ئون و ما زار بَرَسِیئِه. فرعون موسی و هارون ر بُگَته اِگِه این بلائون ر دِر ها کُئن اُشن ر اجازه دِنه مصر ر ترک ها کُئن. بعد از موسائِه دَعا خدا این بلائون ر دِر ها کرده. اما فرعون خوش قلب ر سخت ها کِرده و باز اجازه ندائِه اُشن مصر ر ترک ها کُئن.

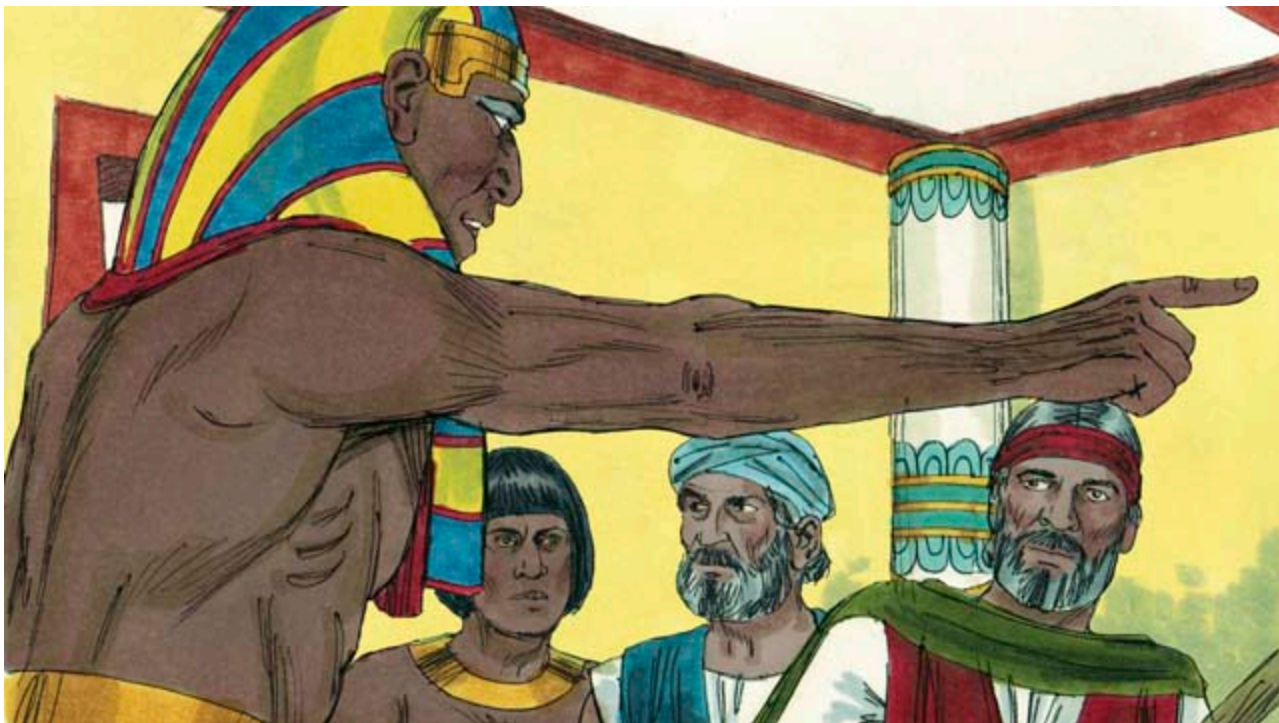
بعد از اون خدا کاری ها کرده تا همه چوونایی که مال مصریا با بَئِه و یما ر بَوون و بَمیرن. ولی فرعون دِل سخت بَوِیئِه و این دَقَه هم اُشن ر آجَزه نَدائِه بوشون.

خدا موسی ر بُگته تا خوش مُشت ر کهلین با پُر ها گنه و اونا ر فرعون پیش هوا بده. وقتی که موسی این کار ر ها کرده، تَموم مردم مصر غیر از اسرائیلیون دچاره گر دردناک بونه. اما خدا فرعون قلب ر سخت ها کرده و فرعون اجازه ندانه که اُشن بوشون.

بعد خدا بلائیه تریک ر پرستینه و ویشتر حاصل و هر جونوری که بُریم بونه ر نابودها کرده. اون گدر فرعون، موسی و هارون ر دعوت ها کرده و بُگته: «مو این دَقه گوتاه ها کردمِه، شما آزاد هَسَنی که بَشین.» بعد موسی دَعا ها کرده و تریک بَسائنه و نوارینه.

اما فرعون باز گوتاه ها کرده و خوش دل ر سخت ها کرده و اجازه ندائه اسرائیلیون آزاد بون.

همینوه خدا یک عالمه ملخ ر مصر برسیئه و ملخا هر چی از حاصلی که از بوارین تریک بُمنسیئه، بُخوردنه.»

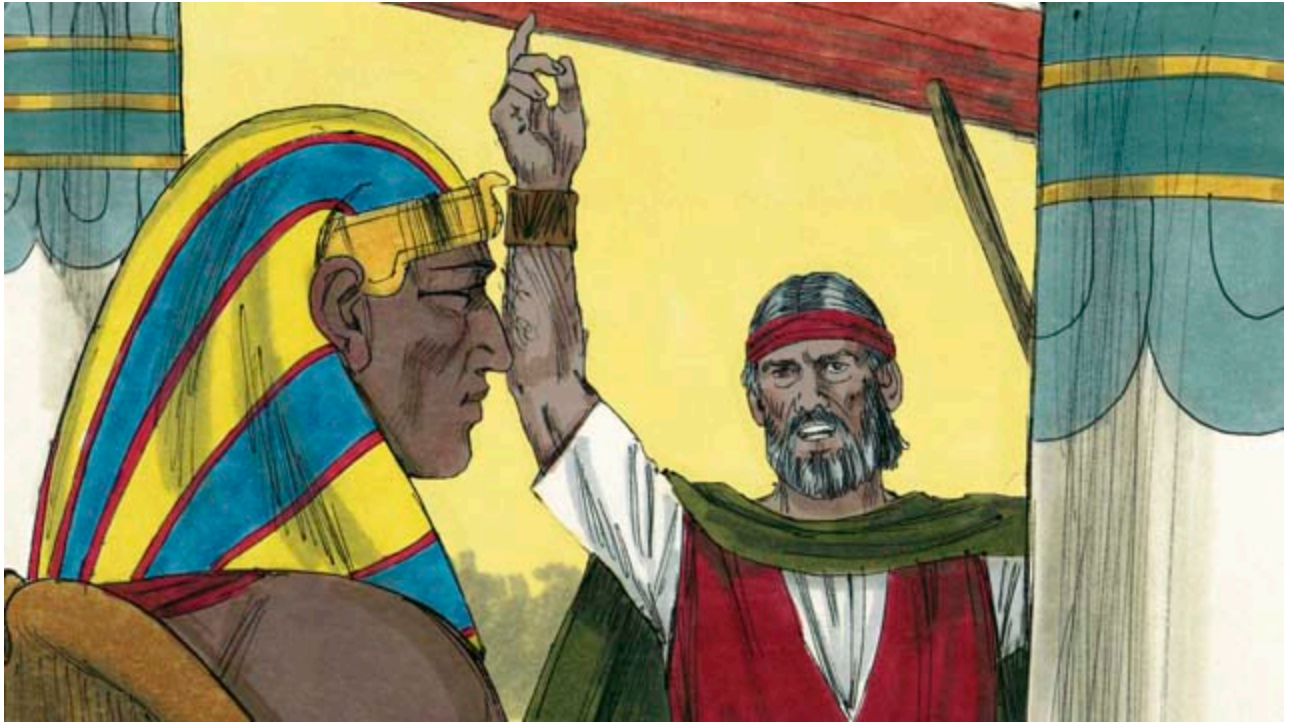
بعد خدا بلائه تاریکی ر برسیئه که سه روز طول بگشیئه و همه جا چنون تاریکی بوئه که مصریون نتوانسنه خونه جن در بیان. اما جایی که اسرائیلیون زنگی ها مکردنه، روشنائی بئه.

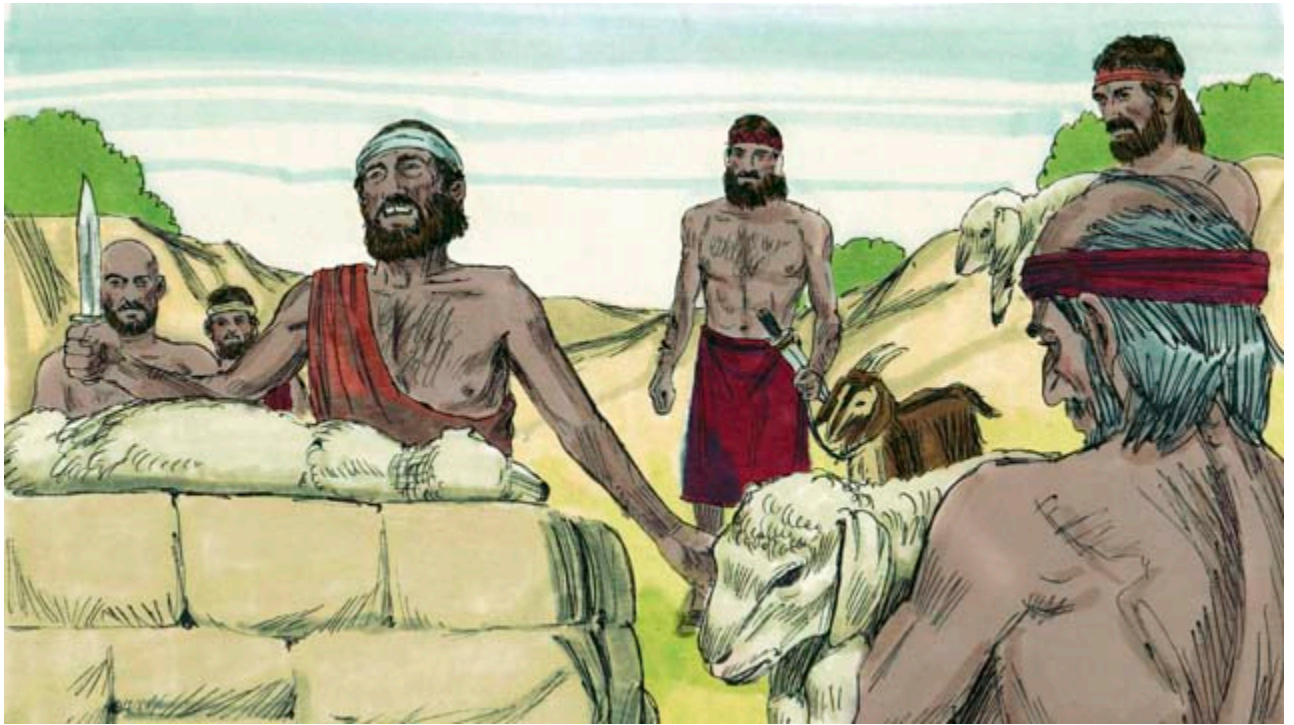
حتی بعد از این نه تا بلا، فرعون اسرائیلیون ر اجازه ندائه بوشون. از اونچه که فرعون، گوش شنوا نداشتیه، خدا اراده ها کرده تا آخرین بلا ر هم برسئه. این بلا باعث موئه که فرعون خوش تصمیمه عوض هاکنه.

آسنیکی از کتاب مقدس: کتاب خروج ۵ تا ۱۰

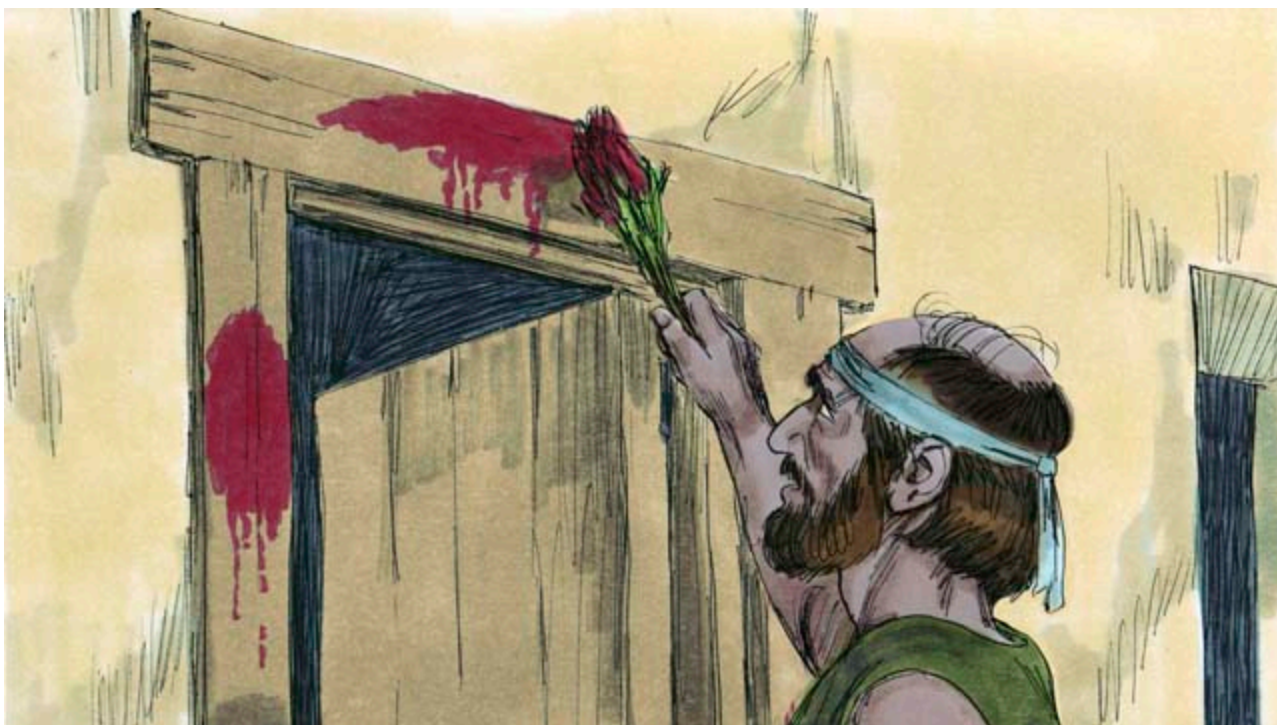
۱۱ - عیدِ پَسَخ

خدا موسیٰ و ہارون ۾ فرعون پیش پرسیئہ تا او ۾ بٹون تا اسرائیلیون ۾ آزاد ها گئے. اُشن فرعون ۾ اخطار ها کردنه که آگہ قوم اسرائیلی ۾ آزاد نگیہ خدا تموم پسونی که اول دنیا بمنہ و حتی جوںون مصر ۾ نابود هاگونه وقتی که فرعون این ۾ بُشنیئہ، بوور نگریدہ و باز خدا با نافر مونی ها کردہ.

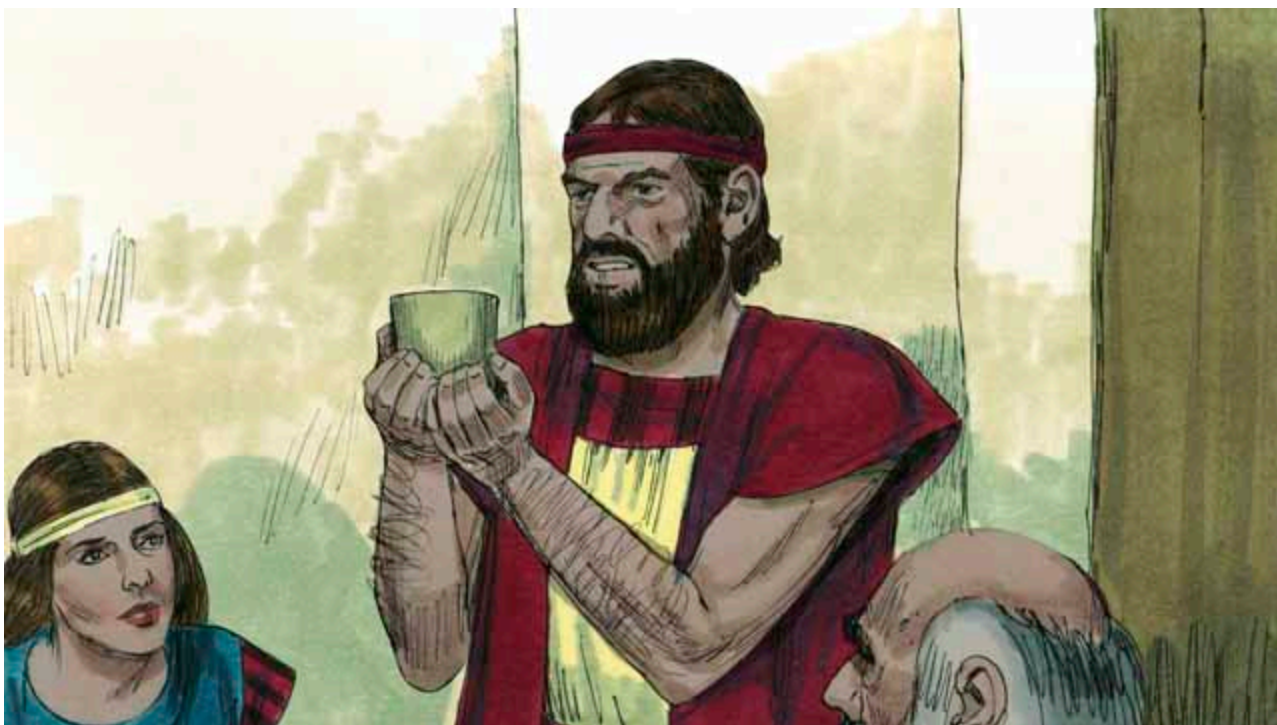
خُدا اونایی که به او ایمون داشتئہ، یک راہی فراہم ها کردہ تا اون پسونی اول دنیا بمنہ از بلا نجات پیدا گُئن. ہر خونوادہ واسئہ یک ورہ خوب و سالم پیدا کنہ و اور قربونی هاگئے.

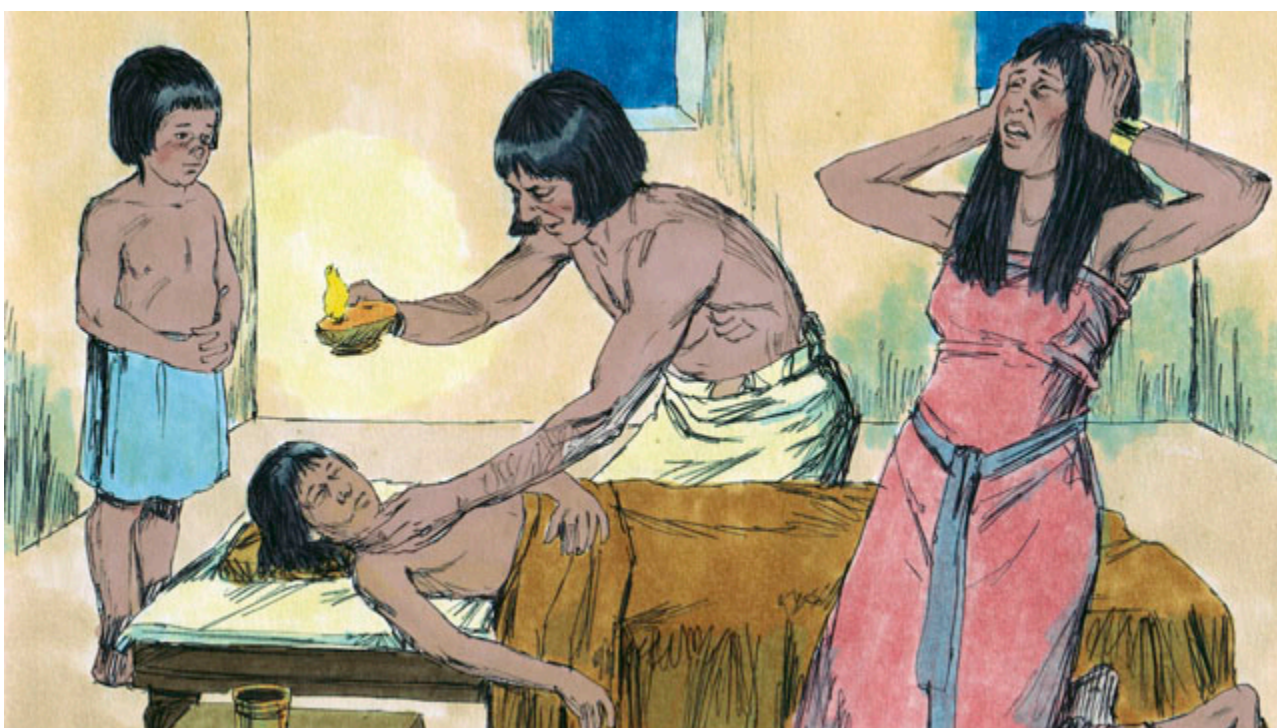
خدا قوم اسرائیل ر فرمون هدائه تا وړه خین ر دور و وړ خوشتن خونه هائه دردیم د مالن. اشن حتی واسه اون وړه گوشت ر داغ و بریون ها مکړدنه و با نونی که خمیر مایه نداشتنه تن مخور دنه. خدا هم اشن ر فرمون هدائه تا حاضر بوون تا بعد از بخور دن گوشت زود مصر ر ترک ها گتن.

اسرائیلیون تموم دستورای خدا ر دقیق عمل ها کردنه. همون نصفه شو خدا از مصر رد بوئه و تموم پسون ارشد مصر ر از بین بورد.

خدا از تموم خونه هایی که قوم اسرائیل نشونه خین ر خوش خونه در ور داشتته رد مویه. تموم کسونی که اون خونه های دلیه دویه، به خاطر وره خین این بُمَنَسَنه.

اما خدا مصریون خونه ور که به او ایمون نداشتته و افرمون ر اطاعت نکردنه رد منویه و تموم اشن پسون ارشد ر بگشته.

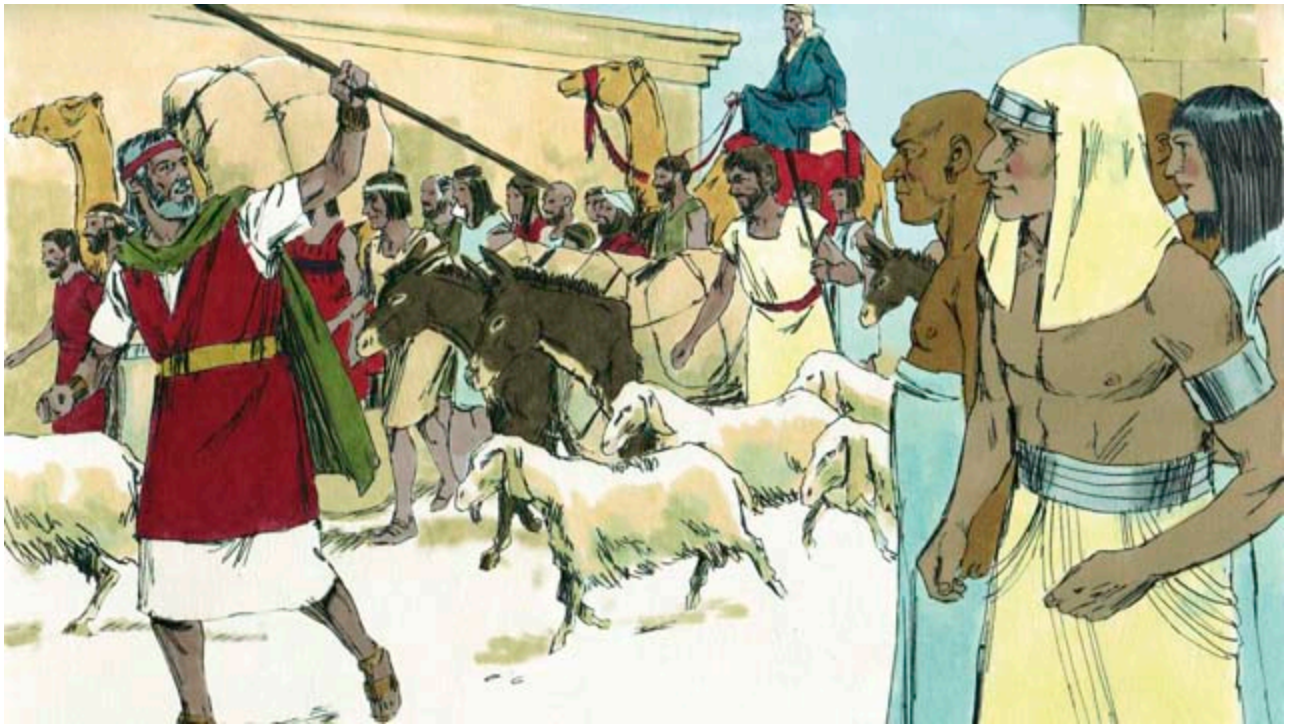
پسرون مصری که اول دنیا بَمینه همه گشته بَوَیه. از پسر ارشد فرعون بئی تا پسر ارشد غلومی که زندون دَلِیه دَوَیه. خَلِه از مردم مصر به خاطر غم و غصّه زیاد، بَرمه و زاری ها مَکَرِدِنِه.

فرعون همون شو، موسی و هارون ر بخواسّه و بُگَته: «قوم اسرائیل ر ویرن و خَلِه زود از مصر دَر بَشن.» مصریون هم اَشینو زفرونه بزنه که هر چی زوَتَر، اون سرزمین ر ترک ها کُنن.

آسینکی از کِتَابِ مُقَدّس: کتاب خروج، فصل ۱۱ آیه ۱ تا ۱۲ و فصل ۳۲

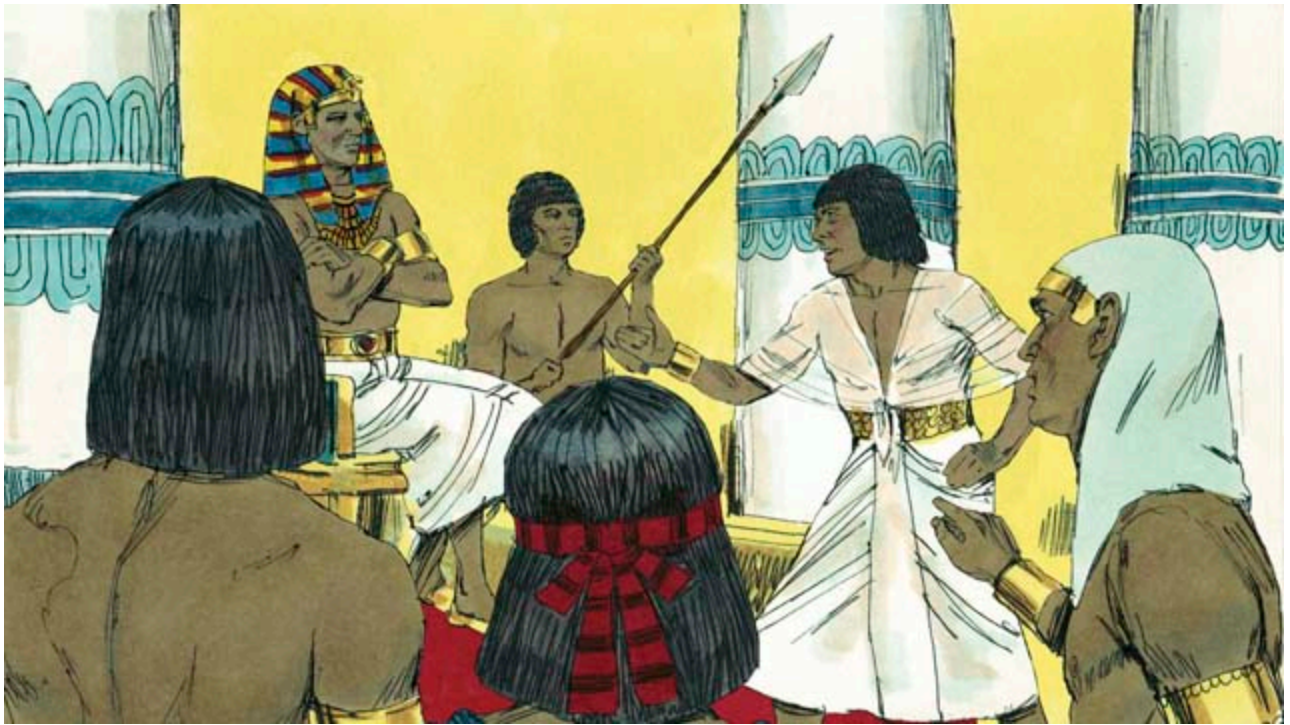
۱۲ - خروج

اسرائیلیون خَلِه خوشال بِنه که مصر ر ترک ها مگردَنِه. اُشن دیگه غلوم و بَرده نُونه و به طرفِ سرزمینِ وَ عِدِه بدا پیش مَشِنِه. مصرین اونچه ر که اسرائیلیون مخواستنه، از جمله: نقره، طلا و چیزای قیمتی خوشتن ر اُشن ر بُخشینه. بعضی از قومای دیگه هم که به خدا ایمون بیورد بِنه اُشن همرا مصر ر ترک ها کردندِه.

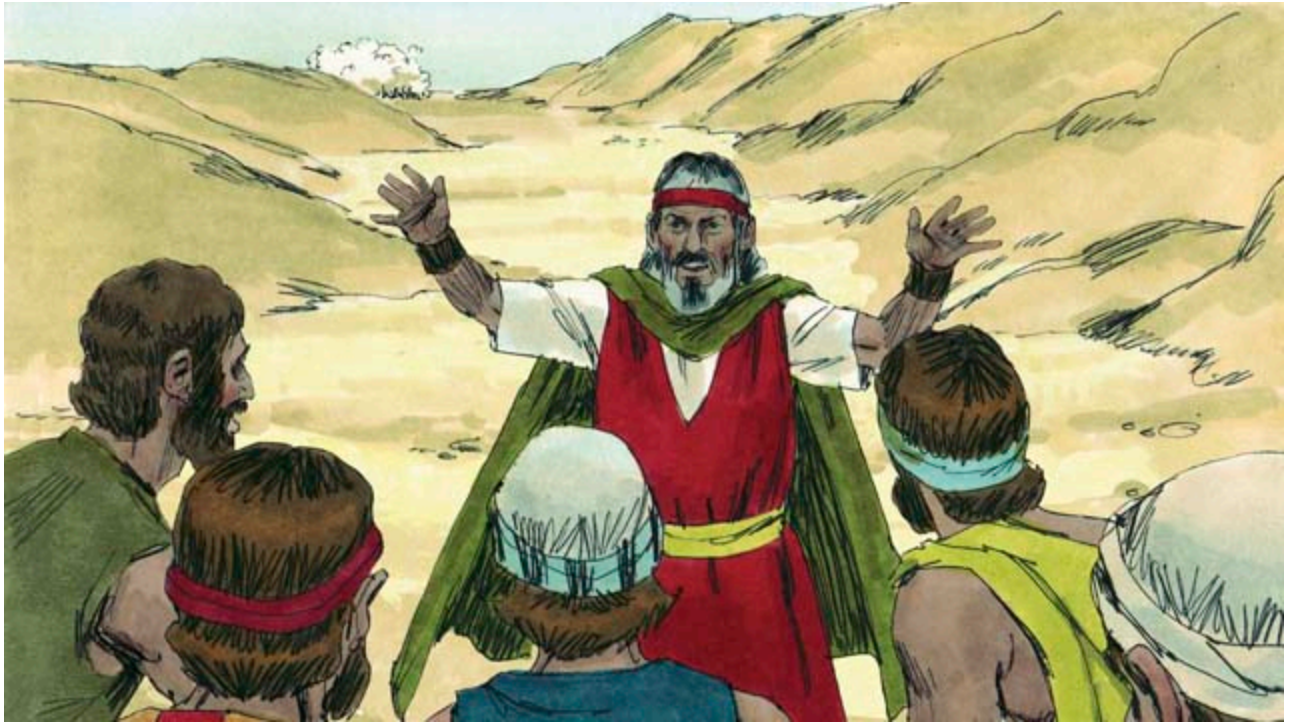
یک سُنون از آور در روز و یک سُنون از آتش دله شو اُشن برآور دَوِیه و هَمَش این سَفَر دَلِه اُشن ر هدایت ها مکرده. تنها کاری که که اُشن واس هاگُتن این بِنه که آور دَمال ها گُتن.

آنزه بکشیه تا فرعون و اقوام خوشستن، کار جن پشمون بونه و اسرائیلیون ر تعقیب (یمال) ها کردند، تا دوباره اشن ر خوشتن برده در بیورن. خدا اشن نظر ر عوض ها کرد بیه تا نشون بده، تنها او خدائه حقیقی هسه و مردم بفهمن که بهوه از فرعون و خدائون مصر قوی تره.

وقتی اسرائیلیون مصر لشکر ر بدینه، متوجه بونه که میون دریایه سرخ و لشکر فرعون دوم د کتیه. اشن خله پترسینه و داد و قال ها گردنه که: «چا مصر ر ترک ها کردم؟» «اما همه زود میرمی!»

موسی اسرائیلیوں ر بگئنه: «نترسین! خدا امروز شمو جنگنه و نجات پیدا کوئی.» بعد خدا موسی ر فرمون هدائیه: «قوم اسرائیل ر پئو که به طرف دریائہ سرخ حرکت ها کئن.»

بعد خدا ستون آور ر حرکت بدائنه و اور میون بنی اسرائیل و لشکر فرعون قرار بدائیه، تا سربازون مصری نئون دیگه اشن ر بوین.

خدا موسی ر دستور هدائیه که خوش دس ر دریائه سربلن ها گنه. بعد خدا یک وا برسینه که دریائه او ر به طرف چپ وراس بُرمته به طوری که یک را در دریا وا بوئه.

پس قوم اسرائیل در حالتی که دو طرف اشن دیفاری از او بئه، دریائه میون خوش را ر ادامه هدائیه.

بعد از اون خدا سُنون آور ر وگته تا مصريون پَتونن اسرانیلیون فَرار ر بَوین. بعد مصريون تصمیم بگِئنه که اُشن ر دَمال ها کُئن.

همینو اُشن اسرانیلیون دَمال پَشینه دریائه دله، اما خُدا مصريون ر بتا ر سِنیه کاری ها کرده که اُشن آرابیه، کِل دله گیر ها کُنه. اُشن داد و قال ها کردند: « فرار ها کُئن! چون خدا اسرانیلیونو جنگنه.»

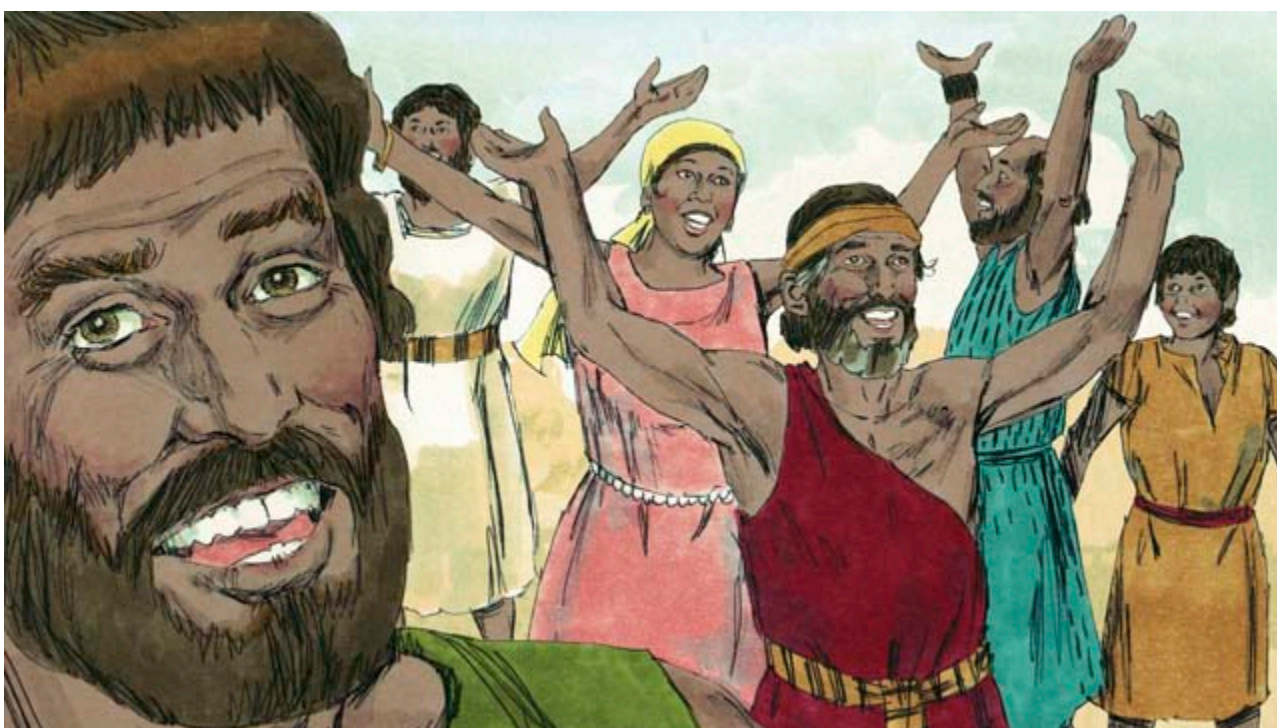
بعد از اونکه قوم اسرائیل به سلامت به اون طرفِ دریا برسینه، خدا موسی ر فرمون هدائه: «یک دَفّه دیگه خوش دَس ر به طرف دریا دراز هاگون.» اون گُدر که او این کار ر ها کرده، او مصریون و اُشن آَرایه هائِه سر دِپا چسّه و اُشن هَمه دریائه دله غرق بونه.

وقتی اسرائیلیون نابودی کامل لشکر مصر ر بدینه، خُدا با اعتماد ها کردنه. و به این بوور بِرَسینه که موسی، پیومبری از طرف خدا هسته.

اسرائیل قوم خَلِه خوشال بِنِه؛ چون خدا اُشن ر از بردگی و مرگ نجات بِدائِه. اسا اُشن آزاد بِنِه که خُدا ر پرستیش و اور اطاعت ها کُنن. اسرائیلیون سرو دای زیادی در وصفِ آزادی خوشتن بسرونه و خدا ر ستایش ها گردنِه که اُشن ر از دس لَشکرِ مصر نجات بِدائِه.

بعد خدا قوم ر فرمون هدائِه، که هر سال این اتفاق ر جَشن بیرون و یاد بیورن که خدا چتی مصریون ر شکست بِدائِه و قوم اسرائیل ر از بردگی آزاد ها کردِه. این جَشن پسخ نوم هدا بوئِه. اُشن هر سال با بریون ها کردنِ وَرِنِه قربونی با نونِ فَطیر، اون ر جَشن مِگَننِه.

آسینکی از کِتابِ مُقدّس: کتاب خروج فصل ۱۲ آیه ۳۳ تا فصل ۱۵ آیه ۲۱

۱۳- پیمون خدا با اسرائیل

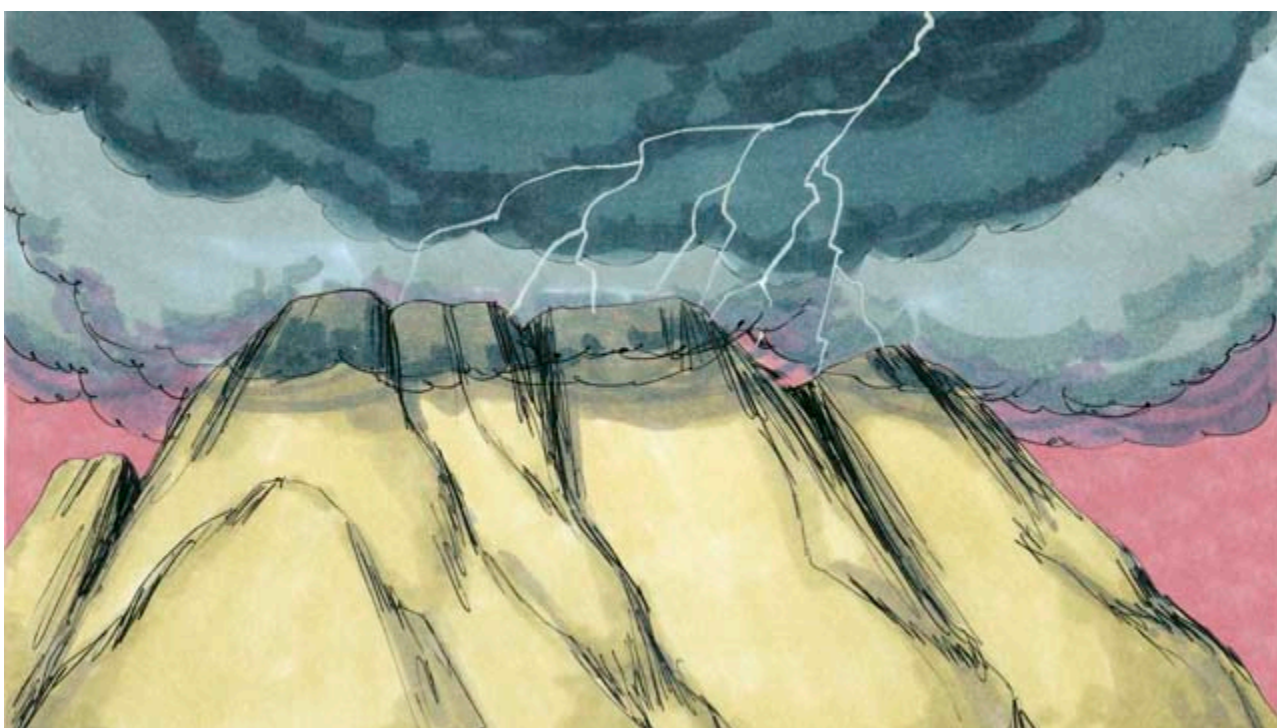
پس از عبور قوم اسرائیل از دریانه سُرخ، خُدا اُشن ر به طرف کوه سینا هدایت هاگردَه. یعنی اِمون کوهی که موسی بَوتیه بل بَرَه ر اِدیم بِدِیِیه.

خدا موسی و قوم اسرائیل ر دَسُور هَدایِه: «شما همش وانه از مو اطات هاگَین و به عهد و پِمونی که شما با دَوْنِمِه وَفادار بَموین. اِگِه این کار ر ها گَین، مَوَه خانه مخصوص و مَمِلِگتی از کاهِنون و اُمَتی مُقَدَس بوئی.

مردم مدت سه روز خوشتن را آماده دیدار خدا ها کردند. پس خدا را گوار همراه، دی و صدایه ترسناک شیپور، کوه سینا را تک فروز
بمیه. موسی تنهایی کوه جور بشیه.

بعد خدا اشن با پمونی دوسه و بگته: «مُو يَهُوه به خدا هسمه که تو از اسارت و بنگی مصر آزادها کرده. هیچ خدائی غیر از مَره
پرسش نکنا.

بُت نَسازا و اُو ر پرستش نځنا؛ چون مُو يَهُوه، وانه تنها خُدائه قو بوم. مه نوم ر بِحُرْمَت نځنا و روز و شوهار مُقَدَّس دار. خوش هَمِيه کارا ر در شيش روز انجام بډه، چون تو در هفتمين روز وان اَروم بيري و مَر ياد بيوري.

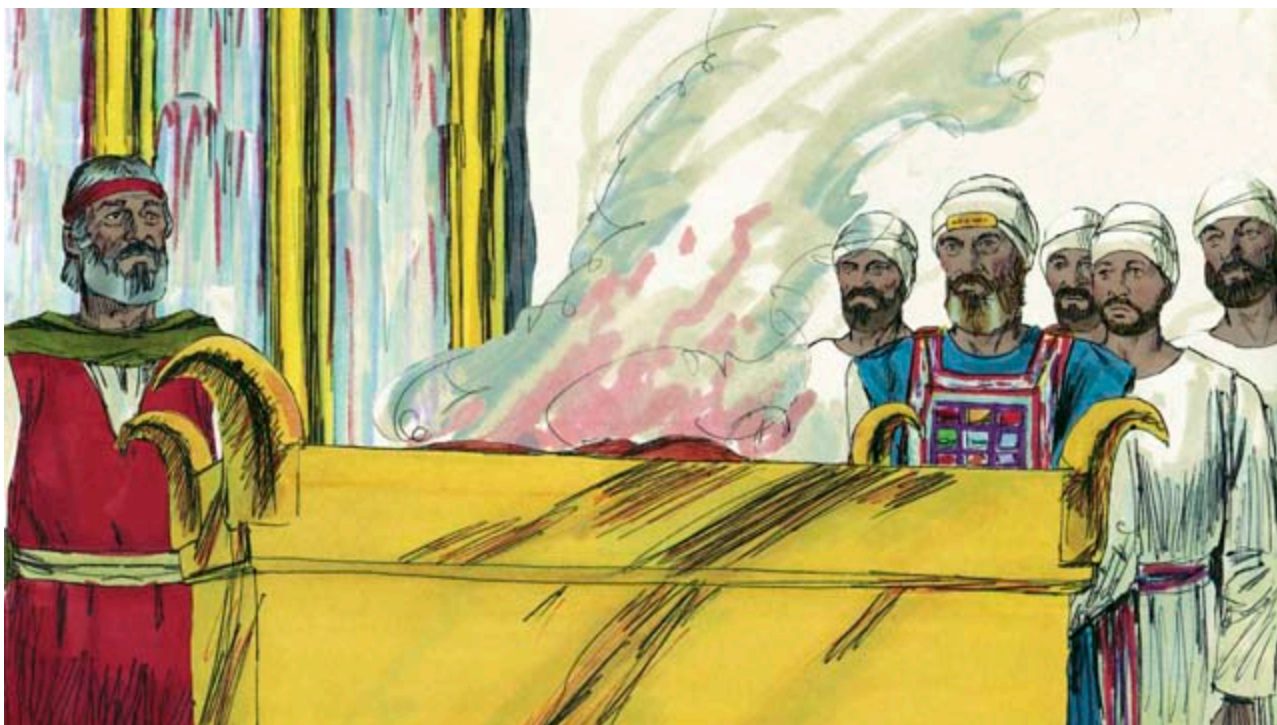
خوش پر مار ر اَرزش قائل بوا. کشتا ر نځنا، زَنا نځنا، دُرّی نځنا و دَرو نځنا. به مال و همسر هَمسايه چَشَم طَمَع نځنا را.

قوم قبول ها گردنه از قانونائی که خدا اشن ر هدایه اطات هاگنن. اشن قبول ها گردنه، مال خدا بون و فقط اور پرستش هاگنن.

خدا هم مردم اسرائیل ر فرمون هدایه که یک مهین چادر (چادر دیدار) بسازن. او دستور بسازن این چادر ر با همه جزئیات و هر چی که وانیه ایدله قرار بیره ر اشن ر هدایه. او دستور هدایه یک مهین پرده بسازن که چادر ر دو قسمت ها کنه. خدا اُتاق پشت پرده حاضر و ساکن مویه. فقط مهین ترین کاهن اجازه داشته که اون اُتاق دله، خدانه پیش حاضر بوو.

قوم هَمَنَتی وانه قربونگاهی خیمهی (مهین چادر) جلو بر پا کُنن. هر کی که از دَسور شرعی خُدا نافرمونی ها مَکرده، واسِه یک جوون ر قربونگاه پیش بیوره. یک کاهن وایشه اون جوون ر بَگُشیه و او ر به عنوان قربونی خُداو قربونگاه بالا پَسورنِه. خُدا بُگُتِه: «که خین جوون قربونی بُوه هر کس گوناہ ر سرپوش وِلنه. و این جوری خدا اِ گوناہ ر نَدید مَکِتِه و اون آدم از نظر خُدا پاک به حساب مِمِیه. خُدا موسائه برار، هارون و اِ نسل ر اِنتخاب ها گریده تا اِ کاهنون بون.

بعد خُدا ده تا فرمون ر دو تا صفحه سنگی پَنشِیه و موسی ر هَدایِه. خُدا همین جور قوم ر قانونهای دیگه هدایِه تا از اونا اِطات ها کُنن. خُدا وعده بَدایِه، اگه از اون قانونا اِطات ها کُنن اَشْن ر برکت دِنه و مُحافظت ها کونه، اما اگه نافرمونی ها کُنن اَشْن ر مُجازات ها کونه.

موسی خله از روزها کوه سینا سر بُنِسِه و خُدا با حرف مِزِه. مردم از چشم انتظاری به خاطر و گردین او خَسِه بَوِه. پس طلاها ر هارون پیش بیوردَنِه و اوجن بَخواسِه اَنو یک بُت بَسازِه، تا به جائه خُدا اور پرستش ها کُنن. به این صورت بُته که دس به گوناھی وحشتناک در حق خُدا بَزِه.

هارون یک بُتِ طَلانی به شَکْلِ گوگُزا بَساتِه. مَرِیم با حَالَتِ وَحشیانه بت ر پرستش ها مِگردَنِه و او قریونی ها مِگردَنِه. خُدا به خاطر اشن گونا خله عصبانی بَوِه و موسی ر بُگُنه که تصمیم به نابودی اشن بَگِته. اما موسی خُدا جن بَخواسِه که این کار ر نَکُنه. خُدا موسائه داعا ر بُشنیه و اشن ر از بین نُورده.

اون گُدر که موسی از کوه سینا پایین بُمئه، دو تا صفحه سنگی ر که خُدا ده تا فرمون او نائه دیم بَنَشْتِیَّه خوش دَس داشته. وقتی بُت ر بدیَّه چَنون عصبانی بُوئه، که اون صَفه های سنگی ر زمین دیم بکوئْتِیَّه و بَشکِیَّه.

بعد بُت ر بَسوزَنیَّه و اور رزها کریده و گردواری دربیورده. گرد ر اوئه دله دپاته و مَریم ر وادار به بخورَدَن او ها کریده. خُدا یک بَلا نازل ها کریده و خَلِه از اونا بُمَرَدِیَّه.

موسی به جائه اون صفحه هائه سنگی که خودش اونار بَشکَتَبِیْه، صفحه هائه دیگه ای ده فرمونو بَتَاشَتِه، بعد دوباره، کوه سر پَشِنه و به خاطر بخشش قوم داعاها کرده. خُدا موسائه داعاها ر بُشَنیْه و اُشن ر بُو خَشیْه. موسی با ده فرمون که خدا صَفحه های تازه بُنَشیْه، کوه جن چر بُمیْه. بعد خُدا اُشن ر از کوه سینا به طرف سرزمین وَّعه بَدَا هدایت ها کرده.

آسِنکی از کِتَابِ مُقَدِّس: کتاب خروج فصل ۱۹ تا ۳۴

۱۴ - سرگردونی بیابون دله

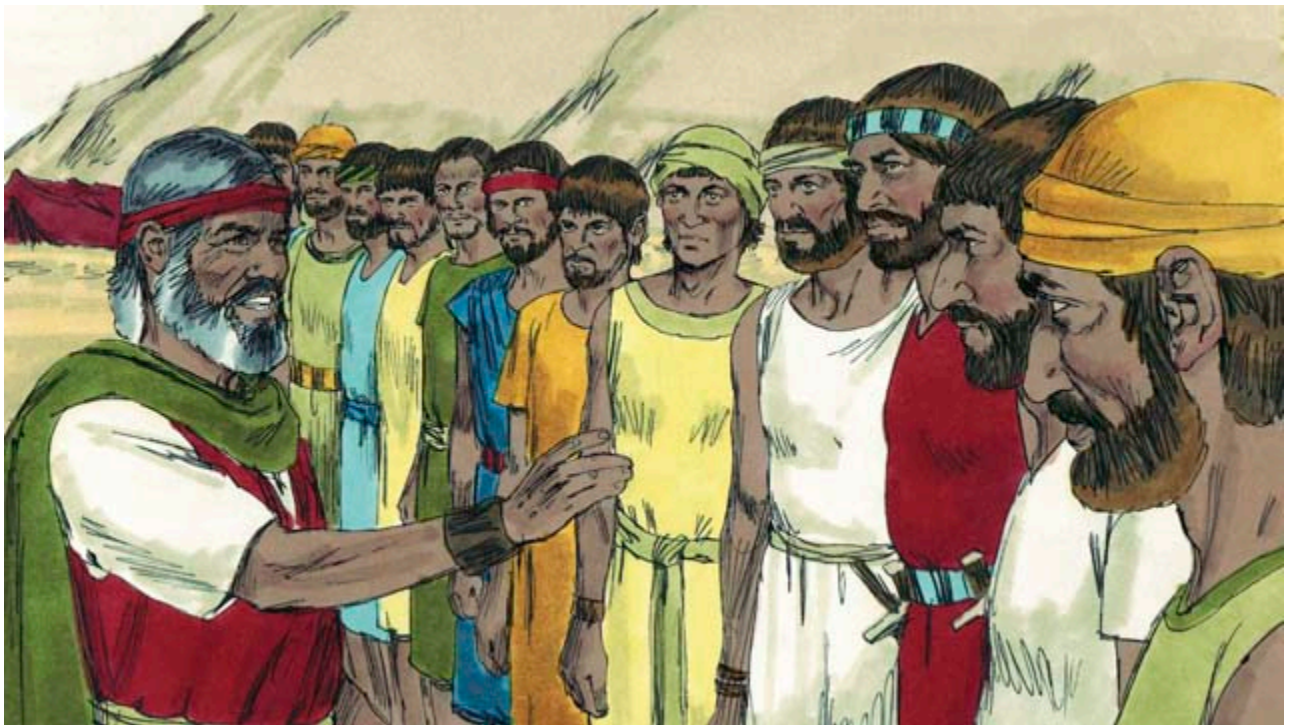
پس از اینکه خُدا قوم ر از قانون های شریعت با خُور ها کرده، اُشِن ر به طرف کوه سینا هدایت ها کرده. اُشِن به خاطر عهد و پمونی که با خُدا دُوس بِنه، واسِه قانون شریعت ر اطات ها مَکَرَدِنِه. خُدا نه خواسِه این بِنه که اُشِن به سرزمین وعده بدا، یعنی کنعون برسِن. خُدا اُشِن چلو چلو اور سُنُون همرا مشیئه و مَرِدِم هم اُور دَمال ها مَکَرَدِنِه.

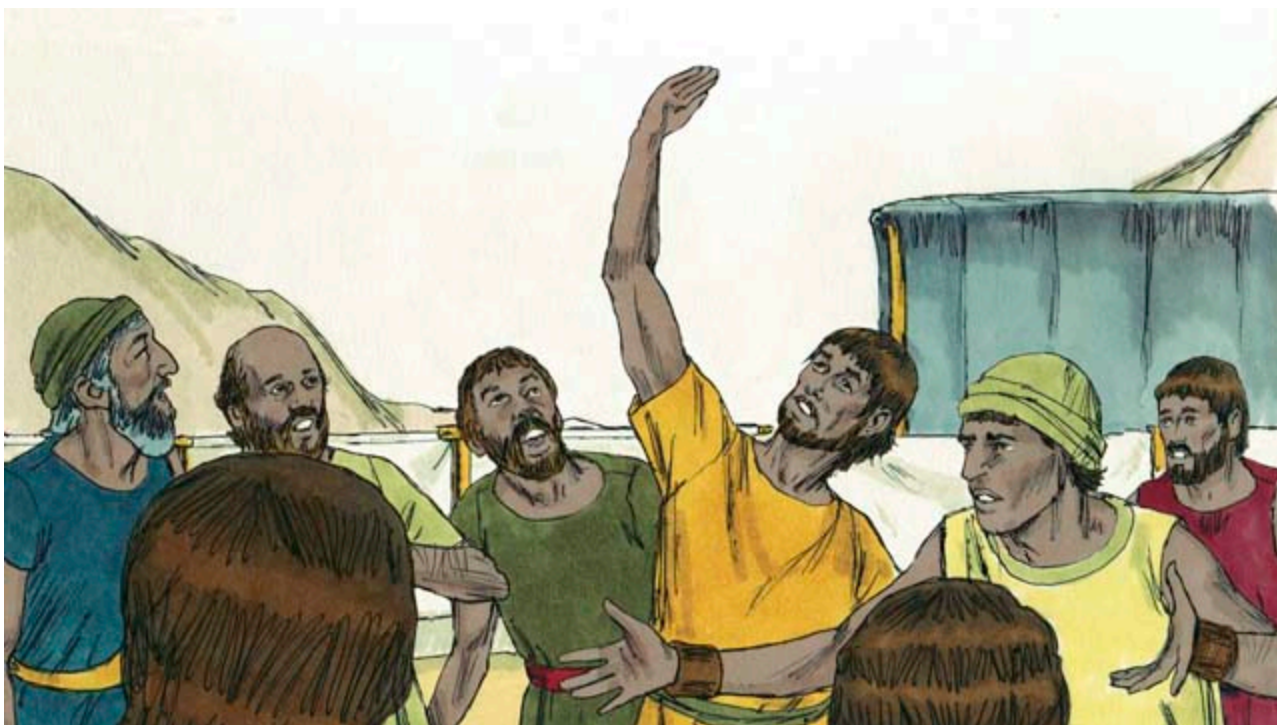
خُدا اورا هیم، اسحاق و یعقوب ر قویل هدایئه که سرزمین وَعِدِه بَدَا ر اُشِن کُتَکَتِه ر دِنِه. اَمّا اون کُدر قبیله هائِه زیادی اونچِه زَنگی ها مَکَرَدِن که اُشِن ر کنعونیون مُکَتَنِه (مُخَوَنِيَه). کنعونیون خُدا نه اطات دنوئِه و اور پرستش ها نَمَکَرَدِنِه. اُشِن خُدا هائی که درو بِنه ر پَرستش ها مَکَرَدِنِه و کارائِه که شَر بِنه ها مَکَرَدِنِه.

خدا قوم اسرائیل ر دَسور هدائه : «پس از بِرَسین به سرزمین وَعهه بدا، وانه خوشتن ر از کنعونیونی که اونچه ساکن بَنه آزادها گُئن. اُشن با صلح و ازدواج نَگُئن. شما وانه اُشن همه بتها ر نابودها گُئن. نتیجه و عاقبت نافرمانی از این دَسورا، پرستش اُشن بُتها به جائه موهَسَه.

وقتی اسرائیلیون به سرزمین کنعون برَسینه، موسی از هر قَبیلَه یک نَفَر، یعنی دوازده تا مَرَد ر انتخاب ها گُریه. او راه کارایی برای جاسوسی در سرزمین کنعون اُشن ر یاد بدائه. و هم از اونا بخواسَه تا چکه پُرسی ها گُئن که کنعونیون مردم قوی هَسَنَه یا ناتون هَسَنَه.

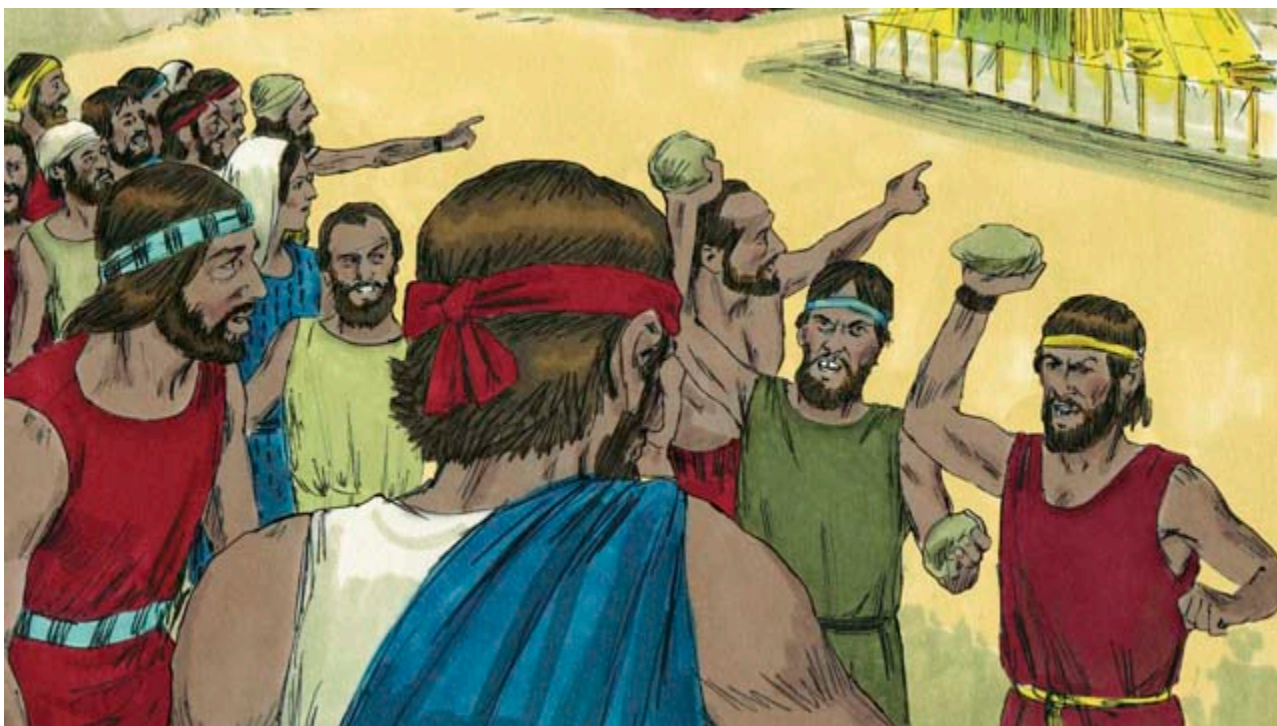
اون دوازده مرد چل روز در سراسر کنعان سفرها کردند و بعد از اون و گردینه. اُشِن قوم ر بُگتنه: «زمین حاصلخیزه و حاصل فراوان دانه.» اما ده نفر از اون جاسوسون بُگتنه: «شهرها محکم هستنه اما اونچه مردمون غول پیکر هستنه. اگه به اُشِن حمله ها کنیم، حتما شگس خورمی و اُشِن دس بگشتنه بومی.»

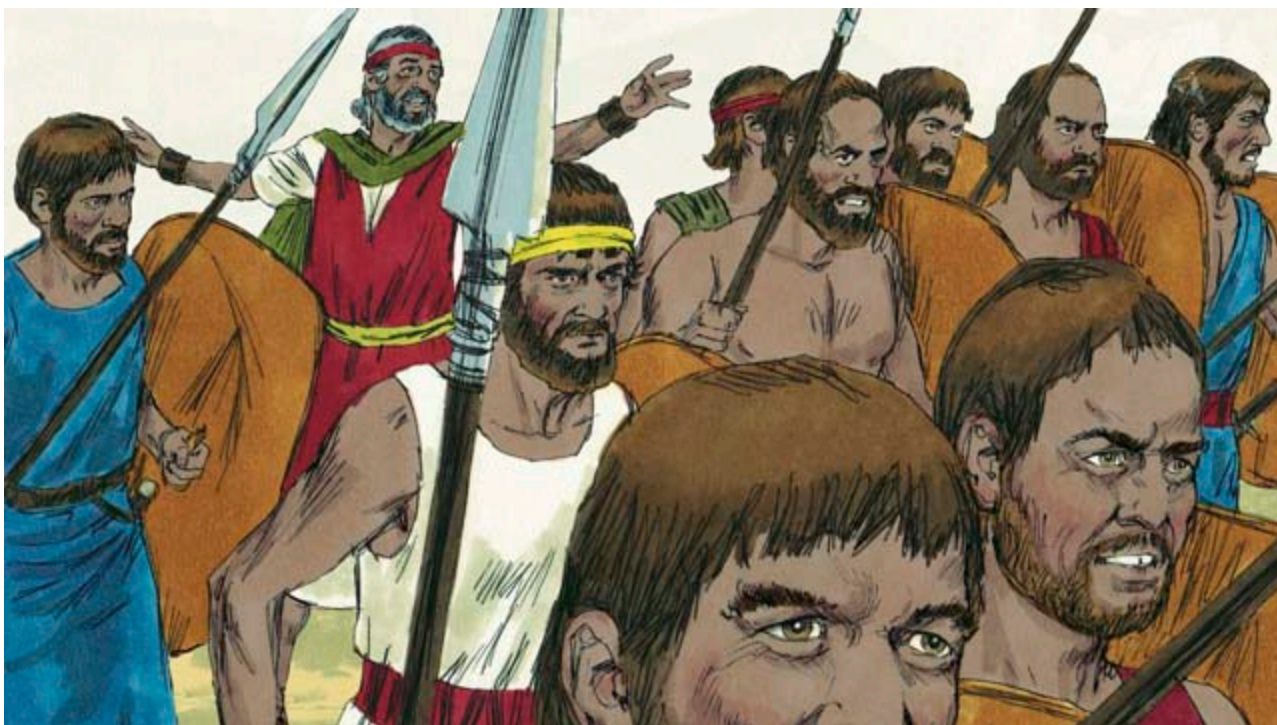
بعد از اون دو تا جاسوس دیگه که اُشِن نوم کالیب و یوشع بنه، بُگتنه: «دُرسه که مردمون کنعان اما با بِلَن تر و قوی تر هستنه، اما حتما بَنوُمی اُشِن ر شگس بدم! چونکه خُدا اَمو جگنه.»

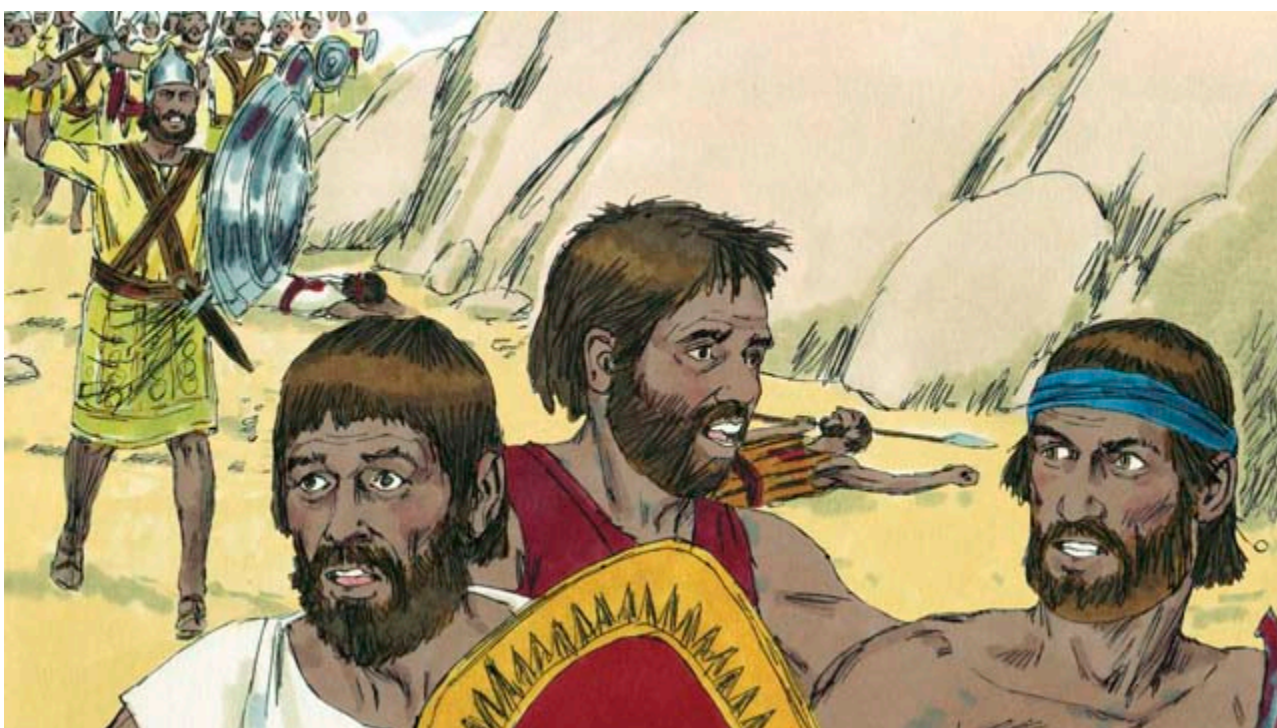
اما قوم یوشع و کالیب حرف ر گوش ندانه و با عصبانیت موسی و هارون ر بُگتینه: «چکا امار این جائه وحشتناک بیوردنی؟ اما واس مصر مُمنِسَمی. آگه به اون سرزَمین وارد بوم، جنگ دله گشته بومی و آمه زن و کُته ر به بردگی بُرنه.» ائین بخواسِنه یک رهبر دیگه انتخاب ها کُنن تا ائین زوگاردنن مصر.

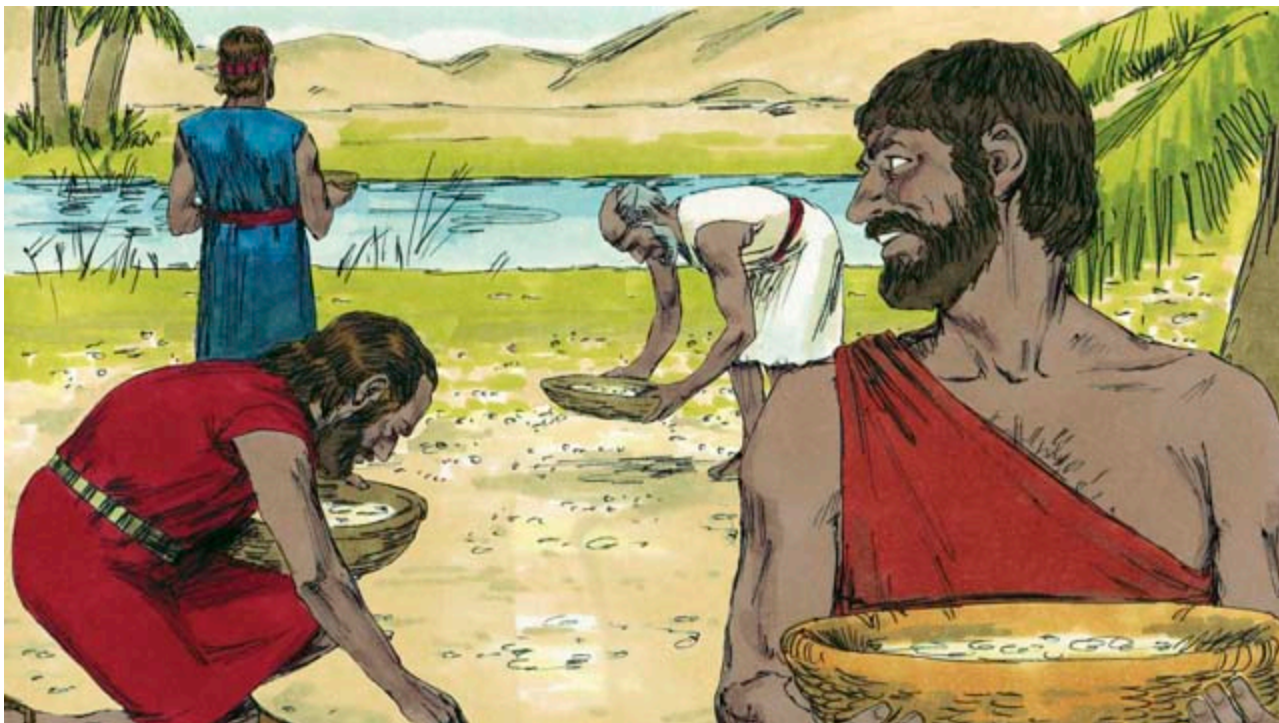
خُدا از این حرفانه مَرِدِم خَلِه عَصَبانی بوئه و وارد چادر دیدار بوئه و بُگتینه: «شما نسبت به مو سرکش بونی، پس همه شما بیابون دله سرگردون بوئی. همه افراد بیس سال به بالا، غیر از کالیب و یوشع، بیابون دله میرنیه و دگل سرزمین وعده بدا وارد نو ونیه.»

وقتی مردم این گفتند خدا را بشنید، از خوش گناه، پشیمان بوی و اراده ها گردنه که به کنعانیون حمله هاکن. موسی اثنین را هشدار هدانه که نشون، چونکه خدا با اثنین نویه. اما اثنین موسائه حرف را شنید.

خدا اون جنگ دله اثنین را همراهی نکرده. همینو از کنعانیون شکست بخوردیه. و خله از اونا کشته بویه. بعد از اون قوم اسرائیل از سرزمین کنعان و گردینه و مدت چل سال بیابون دله سرگردون بماندیه.

اون چل سالی که اسرائیلیون بیابون دله سرگردون بینه، خُدا اُشین احتیاج ر برآورده ها مکرده او از آسمون اُشین ر نونی هدائه که انوم «مَنّا» بیه. او هَمَنَتی اُشِنو بَدَبَدِه مَرَسَبَه تا گوشت هم بُخوردَنو داشتبان. در تَموم اون مُدَت خُدا نِشْتِه اُشین کوش و لباس کاهنه بوو.

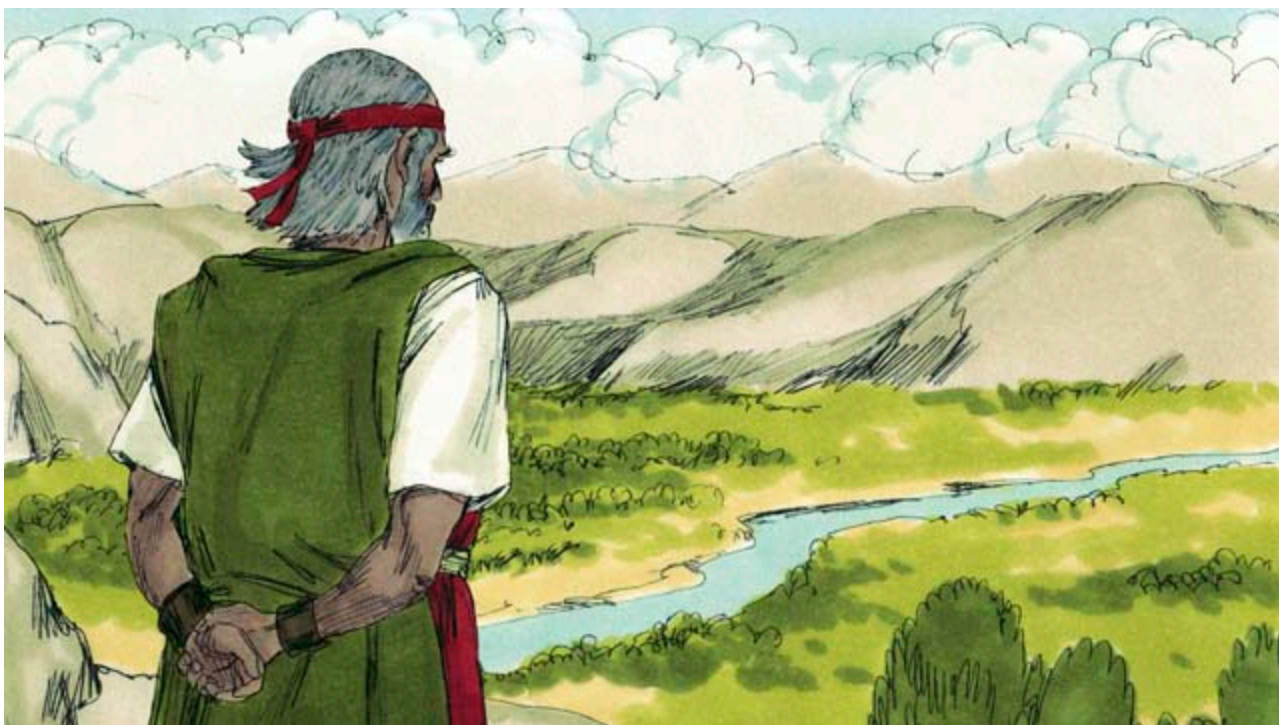
خُدا به مثل یک موجزه چکل میون، اُشین ر آب خوردن هدائه. با این حال، قوم اسرائیل خُدا و موسی جن گلاّیه داشتَنیه و غُرْغُرْها مَکُردَنیه. با این حال، خُدا با عهد و پمونی که با ابراهیم، اسحاق و یعقوب دوس بینه، وفادار بُمَنَسَبَه.

یک دَفعه دیگه وقتی مردم او نداشتنیه بخورن، خُدا موسی ر دَسُور هِدائیه: «چگل ر بئو که او از خودش جاری هاکنیه.» اما موسی به جائه اینکه چگل ر فرمون هاده، عصا با دو دفعه چگل ر بَزیه و با این کار خدا ر بی خُرمتی ها کرده. او آنه که لازم بئه چگل دلیه هَمو در بَمیه. اما خُدا نسبت به موسی غَضَب هاگرده و بُگتیه: «تو به سرزمین وعده بدا وارد نَوونی.»

پس از چل سال که قوم اسرائیل بیابون دلیه سرگردون بینه، همه که ضدّ خُدا شورش هاگردینه بُمردنیه. اون گُدر خُدا یک دَفعه دیگه قوم ر به نَرّ یک مرزانه سرزمین وعده بدا هِدایت هاگرده. چونکه موسی خَله پیر بَو بینه، خُدا یوشع ر رهبریو انتخاب هاگرده. خُدا موسی ر قویل هِدائیه که یک روز، اِواری پیغمبر مرئمو رَسنیه.

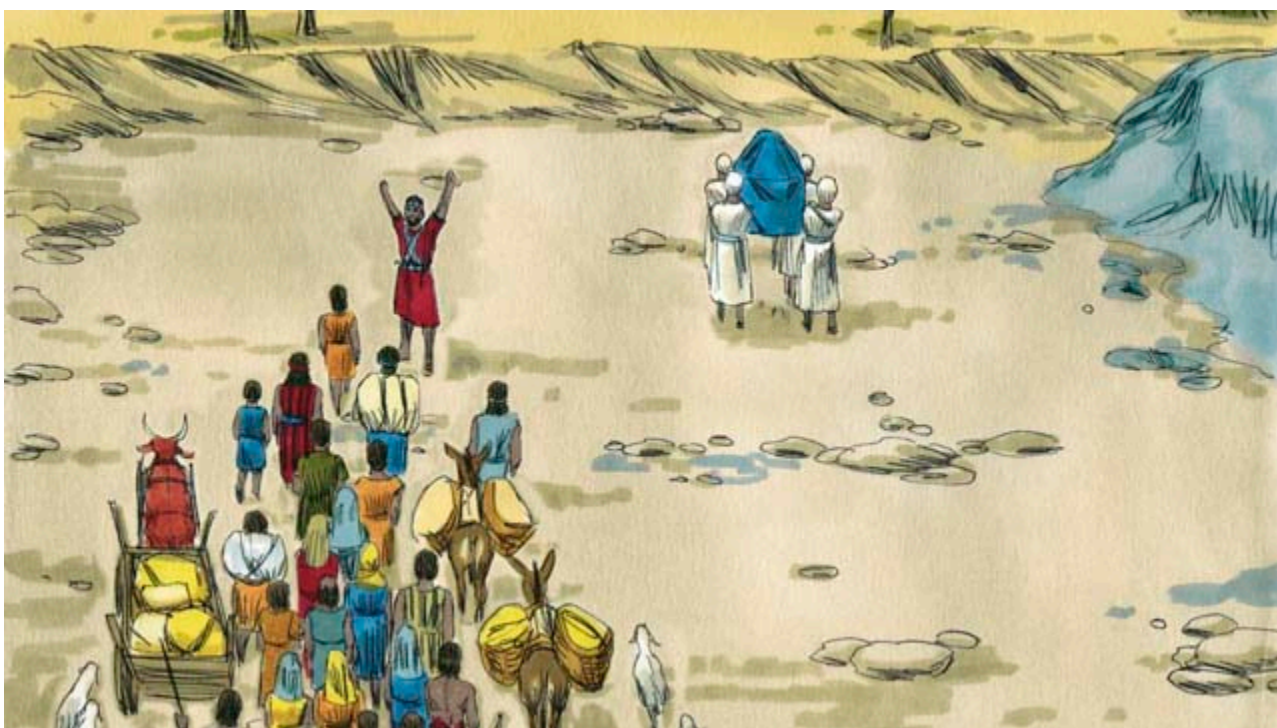
خُدا موسیٰ ر دَسُور هِدائِه یک کوه یلُن سر بَشیه تا از اونجِه بَنَوَنِه سرزمین وَعَدِه بَدَا ر بَوِیَنِه. موسیٰ سرزمین وَعَدِه بَدَا ر بَدِیَنِه، اَمَّا خُدا اور اِجازَه دَنیم بِشِن نَدائِه. بعد موسیٰ بُمُردِه و قوم اسرائیل سی روز اَوِه عزاداری ها کُریده. یوشع اُشِن رهبر بَوَنِه او یک خار رهبر بَوَنِه، چونکه به خُدا اِطمینون داشتِه و اور اِطاعت ها مکرده.

آسِنکی از کِتَابِ مُقَدَّس: کتاب خروج باب ۱۶ و ۱۷، کتاب اعداد باب ۱۰ تا ۱۴، کتاب تثنیه باب ۳۴

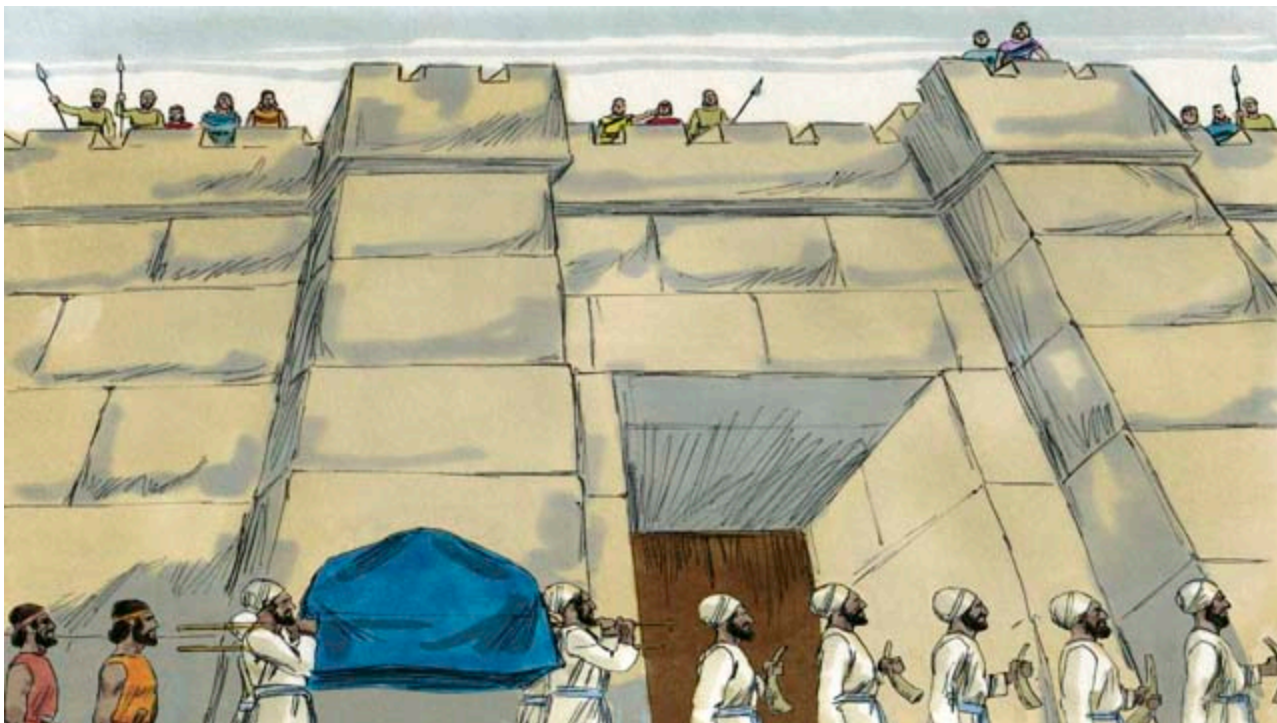
۱۵ - سرزمین موعود

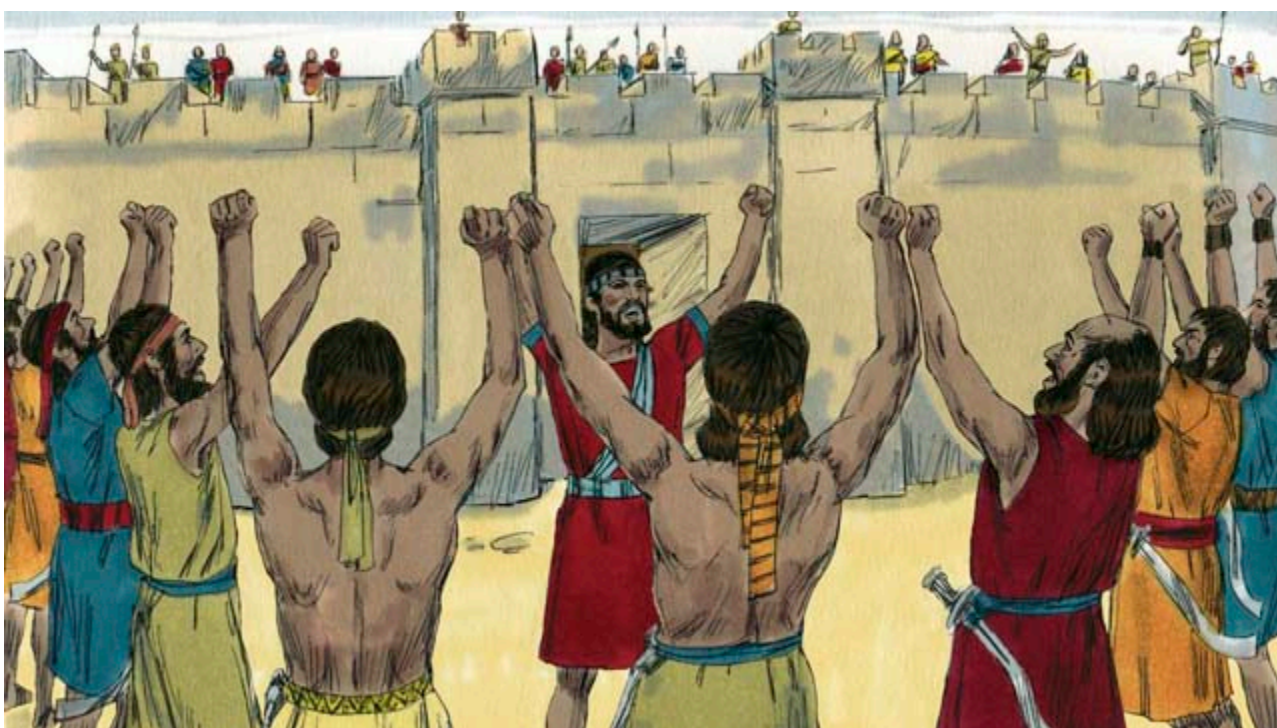
آخر سر وقت اون پوا که قوم اسرائیل به سرزمین موعود (کنعان) وارد بون. کنعان دله شهری دو ا که ا نوم اریحاب ا که دور تا دور دیوار محکمی حفاظت ها مکرده. یوشع دو تا جاسوس برسی یه شهر دله. اونچه یک زن جذاب زندگی هامکرده به نوم راحاب. او جاسوسار خوش پیش پنهون ها کرده و اوشین ر کمک ها کرده که از شهر فرار هاکنن. او چون خدا ر قبول داشته این کار رها کردنه. جاسوسا هم قول هدانه هر وقت اریحار نابود هاگردنه، هم او هم ا خونواده ر حفظ هاکنن.

برای وارد بون به سرزمین موعود، اسرائیلی ها واسیه از رود اردن گذر ها مگردنه. خدا یوشع ر بگفته: «بیشتر کاهنا ر راهی ها گیه.» همین که کاهنان کف پا برسینه به او رود اردن، جریان آب بن بمه و اسرائیلی ها بگونه نینه زمین خشک، رو بشین اونور رودخونه.

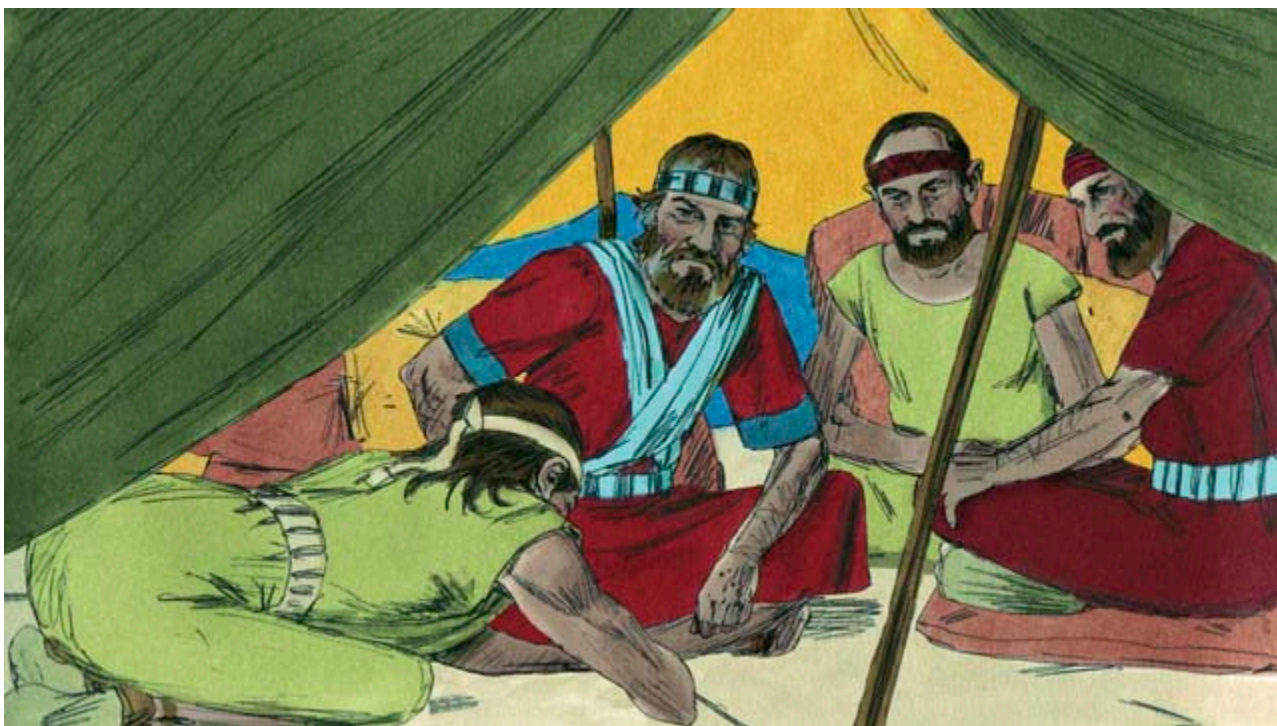
وقتی که از رود اُردن رد پونه، خُدا به یوشع بُگته آماده بون تا به شهر فُدرتمند آریحا حمله ها کُنین. خدا بُگته: کاهنا و سربازاوانه (باید) تا تیش روز، هر روز یک بار دُور شهر راه پشن و کاهنا و سربازا هم همین کار ر هاگردنه.

هفتمین روز واسه اسرائیلی ها هفت بار دُور شهر ر دُور بَرین، بعد کاهنا شیپور بَرین و همه بلند فریاد بَرین. اونا هم اینکار ر هاگردنه.

بعد دیوارهای دُور تا دُور اریحا دِیَته. اسرائیلی‌ها به دستور خُدا همه چی ر شهر دِله از بین بُوردنه. فقط هم راحاب و اِ خُونواده که به اسرائیلی‌ها پناه بُوردنه، در اَمون دُونه. وقتی بقیه قوم‌ها بَقَمینه در کنعان، اسرائیل اَریحار نابود هاگُرده، پَترسینه که نیادا قوم اسرائیل به اَشین هم حمله هاگُنه.

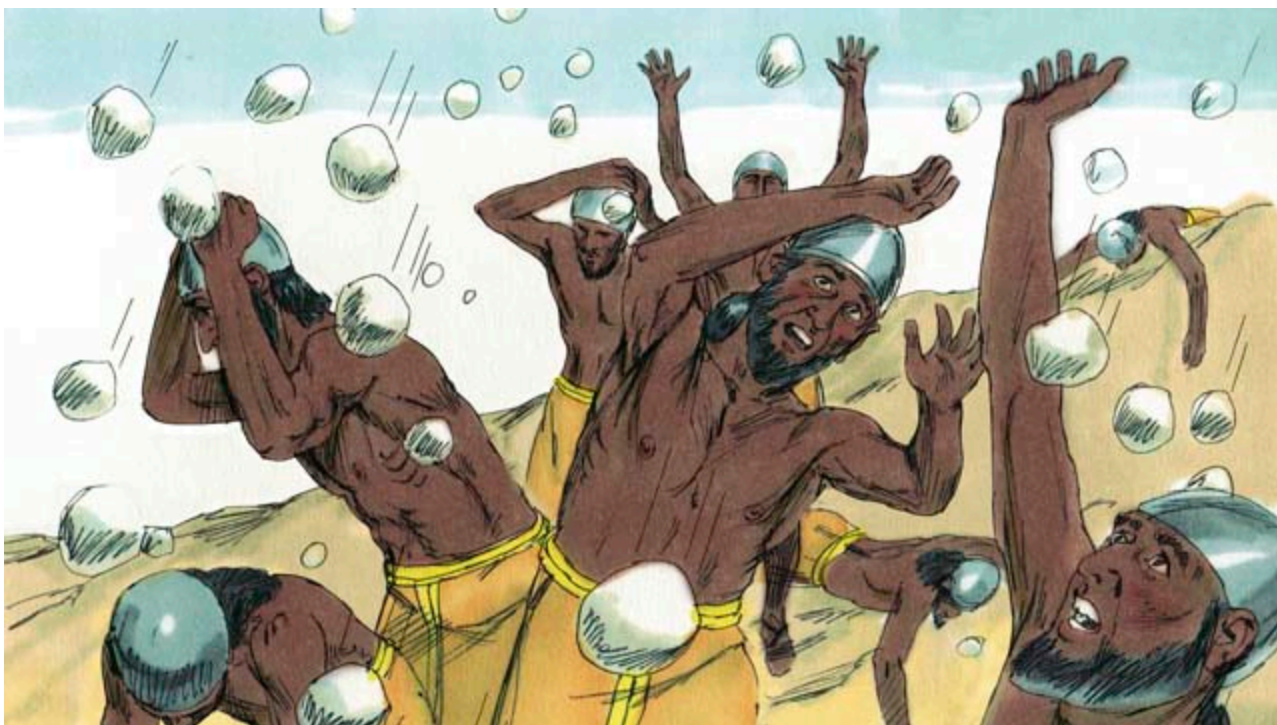
خُدا به قوم اسرائیل بُگُته با هیچ قبیله ای در کنعان پیمون اَشتی دِنوین. اَمّا یکی از قبیله‌ها که انوم جبعونیان بِ اِ، به یوشع دُروغ بُگُته و ادعا هاگُرده از جایی غیر از کنعان بِم اِ و از یوشع بِخاسِته تا با اوشین پیمون اَشتی دُونه. یوشع و رهبرای اسرائیل، بِدون مشورت هاگُردن با خدا، پیمون صلح با جبعونیون دوسِته.

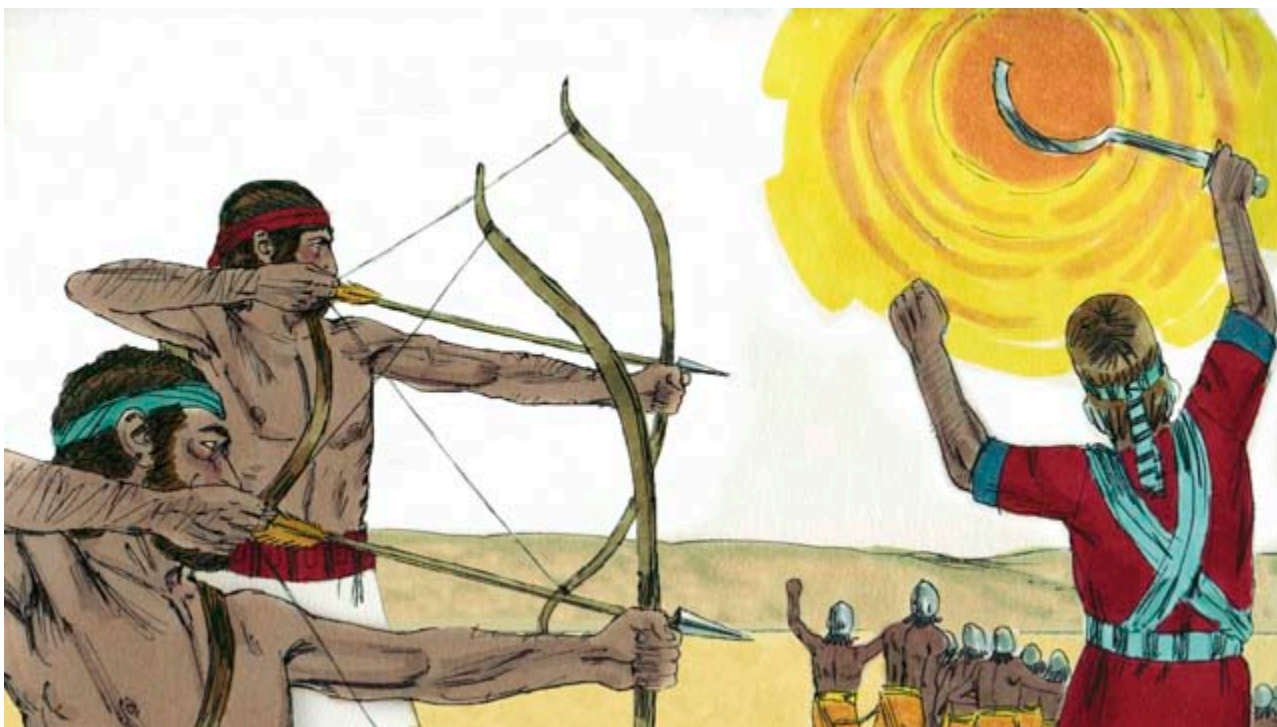
سُ روز بعد، اسرائیلی‌ها بفهمینه که جبعونیان در واقع کنعانی هستنه. پس، از گول بخور دین عصبانی بونه. ولی پیمون ر نشکستنه، چون خدا گواه پیمون ب! . مدتی بعد شاهان قبیله‌های دیگری از کنعانیان به نوم آموریان، وقتی بشنینه جبعونیان با بنی‌اسرائیل پیمون صلح دوسینه، با هم دیگه پیمون بونه که خوش سپاهیا ر جمع هاکنن و به جبعونیان حمله هاکنن. جبعونیان از یوشع کمک بخواسینه.

یوشع خوش سپاه ر جمع ها کرده. او شین تموم شو ر راه بشینه تا برسینه به جبعون. اول صُب آموریان را غافلگیر هاگردنه، به او شین حمله هاگردنه.

خدا اونروز اسرائیلی‌ها و جنگی‌ه. او آموریان ر سردرگم هاگردیه و تگری‌های مهین از آسمون برسّیه و خیلی از اموریان ر بُگشته.

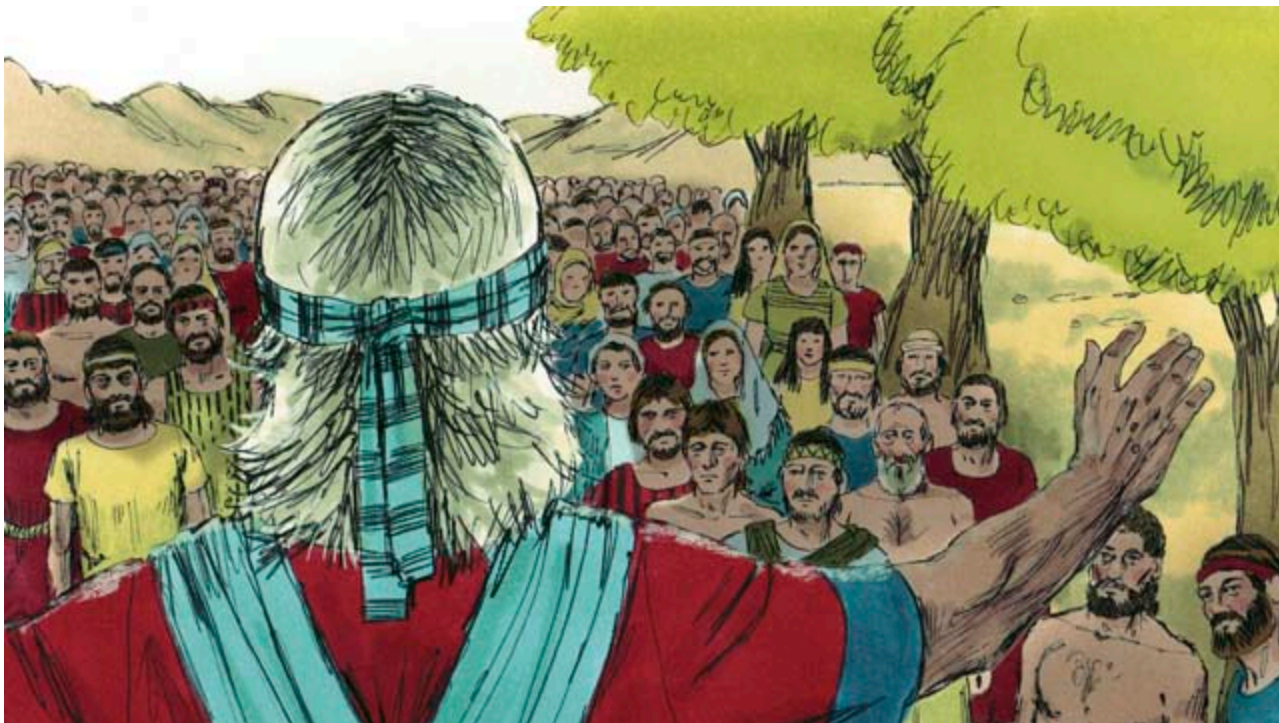
همینکه خدا کاری هاگردیه که خورشید آسمون دله یسّارا، تا اسرائیلی‌ها وقت هاگنن کاملاً اموریان ر شکست هاین. خدا اونروز پیرویه مهینی اسرائیلی‌ها و فراهم هاگردیه.

بعد از اینکه خُدا اسرائیلی‌ها را شکست هدّا، خیلی از قبیله‌های دیگر کنعانی برای حمله به اسرائیلی‌ها با هم دیگر هم پیمون بویه. یوشع و اسرائیلیها به اُشین حمله هاگردنه و اُشین را نابود هاگردنه.

بعد این جنگ‌ها، خُدا سهم هر قبیله اسرائیل را از سرزمین موعود به اُشین بُووَحشیه. بعد خدا در تموم سرزمین‌های اسرائیل آرامش برقرار هاگردنه.

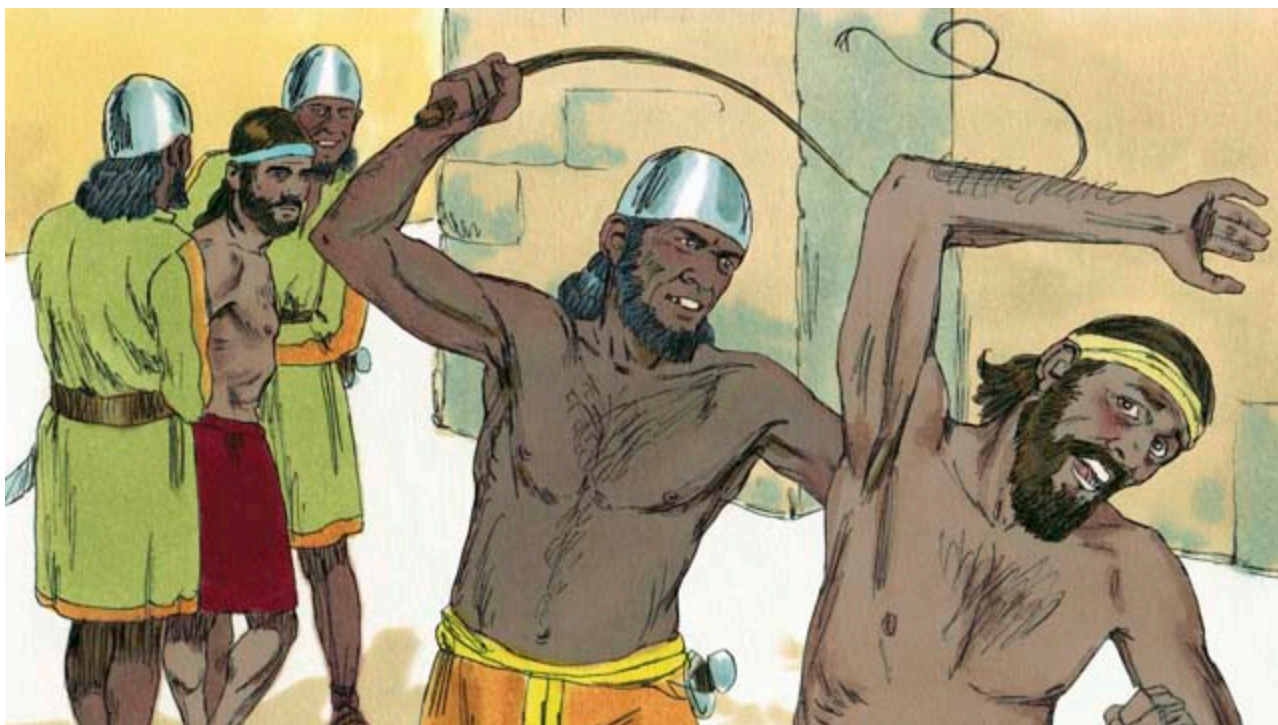
وقتی یوشع پیرپروا، همه قوم بنی اسرائیل ر جمع هاگرده و مردم ر یاد بیورده که شما قول هدانی، پیمونی که با خدا دوستنی کوه سینا ور ر اطاعت هاکنین. مردم قول هدانه که به خدا وفادار بمونین و دستورات را اطاعت هاکنین.

آسینکی از کتاب مُقدس: کتاب یوشع باب ۱ تا ۲۴

۱۶- نجات دهنده‌ها

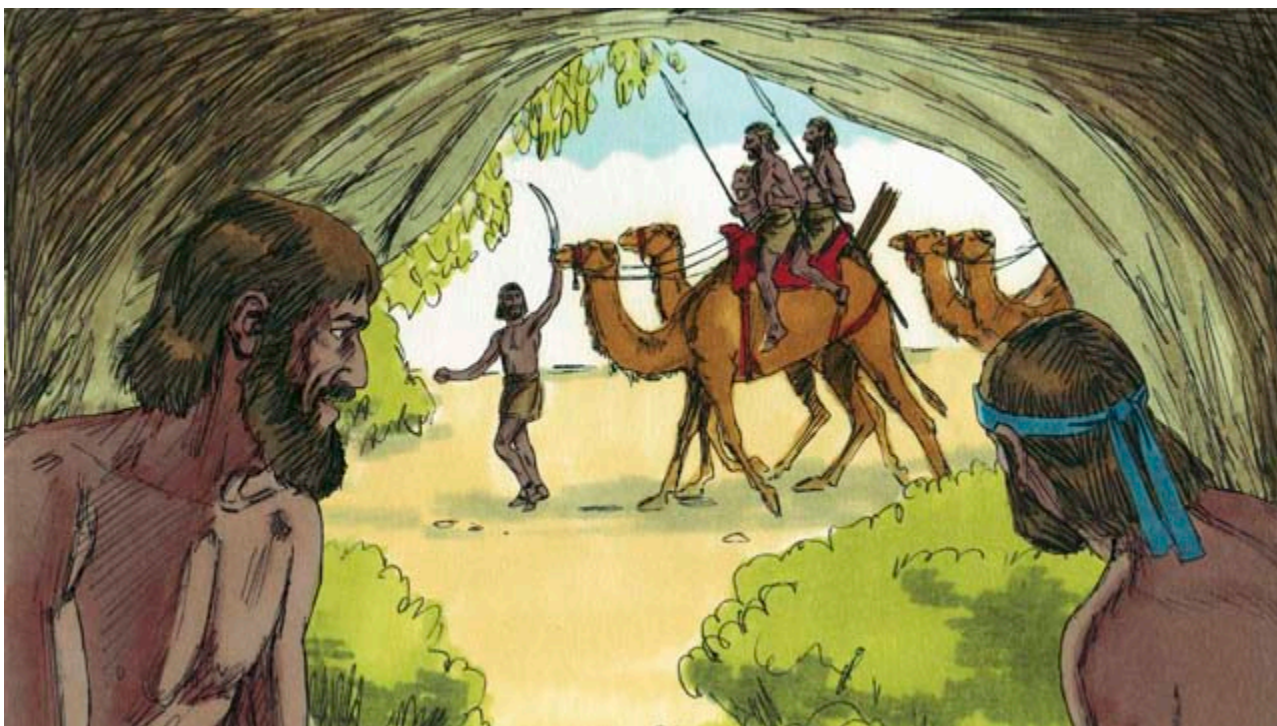
بعد از اینکه یوشع بُمرده، قوم اسرائیل دستوراتِ خدا را اطاعت نکردند و همه کنعانیان را از سرزمین موعود برون نکردند و به جای یهوه خدای حقیقی بت‌های کنعانی را ستایش‌ها میکردند. اون زمون، قوم اسرائیل شاه نداشتند، پس هر کی هر کار را درست دونسته، ها میکردند.

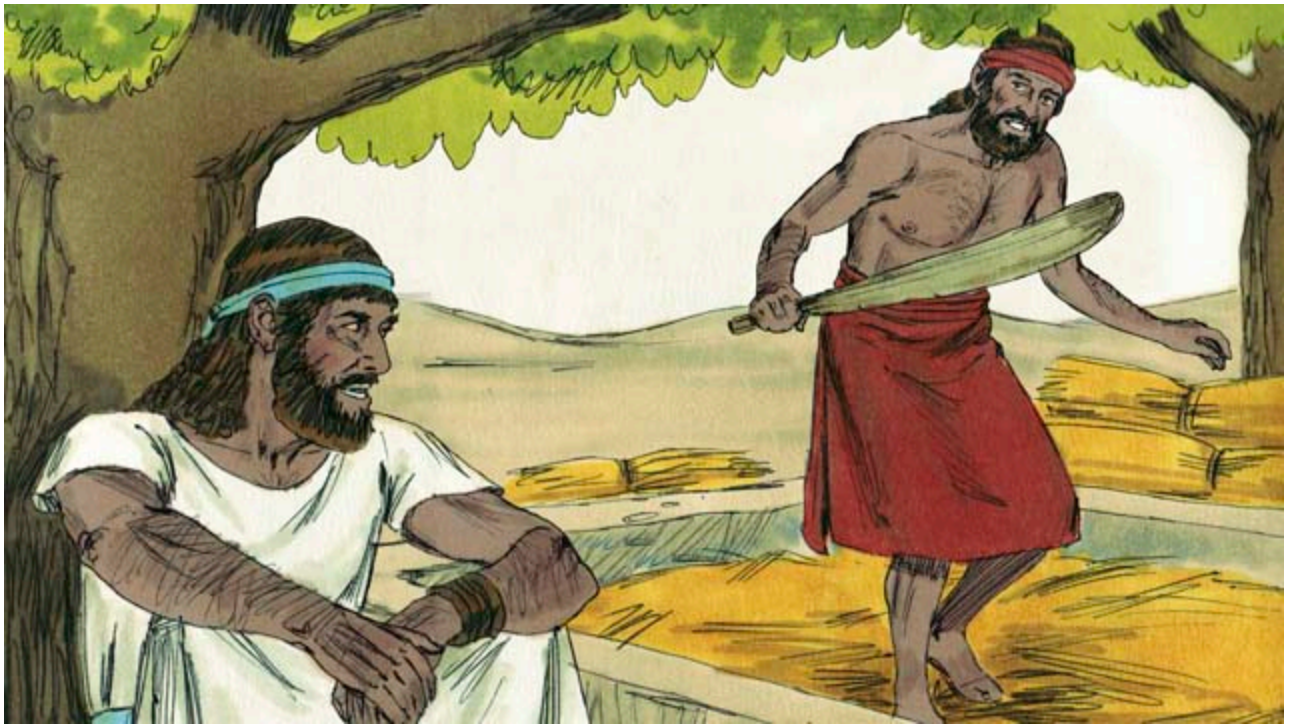
نافرمونی قوم اسرائیل موجب یو که یک سری اتفاق‌ها هی تکرار بوو. این اتفاق‌ها هنتی ب ا که قوم اسرائیل چن سال خدار اطاعت
 ها نیم‌گردنه. بعد خدا برای اینکه اوшін را مجازات هاکنه، اجازه مید ا دشمنون اوшін ر سوار بون. دشمنمون هم اوшін مال و اموال را
 غارت ها میکردنه و خلیه‌ها را مگشیتنه. بعد از اینکه سال‌ها دشمنون اوшін ر آزار مدانه، خدا پیش ثوو هاگردنه و از خدا مخاسینه اوшін
 ر از دست دشمنمون نجات هاید.

هر بار که اونا تُو هَمِکِرْدَنه، خدا یک نجات دهنده‌ای مَرسِیه تا اونا ر نجات هاده. اون آدم با دشمنون جنگ هَمِکِرْدِه و اوشن ر شکست هَمِدالا. هنتی ب! که آرامش اوشن سرزمین برقرار اِموا و نجات دهنده هار حاکم موا و حکومت هَمِکِرْدِه. خدا خِله نجات دهنده برای نجات قوم اسرائیل پَرسِیه. وقتی خدا اجازه هداا تا گروهی از دشمنون به نوم مدیان قوم بنی اسرائیل ر شکست هاده، یواره اُشِنو ر نجات دهنده برسِیه.

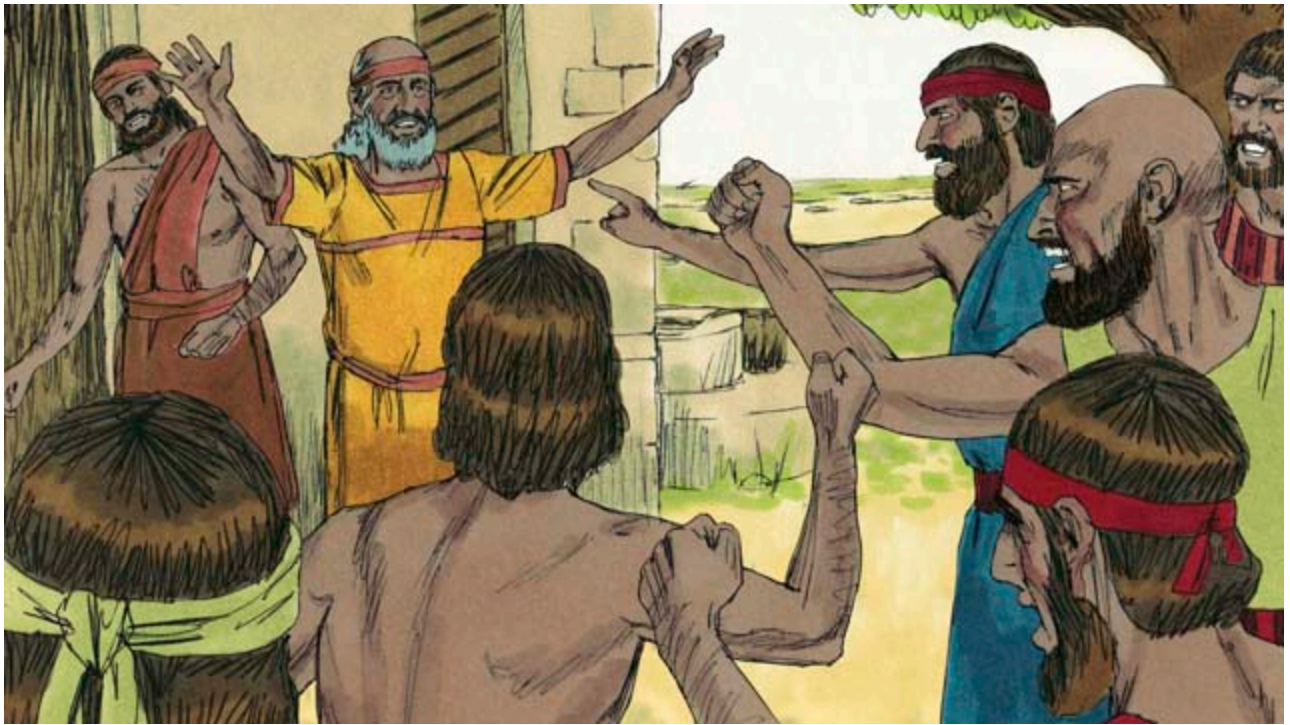
مدیانیا هفت سال، محصولات قوم بنی اسرائیل ر غارت هَمِکِرْدَنه. قوم اسرائیل از ترسشون بِشِینه غار دله قایم پونه تا نیادا مدیانیا اوشن ر پیدا هاکنن. آخر سر اونا خدا با خواهش هاکِرْدَنه که اوشن ر نجات هاده.

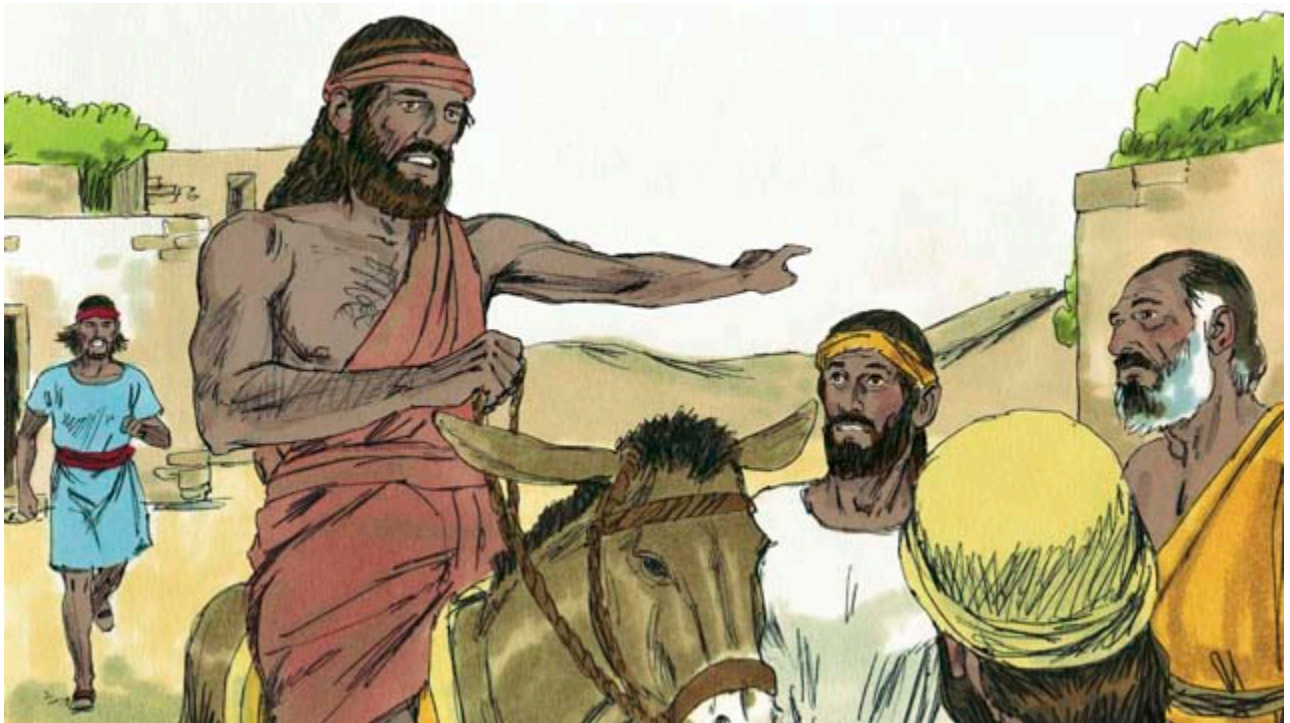
یک روز یک اسرائیلی مرد به نوم جدعون دوا پواشکی گنم را مکوبیه تا مدینانیا نتونن اور غارت هاکنن. همون موقع فرشته یهوه ظاهر بوا و بگفته: «ای جنگجو دلاور، خدا با تو ا. بشو اسرائیل ر از چنگ مدینانیا نجات هاده.»

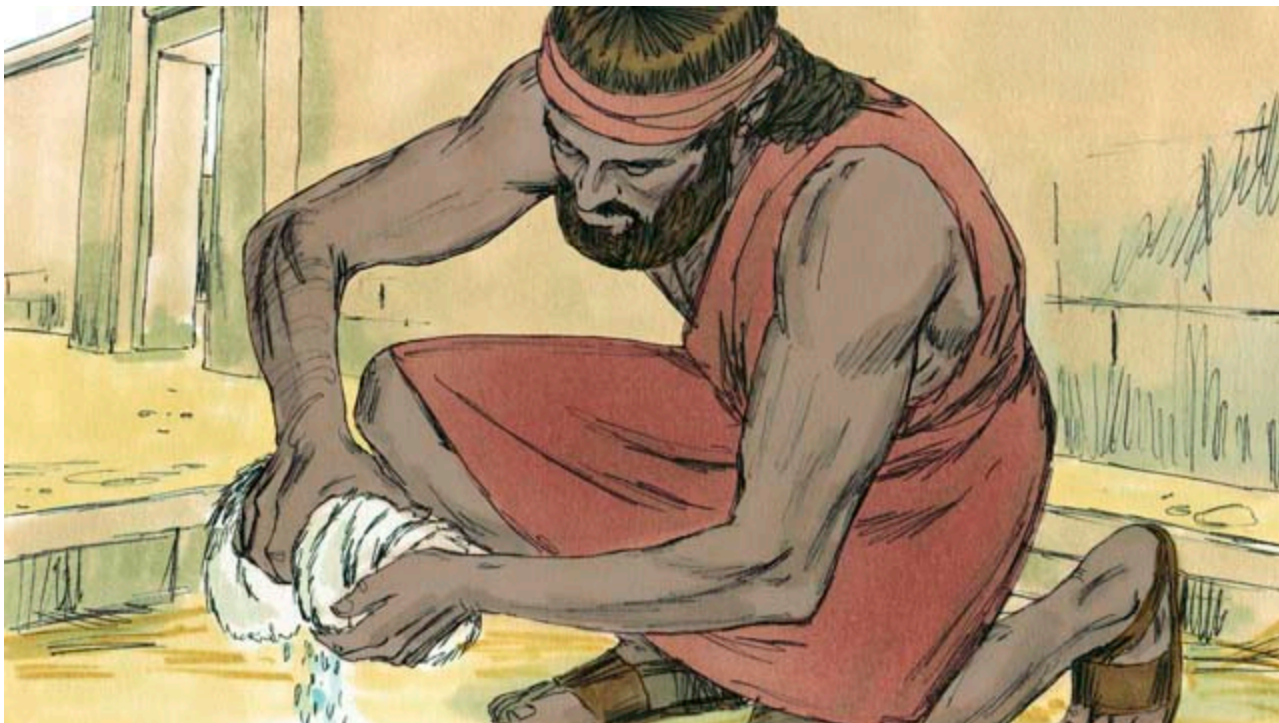
جدعون پر، خوش قرون گاه ر تقدیم هاگرده به. یک بت اولین خواست خدا از جدعون این ب ا که قرون گاه را خراب هاکنه. ولی چون جدعون از مردم میترسید تا شو منتظر ب ا. بعد قرون گاه را خراب هاگرده و خورد هاگرده. او همون نزدیکی قروون گاهی خدا ر پساته و اونجه قرونی هاگرده.

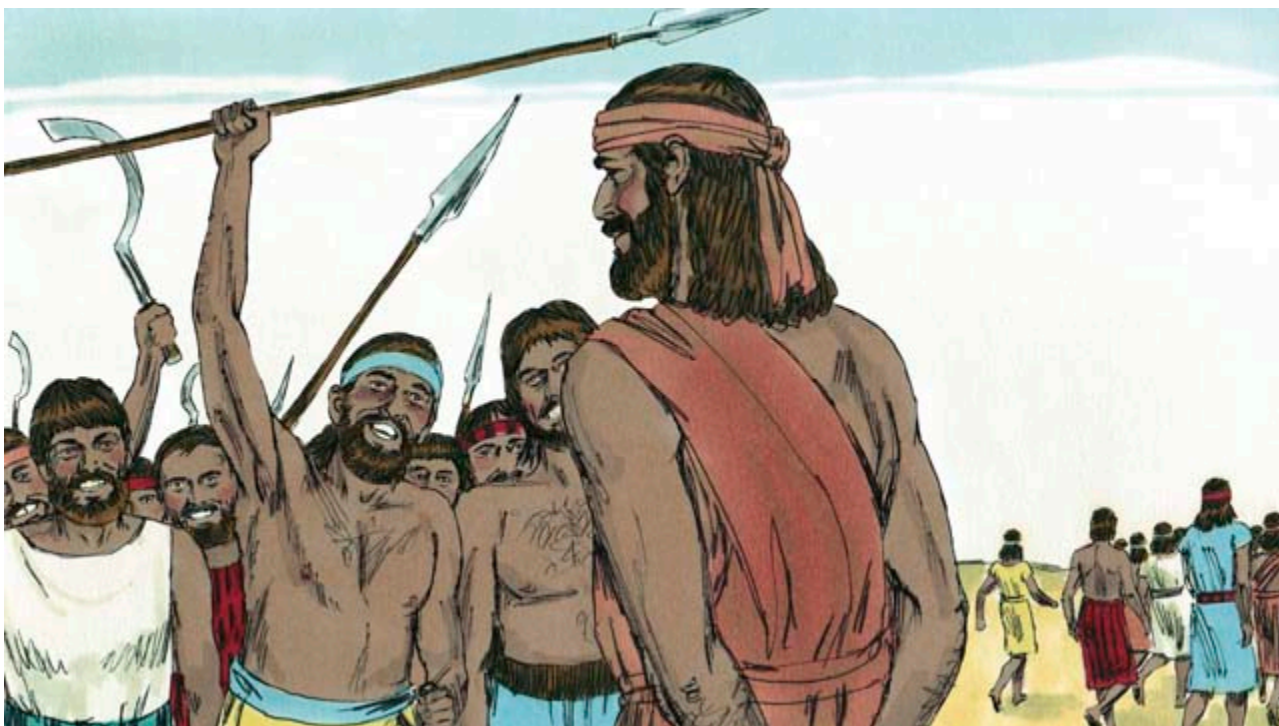
فردا صوایی مردم پدینه یکی یم! قرون‌گاه ر بشکسته و اون ر نابود ها کرده خله عصبانی پونه. پشینه جدعون خونه طرف که او ر بگشین، ولی جدعون پر بُگته: «چا شما خوانی خوش خدا ر کمک هاکنین؟ اگه او خدا! پلین، خودش خوشتن ر نجات هاده. اوشین بخاطر! حرف جدعون ر نگشتینه. (از بُگشتن پشمون پونه)

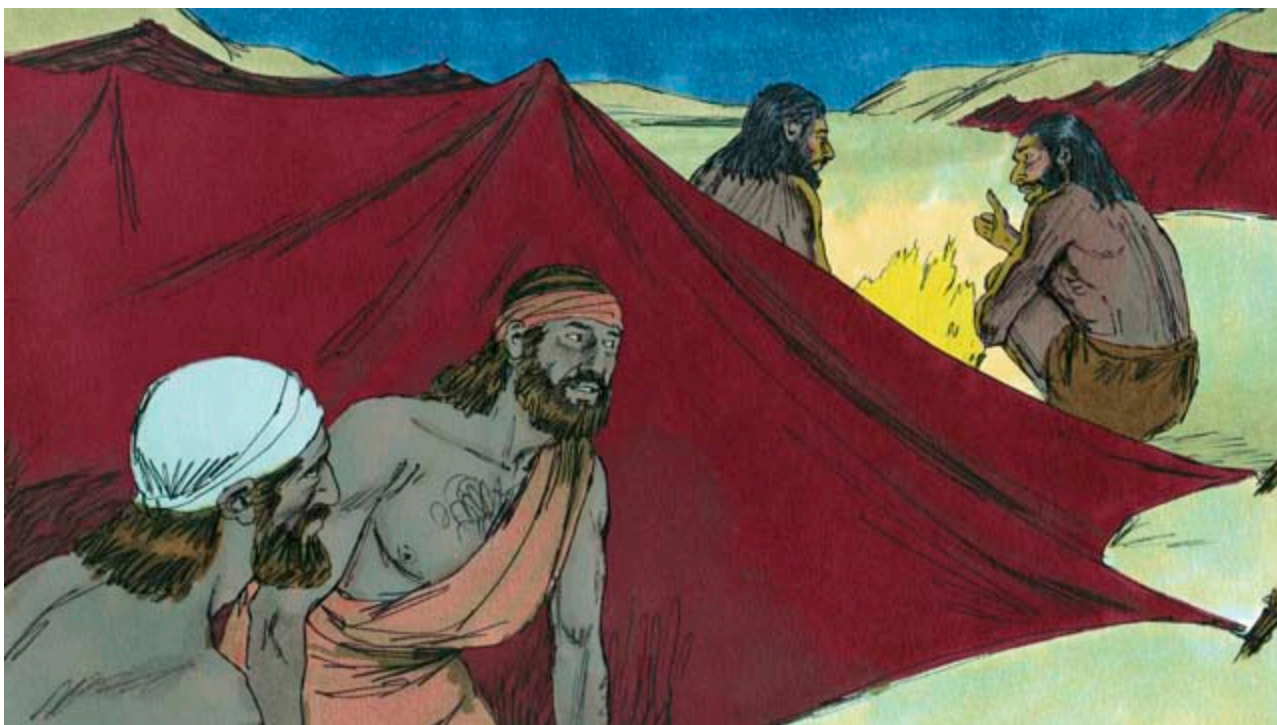
بعد زین مدیانیان! د پینه تا قوم اسرائیل ر غارت هاکنین. اوشین آته زیاد پنه منو را اوشین ر بشماري. جدعون همه قوم جا بخاسه تا با مدیانیان جنگ هاکنین. بعد خدا با بخاسه دو تا نشونه هاده تا مطمئن بوو که راسی راسی خدا بخاسه تا او اسرائیل ر نجات هاده.

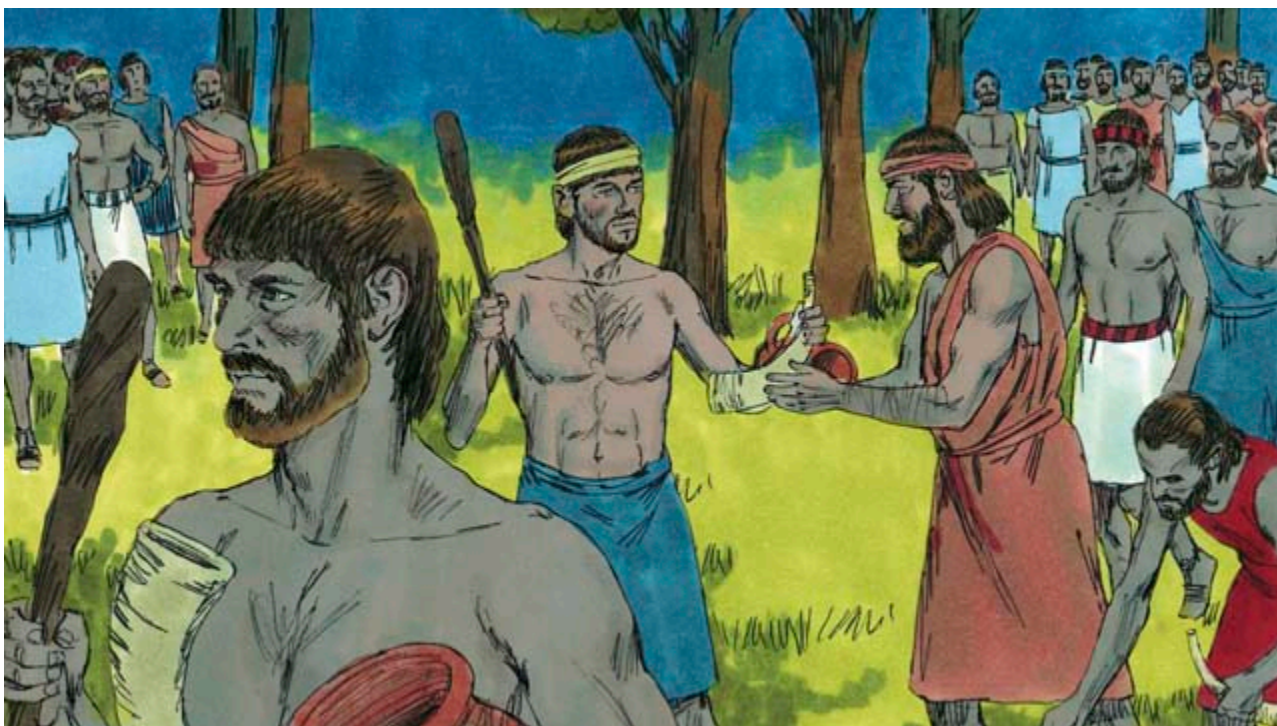
برای نشونه اول جدعون یک تکه گوسفن پوس زمین وشته و از خدا بخواسته که پوس رو، شبنم بشیره ولی زمین خشک بَهْتَه. خدا این کار ر هاکرده. روز بعد از خدا بخواسته زمین خیس بوو، ولی پوس خشک بَمَوَه، خدا این کار ر هاکرده. این دو تا نشونه جدعون ر قانع هاکرده که خدا خانه که او اسرائیل ر از دست مدیانیان نجات هااِده.

۳۲۰۰۰ سرباز اسرائیلی بَمَنه جدعون پیش، ولی خدا بُگْتَه تعداد خَلَه زیاده. بنابراین جدعون ۲۲۰۰۰ سرباز که از جنگ مَتَرَسِنه پَرَسَتی خونه. خدا بُگْتَه باز هم زیاده. بعد جدعون همه ر غیر سیصد نفر وگاردِنیه خونه.

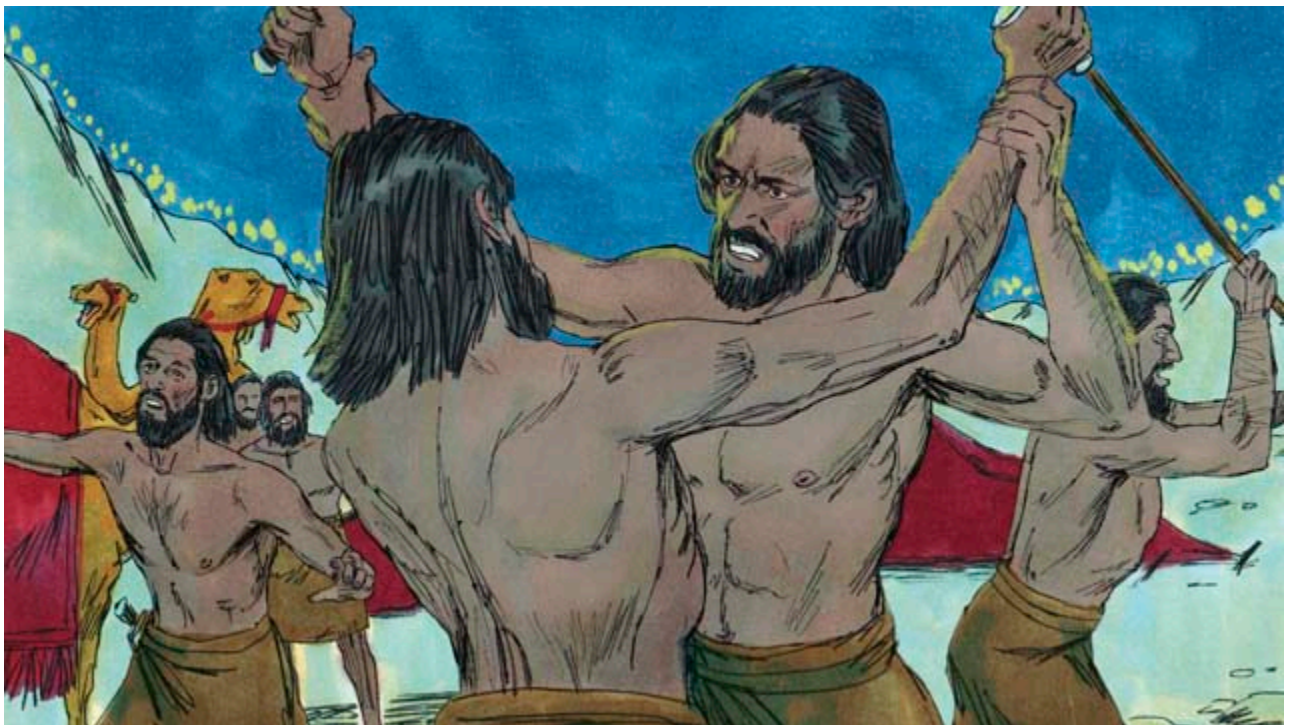
همون شو خدا به جدعون بگفته: «یواشکی بشو به اردوگاه مدینا، وقتی اوشن حرف ها ر گوش ها دی دیگه از حمله به اوشن نترسی.»
جدعون پشه اوشن اردوگاه و بشنیه یک سرباز مدینا دَو اونچه خُو بدیه خوش رَفَق و تعریف هاکرده. اور بگفته: «مو خو بدیمه که سپاه جدعون! مه سپاه مدینا را شکست دیمه.» جدعون که این ر بشنیه خدا را شکر هاکرده.

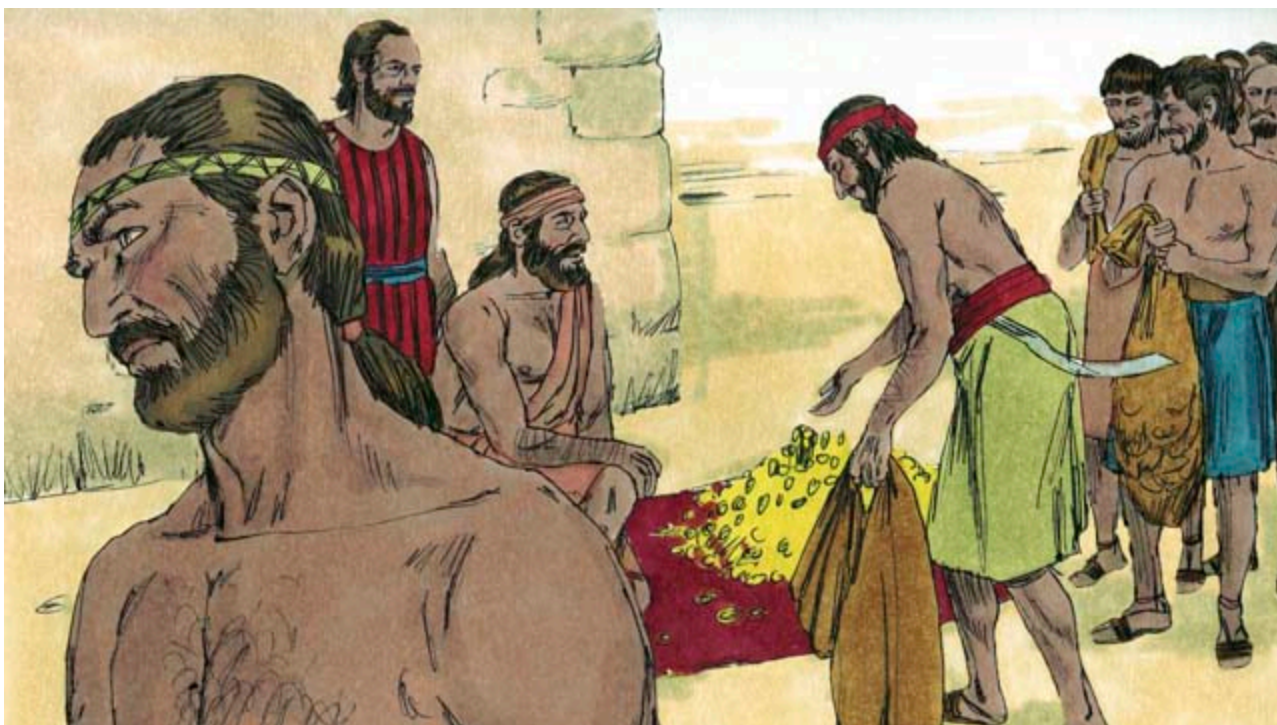
جدعون وگردیه خوش سربازا پیش و هر گدوم ر یک شیپور و یک کوزه گلی هدا که کوزه دِلِه مشعل دَو. اوشن اردوگاه دشمن ر وقتی همه سربازا مدینا خُودونه، محاصره هاکردنه. ۳۰۰ تا سرباز جدعون خوش مشعل ها ر کوزه دِلِه و شتینه تا مدینا نئون مشعل های نور ر بوینن.

بعد همه سربازا جدعون، با هم کوزه هارا بشکستنه و مشعل های نور پیدا بوا و همنتی که شیپور دله فوت هامگردنه، داد مزنه : «شمشیر برای یهوه و جدعون.»

خدا چونو مدیانیان ر پریشون بساته که شروع هاگردنه به حمله و کشتین همدیگر. جدعون فوری بقیه قوم اسرائیل ر بخاسه که بنن کمک هاکنن تا مدیانیان ر تعقیب هاکنن. اوانان خله از ر بگشتینه و بقیه ر هم از سرزمین بنی اسرائیل بوریم هاگردنه. اونا ۱۲۰,۰۰۰ هزار نفر از مدیانیان ر بگشتینه و هنتی بوا که خدا قوم بنی اسرائیل ر نجات هدا.

مردم بخاسینه جدعون ر خوش شاه هاگنن. او اجازه اینکار ر به اوشن یداء، اما اوشن با بخاسه یک مقدار از حلقه ها طلایی ر که از مدانیان پگینه به تحویل او هادین. مردم طلای زیادی ر به جدعون هدانه.

بعد جدعون با او طلاها، جلیقه‌ای مثل اونیکه رئیس کاهنان دیمکرده بساته. ولی مردم جلیقه بساته ر بت واری ستایش هامیکردنه. پس خدا اد قوم اسرائیل ر تنبیه هاکرده، چون دواره بت ر ستایش ها میکردنه و به اوشن دوشمنون اجازه هدا که اونا شکست. هادین باز اوشن از خدا کمک بخاسینه و خدا نجات دهنده دیگه‌ای اوشینو برسیه.

این کارها هی تکرار پوا: قوم اسرائیل گناه مَکِردَنِه، خدا اُشِن ر تنبیه ها مَکِردِه، اونا توو هامِکِردَنِه و اِد خدا اوِشِنو نجات دهنده‌ای مرسیه. سالهای سال خُدا اوِشِنو آدمهای زیادی پُرسِیّه تا اوِشِن ر نجات هاده.

آخر سر قوم اسرائیل از خدا کمک بخاسِیّه که ملت‌های دیگر واری اوِشِن را یک پادشاه هاده. اوِشِن یک پادشاه قَد بُلَن و قوی هاده که اوِشِن ر در جنگ رهبری هاکنِه. خُدا دل مِنه خاسِه، ولی همونجور که مردم بخاسِیّه اوِشِن ر یک پادشاه پوِخشِیه.

آسِئِکی از کتاب مقدس: کتاب داوران فصل ۱ آیه ۳ و ۶ تا ۸؛ کتاب اول سموئیل فصل ۱ آیه ۱۰

۱۷ - پیمون خدا با داود

اولی پادشاه اسرائیل داود بی که مردم مخاسینه قدیلن و قشنگ بی. او اولای پادشاهی خودش، خار پادشاه بی، اما کم کم مرد شروری بو! که خدا ر اطاعت مینکرده. بعد خدا مرد دیگری ر به جای او پادشاه هاگرد.ه.

خدا یک جوون اسرائیلی به نوم داود ر انتخاب هاگرد. تا او ر آماده هاکنه جای شائول پادشاه بوو. داود یک چوپون بی بیت الحمی. او موقعی که د و آ خوش پر گوسفندارو نیگهبونی مید، دو بار گله ر از جمله خرس و شیر نجات هدا و اونار بگشته. داود مردی فروتن و عادلی بی. او به خدا اعتماد هامیکرده و از او اطاعت میکرده.

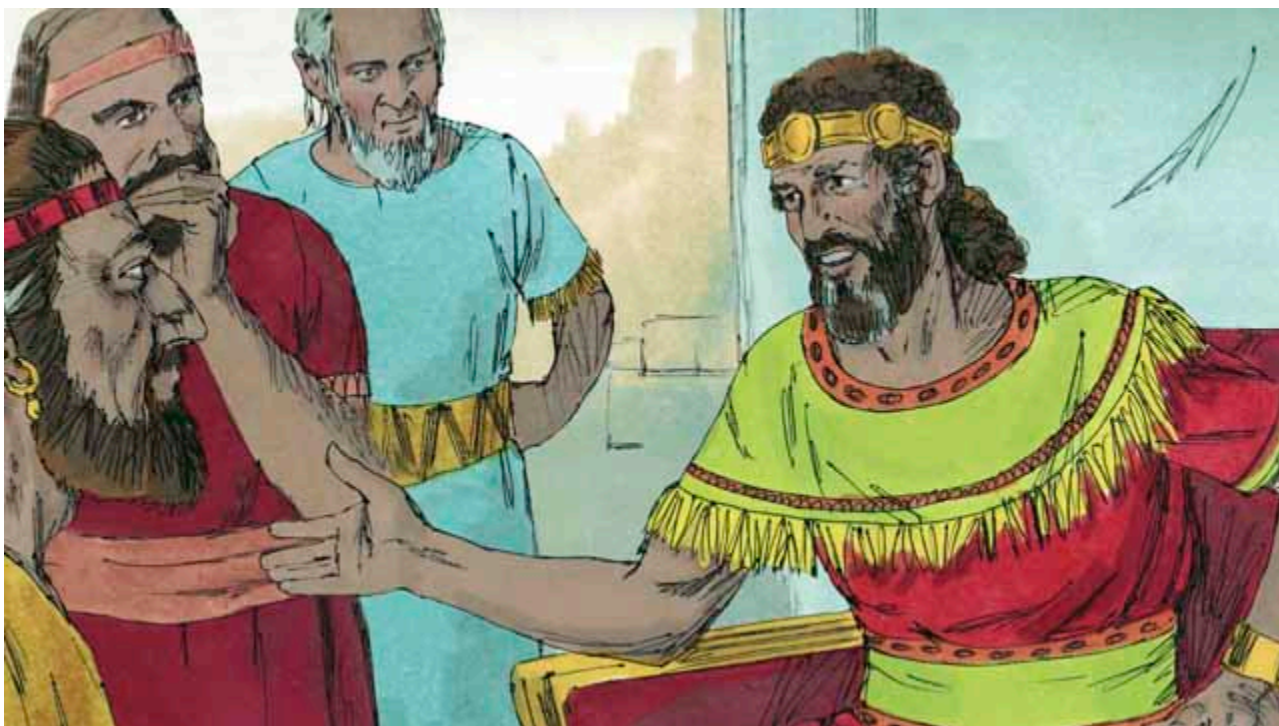
وقتی که داود هنوز جوون بۀ ا، با جُلّیات که غول پیکر بۀ ا و سه متر قَد داشته و قَوّی بۀ ا، مبارزه هاگردیه. ولی خُدا به داود کُمک هاگردیه تا جُلّیات ر بُگُشه و اسرائیل ر نجات هاید. بَعْدِز اون داود بارها دشمنون اسرائیل ر شِیکست هدا ا. او مِثل سرباز وارد بوا و خَله از نِبَردها اسرائیل ر رهبری هاگردیه. مردم همه او ر تحسین مِکِردینه.

دوستی مردم به داود باعث حسودی شائول پوړا. آخر شائول تصمیم پکته داود ر بگشيه. ولی او فرار هاگرده طرف بیابون و خوشتن ر قائم هاگرده. یک روز وقتی شائول و ا سربازا داود دنبال میکشني، شائول ندونسته پش ا اون غار دله که داود اونجه قائم پوړا. شائول داود ر ندیده. داود خله به شائول نزدیک پوړا و یک تکه از لباس شائول ر او ر نشون هدائه. اینجوری ثابت پوړا که داود نخوانه او ر بگشيه و شاه پوړا.

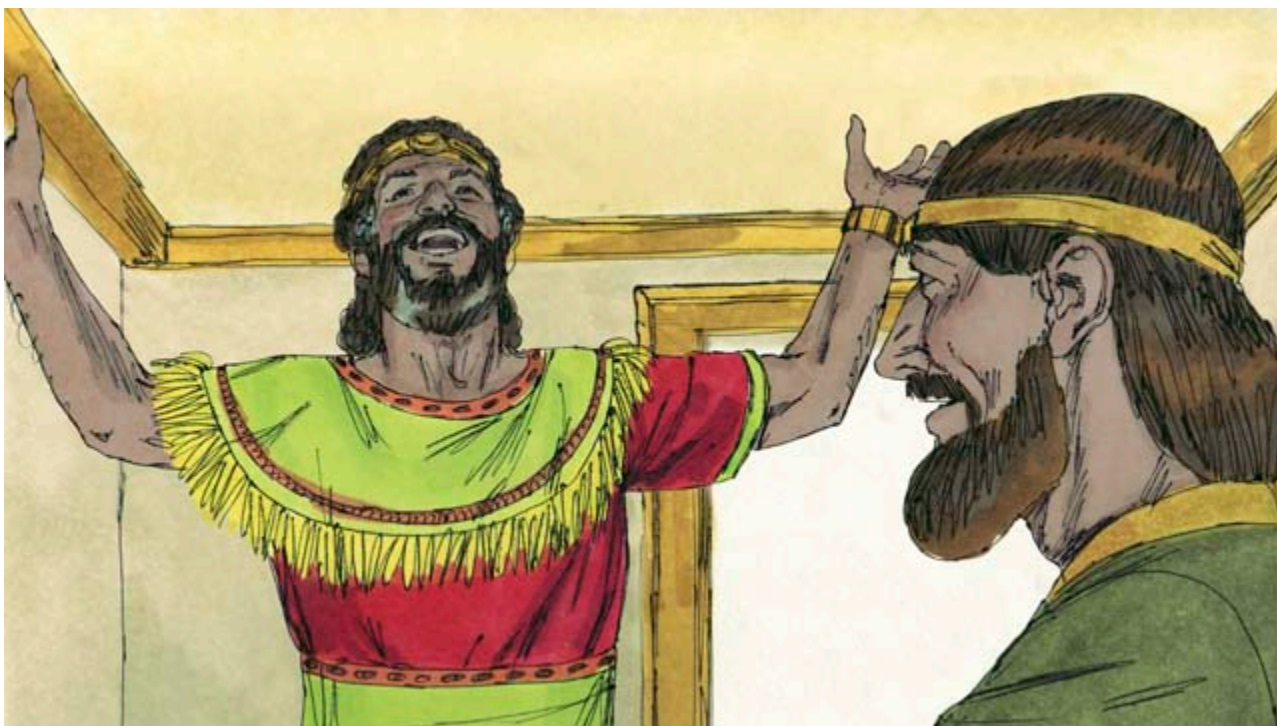
آخر سر یک جنگ دله شائلو گشته بوا و داود اسرائیل شاه بوا. او خار پادشاه ب! و مردم او ر دوس داشتینه. هدا او ر برکت هدا و او خوش همه کارا کامیاب بوا. او خله از جنگها شرکت هاگرده و با کمک خدا اسرائیل دشمنون ر شکست هدا. داود اورشلیم ر فتح هاگرده و اونچه ر خوش پایتخت بساته. داود همونچه زندگی هاگرده و همونجا دفن بوا. او ۴۰ سال شاه بوا و این مدت اسرائیل قوی و ثروتمند بوا.

داود میخاسته یک معبدی بسازه که همه قوم اسرائیل بتونن اونجا خدا ر پرستش هاکنن و قورونی تقدیم او هاکنن. تقریبا ۴۰۰ سال، مردم از جایی عبادت و قورونی هامگردنه که خیمه ملاقات! نوم ب! و موسی اون ر بساته.

اما خُدا پیغمبری به اسم ناتان ر پیش داود پرسیّه و او ر بُگنّه: «چون تو خَله در جنگ دوی، معبد ر مو نِسازنی، بلکه ته پِسرون اون ر بنا هاگنّه. با همه اینها مو تر خَله برکت دیمه. یکی از نسل تو برای همیشه بر قوم من سلطَنِت هاگنّه.» تنها کسی که از داود نسل مَنوَنِسّه تا همیشه سلطَنِت هاگنّه مسیح ب. ا. مسیح همون برگزیده خدا ب. ا که دُنیا ر از گناهانشون نجات مِدا ا. ا.»

وقتی داود این کلام ر بُشنیه، خدا ر شُکر و ستایش هاگَرِدِه. خدا هم او ر سربلند پَسایه و خَله برکت بُوخشیّه. البتّه داود از زَمون تحقّق پیدا هاگَرْدن وعده های خداوند آگاه نَوا. ولی الان اَما دومی که قومه اسرائیل وانه از زمون داود حدوداً هزار سال مَسیح یَمِن ر اِنْتَظار بَکِشه.

داود خَلِه سالها عادلانه حُکومت هاگردِه. او خُدا رِ اطاعتِ هاِمِگُردِه و خدا هم او رِ برکتِ مِدا. با همه اینا اُجْرای عمر در برابر خدا گُناهِ مِهیْنی هاگردِه.

یَک روز، وقتی سرباز جَنگو بِشِینه بوریم، او از پشت بوم بوریم رِ میْشِیه و بِدِیه یَک قشِنگ زن دَرِه حموم هاگُنه. او زنکه را مِشِیناسه ولی بُفَهمِیه اِ نوم بِتَشَبِیع هِیْته.

او به جای اینکه از هوس دوری هاکنه، یه نفر ر برسی که بسه اون زنیکه ر بیور. او با زنکه بخوسه و بعد او ر برسی خوش خونه. آنزه که بگذشته بتشیع پغوم برسپه داود و بُگته مو حامله مه.

بتشیع شور که اوریا نام داشته یکی از بهترین سربازا داود ب. ا. اون زمون اوریا دور از خونه در جنگ نوا. داود او ر خور هاگرده و به او بُگته بسه خوش خونه و خوش همسر کنار بْمَنه. ولی اوریا قبول نکرده وقتی همه سربازا درنه جنگ هاگونه او وگرده خونه. پس یکبار دیگه داود، اوریا ر برسپه جنگ و از فرماندهون پخواسه او جلوی خط پلن تا کشته بوا و هنتی بوا که اوریا جنگ دله بُمورده.

بعد اینکه اوریا بُمرده، داود با بَتشَبَع عروسی هاگنه و او یک پسر او بداشته. خدا خله از داود کار عصبانی بوا. همینخاطر ناتان نبی ر برسپه تا پلیدی داود گناه ر او ر یاد بیوره. داود خوش گناه ر قبول هاگرده و خدا هم او ر بُوخشیه. داود بقیه خوش عمر ر خلی در سختترین وضع زندگی هم خدا ر اطاعت هاگرده.

داود پسر برای اینکه داود مجازات بوو بُمرده. خله از او شین اعضای خانواده هم ا مُقابل سرکشی هاگرده و ا کم پون قُدرت خله به چَشِم ا. با اینکه داود خدا ر اطاعت نکرده، خدا هَمِنتی اون پیمونی که با داود دوسه ب ا وفادار ب ا. بَعْدِ داود و بَتشَبَع پسر دار بونه و ا نوم ر سلیمان و شَتته.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب اول سموئیل، فصل ۱۰؛ و فصل ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ و ۳۱؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۵ و ۷ و ۱۱ و ۱۲

۱۸ - داود پادشاهی تقسیم

داود پادشاه ۴۰ سال سلطنت هاگرده. بعد اینکه بُمرده، ا پسر سلیمان به پادشاهی قوم اسرائیل برسیه. خدا با سلیمان حرف پزا و ا جا پُرسیه: «مو با چه خوانی تر هادیمه؟» سلیمان، خدا جا حکمت پخواسیه. خدا از اونچه که سلیمان پخواسیه خله خوشحال بوا و او ر داناترین مرد روی زمین هاگرده. سلیمان خله چیز ها یاد بگتیه و پادشاه خله عاقلی به و خدا هم او ر خله ثروتمند هاگرده.

سلیمان اورشلیم شهر دله معبدی بساته که داود اود ر برنامه ریزی هاگرده و ا مصالح کرد بیورده. از اون به بعد مردم بتونینه به جای خیمه ملاقات، اونجه خدا ر عبادت هاگن و قورونی تقدیم هاگن. خدا معبد دله حاضر ب ا و خوش قوم با زندگی هامگرده.

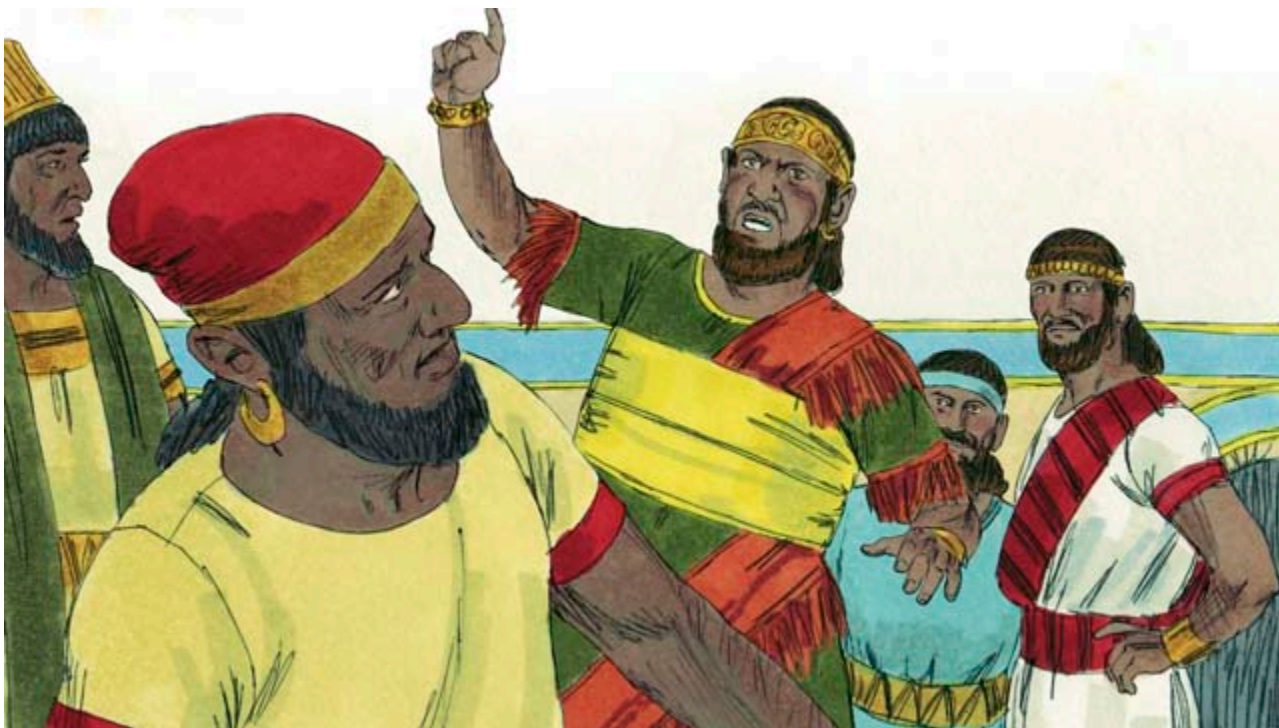
اما سليمان به زنونی از قوم های دیگه دل دوسه و اونها ر خوش زن هاگرد. او حدودا ۱۰۰۰ تا زن پگته و هنتی پوا که خدا ر نافر مونی هاگرد. خله از این زنون از سرزمین بیگانه بینه و خوش همراه بت هایی داشته برای پرستش. وقتی سليمان پیر پوا، خوش زنون بت ر پرستش هامگرد.

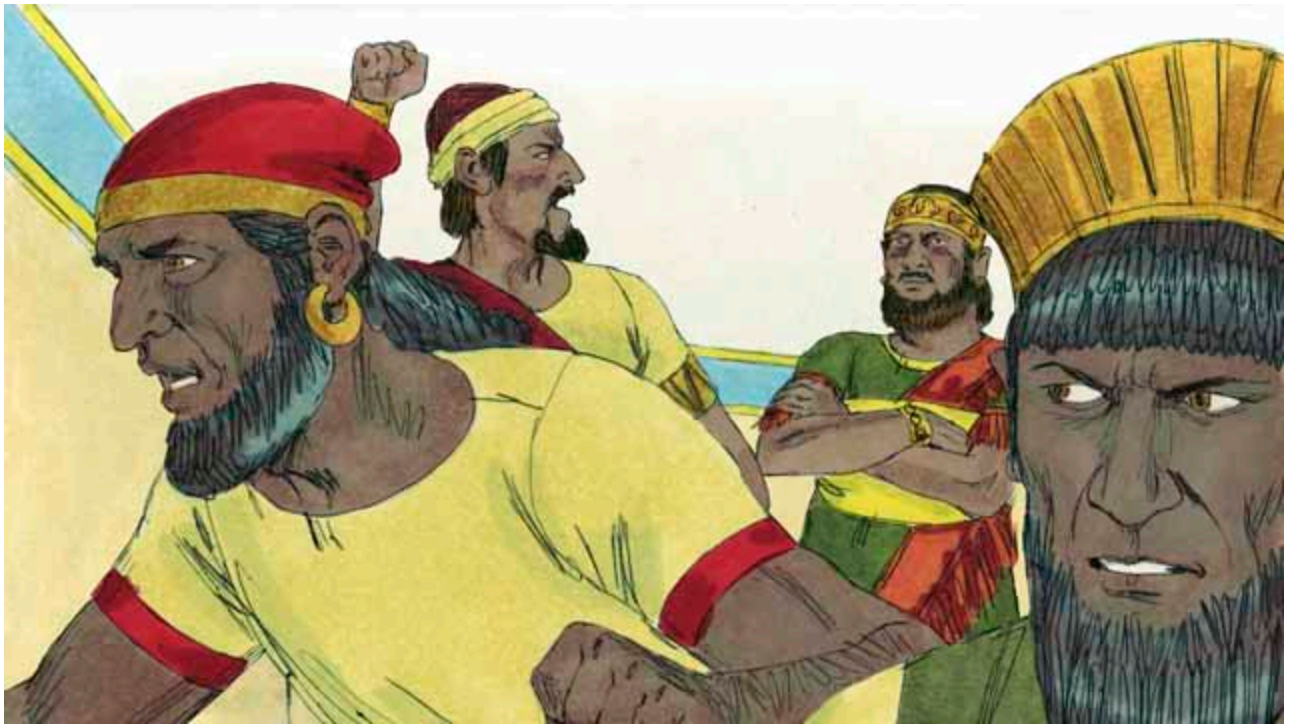
همین خاطر خدا، سليمان دست عصبانی پوا و او ر بگته بخاطر نافر مونی تو برای مجازات، بعد مرگ تو پادشاهی اسرائیل ر دو قسمت هاکومه.

بعد اینکه سلیمان بُمورده، به جای او ! پسر رُبعام شاه بُوا. ! همه مردم جمع بُونه تا او را به پادشاهی قبول هاگنن. اونا رُبعام پیش شیکايت هاگردنه که سلیمان خله اوشن با کار مکشه و مجبور بُنه خله مالیات هادن. اونا از رُبعام پُخواسینه خوش پرواری سخت گیر نواشه.

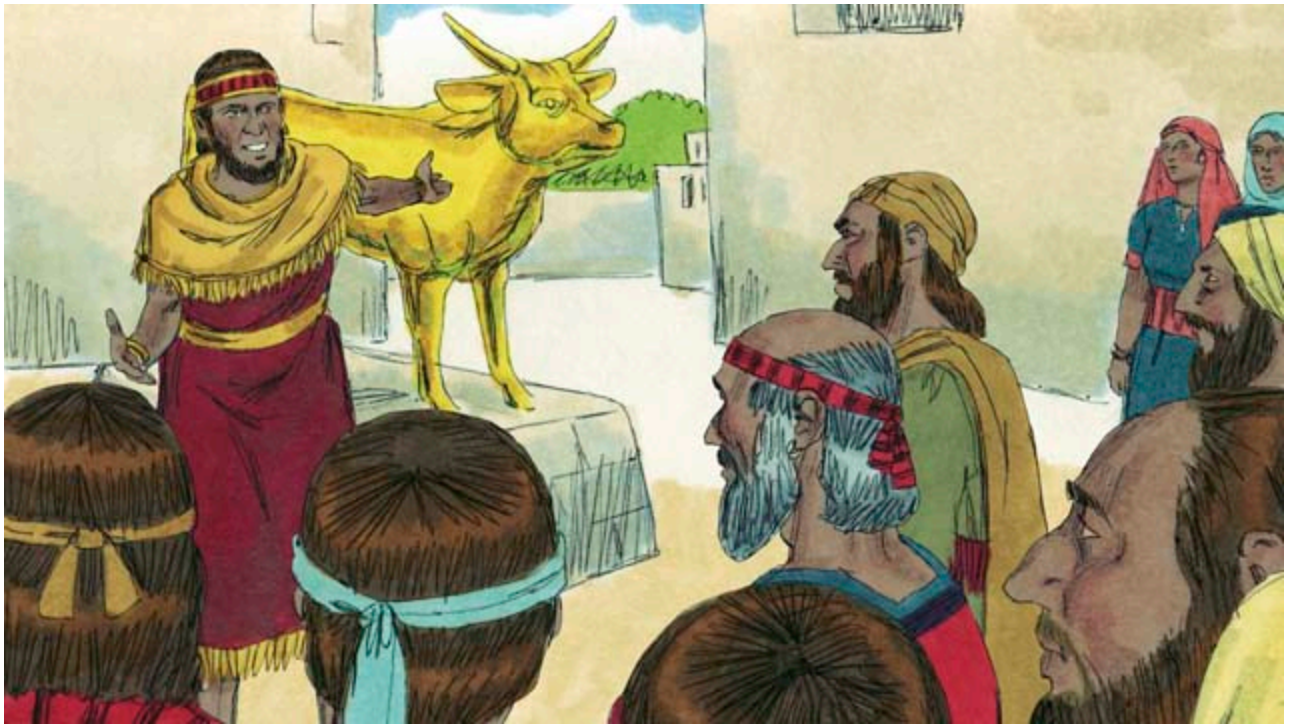
ولی رُبعام جواب نادونانه ای اوشن ر هدا ! و بُگننه: «شما فکر هاگننی مه پر سخت گیری هامکرده، ولی مو شمار ویشتر به کار کِشیمه و ویشتر شما ر عذاب دیمه.

بعد از اینکه مردم ا حرف ر بُشنینه، خِله از مردم علیه او شورش هاگردنه. ده قبیله از قبايل اسرائيل ا با جدا بونه. فقط دو تا قبیله به او وفادار بُمونسنه و اونا خوشتن ر پادشاهی یهودا نوم وشتیه.

ده تا قبیله دیگر مردی ر که ا نوم پُرعام بی ا خوش پادشاه بساتیه که قسمت شمالی ساکن بینه و خوشتن ر پادشاهی اسرائيل نوم وشتیه.

پُرْبعام خدا ر اطاعت مِکرده و باعِث پوا مردم به طرف گناه بشن. او دو تا بت بسایه و مردم جا پِخواستِه تا اونا ر پرستش هاکنن. اونا پرستش و دیگه مِشْنِه اور شلیم که پادشاه یهودا اونچه دوا.

اسرائیل پادشاه و یهودا پادشاه با هم دشمن بونه و ویشتر اوقات با هم مِچنگینه.

پادشاهی جدید اسرائیل دله هم پادشاهها شرور بینه. خله از اونا توسط افرادی که میخواستند پادشاه بون، کشته بونه.

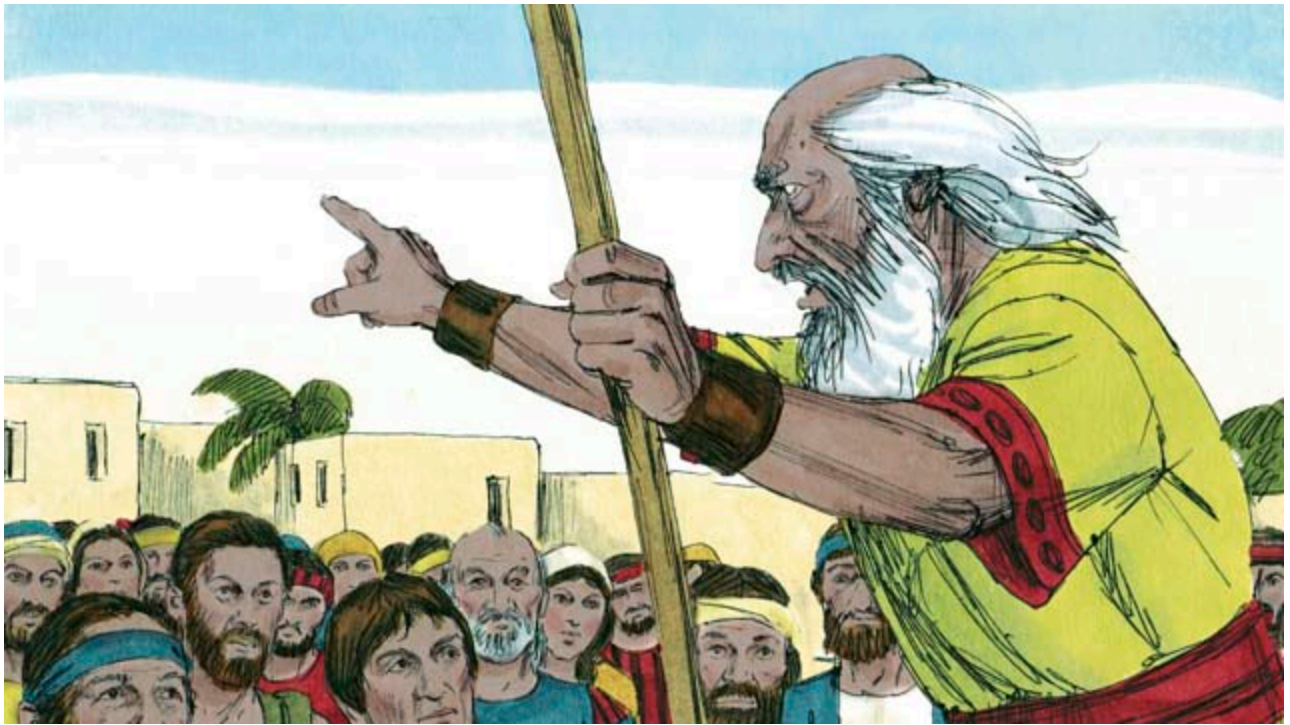
همه اون پادشاهها و بیشتر مردم اسرائیل بت ها ر پرستش هامگردینه. در حال پرستش بت ها، با خراب زنون میخواستند و حتی خوش گت گتیه ر بت اقورونی هامگردینه.

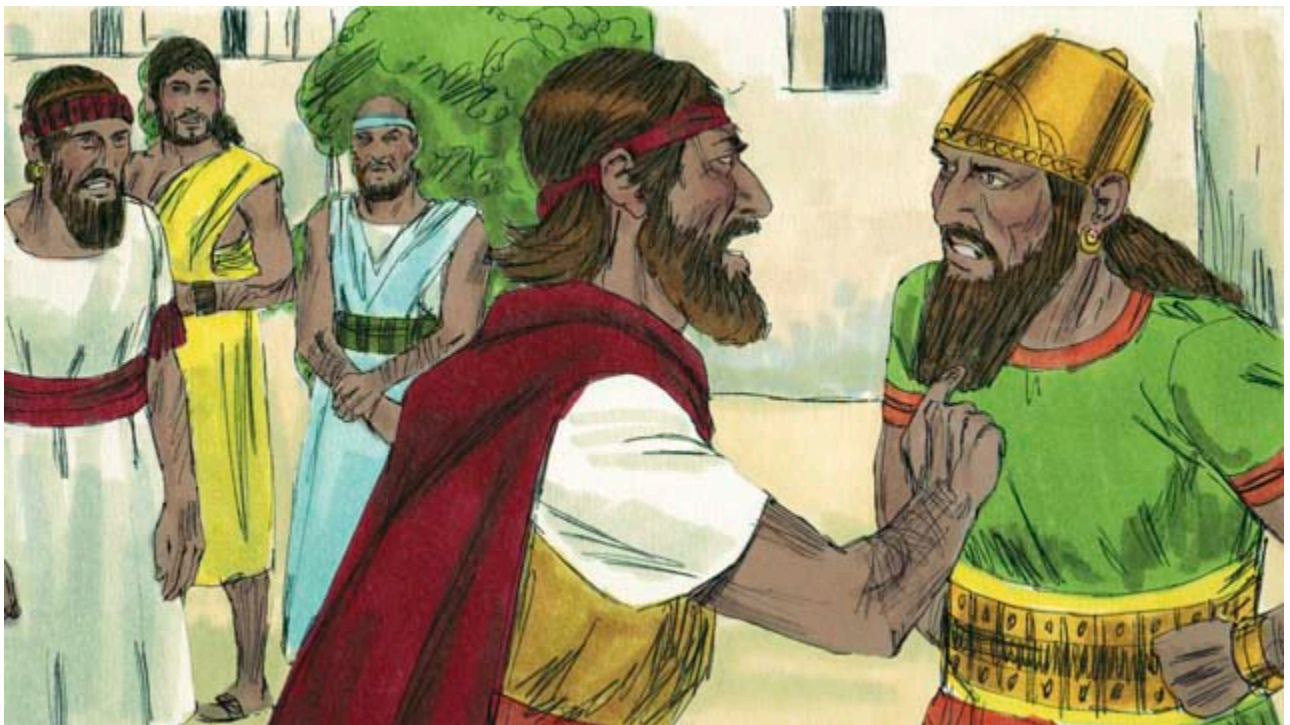
پادشاهای یهودا داود نسل بنه. بعضی از اوم پادشاهها خار آدم بنه و با عدالت حکومت هامگردنه و خدا ر پرستش هامگردنه. اما ویشتر اونا پادشاهای یهودا شرور بنه. بعضی از اونا حتی خوش کت کتته ر بت ها و قورونی هامگردنه. ویشتر مردم یهودا بر ضد خدا پاسانه و خداهای دیگر را پرستش هامگردنه.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب اول پادشاهان فصل ۱ تا ۶ و ۱۱ و ۱۲

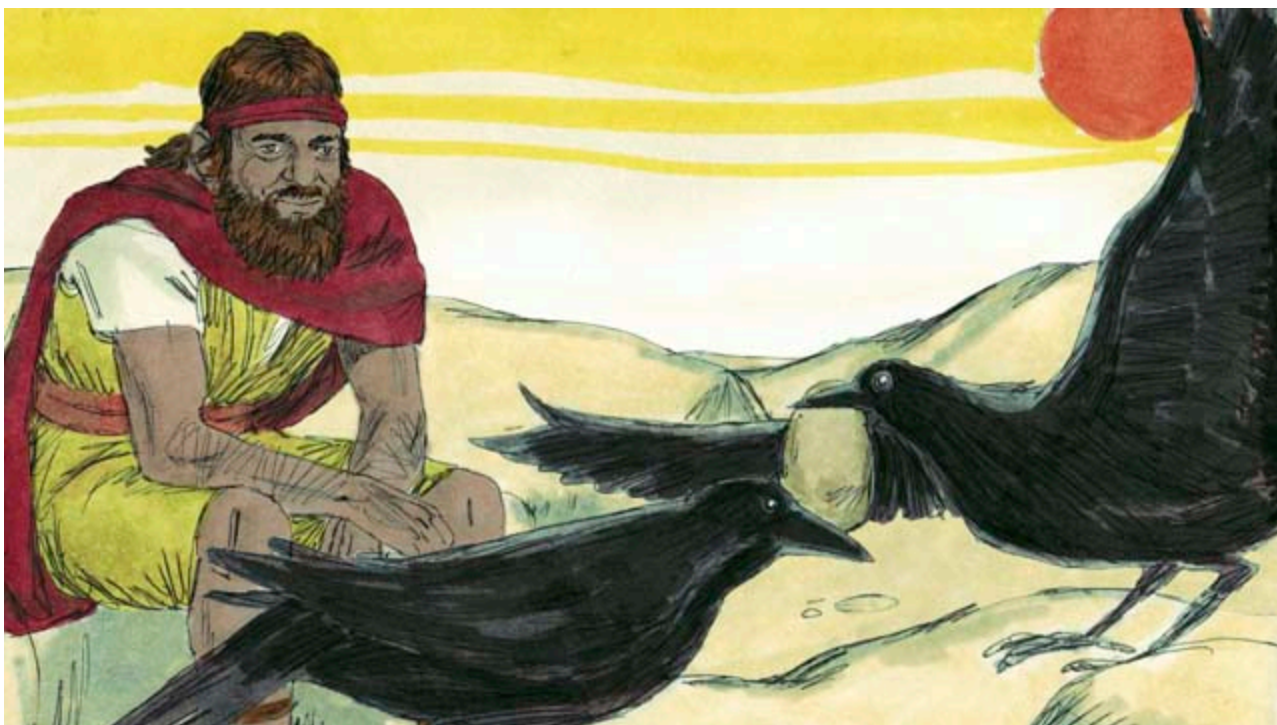
۱۹- پیغمبرون

در طول تاریخ اسرائیل T خدا پیغمبرونی ر اُشِنو برسیه. پیغمبرون از خدا پیغومهایی ر بگتته و اونار به مردم منتقل هاگردنه.

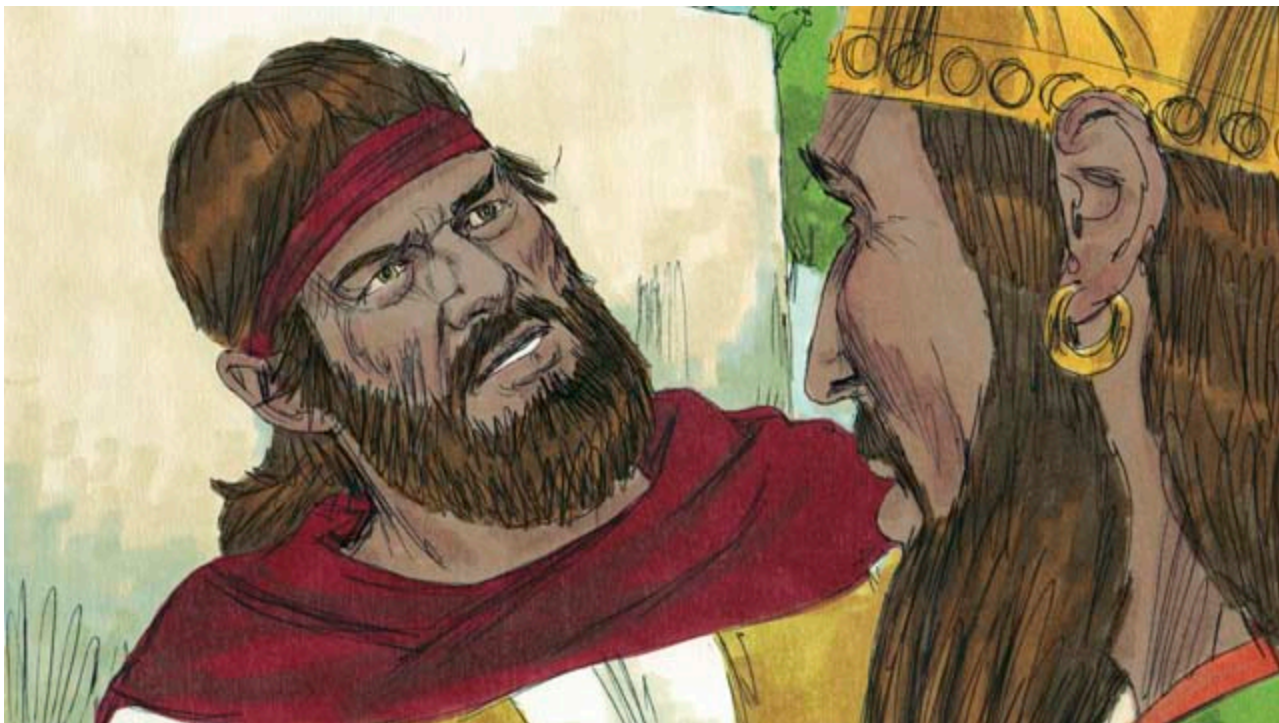
ایلیا پیغمبری ب ا که آخاب پادشاهی دوره زندگی ها مکرده. آخاب مرد شری ب ا که مردم ر تشویق ها مکرده بت بعل ر پرستش ها کُتن. ایلیا به آخاب بگته که خدا او ر مجازات هاگونه. او آخاب ر هم بگته: «در قلمرو اسرائیل، مو فرمون ندنم، هیچ وارش یا شوئم زمین ر سر نوارنه.» آخاب از ایلیا سُخن هنتی عصبانی بوا که تصمیم بگته او ر بگشه.

خدا به ایلیا بگفته بشه بیایون دله و خودش ر از آخاب قایم هاکنه. ایلیا بش ا بیابون و نهرو ر که خدا اور نشون هدا، ساکن بوا. هر روز صبح و عصر، کلاغا ا و نون و گوشت میورینه. همه این مدت، آخاب و اسپاهیا ایلیا ر دنبال میگردنیه، ولی نتونسینه او ر پیدا هاکنن.

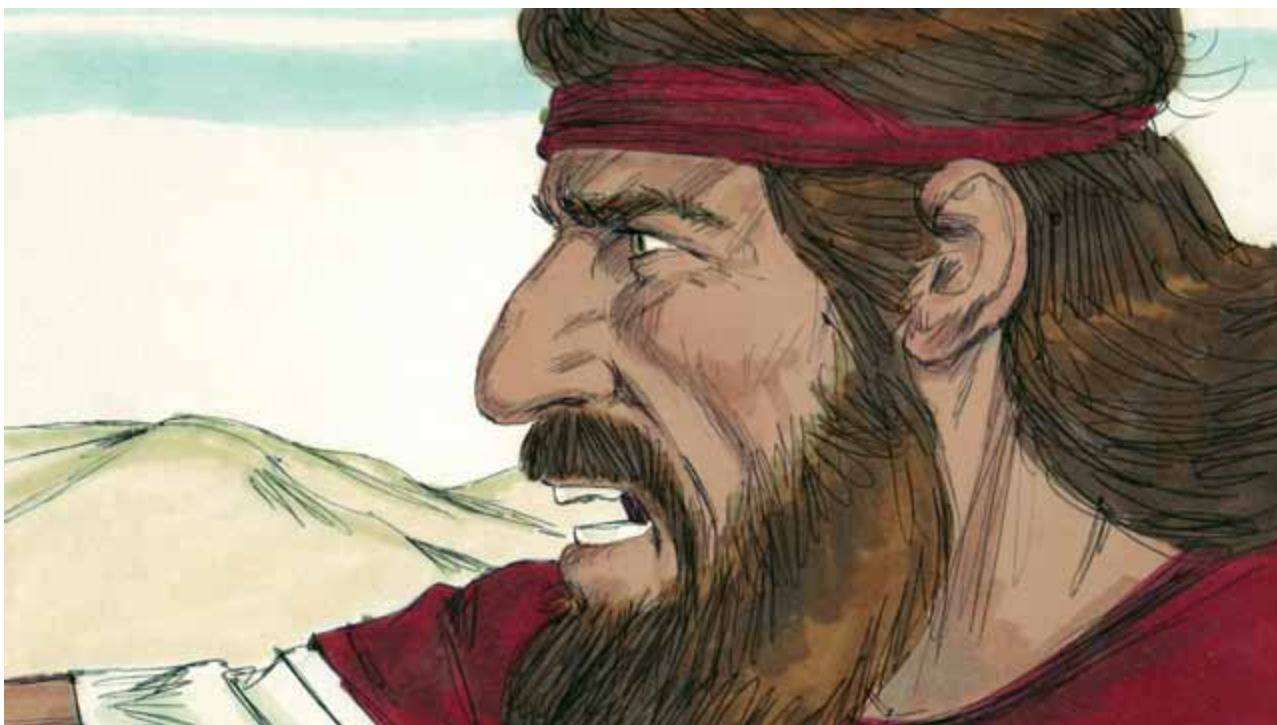
چون وارث منم ا، بعد مدتی اون نهر خشک بو ا. بنابراین ایلیا به سرزمین دیگری بش ا که اون نزدیکی ب ا. اون سرزمین دله یک فقیر زن با خوش پسر زندگی ها میکرده که اوшін آذوقه خشکسالی خاطر تموم بوا. با این وصف اون زن ایلیا جا مراقبت هامیکرده و خدا هم ا و ا پسر نیازها ر برطرف هامیکرده. آرد و روغن کوزه هیچوقت خالی نو او تمام مدت خشکسالی غذا برای بخرین داشته. ایلیا به مدت سه سال اونجه بمُنِسِه.

سه سال بعد خدا به ایلیا بُگته که دوباره وارَ آنه. خدا ایلیا رِ پخاسه تا وِ کرده به قلمرو اسرائیلی ها و آخاب جا صحبتِ هاکنه. وقتی آخاب ایلیا رِ بدی او رِ بُگته: «تو هستی که همه این مشکلات رِ به وجود پوردی!» ایلیا در جواب بُگته: «همه این مشکلات رِ تو به وجود بیوردی! تو یهوه رِ که خدای واقعی بَ! ترک هاگردی و بعل رِ پرستش هاکنی. همه قوم اسرائیل رِ بیور کوه گرمِل.»

همه اسرائیل حتی پیغمبرون بعل که او شین تعداد به ۴۵۰ نفر پرستیه بمنه کوه گرمِل. ایلیا بُگته: «تا کی شما وانه دو دل بَمونین؟ اگه یهوه خدا، او رِ پرستش هاکنین و اگه بعل خدا! او رِ پیروی هاکنین.»

بعد ایلیا به پیغمبرون بعل بُگته: «یک نَر گو قرونی هاکنین، ا گوشت ر تکه تکه هاکنین و لین قرون گاه سر، ولی اون ر آتش نَرین. مو هم دیگر قرون گاه سر همین کار ر هاکوته. اون خدایی که قرون گاه و آتش برسه خدای واقعی هسته.» بنابراین پیغمبرون بت بعل، قرونی ر فراهم هاگردنه، ولی آتشی روشن نیکردنه.

بعد اوشین به طرف بت بعل دعا هاگردنه: «ای بعل، اما صدا ا بُشنوا!» اونا تموم روز ر مشغول دعا، فریاد بزن و زخمی هاگردن خوش تن با چاقو بن. اما از طرف بعل جوابی نم ا و آتشی روشن نوا.

پېغمبرون بعل بعد اینکه همه روز دعا ها کردند، خسته پونه و دعا ر متوقف ها کردند. بعد ایلایا به نر گو دیگری ر برای قرونی، قرون گاه سر وشته و به مردم بگفته که دوازده تا سیمین خمره او د گنن قرونگاه، سر هنتی بو که گو گوشت، همه و حتی ا دور زمین کاملاً نر بو.

بعد ایلایا هنتی دعا ها کرده: «ای یهوه، ای ابراهیم و اسحاق و یعقوب خدا، امروز امار نشون هایه که تو اسرائیل خدا هستی و موته خدمتگزار مه. مو دعا ر اجابت ها کون تا این قوم بدونه که تو خدای واقعی هستی.»

بلافاصله آتشی از آسمون نازل بو! و گوشت، همه، سنگها، خاک و حتی او اطراف قرون گاه ر بسوزنیه. وقتی مردم این ر بدینه، بلافاصله پکتنه زمین و بگتنه: «بهُوّه خدا!! بيهوه خدا!!»

بعد ايليا بُگتنه: «نلين حتی يه نفر از پيغمبرون بعل فرار هاکنه!» پس مردم پيغمبرون بعل ر دستگير هاگردنه و همه ر از اونجه بُورينه و بُگشنه.

بعد ایلیا به آخاب پادشاه بُگته: «بلافاصله وِگِرد خوش خونه، چون خَله رو وارِش وارنه.» همون وقت اورِ سیاه، آسمون رِ بیوشونیه و وارِش تئی شروع به واریدن هاگرده. یهوه خشکسالی رِ پایون هد ا و با اینکار ثابت هاگرده که فقط او خدای واقعیه.

بعد اینکه ایلیا خوش ماموریتی رِ تموم هاگرده، خدا مردی رِ به نوم الیشع خوش پیامبر انتخاب هاگرده. خدا معجزات زیادی رِ به وسیله الیشع انجام هد ا. یکی از این معجزات نَعمان اتفاق وِ کِسه که از فرماندهان ارتش دشمن ب ا. او یه جور مریضی پوستی و حشیتناک مبتلا بوا. او در مورد الیشع نُسنیو، پس بَش ا پیش و تقاضای شفا هاگرده. الیشع به نَعمان بُگته که خودش رِ هفت بار اُرْدن رودخونه او فرو هاگنه.

اول نَعْمَان از این پیشنهاد عصبانی بو! و چون فکر هامیکرده این کار احمقانه هسه، مِیخاسته این کار ر انجام هاده. ولی بعد خوش تصمیم ر عوض هاگردده و هفت بار خودش ر رودخونه اُردُن او فرو هاگردده. وقتی هفتمین بار او دله بوریم بَم اِ، کاملاً شفا پیدا هاگردده! خدا او ر شفا هدا اِ.

خدا قوم اسرائیل ر پیامبرون زیاد دیگری هم پرستیه. همه اونا مردم ر هشدار مدانه که از پرستش بت ها دست بکشین، با بقیه عادلانه رفتار هاکنین، نسبت به هم رحم دارن، از شرارت دوری و در عوض از خدا اطاعت هاکنین. اگه هنتی رفتار نکین، از نظر خدا گناهکار به حساب آنه و او اینا ر مجازات هاکنه.

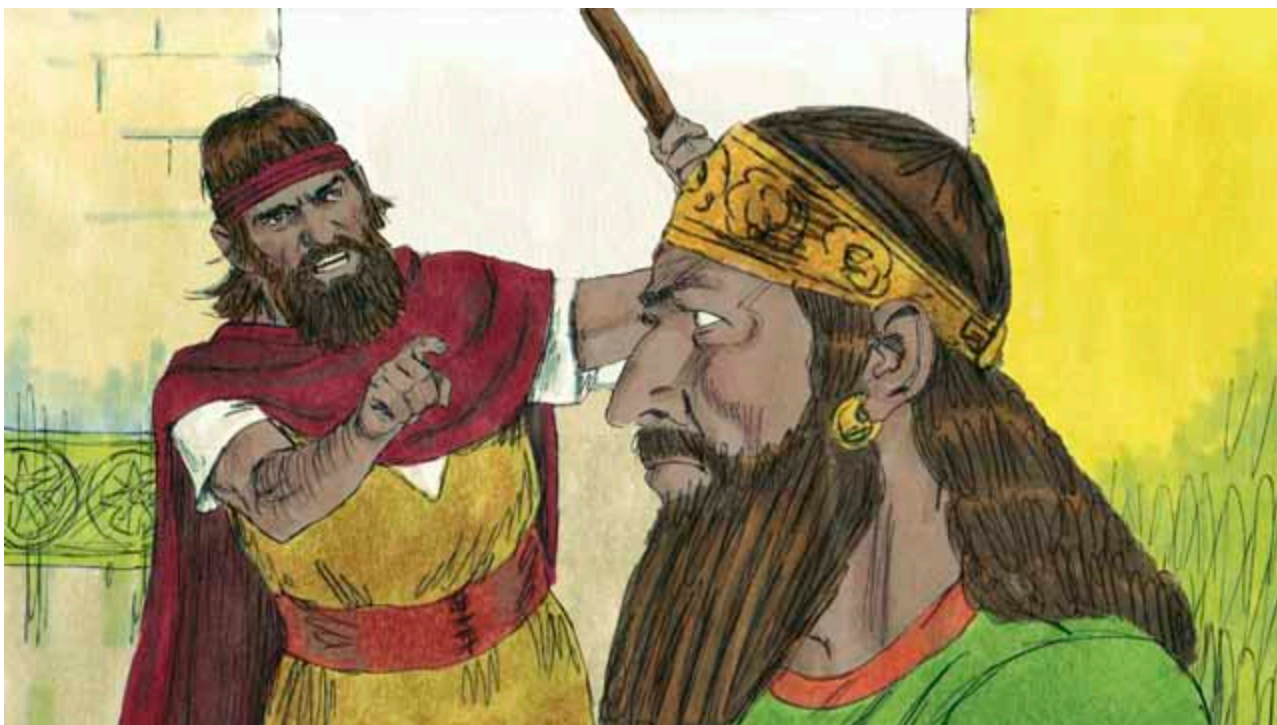
ویشتر موقع ها، مردم خدا ر اطاعت ها نمیکردنه. اونا اکثرا با پیامبرون رفتار بدی داشتینه و یه وقت هایی حتی اوشن ر مُکشتنه! یک بار ارمیای نبی ر چاه دله دُنبدانه و او ر همونجه ول هاگردنه تا بمیره. ارمیا چاه ته گل و تیل دله فرو بش. اما بعد اون، پادشاه ا با رحم هاگرده و خوش خدمتکارا ر دستور هدا ا تا قبل اینکه بمیره او ر چاه دله دربیورن.

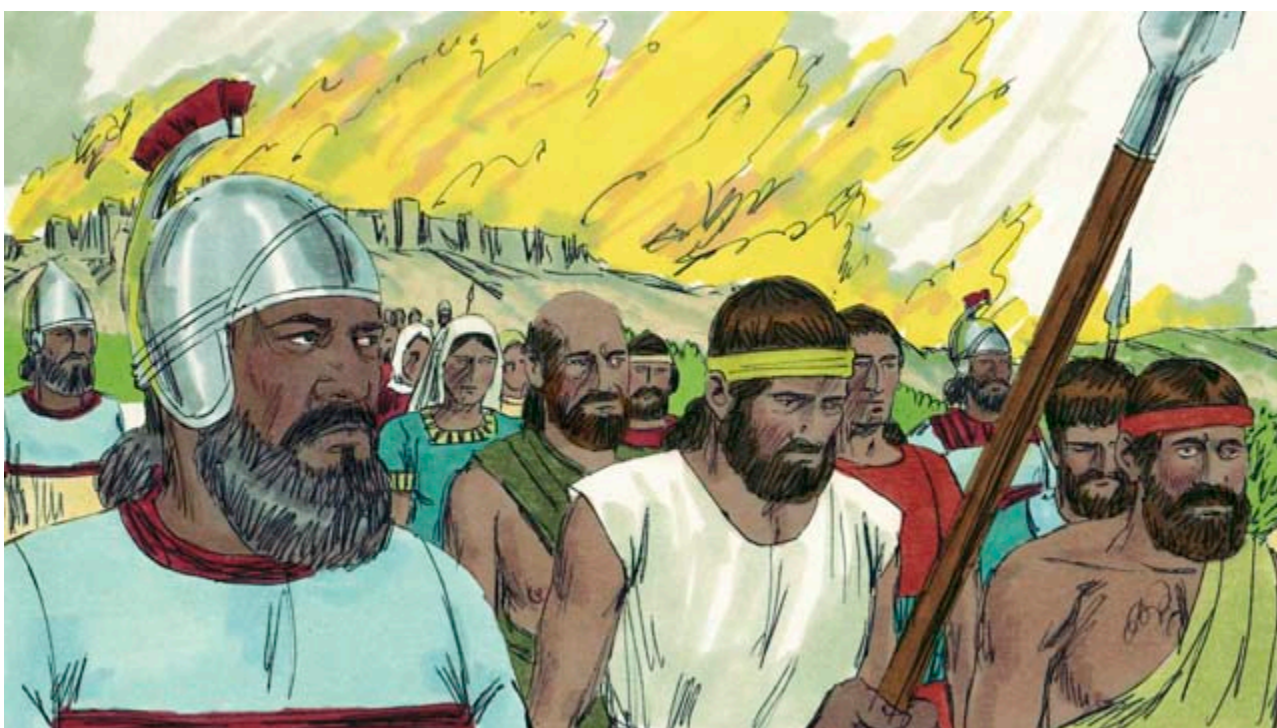
با اینکه مردم از پیغمبرون نفرت داشتینه، اونا بازم در مورد خدا صحبت هامیکردنه. اوشن به مردم هشدار میدانه که اگه توه نکنن، از بین شوتنه. اونا وعده خدا ر هم به مردم یادآوری هامیکردنه که همون پرستیه مسیح ب ا.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب اول پادشاهان فصل ۱۶ تا ۱۸؛ کتاب دوم پادشاهان فصل ۵؛ کتاب ارمیا فصل ۳۸

۲۰- تَبید و وِگر دِیین

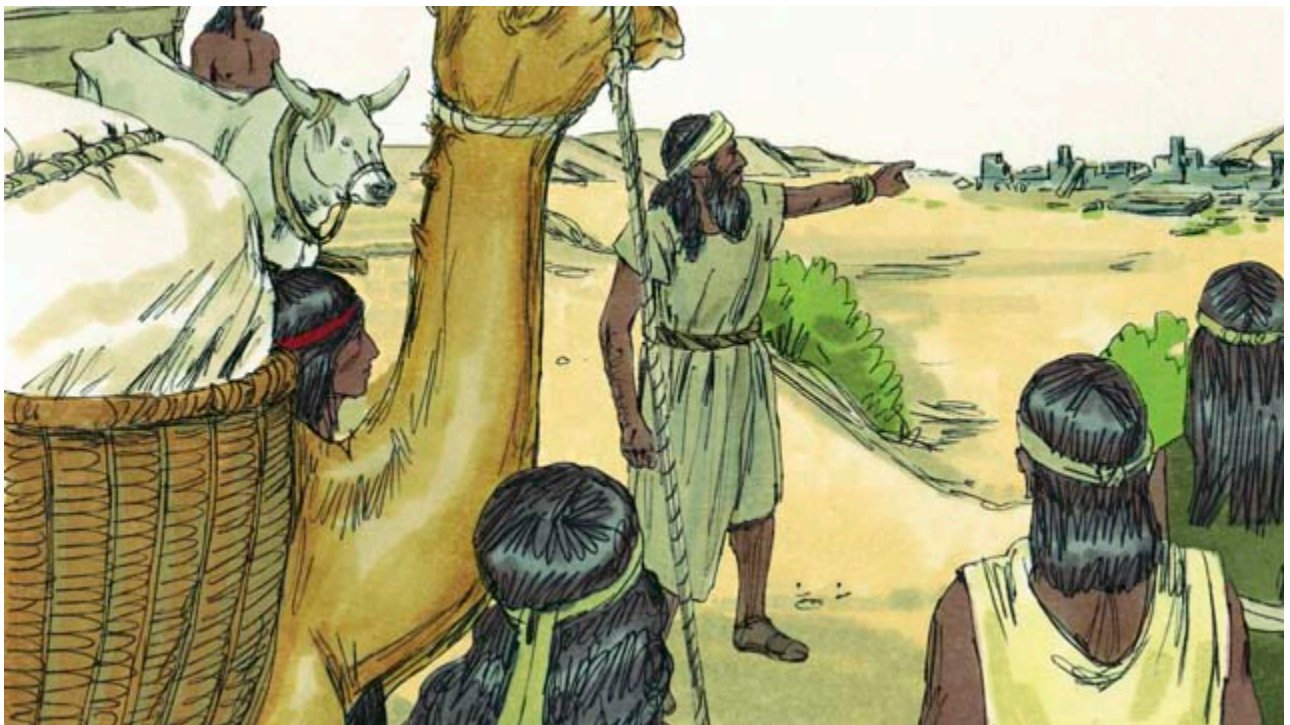
اسرائیل پادشاهی و یهودا پادشاهی هر دو بر علیه خدا گناه هاگردیده. اونا خوش عهد ر که با خدا در کوه سینا دوسه، بشکستنه. خدا توسط پیومبرون اونا ر هشدار هدا ا تا توو هاگین و دواره او ر پرستش هاگین، ولی اونا از خدا اطاعت نکردنه.

بنابراین خدا اوشن ر تنبیه هاگردیده و اجازه هدا ا ا اوشن دشمنون، اوشن ر نابود هاگین. اون زمون قوم قدرتمند دیگری به نوم آشور دوا. آشوریا نسبت به قوم های دیگر خله بی رحم بیه. اسرائیل پادشاهی توسط آشور از بین بش ا. آشوریا خله از مردم اسرائیل پادشاهی ر بگشتیه، هر چی مخواستیه غارت هامکردنه و خله قسمتهای اوشن سرزمین ر بسوزنین.

آشوریا تموم رهبر، افراد پولدار و اونایی که مهارت خاص داشتینه را خوش همراه بُوردینه آشور. فقط بعضی مردم خله فقیر اسرائیل دله بُمونِسینه.

بعد آشوریا، بیگونه هار بیوردینه اسرائیل سرزمین که اونچه زندگی هاکنین. بیگونه ها شهرهایی که ویرون پوار دُواره بساتینه و با باقی اسرائیلیا که اونچه بُمونِسینه، عروسی هاگردینه. نسلی که پوجود آر، سامیری مگنینه.

یهودا پادشاهی مردم بدینه که خدا اسرائیل پادشاهی ساکنین ر به علت بی ایمونی و نافرمانی مجازات هاگرد، ولی اوشین همنتی بُت ها و گنغانیون خدا ر پرستش هامکردینه. خدا پیومبرونی ر برسّیه که اوشین ر هشدار هاده، ولی اونا همنتی خوش کارا ر ادامه مدانیه.

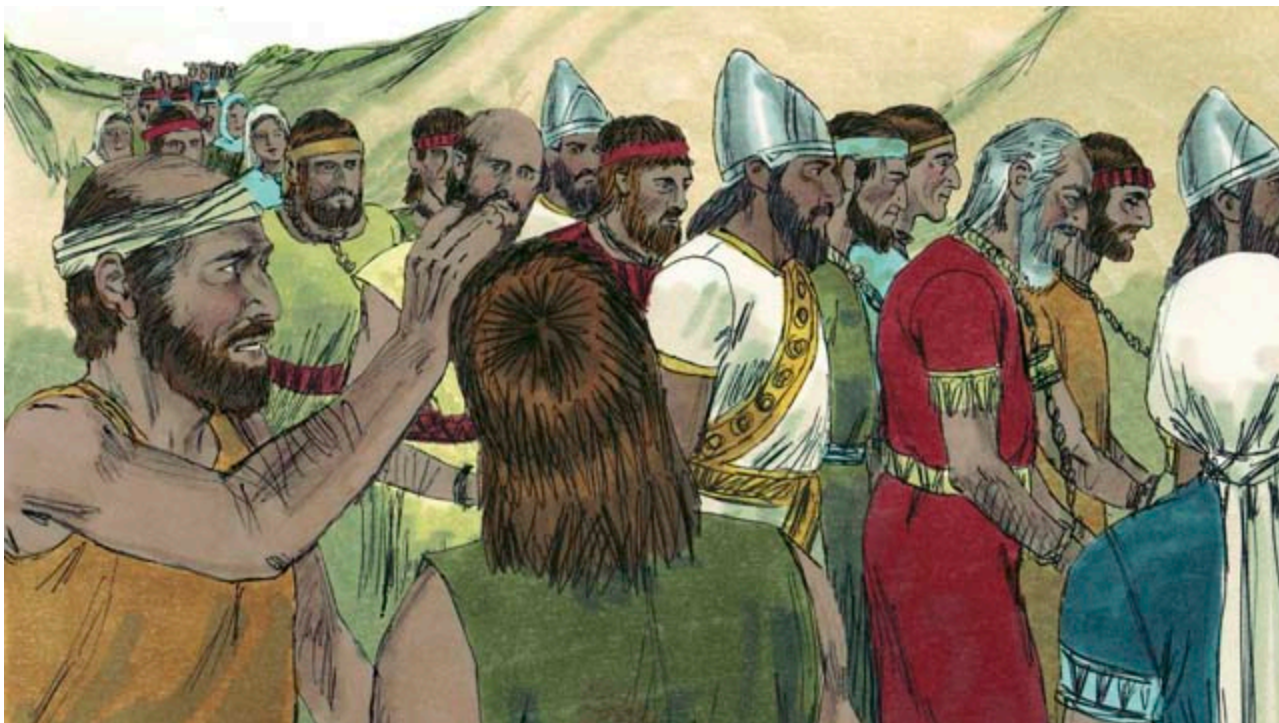
حدودا صد سال بعد نابودی اسرائیل پادشاهی توسط آشوریا، خدا نبوگدنصر بابل پادشاه ر برسّیه تا یهودا پادشاهی ر حمله هاگنه. بابلی ها قوم قدرتمندی بینه. یهودا پادشاه قبول هاگردیه نبوگدنصر خدمتگزار بو و هر سال پول او ر هاد.

ولی چند سال بعد، یهودا پادشاه علیه بابل شورش هاگردید. همین خاطر بابلی ها و گردینه و دواره به یهودا پادشاهی حمله هاگردید. بابلی ها اورشلیم شهر ر تصرف هاگردید، معبد ر نابود بسایته و ثروتی که شهر دله و معبد دله دوا، خوش همراه بُوردید.

برای تنبیه یهودا پادشاه، نبوگدنصر سربازا، اِپسرون ر اِپیش بُگشتیه و اِچشار کور هاگردید. بع این، اونا پادشاه ر خوش همراه بُوردید بابِل زندون دله بمیره.

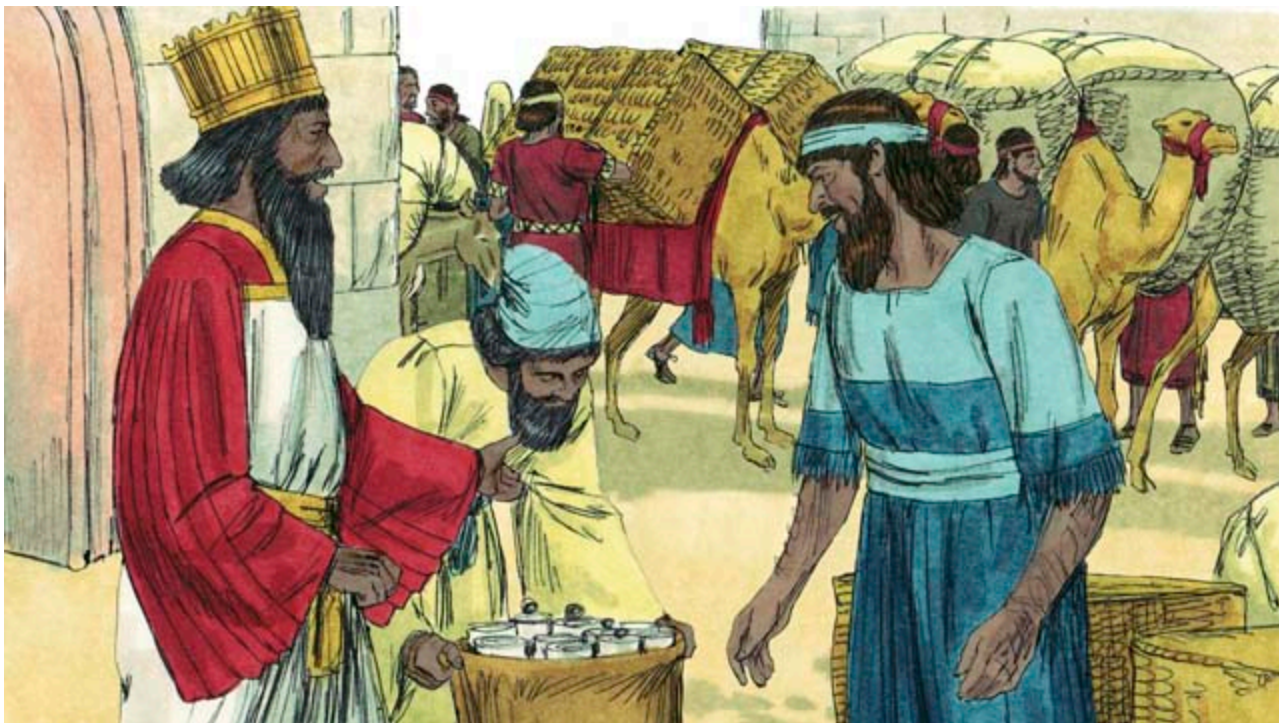
نبوگدنصر و ا سپاهیا تقریبا همه مردم یهودا پادشاهی ر خوش همراه بُوردنه و فقط مردم بسیار فقیر ر باقی پشینه تا زراعت هاگن. این دوره ر که قوم خدا مجبور بونه سرزمین موعود ر ترک هاگن، تبعید گوته.

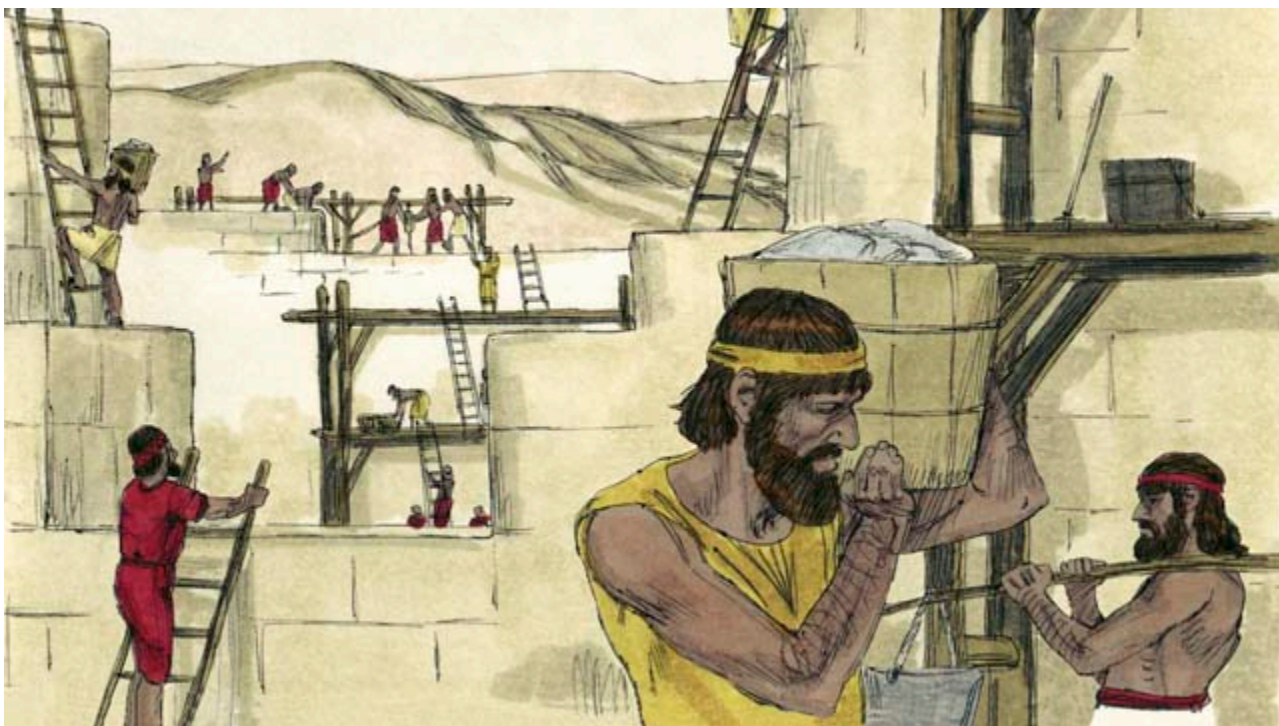
اگرچه خدا خوش قوم ر بهخاطر گناهانشون مجازات هاگرده، ولی اوشن ر و وعدههایی که به اوشن هداا ر فراموش نکرده. خدا مواظب خوش قوم ب ا و اونا با توسط خوش پیومبرون صحبت هامکرده. خدا وعده پداا که هفتاد سال بعد دواره اسرائیل قوم ر به سرزمین موعود وگردونه.

هفتاد سال بعد، کورش پارسیان پادشاه، بابلی‌ها را شکست داد و همتی بود که پارسیان امپراتوری به جای بابلی امپراتوری خلیه از قوم‌های سر تسلط پیدا هاگردید. اون زمون اسرائیل مردم را یهودی مکتبه و بیشتر اونا تموم عمرشون را بابل دله زندگی هامیکردنه. فقط اونایی که خلیه پیر بیه، بتونسینه یهودا سرزمین را یاد بیورن.

پارسیان با اینکه خَلِه قدرتمند بَنِه، با دیگر قوم‌های تحت تسلط خودِشون با ملایمت مهر و نونی رفتار هامیکردنِه. بعد یک مدت کوتاهی که کورش به پادشاهی پارس برسَیْه، دَسور هدا که هر یهودی که خوانه و گرده به یهودا، بتونه سرزمین پارس ر ترک هاگنِه و به یهودا سرزمین و گرده. او حتی اوشین ر پول هدا! معبد ر اورشلیم دله دواره بسازن! پس هفتاد سال بعد تبعید، گروه کوچکی از یهودیا به شهر اورشلیم در سرزمین یهودا و گرده.

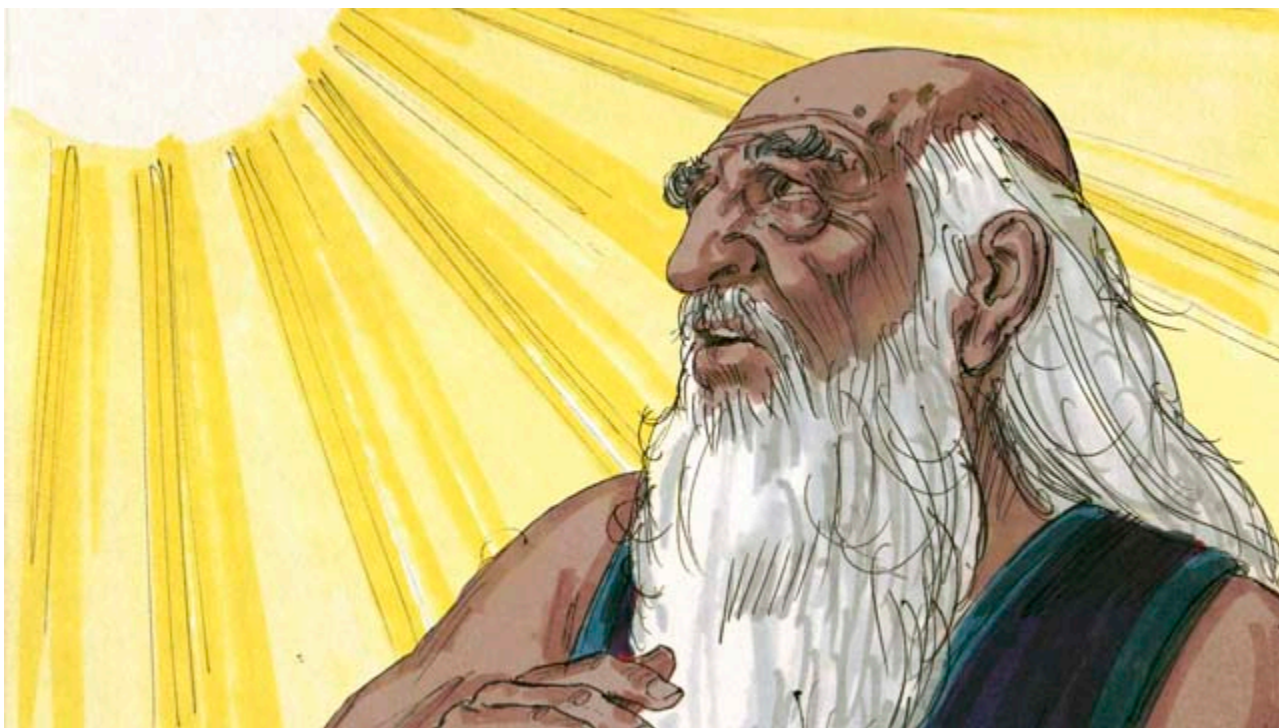
وقتی قوم پرسییه اورشلیم، معبد و دیوار دور شهر ر دواره بسازنِه. هنوز پارسیان به اوشین تسلط داشتنِه، ولی اوشین در سرزمین موعود دونه و بتونسینه خدا ر معبد دله پرستش هاگنن.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب دوم پادشاهان فصل ۱۷ و ۲۴ و ۲۵؛ کتاب دوم تواریخ فصل ۶؛ کتاب عزرا فصل ۱ تا ۱۰؛ کتاب نحمیا
فصل ۱ تا ۱۳

۲۱- خداوند وَعْدِهِ بِمِنْ مَسِيحٍ رِ هَدَائِهِ

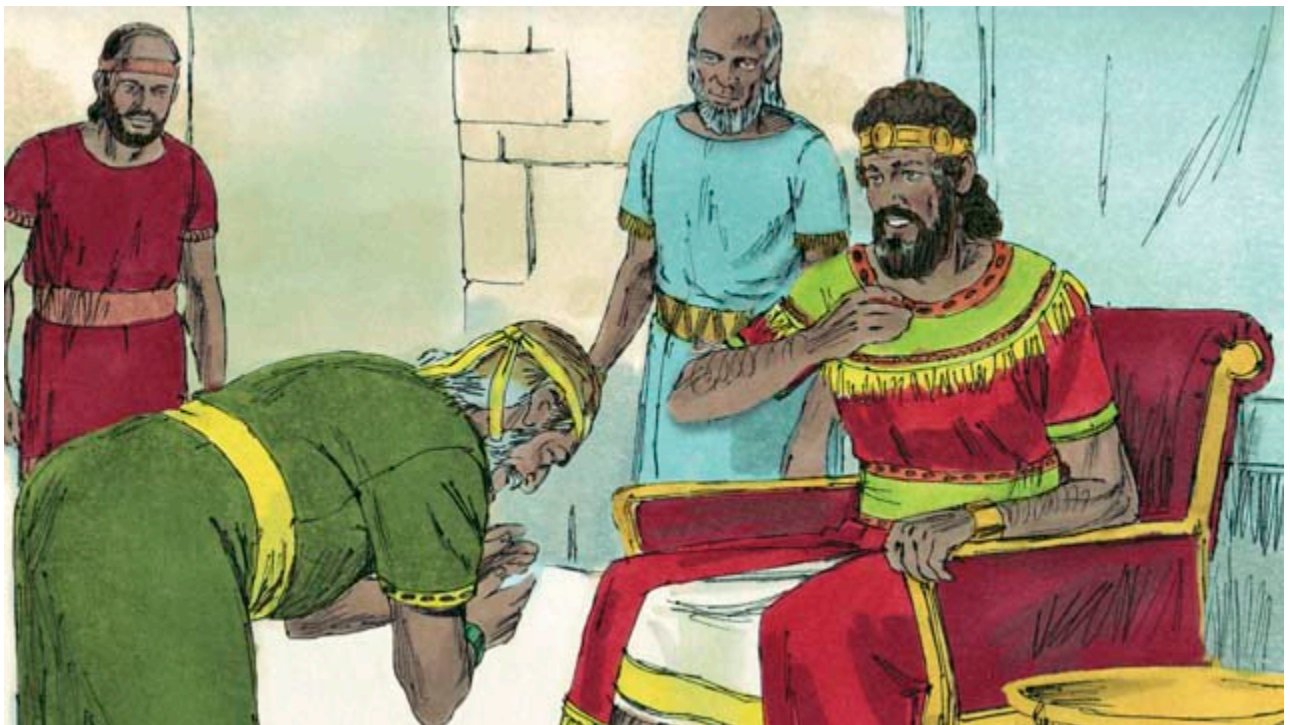
از همون اوّل آفرینش خدا خوب دویسه بعد مدت طولانی مسیح موعود ر رستیه. او آدم و حوا ر وعده هداوئه که این کار بی گمون انجام بونه. خدا وعده هدائه که حوا ا نسل یکی آئه که مار گله پکوبه نئه. دم درازی که حوا ر گول بزا همون شیطان بی ا. وعده این بی ا که مسیح، شیطان ر کاملاً شکست هاده.

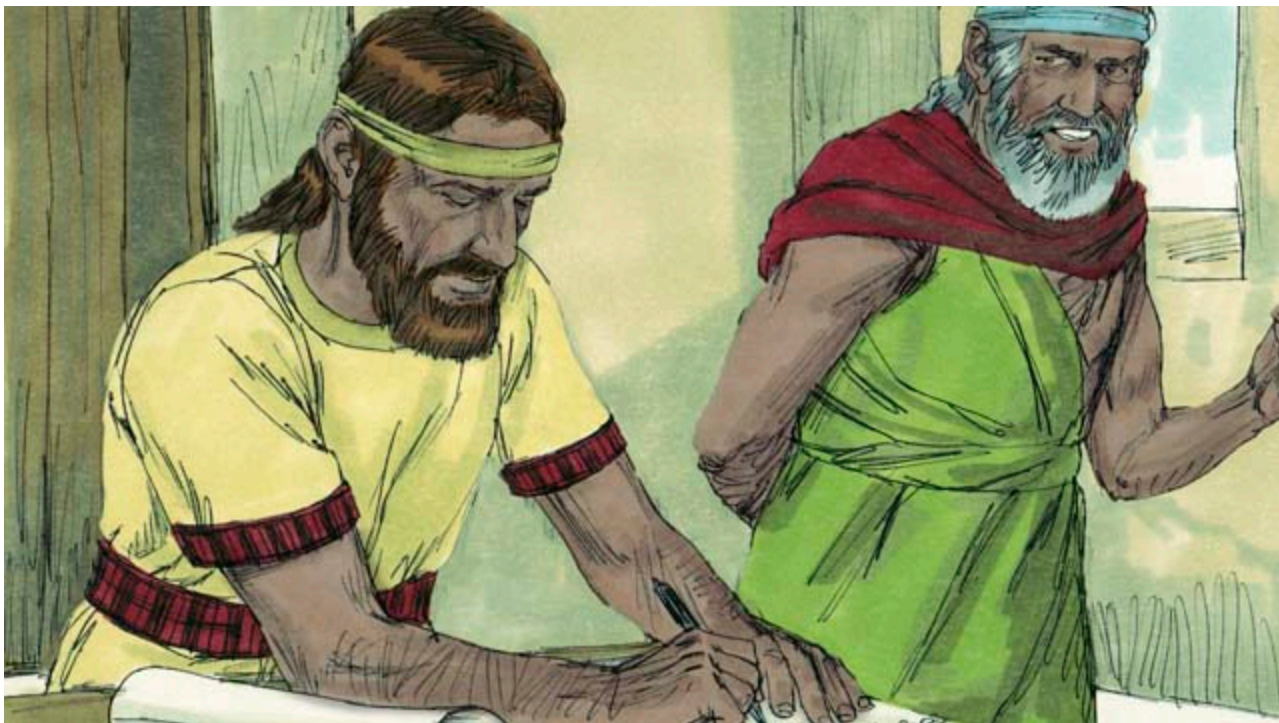
خدا اوراهیم ر وعده هدائه که ا وسیله همه مردم جهان برکت پیدا کُئن. او خوش وعده بعد مدتی با پرسین مسیح عمل هاگریده. مسیح موعود بایسه مردم ر از هر قومی در دنیا از گناهونوشون نجات هاده.

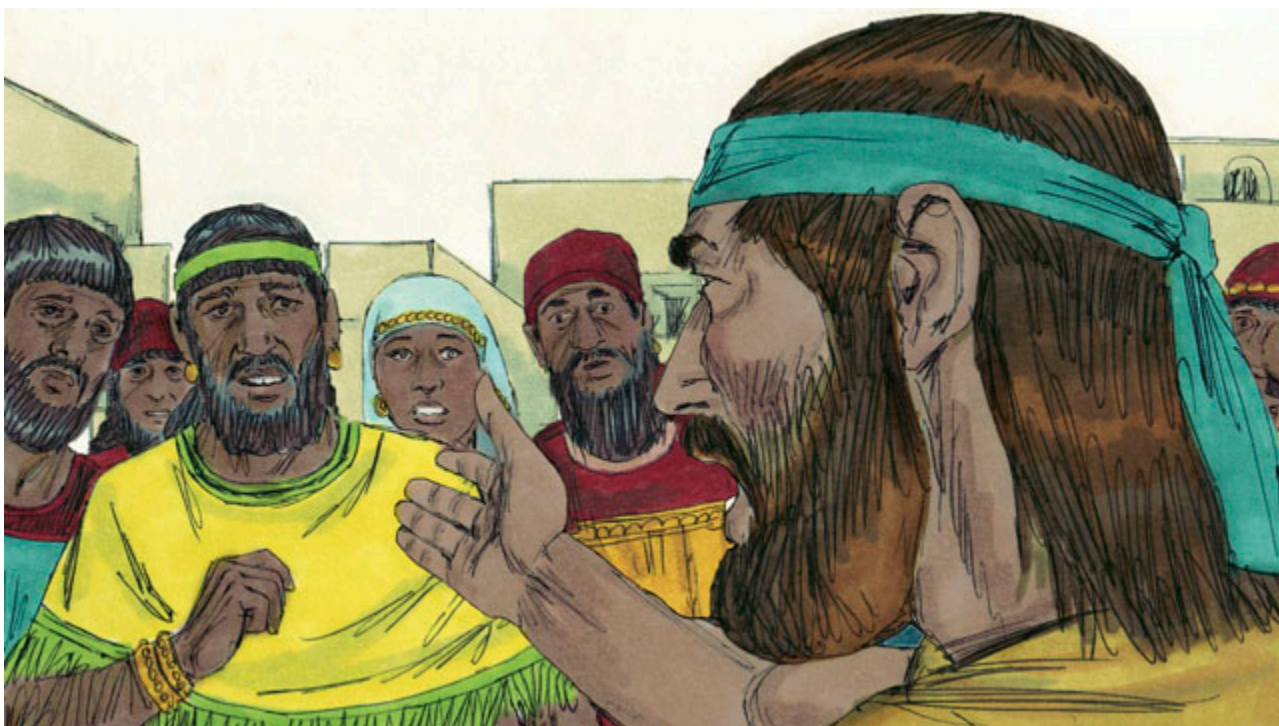
خدا موسی ر و عِدِه هَدائِه که آینده اواری نجات دهنده ای بلند بُنِه. این نجات دهنده همون مَسیح موعود بِ اِ.

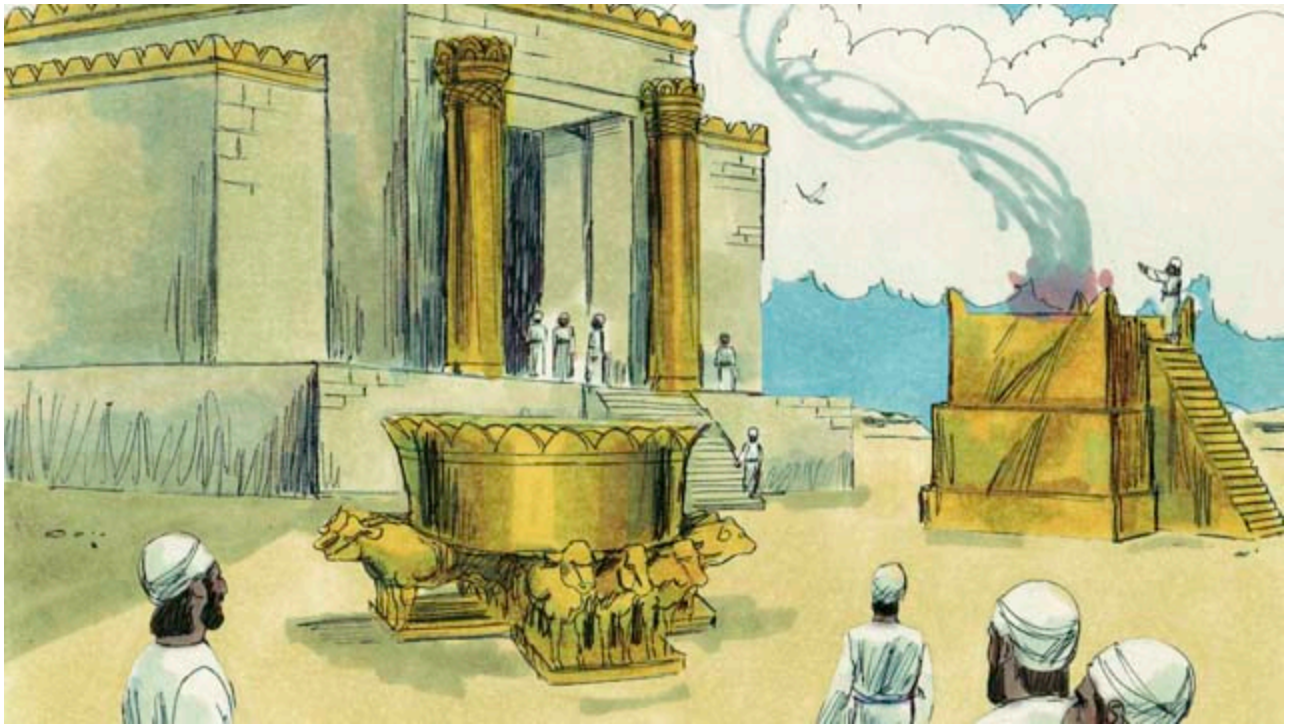
خدا پادشاه داود ر و عِدِه هَدائِه که اِ نسل یکی به پادشاهی رَسِنِه و تا اَبَد بر قوم خدا سلطنت هاکنِه. این یعنی مَسیح داود نسل و اِ آنِه.

خدا به وسیله ارمیای نبی وعده هدایه که پیمون جدیدی فراهم هاکوئه، ولی نا شبیه عهدهی که خدا در کوه سینا با اسرائیل دوسه. پیمون جدید دله، خدا خوش قانون ر مردم قلب دله نیسه، مردم خودشون او ر آشناسیه، ا با مجبت هاگونه و ا حکما ر اطاعت هاکوئه. مسیح کسی ب ا که این پیمون جدید ر اوشنا با دموسته. اوشن ا قوم بوئه و خدا اوشن گناها ر بخشیه.

پيامبرای خدا بُگتته که مسیح موعود نبی، کاهن و پادشاه بونه. نبی کسی هسته که خدا ا کلام ر شنونه و مردم و ر واگو هاگونه. مسیح موعود خدا، نبی کامل بئه چون او خدا پیغوم ر کامل فهمينه و اون ر یکجوری کامل به مردم واگو هاگونه.

کاهنای یهودی مردم طرف خدا و قرونی هامکرینه به جای او شین مجازات گناهون. کاهنا هم مردم و به درگاه خدا دعا هامکرینه. با این حال قرار ب! مسیح موعود مهین کاهن پو که خویشتن ر به عنون یک قرونی کامل تقدیم خدا هاکنه. یعنی او هرگز گناه نکونه و وقتی خودش ر به عنوان قرونی تقدیم هاکنه احتیاج به قرونی هاکریده دیگران نیه.

پادشاهون و رئیسون سر گروهی از مردم حکومت هاکوئه و گاهی اشتباهایی هم دایه. داود پادشاه فقط اسرائیلی ها و حکومت هامکریده. ولی مسیح موعود که از داود نسل آیه، تا ابد بر همه مردم دنیا حکومت هاکوئه. او عادلانه حکومت هاکوئه و تصمیم های درست گیرنه.

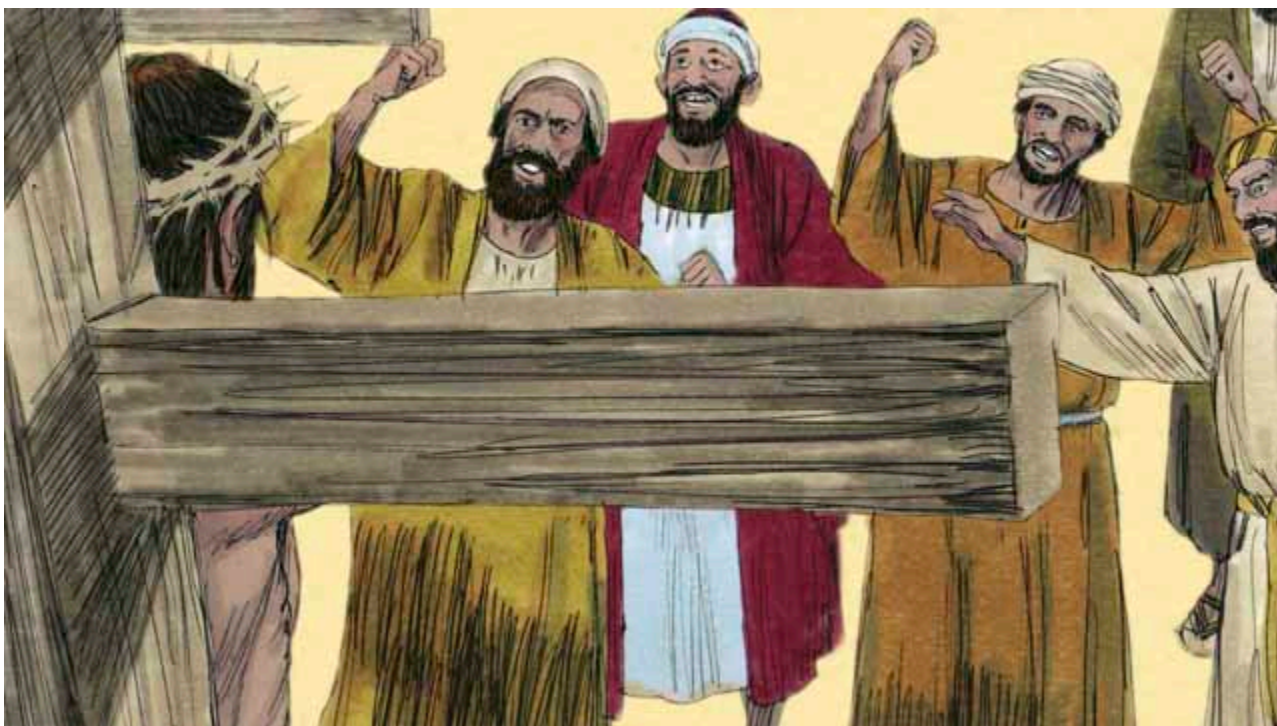
پیامبرونی که از طرف خدا پرسی بنه، نبوت‌های زیادی از طرف مسیح موعود هاگردیه بنه. ملاکی نبی نبوت هاگردیه ب ا که قبل از بمئن مسیح موعود، پیامبر مهین تر دیگری آیه. اشعیای نبی نبوت هاگردیه ب ا که مسیح موعود از یک دختر شور نکرده متولد بوا. میگاه نبی هم بُگته ب ا که او بیت‌آجم شهر دله به دنیا بوا.

اشعیای نبی بُگته که مسیح در جلیل زندگی هاگونه. او تسلی قلبای بشکسته هسه و اسیرا ر آزاد هاگونه. او نبوت هاگونه که مسیح موعود، مریضا یعنی گورون، ولون، کزون و لالون ر هم شفا دینه.

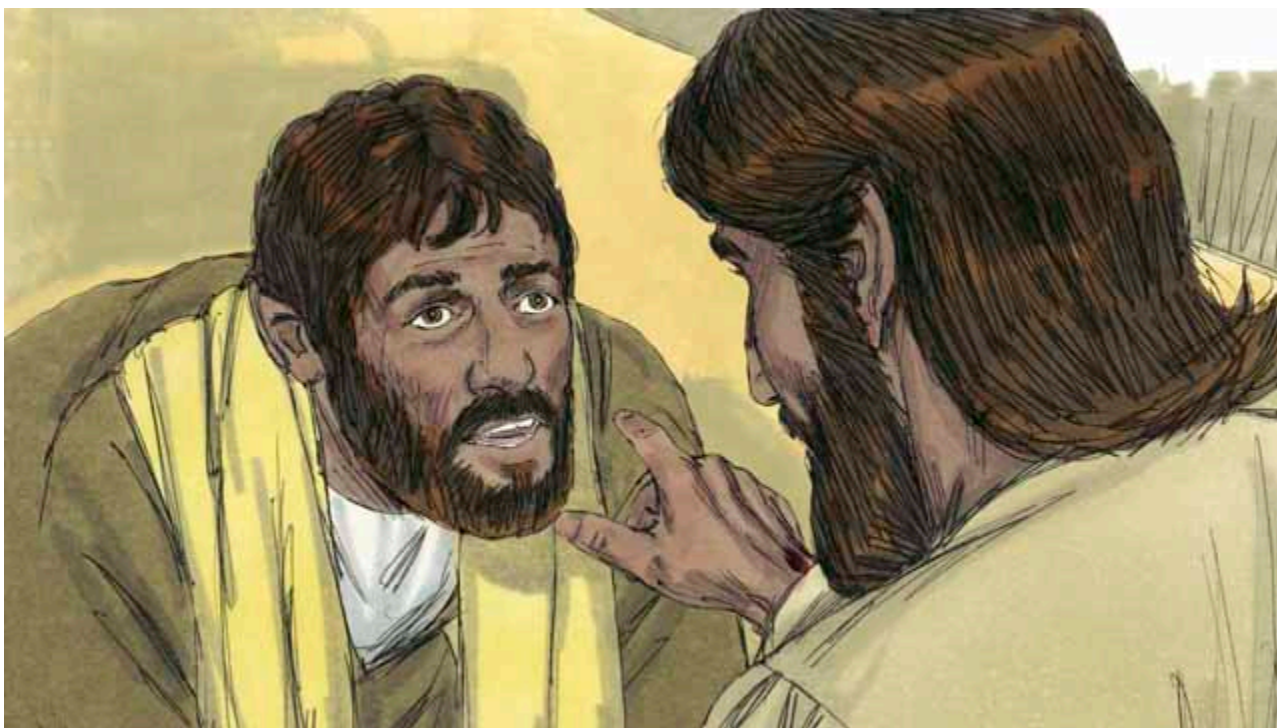
اشعیای نبی هم نبوت هاگردیده ب ا که مردم از مسیح موعود نفرت پیدا هاگونه و او ر قبول نکونه. انبیای دیگه هم نبوت هاگردیده که یکی از یارای مسیح به او پشت هاگونه. زکریا نبوت هاگردیده که این یار در برابر سی سیگه نقره ا با خیانت هاگونه. انبیای دیگه هم نبوت هاگردیده بیه که مسیح ر کشتیه و ا لباس سر قرعه دم دیه.

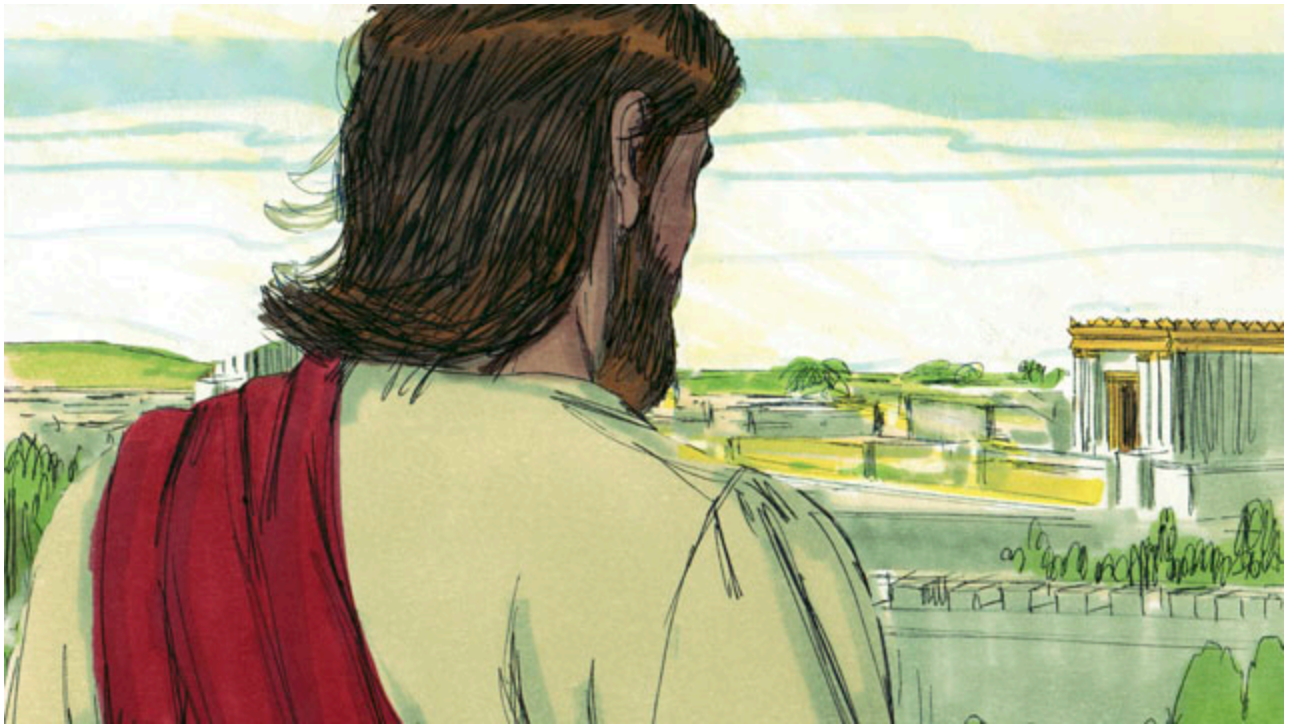
همچنین انبیا در مورد ا چتی مؤمورین نبوت هاگردیده بیه. اشعیای نبی بگفته ب ا که مردم ا رو تف دیکونه و او ر کتیک زیه و مسخره هاگونه. بعد ا تین ر سوراخ هاگونه تا با رنج مهبینی بمیره، با اونکه هیچ گناهی نکرده.

انبياء ديگه هم نبوت هاگردنه که مسيح موعود وانه انسان کامل و بی هيچ گونه گناهی بو. او وانه بمیره، چونکه خدا او ر جای گناه مردم دنيا مجازات هاگونه. ! مجازات باعث بونه که بين انسان و خدا آرامش و صلح برقرار بوه. همين خاطر خدا اراده هاگرده که مسيح ضربه بخوره و گشته بوه.

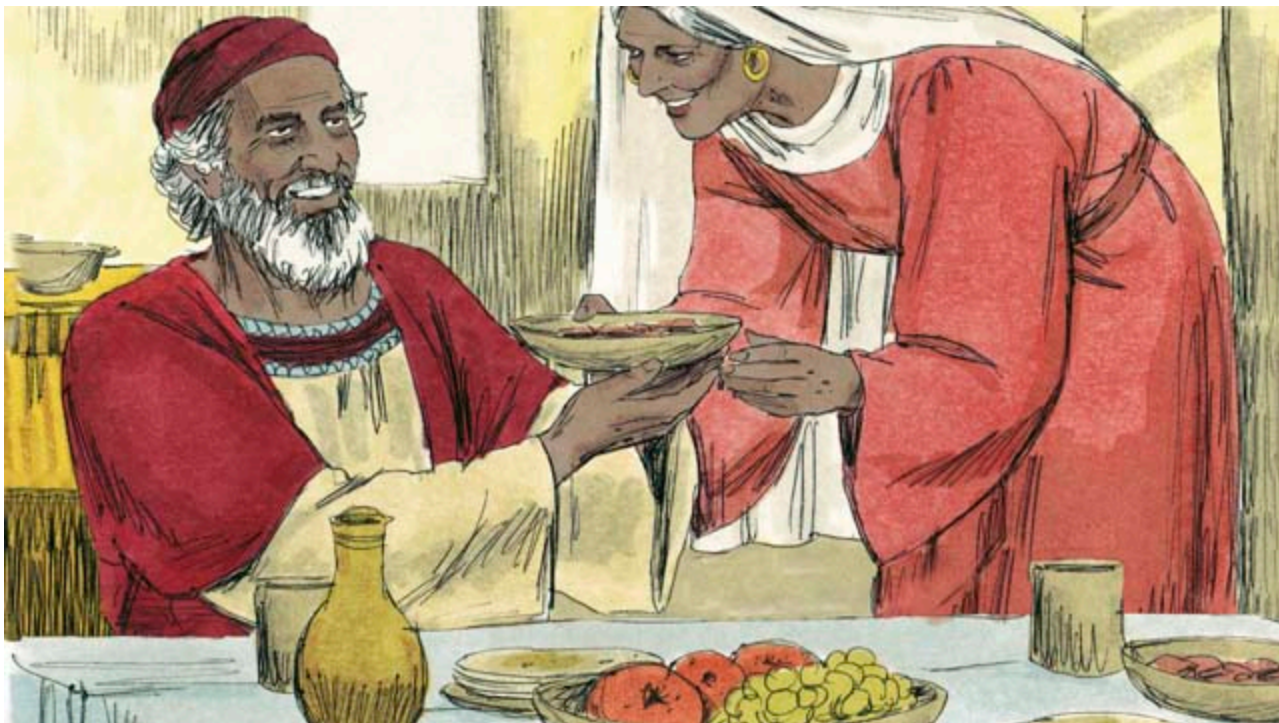
انبيای ديگه اين ر هم نبوت هاگردنه که خدا مسيح ر پس از مرگ دوواره زيه هاگونه. بنابر اين با بُمُوردين و دوواره زيه هاگردنه مسيح از مرگ، خدا محاسبه که نقشه نجات گناهکارا ر کامل هاگونه و عهد کامل با گناهکاران دوتيه.

خدا خَلِه چیزا دربارِه بَمَن مسیح به انبیا آشکار هاگَرده. اما مسیح در زَمون هیچ کدوم از این انبیا نِمِبِ! ویشتر از چهارصد سال بعد از آخرین نبوت، اون موقع که زمون به کمال پُرسپه، خدا مسیح ر به جهان پُرسپه.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵، فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کتاب تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵، کتاب دوم سموئیل فصل ۷، کتاب ارمیا فصل ۳۱، کتاب اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کتاب دانیال فصل ۷، کتاب ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کتاب اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کتاب میکا فصل ۵ آیه ۲، کتاب اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ و فصل ۳۵ آیه ۳ تا ۵ و فصل ۵۳، کتاب مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸ و فصل ۳۵ آیه ۱۹ و فصل ۶۹ آیه ۴ و فصل ۴۱ آیه ۹، کتاب زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کتاب مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰ و ۱۱

۲۲- زالِ یوحناى تعمید دِنِه

از خَلِه وقت پیش خدا خوش قوم توسط خوش پیامبرون حرف مِزا. ولی بعد اینکه ۴۰۰ سال خدا با خوش قوم نَگَتَبِ اِ، یَکدِفِه خدا یک کاهن پیر جلو ظاهر بوا. او و ا زن الیزابت آمه‌ای خداترسی بِن. اونا پیر بِن و کُتِه دار مَنون.

فرشته خدا زَکریا ر بُگَتِه: «ته زن یک پسر اَرِن. تو ا نوم ر یوخنه اِلنی. خدا او ر از ا روح پُر هاگَنه و یوحنه مریم ر برای مسیح موعود بَمِن آماده هاگونه.» زَکریا بُگَتِه: «موأم زن کُتِه دار پوئو خَلِه پیرمی! از کچه بَدونم تو راست گونی؟»

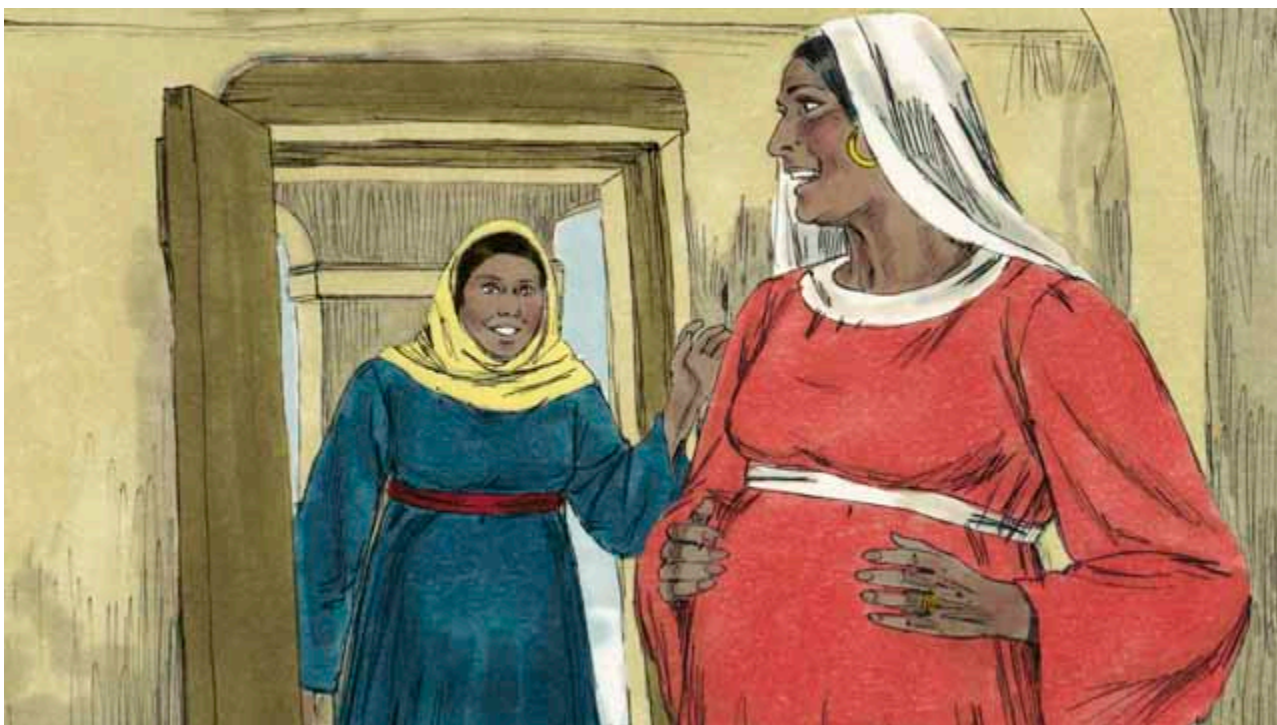
فرشته خدا زکریا ر جواب هدا ا: «مو خدا طَرَف بَم تا این خَوَر خوش ر به تو بَرَسَنِم. اسا که تو م حرف قبول نَکَرَدی، تر لال هاکومه تا اون کُتِه به دنیا ب ا.» از هَمون وقت زکریا دیگر نَتونِسِه حرف بَزَنِه. بعد فرشته خدا از زکریا پیش بَشن ا زکریا وِگَرَدِیِه خونه و خَلِه نَگَشتِه ب ا که ا زن حامله بوا.

وقتی الیزابت شش ماهه حامله ب ا، همونوقت فرشته یکدفعه یکی از فامیلای الیزابت به نوم مریم جلو ظاهر بوا. او دِئَر ب ا و مردی به نوم یوسف جا نومزه ب ا. فرشته او ر بُگَته: «تو حامله بونی و پسر دارنی و ا نوم ر عیسی ولنی. او خدای پسر هَسِیَه و ا پادشاهی اَبَدِیَه.»

مریم جواب هدائیه: «چتی همه چیز می‌مکنه؟ مو که دترم.» فرشته بگتیه: «روح القدس بر تو آیه و خدای قوه تیه سر سایه دمنیه. همینو اون پسر، قدوس و او ر خدای بزرگ پسر خوننه.» مریم فرشته حرف با ایمون بیورده و اونچه که بگتیه ر قبول هاگردیه.

مدت کمی بعد این اتفاق، مریم پیش الیزابت خونه. همینکه الیزابت مریم سلام صدا ر بشنیه، گتیه ارحم دله حرکت هاکرده. اونا بخاطر کارهایی که خدا اوئینو هاگردیه خله خوشحالی هاگردیه. مریم حدودا سه ماه الیزابت ور بمُنِسِیه و بعد وگردیه خونه.

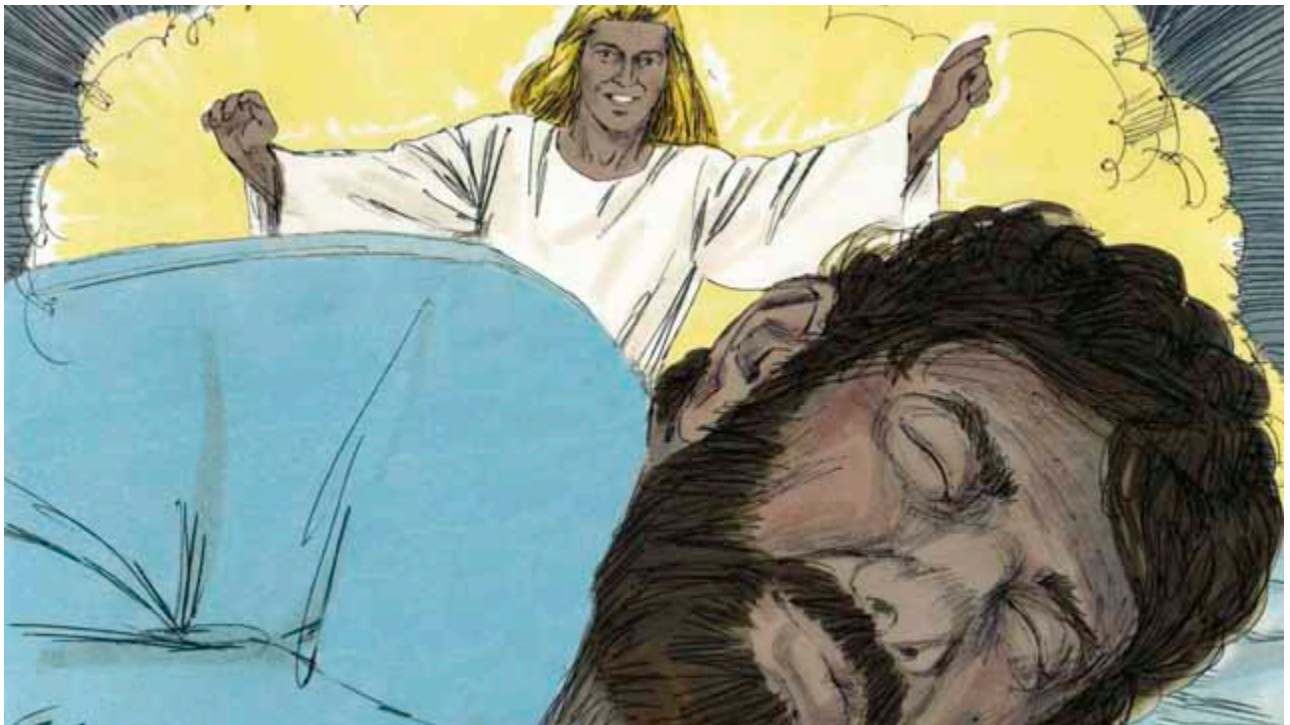
بعد این اتفاق الیزابت پسرى به دنیا بیورده. او و زکریا همونجور که فرشته بُگُته ب گُته نوم ر یوحنا و شَتینه. بعد خدا زکریا دَهون ر وا هاکرده و زکریا بُگُته: «خدا ر شکر، چون او وانه خوش قوم ر یاری هاکونه! و تو مه پسر پیامبر خدا بزرگ بُونی و آدما ر گونی که چتی پتوئن خوش آمرزش گناهون ر پیدا هاگن!»

آسِنکی از از کتاب مقدس: انجیل لوقا فصل ۱

٢٣- عيسى اِ تولود

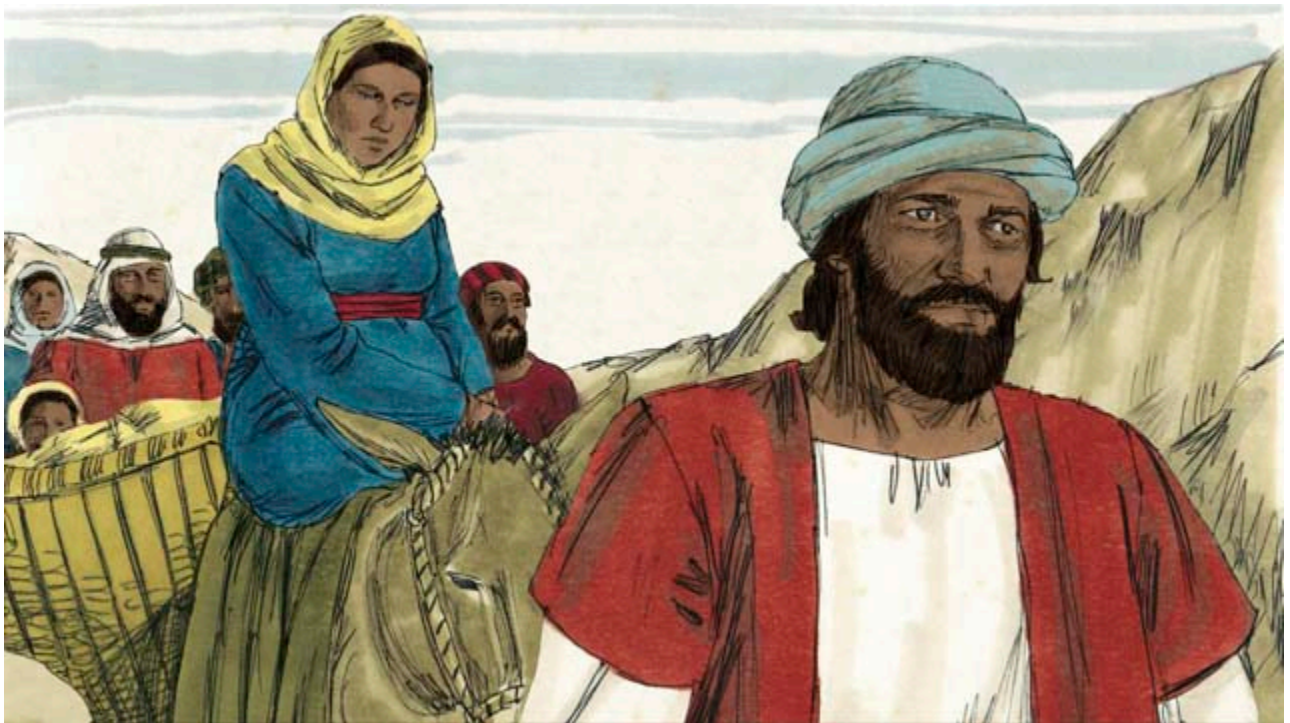
مَریم با یک عادل و خوب سیرت مرد با نومزه بوب! . وقتی یوسف بُفهمیه که مریم حامله ا، او دونسه که ا گته نیه. یوسف مینخواست که مریم ر رسوا و بی آبرو هاکنه. پس تصمیم بگته بی سر و صدا ا با جدا بو و. ولی قبل اینکه این کار ر هاکنه، یک فرشته رویای دله ا با ظاهر بوا.

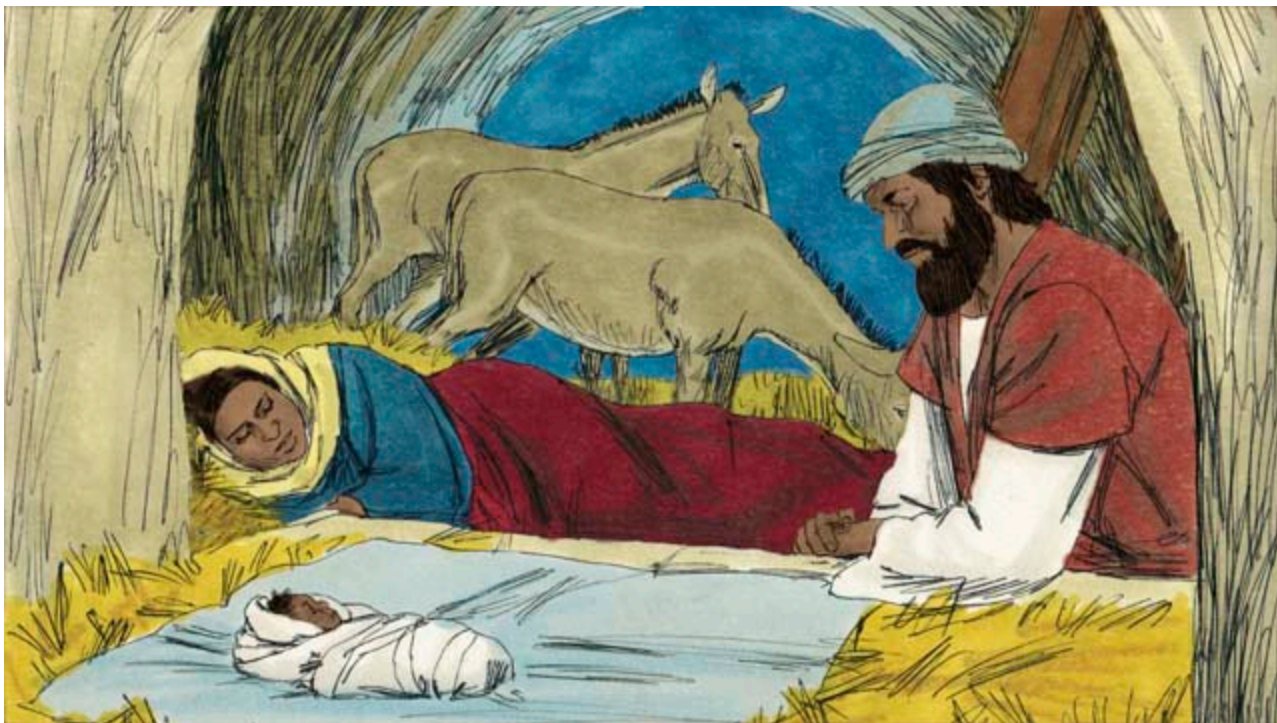
فرشته به یوسف بُگته: «از عروسی هاگردن با مریم نترسا. گته ای که ا رجم دله دَر از روح القدس هسه. مریم پسری دارنه ا نوم ر عیسی (یهوه نجات می‌بخشد) بل، چون او مریم ر از گناهونشون رها هاکنه.

پنابراین یوسف مریم با عروسی ها کرده و او ر خوش خونه بورده. ولی تا اگته به دنیا نیما، ا ورختیه.

آخرین روزای حاملگی مریم، امپراطور روم دستور هداا سرشماری و، هرکسی وانه وگریده خوش جد و آبا ا شهر. یوسف و مریم واسیه مسافت زیادی ر از ناصره تا بیت لحم طی هاکنن، چون اوشن جد داود پادشاه و اوشن شهر بیت لحم ب ا.

وقتی مریم و یوسف برسینه بیت لحم، بُمونسن و جایی پیدا نکر دِنه. تنها جایی که مَتَسِنِه بَمونن، جایی ب ا که جوونا ر نگهداری مِکِر دِنه. اونجه مریم خوش گُته ر بَداشته و او ر طویله دِله بُخُسِنِیَه، چون ا و جای بُخُتن نَداشته. ا نوم ر عیسی و شَتته.

اون شو چوپونایی که صحرا دِله خوش گله‌ها ر مواظبت مِکِر دِنه. یَکدِفَه فرشته ای نورانی بین اوشن ظاهر بَو ا و اوشن ر ترس و وحشت بَگَتِه. فرشته اوشن ر بُگَتِه: نَتَر سِن، چون من شِمُو مَزده ای داَمِه. مسیح که خداوند وعده بَدال در بیت لحم دنیا بِم ا.

«بشین اِ دنبال بگردن و یِک نوزاد پیدا هاکوئی قنداق دِلِه دپیته و طویله دِلِه بُخسئی پیدا هاگئی.» یکدِفِه یِک عالم فرشته های آسمونی بمنِه این فرشته ور. اونا در مورد ستایش خدا مُخونینه و مُگئنه: «خدا آسمون دِلِه جلال بو و زمین سر صلح و آروکی برای مردمی که خدا به او شین لطف دانه.»

پس فرشته ها اونا ر ترک هاگردنه و چوپونا هم خوش گله ها ر بُوردنه اون محلی که عیسی اونچه دَوا و نوزادی بدینه که طویله دله بُختِه بَ اِ. دُرس هَمَنتی که فرشته بُگَته اونا خله هیجان زده بونه. چوپونون وِگردنه خوش گله های وَر و خدا ر پرستش و ستایش ها مَکردنه بخاطر اونچه که بدینه.

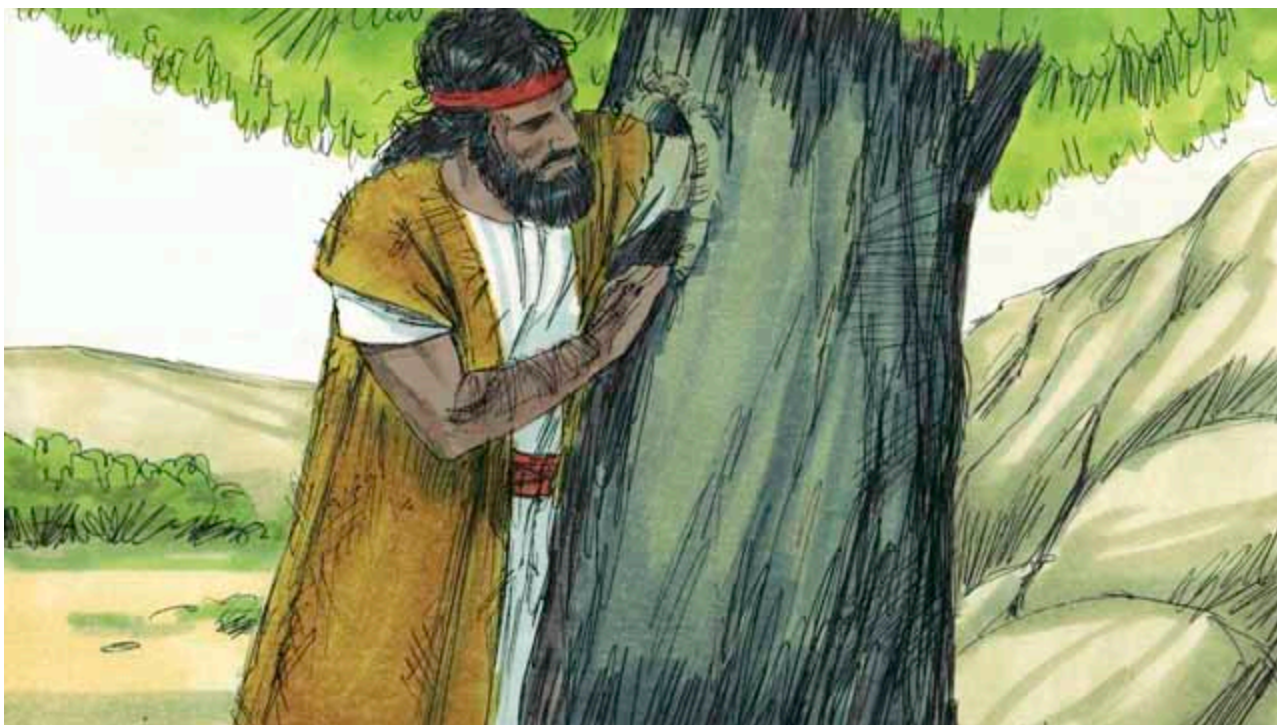

بعد اون مردمی از مشرق زمین که ستاره شناس و خَلِه حکیم بِنِه، یک عجیب ستاره آسمون دِلِه بَدینِه. اونا بُفَهَم سِنِه که پادشاه جدید یهود به دنیا بِم ا. بِناَبَر این مسافَت زیادی ر از خوش سرزمین طی هاگَرْدِنِه برای بَدینِ این کُتِه. اونا بِمَن بیت لَحَم و خونه ای که عیسی با خوش پر و مار زندگی هامکرده پیدا هاگَرْدِنِه.

وقتی اون مَرْدَمون دانشمند عیسی ر با خوش مار بَدینِه، زانو بَزِنِه و او ر پرستش هاگَرْدِنِه. اونا هدیه های گرونقیمتی عیسی ر هدایه و وِگَرْدینِه خوش خونه.

٢٤- يوحنا عيسى رِ تَعْمِيدِ دِنِه

یوحنا، زکریا و الیزابت پسر مهین یوا و پیامبریو برگزیده یوا. او بیابون دله زندگی هامکرده، عسل صحرایی و مَلَخک مُخورده و پشم شتر لباس تن هامکرده.

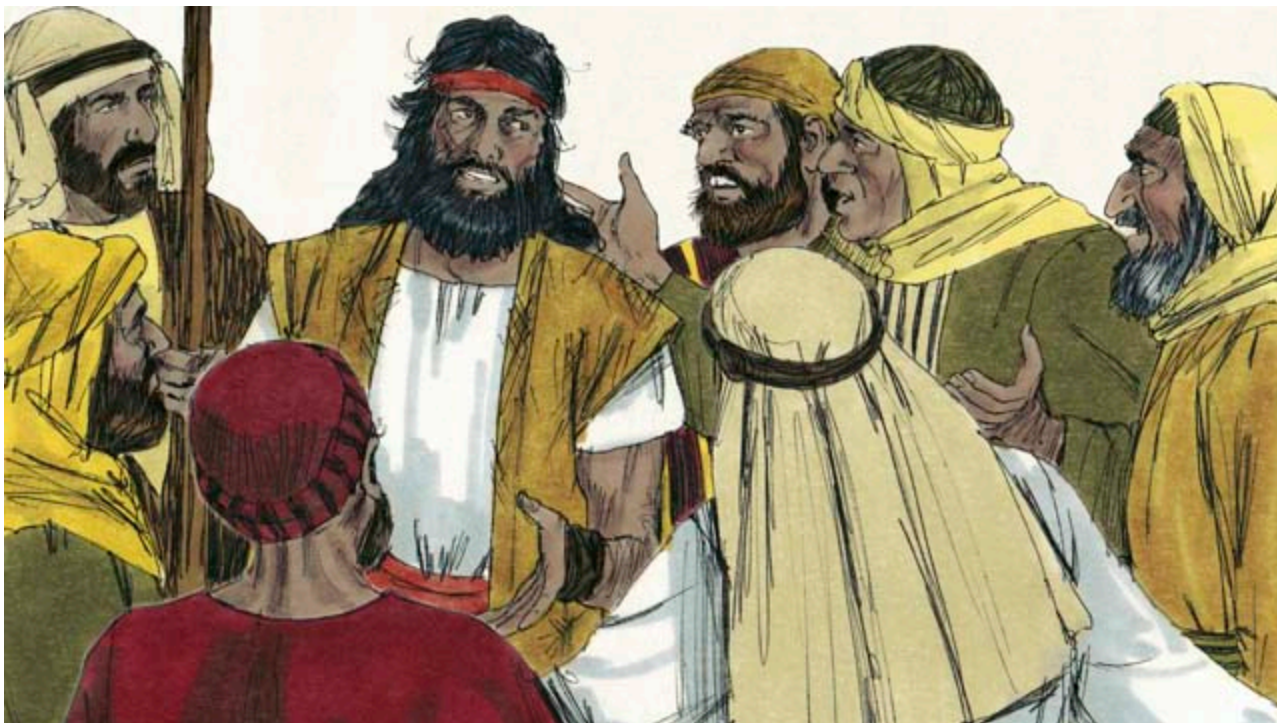
خَله از مردم مینه بیابون یوحناورو ا حرفهارا گوش هامکرده. او اوشنو پند مداا و مُگته: «تَووه هاکنین، چون خدا ا پادشاهی نزدیکه.»

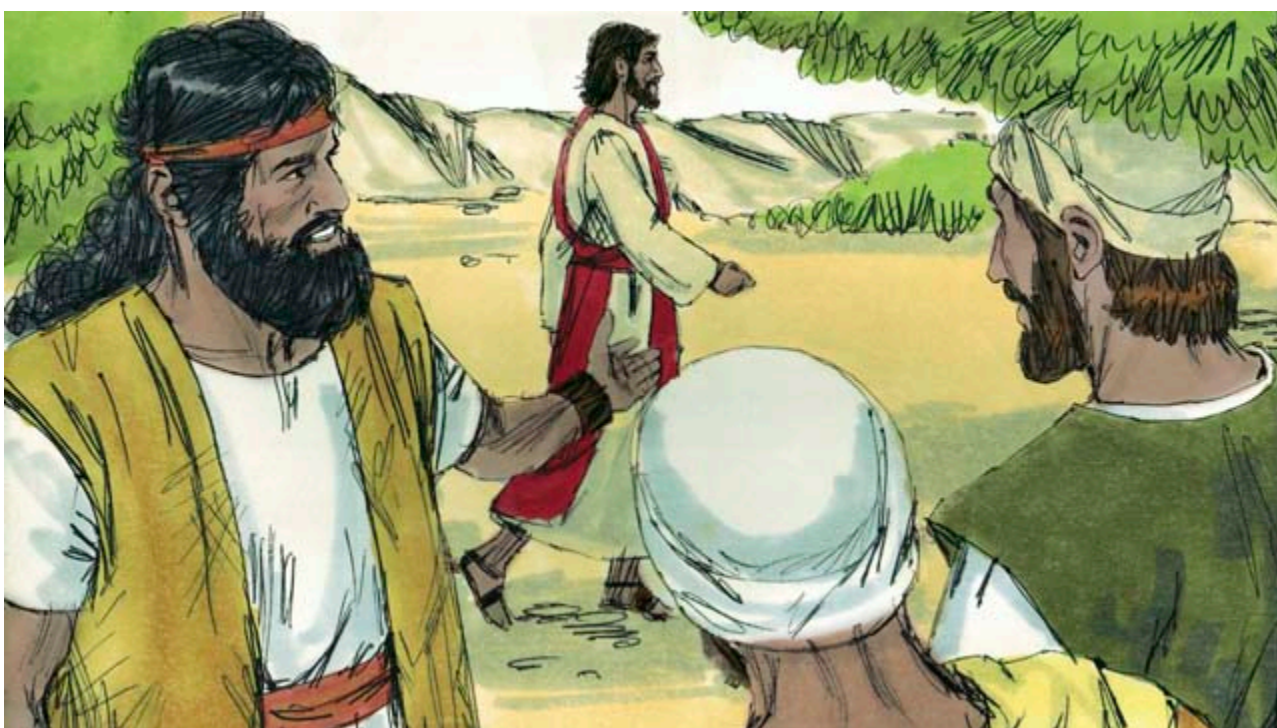
چون مردم یوحنا! پیام ر مُشنینه، از خَله از گناها تووه هامِکِردنه و یوحنا اوشن ر او! با تعمید مِدا. خَله از رهبرای مذهبی هم مِمنه یوحنا! و ولی خوش گناها ر مُفر مِمنه و تووه مِکِردنه.

یوحنا تعمیددهنده به رهبرای مذهبی مُگته: «ای دُم درازی سَمی! تووه هاگنین و خوش رفتار تغییر هادین. خدا هر داری ر که خار میوه نیوره، اورینه و آتش دِله دَر اِنگنه.» یوحنا پیشگوی پیامبرون ر به پایان برسنيه که بُگنینه: «هیشن مو الان خوش پیام آور ر ت پیش رسیمه تا ت و راه ر هموار هاگنه.»

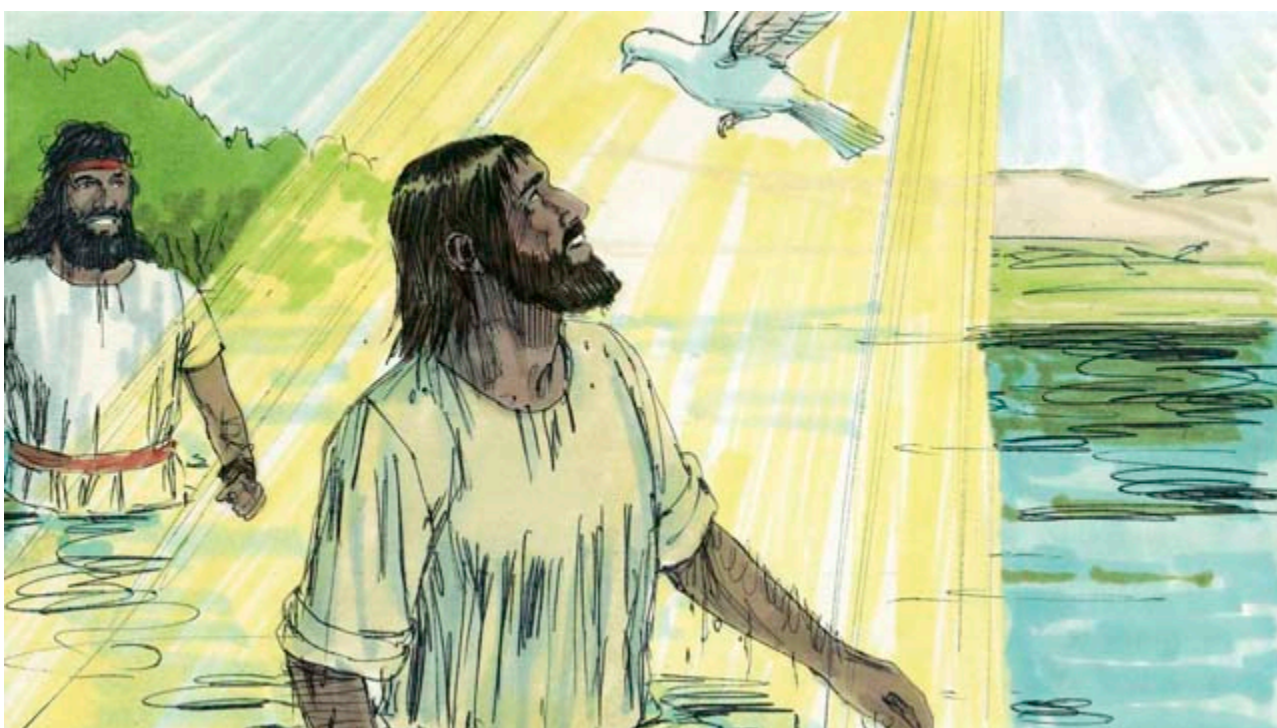
بعضی از رهبرای مذهبی یوحنا ا جا بُئرسینه: «آیا تو مسیح هستی؟» یوحنا جواب هدا: «مو مسیح نیمه، اما بعد مو یکی آنه که ا مقام متون بالاتره. آئه که مو شایسته نیمه ا بند کفش ر وا کنم.»

روز بعد عیسی تعمید او اوش ا یوحنا تعمید دهنده ور. وقتی یوحنا او ر بدیه، بُگته: «او همون خدا وره هسته که گناه همه دنیا ر گیرنه.»

یوحنا تعمیددهنده عیسی ر بُگَته: «مُو لیاقت ندایمه تو ر تعمید هادم. تو وانه مَر تعمید هادی.» اما عیسی بُگَته: «مَر تعمید هاده، چون کار درست همینه.» بنابراین یوحنا عیسی ر تعمید هدا، با این که عیسی هرگز گناهی نکرده.

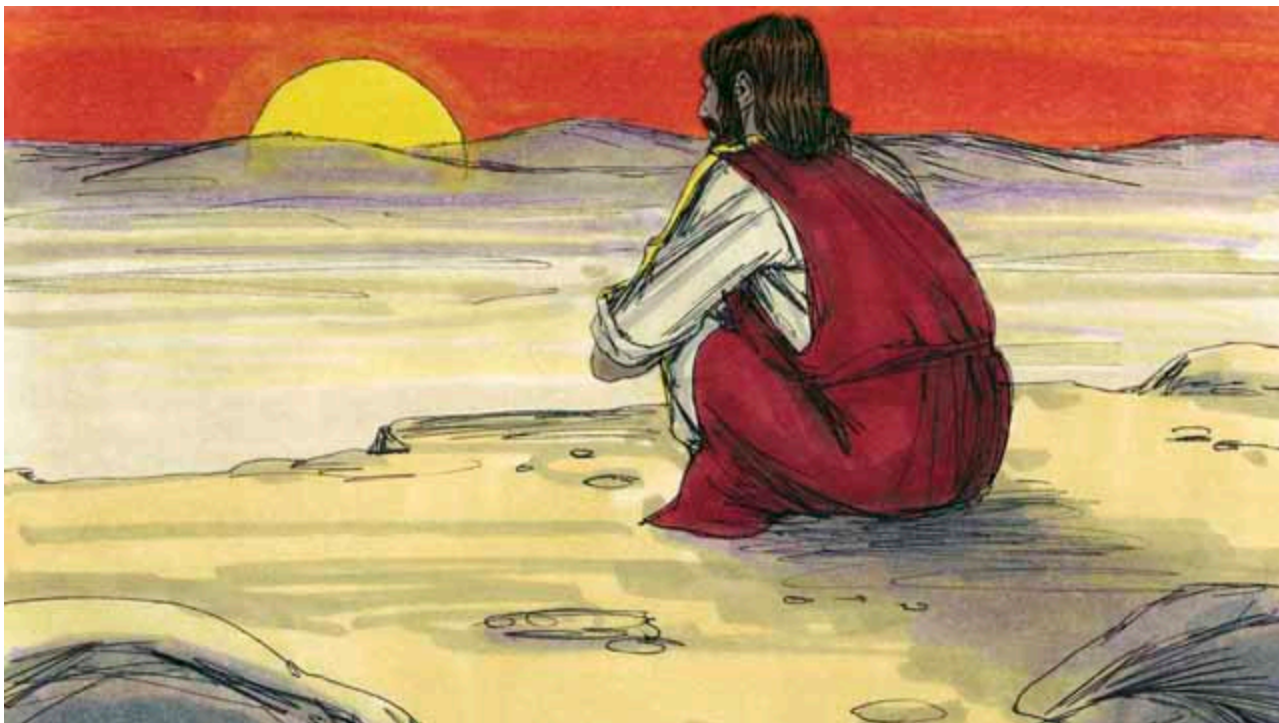
اون موقع که عیسی بعد تعمید او ا با در یم ا، خدا ا روح کوترواری پدیدار بوا و پایین یم ا و ا رو قرار بکینه و همون وقت، از آسمون خدای ندا پرسپه که: «اوم پسر هسینه که او ر دوس دامه و او با راضیم.»

خدا یوحنا ر بُگُتِه بَ ا: «روح القدس شخصی که تو او ر تعمید هادی پیش آنه، اون شخص خدا اِ پسر.» خدا یکی هَسِه و وقتی که یوحنا عیسی ر تعمید هداا، خدای پر صدا ر بُشنِه. خدای پسر یعنی عیسی ر بدیه و روح القدس ر شکل کوتر بدیه.

آسِنِکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۳، کتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۹ تا ۱۱، کتاب انجیل لوقا باب ۳ آیه ۱ تا ۲۳

٢٥- شَيطُون عِيسَى رِ وَسُوسَه هَاكُونِه

بعد تعمید عیسی، روح خدا او ر بُورده بیابون. جایی که او مُدتِ چل شَبونِه روز، روزه بِگِئِه. بعد شیطان، عیسی پیش با یم ا و او ر وسوسه ها کرده تا گناه ها گِئِه.

شیطان عیسی ر وسوسه ها کرده و بُگِئِه: «اگه خدای پسر هَسی، سنگار ب ا نون بون تا تو بتونی بخوری!»

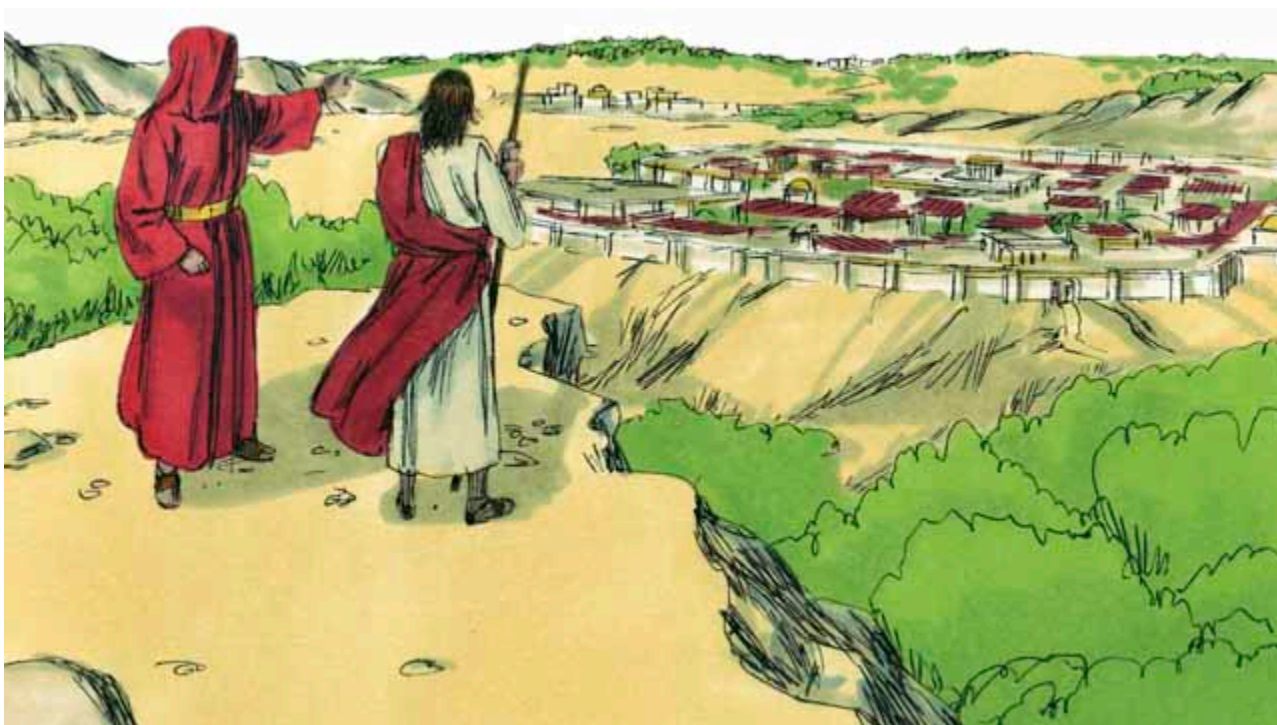
عیسی جواب یدا !: خدا گلوم دله پښتیه «انسون زڼه بُمونِس نو فقط نون نوانه، بلکه به هر کلومی که خدا دُھون بُوریم ب دانه!»

بعد شیطان او ر بُورده بالاترین جاب مَعِد و بُگتیه: «تو اگه خدای پِسری، خوشتن اینچه با دُمبده پایین؛ چون خدا کتاب مقدس دِلِه بُگتیه: «خدا خوش فرشته‌ها ر دَسور دِهه تا تَر حَمَل هاگزن، مبادا خوش لنگ ر سنگ بزنی.»

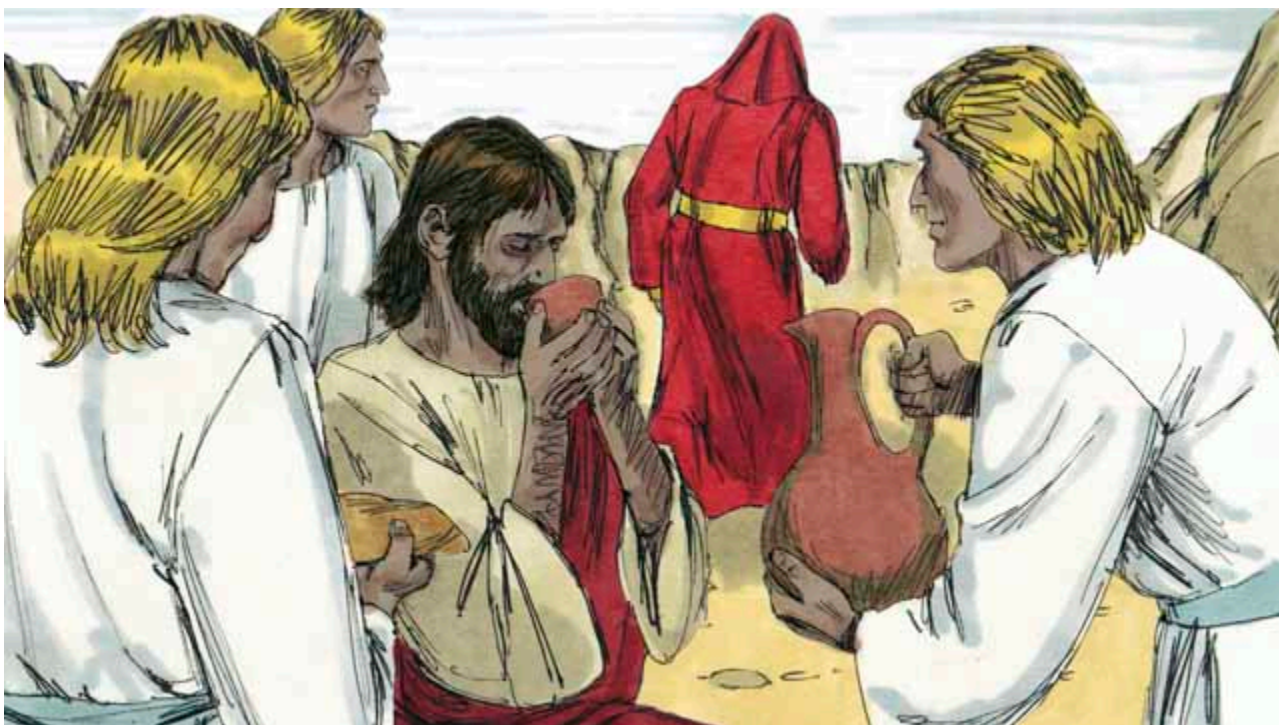
ولی عیسی اونچه که شیطان بُگَته ر عَمِل نکرده و جواب هدا: خدا خوش گلوم دله خوش قوم ر دِسور هدا: «خداوند خوش خدا ر امتحون نَکُنا.»

بعد شیطان او ر بُورده قله بِلن کوه و همه کشورهای جهون و قُدرت و ثروت اوشن ر او ر نِشون هدا و بُگَته: «اگه زانو بزنی و مَر پرستش هاکونی، همه اینار بَخشیم تَر.»

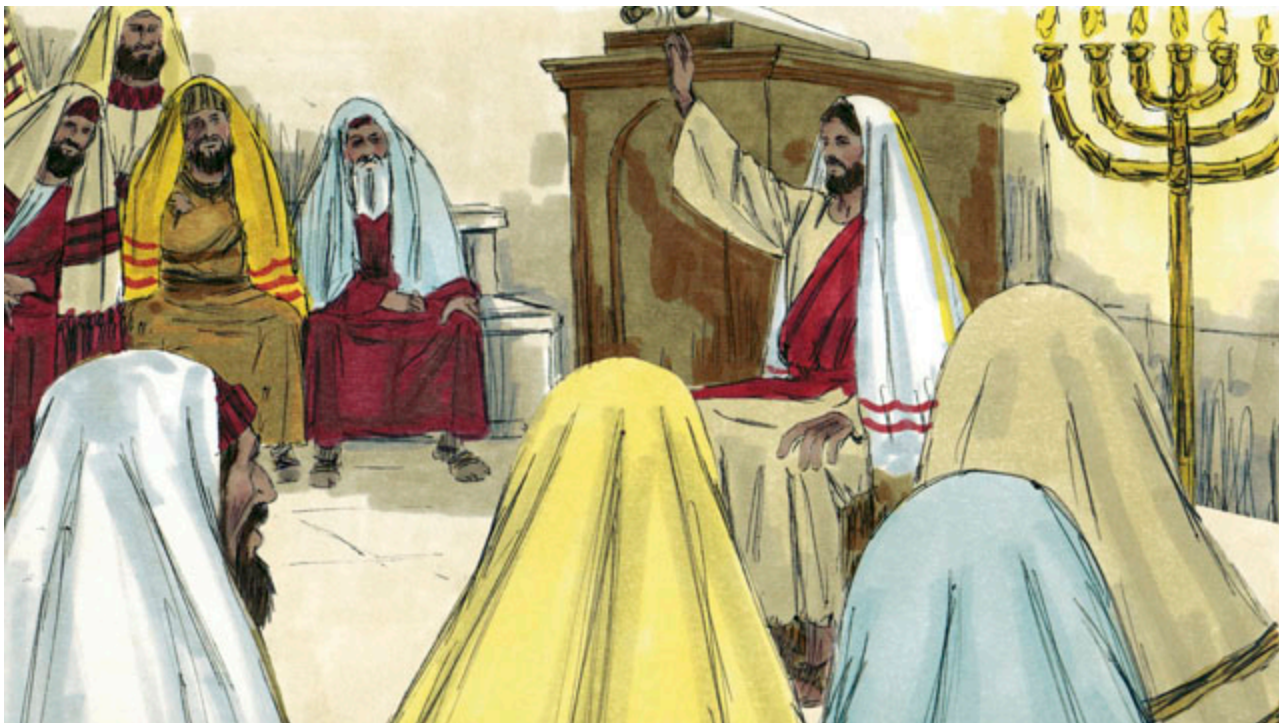
عیسی جواب هدا: مُبا دور بوا ای شیطان! خدا خوش کلوم دله خوش قُوم ر فرمون هدا ا که: «فقط خوش خداوند خدا ر پرستش هاکون و فقط او ر خدمت هاکون.»

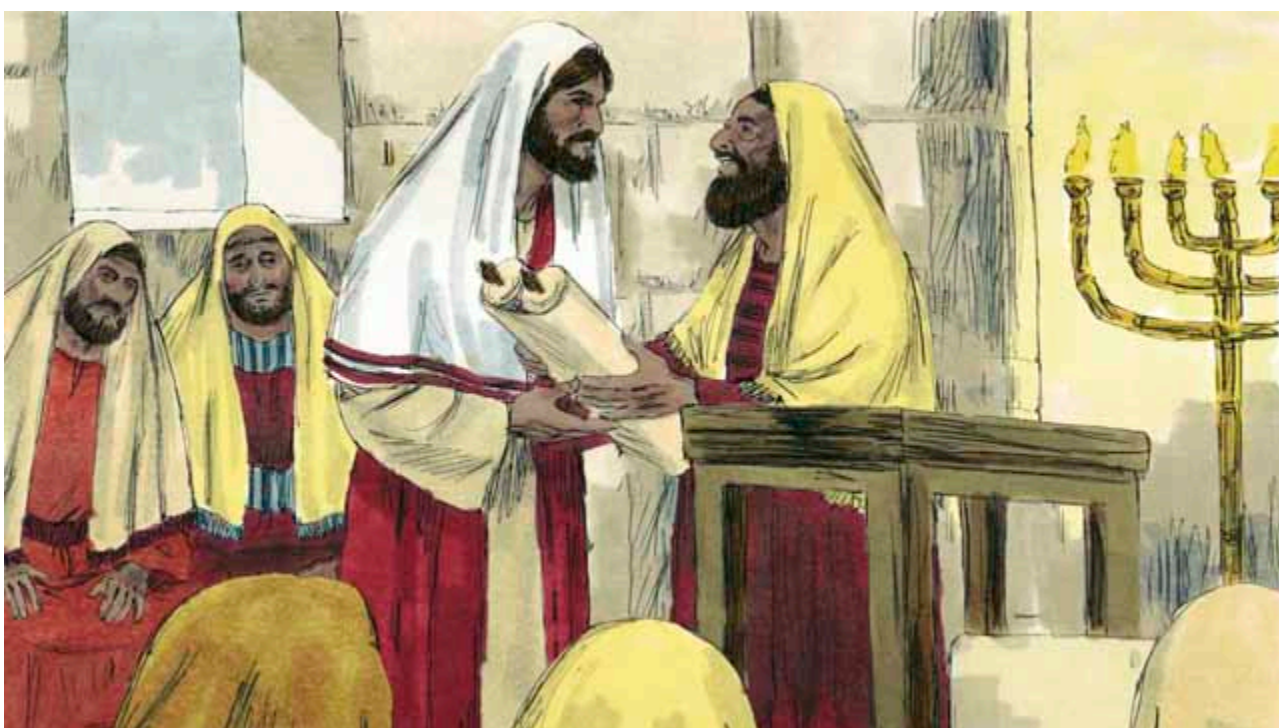
شیطان وسوسه نتوئسه عیسی ر دام دَر اَنگنه. پس شیطان او ر ترک هاگرده و فرشته ها بَمین عیسی ر خدمت هاگرینه.

آسِنکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴ آیه ۱ تا

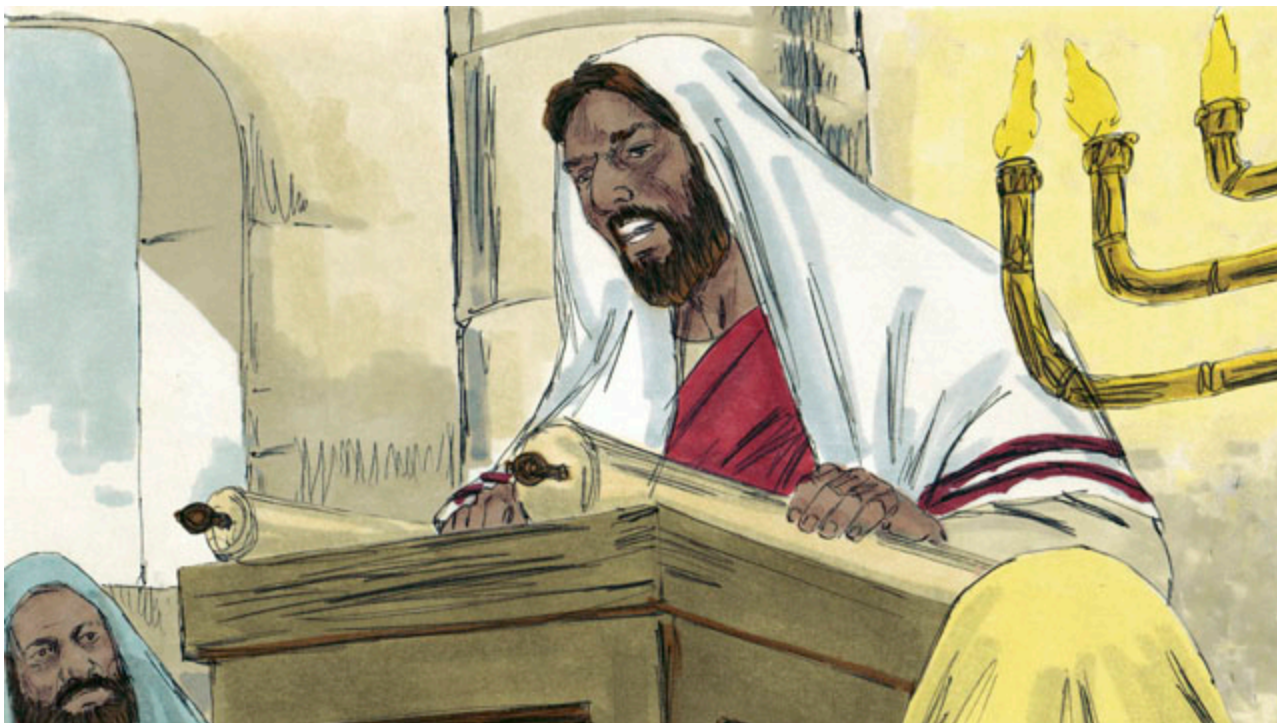
٢٦- شروع خدیت عیسی

بعد از مسلط بون به شیطان و سوسه‌ها، عیسی وگردیده به خوش مَجَل زندگی جلیل. روح‌القدس عیسی ر قُوت فراون مِدالا و او تعلیم و این مکان اون مکان مَش ا و همه با نیکی درواره او یاد هامِکِرْدِنِه.

عیسی پش دِه ناصره که خوش خورِدکی ر اونجا سپری هاگرده ب ا. شَبَاتِ روز او پش ا پرستشگاه. رهبرای مذهبی کتاب اشعیای نبی نسخه ها ر چند تا او ر هدایه تا بَخُوئِه، پس عیسی طومار ر واگردید و بعضی قِسْمَتها ر مردمو بَخُوئِنِه.

او هنتی بُخونیه: «خدا خوش روح ر م رو وستّه بشتّه تا مو خور خوشی ر بینوایون و اعلام هاگونم. او مَر برسّیه تا اسیران ر آزادی، کورا ر چشن و ستم بدی ر رهایی بُوخشم. چون وقت رحمت خدا به آدما برسّیه.»

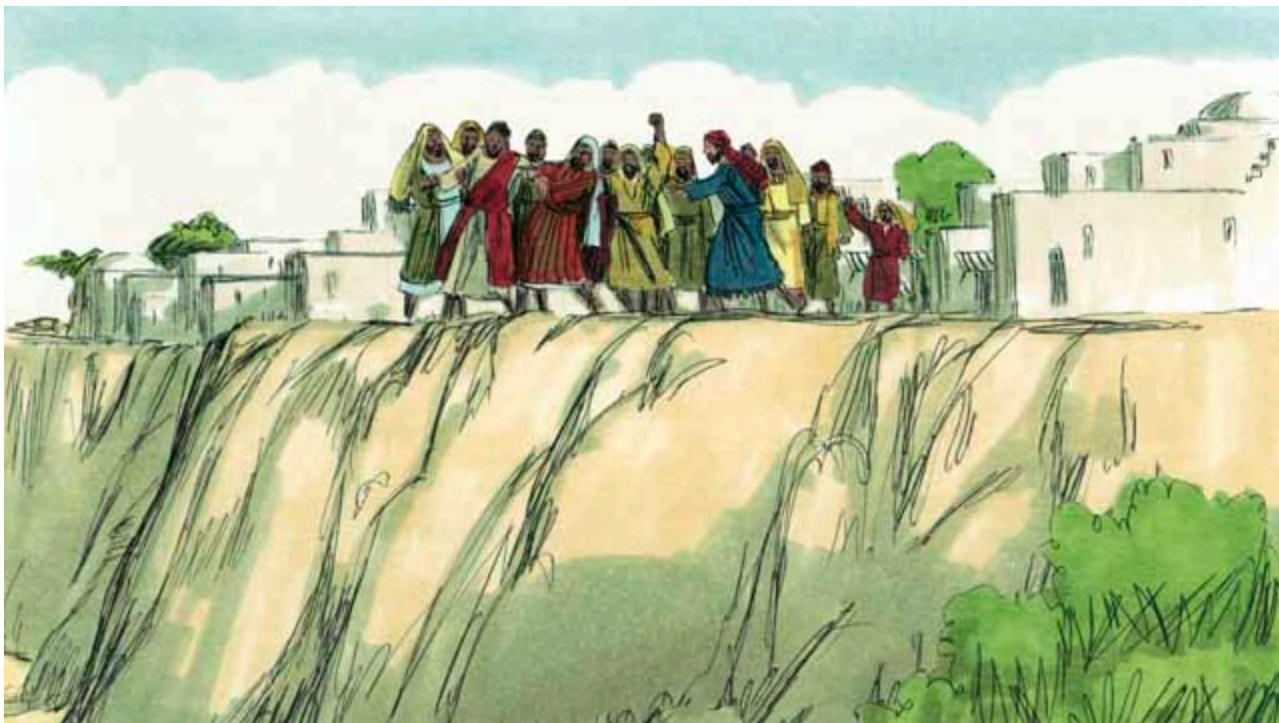
بعد عیسی بَنیشتّه و همه با دَقّت او رمیشنیه. اونا دونیستّه اون قسمت از کتاب مقدس، مسیح موعود ر اشاره هاگونه. عیسی بُگتّه: «کلامی که شمو بُخونیمه، الان در انجام بُونه.» همه مردم تعجب هاگردیه و بُپرسینه: «مگه این شخص یوسف پسر نیه؟»

بعد عیسی بُگَته: «راس راسی که یک پیامبر خوش زادگاه دله شناخته بوه نیه. اونوقت که ایلای پیامبر دُره سُه سال و نیم وار ش نواریه، با اینکه بیوه زن اسرائیل دله زیاد بَنه، خدا ایلای ر پَرسَته کمک پیرزنی که دیار دیگر زندگی مکرده.» مکرده.»

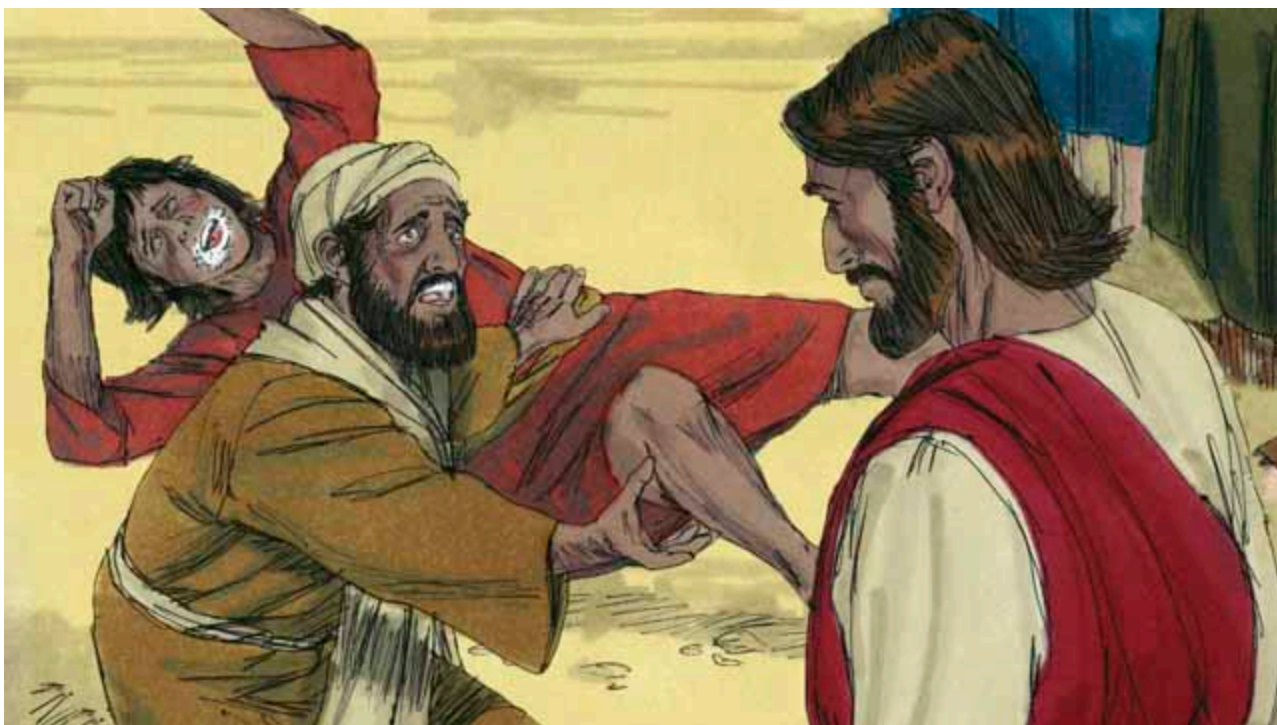
و هنتی ادامه هدا ا که: «الیشع پیامبر دُره، خله آدمای در اسرائیل بیماری پوسی دچار بونه. ولی الیشع هیچکوم اینا ر شفا ندا ا. او فقط نَعمان سوری، اسرائیل دُشمن فرمانده ر از اون بیماری نجات هدا ا.» شنونده ها که یهودی بَنه، این حرفا ر بشنینه ا با خشم بگتته.

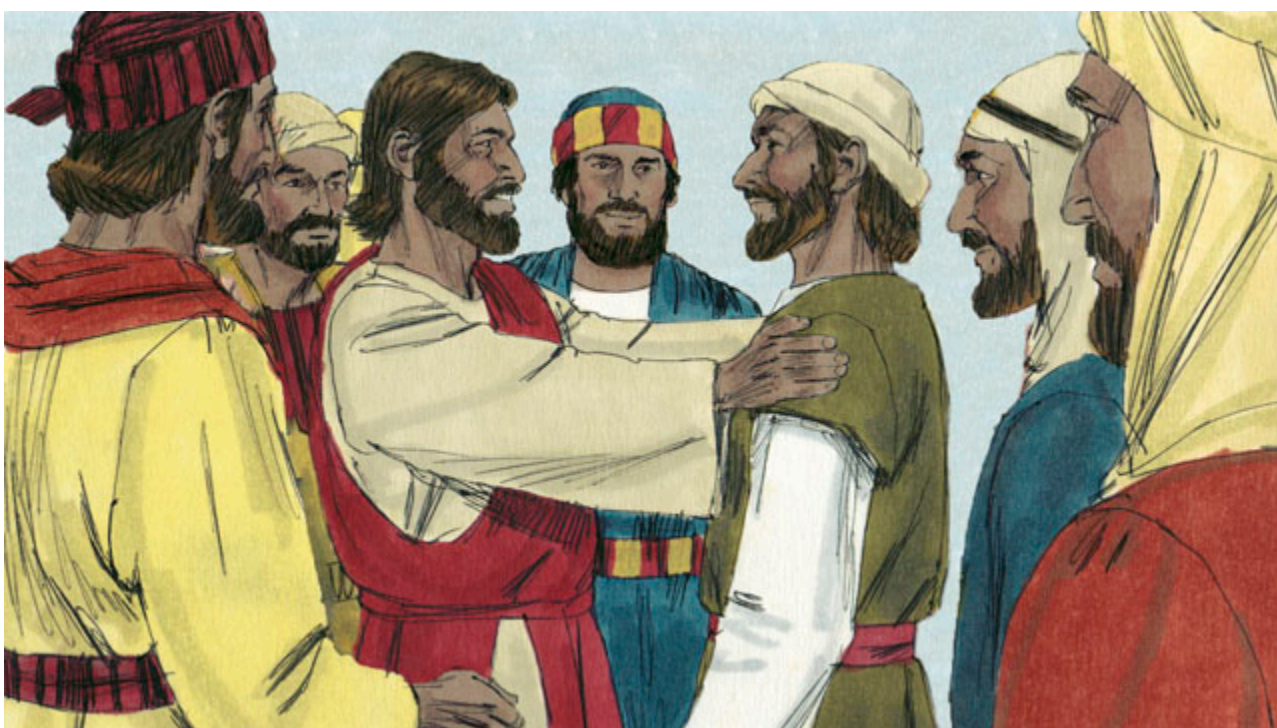
ناصره مردم، عیسی ر از پرستشگاه بوریم بکشینه و بُوردنه یک صخره لب تا او ر از اونجه دُمبَدن پائین. ولی عیسی اوشن میون رد بوا و ناصره ر ترک هاگردِه.

بعد عیسی به سراسر جلیل پش ا. خله از مردم ا سو مینه و خله مریض خوش همراه میوردنه. اوشن میون بعضی معلول، کور و گر دونه، بعضی هم نتونینه را بشن و حرف بَرین. عیسی اوشن ر شفا مدایه.

همنتی خله ر که روح پلید گرفتار بینه میوردنه عیسی پیش. عیسی ا دسور روح پلید از مردم بُوریم مش ا. خله از اونا فریاد مزن: «تو خدای پسری!» و مردم با تعجب خدا ر ستایش هامکردنه.

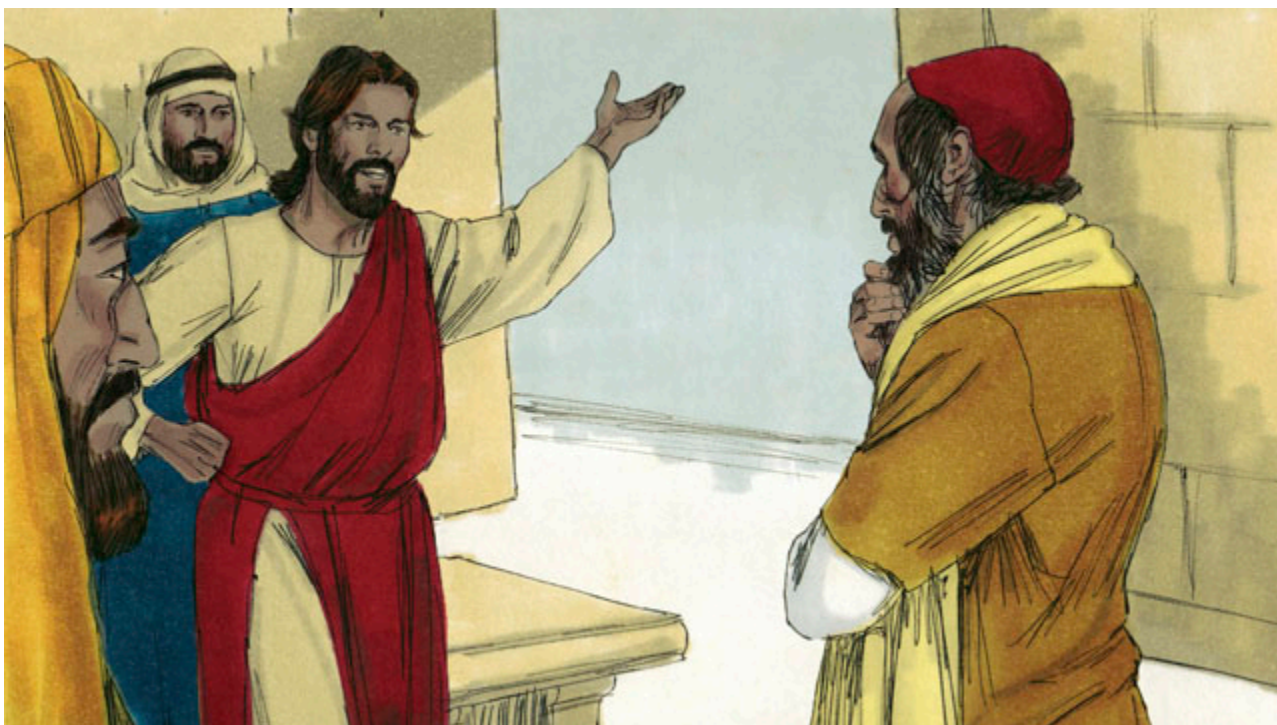
اون زمون عیسی دوازده نفر ر از میون خوش شاگردون انتخاب هاگردیه و اوئین اسم ر وشته رسولان. اونا عیسی همراه مسافرت هامکردنه ا با یاد مگتنه.

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۴ آیه‌های ۱۲ تا ۲۵، کتاب انجیل مرقس باب‌های ۱ تا ۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴

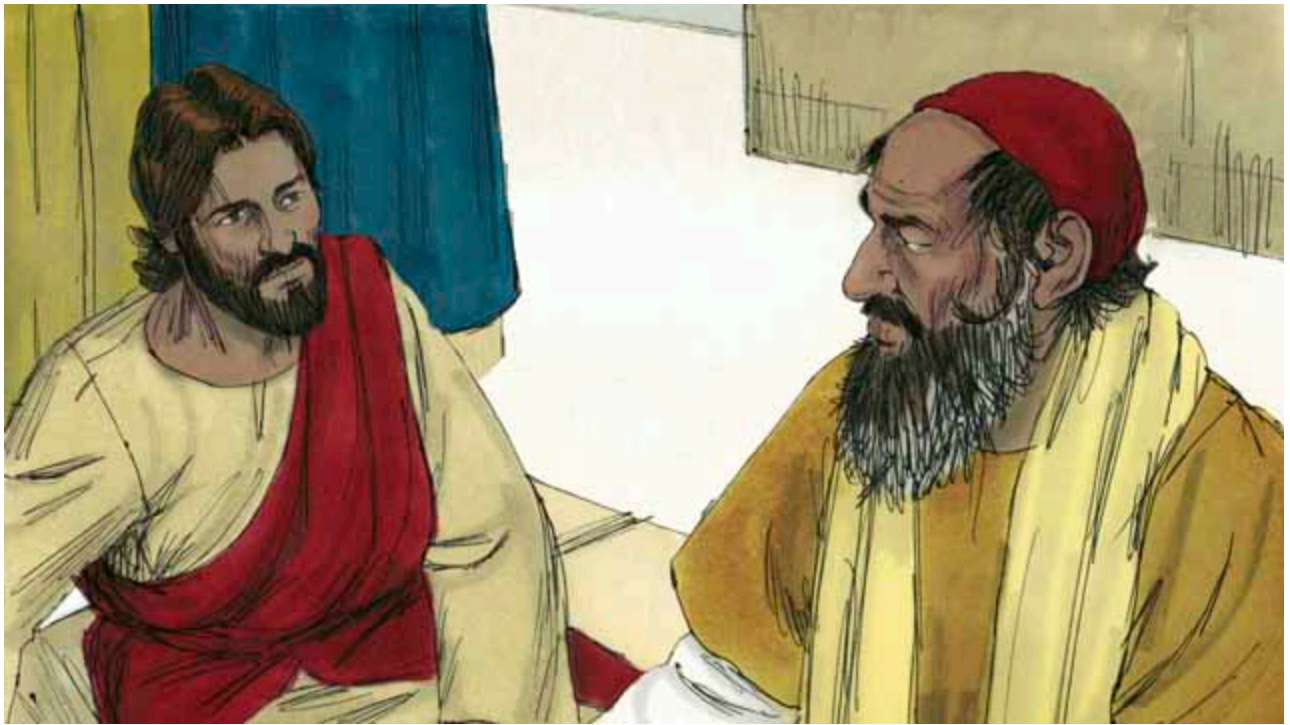
۲۷- سامری نیکو اقصه

پکروز یکی از استادون مذهبی عیسی پیش یم ا. او واسّه ثابت هاکنه که عیسی آموزشها اشتباهه. او بُرسِیّه: «اوسا، آدم وان چُکْنِه تا زندگی همیشگی ر بدست بیوره؟» عیسی جواب هدا ا: «تورات کتاب دِلِه در این باره چی بِنشْتِه؟»

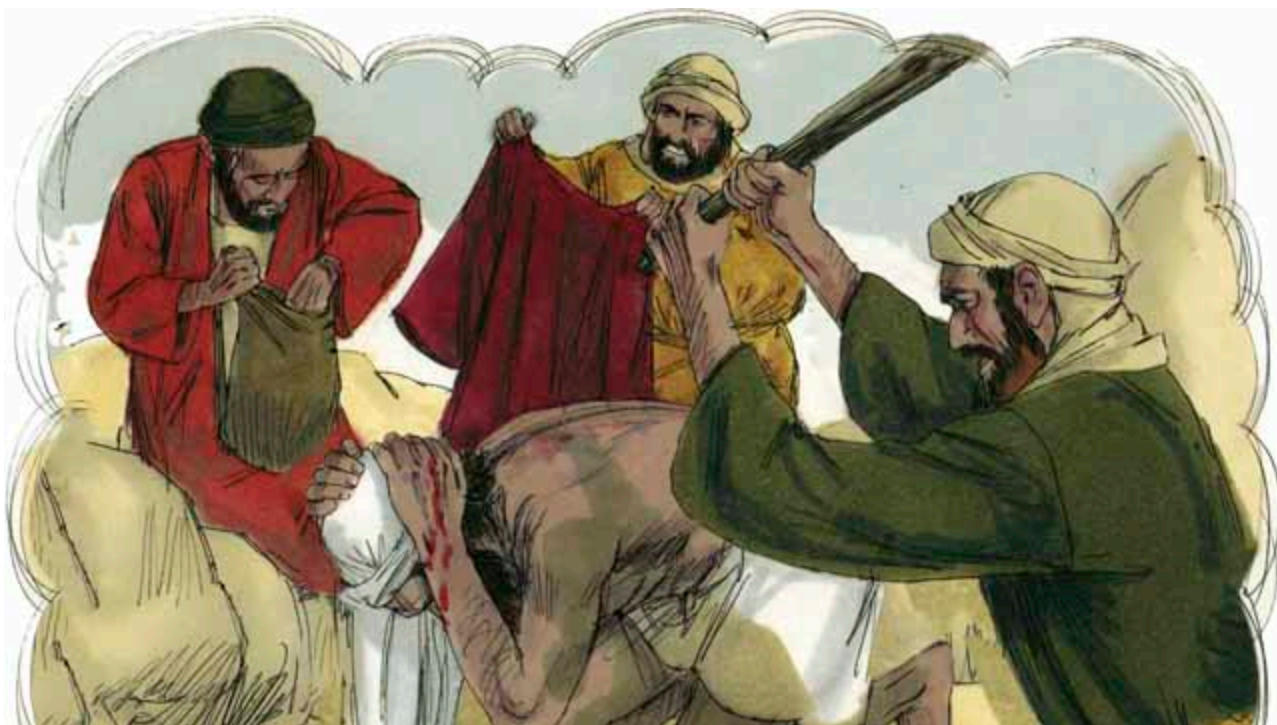
اون مرد بُگْتِه: «خداوند خدای خودیت ر با همه دل و جون، با تموم قوه و با تموم فکرت دوس دار. خوش همسایه ر خوش واری، دوس دار.» بعد عیسی بُگْتِه: «راس گونی! تو هم هَمِنْتی هاگون تا زندگی جاودونی داری.»

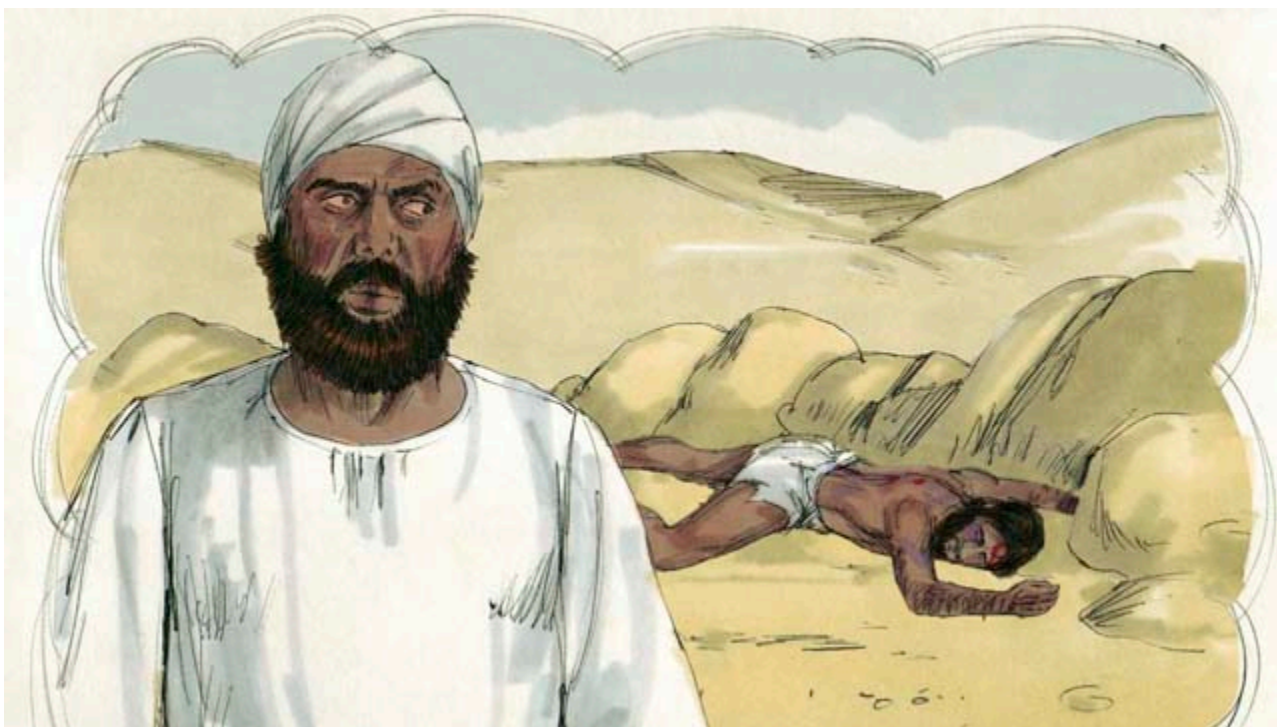
ولی اون عالم مذهبی چون مخاصیه خوشتین ر پارسا نشون هاده، دووارة بُرسِیه: «م همساده کیه؟»

عیسی با یک قصه جواب اون رهبر مذهبی ر هدا: «مرد یهودی از اورشلیم به سمت اریحا در سفر ب. ا.

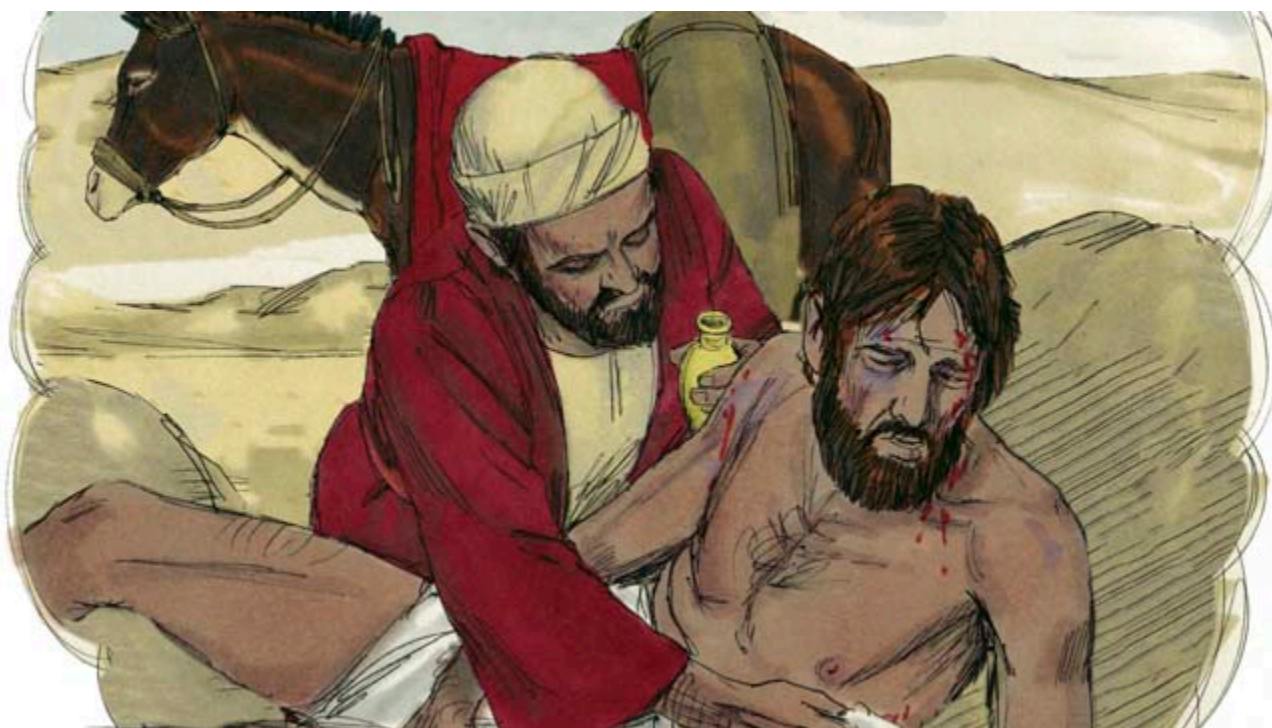
راه دله، یاغی ها او ر حمله هاگردنه و همه دارایی او ر بگتنه، او ر کتک بزنه و نیمه جون تن ر کنار جاده ول هاگردنه.

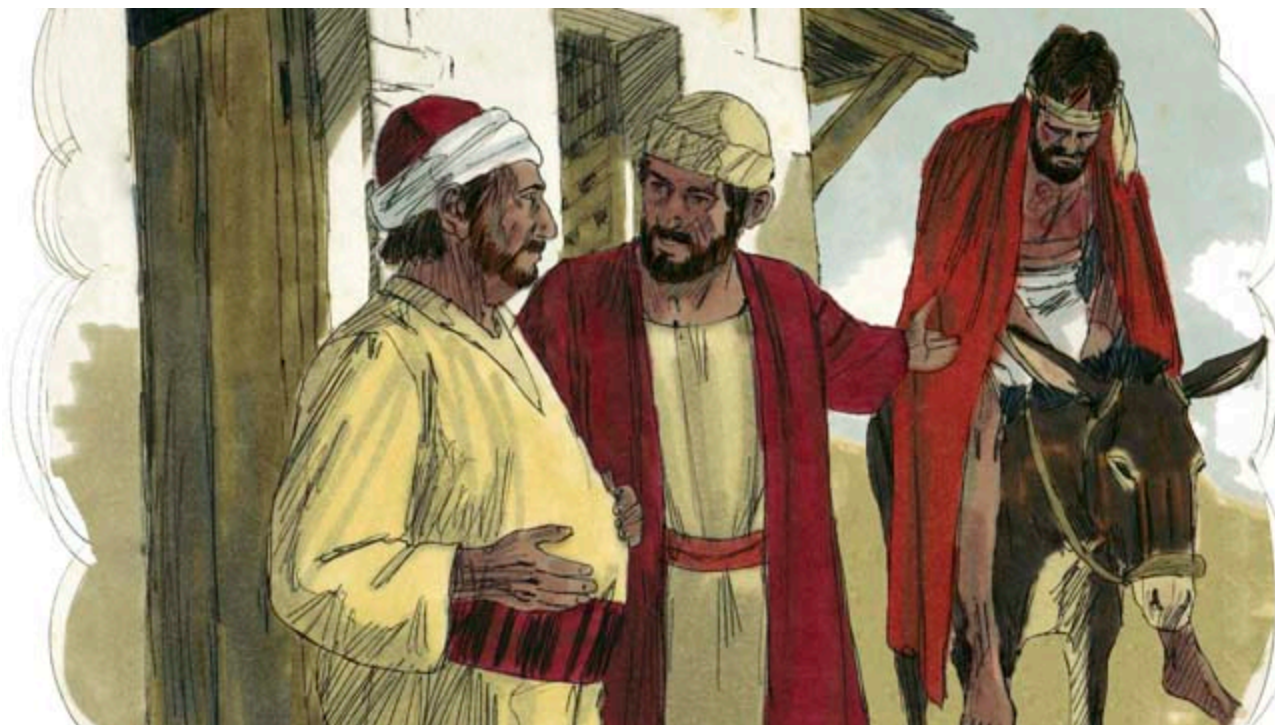
بعد این جریان یک کاهن یهودی اونچه با رد مؤا. بدیه یک مرد جاده دله بکته پش ا و نور جاده از یک راه دیگه خوش راه ر ادامه هداا
و او ر کاملاً ندیده بگته.»

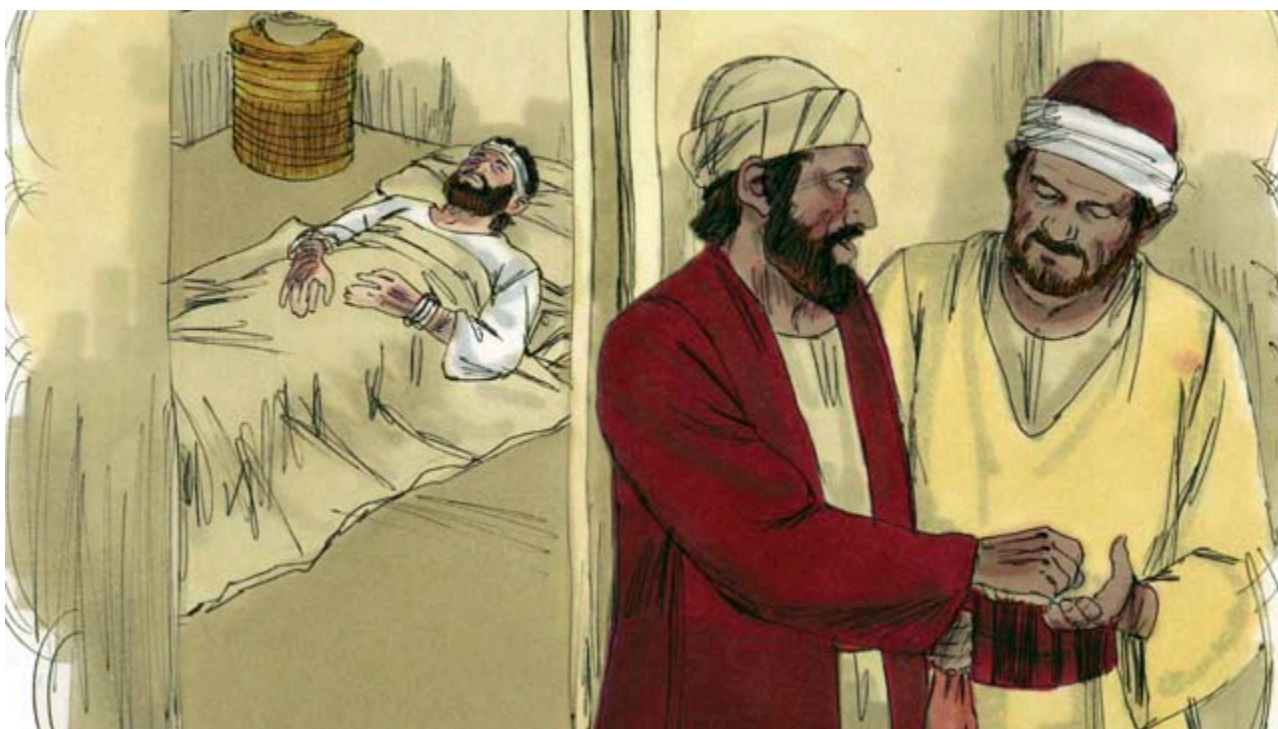
کمی بعد یک لاوی از راه پرسیده. (لاویا قبیله ای از اسرائیلیها بینه که کاهنای یهود ر کُمتک هامکردنه). او هم پش سمت دیگر جاده و اون مرد ر رسیدگی نکرده.

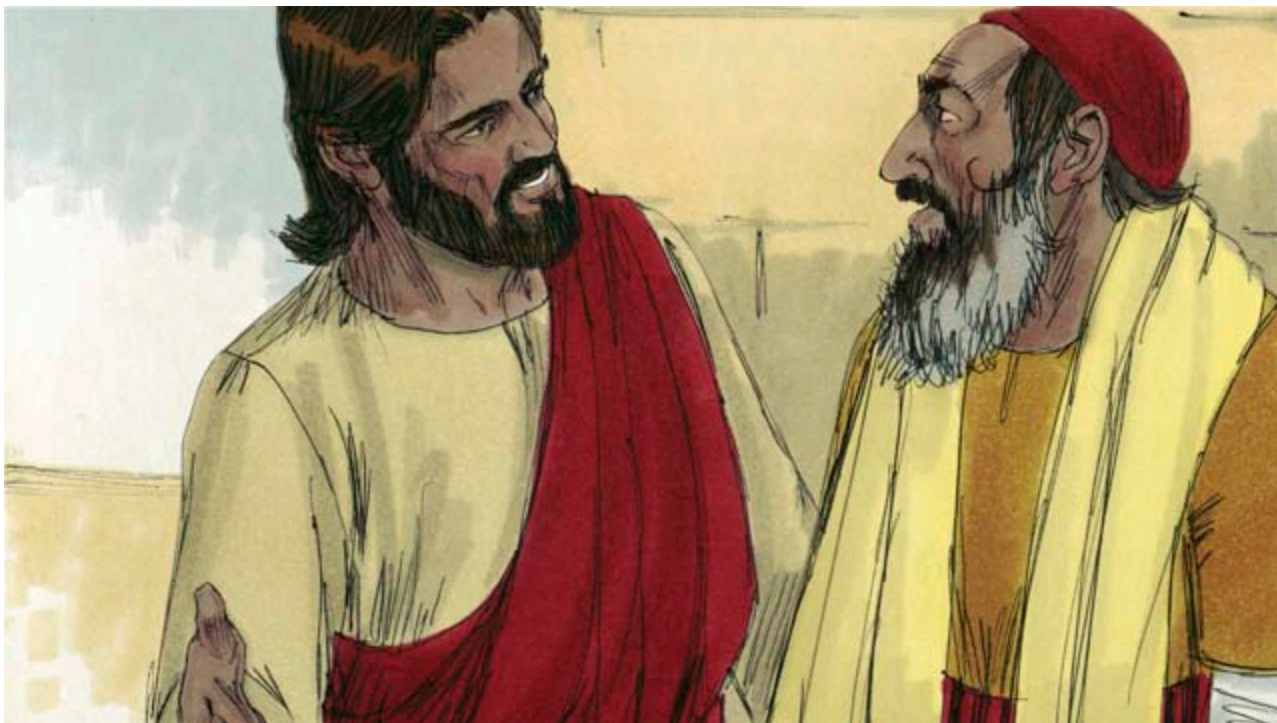
بعد مرد دیگری یم ا که سامری ب ا. (سامریها و یهودیها از هم نفرت داشتینه). با اینکه بدیه مرد زخمی یهودی ب ا، ولی ا دل ا و بسوته و ازخمها ر بُشُشینه، مَرهم وشته و دوسیه.

بعد مرد سامری او ر خوش الاغ سر سیوار هاگرد، او ر بُورده یک مهمونخونه و اونچه ا پرستاری هاگرد.

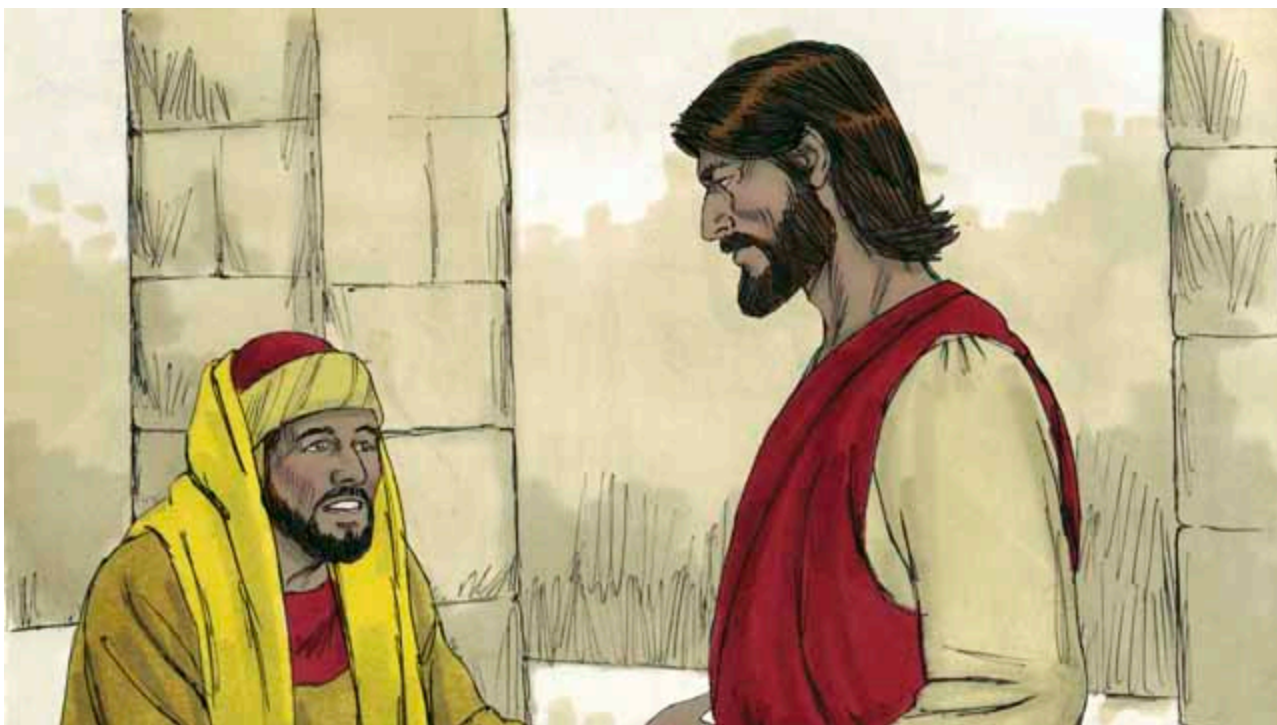
«فردای اونروز، سامری واسه خوش سفر ر ادامه هاده. یک مقدار پول مهمونخونه صاحب ر هداا و بکته: «ا با مراقبت هاگون و اگر ا خرج ویشته بوا، وقتی وگردیمه تر پرداخت هاگویمه.»

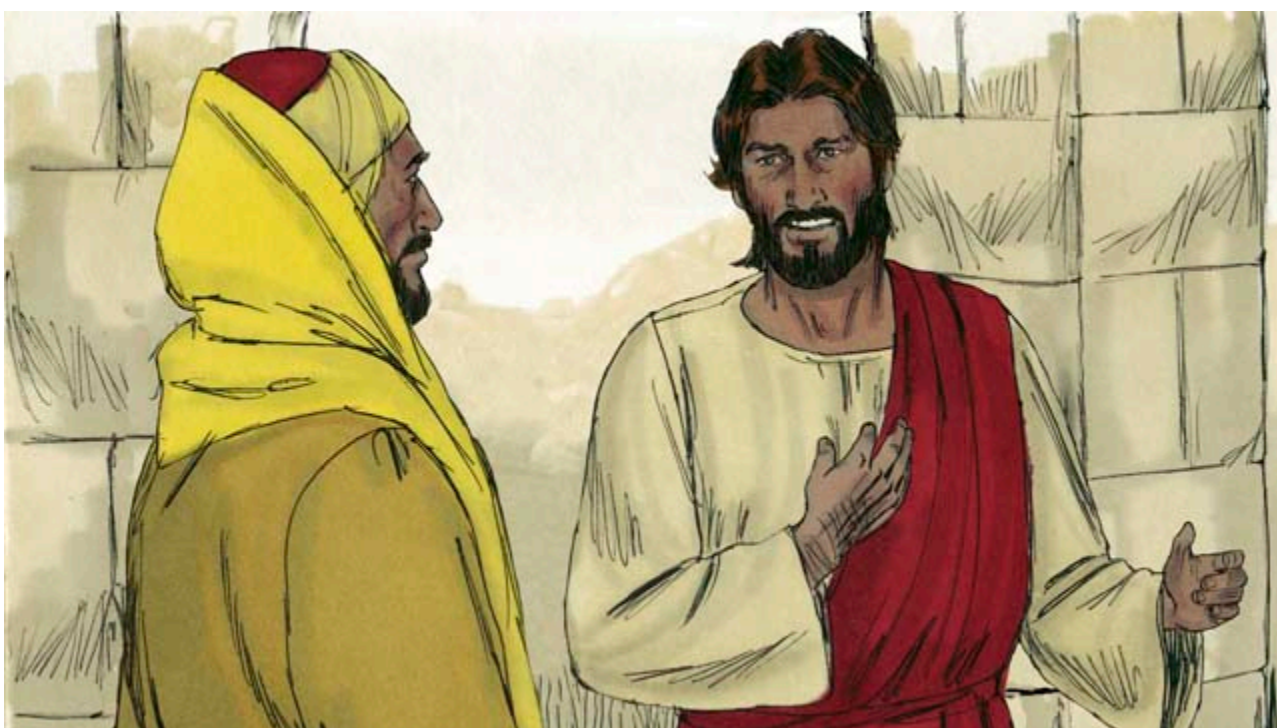
بعد عیسی از اون عالم مذهبی بُپرسیته: «آسا فکر هاکونی گُمین یکی از اون سُه نفر، همسایه اون مردی بِنه که اِ با دُزی هاگردینه و به او حمِلِه هاگردینه؟» عالم مذهبی جواب هِدالا: «اونکه اِ وِ دل بسوزنیته.» عیسی او رِ جواب هِدالا: «تو هم بُشو و همین کار رِ هاکون.»

آسِنِکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل لوقا باب ۱۰ آیه‌های ۲۵ تا ۳۷

۲۸- پولدارِ جوون

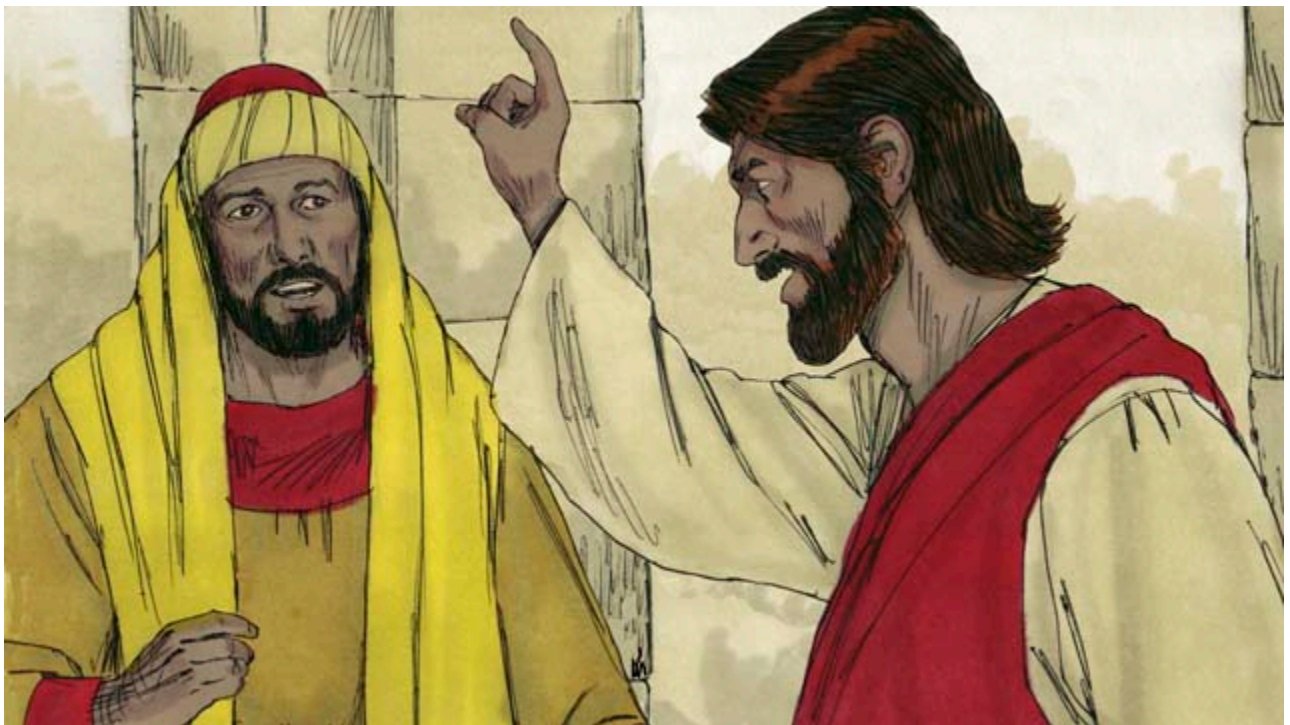
يکروز يکی از سران ثروتمند یم ا عیسی ا پیش و ا با بُرسپّه: «اُسای نیکو، چُکنم تا زندگی جاودونی ر بدس بیورم؟» عیسی بُفرمیّه او ر: «چکا مَر نیکو بُختی؟ در صورتیکه، هیشکی جز خدا نیکو نیّه. اگه وانی زندگی جاودون داری، وانه خدا ا دسورا ر پیروی هاکنی.»

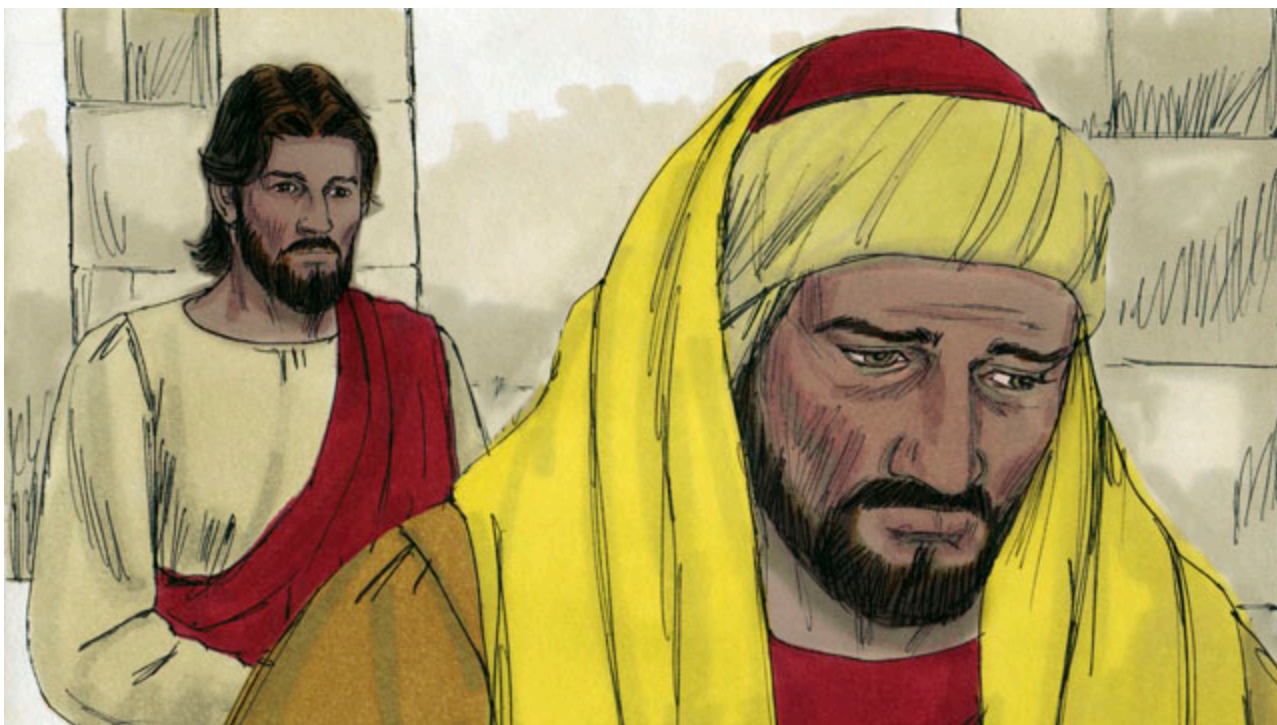
او بُرسپّه: «از کُمین یک از فرمونها وانه پیروی هاکنم؟» عیسی جواب هدا: «قَتْل نَکُنا، زنا نَکُنا، دُرّی نَکُنا، دورو ن آ، خوش پر و مار ر اَحترام ول و همسا ا ر خوش واری دوس دار.»

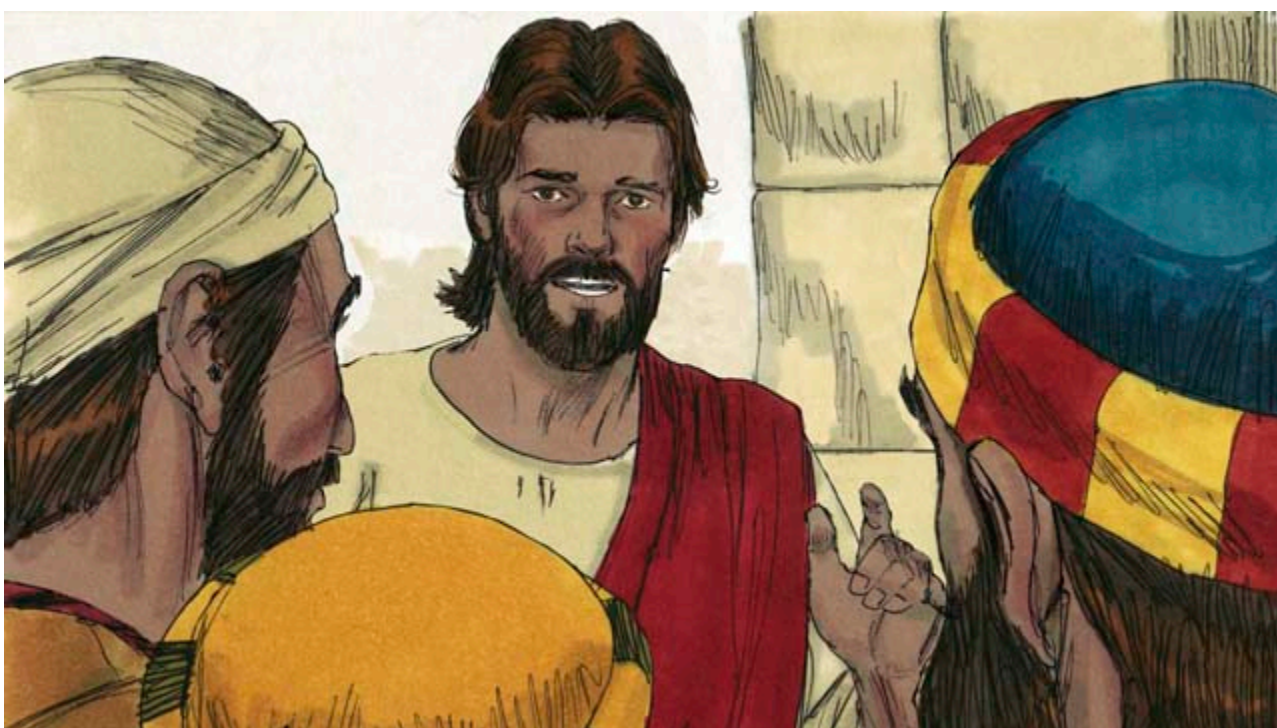
ولی اون مرد جَوون بُگُتِه: «مو از وقتی گُتِه بِم همه اون فرمونها ر نگهداری هاگردیمه، آسا دیگه وانه چُکُم تا زندگی جاودون دارم؟»
عیسی با مُجَبَّت او ر هیشپِه.

و جواب هدا: «اگه وانی بهترین ر انجام هادی، بُشو هرچه دانی بروش و ا پول ر هاده نیازمَندون تا ته گنج آسمون دِلِه دُو نا زمین سر!
بعد بُورو و مَر پیروی هاگون!»

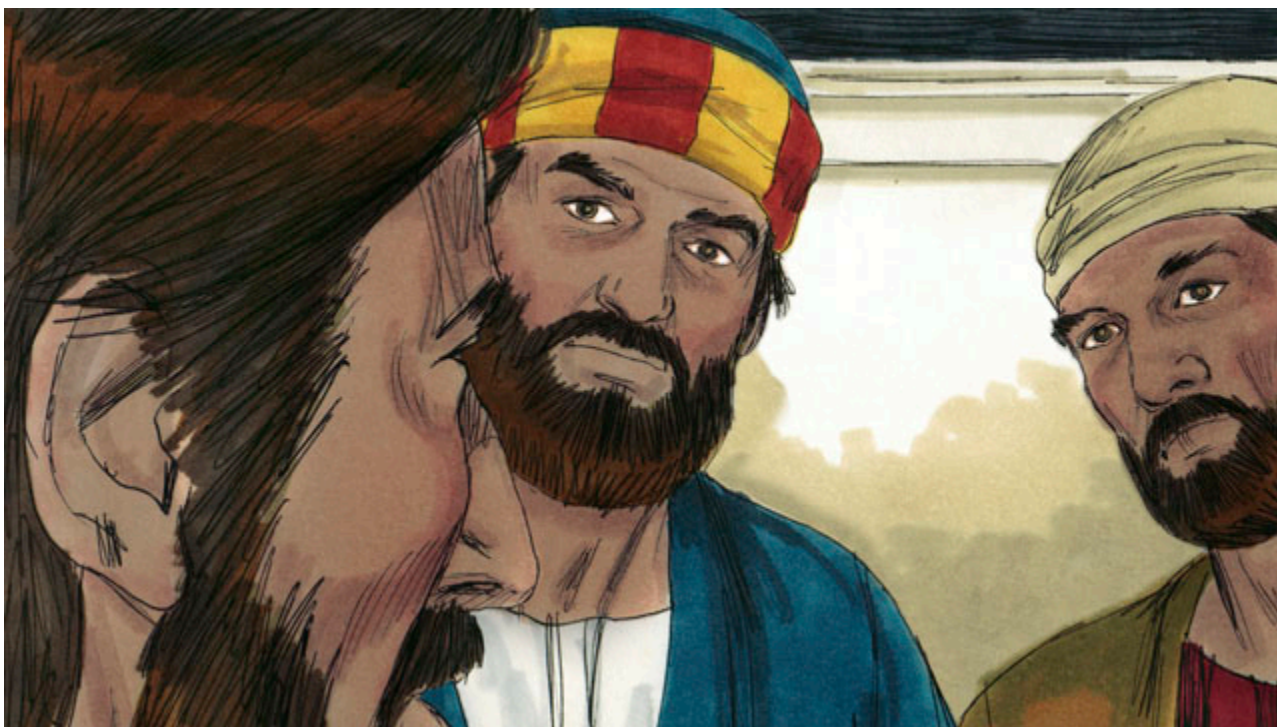
وقتی اون مرد جَوون این حرف عیسی ر بُشنیه، خَلیه ناراحت بَوَا، چون او ثِرَوتمند بَ ا و مِیخاسِه خوش دارایی و خوش اِندوختِه ها ر از دست هاده. او خوش رو ر وِگار دِنیه و عیسی با دور بَوَا.

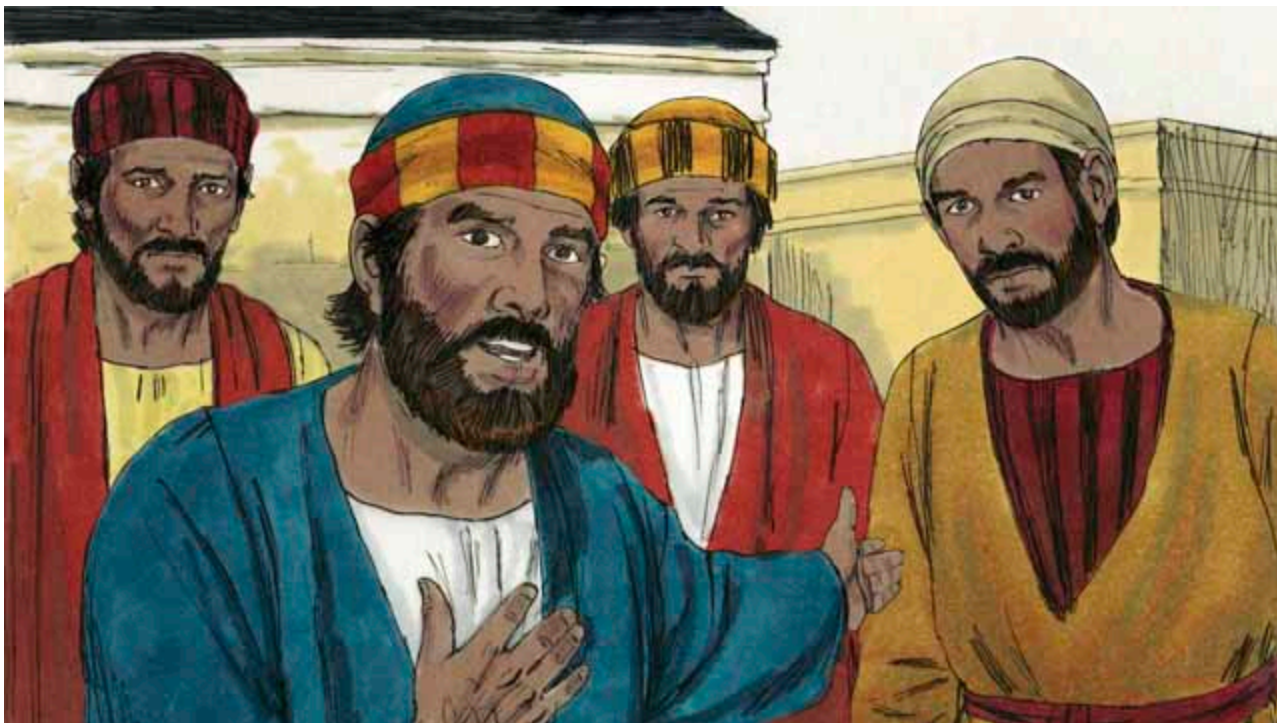
بعد عیسی خوش شاگردون ر بُفرماییه: «این ر بَدونین که وارد بون یک ثِرَوتمند به پادشاهی خدا خَلیه دُشوار. باز هم گومِه، بُگِذِشْتین شتر از سوراخ سوزن راحت تر از وارد بون یک نَفر دارا به پادشاهی خدا!»

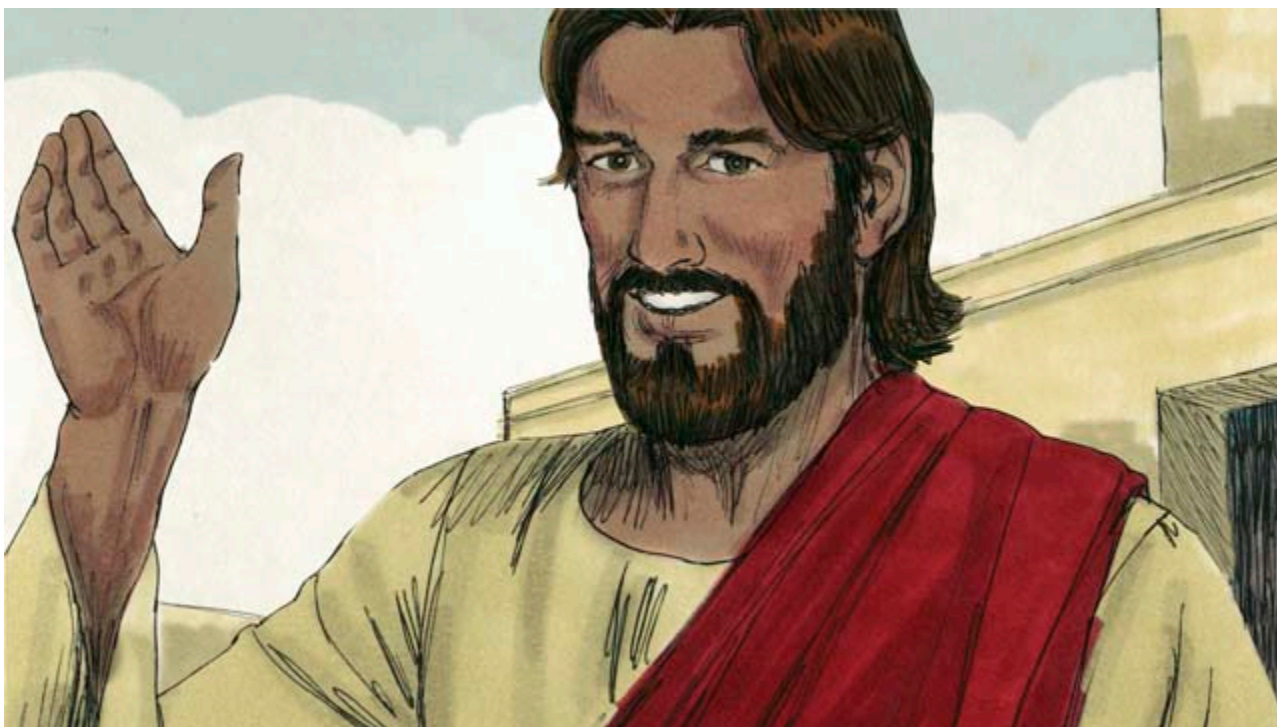
شاگردون تَعَجُّب هاکردنه این حرف ر با عیسی بُشنینه و بُرسینه: «پس کی بُتونه نجات پیدا هاگونه؟»

عیسی شاگردون ر هیشیه و بفرمائه: «انسون نتونه خوشتن ر نجات هاده، ولی خدا پیش همه چی ممکنه.»

پتروس عیسی ر بُگته: «ا ما خوشتن همه چی ر دست بکشیمی تا ته پیرو بویم، اسا ا مه پاداش چچی؟»

عیسی جواب هدا ا: «هر که مو از برا و خواجر، پر و مار و گُته، خونه و زمین چشم پوشی هاگنه، صد برابر ویشته پیدا هاگونه و حیات جاودون ر بدس اورنه. ولی خله کسایی که اولینه، اجر بونه و خله که آخرنه، اول بونه.»

آسنکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۹ آیه های ۱۶ تا ۳۰، انجیل مرقس فصل ۱۰ آیه های ۱۷ تا ۳۱، انجیل لوقا فصل ۱۸ آیه های ۱۸ تا ۳۰

۲۹- خدِمتکارِ سنگِدل

يکروز پترس عیسی با بُپُرسِیّه: «اوسا، پراری که مو با بدی هاگونه، چند بار وانه بُوُخشیم؟ آیا هَف بار؟» عیسی بُفَرَمِیه: «هَف بار نا، هفتاد هَف بار!» عیسی واسیه! ما ر بُفَهمونه که وانه همیشه بُوُخشیم. بعد عیسی این داستان ر بُگُتیه.

او بُگُتیه: «پادشاهی خدا عین پادشاهی هَسَبه که وانه خوش خدِمَتکارا با خوش حسابها تسویه هاگونه. بدهی یکی از اون خدِمَتکارا پر ابر دَسْمَز ۲۰۰۰۰۰ سال کار ب!.

چون خدمتکار نتوانسته این مقدار بدهی را پرداخت هاکنه، پادشاه دستور داد که در مقابل بدهی، او را با زن و گنجه و همه دارایی برهن.

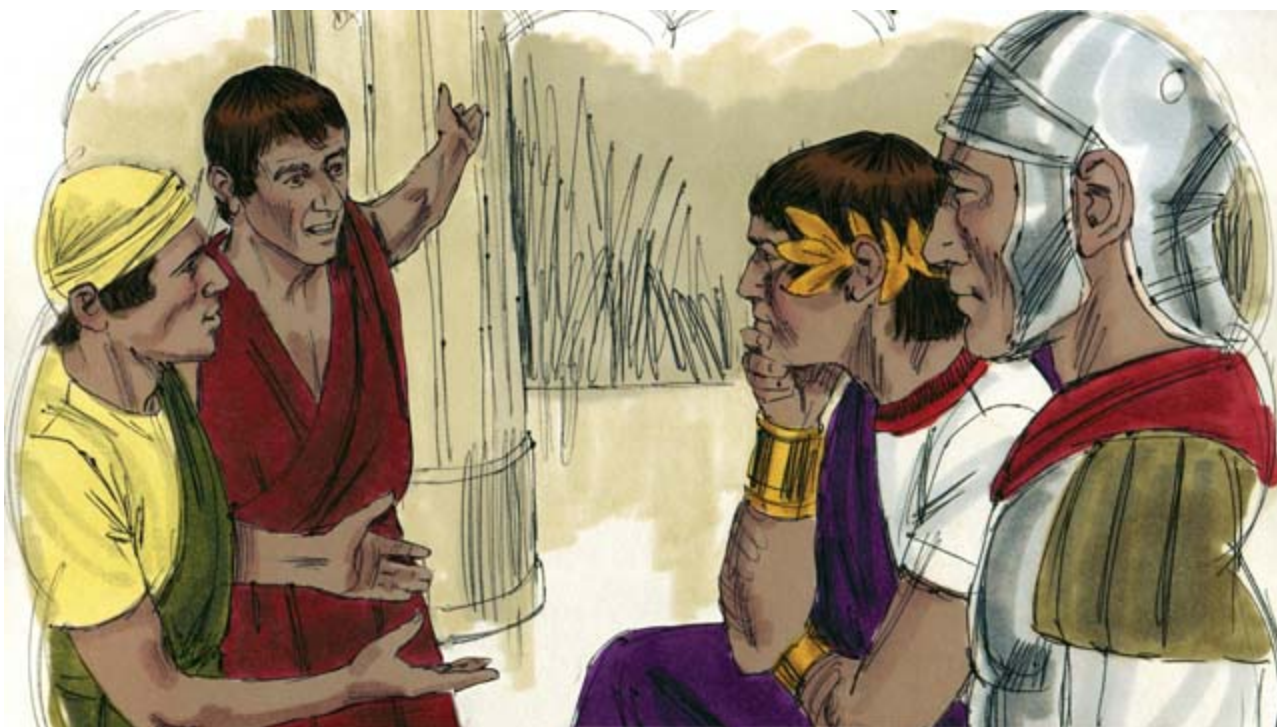
ولی اون مرد خوشتر را دمید که پادشاه لنگ سر و التماس هاگرده و بگفته: «ای پادشاه خواهش هاگویمه مرا وقت هادین تا مو خوش همه بدهی را تا آخر پرداخت هاکنیم.» پادشاه دل او بسوته، پس او را آزاد هاگرده و بدهی همه را بخشیده.

ولی وقتی اون خدمتکار پادشاه دربار با بوریم یم، یکی از خوش همکارا ر بدیه که اندازه چهار ماه دسْمُز او ر بدهکاره. پس اِگلو ر فُشار هدا ا و بُگْته: «خوش بدهی ر مر پرداخت هاكون.»

ا بدهکار دوست اِنگ سر دِکته و بُگْته: «خواهش هاكونمه مر مُهلتی هايد تا مو ت همه بدهی ر پس هايم.» اما طَلَبکار راضی نَو ا و خوش همکار ر تا پرداخت هاگردن همه بدهی دُمبدا زندون.

وقتی! دوسا این ماجرا ر بُشنینه، خله ناراحت پونه و بشن پادشاه پیش، ماجرا ر او بُگتینه.

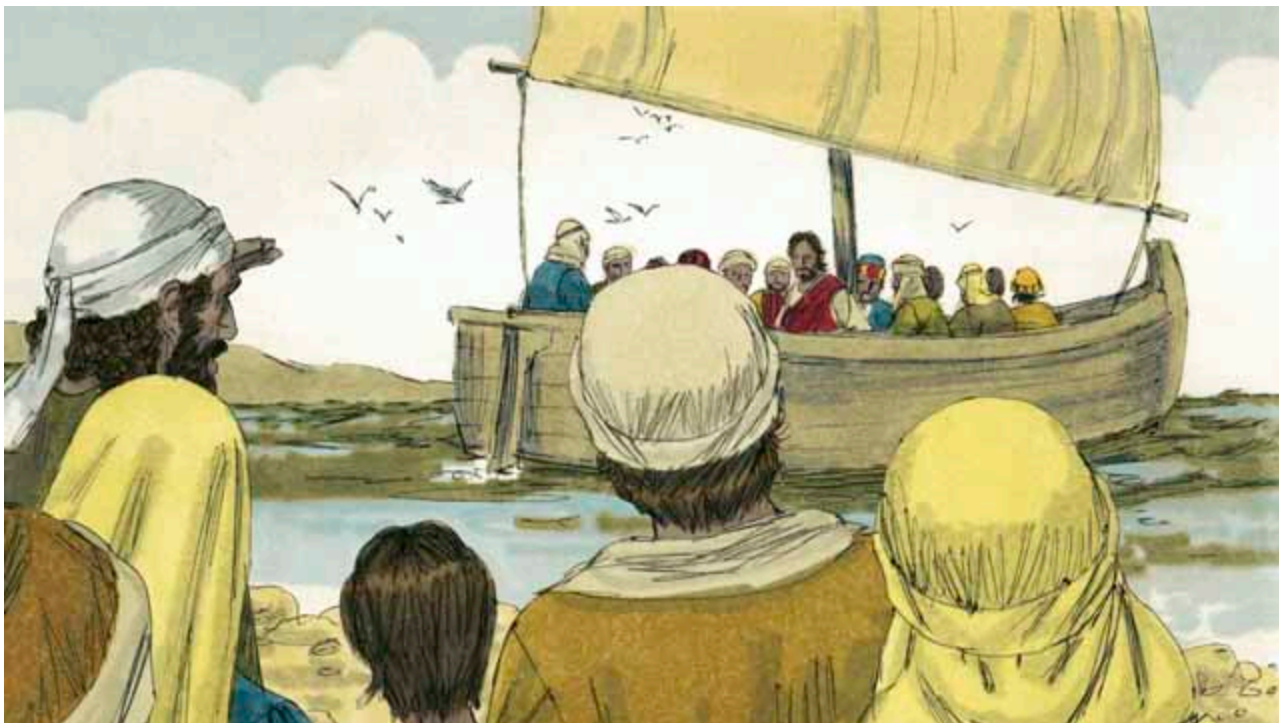
پادشاه فوری اون مرد ر بخاسیه و بُگتیه: «ای خادم شرور! موت خواهش خاطر اون بدهی مهین ر بُوخشیمه. تو هم واسه همین کار ر با خوش همکار میگردی.» پادشاه خله عصبانی پوا و دستور هدا! او ر دُمیدن زندون تا همه بدهی ر ندا، او ر آزاد نَگین.

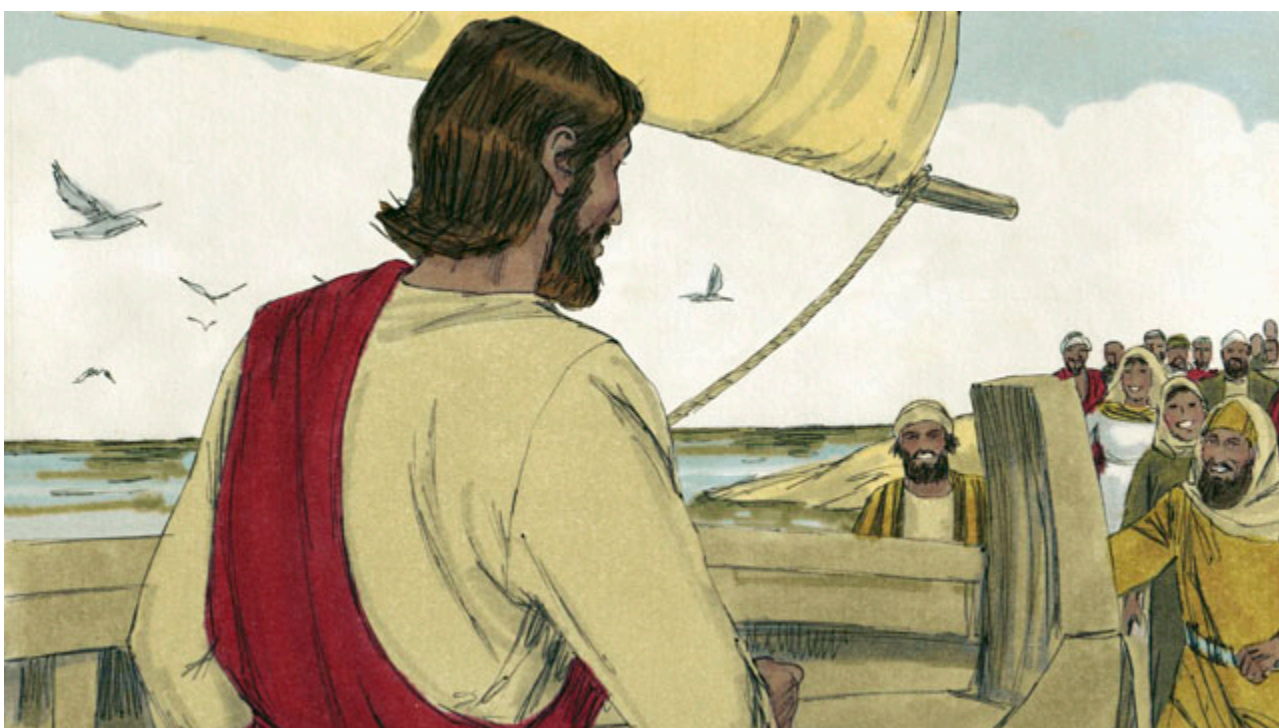
بَعْدِ عِيسَى بُقِرْمِيَه: «اگه شِما خوش پَرار ر از تِه دل نَوَخشِین، مِ آسمانی پَر هم شِما با هَمِنتی رِفَتار هاکونِه.»

آسِینِکی از کِتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۸ آیه های ۲۱ تا ۳۵

۳۰- عیسیٰ مسیح پنج هزار نفرِ خوراک دِنِه.

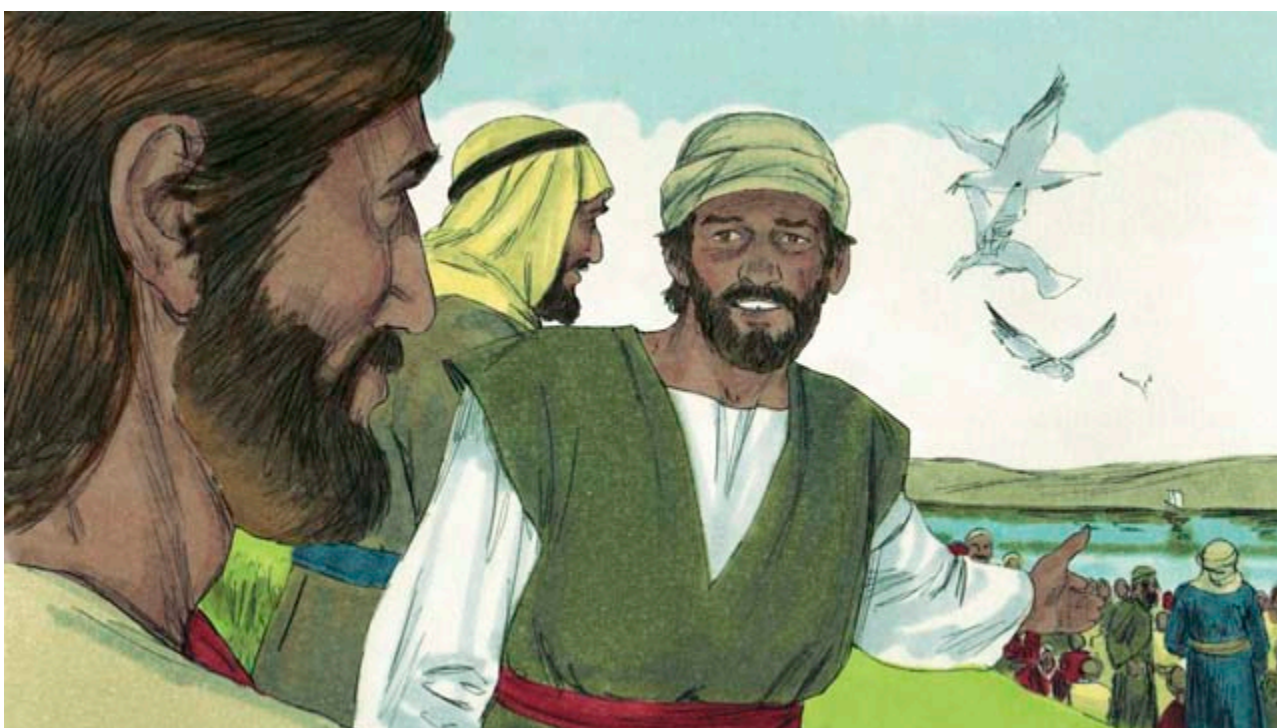
عیسی رسولان ر برای بشارت و آموزش پرسیه به خله روستاها. بعد از وگردین، اونا عیسی ر از کارهایی که هاگردینه پنه آگاه هاگردینه. بعد عیسی اوئین ر بُورده خلوت جا نزدیکی دریاچه نا پیک کم استراحت هاگین. بنابراین همه بشن یک قایق دله و بشن اون ور رودخونه.

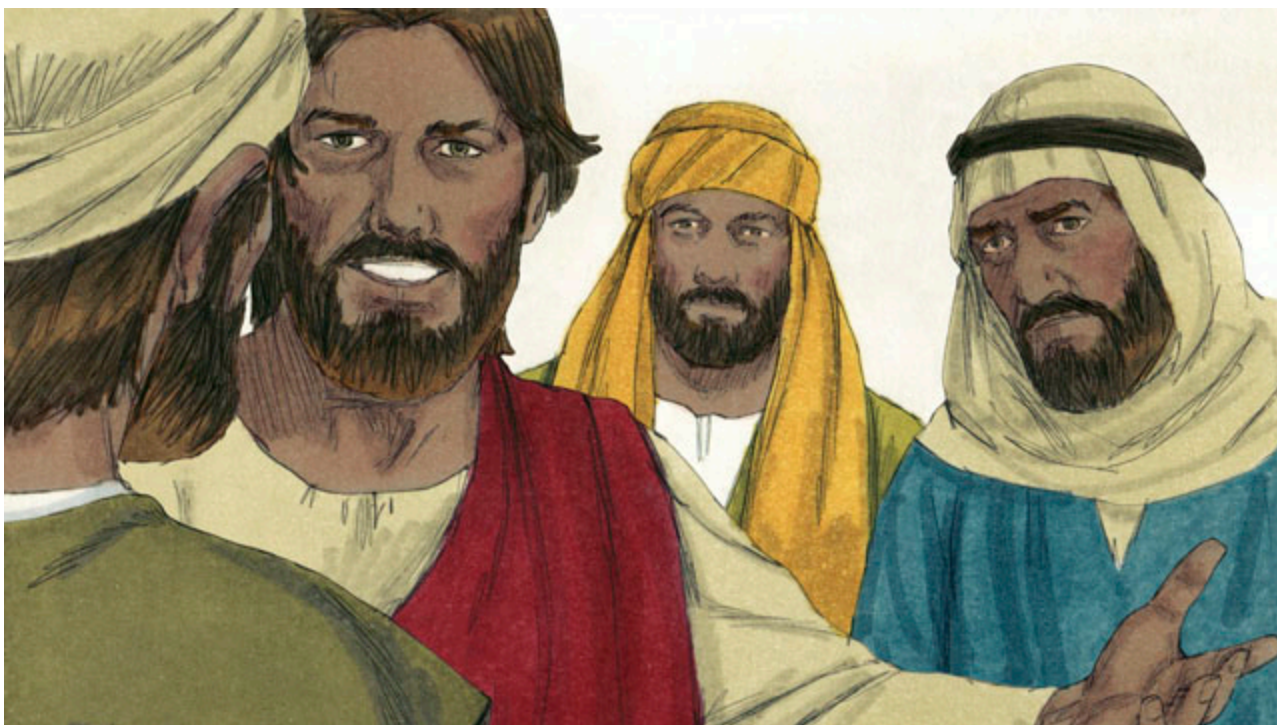
وقتی مردم بدین عیسی و ا شاگردون قایق سوار بون و اونچه با درشون، لب دریا شروع هاگردینه دو به دو هاگردین تا قبل ز اونا برسین اونور دریا. بنابراین وقتی که عیسی و ا شاگردون برسین اونچه، گروه مهینی از مردم اونچه چش به راه اوئین پنه و اوئین استقبال هاگردینه.

اوشن تعداد جز رَنون و گُت کیزه نزدیک پنج هزار مرد بِنه. عیسی مسیح دل اوشنو بسوته، چون اوشن مثلِ گوسفندا بی چُپون بِنه. پس شروع هاگردیه اوشن ر آموزش هداان و اوناپی رکه مریض بِنه، شفا هداا.

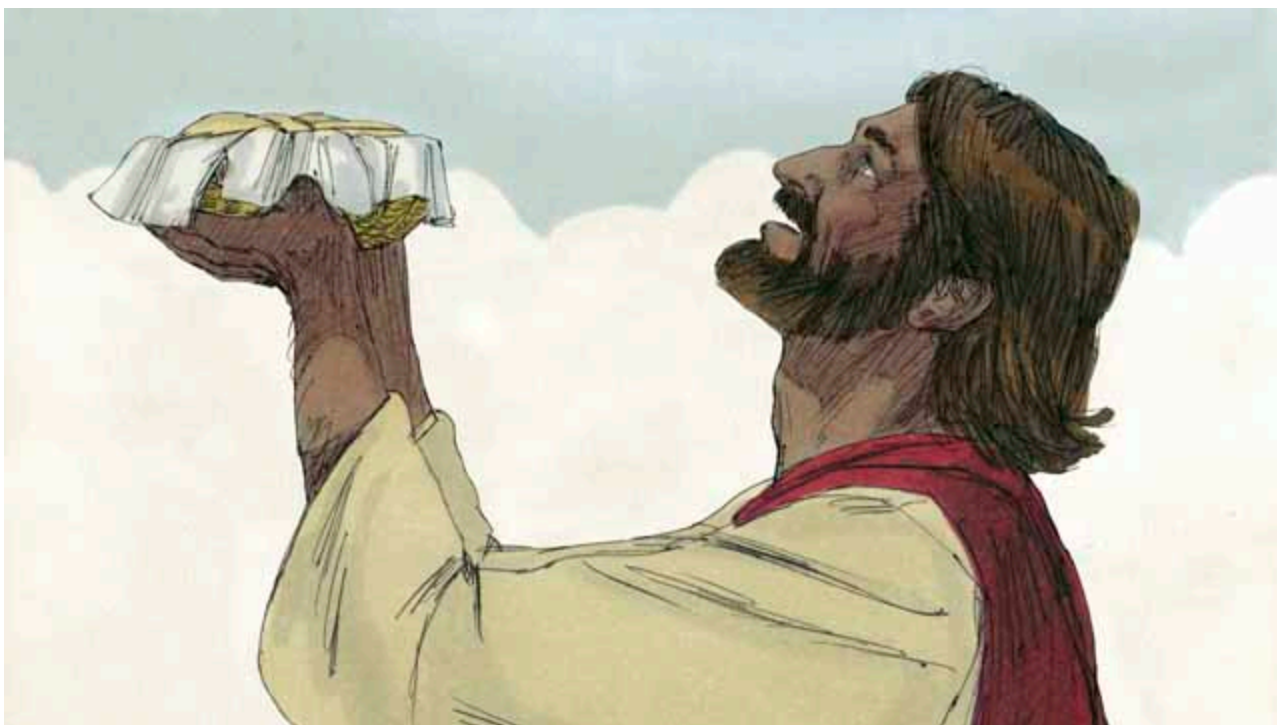
شوم وقت شاگردون بمن عیسی ا پیش و بُگُتیه: «ای اوسا، مردم ر برس خوشتن و خوراک فراهم هاکنن، چون این دُور اُفتاده جا، هیچ چی خوردن و پیدا نونه.»

ولی عیسی خوش شاگردون بُگتّه: «شما خودتون اوشن ر خوراک هادین.» اونا جواب هدانه: «چتی بتومی این جمعیت ر سر هاکنیم؟! اما فقط پنج تا نون و دو تا خورد ماهی دامی.»

عیسی خوش شاگردون ر پفرماییه به مردم ب ا ن که در گروه‌های پنجاه نفری سبزه سر بنشینن.

بعد عیسی پنج تا نون و دوتا ماهی ر دست گته، آسمون ر هیشییه و اون ر برکت هدا.

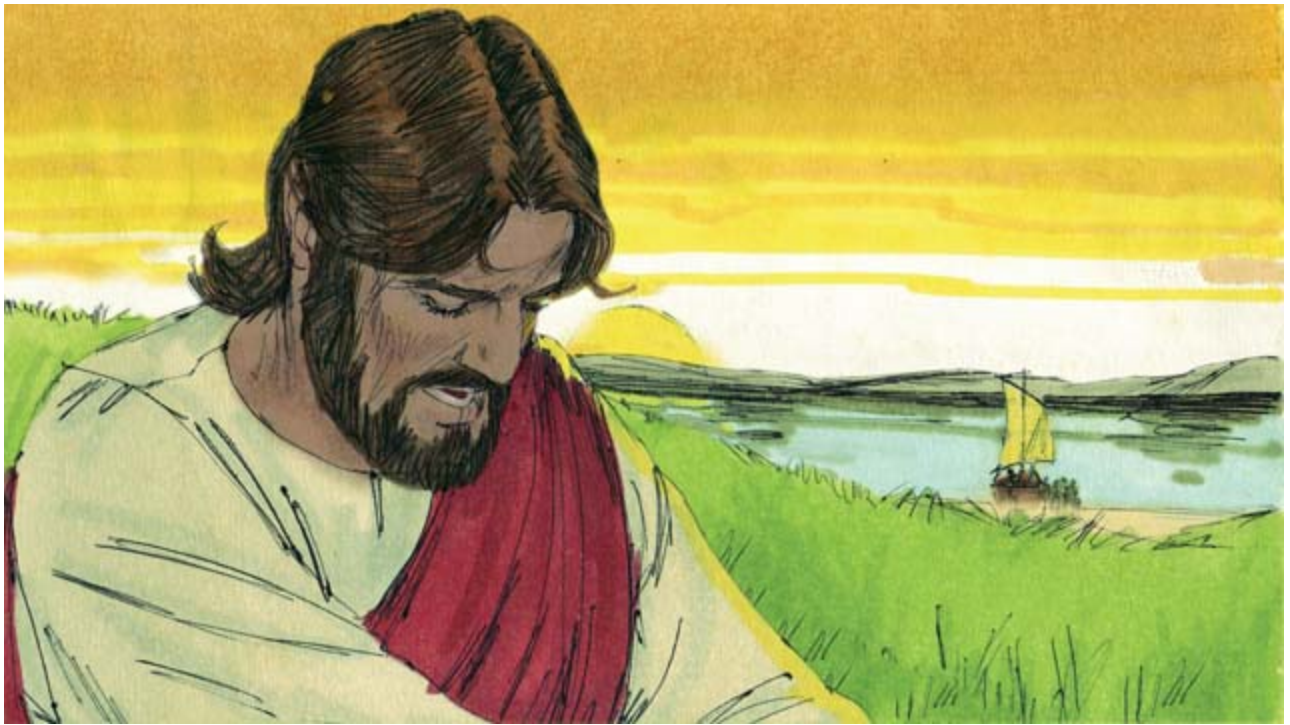
بعد اون عیسی نون‌ها و ماهی‌ها ر تکه تکه هاگردیه و اونا ر هدا! خوش شاگردون تا مردم میون پخش هاکنین. شاگردون مردم ر خوراک هدايه و همه بُخوردینه و سیر بویه، اما هیچی اون خوراکی‌ها با کم مینوا.

بعد شاگردون خوراک بُمُونِسْه ر جَم هاگردِنه وَهَنْتِي بَوَا که دوازده تا سَبْد پُر بَوَا از بقیه پَنچ تا نون و دو تا ماهی.

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۴ آیه های ۱۳ تا ۲۱ ، انجیل مرقس فصل ۶ آیه های ۳۱ تا ۴۴ ، انجیل لوقا فصل ۹ آیه های ۱۰ تا ۱۷ ، انجیل یوحنا فصل ۶ آیه های ۵ تا ۱۵

٣١- عيسى او سر راه مِشِ اِ

بعد اینکه عیسی جَمْعِیت ر خوراک هدا، خوش شاگردون ر بُقَرْمیه قایق ر سوار بون و بشن اونور دریاچه، ولی خودش مدّت کوتاهی اونچه بُمُونِسّه. پس ا شاگردون حرکت هاگردینه و عیسی بعد اینکه مردم ر روونه هاگردیده، پشه یک کوه بالا تا دُعا هاکنه. او اونچه تنها ب ا و تا خَلِه از شو گذشته دعا هامیکرده.

شاگردون قایق دِلِه مشغول پارو بزَن پِنه، ولی وا ا مُخَالِف دِکِنَه و اونا تا نِصْف شو فقط یک قِسمِت کمی از دریاچه را طی هاگردینه.

اون موقع عیسی خوش دعا ر تموم هاگردیه و بش ا خوش شاگردون طرف. او اوشن قایق طرف او ا سر قدم میزا.

وقتی شاگردون عیسی ر بدین، خله پترسینه، چون فکر هامیکردیه یک روح هسته. عیسی دونسه اوشن پترسینه، پس اوشن ر خطاب هاگردیه و بُفرمییه: «نترسین، مو هستمه.»

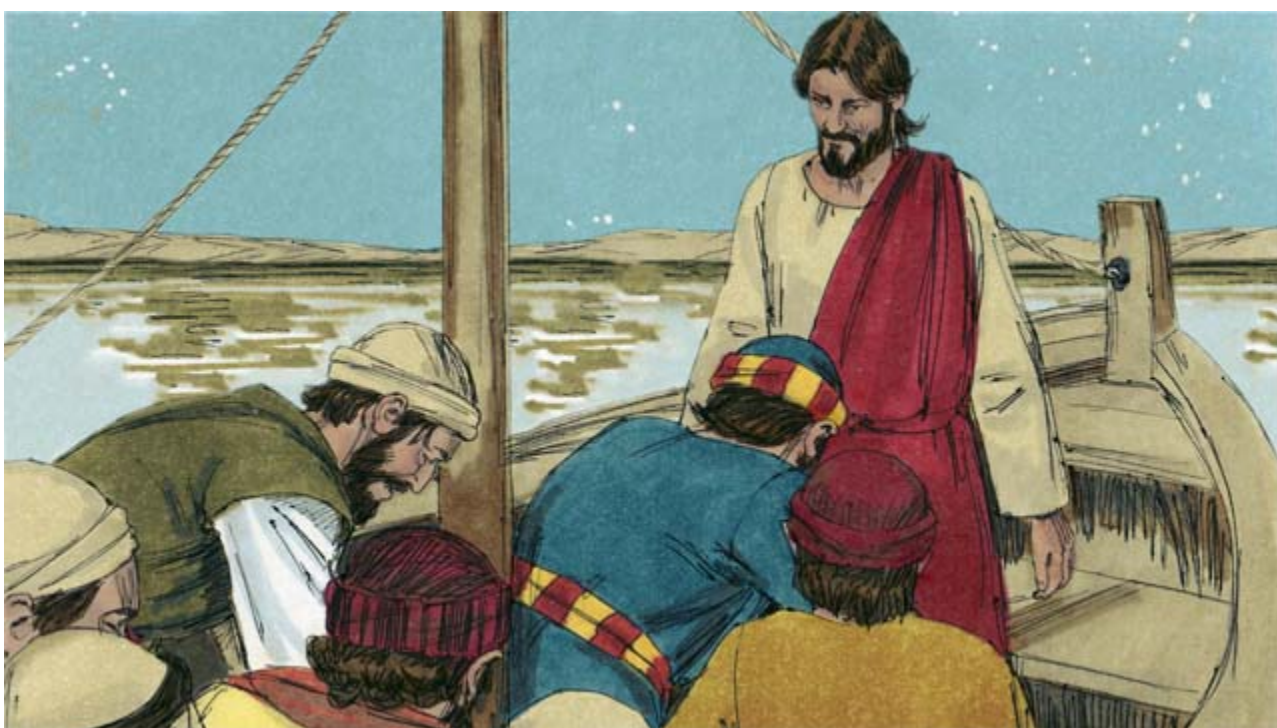
بعد پتروس عیسیٰ ر بُگَیَہ: «سَرورَم! اگہ تو هَسَی، بُفرما تا او اِسَر تہ طرف ب ا م.» عیسیٰ بہ پتروس بُفرمِیہ: «بُرو!»

پس پتری قایق با بوریم یم او سر راہ دیکتہ و عیسیٰ ا ور روونہ ہوا. ولی بعد اینکہ مسافتی کم ر طی هاگردہ، عیسیٰ با رو رو وگاردنیہ و بُلند بلند موج چَش بدوتہ، اونوقت شدید وا ا قدرت ر حس هاگردہ.

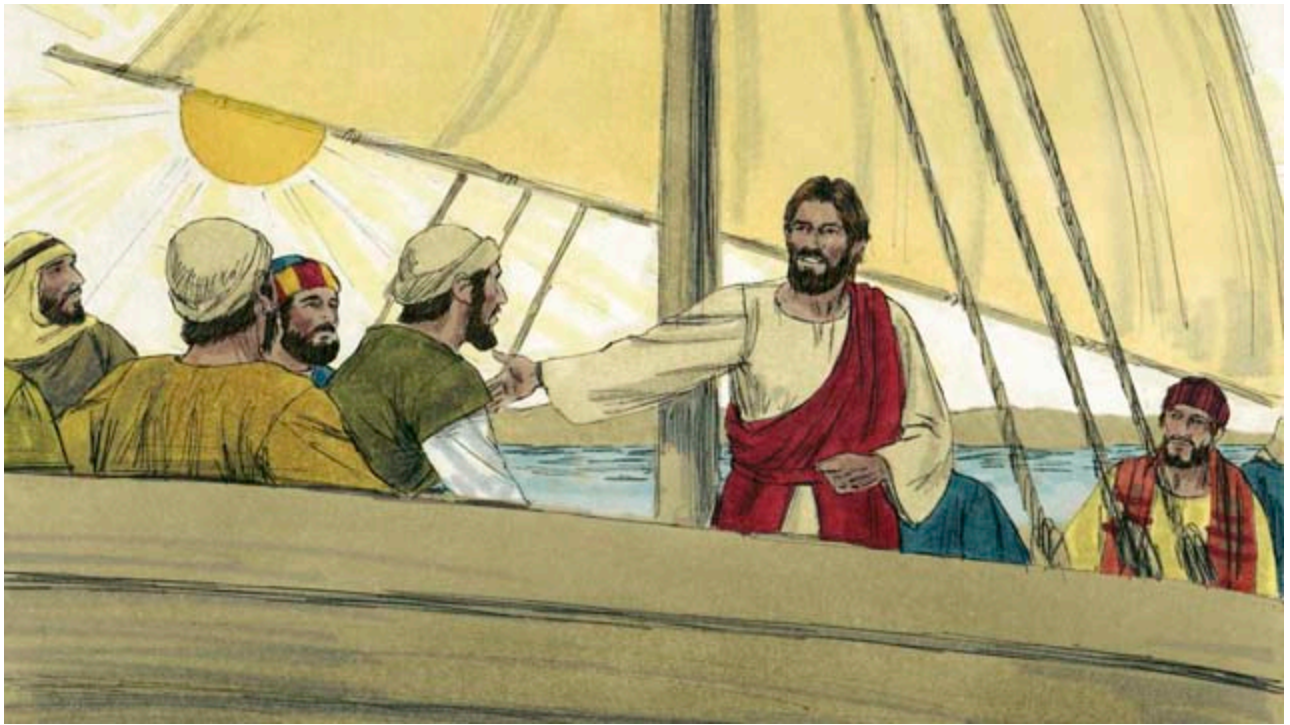
اون زمون پترس ر ترس بگته و در حالی که دوا او دله فرو ميش ا، فریاد بزا: «م سرور مَر نجات هاده!» عیسی به سرعت خوش دس ر دراز هاگرده و او ر بوریم بکشیه. یعد عیسی پترس ر بگته: «ای کم ایمون! چکا به مو اعتماد نکردی تا در آمون بمونی؟»

وقتی پترس و عیسی سوار قایق بونه، وا بسا ا و او آروم بگته. شاگردون که خله تعجب هاگردیه، عیسی ر پرستش هاگردیه و او ر بگینه: «راس راستی تو خدا ا پسیری.»

آسینکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۱۴ آیه‌های ۲۲ تا ۳۳؛ کتاب انجیل مرقس باب ۶ آیه‌های ۴۵ تا ۵۲؛ کتاب انجیل یوحنا
باب ۶ آیه‌های ۱۶ تا ۲۱

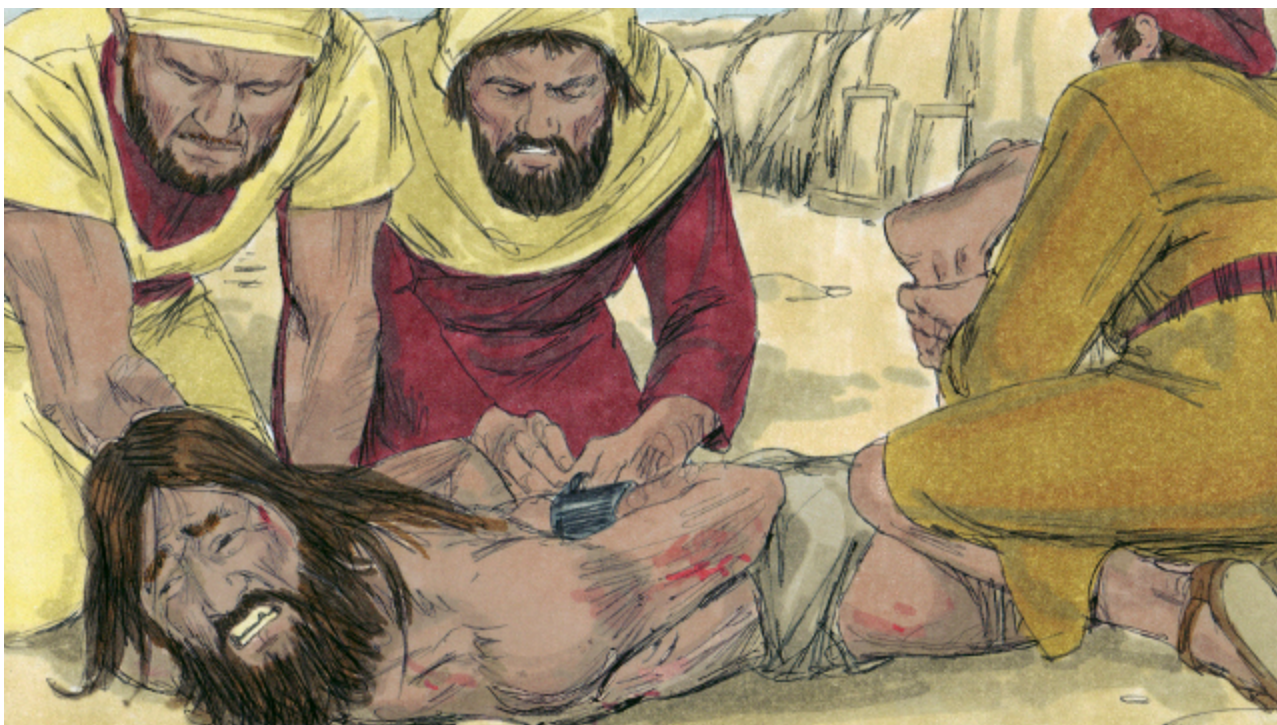
۳۲- عیسیٰ یک مردِ دیو بِز و یک مریض زن رِ شِفا دِنِه

يکروز عیسی و ا شاگردون قایق با پشه اونور دریاچه ، سرزمین جدریان. وقتی برسینه خشکی خوش قایق با بوریم مینه.

مردی اونچه دوا که گرفتار ارواح پلید بوا.

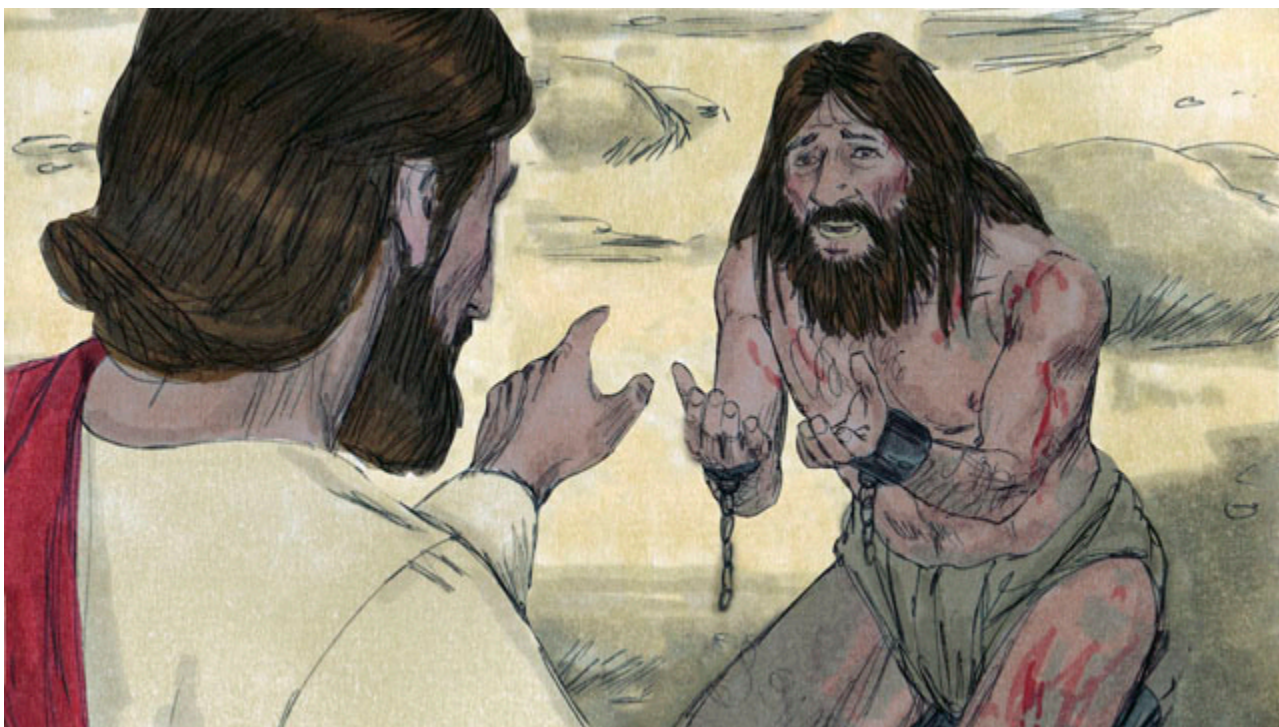
اون مرد آنه قوی ب ا که هیچکی نتونسته او ر رام هاگونه. چند بار او ر زنجیر هاگوردينه، ولی او زنجیر ها ر پاره هامکرده.

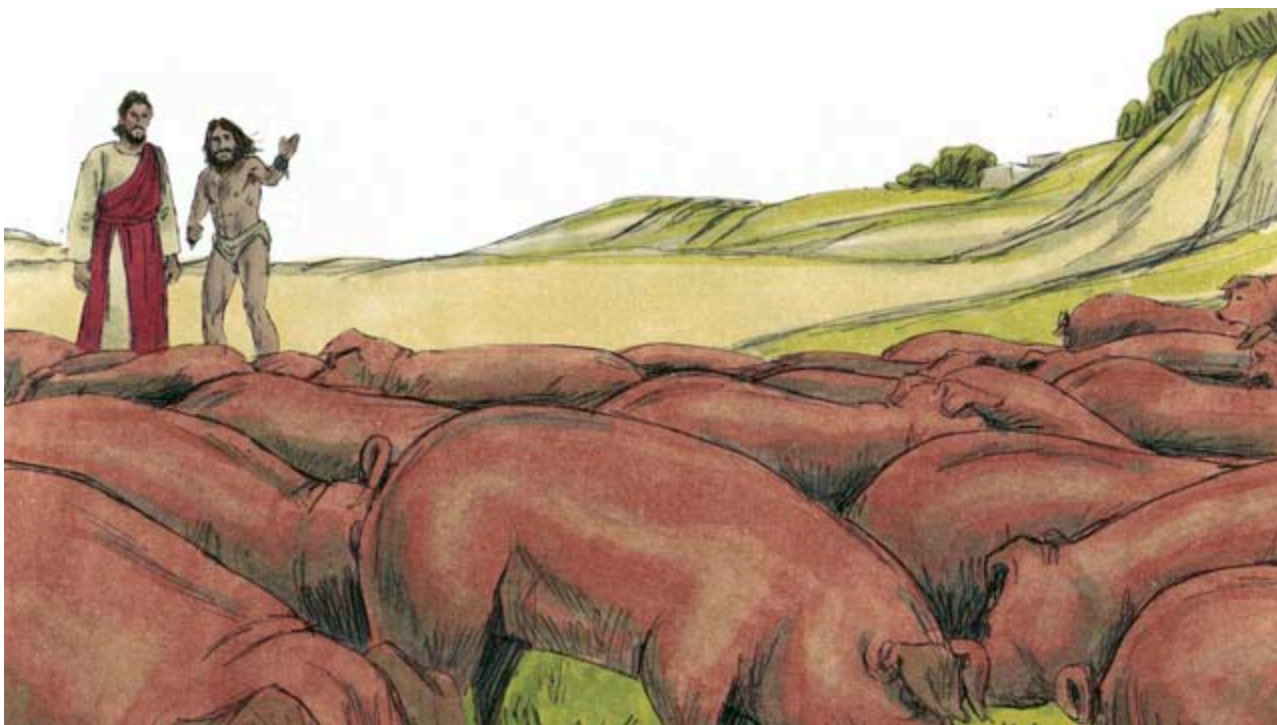
اون مرد اون ناحیه قبرای میون زندگی هامکرده. او شب و روز فریاد مزا و ا تن لباس دینوا و خوشتن ر تژ سنگ با زخمی هامکرده.

وَقَتَّى اَوْ بَشْ اِ عِيسَى اِ پِيش، اِ بَر اِبَر زانو بَزَا. عِيسَى اَوَن دِيوَر دَسْوَ رِ هِدَا: «اين مَرْدَ بَا بُرِيم بُورَو.»

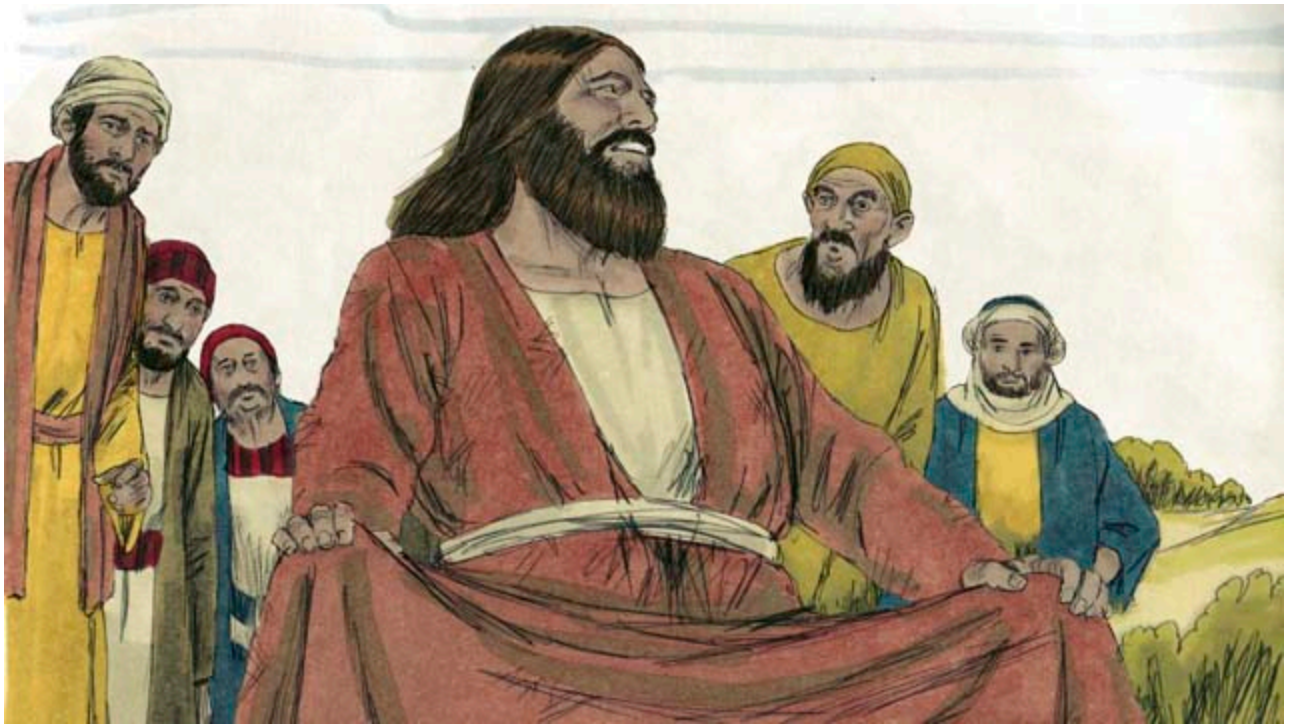
دِيو فَرِياد بِلِنْدِي پِكْشِيه وَ بُگْئِه: «اِ عِيسَى، خدای مَتَعَالِ پَسِير، مو بَا چچی خوانی؟ تو بَا خواهش دَامَه مَرِ عذاب نَدِه!» بعد عِيسَى اِ بَا بُرْسِيَه: «تِ نَوَم چيه؟» او جَوَاب هِدَا: «مِ نَوَم لُزِيون هَسِيَه، چَوَن اِ مَا خَلِه هَسِيَمِي.» (لُزِيون چِنْد هَزَار سِيرَباز اَرَتَش رُوْم دِلِه بَا اِ.)

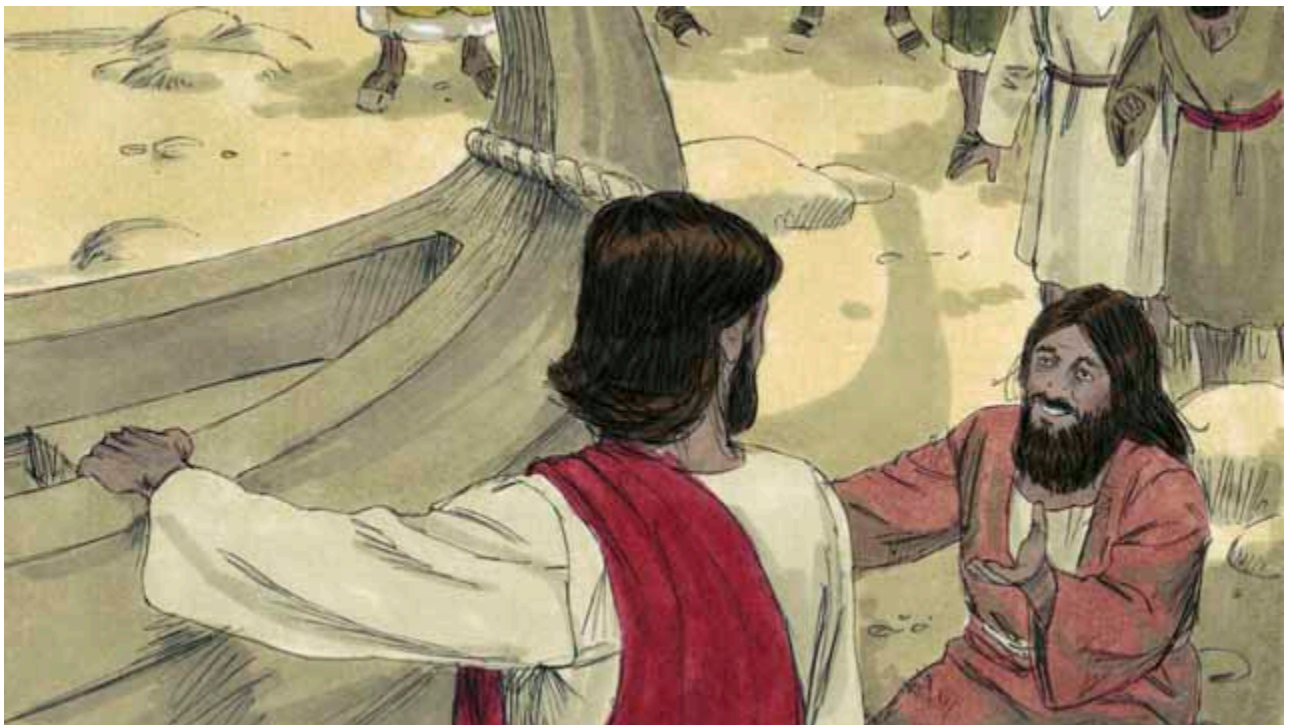
دیوها عیسی با خواهش هاگردینه: «ا ما ر این سرزمین با بؤریم نځنا.» اونجا یک گله خوک تپه بالا دُون چرا هامیکردینه. روح های ناپاک عیسی ر التماس هاگردینه و بځینه: «پس ا ما ر برس خوک ها دله.» عیسی اجازه هداا و بفرمیه: «بشین.»

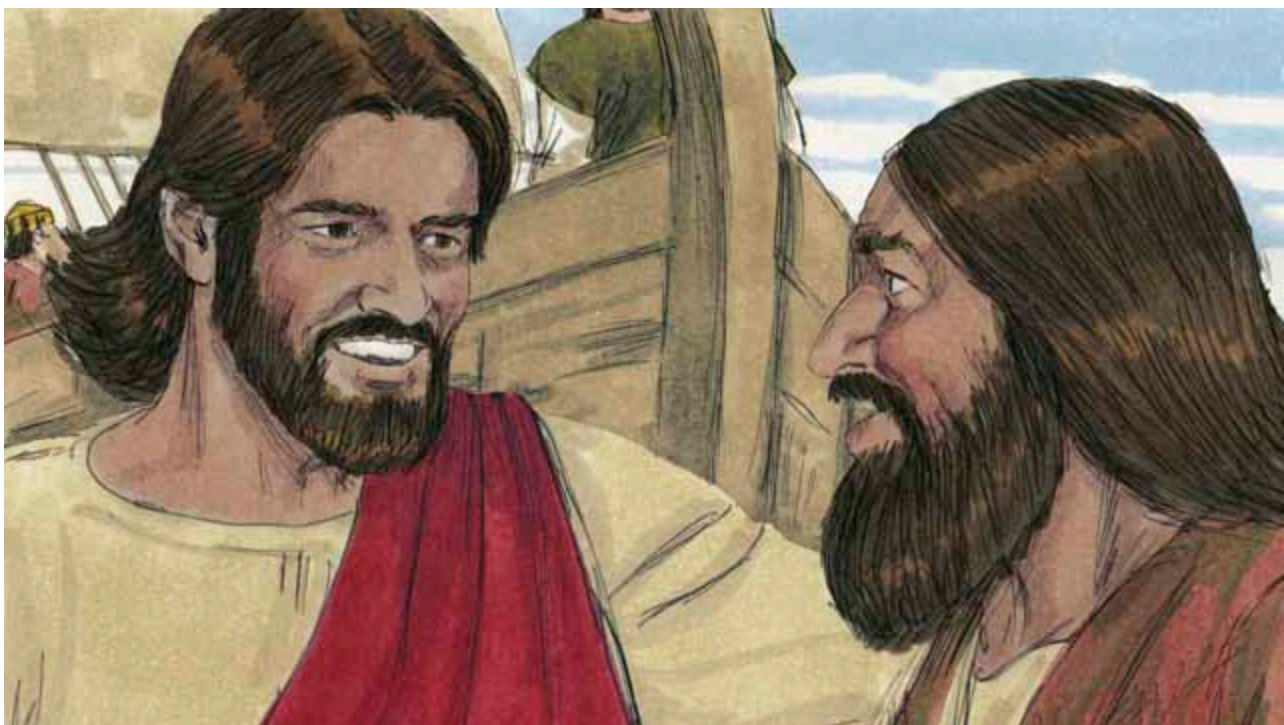
دیوا اون مرد دله بوریم بمن و خوک دله بشین. همه اون خوک ها که نزدیک دو هزار بینه، سرازیری تپه با دریاچه دله دیکتینه و غرق پونه.

خوځبانایي که اون گله‌ها ! نگهداری مکرډینه، اون اتفاق ږ که پدینه شهر طرف دو پدانه و کارایی که عیسی هاگردی ږ مردم ږ خور پدانه. مردم شهر یمې اون مرد دیوبزه ږ پدین که آروم پکته، لباس تن دکرده و عاقل نیشته.

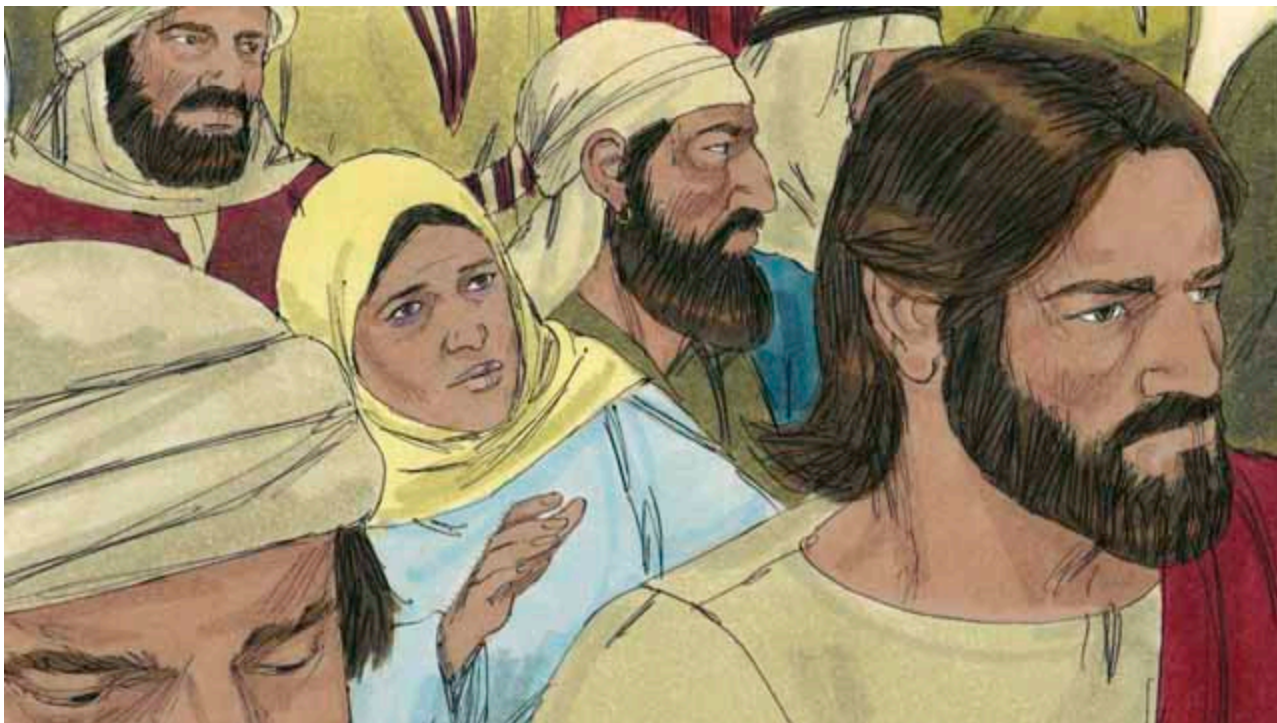
مردم که خله پترسینه، عیسی با پخواستنه اونچه ږ ترک هاگنه. پس عیسی قایق ږ سیوار پوا. ولی اون مردی که قبلأ اسیر دیو ب، عیسی با خواهش هاگردی ! همراه بشه.

ولی عیسیٰ او ر بُگتہ: «وُگُرد خوش خونہ و ہمہ ر بِ او کہ خدا تُو چکُردہ و چتی اِرحمت شامل حال تو بُو!». »

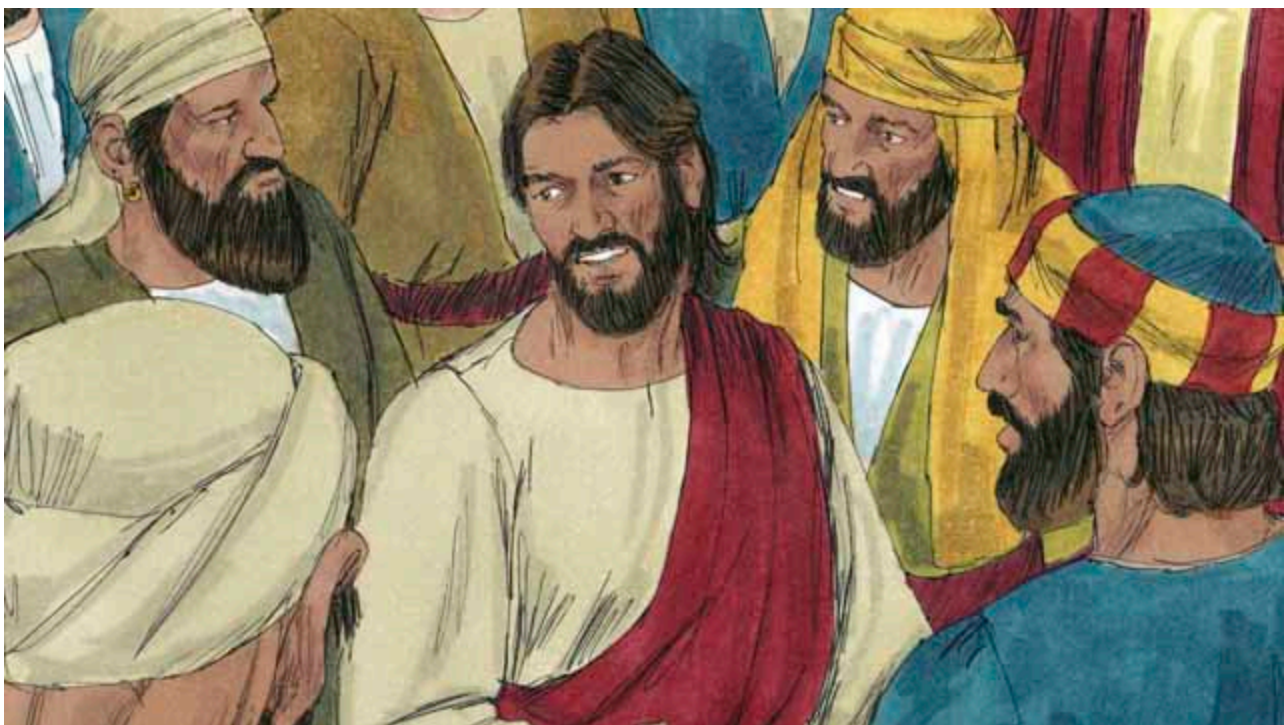
بِنابراین اُون مرد پَش اِبا هرکی برابِر مَو، مُگتہ کہ عیسیٰ اِو چکُردہ. هر کی اِداستان ر مُشنیہ تعجب هامیکُردہ.

عیسی وگړدی اونور دریاچه. بعد پرسیښ به اونجه، ځله ها! دور جمع یون. میون این همه جمعیت، زنی دوا که دوازه سال از خونریزی رنج مۇړده. او خوش همه دارایی ر هزینه هاگرده و دکترا ر هدا، ولی احوال بدتر هم یوا.

او بُشني ب! عیسی ځله از مریضا ر شفا هدا. پس خوش پیش بُگته: «باور دامه اگر فقط عیسی لباس ر لمس هاکنم، مو هم شفا پیدا کوّمه.» اون زن از میون جمعیت خوشین ر برسیښه عیسی پشت و اقبال لمس هاگرده. همینکه عیسی لباس ر لمس هاگرده، ا خونریزی قطع یوا.

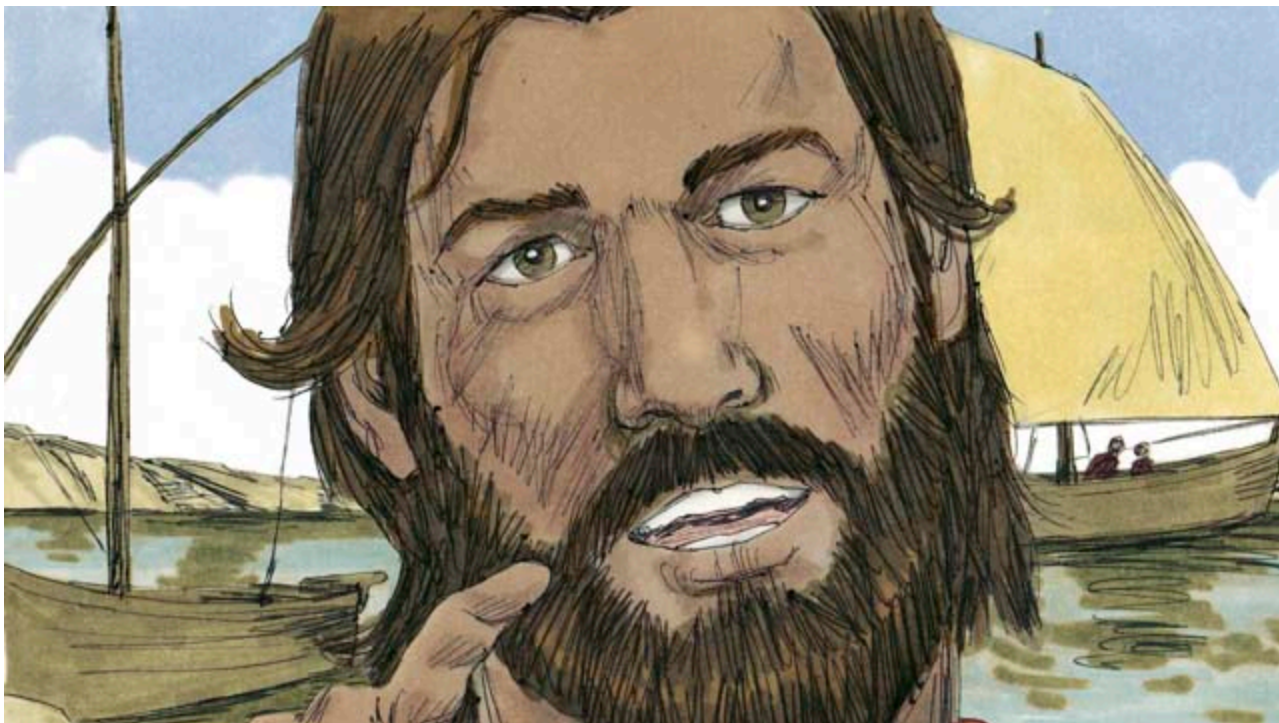
همون وقت عیسی متوجه یو که یک نیرویی ا با خارج یو. پس وگردیه و بُرسِیَه: «کی م لباس ر لمس هاگرده؟» شاگردون جواب هدانیه: «خَلِه از مردم از هر طرف تر فشار مدانیه، چکا پُرسی کی مَر دس بزا؟»

اون زن هَمَنتی که از ترس میلرزیه، عیسی پای جلو زانو بزا. بعد او ر بُگَته چکرده و چتی شفا پیدا هاگرده. عیسی او ر بُگَته: «تِه ایمان تر شفا هدا!! بُشو به سلامت.»

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۸ آیه های ۲۸ تا ۳۴؛ فصل ۹: آیه های ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل لوقا فصل ۸
آیه های ۲۶ تا ۴۸

۳۳- کشاورز قصه

یک روز عیسی دوا دریاچه کنار گروه زیادی از مردم ر تعلیم مِدا. اوشن آئه زیاد بِنه که عیسی جای کافی نداشت که اوشن با صحبت هاگنه. همین خاطر سوار قایقی بوا که او کنار دوا و از اونجه مردم ر تعلیم مِدا.

عیسی این داستان ر مردم و واگو هاگرده: «کشاورزی پکاشتن تیم و بش بوریم. هَمَنتی که تیم ها ر هر طرف مِباشه، یک مقدار بکته راه دله و پرنده ها بَمَن همه ر بُخورینه.»

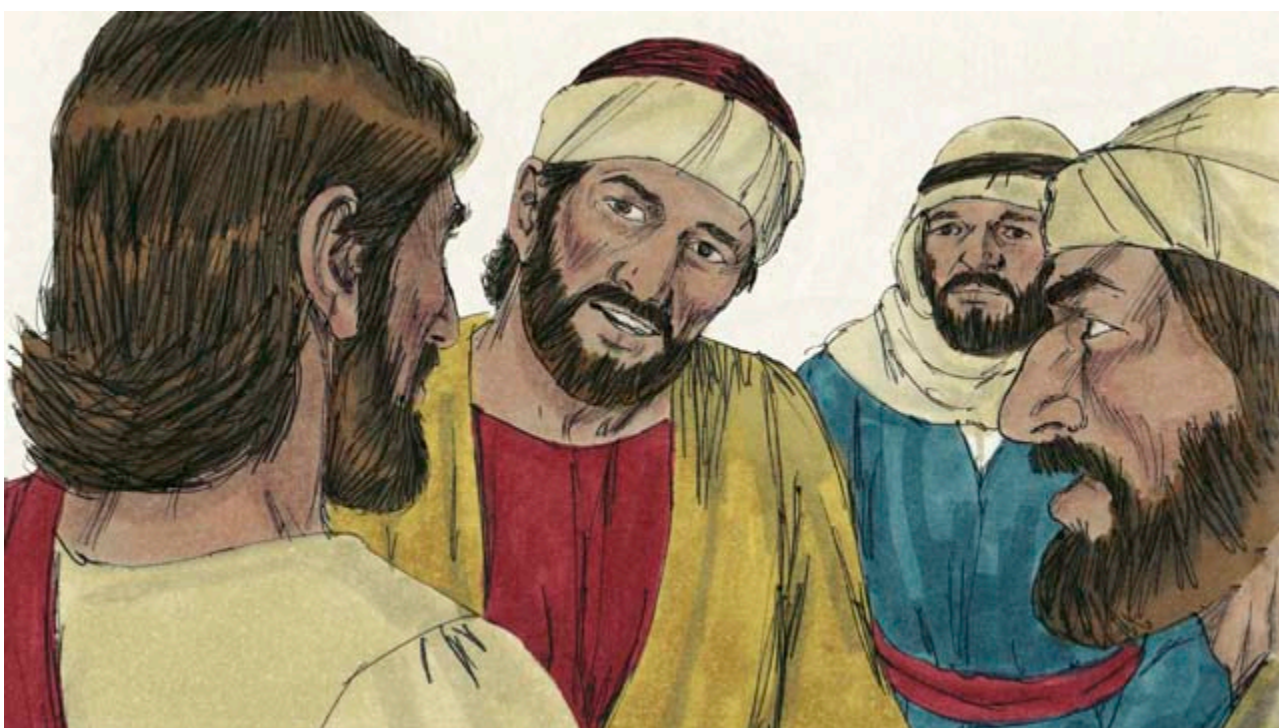
« بعضی سنگلاخ رو بکتنه که ا سر ر کمی خاک دپوشونیه. تیم ها اون کم عمق خاک چر، خله زود جوونه بزا. ولی ا ریشه ها نتونسنه خاک جر فرو بش. بنابراین وقتی آفتاب داغ بتابیه، همه پسونته و از بین بشنه.»

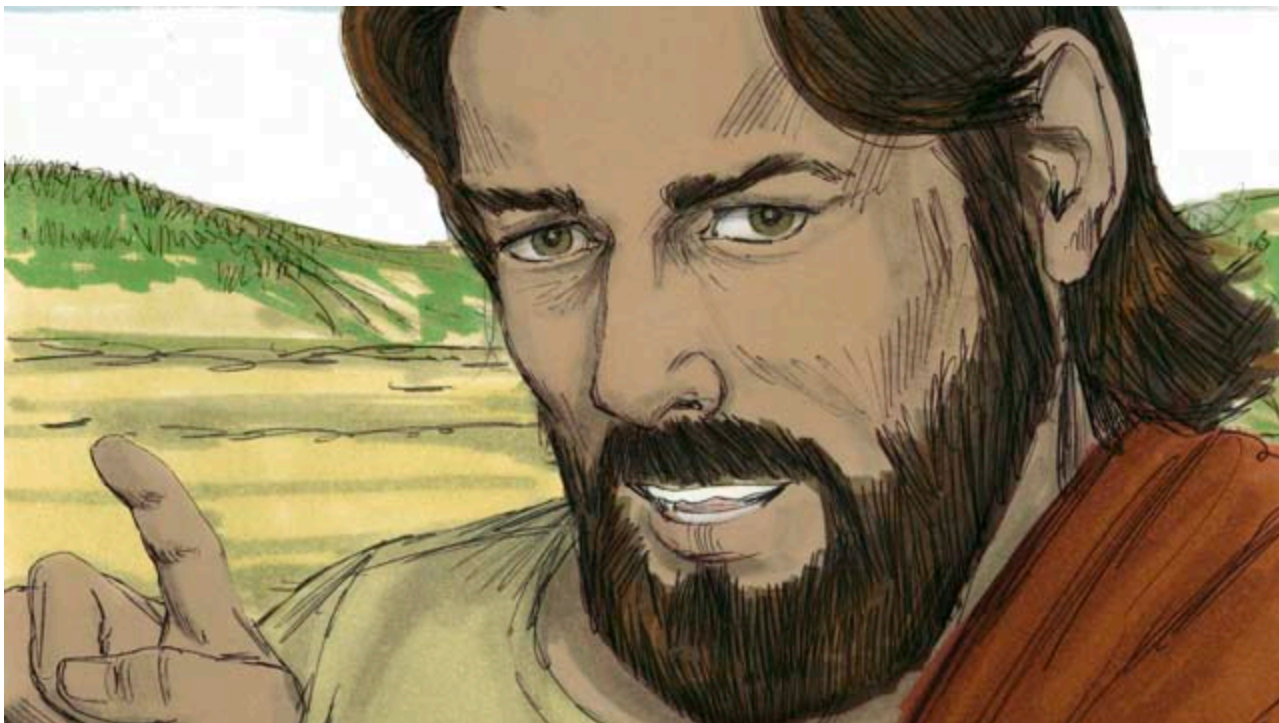
«بعضی از تیم ها خار میون دپاتیه. تیم ها با خارها با هم رشد هاگردنه و ساقه های تازه گیاه خار فشار چر از بین بشنه و هیچ محصولی ندانه.»

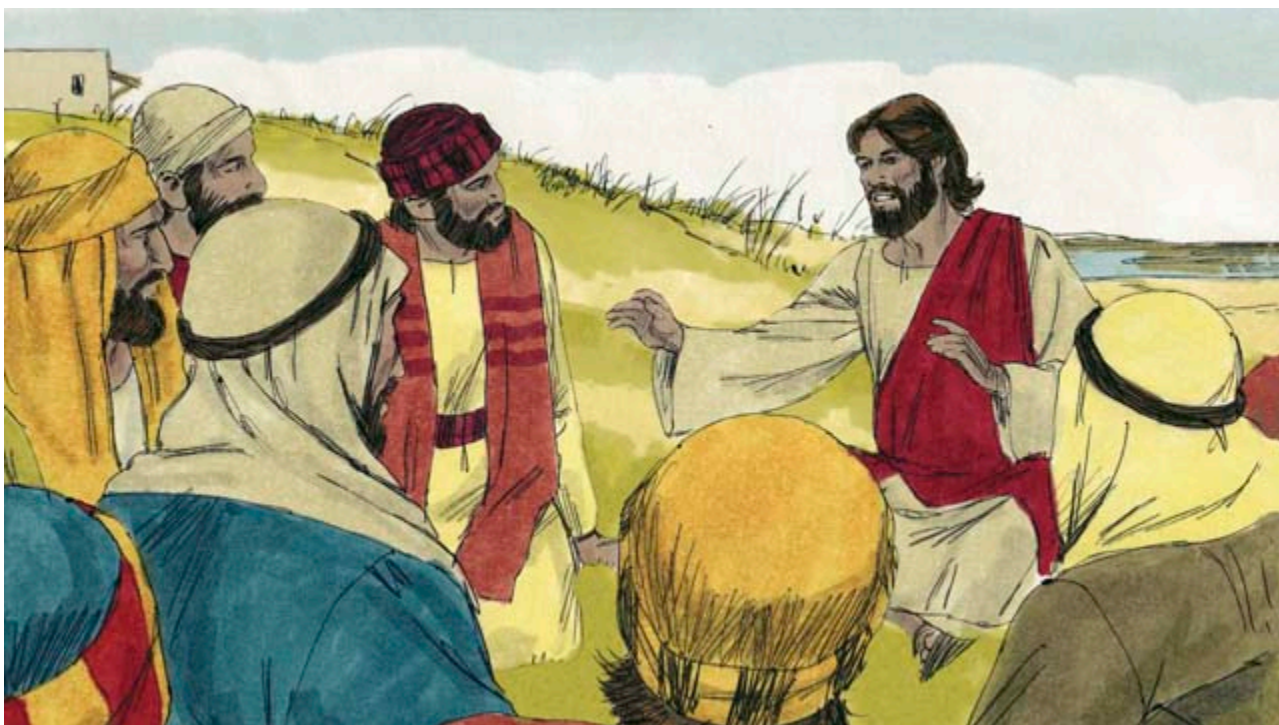
«بعضی از تیم ها خاک خوب رو بکتنه و هر تیم با سی، شصت و حتی صد پراپر بار یم !. هر کی خوانه خدا ر اطاعت هاکنه، م سُننا ر گوش هاده.»

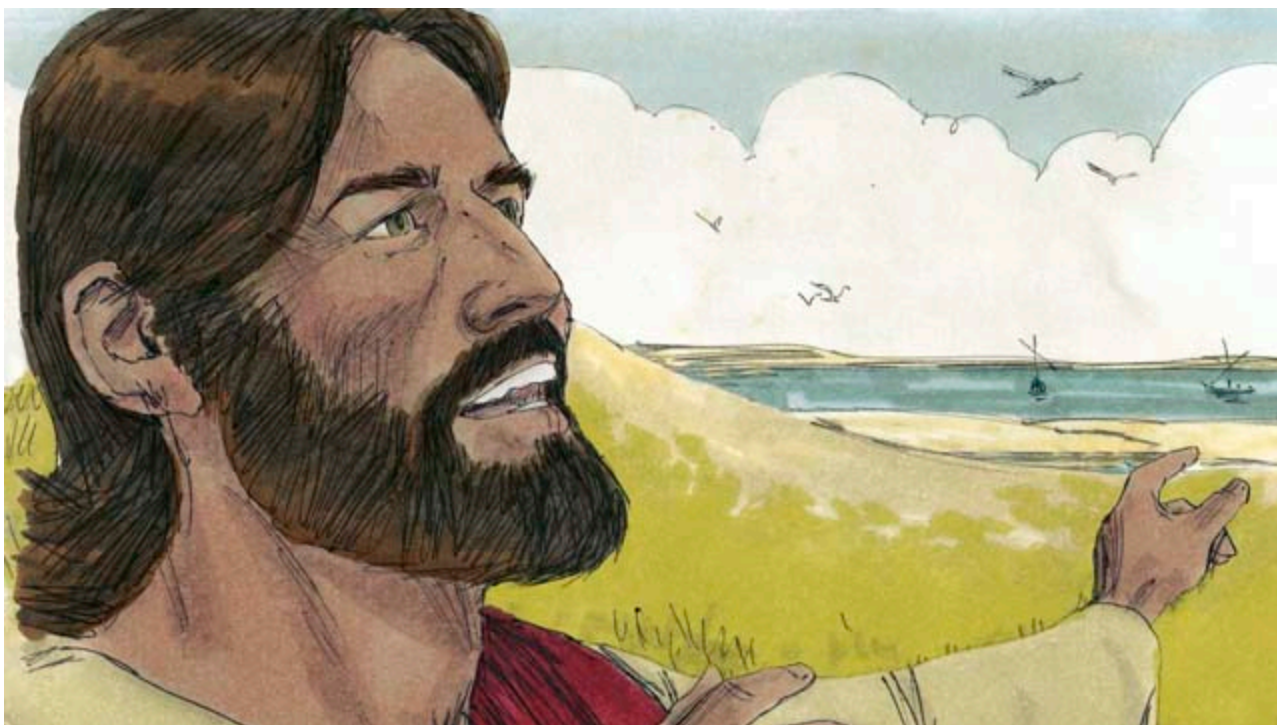
شاگردون از بُشپین این داستان گنج پونه. بعد عیسی اونا ر هنتی توضیح هدا! : «تیم، گلوم خدا !. گذرگاه، فردی هَسِه که کلوم خدا ر اُشنونه، ولی اون ر درک نکونه و شیطون کلوم ر ا با دزدی هاگونه. در واقع شیطون نلنه او کلوم خدا ر درک هاگونه.»

«زمین سنگی، آدمی هَسَبه که پیغوم خدا ر اشنونه، و اون ر با خوشحالی قبول هاگونه، ولی سختی‌های وقت یا وقتی مردم او ر ادیت هاگونه، خدا! با روگردون پونه. بعبارتی او از اعتماد به خدا دست گیرنه.»

«زمینی که از خار دپوشونیه، کسی هَسَبه که پیغوم ر اشنونه، ولی دلواپسی‌های زندگی و! دلبسته پون به پول و بدست بیوردن چیزهای زیاد، بعد مُدَّت کوتاهی او ر از عشق بُورزین به خدا جلوگیری هاگونه. دیگه نتونه طبق اونچه که کلوم خدا یاد پِگَنه خدا ر راضی هاگونه. او مثل گَنم‌های خوشه‌ای هَسَبه که بار نَدِنه.»

«ولی زمین خوب، کسی هست که خدا پیغمبر آشنونه، باور هاکونه و حاصل دینه.»

آسیکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۱۳ آیه های ۱۸ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۴: آیه های ۱۳ تا ۲۰؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۴ تا ۱۵

۳۶- عیسی مثلهای دیگری تعلیم دینه

عیسی خَله داستان‌های زیاد دیگری درباره پادشاهی خدا مُگوته. مثلاً هنتی مُگتِه: «پادشاهی خدا مثل خردل دانه هَسِه که یکنفر خوش مزرعه دِلِه پکاشته. شَما خَله خوب دوئنی که خردب دونه خوردترین دونه‌ها هَسِه.»

«با این وجود وقتی خردل دونه رشد هاکونه، از تموم گیاهای دیگر باغ مهین تر بونه. آیه که پرنده‌ها شاخه میون دِلِه استراجت هاکوئه.

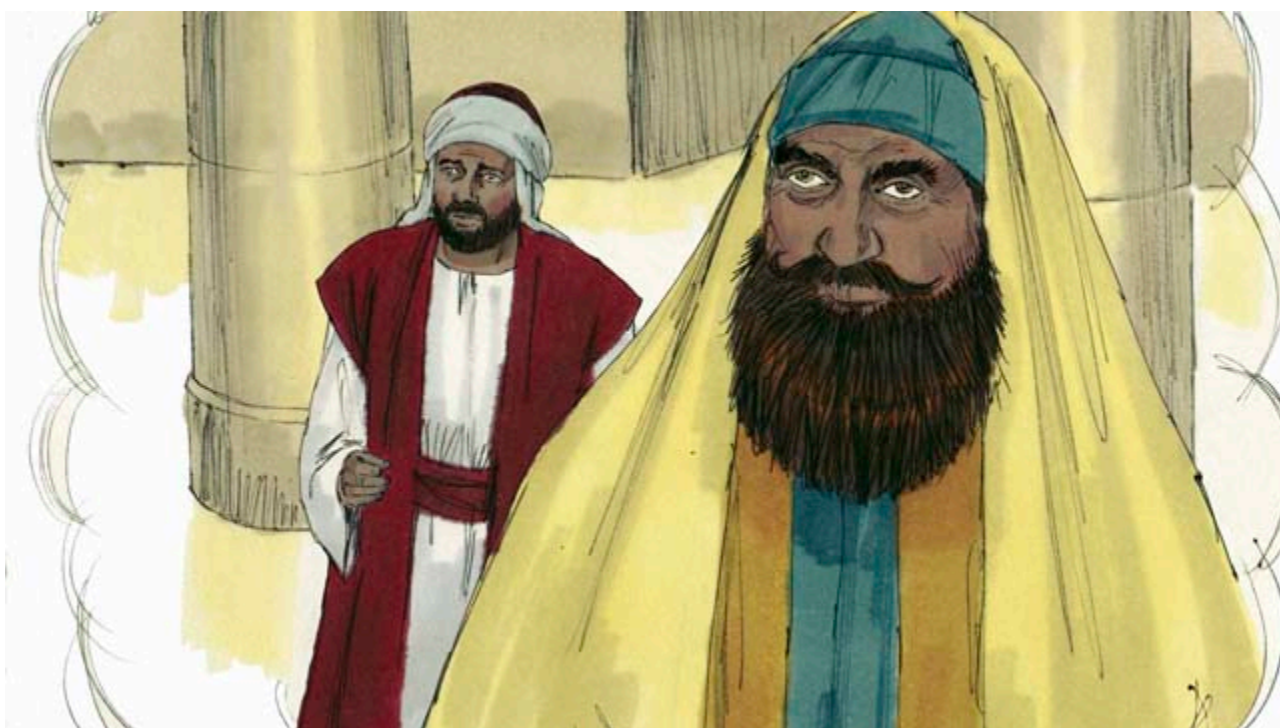
عیسی داستان دیگه‌ای بیان هاگردیه و بُگته: «پادشاهی خدا مثل خمیرمایه ای هسه که زنی اون ر با آرد قاطی هاگونه تا تموم خمیر دله پخش بو.

«پادشاهی خدا مثل گنجی هسه که یکنفر اون ر مزرعه دله قایم هاگردیه ب! یکنفر دیگه اون ر پیدا هاگردیه و دواره خاک چر پنهنون هاگردیه و از دُوق پش! و هرچی داشته برته تا پول کافی بدست بیوره و اون مزرعه ای که گنج! دله دوا ر بخره.»

«پادشاهی خدا مثل یک قشنگ مروارید خله گرون بها هسته که تاجری اون مروارید ر پیدا هاگرده و هرچه داشته پرتیه تا با پول اون ر بخره.»

اونچه گسایی تونه که فکر هامیکردنه بخاطر خار کاراشون قبول پونه خداوند هسته. اونا دیگرون ر که خار کارا میکردنه خوار هامیکردنه. پس عیسی اوئینو این داستان ر تعریف هاگرده: «دو نفر پشینہ معبد تا دعا هاکنن. یکی از اونا رهبر مذهبی و دیگری باجگیر ب.ا.»

«رهبر مذهبی بسا! و هنتی دعا هاگردید: «خدایا تر شکر هاکویمه که مثل مردم دیگه، گناهکار، دُز، سَیمکار، فاسد و حتی! واری باج گیر نیمه.»

«هفته دو بار روزه گیریمه و از همه پول و درآمدی که به دست آوریمه، یک دهم ر تر دیمه.»

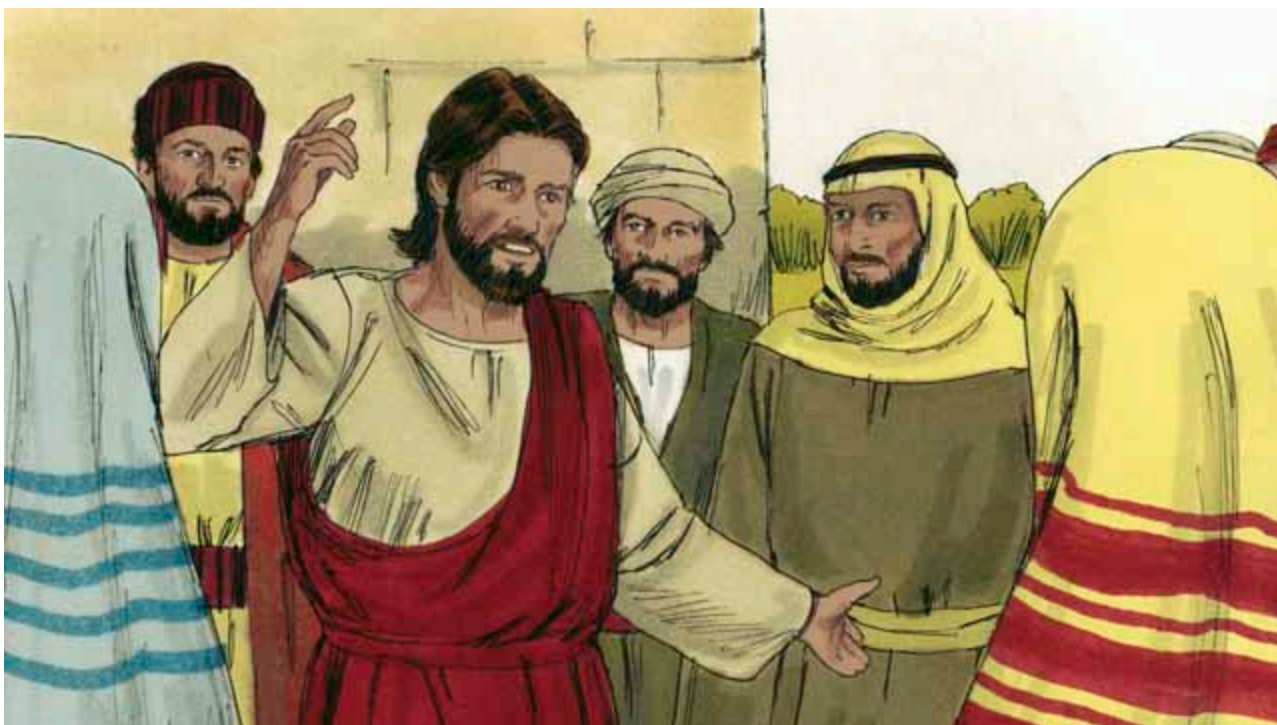
«ولی اون باجگیر از اون رهبر مذهبی دورتر پستال و دعا! وقت حتی خوش سر ر به طرف آسمون بُلند نکرده، بلکه با مشت خوش سینه ر بزا، بُگتِه: «خدایا مو با رحم هاگون، چون مو گناهکارمه.»

دُواره عیسی ادامه هدا: «حقیقت ر شمار گُتِه؛ خدا اون باجگیر دعا ر بُشنیه و او ر عادل بُشنیه و او ر عادل بُخونیه. خدا هر کی ر که خود خواه بُو پست هاگونه و هر کی که خویش ر اُفتاده هاگونه سربلند هاگونه.»

آسنکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه‌های ۳۱ تا ۴۶؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه‌های ۲۶ تا ۳۴؛ انجیل لوقا فصل ۱۳ آیه‌های ۱۸ تا ۲۱؛ فصل ۱۸ آیه‌های ۹ تا ۱۴

۳۵- دلسوزِ پر

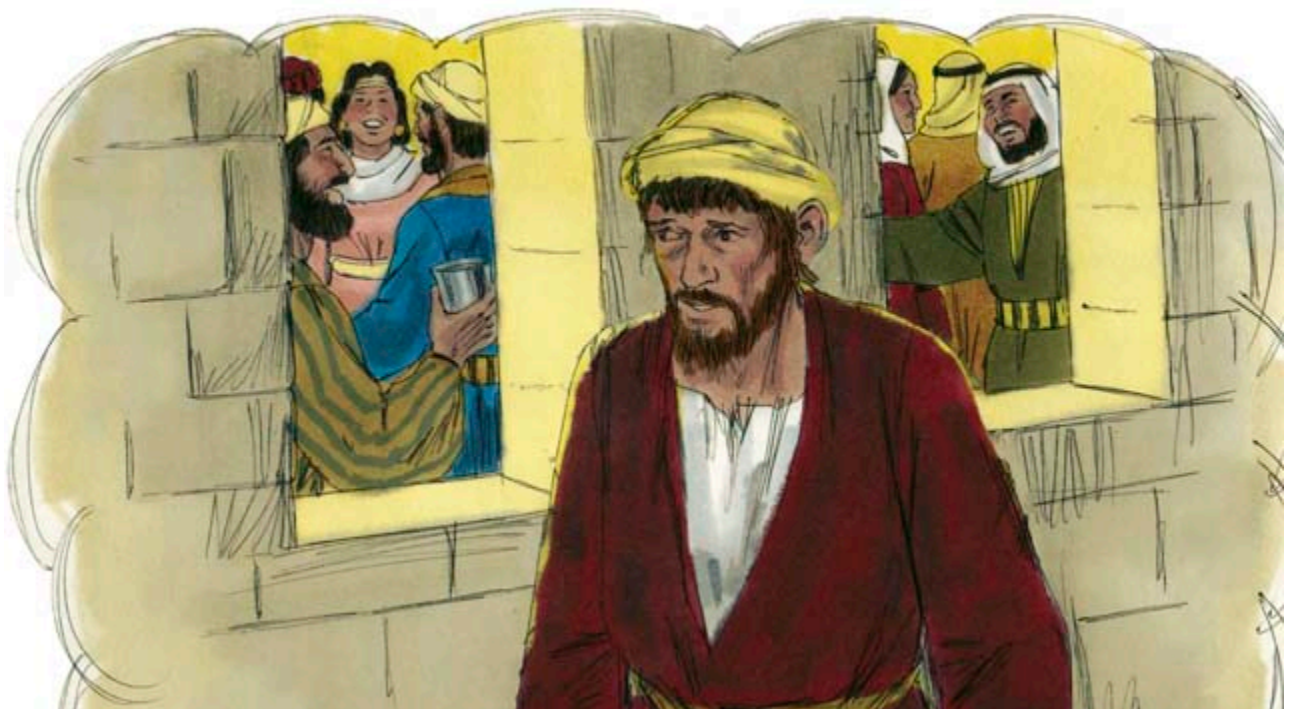
یک روز عیسی خُله از مردم ر که ا دور جمع بونه تا ا با بُشنوان، تعلیم مدالا. ویشتر اونا باجگیرا و سائره مردُمونی بِنه که مَنخاسَنه موسی شریعت ر اطاعت هاکونن.

اما رهبرای مذهبی که اونچه دَوْنه، مدینه که عیسی چتی گناهکارا ا با مثل رُفقای صمیمی رفتار هاکونه. پس همدیگه ر مُکَنینه که عیسی کار اشتباهی هاکونه. وقتی عیسی اوْشینه حرف ها ر بُشنیه، این داستان ر اوْشینو بازگو هاگردِه.

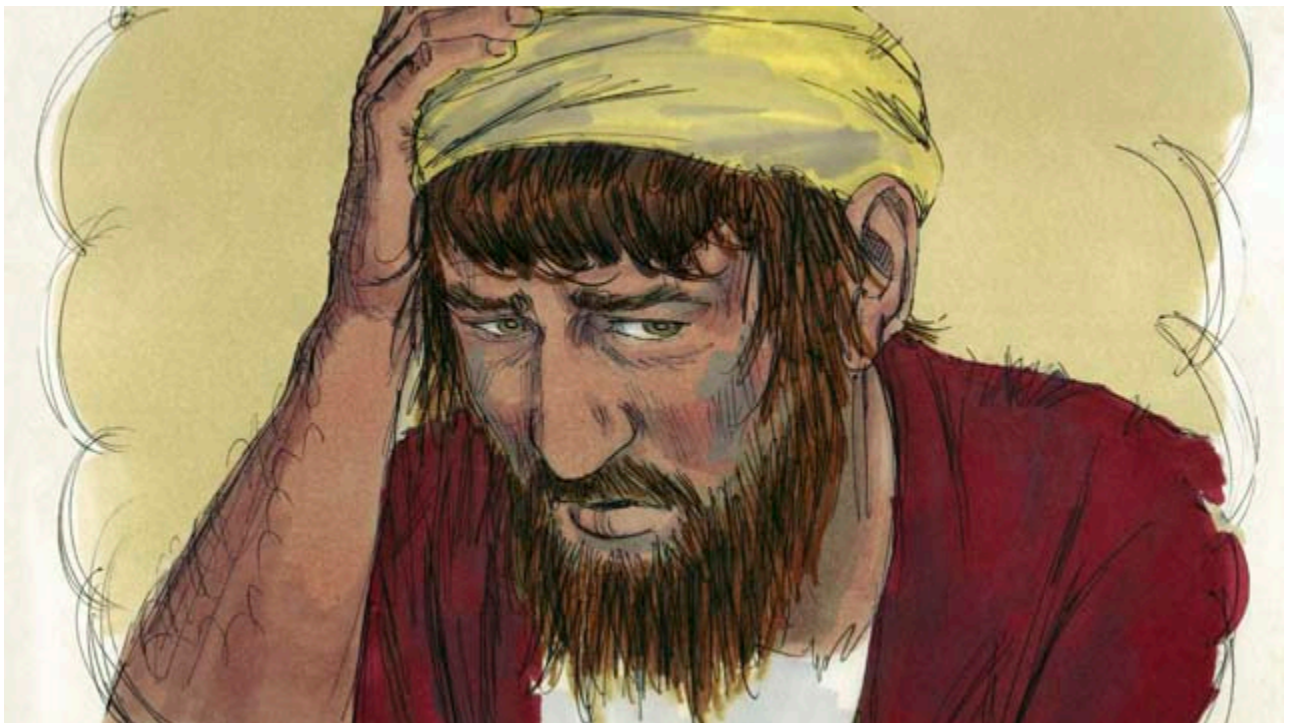
«یک مردی ب! که دو تا پسر داشته. یک روز خورده پسر خوش پر بُگَته: «پر، مو خوش ارث ر الان مروانه!» بنایراین پر! سهم خوش دارایی با هدا.»

خِله نگذشته که پسرک هرچی داشته جمع هاگریده و پش! خله سرزمین دوری و اونچه بازندگی گناه آلود همه ر بر باد هدا.

خَلِه نځدشته اونجه ای که اون پسر دوا قحطی شدیدی پوړ او دیگر خرید خوراک و پولی نداشت. بنابرین تنها کاری که ا دس بریم ا یعنی چرا بُورډن خوک‌ها مشغول پوړ او آبه درمونده و و و شنباب ا خوک‌ها ا غذا با خوشتن ر سر هامیکړده.

آخرسر یک روز پسرک خوشتن پیش بُگڼه: «مو اینچه چگمِه؟ همه خدمتکارای م پر غذا فراوون بخورینو داڼه و مو اینچه و شنایی با میرمه. پس نزد خوش پر وگردمه و ا با خوامه یکی از خدمتکارا او پوم.»

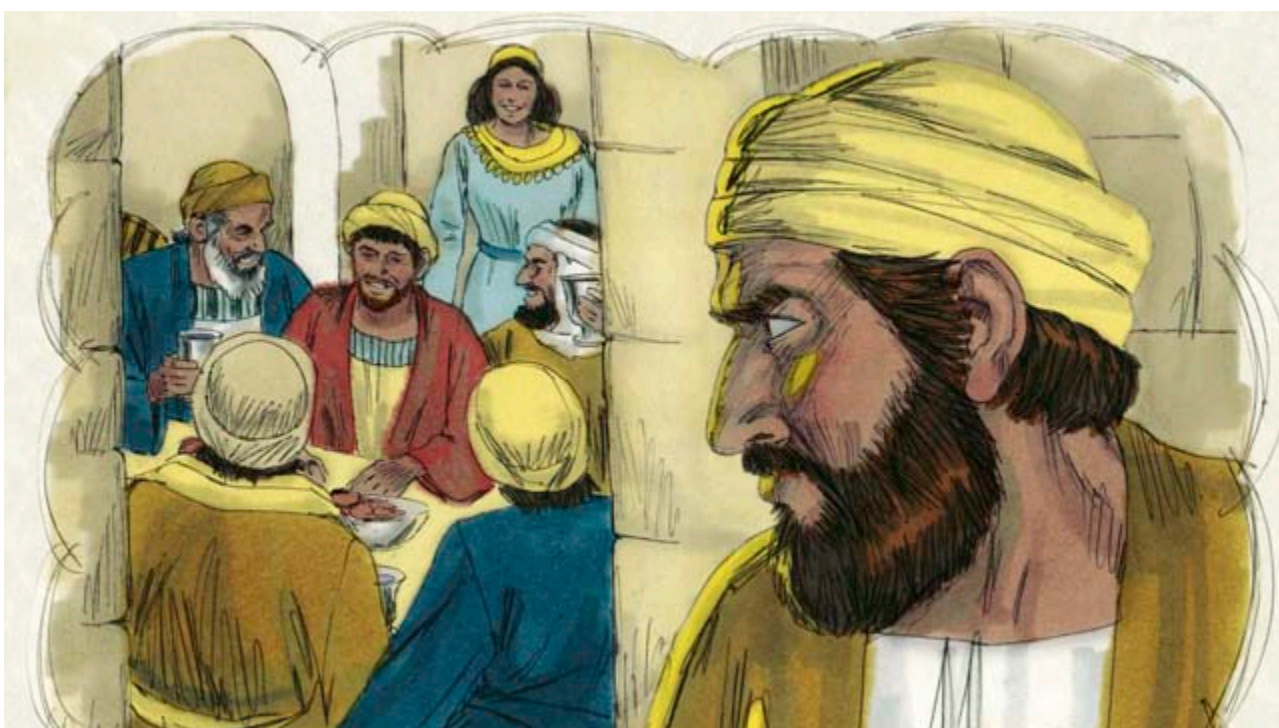
پس را دیکته خوش پر خونه طرف. هنوز خوش پر خونه با دور ب ا که ا پر او ر بدیه و ا دل که حال با بسوته و دو به دو بش ا ا طرف،
او ر گشیه بگته و او ر خوش هداا.

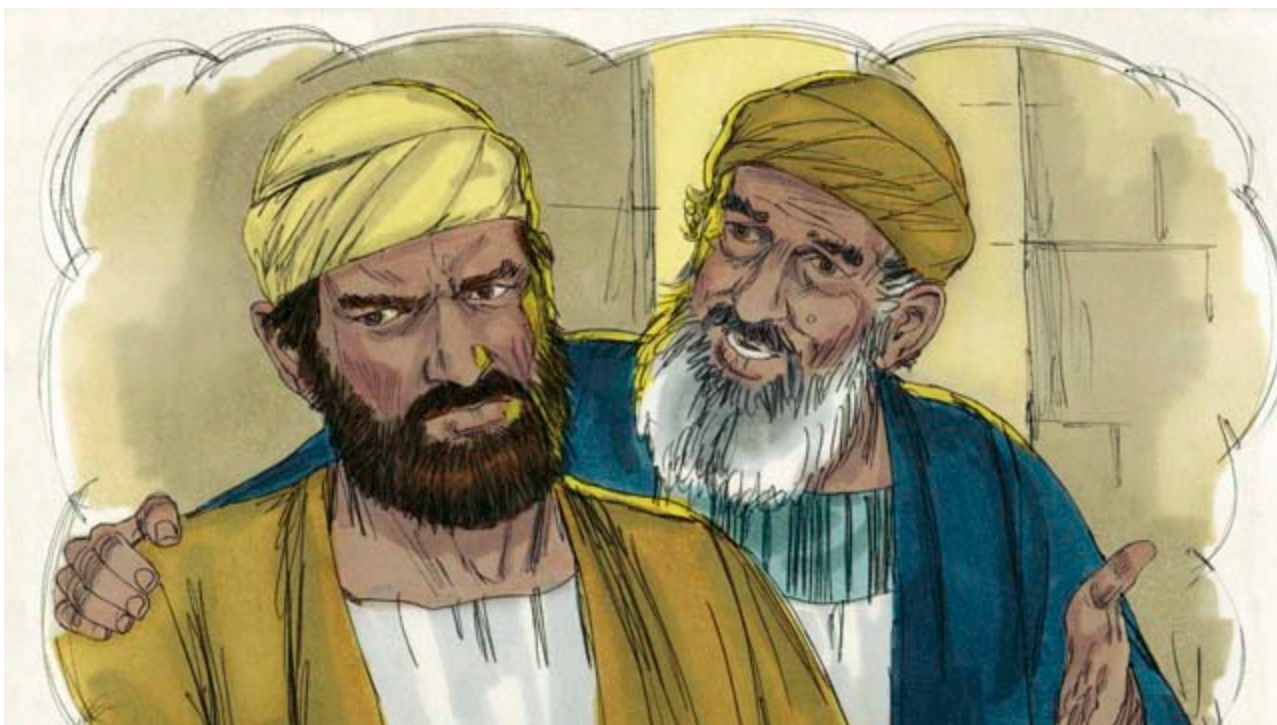
پسر خوش پر ر بگته: «پر، مو نسبت به تو و خدا گناه ها کردیم و دیگه لیاقت ندایم ته پسر بوم.»

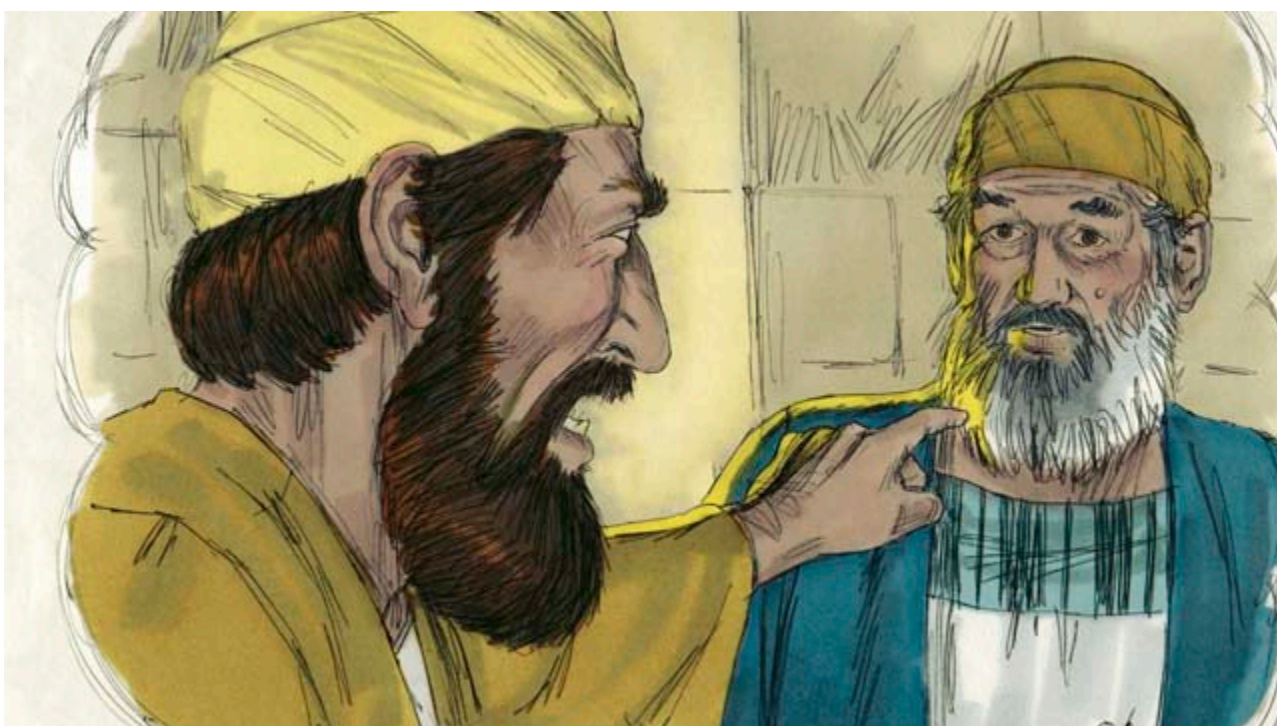
ام! پر یکی از خدمتکارا ر بُگته: «دُو بدن و بهترین جومه ر خونه با بیورن ومه پسر تن هاکنون. ا دس انگشتر و ا لنگ کفش دکونین و چاق گوگزا بیورن سر بزنین تا جشن بیریم و شادی هاکنیم. چون م این پسر، بُمرده ب ا و اسا زئه بوا. گم یوب ا و اسا او ر پیدا ها کردمه.

پس، همه اونا جشن مهینی بگتیه. خله نگذشته ب ا که مهین پسر که دوا مزرعه کار هامکرده و ومیگردیه خونه، رقص و آواز صدا ر بُشنیه و گنجکاو بوا چه اتفاقی دگته.

وقتی مهین پسر بُهمیه پسرک خونه وگِردیه و این جشن ر بگتیه، عصبانی بوا و منخواسه خونه ب. ا. ا پر یم ا بوریم و ا خواهش هاگرده وگرده خونه و مهمونی شرکت هاگنیه، اما او خوش پر خواسه ر قبول نکرده.

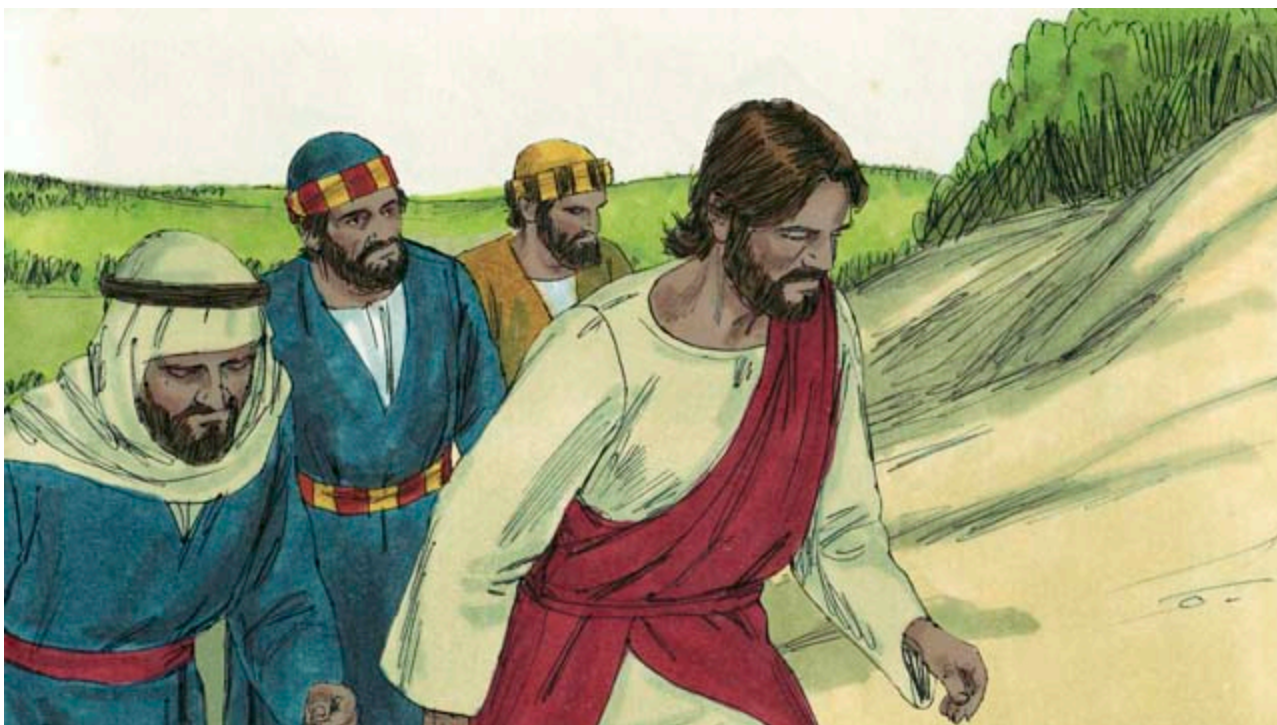
مهین پسر خوش پر بُگتیه: «این همه سال تر با وفاداری خدمت هاگردیمه! هیچوقت ته فرمون ر سرپیچی نکریمه و این همه وقت، مَر حتی یک بزغاله مَر ندایی که مو خوش دوسا با جشن بیرُم. ولی این ته پسر ته ثروت ر خوش گناه آلود را تَلَف هاگرده و اِسا که وگِردیه خونه بهترین چاق گو گِزا ر او سر بُوری تا جشن بر پا هاگنی.»

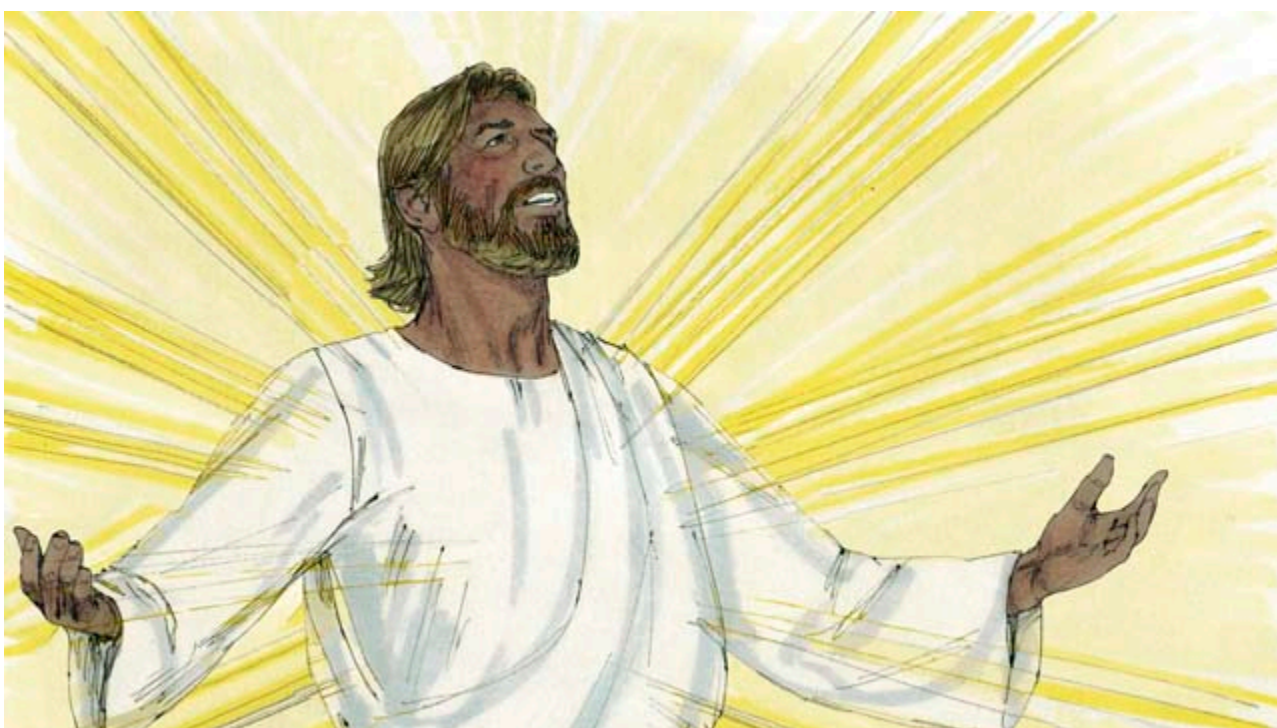
ا پر جواب هدا: «پیر تو همیشه م کنار دوی و مو هرچه دامه ته هسه. ولی الان بهترین کار اینه جشن بیریم و خوشحالی هاکنیم، چون ته برار بُمرده ب ا و زئه بوا و گم بو ب ا و پیدا بوا.»

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل لوقا فصل ۱۵ آیه های ۱۱ تا ۳۲

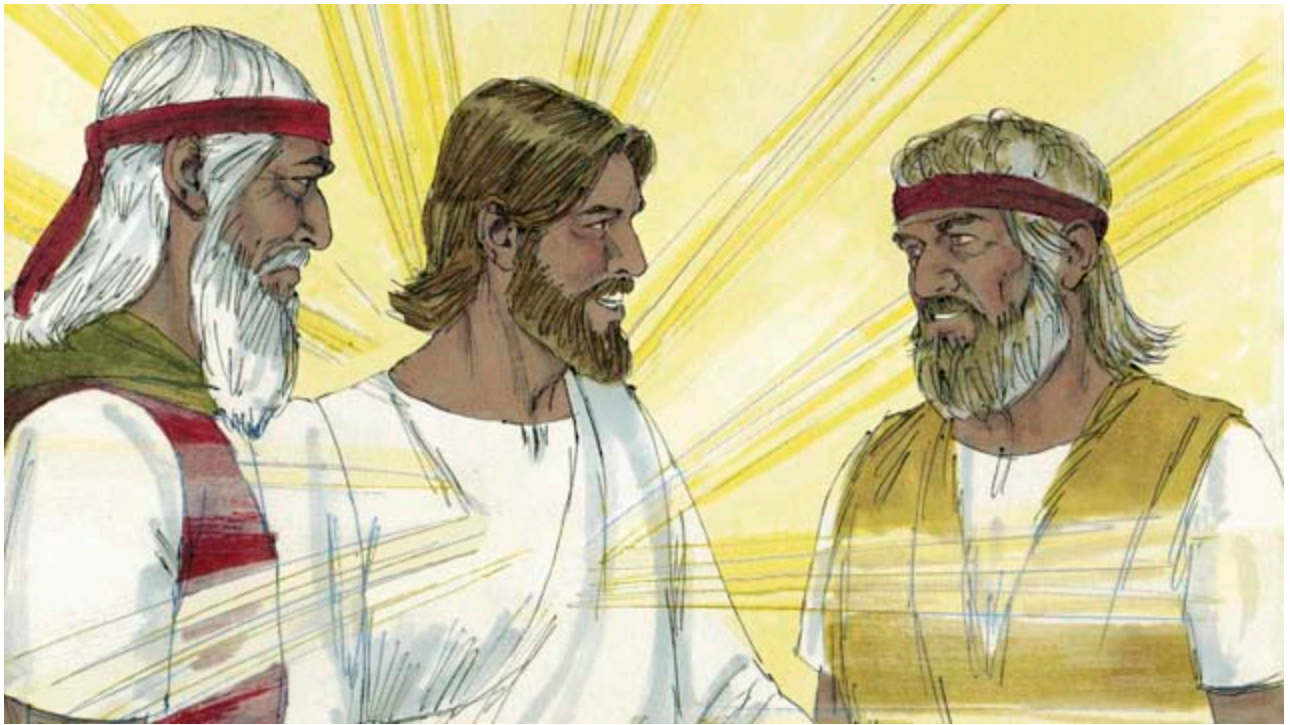
۳۶- تغییر قیافه عیسی

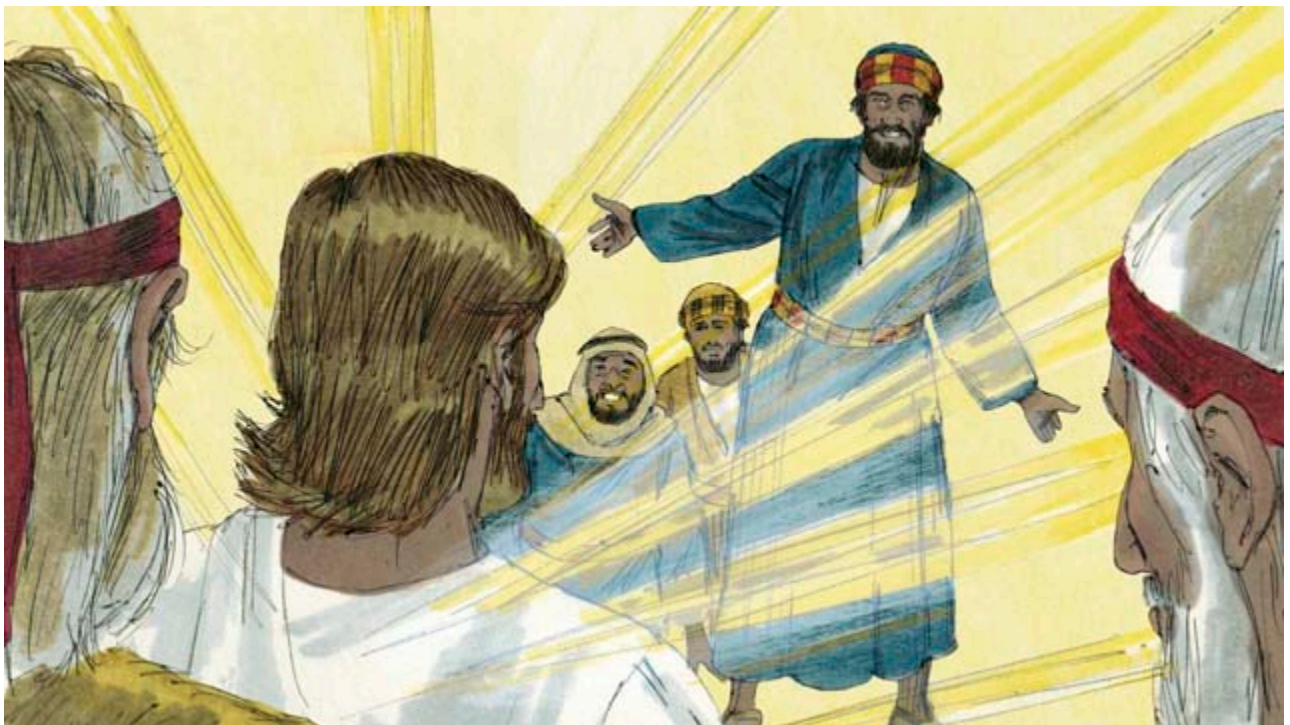
یک روز عیسی سُن تا از خوش شاگردون یعنی پطرس، یعقوب و یوحنا ر بِگِئِه پَش اِ یِلَن کوه سر تا با همدیگه دعا هاکنن. (یوحناپی که عیسی ر تعمید هدا، یکی دیگه ب اِ).

دعا وقت، عیسی صورت خورشید واری روشن بوا و اِ لباس نورواری اسپه بوا. هنتی اسپه بوا که زمین سر اِ واری پیدا مَنوا.

اونوقت موسی و ایلیا نبی ظاهر پون. این مردمون، صدها سال پیش از این جریان زمین سر زندگی هامیکردنه. اونا عیسی با در مورد ا بوموردن که خله زود اورشلیم دله پیش مم ا، صحبت هامیکردنه.

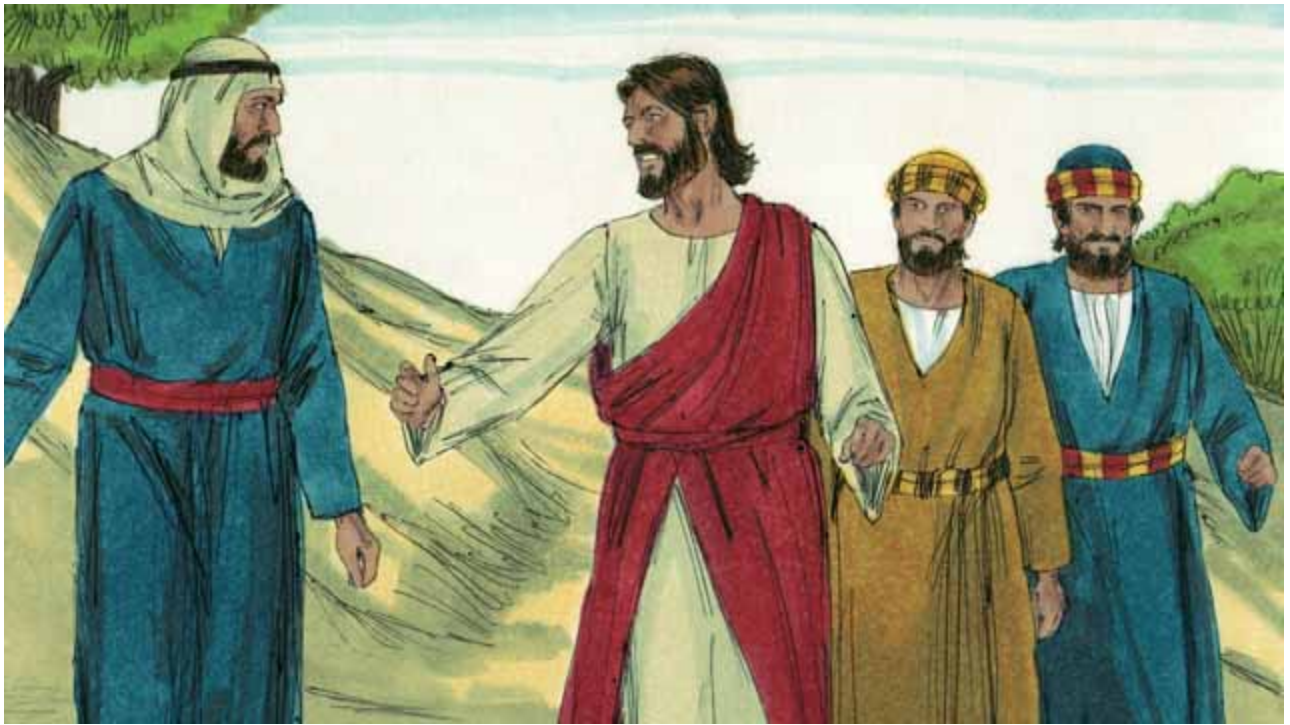
وقتی موسی و ایلیا عیسی با حرف مزینه، پترس عیسی ر بُگته: «چئه خوبه ا ما اینجه درمی. اجازه هاید س تا سایبون بسازیم ؛ یکی تو، یکی موسی و یکی هم ایلیا و.» پترس ندونسته چه چی گونه.

هنوز پترس حرف تموم نوا که ابری روشن یم ا پایین و اوشن دور بگته و ندایی ا دله در یم ا که: «این م عزیز پسر هسه که ا باراضیمه. ا حرف ر گوش هاین.» س تا شاگرد ترو پکته زمین.

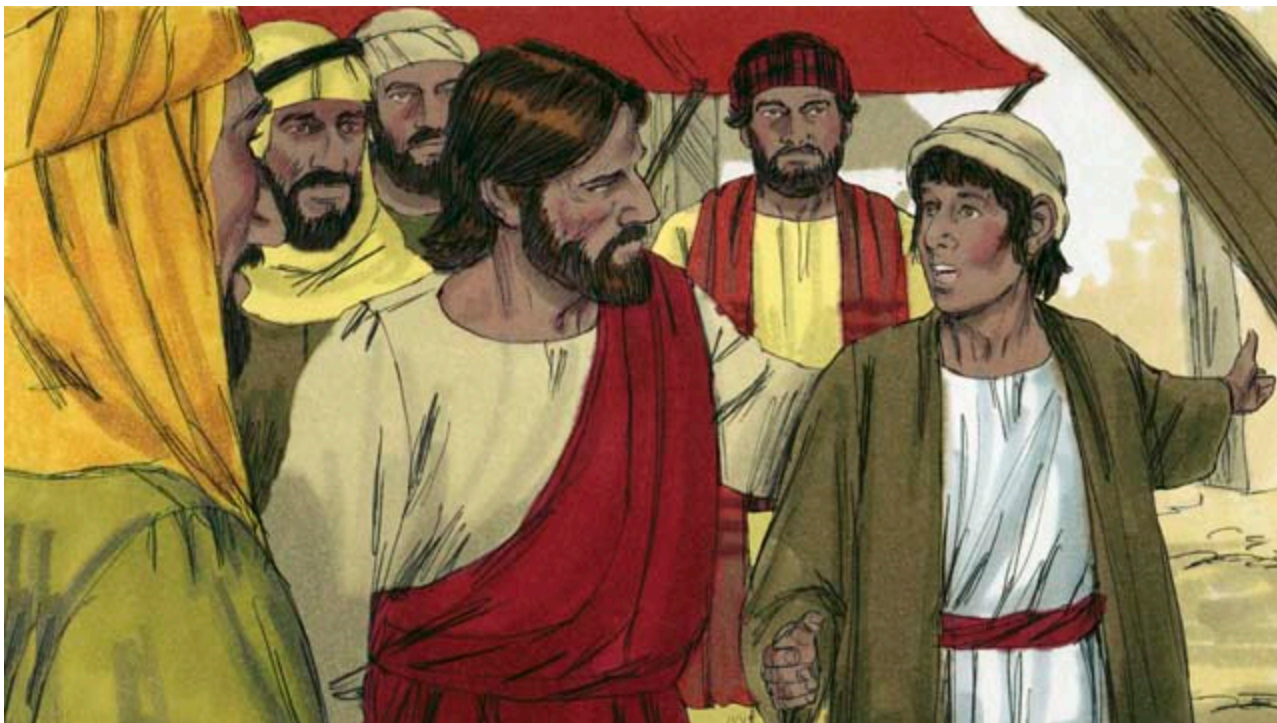
عیسی دست به اوشن بشته و بگته: «پاسن و نترسن.» اون زمون اونا هر طرف هیشینه، هیچکس دیگری غیر عیسی ر اونجه ندینه.

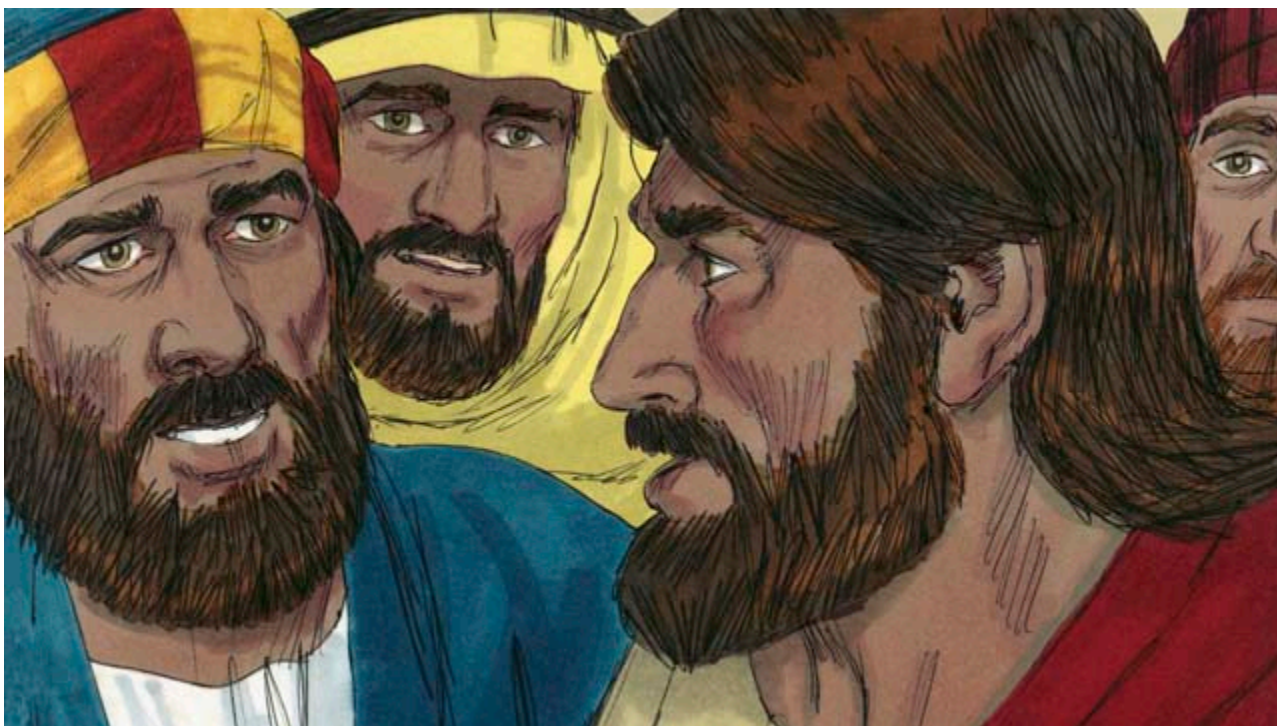
عیسی و اون سٔ تا شاگرد وگردین کوه پایین. اون زمون عیسی اوشن ر بفرمیّه: «اسا از این چیزا که بدینی هیچکس ر هیچی نَ ان. مو بزودی میرمه . دُواره زنه بوّمه. بعد اون بٔونی دگران ر بٔان چه چی بدینی.»

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۷ آیه‌های ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹ آیه‌های ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیه‌های ۲۸ تا ۳۶

٣٧- عيسى ايلعازر ر زنه هاكونه

مردی ب ا به نوم ایلعازر، او و ا دو تا خواهر مریم و مَرْتا، از رفقای نزدیک و صمیمی عیسی بن. یکروز، عیسی بُشنیه که ایلعازر سخت مریضه. وقتی عیسی این خور ر بُشنیه، بُگئیه: «این مریضی به مرگ او نرسینه، بلکه بزرگی و جلال خدا، دیگرانو، در اون نمایون بونه.»

عیسی با اینکه اونا ر دوس داشته، دو روز دیگه اونجه‌ای که دَو ا، بمونیه. بعد اینکه دو روز بُگذشته عیسی خوش شاگردون ر بُگئیه: «بنن وگِردیم یهودیه.» ولی شاگردون بُگئیه: «ای اَسا، همین چند روز پیش ب ا که یهودیه مردم خواسینه تر بگشین!» عیسی بُگئیه: «م رفیق ایلعازر بُخْته و انه او ر بیدار هاکنیم.»

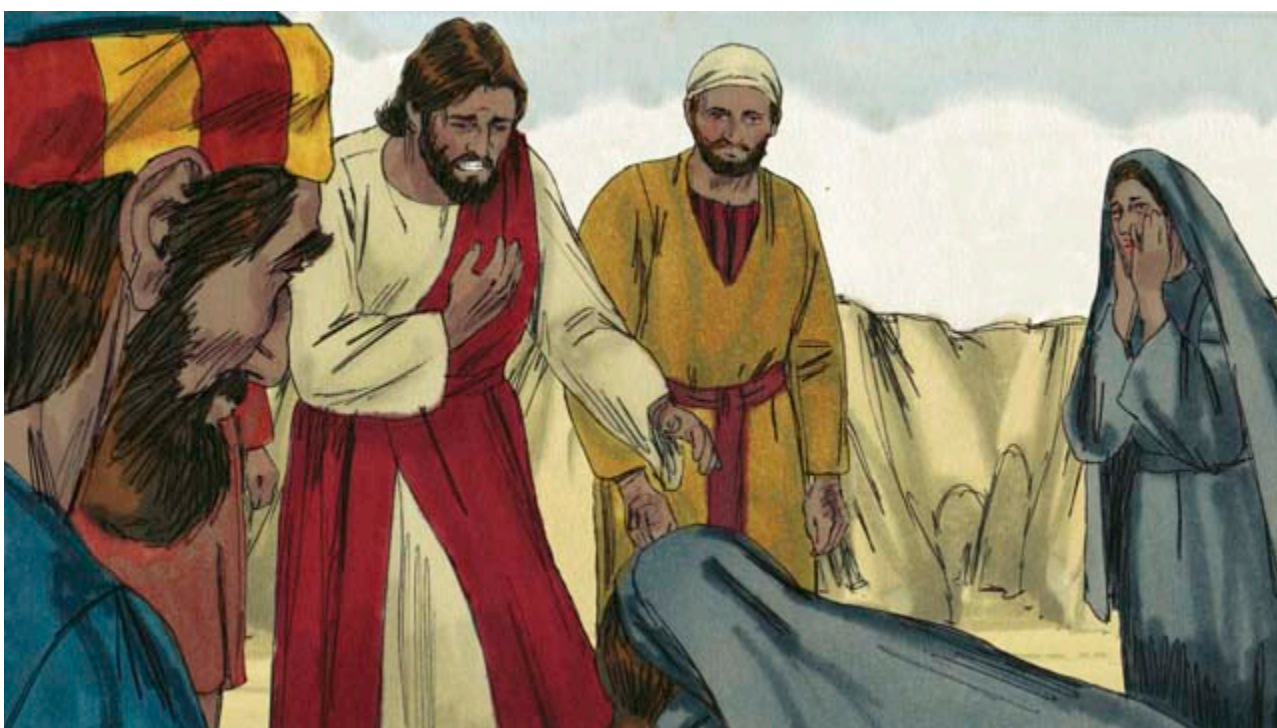
عیسی شاگردون جواب هدانیه: «خداوندا! اِگَر او بُخْتِه، خار بُونه.» اونوقت عیسی خَلِه روشن بُگْتِه: «ایلعازر بُمُرده. خوشحالمه که اونچه دِنومه تا شما پتونن به مو ایمون بیورین.»

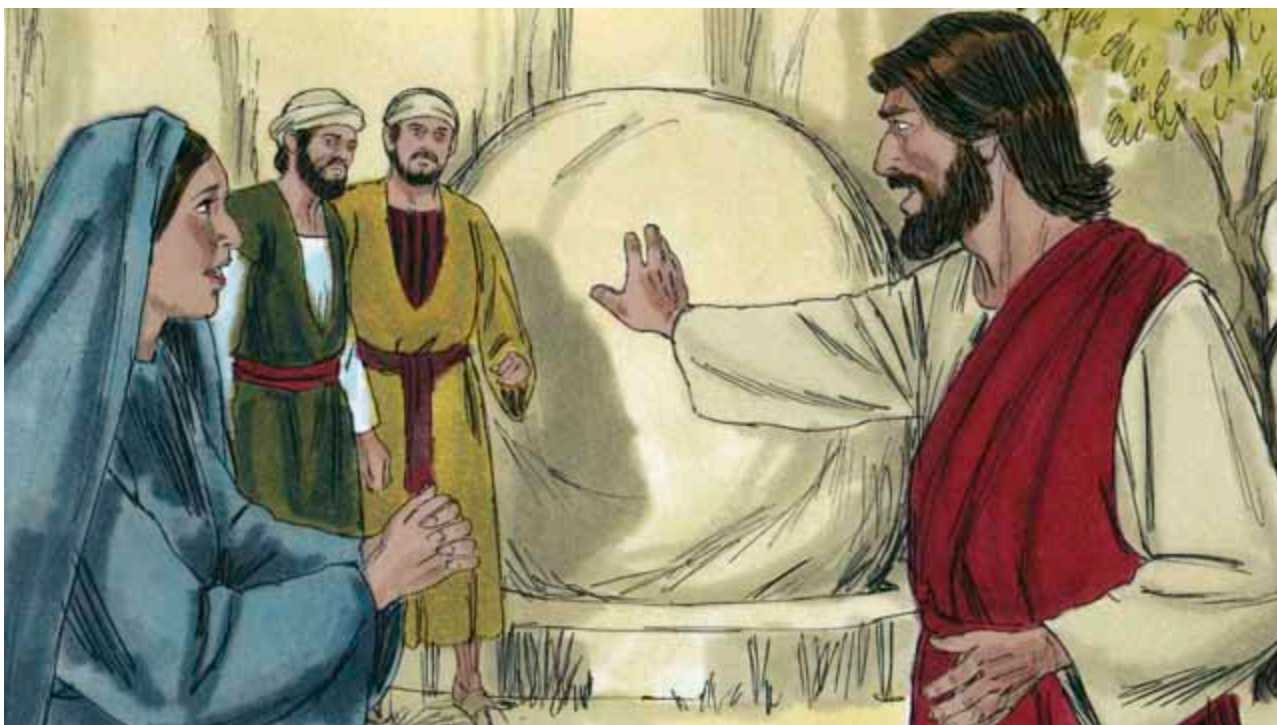
وقتی عیسی پرسپه شهری که ایلعازر در اون زِنگی هامیکرده، چهار روز از ایلعازر بُمُردن بُگذشتِه ب. ا. مرتا بِش ا عیسی پیشواز و بُگْتِه: «سرورم! اِگَر اینجه دوی مه، پَرار مِئُمُرده. اما مو ایمون دأمه هرچی تو با خدا پخواهی، تَر بَخَشِنِه.»

عیسی جواب هدا: «مو قیامت و حیات هَسیمه. هر کی به مو ایمون بیوره، حتی اگه بمیره، زَنه بونه. هر کی به مو ایمون بیوره، هیچوقت نمیرنه. آیا تو به این حرف مو ایمون دارنی؟» مرتا جواب هدا: «بله اوسا، مو ایمون دایمه تو عیسی خدا اِ پیری.»

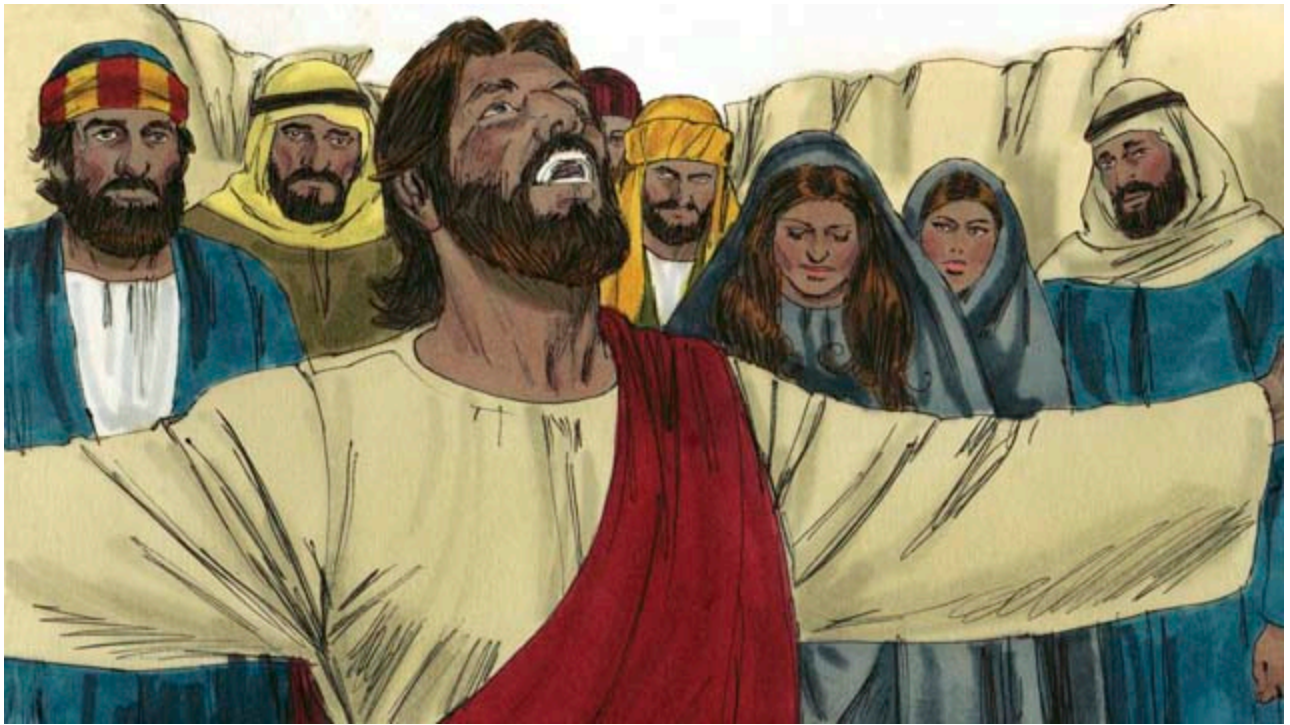
بعد مریم برسّیه عیسی پیش و اِ لنگ پیش دِکته و بُگته: «م سَرور اگه اینچه دوی، مه پرار مَنمُرده.» عیسی اونای با بُرسیه: «او ر کجه دفن هاگردنی؟» اونان بُگتنه: «یک مقبره دله. بُرو ببین.» بعد عیسی بُرمه هاگرد.

ایلعازر قبر غاری ب! که یک مهین سنگ! دهنه چلو وشت بن. وقتی عیسی پر سیه مقبره اونا ر بُگَته: «سنگ ر کنار بَرین!» ولی مرتا بُگَته: «چهار روز! مرگ با بُگذشته. الان دیگه! جسد بو پگَته.»

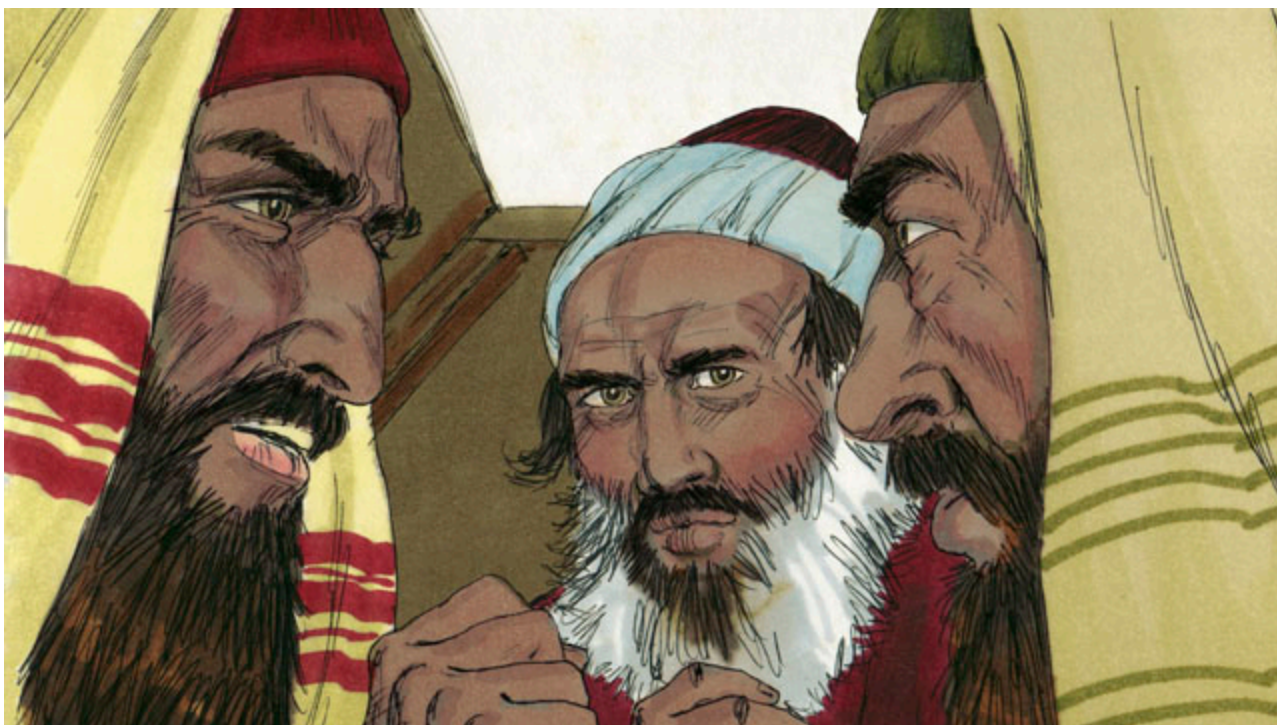
عیسی جواب هدا! «مگه مو نَگَتم اگه به مو ایمون بیوری خدا چلال ر وینی!» بنابراین اونا سنگ ر کنار بَرین.

اونموقع عیسی آسیمون ر هیشیه و بُگتِه: «پر تر شکر هاکومه که مَر اوشنونی. دومه همیشه مَر گوش دنی، ولی این ر مردم خاطر که اینجه درنه گومه، تا ایمون بیورن که تو مَر پرسی.» بعد با صدای بلند بُفرمائیِه: «ایلعازر! بوریم بورو!»

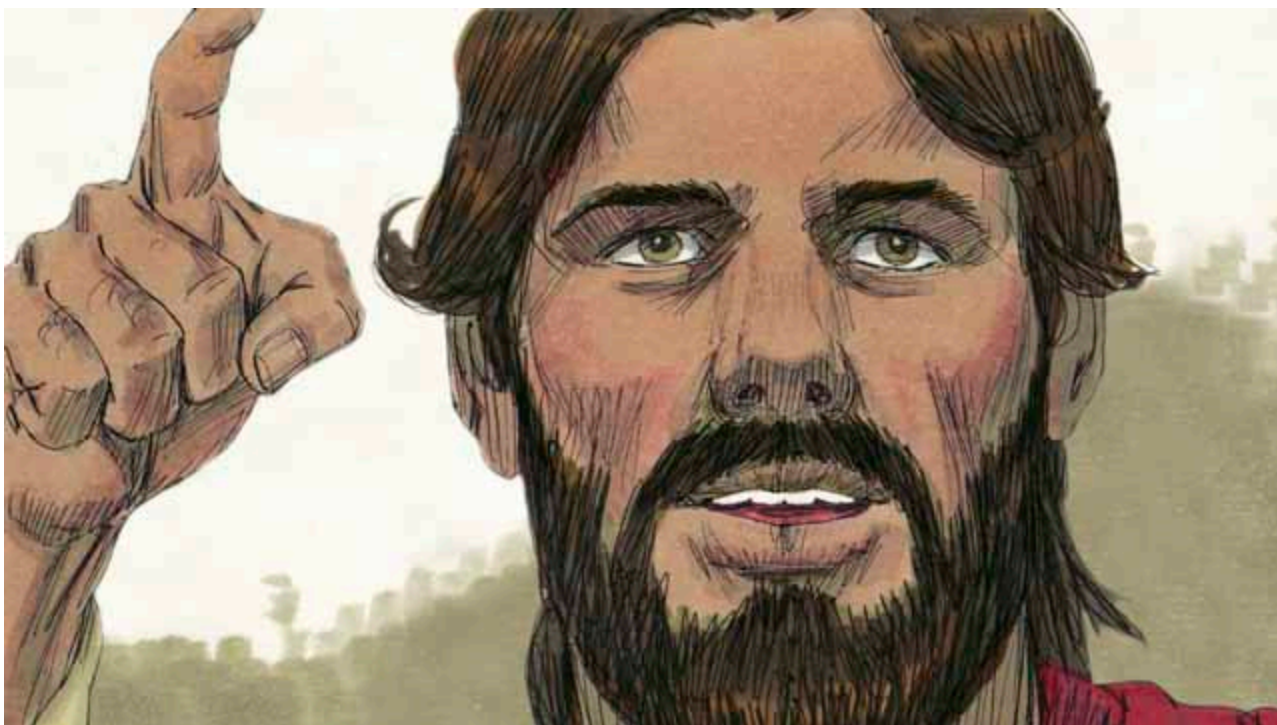
ایلعازر هَمَنَتی که کفن ا دور دپیته ب ا، قبر با بوریم یم ا. عیسی اونا ر بُگتِه: «او ر واکونن تا پتونه راه بشیه.» خله از یهودیا چون این معجزه ر بدینه، عیسی با ایمون بیوردنه.

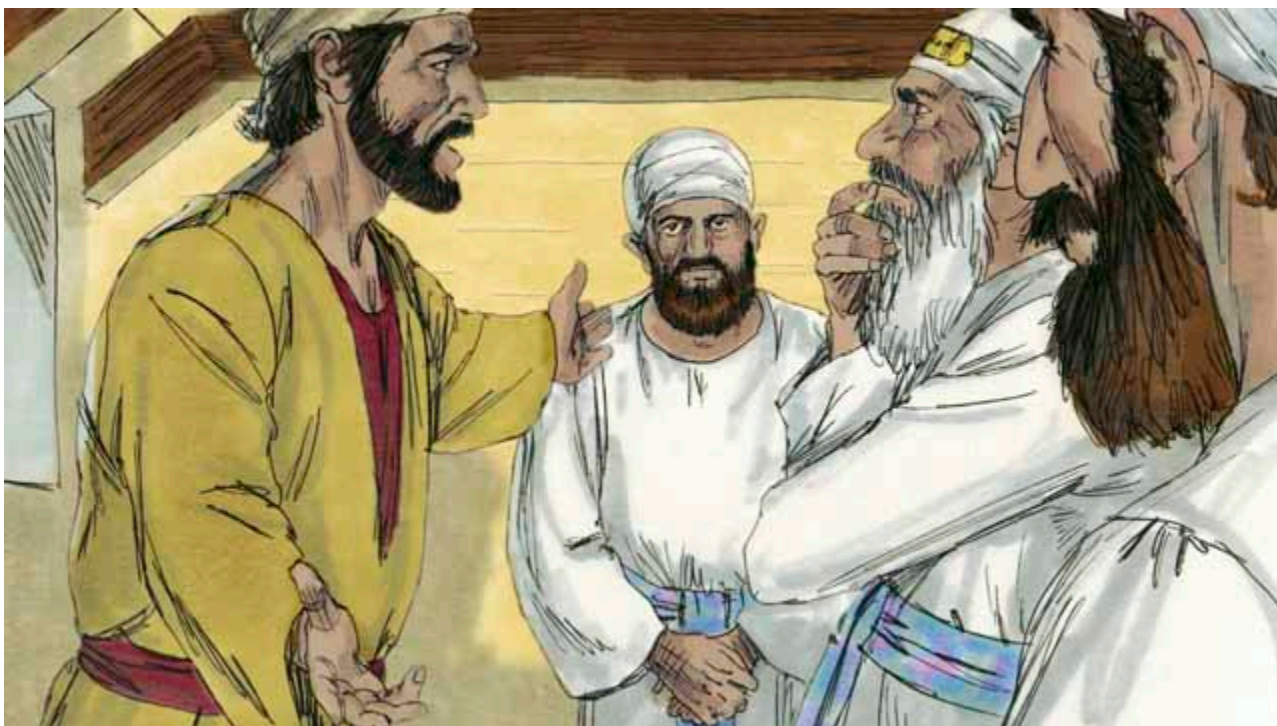
ولی سران مذهبی یهود جسارت هاگردنه، پس دُور هم جمع یونه تا عیسی و ایلعازر قتل و نقشه بکشین.

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیه های ۱ تا ۴۶

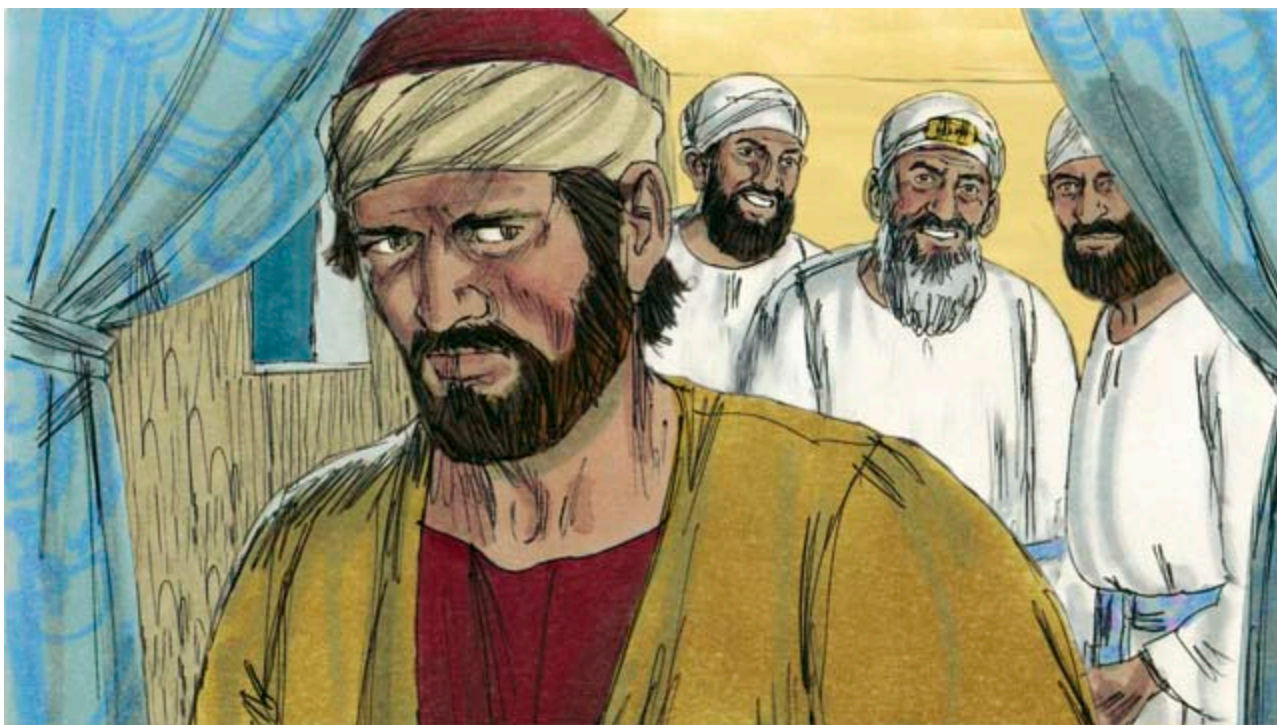
۳۸ - خیانت به عیسی

یهودیا هر سال عید پَسَخ ر جشن مِگَنَته. این جشن اوشن ر یاد میورده که چتی صد سال پیش خدا اوشن پرون ر از بندگی مصر نجات بوخشیه. نزدیک سه سال بعد اینکه عیسی شروع به موعظه هاگرده، و همه ر تعلیم مدا، خوش شاگردون ر بُگَته خوانه اورشلیم اوشن با عید پَسَخ ر جشن بیره. او اینم بُگَته که اونچه کشتیه پونه.

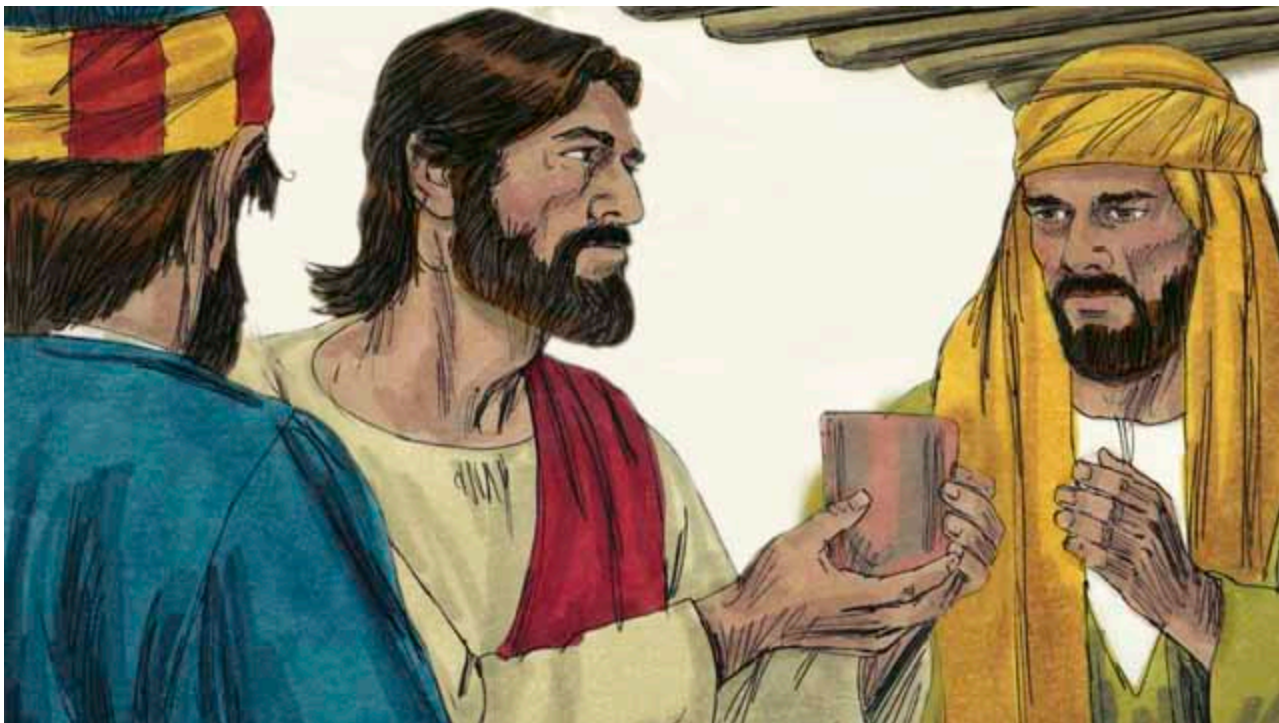
یهودا یکی از عیسی شاگردون و خزونه دار گروه ب. ویشتر وقتا هم از اون پولا دُزی هامِکرده. بعد اینکه عیسی و ا شاگردون پرسینه اورشلیم، یهودا بش ا کاهن اعظم پیش و پیشنهاد هدا ا در مقابل دریافت پول عیسی ر او دینه. او دونه رهبرای یهودی، مسیح بودن عیسی ر باور ندائه و خواهون بُگشتن او بینه.

سران مذهبی یهود بار هیری کاهن اعظم، سی سِگه نقره او ر هدانه برای خیانت یهودا و تحویل عیسی. هَمَنَتی که انبیا پیشگویی هاگردنه یهودا قبول هاگردنه و پول بگتیه و روونه پوا. از اون وقت او فرصت دنبال دوا که عیسی ر تسلیم اوشتن هاگتیه.

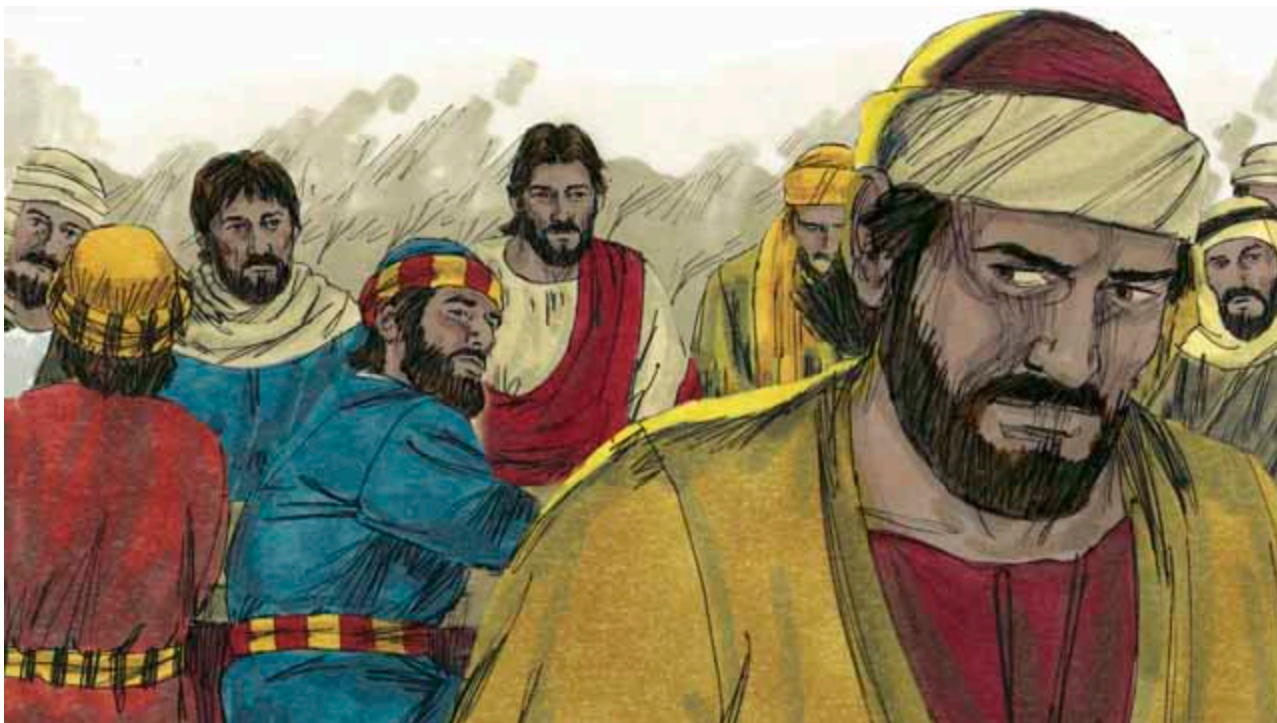
عیسی در اورشلیم همراه خوش شاگردون عید پسخ ر جشن بگتیه. شَم پسخ بخوردن وقت عیسی نون ر پاره هاگردنه و بُگتیه: «بیرین و بخورین، این مه تَن هَسّه که شما ر دِنّه. این ر مه جا یاد بجا بیورین.» هَنَتی ب ا که عیسی بُگتیه اوشتن خاطر جون دنه و ا تَن اوشتنو قورونی بونه.

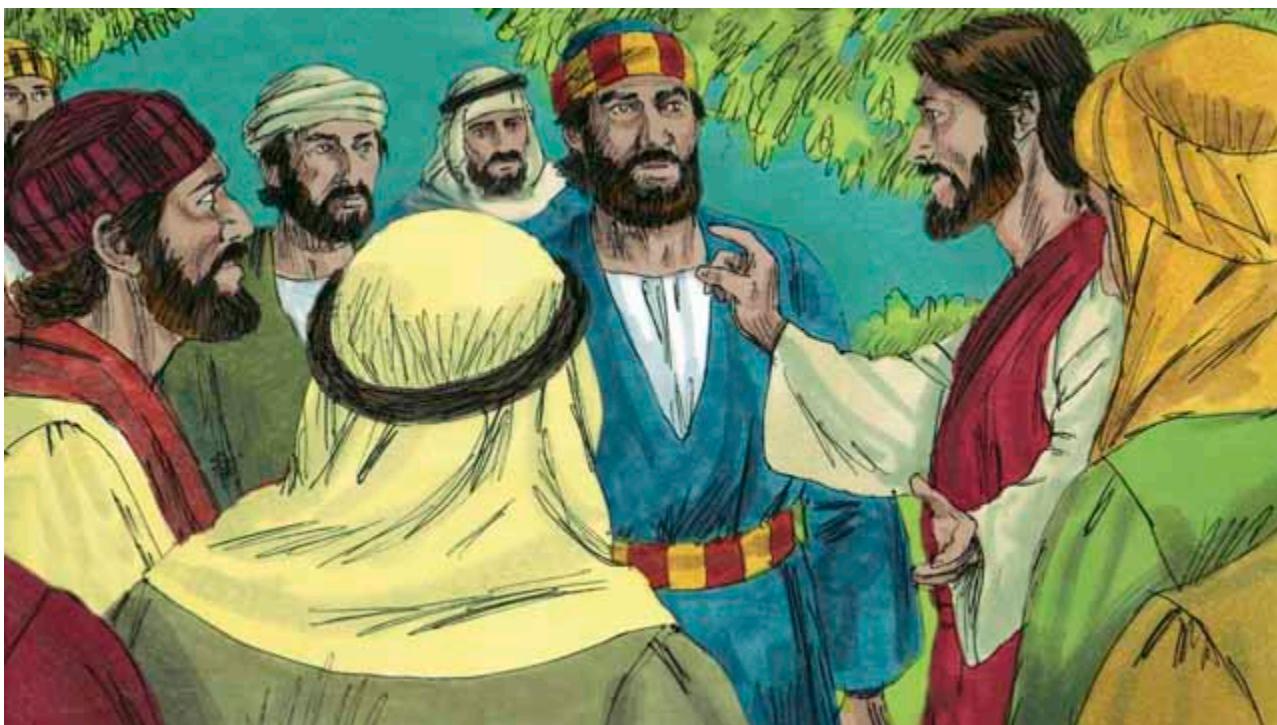
عیسی در اورشلیم همراه خوش شاگردون عید پسخ ر جشن بگتہ. شم پسخ بخوردن وقت عیسی نون ر پاره هاگردنه و بُگتہ: «پیرین و بخورین، این مه تن هسہ که شما ر دتہ. این ر مه جا یاد بجا بیورین.» هنتی ب ا که عیسی بُگتہ اوشن خاطر جون دنه و ا تن اوشنو قورونی بونه.

بعد عیسی شاگردون ر بُگتہ: «یکی از شماها به مو خیانت هاگونه.» شاگردون تعجب هاگردنه و بُپرسینه که کی دست به این کار هازنه. عیسی بُگتہ: «اونکه این لقمه ر م با گیر ن خیانتکاره.» بعد نون ا هدا ا یهودا ر.

بعد اینکه یهودا نون ر بگتیه، شیطون پش ا جلد دله. او پش ا سران یهود پیش تا او شین ر گمک هاگتیه تا عیسی ر دستگیر هاگین. همه اینا شو اتفاق دیکته.

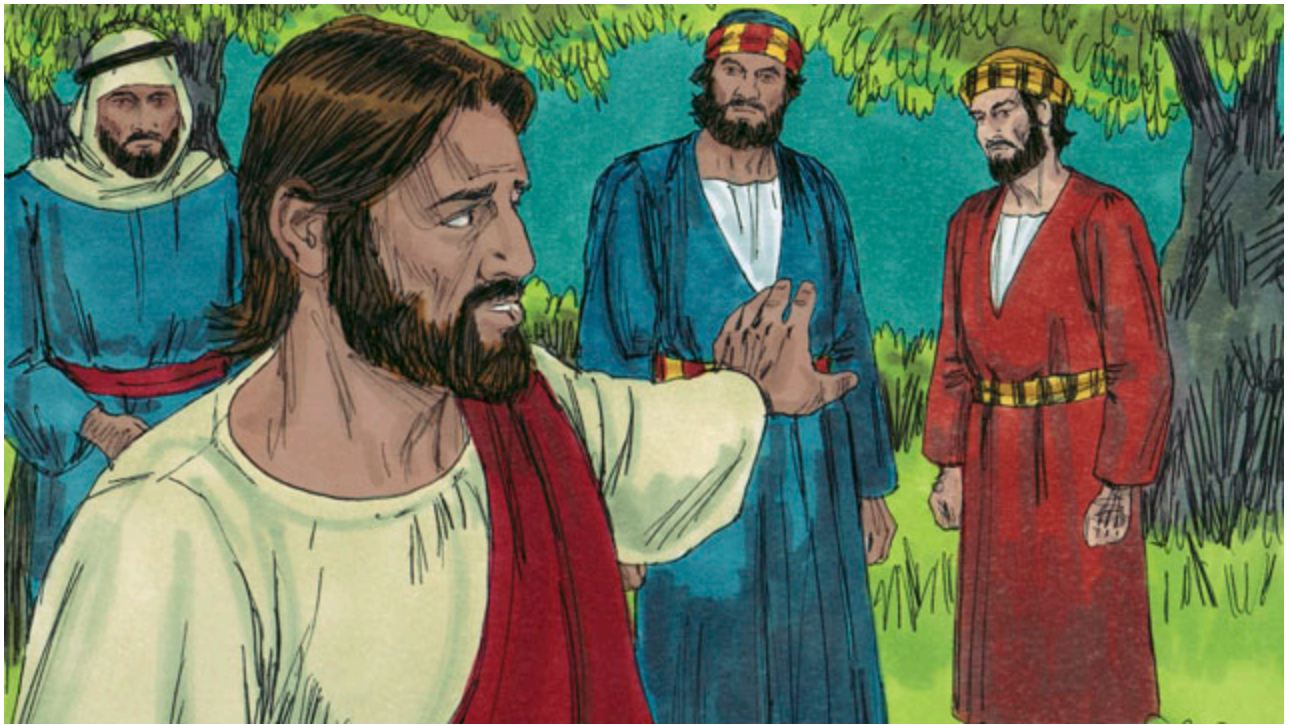
بعد اینکه غذا ر بخوردن، عیسی و ا شاگردون پشین طرف کوه زیتون. عیسی بُگتیه: «آمشه شما همه مَر یتها وِلنی. چون بنشته که: «چوپون ر زمه و همه گوسفندون پراکنده پونه.»

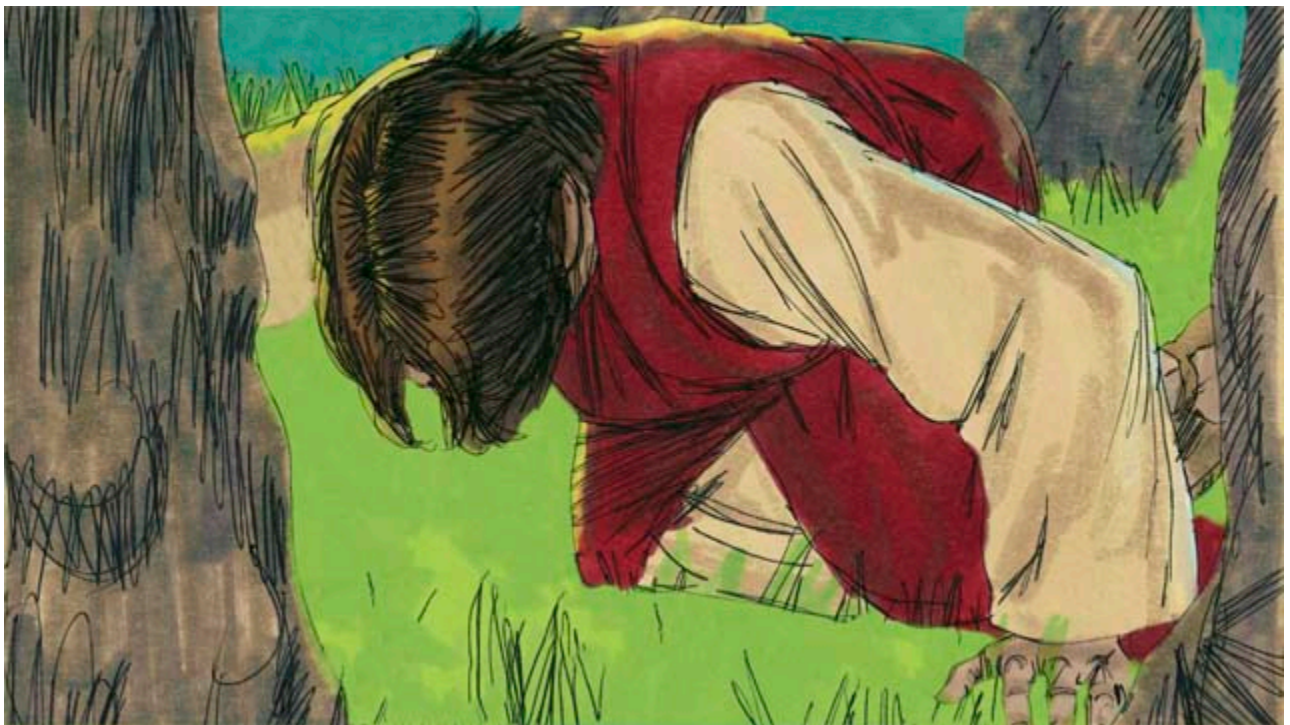
پتروس بُگتِه: «حتی اگر همه تر ترک هاکنن، مو این کار ر نکومِه.» عیسی او ر بُگتِه: «شیطون خوانِه همه شما ر خوشتین طرف هاکونِه. ولی مو تو دعا هاگردیمه تا ته ایمون از بین نثیه. با این وجود آمشیه تو قبلِ خروس خون، سه بار انکار هاکونی که مَر ا شناسی.»

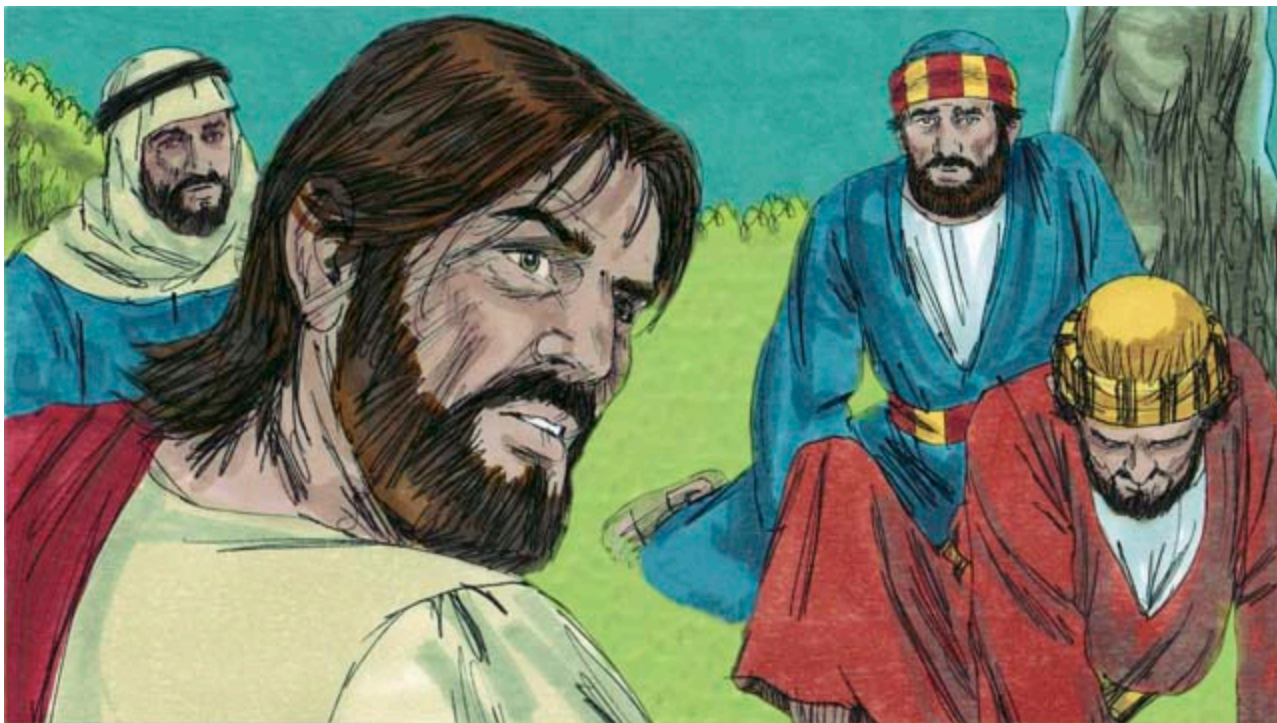
پتروس عیسی ر بُگتِه: «حتی اگر بمیرم، تر انکار نکومِه.» بقیه شاگردون هم همین ر بُگتنِه.

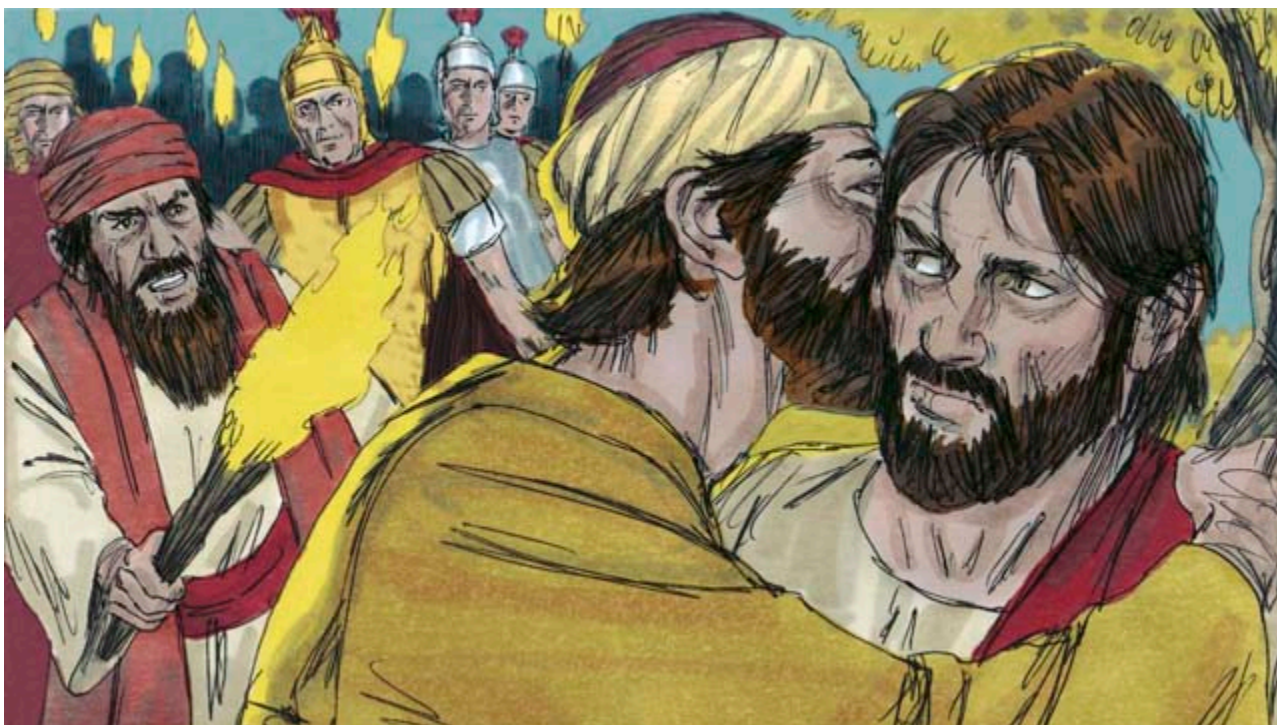
بعد عیسی و اِشاگردون پشین باغ چتسیمانی. عیسی اونا ر بُگڼه دعا هاکوین تا شیطان نټوڼه اوښن ر وسوسه هاڼه و پش اِخلوت تا دعا هاڼه.

عیسی سټ بار هنټی دعا هاځړیده: «ای مه پر، اگر ممکنه اجازه هاد که این جام رنج ر نخورم. اکا اگر راه دیگری برای بُوخشینِه مردم گناهادَ نیه، پس تو اراده انجام بو.» عیسی هنټی مضطرب ب اِکه اِ عرق مثل قطره‌های خون ب اِ. خدا یک فرشته پرسیه تا او ر تقویت هاڼه.

بعد هر بار دعا عیسی و مگردید خوش شاگردون پیش، ولی اوشین ر بُختِه مدیه. سؤمین بار که وگردید، بُگتِه: «پاسن، اون شاگرد خیانتکار اینچه در.»

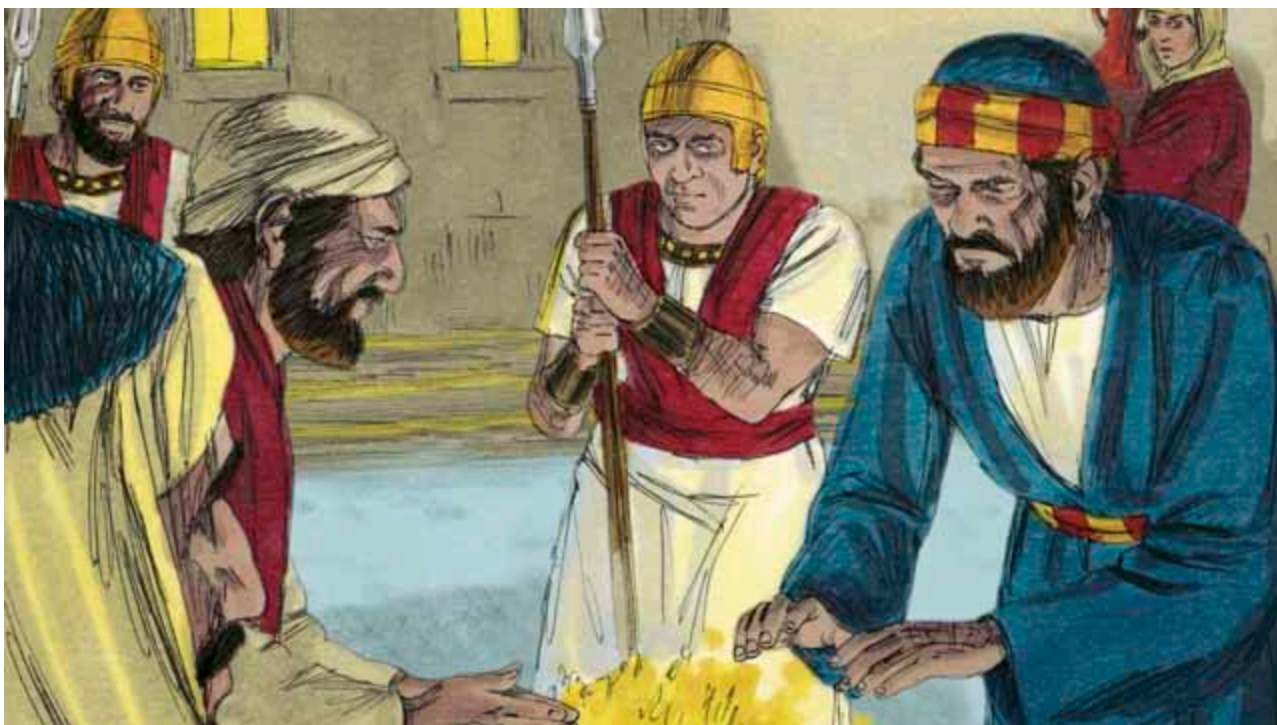
یهودا همراه رهبرون یهود، سربازان و جمعیت مهینی یمین. اونا خوش همراه شمشیر و چماق حمل مکردینه. یهودا یم ا عیسی ا طرف و بُگتِه: «سلام ای اوسا.» و او ر خوش وینه. این نشونه ای ب ا تا عیسی ر به سران یهود برای دستگیری بشناسونه. عیسی او ر بُگتِه: «یهودا، آیا با یک خوش به مو خیانت هاکونی؟»

وقتی که سربازا عیسی ر دستگیر هاگردینه، پترس خوش شمشیر ر بکشیه و کاهن اعظم خدمتکار گوش ر بُوریه. عیسی او ر بُگئیِه:
 «خوش شمشیر ر غلاف هاگون. مو بتومه خوش پر با درخواست کُمیک هاکنیم که یک لشگر از فرشته‌ها ر م کُمک پُرسه. اما وانه او با
 اطاعت هاکنیم.» بعد عیسی اون مرد گوش ر شفا هدا ا و همه شاگردا فرار هاگردینه.

آسنکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه های ۱۴ تا ۵۶، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه های ۱ تا ۵۳، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه های
 ۱ تا ۱۱

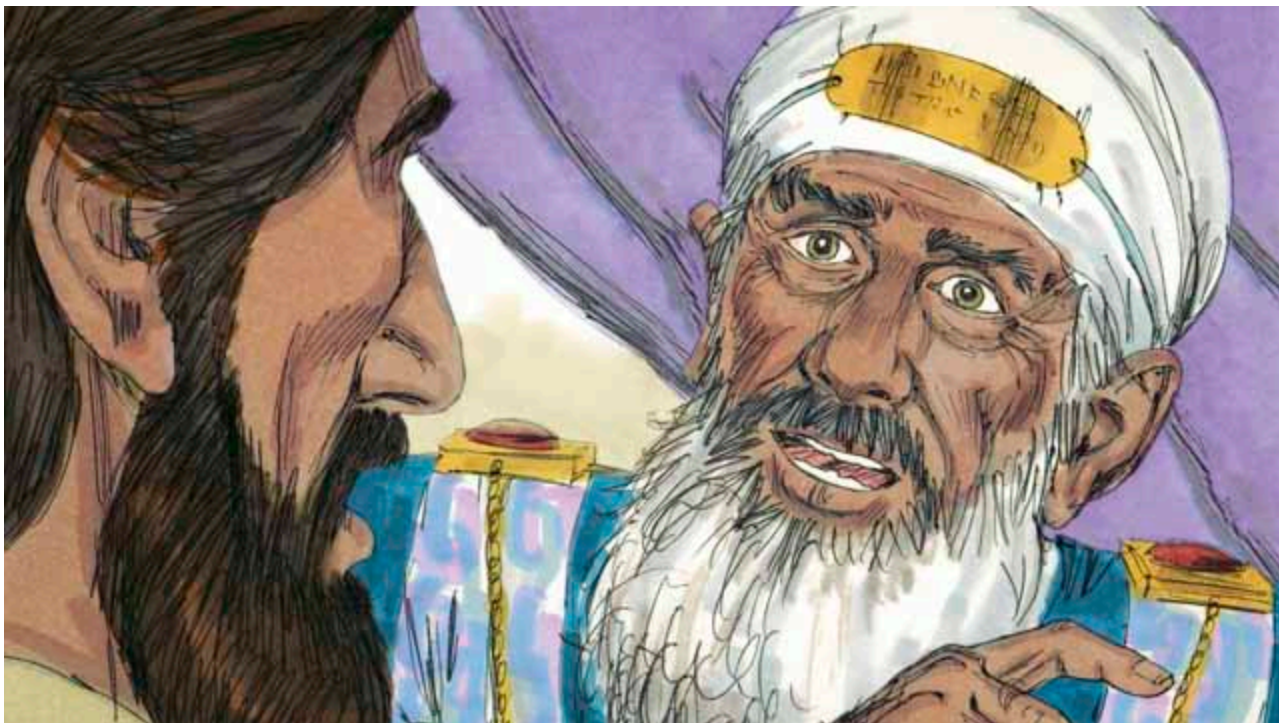
۳۹- عیسیٰ اِ محاکمه

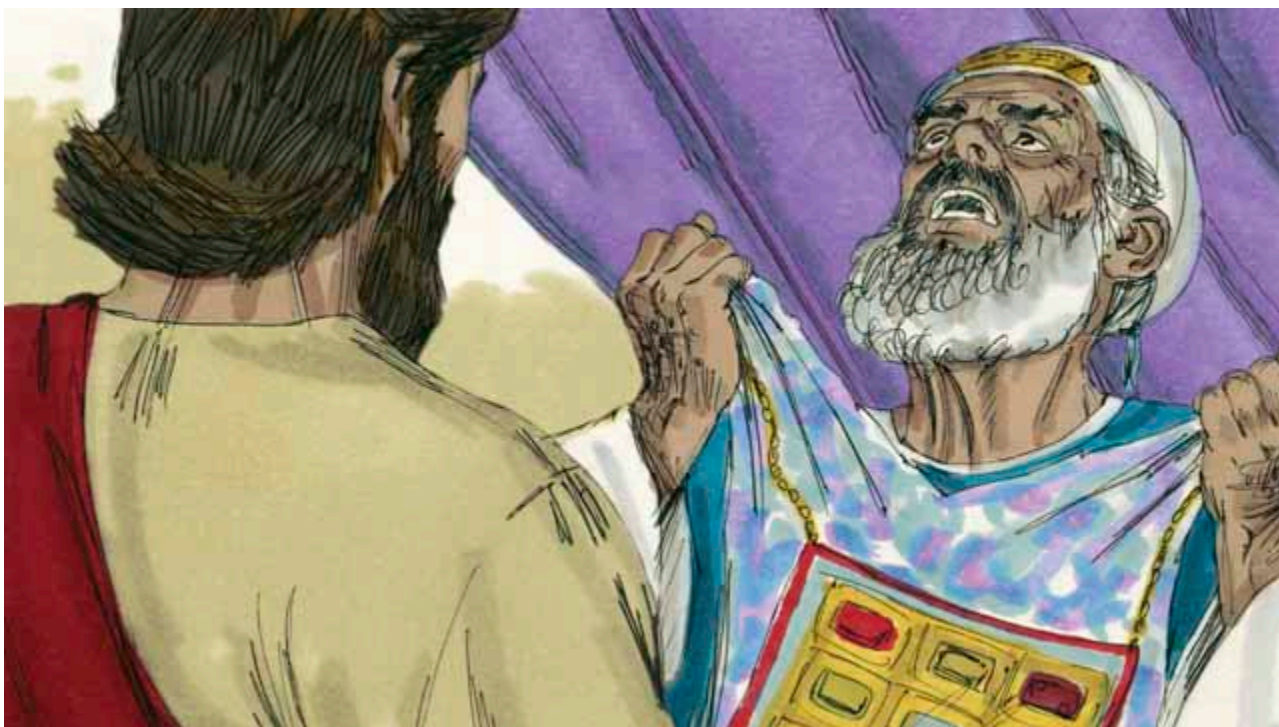
نصف شو سربازا عیسی ر بُوردنه کاهن اعظم خونه تا ا با بازجویی هاکنن. پتروس هم دور دور اوشن دنبال مم ا. وقتی عیسی ر بُوردنه خونه دنیم، پترس خونه بوریم آتش ور بسا ا تا خوشتن ر گرم هاکنه.

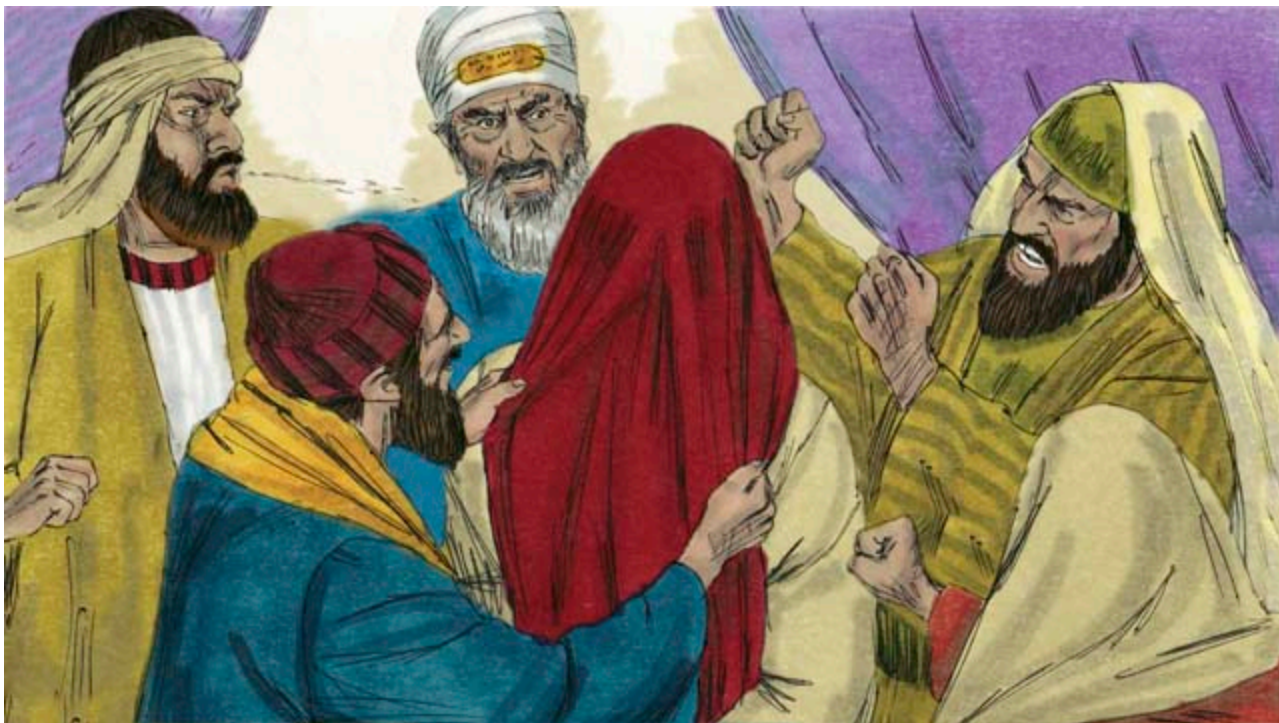
خونه دله سران یهود عیسی با بازجویی هامیکردنه. اوشن خله شهادای الکی ر بیوردنه که تهمت‌های ناروا به عیسی مزنه. ولی، اوشن گفته‌ها با هم یکی نوا، بنابراین رهبرای یهود نتوانستنه او گناهی ر ثابت هاکنن/ عیسی هم هیچ حرفی نزا.

آخر سرکاهن اعظم عیسیٰ ر هیشیّه و بُگتّه: «ا ما ر بّاو، آیا تو مسیح پسر خدای زنده هستی؟»

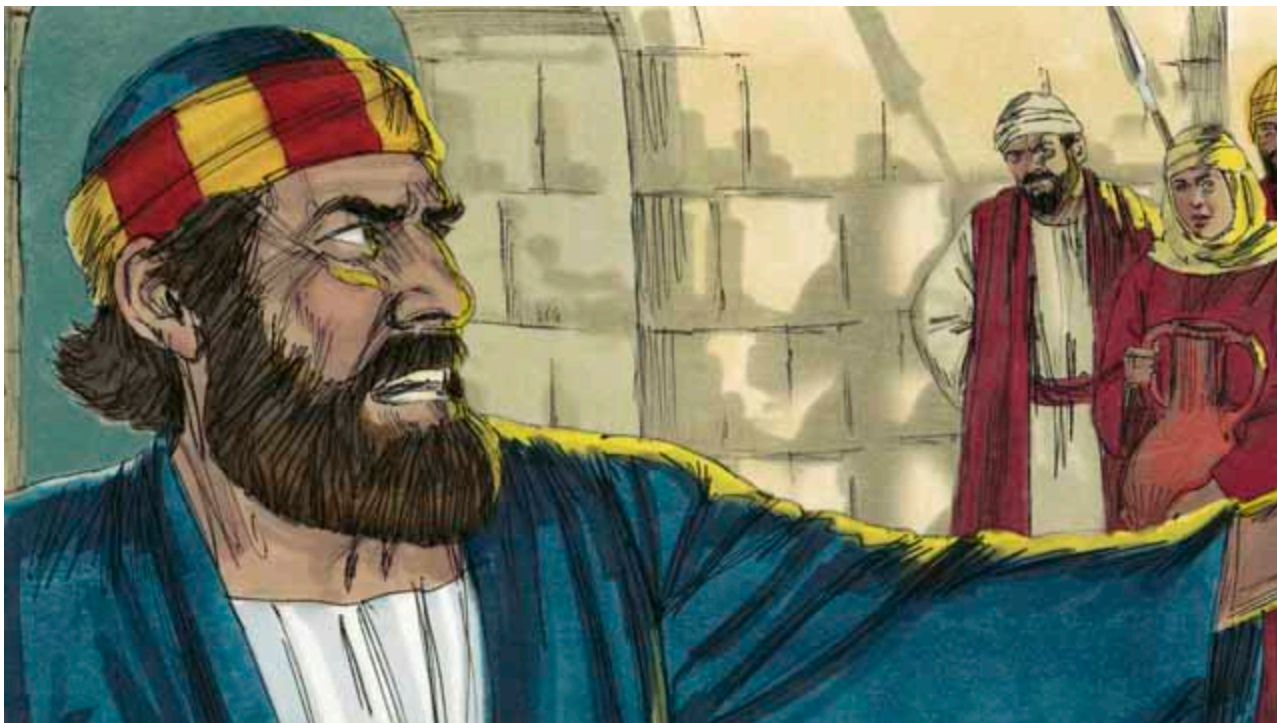
عیسی بُگتّه: «بله هستمه و یک روز مَر وِپنی که خدا ر راسِ دَسِ طرف نیشتمه و از آسمون به زمین وِگردمّه.» کاهن اعظم از او اونچه که عیسی بُگتّه عصبانی بوا خوش لباس ر پاره هاگرده و با فریاد به رهبرای دیگر مذهبی بُگتّه: «اما شاهدای دیگری ر نیاز ندای. همه بُشنیمی که او بُگتّه: مو خدای پسر هستم. رای شما چیه؟»

رہبرای یہود ہمہ در جواب بُگتنہ: «او سزاوار بُمُردن ہستہ.» اُنموقع اِچْشا رِ دُوسنہ، اِ صورت تُف دُمُبدانہ، او رِ پِزنہ و مسخرہ ہاگردنہ.

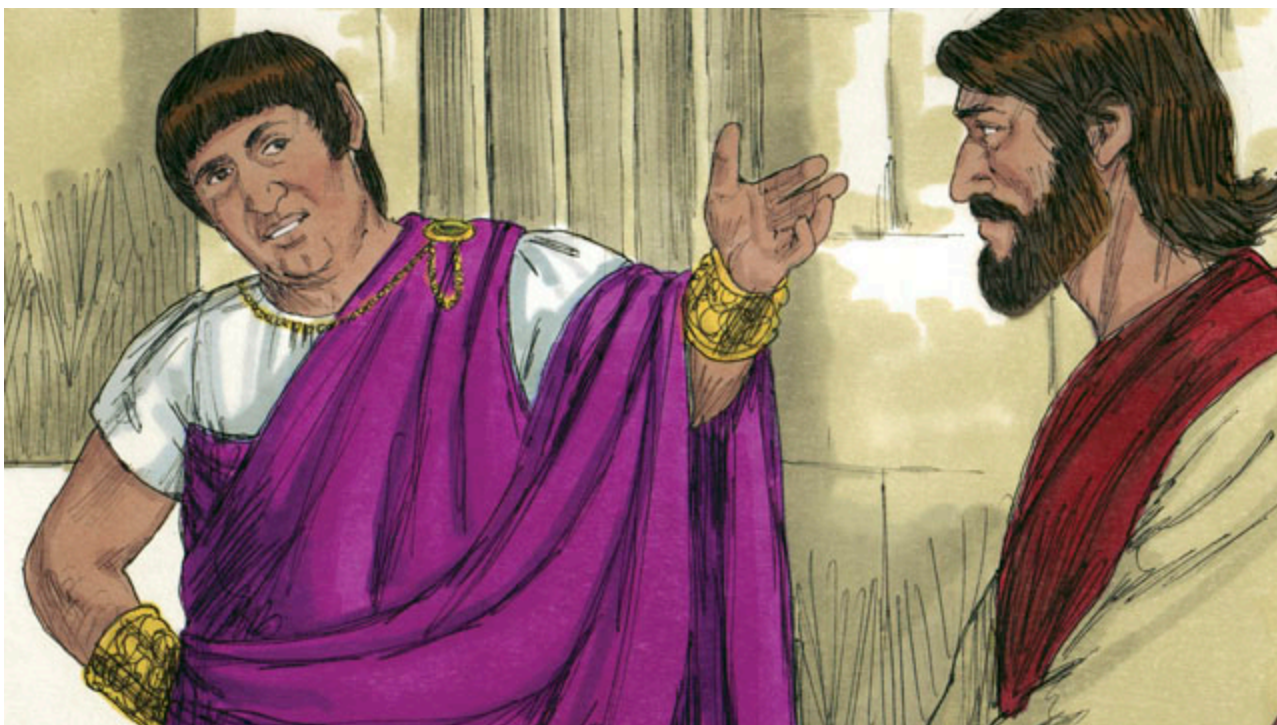
پتروس بوریم خونہ اِسباب اِ کِنیزی اور بَدیہ و او رِ بُگتنہ: «توہم عیسی با دَوای.» پتروس اِنکار ہاگردہ کمی بعد کِنیز دِپگری ہمین حرف رِ او رِ پِزا و پتروس باز انکار ہاگردہ. آخر سر کسای کہ اونجہ را اِسٹاین او رِ بُگتنہ: «دومی تو یکی از شاگردای عیسی هستی، چون تو ہم جلیلی هستی.»

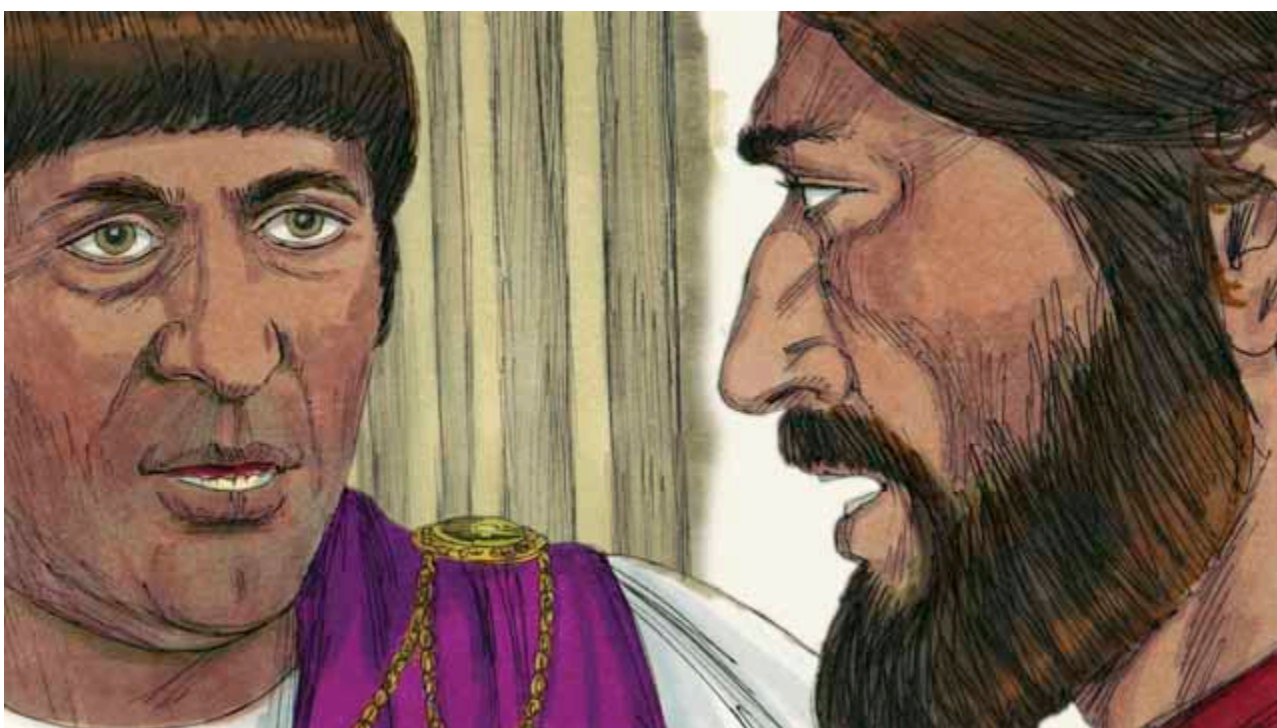
اونوقت پتروس قسیم بُخورده و بُگته: «خدا مَر لَعْنِت هاكونه اگه اين مرد ر بشناسم.» همون لحظه دم طَلا بُخونيه و عیسی و گردیه و پتروس ر هیشیه.

پتروس بش ا و زار زار بَرمه بَزا. همون زمون یهودای خیانتکار بدیه که رهبرای یهود عیسی را محکوم به مرگ هاگردیه. غم و غصه او ر سر گَته پش ا و خودکشی هاگرد.

اون روزا پيلاتس فرموندar رومي يهودا سر حُكمروني هامكرده. سران يهود عيسي ر بُوردنه ا پيش. اوشن خاسته اين ب ا كه عيسي ر محكوم به مرگ هاكنن. پيلاتس عيسي جا بُورسيّه: «آيا تو پادشاه يهود هستي؟»

عيسي جواب هدا ا: «درست بُگتي. اما م پادشاهي زمينه نيه. اگر هنتي ب ا م به بيروون مو جنگ هاموكرينه. اما مو به اين جهان يمم تا حقيقت ر دربار خدا به همه ب ا م. هر كس كه حقيقت ر دوس داره م حرف ر گوش هاكونه.» پيلاتس بُورسيّه: «حقيقت چيه؟»

پیلاتس بعد اینکه با عیسی گفت و شنود هاگرده، بِش ! بوریم، جمعیت پیش و بُگته: «مو گناهی در این شخص پیدا نکریمه که سزاوار مرگ بو.» ولی سران یهود و جمعیت فریاد مزنه: «او رو به صلیب بکشین.» پیلاتس جواب هدا: «ا او گناهکار نیه.» ولی اونا این بار با صدای بلندتری داد مزنه. بعد پیلاتس برای سؤمین بار بُگفته: «او گناهکار نیه.»

پیلاتس از ترس اینکه شورش یو، قبول هاگرده و عیسی ر بسپرد به خوش سربازا تا او رو به صلیب بکشین. سربازای رومی عیسی ر شلاق مزنه و ردای سلطنتی او ر دپوشین نینه و تاجی از کگ بر بچه ا سر و شتنه بعد به مسخره مگتنه: «زَنَه باد پادشاه یهود.»

آسینکی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه ۵۷ و فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه ۵۳ و فصل ۱۵، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه ۵۴ و فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ و فصل ۱۹ آیه ۱۶

۴۰- عیسیٰ به صلیب کشیده بوا

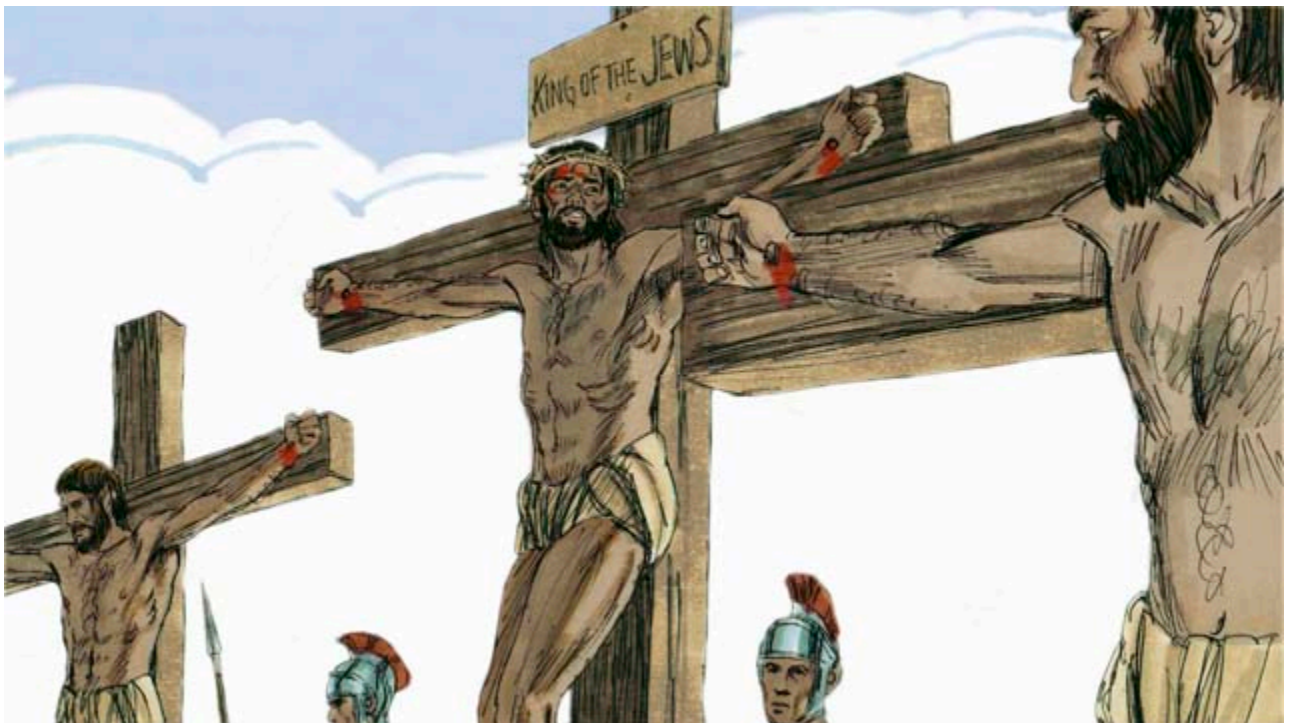
بعد اینکه سربازا عیسی ر مسخره هاگردینه، او ر بُوردینه بوریم تا به صلیب بکشن. اونا او ر مجبور هاگردینه تا خوش صلیب ر حمل هاکنه.

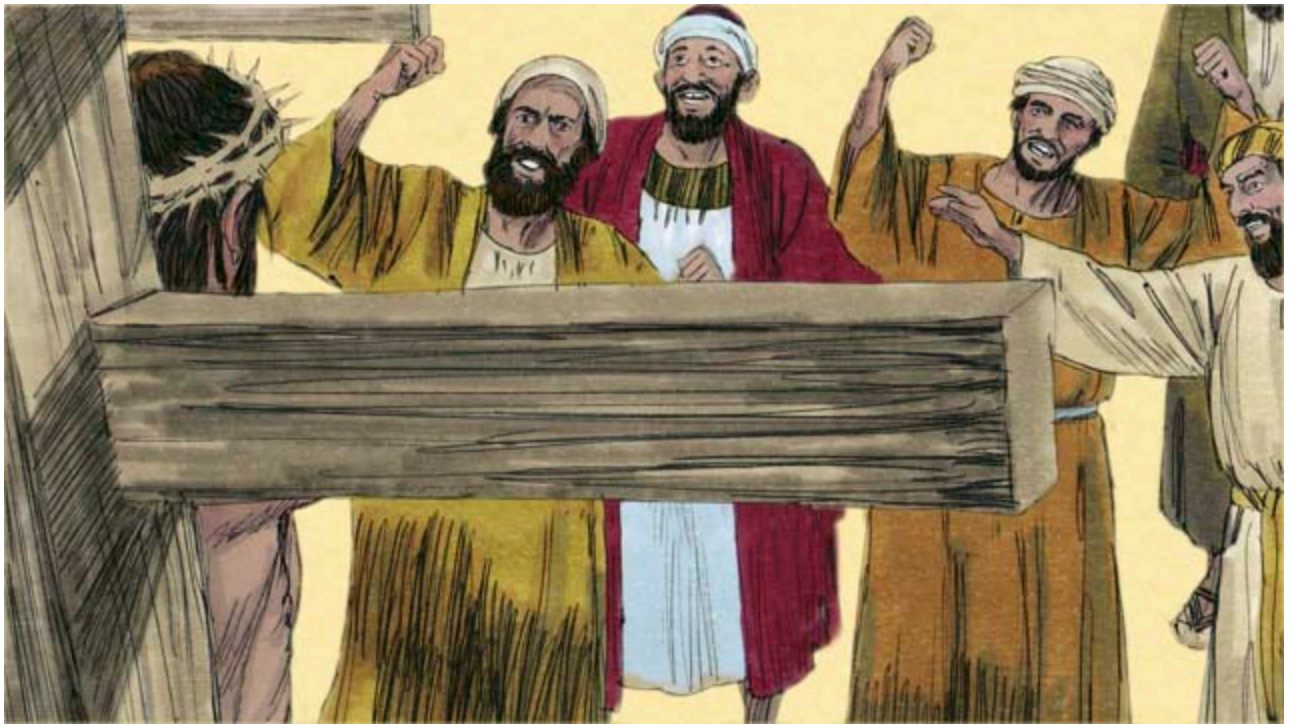
سربازا عیسی ر بُوردینه جایی که ا نوم جُلجتا ب (جمجمه یر) ب ا و ا دس و ا ننگ ر صلیب سر میخکوب هاگردینه. ولی عیسی بُگته: «ای پر! این مریم ر بُوخش، چون ندوئه چکوئه.» پیلاتس دسوری ا بالا یر کتیه ای وشتنه که ا رو بنشتنه بن: این هسه پادشاه یهود.

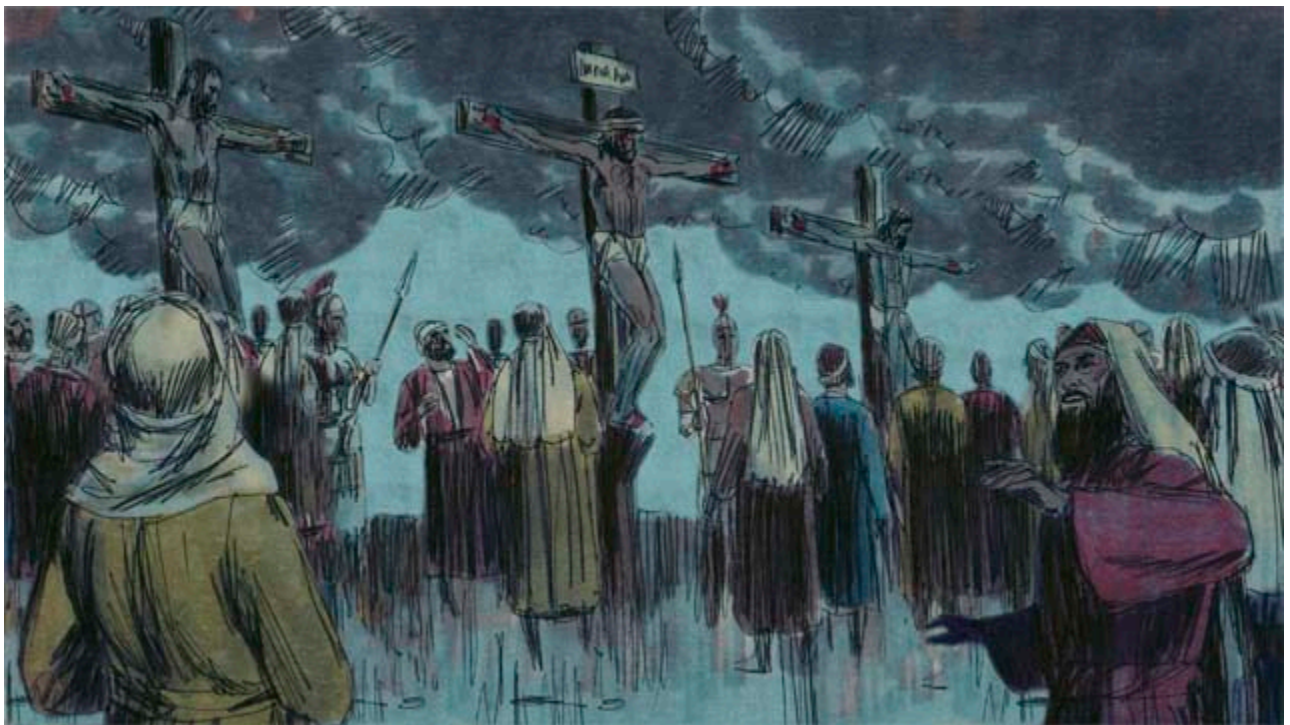
بعد سربازا عیسی! لباس سر قرعه دُمیدانه. با این کار اون پیشگویی کتاب مقدس انجام بو! که مَگتِه: «م لباس ر خوش میون تقسیم هاگردنه و م قبا سر قرعه دُمیدانه.»

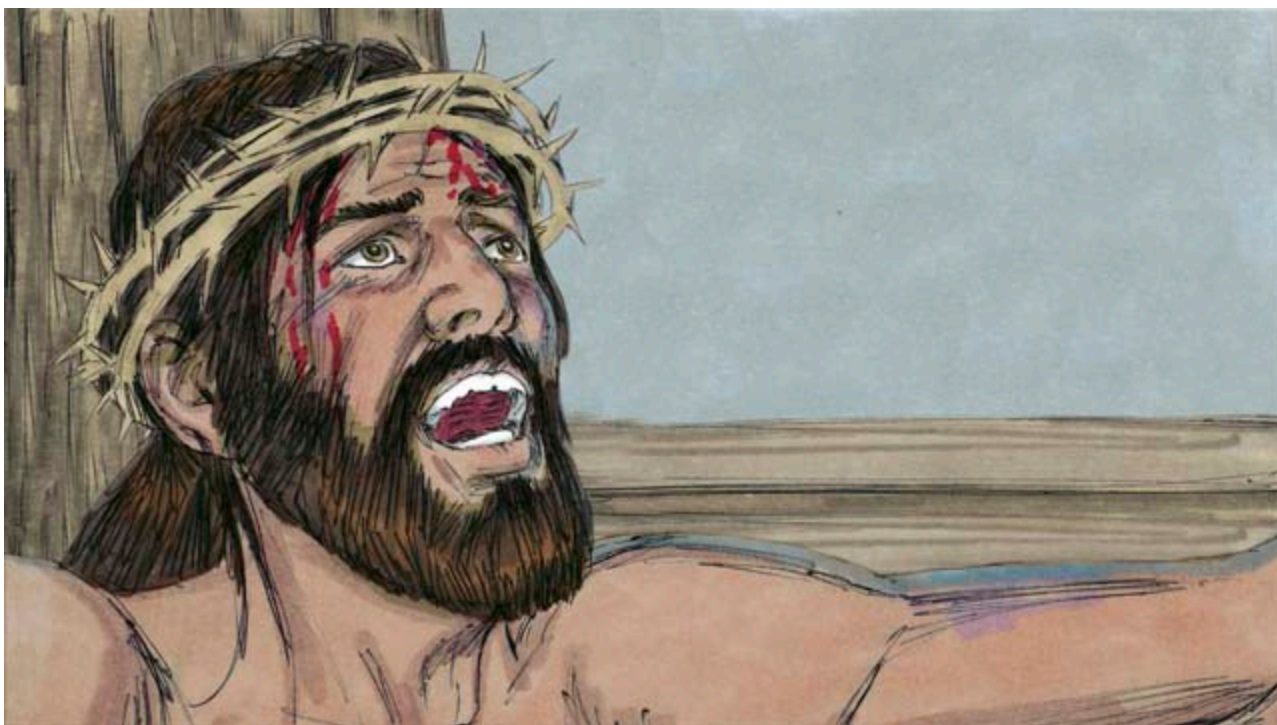
سربازا همون زمون دو تا دُز ر هم مصلوب هاگردنه و عیسی ر صلیب سر اوین میون وشتتِه. یکی از اونا عیسی ر مسخره هامکرده، اما دیگری او ر بُگتِه: «تو خدا با نترسی؟! ما گناهکاریم، ولی این مرد بی گناهه.» بعد عیسی ر بُگتِه: «ای عیسی! مَر خوش پادشاهی وقت به یاد بیور.» عیسی او ر جواب هدا: «تو همین امروز م با بهشت دری.»

سَرون مذهبی یهود و مردمی که اونجا دَون عیسی ر مسخره هامکردنه و مُگتیه: «اگه تو خدا پسری صلیب سر بورو پایین و خوشتین ر نجات هاده! بعد ا ما به تو ایمان اورمی.»

گرچه ظهر بی، اما یرتایر آسمون اون منطقه تاریک پوا. این تاریکی محض تا س ساعت ادامه پیدا هاگرده.

بعد عیسی فریاد بَرَا: «تموم بو ا. ای پر، خوش روح ر ت دس ا سپورمه.» بعد خوش سر ر خم هاگرد و خوش روح ر تسلیم هاگرد. وقتی جون هدا ا زمین پلرزیه و معبد مهین پرده که مردم ر از حضور خدا جدا هامکرده (قدس الاقداس)، از بالا تا پایین دو تگه بو ا.

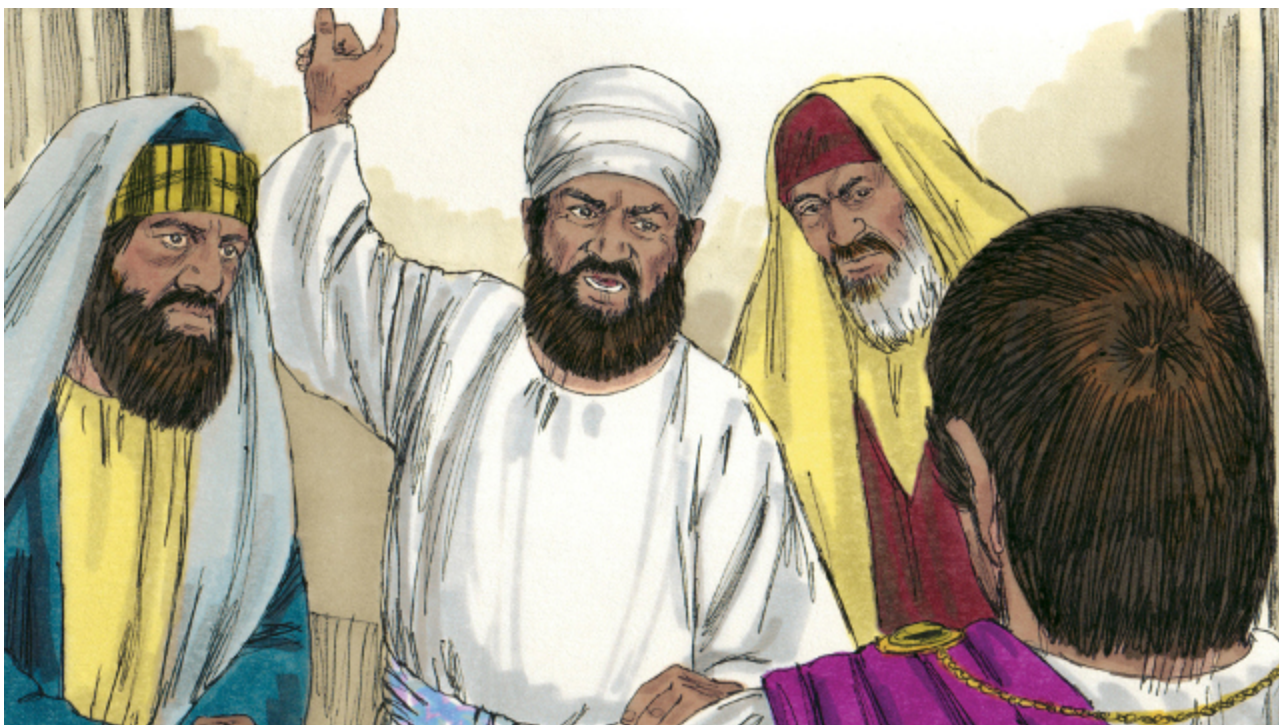
عیسی با خوش بُردن راهی ر وا هاگرد تا مردم پتوین بر سین خدا ا حضور. وقتی نگهبون رومی این حادثه ها ر بدیه، بُگته: «راسی این مرد بی گناه ب ا. او خدا ا پسر ب ا.»

بعد دو تا از سرون یهود، نیکودیموس و یوسف که ایمون داشتینه عیسی همون مسیح موعود هسه، بشنه پیلاتس با پخاسینه عیسی ا جسد ر تحویل بیرن. اوشن جسد ر با کتون پارچه ا با دپیچینه و وشتینه سنگی قور دله و یک مهین سنگ هم غل هدانه تا قور جلو تا دوسیه بو.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه‌های ۲۷ تا ۶۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱۵ آیه‌های ۱۶ تا ۴۷، کتاب انجیل لوقا باب ۲۳ آیه‌های ۲۶ تا ۵۶، کتاب انجیل یوحنا باب ۱۹ آیه‌های ۱۷ تا ۴۲

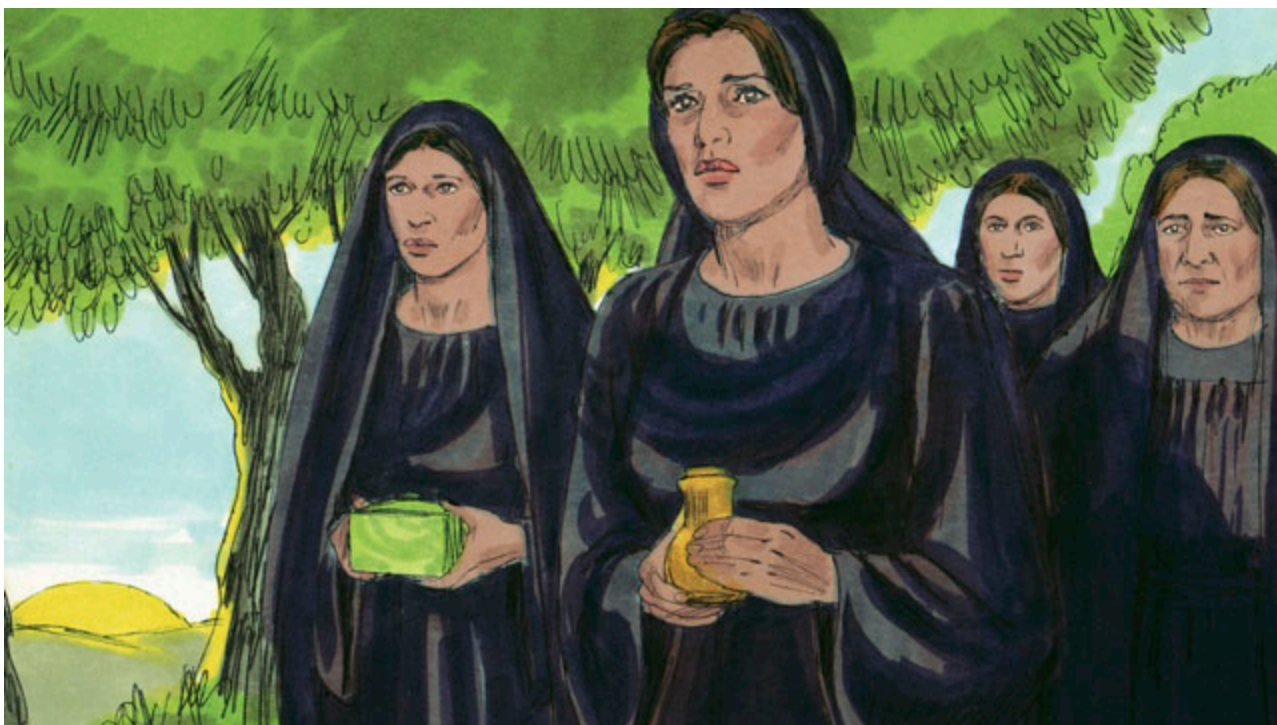
۴۱- خدا عیسی ر از مُرده‌ها زَنِّه هاگونه

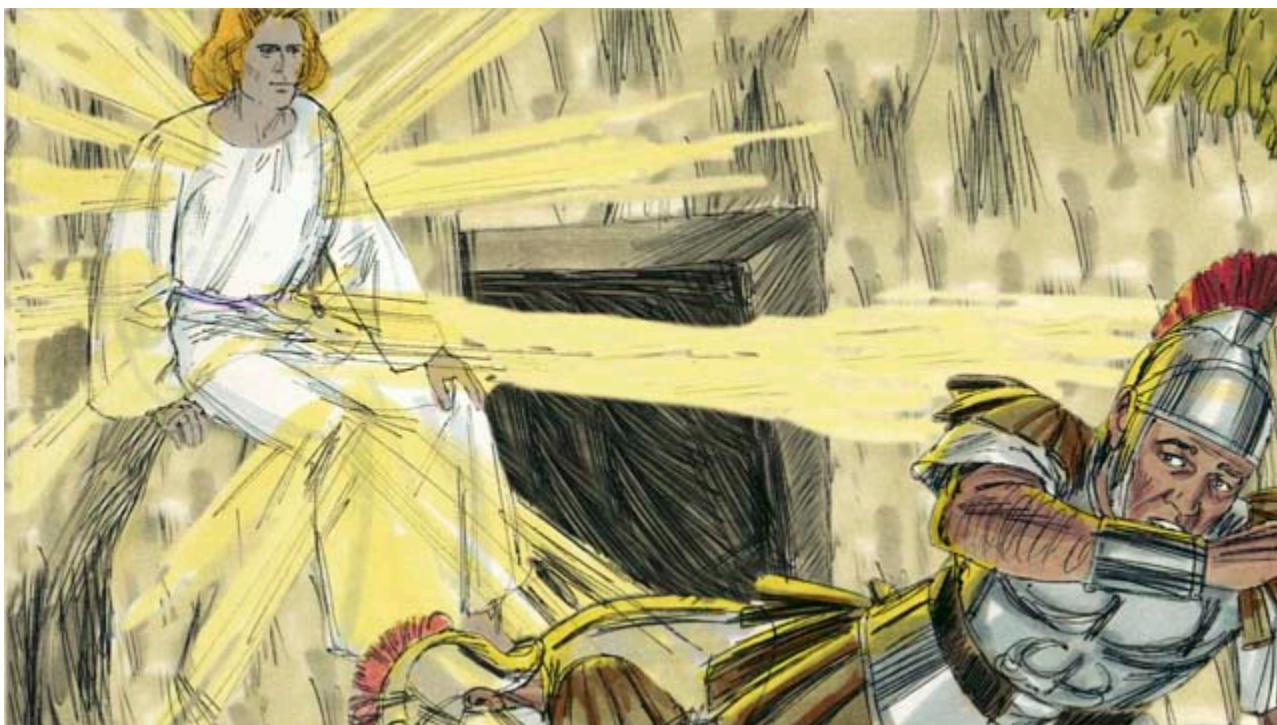
بعد اینکه سربازا عیسی ر مصلوب هاگردنه، سرون قوم یهود بشینه پیلاتس پیش و بُگتیه: «عیسی الکی بُگتیه سُن روز بعد از میون مُرده‌ها زنه بُونه. برای اینکه ا شاگردون نتونن ا جسد ر بدوزن، وانه یکی ر مامور هاکنونیم تا سُن روز قور نگهبونی هاید. اگه بتونن ا جسد ر بدزن، اونوقت ادعا هاکوئه که او از میون مرده‌ها زنه بو ا.»

پیلاتس بُگتیه: «سربازایی خوش همراه بُورین و تا جایی که بتونن قور محافظت هاکنین.» بنابراین اوشن سنگ قور ر مهر و موم هاگردنه و سربازایی ر اونجه به نگهبونی وشتیه تا کسی نتوئه جسد ر بدزه.

چون روز بعد دَفنِ عیسی، یعنی روز شَبَّات کار هاگردن ممنون ب'ا، هیچکوم از دوسای عیسی نتوئسِنِه ا قور سر بَشن. ولی روز بعد سَحَر وقت، چن تا از زَنون آماده بَوِه تا عیسی قور سر بَشن و عیسی جَسِد ا عطری هاگَین.

قبل اینکه زَنون بَرسن اونچه، قور کِنار زلزله ا تُندی یم ا. فرشته‌ای از آسمون یم ا پایین، سنگ ورودی قور ر غل پدا ا کِنار و ا سر بَنیشِته. اون فرشته آسمون برق واری مِدِر خَشِیه. نگهبونا او ر بَدینه هِنْتی بَترسینه که مُرده واری پَکَتِیه زمین.

وقتی زنان برسینه قور سر، فرشته اوشن ر بُگَته: «نترسین! عیسی اینچه دَته. او هَمَنتی که وعده هدا ا از مرده‌ها زَته بو ا. قور دِله ر هیشین و پوینن.» زنان قور دِله ر هیشینه و جایی که عیسی تن ر وشته بَته ر بدینه، ولی جسدی ر پیدا نکرَدینه.

اونوقت فرشته به زنان بُگَته: «بشین و عیسی ا شاگردون ر ب ا ن عیسی از مرده‌ها زَته بو ا و قبل شما خوانه بَته جلیل.»

زنون هَمِنتی که خوشحال و تعجب هاکرد بِنه، بِشِنه شاگردای طرف تا خَوَر خوش ر به اونا بَرَسِنن.

همنتی که زنون دوبعدو هامکردنه تا این خَوَر خوش ر به شاگردون هادِن، یَکدَفه عیسی اوشِنو ظاهر بو ا. اونا ا پَرابر سجده هاگردنه.
عیسی اونا ر بُگَته: «نَتَرَسِنن! بَشِن و مه شاگردون ر بَ ان بَشِن به جلیل و مَره اونچه ویئی.»

آسِنکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه ۶۲ تا باب ۲۸ آیه ۱۵؛ کتاب انجیل مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل
لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱ تا ۱۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱ تا ۱۸

۴۲- وگردین عیسی به آسمون

روزی که خدا عیسی ر از مرده‌ها زښه هاگرډه، دو تا از شاگردها همنتی که دُون مښن یکی از شهرهای نزدیک درباره اونچه عیسی و اتفاق ډکته صحبت هامکرډنه. اونا امید داشتینه عیسی همون مسیح موعود پو، ولی او کشته پو ا. اِسا زنون گوته او دواره زښه پوا، ولی شاگردا دُونسینه چی ر باور هاکنن.

عیسی به شاگردا نزدیک پو ا و اوشن با حرف پز ا، ولی اونا او ر نشناسینه. عیسی اوشن با پُرسنه درباره چه چی صحبت هامکرډنه. عیسی ر بُگتته که اوشن صحبت درباره اتفاقی هسه که این روزا عیسی و پیش یم ا. اونا فکر هامکرډنه عیسی یه غریبه هسه که اتفاقای اورشلیم ر خور ندانه.

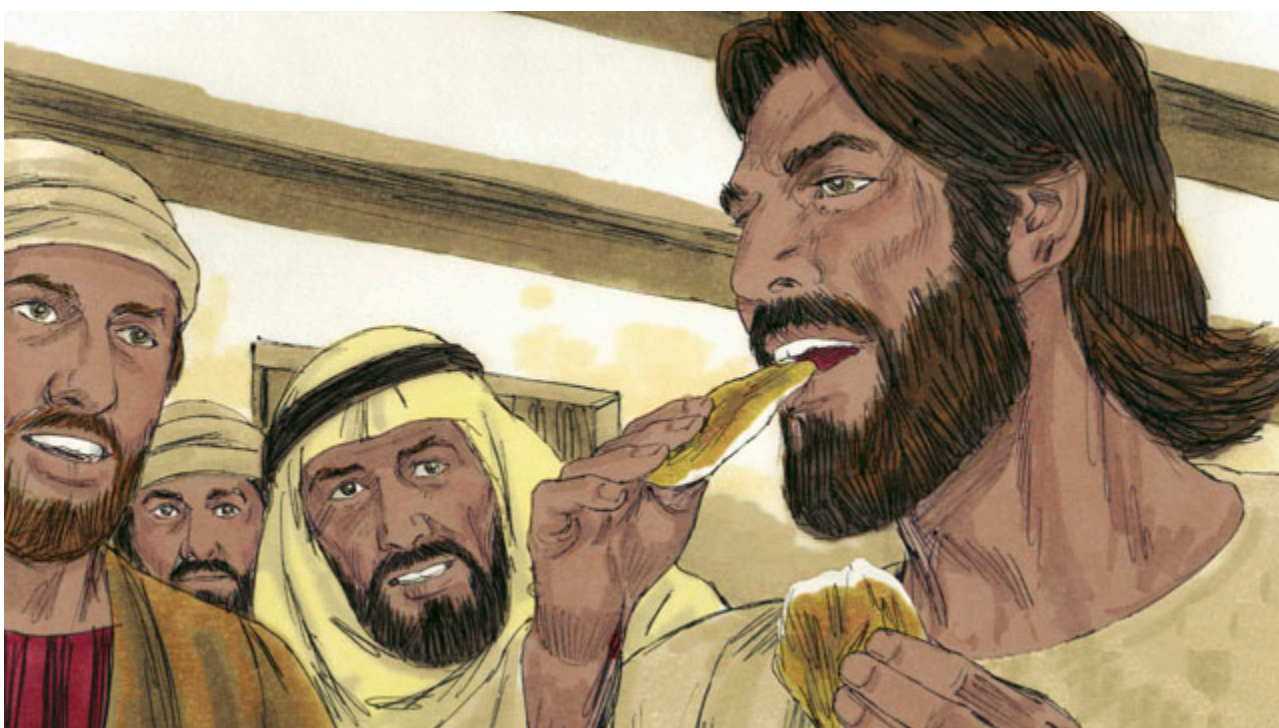
بعد عیسی اوشین و توضیح هدا ا که گلوم خدا در مورد عیسی چه چی بُگته ب ا. خله وقت پیش پیامبرا بُگته ینه که شرورا مسیح ر شکنجه دته و او ر کُشیته، ولی او سؤمین روز زته بونه.

وقتی اون دو تا مرد پرسینه مقصد، تقریب شو بو ا. اونا عیسی ر دعوت هاگردنه که شو اوشین با بُموئه، او هم اوشین با خونه دله وارد بو ا. وقتی سفره سر بنیشته، عیسی نون ر پگته و شکرگزاری هاگردنه و نون ر پاره هاگردنه. یکدفعه اوشین چش و ا پو ا و فوری او ر بشناسینه. ولی عیسی همونوقت اوشین نظر ناپدید بو ا.

اون دو تا همدیگه ر بُگْتِه: «او عیسی ب ا، چونکه وقتی کتاب مقدس مطلباً ر تعریف هامکرده، رام دل مِتپیه.» بعد بلافاصله وگردینه اور شلیم و وقتی که پرسینه، شاگردا ر بُگْتِه: «عیسی زِیه هَسِه! ما او ر بدیمی.»

همون وقت که سرگرم حرف بزَن بِنه، ناگهون عیسی اوشین میون ظاهر پو ا و بُگْتِه: «سلامتی دارین!» شاگردون فکر هاگردینه روح بدینه، ولی عیسی بُگْتِه: «چا پترسینی! شک دائی مو عیسی هَسِمِه؟ م دسا و لنگا ر هیشینین، ارواح م مواری تن ندانه.» و برای اینکه اونا ر نشون هاده که روح نیه، از اونا بخواسته یک چیزی هاین او بخوره. اونا یه تگه ماهی او ر هدانه عیسی اون ر بخورده.

عیسی بُگُتِه: «مو شِما ر بُگُتِمِه که هرچه در گُلوُم خدا درباره مو بُگُتِه، بِ اِوا نه اتفاق دَکِنِه.» اونوقت عیسی اونا ر کِمک هاکرده تا کُلوُم خدا ر بَهِتَر بُفَهِمَن. او بُگُتِه: «از زَمونای دور، پیامبرای کتاب دِلِه بَنِشِتِه بِ اِ مسیح موعود وایه رنج و زحمت پوینِه، بِمیرِه و روز سُوَم از مرده‌ها زَنِه پوو.»

«پیامبرا این هم بَنِشِتِنِه مِ شاگردا خدا گُلوُم ر اعلام هاکونِه و همه ر گوئِه که وایه تووه هاکنن هرکی که تووه هاکنِه خدا اِ گناها ر آمرزِنِه. مِ شاگردا اعلام این پیغوم ر از اورشلیم شروع هاکردنه و بعد بین همه قوم ها و همه جا شونه. شما شاهد حرفا، کارا و همه وقایعی که مو پیش آیه هَسِنِی.»

عیسی در مدت چهل روز بعد زَیّه پون از مرده‌ها، بارها خوشتن ر شاگردونو ظاهر ها کرده. او یکبار حتی هم زمون خودش ر ۵۰۰ نفرو آشکار ها کرده. او روش‌های مختلف با خوش شاگردون ر ثابت ها کرده که زَیّه هسته و او شین ر درباره خدا پادشاهی تعلیم مِدا ا.

عیسی به شاگردون بُفرمیه: «خدا تموم اختیارای زمین و آسمون ر مَر هِدا ا. پس بَشین و همه قوم‌ها ر م شاگرد بسازن و او شین ر به نام پر، پسر و روح‌القدس تعمید هادین و او شین ر تعلیم هادان که چتی همه دسورایی که شما ر هِدامه اطاعت هاکنن. شمه یاد دِوو که مو همیشه با شما دَر مِه.»

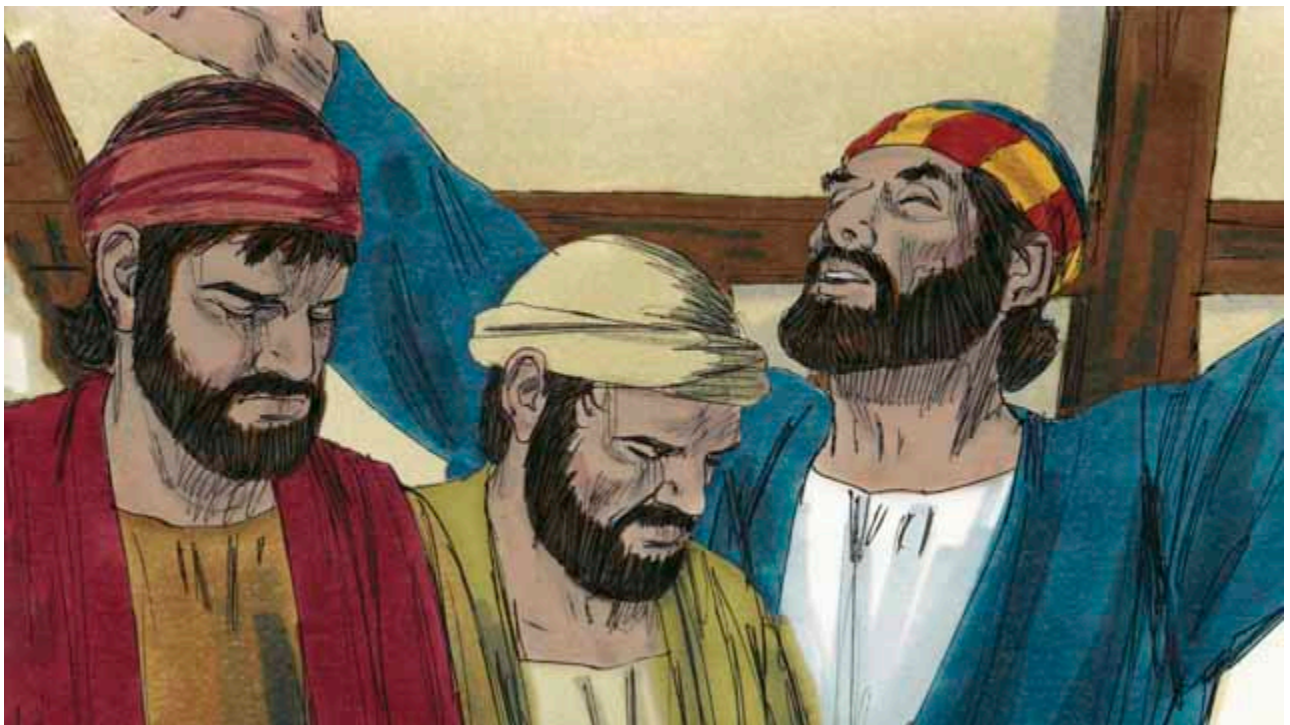
چهل روز بعد اینکه عیسی از مرده‌ها زنده بو! به خوش شاگردون بُفرمیه: «اورشلیم دله بَمونین تا م پر با برسینه روح القدس، شما ر قدرت هاده.» بعد عیسی اوین چش پیش به طرف آسمون بالا بَش! و یه ابر دله ناپدید بو! عیسی خدا راست دست بنیشتِه تا به همه چیز حکومت هاکنه.»

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب متی باب ۲۸ آیه‌های ۱۶ تا ۲۰؛ کتاب مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱۲ تا ۲۰؛ کتاب لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱۳ تا ۵۳؛ کتاب یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱۹ تا ۲۳؛ کتاب اعمال باب ۱ آیه‌های ۱ تا ۱۱

۴۳- کلیسا شروع

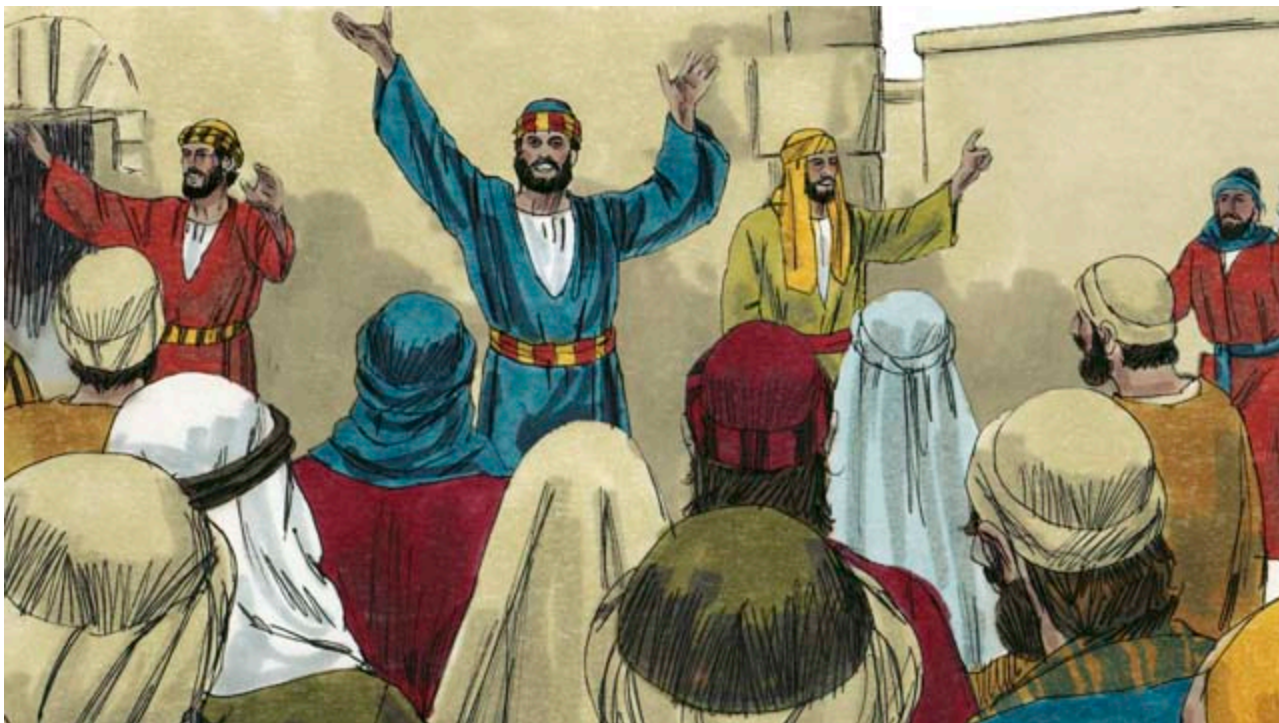
بعد اینکه عیسی و گِردیه آسمون، ا شاگردون هَمِنتی که عیسی دَسور هِدا ا اورشلیم دله بُمونِسینه. ایموندارا مرتب جمع مونه تا دعا هاکنن.

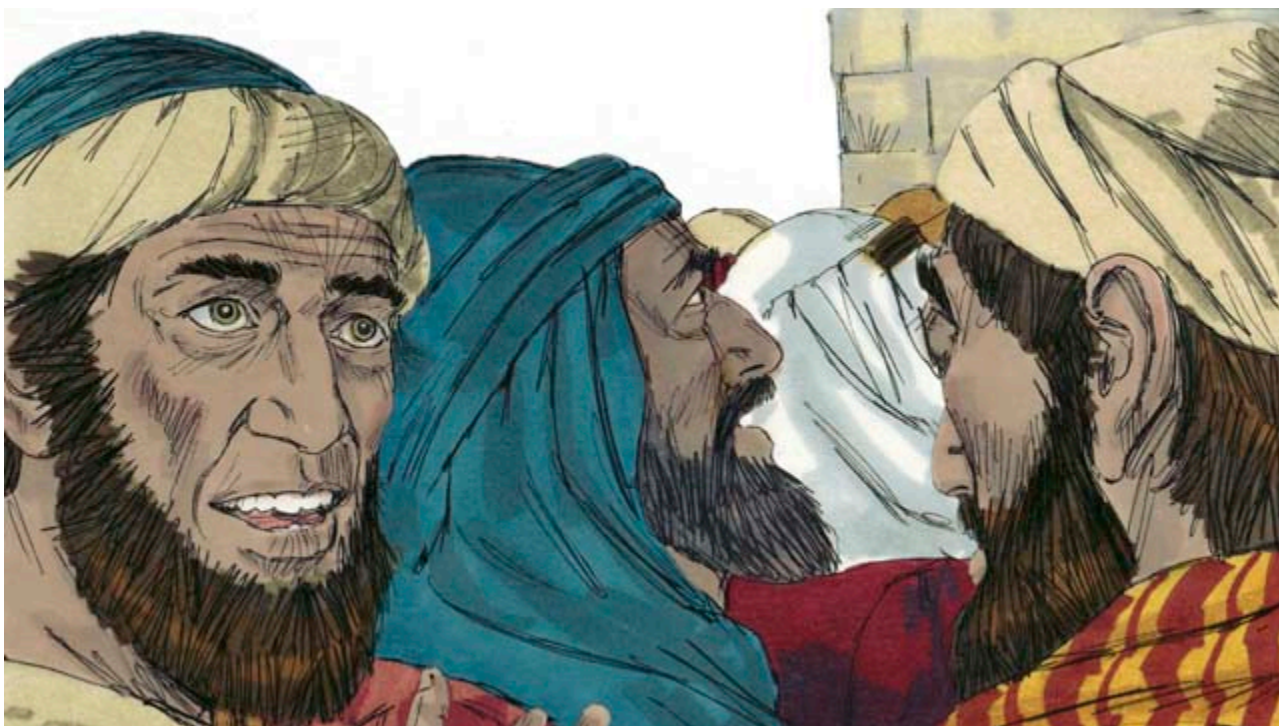
یهودیا هر سال روز مهمی که ا نوم پنتیکاست ب ا ر جشن مِگِئنه که برابر با پنجاهمین روز بعد عید پسخ ب ا. پنتیکاست، جشن یهودیان برای پرو هاگردن گیم ب ا. اونا از سراسر دنیا مینه اورشلیم تا این جشن ر با هم برگزار هاکنن. اون سال جشن پنتیکاست حدودا یک هفته پشین عیسی به آسمون اتفاق دِکته.

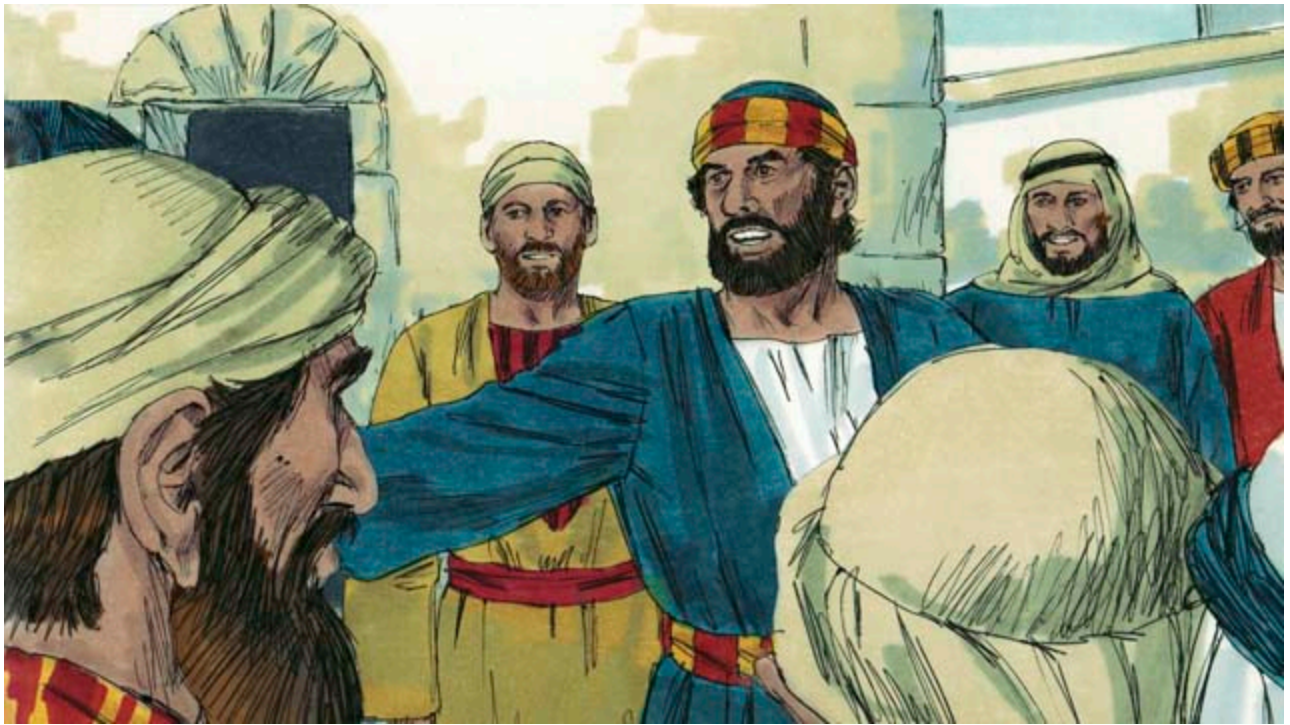
وقتی همه ایموندارا دور هم جمع یوه بڼه، ناگهون صدایی مثل تڼ وا بُشنینه. بعد یک چیز مثل آتش شعله واری اوښن سر شعله ټکشیه. بعد همه اونان پُر پونه از روح القدس و خدا! با زوون‌هایی که ندونسته پرستش هامکردنه. روح القدس اوښن ر قدرت حرف یزن به زوون‌ها ر بوخشی ب!.

وقتی مردمی که بمبینه اورشلیم، این صدا را بشنید، دور هم جمع بوننه تا بوبین چه اتفاقی دیکته. اونا بشنینه که ایموندارا کارهای مهین خدا را اعلام هاگوته. اونا از این مطلب تعجب هاگردنه، چون متونسینه اوشن حرفا را بفهمن. اونا کشور دله مردم زوونهای مختلفی داشتنه. شاگردا اسرائیلی بنه و متونسیه فقط به زوونهای آرامی، عبرانی و با یونانی حرف بزین. ولی اونا بشنینه که شاگردون به زوون مادری اونا کارای خدا را اعلام هامگردنه.

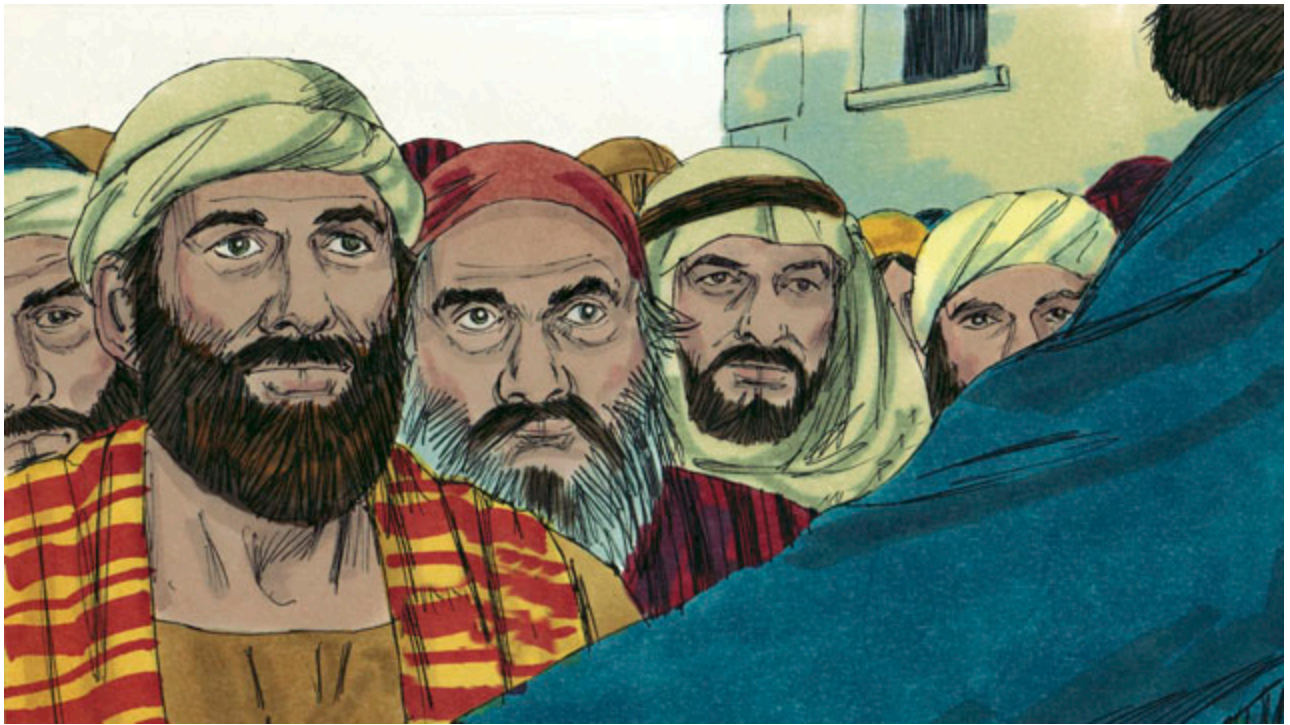
بعضی هم بُگتینه: شاگردون مس بونه. ولی پترس بسا ا و اوشن را بُگته: «گوش هاکنن! این مردم مس نینه! بلکه این همون پیشگوی یوئیل نبی هسته که خدا بگته ب: «روزای آخر مو خوش روح را بر تمامی بشر دپاچمه.»

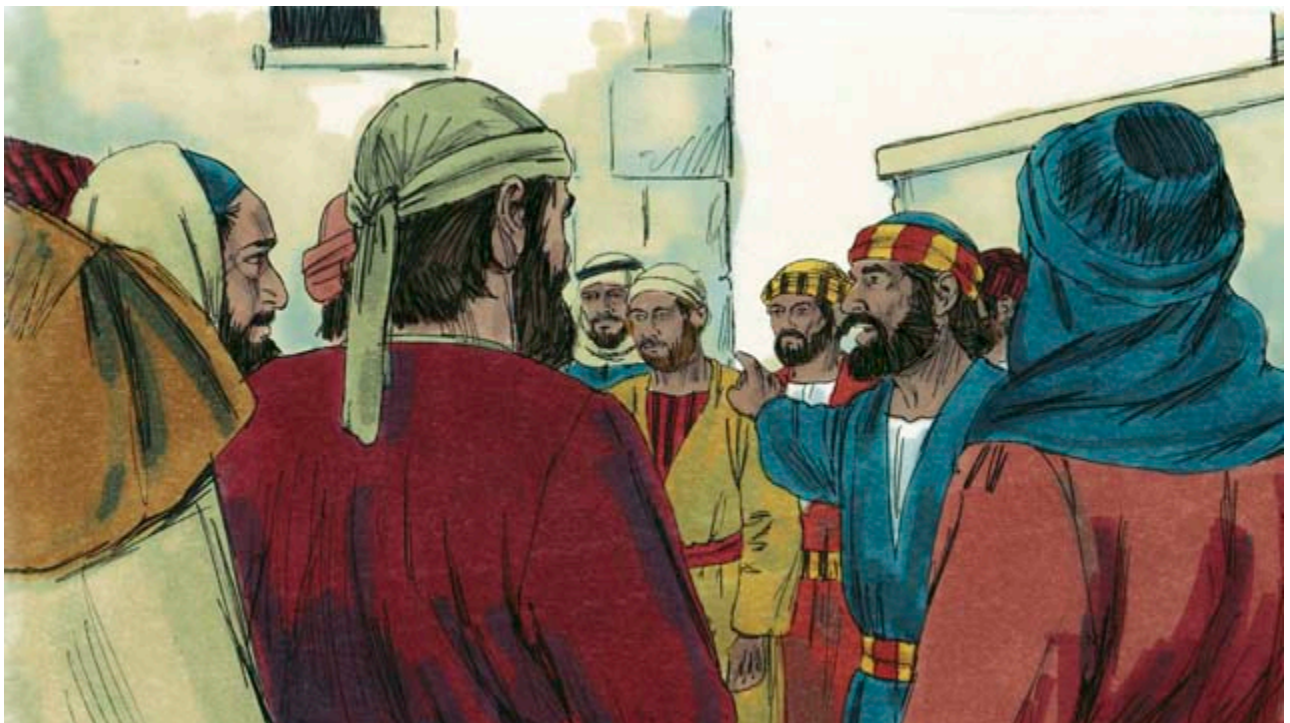
«ای قوم اسرائیل، عیسی شخصی ب' که کارای خارق‌العاده هامکرده تا خوشتن ر به ا ما بشناسونه. او کارای تعجب‌آوری خدا قدرت با انجوم هدا ا. شما این رو دوئی، چون شاهد ا کارها بنی، ولی او ر به صلیب پکشین.»

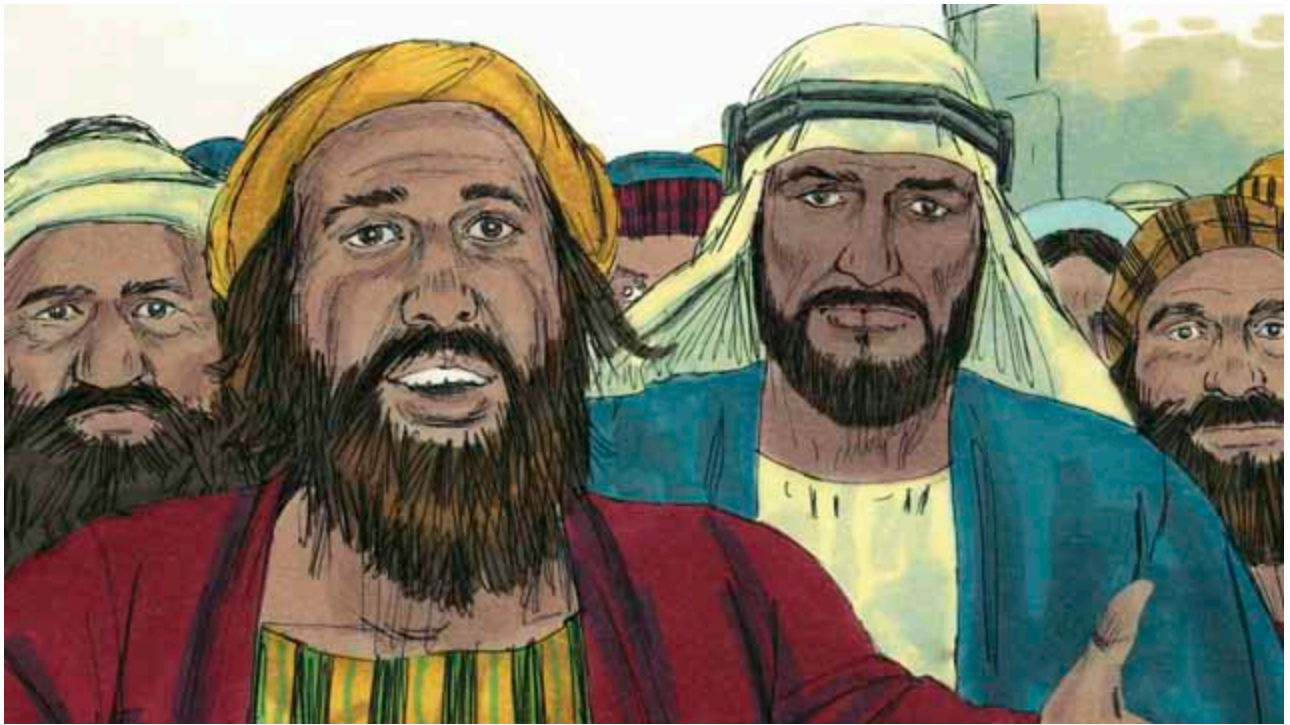
«عیسی بُمرده، ولی خدا او ری زبّه هامکرده از میون مرده‌ها. این همون پیشگویی پیامبری ب' که بُگتّه: تو نیلنی که ته مقدس فرزنِ تن قور دله فاسد بوو. اِما شاهدمی که خدا عیسی ر از میون مرده‌ها زبّه هاکرده.»

خدا! پر الان عیسیٰ ږ بلندترین جایگاه آسمون یعنی خوش دس راست بنیش ټټیه. عیسیٰ همنتی که وعده ها کرده روح القدس ږ! مو پرستیه. این کارایی که امروز وینی و اشنوننی ږ روح القدس ها کرده.

«شما عیسیٰ ږ مصلوب ها کردنی، ولی یقین بدونین که خدا او ږ، خداوند و مسیح، تعیین بُفرمیه.»

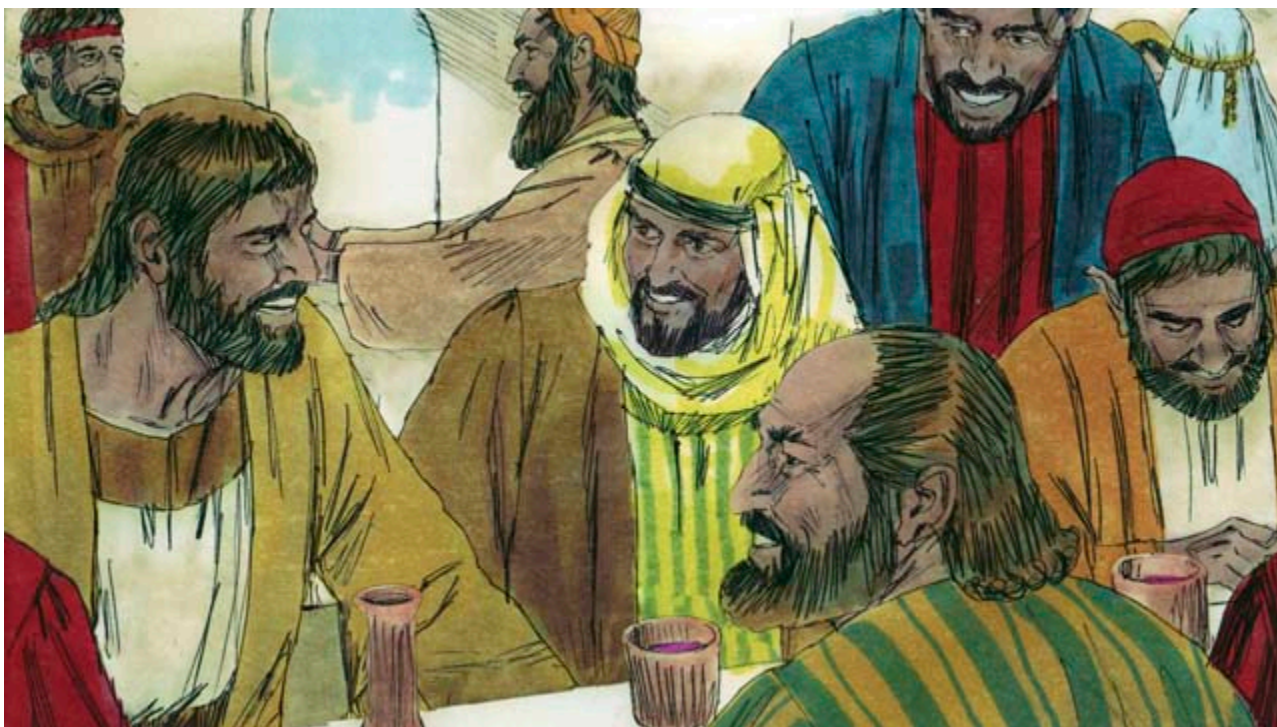
مردم خُله تحت تاثیر پترس حرفا قرار یِگَننه. بنابراین ! با و دیگر شاگردون با بیرسیته: «ای برارون، اِسا وانه چُکنیم؟»

پترس جواب هدا !: «ا همه شِما به آمرزش گناه احتیاج دائی. پس تووه هاکنین و عیسی مسیح نوم با تعمید بیرن. اونوقت خدا روح القدس هدیه ر به شِما هم بخشینه.»

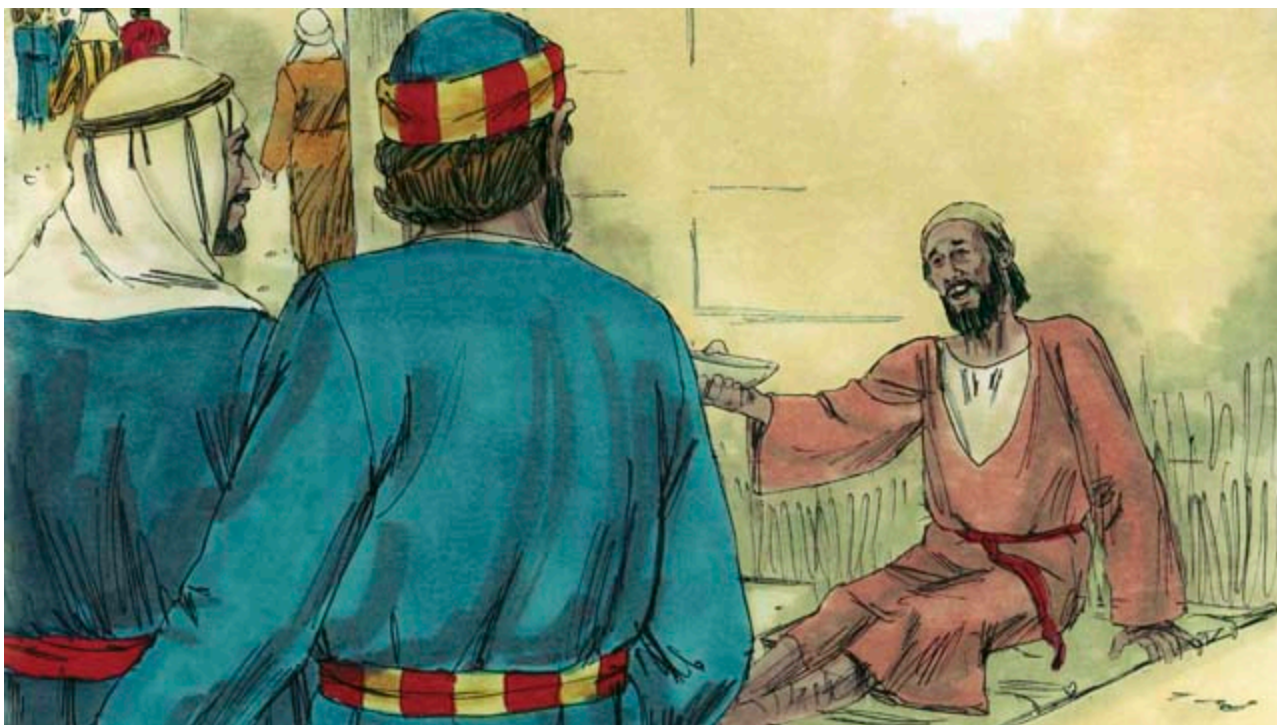
تقریباً ۳۰۰۰ نفر پترس حرفای با ایمون بیوردنیه و عیسی شاگرد بونه. اونا تعمید او بگتینه و ایموندارا اورشلیم کلیسا جمعی بونه.

ایموندارا همیشه دسورای تعلیمات ر گوش مدانیه. دور هم جمع مونه، با هم غذا مْخوردنیه و دعا هامْکردنیه. اوشین جمع دله خدا ر پرستش هامْکردنیه و هرچی داشتنه با همدیگه شیریک مونه. مردم درباره اونا با خوبی حرف مزینه و هر روز تعداد ویشتری ایمون میوردنیه.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ و فصل ۲

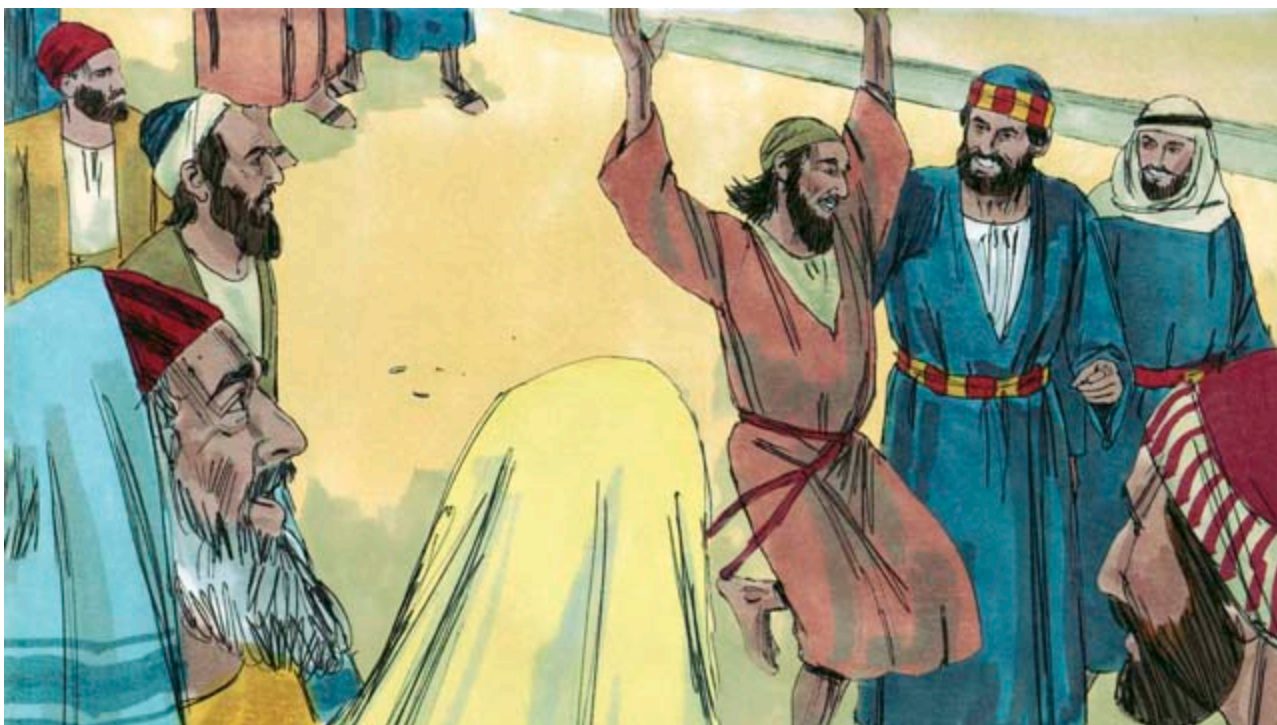
۴۴- شفای گدا مردی توسط پترس و یوحنا

روزی پترس و یوحنا بشین پرستشگاه طرف. دروازه کنار فلج مردی ر بدینه که گدایی هامکرده.

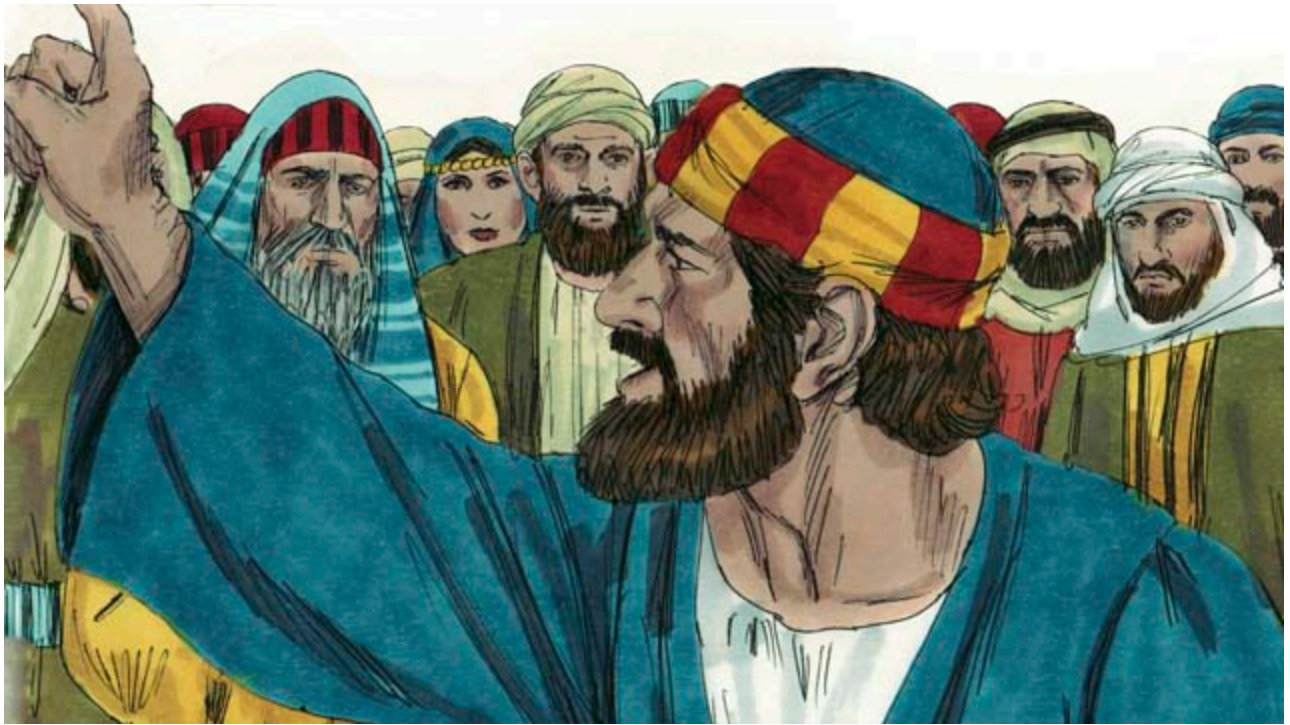
پترس اون فلج مردی ر هیشیه و بُگته: «مو هیچی پول ندایمه تر هادم. ولی اونچه که دایمه، تر دیمه. عیسی نام، بابلین پوا و راه بُشو.»

خدا همون وقت اون مرد ر شفا هدا ! و او شروع ها کرده راه بشین و او شین دور، خوشحالی هامکرده و خدا ر پرستش هامکرده. مردمی که پرستشگاه حیاط دونه، تعجب ها کردند.

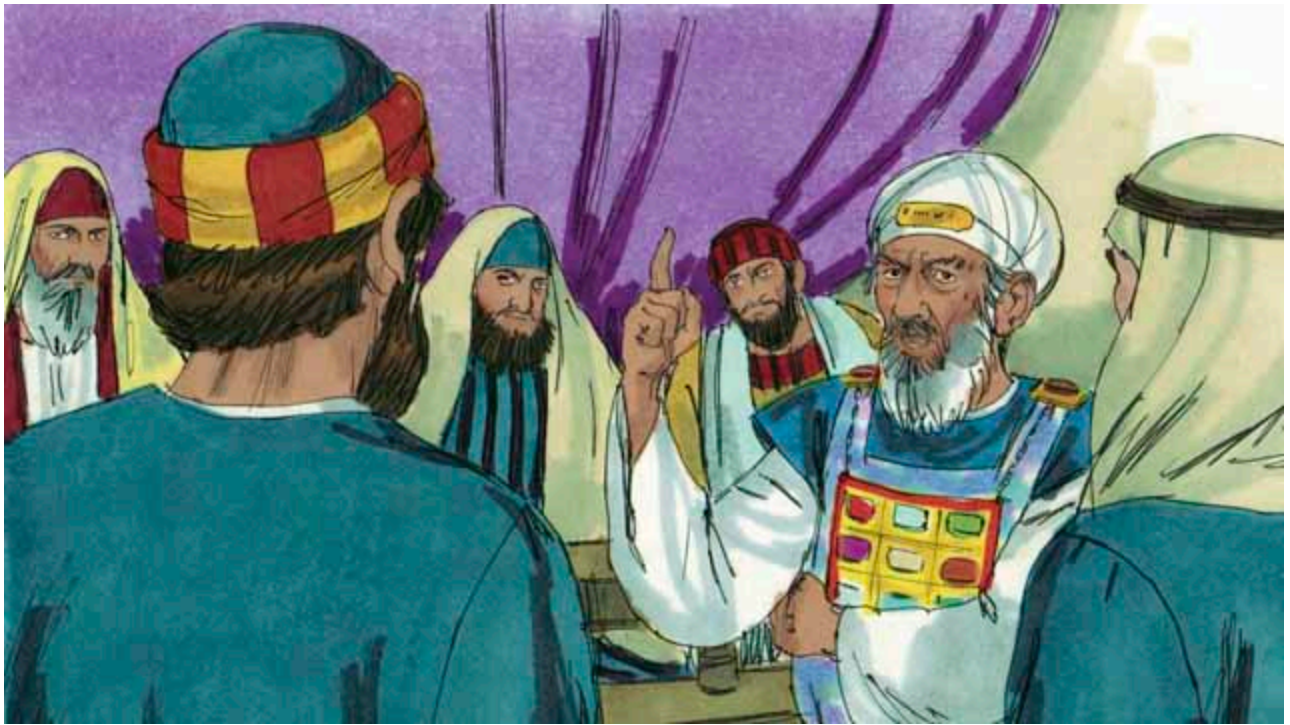
جمعیت زیادی به سرعت جمع پونه تا اون مردی که شفا بگتیه ر بوینن. پترس به اون جماعت بگتیه: «از بدین شفا این مرد تعجب نکنین. اما این مرد ر با قدرت یا بخاطر دینداری خودمون شفا ندایم. بلکه این عیسی قدرت هسه که او ر شفا هدا، چون ما به او ایمون دایم.»

شما کسانی هستی که فرماندارای رومی با پخواستنی که عیسی را بکشید. شما اونکه همه ر جون وخشنه ر بُگشتنی، ولی خدا او ر از بین مرده‌ها زنده هاکرده. گرچه شما ندونستی ذرنی چکار هاکونی، ولی پیشگویی پیامبرا ر عملی هاکردنی که بگفته بب! مسیح وانه عذاب بکشد بعد بمیره. خدا بخاسه که هنتی بوو. پس توو هاکنین و به طرف خدا وکردین تا او شمه گناها ر پاک هاکنه.»

وقتی رهبرای پرستشگاه پترس و یوحنا حرفا ر بُشنیه، خله عصبانی بونه. بعد اوشین ر دستگیر هاکردنه و دُمیدانه زندون. ولی خله از اونا که پترس پیغوم ر بُشنیه، ایمون بیوردنه و تعداد ایموندارا برسیّه به ۵۰۰۰ نفر.

روز بعد، سران یهود و یوحنا ! همراه فلج کردی بوردنه به حضور کاهن اعظم و رهبرای مذهبی. اونا از پترس و یوحنا پُرسینه: «با چه قدرتی این فلج مردی ر شفا هدانی؟»

پترس جواب هدا: «! که این مرد که شمه روبرو اسا ! عیسی مسیح قدرت با شفا پگته. شما عیسی ر به صلیب پکشینی، ولی خدا او ر دواره زنه هاکرده! شما او ر رد هاگردنی، ولی راه نجات دیگری وجود ندانه، جز به قدرت عیسی مسیح!»

رهبرای مذهبی تعجب هاگردنه از پترس و یوحنا شجاعت، چونکه اونا اشخاصی بی سواد و معمولی بینه. اونوقت به یاد بیوردنه که این مردا عیسی با دونه. پس اونا ر بُگتته: «اگر بازم در مورد عیسی مردم با حرف بزنین، شما ر سخت تنبیه هاکومی.» اونا بعد اینکه پترس و یوحنا ر تهدید هاگردنه، اونا ر آزاد هاگردنه.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۳ و فصل ۴ آیه ۲۲

۴۵- استيفان و فيليپس

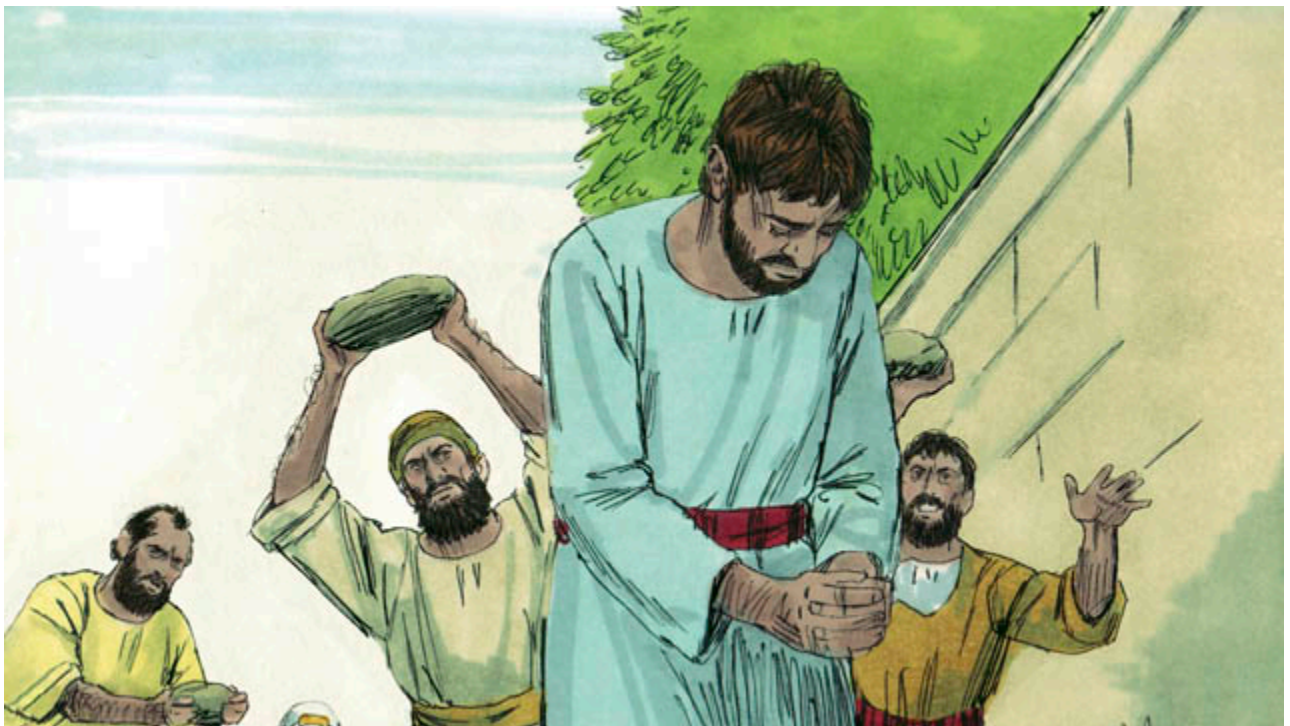
یکی از رهبرای کلیسا اون اولا، کسی ب ا به اسم استفان که همه او ر احترام و مشیتیه. روح القدس او ر قدرت و حکمت ا ب ا. استفان موجزات زیادی داشته و خله ها ا حرف با به عیسی ایمون بیوردینه.

روزی که استفان مشغول تعلیم درباره عیسی ب ا، بعضی یهودیا که عیسی با ایمون نداشتنیه، شروع هاگردینه جر و بحث با استفان. اونا خله عصبانی بن و رهبرای مذهبی پیش درباره استفان الکی بُگتنیه: «اما بُشنیمی که او درباره موسی و خدا، حرفای زشتی مُگنیه.» پس رهبرای دینی، استفان ر دستگیر هاگردینه و او ر بُوردینه کاهن اعظم و دیگر رهبرای یهود پیش. بعد شاهدای دروغگوی ویشتری بمنیه و درباره او دروغ بُگتنیه.

کاهن اعظم استیفان با پرسیده: «آیا اونچه این آدمآ ته یاره گوته حقیقت دانه؟» استیفان برای جواب هدا ا ن به این سوال، حرفای زیادی کاهن اعظم ر بُگته. او بُگته خدا از ابراهیم موقع تا عیسی دوره، کارهای مهین زیادی یهودیو ر هاگردیه، ولی این قوم بارها نافرمانی هاگردیه. استیفان اوшін ر بُگته: «شما قوم سرسخت و در برابر خدا سرکش هسینی. شما همیشه روح القدس ر رد هاگردنی، دُرس مثل ا مه پرون که همیشه خدا ر رد هاگردیه و ا پیامپرون ر بُگشتیه. ولی شما کار بدتری از اونا هاگردنی، شما مسیح ر بُگشتینی!»

وقتی رهبرای مذهبی این حرفا ر بُشنیه، خله عصبانی پونه، خوشتن گوش ر بگتیه و داد بزیه. اونا استیفان ر بکشینه بوریم شهر و او ر سنگسار هاگردیه تا بمیره.

استیفان در حالی که جون مِدا، داد بِزِ! «ای عیسی! روح مَر قَبول هاگُن.» اون وقت به زانو در بِمِ! و دوواره داد بِزِ! «ای خداوند! این گناها ر اوشنو نیرا.» و بعد جون هِدا!.

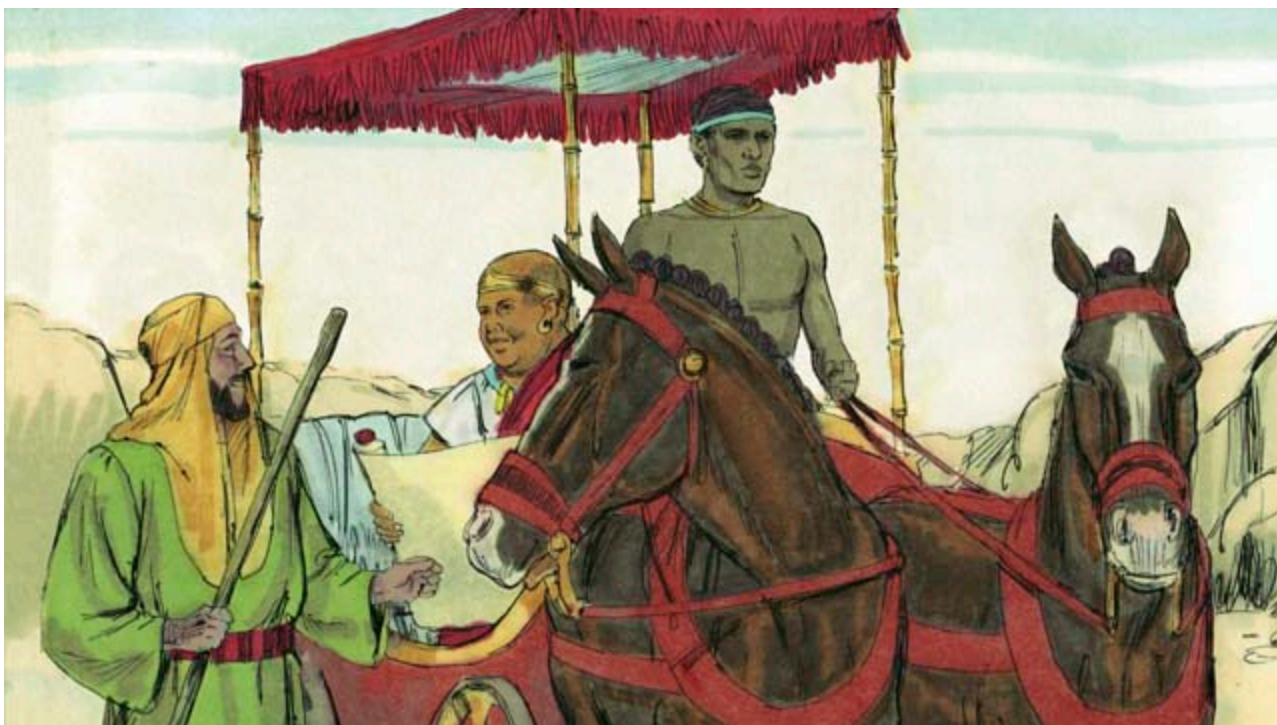
از اونروز خَلِه از مردم اورشلیم شروع به جفا و آزار طرفدارای عیسی هاگَرِدِنِه و ایموندارا به منطقه‌های دیگه فرار هاگَرِدِنِه. ولی با همه این اتفاقا، اونا هر جا مِشِنِه درباره عیسی موعظه ها مِکَرِدِنِه.

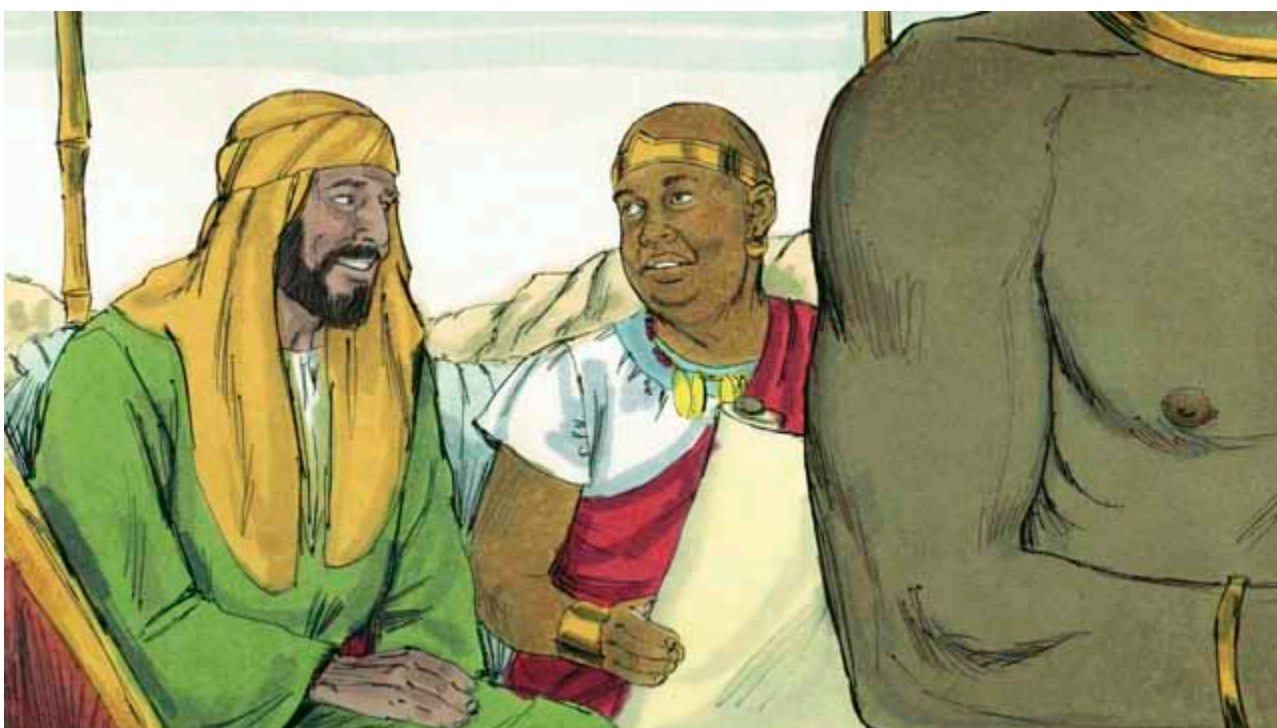
یکی از عیسی! شاگردا با نام فیلیپس هم‌رته خَله دیگه از ایموندارون، در زمان جفا از اورشلیم فرار هاگردنه. او پش! سامره، اونچه درباره عیسی موعظه هاکرده و خَله از مردم اونچه! نجات هدا. بعد یک روز فرشته‌ای از طرف خدا به فیلیپس امر هاکرده تا بشیه به جاده‌ای در بیابون. وقتی او اون جاده دله دوا، یکی از مقام‌های مهم حبشه ر بدیه که خوش ارا به با سفر هامکرده. روح‌القدس به فیلیپس بفرمیه بشیه اون مرد پیش و! با حرف بزیه.

وقتی فیلیپس به ارا به نزدیک پوا، بُشنیه که اون شخص قسمتی از کتاب اشعیای نبی ر خونین. اونچه که مُگته: «گوسفن واری که بُگشتنو بُورنه و و وره‌ای که خوش پشم چین پیش ساکته و هیچ حرفی نزا،! با ناعادلانه برخورد هاگردنه و احترام ونِشْتِنِه. اونا! جون ر بگتیه.»

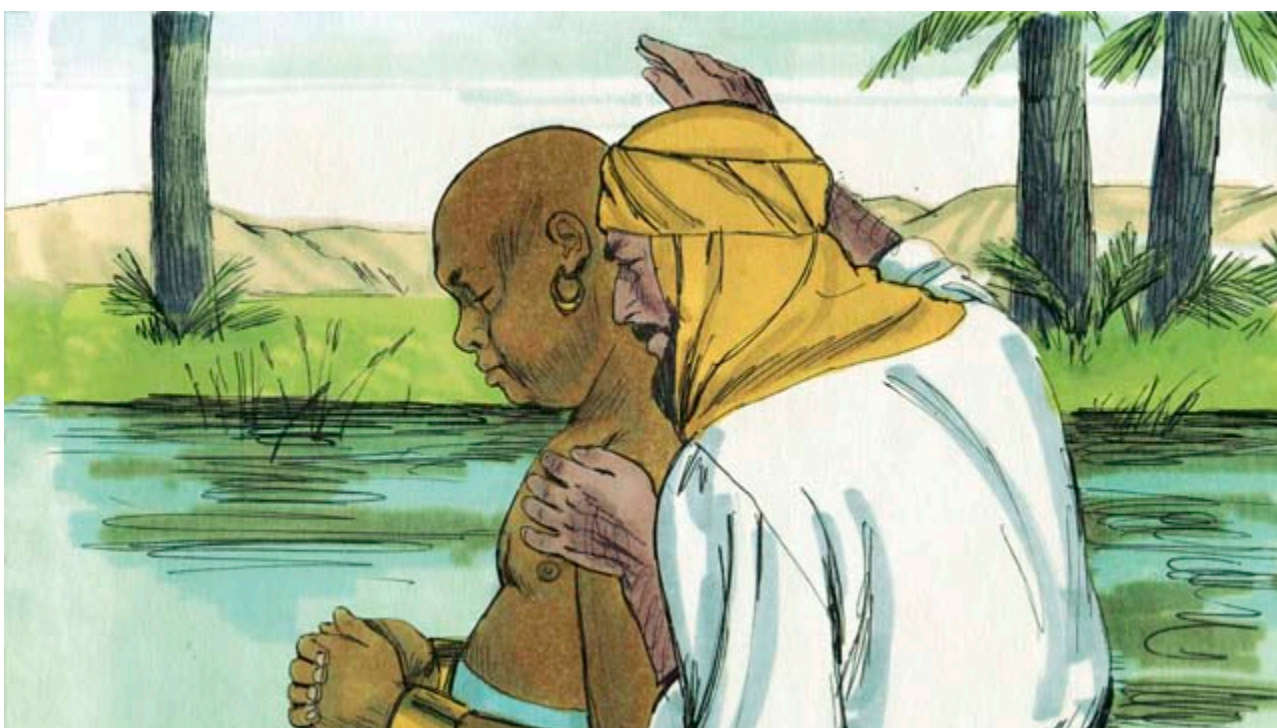
فیلیپس از شخص حبشی پُرسیده: «بَتونی اونچه ر که خوننی بُفهمی؟» حبشی جواب هدا: «نه. نامونتَوَمّه بُفهمم، مگر اینکه یکی مو توضیح هاده. خواهش هاکومّه بوروم ور بنشیر. آیا اشعیا این ر درباره خودش بُگته یا دیگر یو بُگته؟»

فیلیپس بش ا ارا به دله و ا ور بنشیده، بعد حبشی و توضیح هدا ا که اشعیا اون قسمت ر درباره عیسی بنشیده. فیلیپس قسمت های زیادی از کلام خدا ر او توضیح هدا و عیسی انجیل پیام ر او ر پرسینیه.

در حالی که فیلیپس و مرد حبشی پیش مشینه، پرسینه یک اتون او. مرد حبشی بُگته: «هیشین اینچه او در. آیا امکان دانه تعمید بیرم؟» و به خوش خادم دسور هدا که ارا به ر پستنه.

پس اونا پشین او دله و فیلیپس مرد حبشی ر تعمید هدا. وقتی او اجا بوریم بمنه، یکدفعه روح القدس فیلیپس ر بورده یک جای دیگه. فیلیپس اونجه به مو عظه درباره عیسی ادامه هدا.

مرد حبشی خوش سَفَر خوش خونه طَرَف ادا مه هِدالا. او از اینکه عیسی ر پشناسیّه خوشحال بوا.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۶ تا ۸

۴۶ - پولس مسیحی بونہ

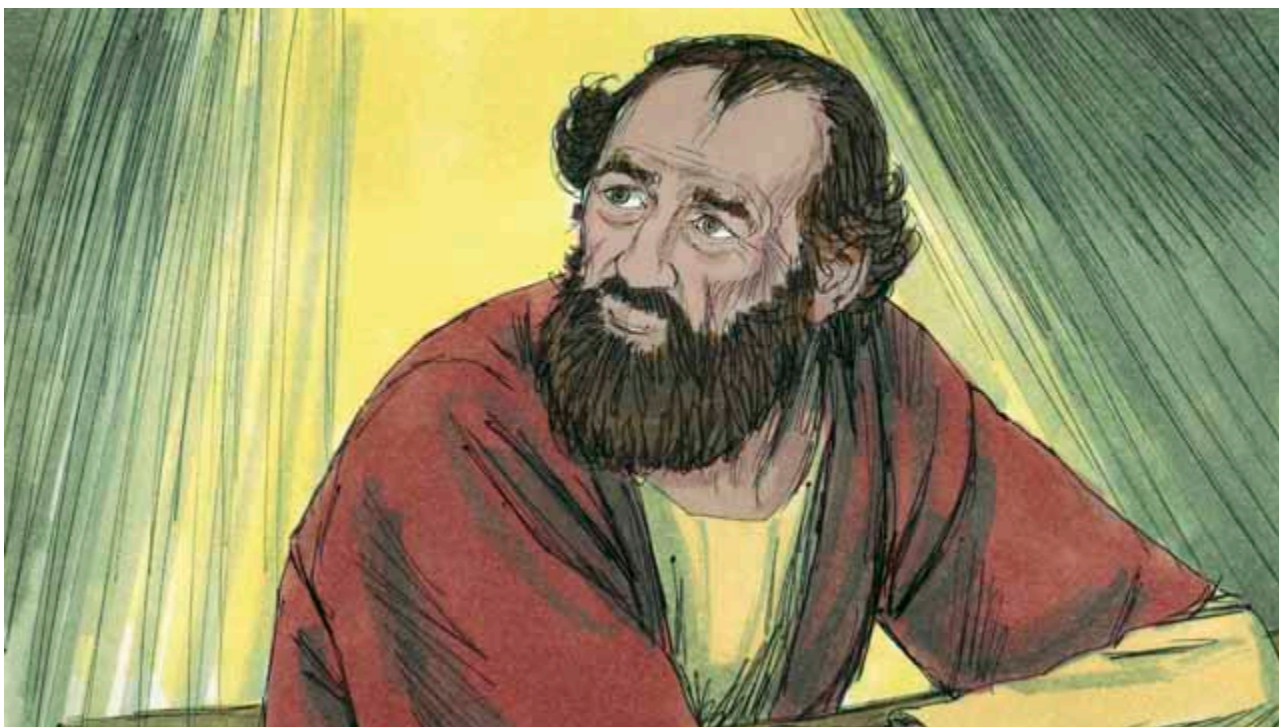
مردی دَو ! به نوم سولس که چوونی‌ها در حال بُگشتنِ استیفان، یهودیای لباس محافظت هامیکرده و به عیسی ! یا ایمون نداشته. او مسیحیا ر آزار هامیکرده و اورشلیم دِله خونه به خونه مِش ! تا مردون و زنون ر دستگیر هاکنه و دُمبده زندون. کاهن اعظم او ر بُگته که بشیه شهر دمشق تا مسیحیا اونجه ر دستگیر هاکنه و به اورشلیم وگردونه.

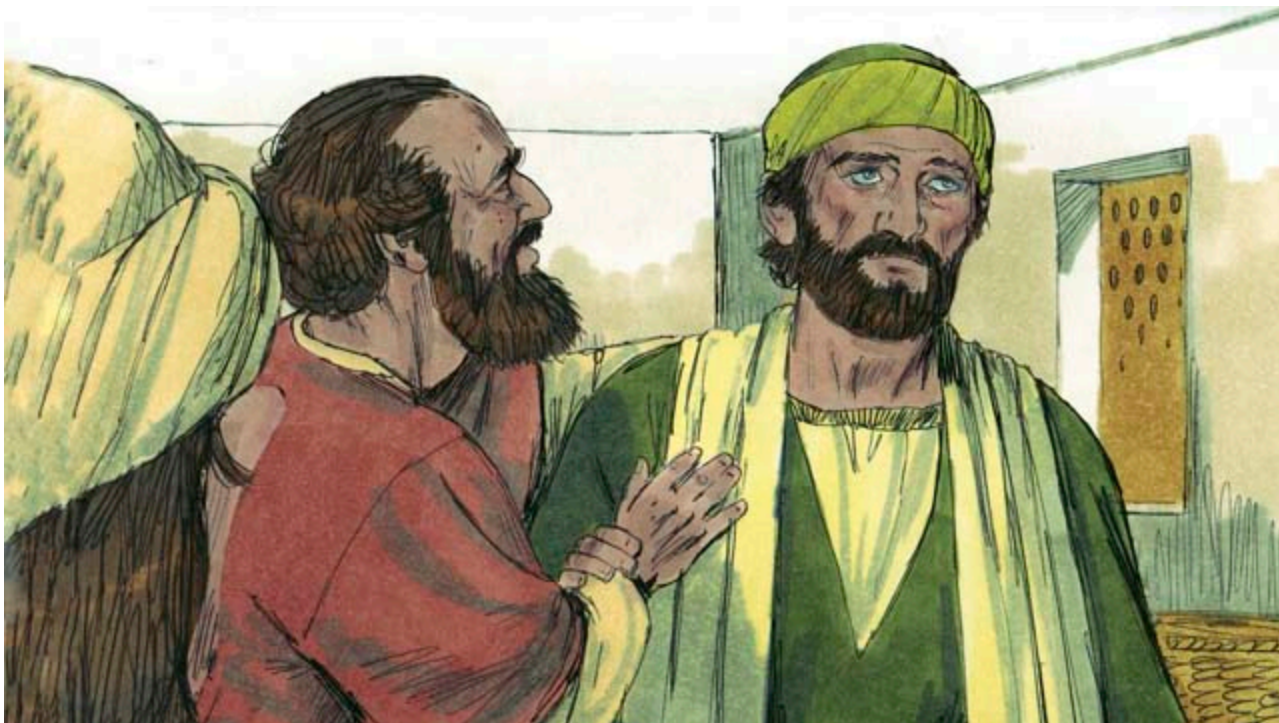
پنابراین سولس راهی دمشق بَو! قبل اینکه برسیه اونجه، یک نور خَله روشنی از آسمون ! دور تا دور ر بگته و پکته زمین. سولس صدایی بُشنیه که او ر بُگته: «شائول، شائول، چکا مو با جفا هاکونی؟» سولس بُپرسیه: «سرورم، تو کی هستی؟» عیسی او ر جواب هدا: «مو عیسی هَسیمه. همون که او ر آزار رِسنی.»

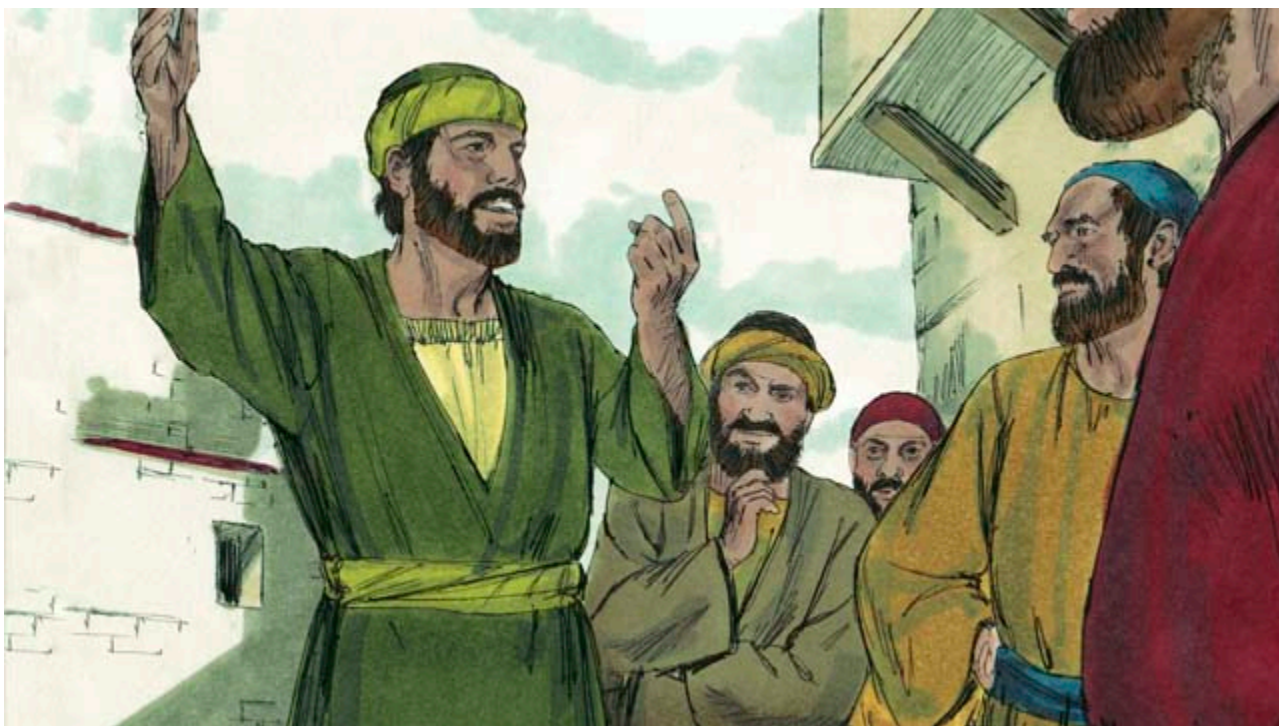
وقتی سولس خوش جا پاسا، اچش مندیّه. اِدوسا او ر راهنمایی هاگردنه طرف دمشق. سولس مدت سَ روز هیچی نابخورده و نابنوشیه.

شهر دَمشق دِلّه، شاگردی به نوم حنانیا زندگی هامکرده. خدا او ر بُرمیه: «بُشو خونه دله ای که سولس اونجه سُکونت دانه. خوش دست ر اِرو ول تا دوواره بوینه.» ولی حنانیا بُگتّه: «خدای من! مو بُشنیمه که این مرد چتی به ایموندارا جفا هاگتّه.» خدا جواب هدا اِ: «بُشو! مُو او ر انتخاب هاگردنه تا به یهودیا و دیگر قبیله ها م نوم ر اعلام هاگتّه. او م نوم خاطر خَله رنج و مصیبت کِشینّه.

پس حنانیا پش! سولس پیش و خوش دسا ر! رو وشته و بُگُته: «همون عیسی که ته راه سر ظاهر بوا، مَر پرسیه تا تو خوش بینایی ر دوواره بدس بیوری و گر بوی از روح القدس.» سولس بلافاصله پتونیه دوواره پوینه و حنانیا او ر تعمید هدا. اونوقت سولس خوراک بخورده و قدرت وگردیه.

سولس فوری موعظه ر یهودیاو شروع هاگرده و بُگُته: «عیسی خدا! پسر!» بهودیا تعجب زده پونه، چون مردی که تلاش هامیکرده ایموندارا ر از بین بۆر، اسا خودش به عیسی ایمون بیورده! سولس با یهودیا جر و بحث هامیکرده. او ثابت هاگرده که عیسی همون مسیحه.

بعد چند روز، یهودیا قصد بُگشتن سولس ر هاگردنه. اونا کسایی ر برسینه تا او ر دروازه های شهر دله پیدا هاگنن و بُگشتن. ولی سولس اوشتن نیت با آگاه بوا و رفا او ر یاری هاگردنه تا فرار هاگنه. یک شو او ر دنانه سید دله و دیوار شهر با هدانه پایین. وقتی سولس دمشق با فرار هاگردنه، درباره عیسی موعظه ر ادامه هدا.

سولس پیش ا اورشلیم تا رسولاً ر پوینه، ولی اونا ا با پترسینه. اونوقت یک ایموندار به نام برنابا سولس ر بورده رسولای پیش. او اوشتن ر بُگنه که چتی

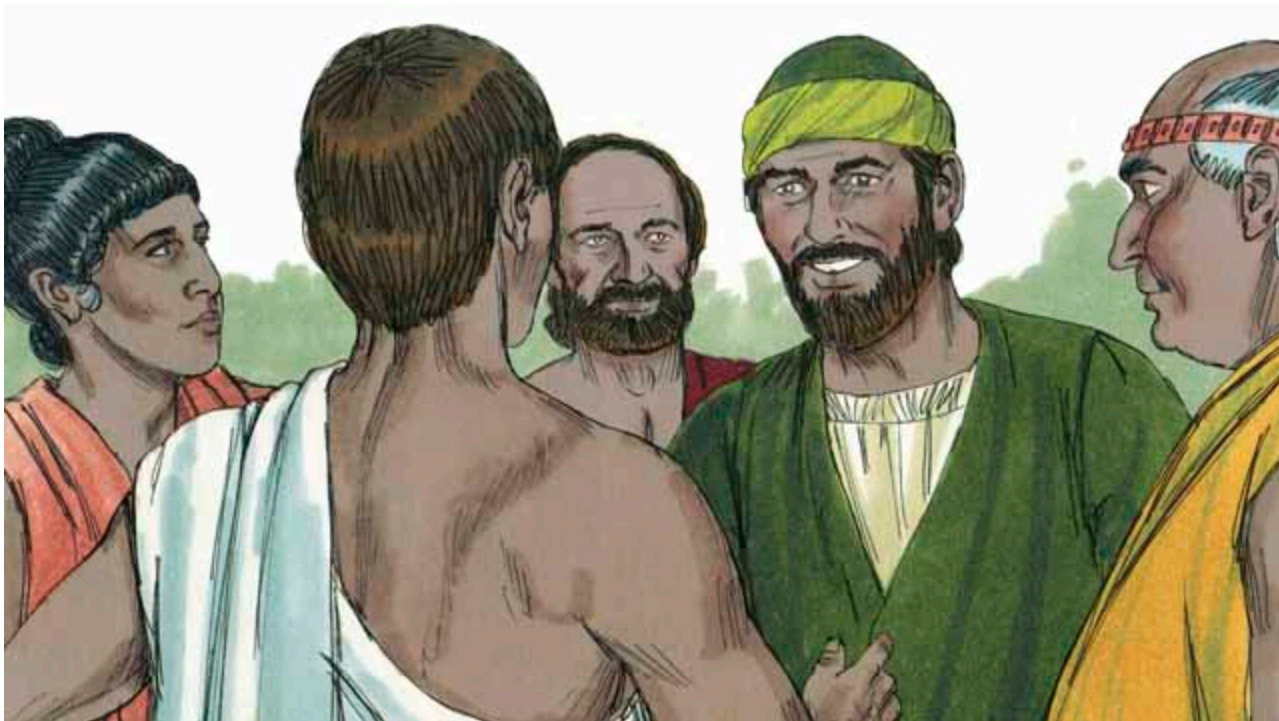
بعضی از ایموندارا که اورشلیم شهر جفا! با فرار هاگردنه پُشنه یک شهر دور به نوم انطاکیه و دربارہ عیسی موعظه هامکردنه. ویشتر اہالی انطاکیه یہودی نونہ، ولی برای اولین بار ایمون بیوردنه. برنابا و سولس پُشنه اونجه تا به ایموندارای تازه، دربارہ عیسی ویشتر یاد بَدن و کلیسا ر تقویت هاکنن. انطاکیه دلہ ب! کہ ایموندارای به مسیح ر برای اولین بار «مسیحی» نوم وشتتہ.

یک روز مسیحیای آنطاکیه مشغول دعا و روزه بینه که روح القدس اوشین ر بُقرمیه: «برنابا و سولس ر برای کاری که اوشین ر برای انجوم اون خور هاگردمه، جدا هاکنین.» اونوقت کلیسای انطاکیه خوش دس ر برنابا و سولس رو وشته و اوشینو ر دعا هاگردیه. بعد اونا ر روونه هاگردیه تا خور خوش عیسی ر جاها دیگه موعظه هاکنن. برنابا و سولس به مردمای زیادی از قبیله‌های مختلفی تعلیم هدانه و خله‌ها به عیسی ایمون بیوردینه.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۸ آیه ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۱۳؛ باب ۱۱ آیه‌های ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه‌های ۱ تا ۳

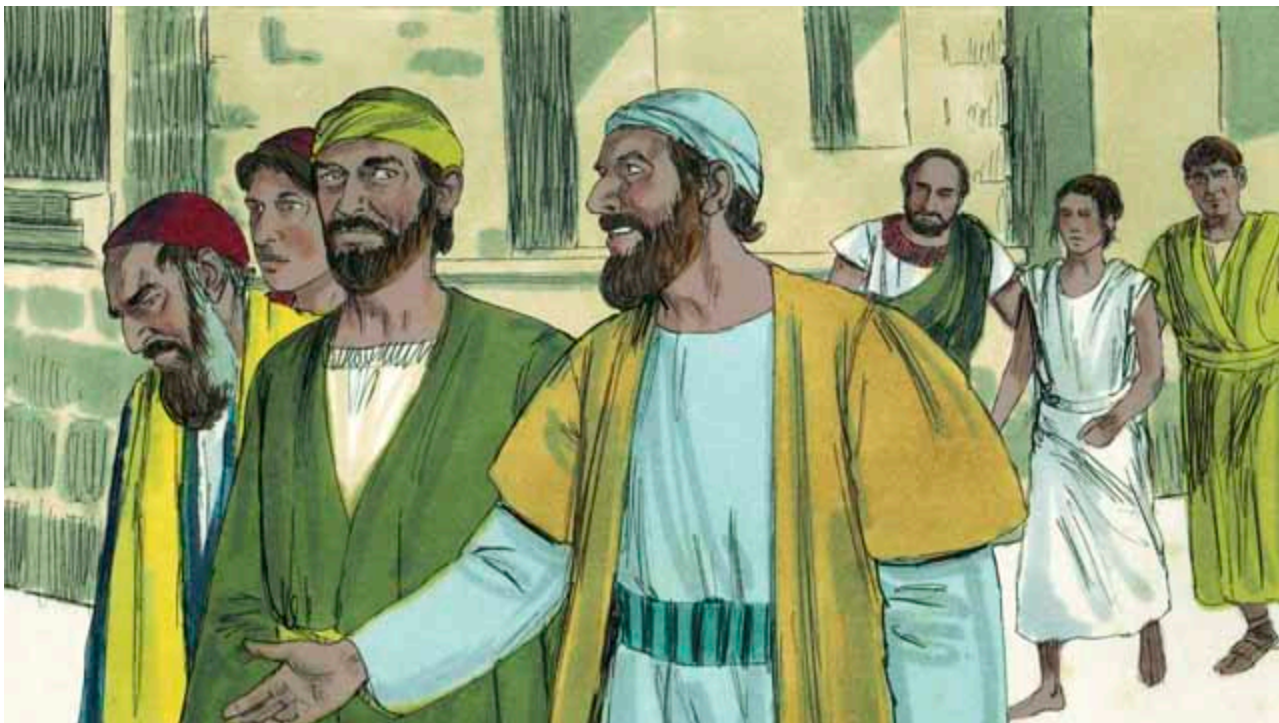
۴۷- پولس و سیلاس در فیلیپی

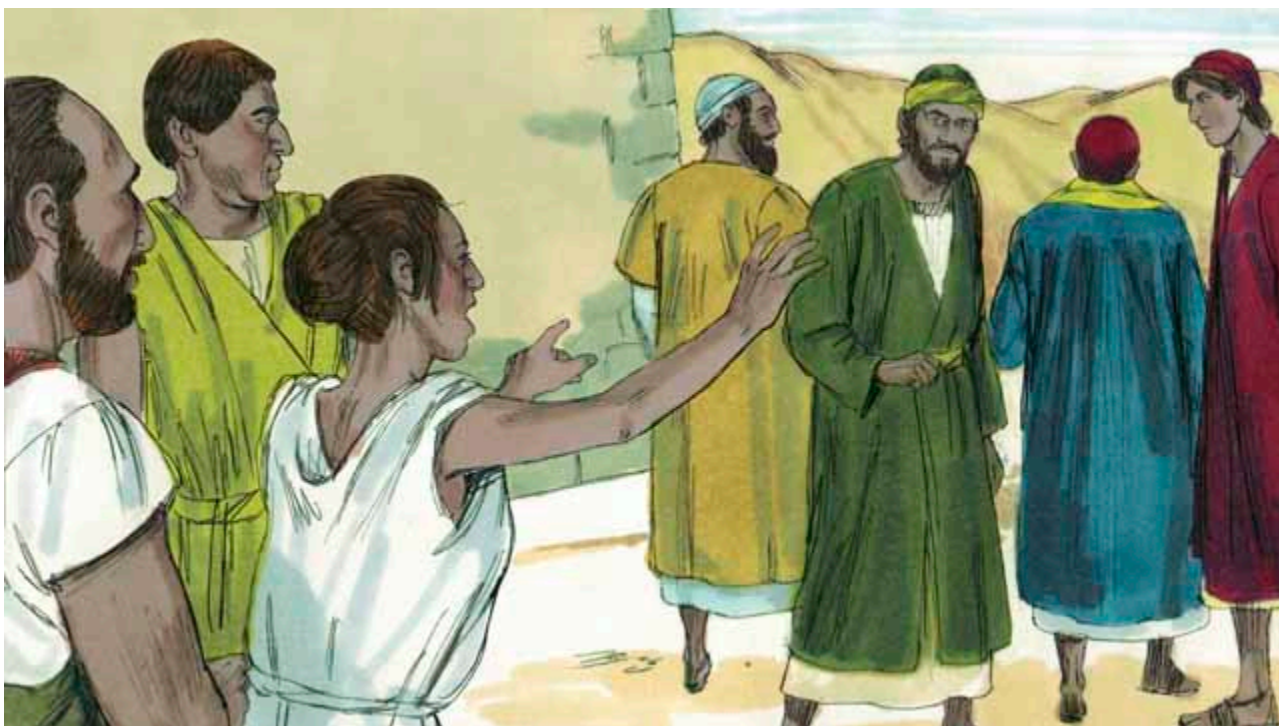
سولس وقتی که در تمام امپراطوری روم سفر هامیکرده، تصمیم بگته از خوش رومی نوم جا که پولس ب ا، استفاده هاکنه. یک روز پولس و ا رفیق سیلاس بشینه شهر فیلیپی تا خور خوش عیسی ر اعلام هاکنن. اوشن بشینه رودخونه ور که خارج شهر دوا. مردم اونچه جمع مونه دعا هاکنن. اونجه اوشن زنی به نوم لیدییه ر ملاقات هاگردینه که تاجر ب ا. او خدا ر دوس داشته و او ر پرستش هامیکرده.

خدا لیدییه ر قدرت هدا که به عیسی ایمون بیوره. پولس و سیلاس او ر با خونواده تعمید هداينه. بعد او، پولس و سیلاس ر دعوت هاکرده تا ا خونه بُموئن و اونا ا ببیش بُموئینه.

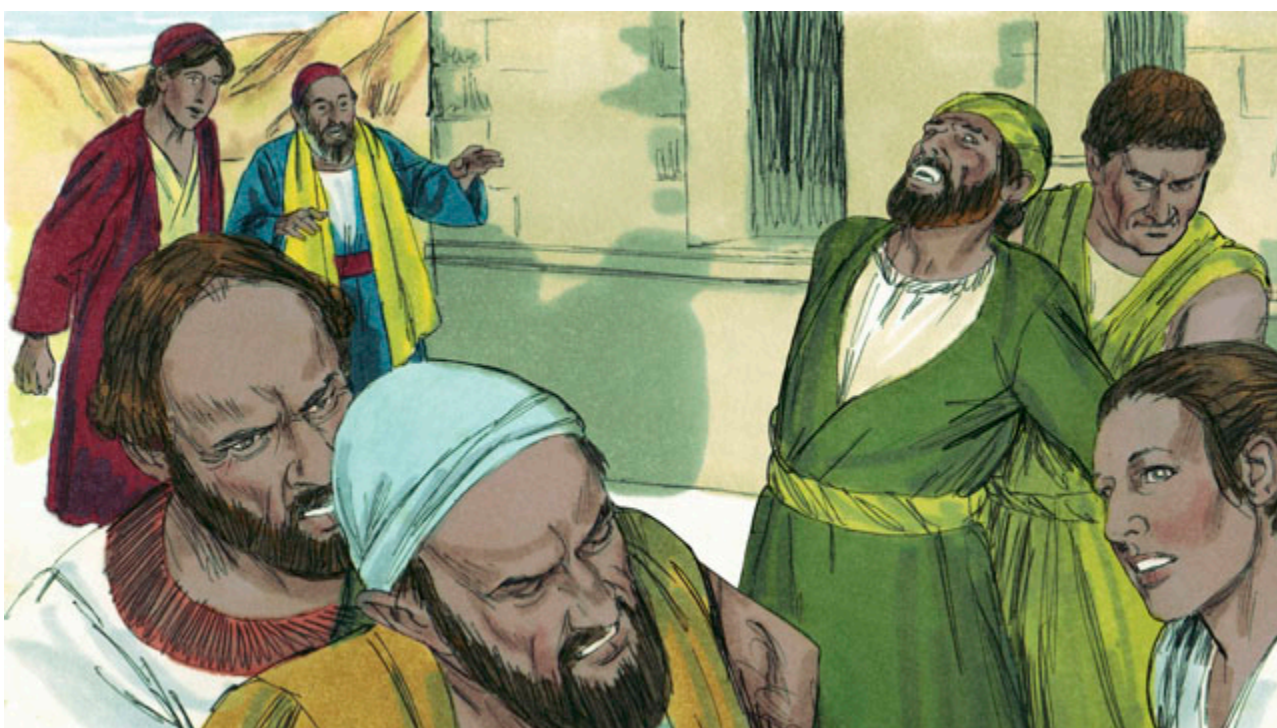
پولس و سیلاس اغلب جایی که یهودیا دعا هامکر دینه، مشنه مردم ملاقات. اونچه کنیزی دوا که روح ناپاکی داشت و هر روز اشن دمال میش! او با گمیک اون روح پلید، آینده ر مردمو پیشبینی هامکرده و از این راه بعنوان غیبگو، سود زیادی خوش آربابا قسمت هامکرده.

اون کنیز وقتی اوشن راه مشنه، داد مزا که: «این آقایون خدمتگزاران خدای متعال هستنه. اونا راه نجات ر شما ر نشون دینه.» او خله روز این کار هاگرده تا اینکه حوصله پولس ستر بم!

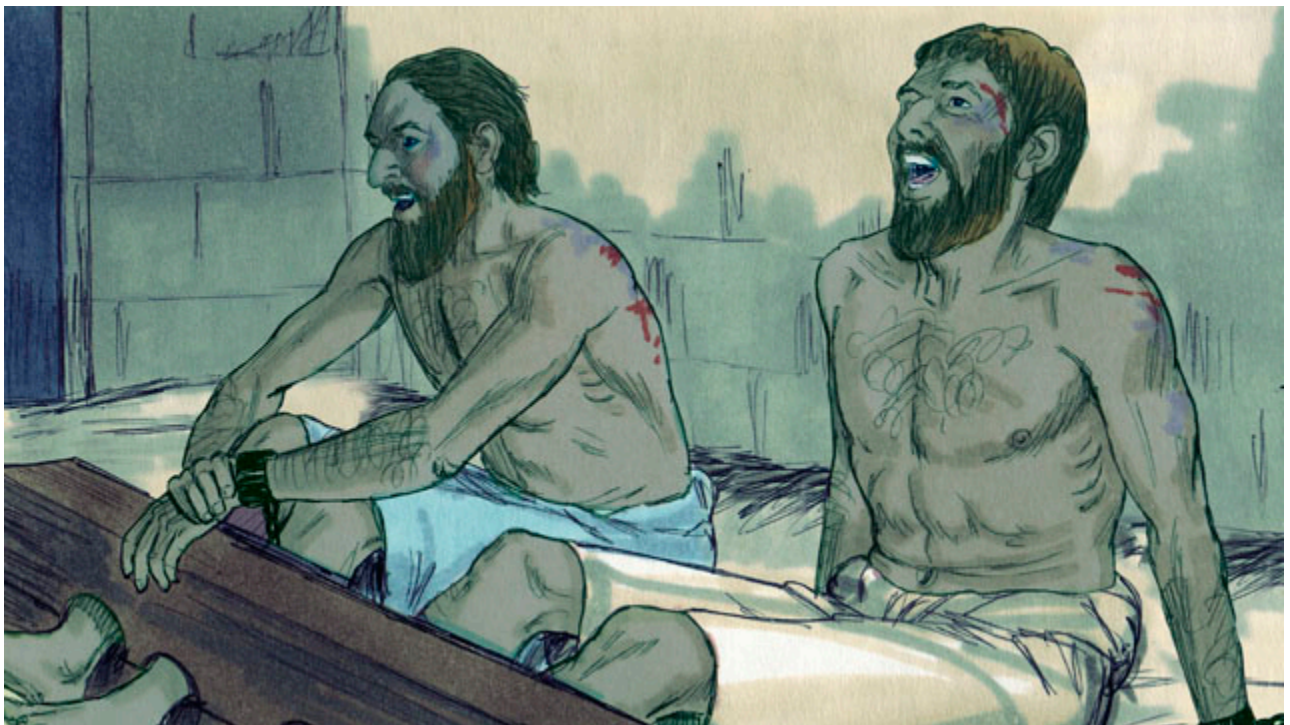
عاقبت یک روز وقتی که اون کنیز داد بزا، پولس رو به او هاگرد و به روح کثیفی که ا دله دوا بُگته: «به نوم عیسی این د ترک وجود بُوریم بورو روح کثیف.» همون دم او ر ول هاگرد.

عاقبت یک روز وقتی که اون کنیز داد بزا، پولس رو به او هاگرد و به روح کثیفی که ا دله دوا بُگته: «به نوم عیسی این د ترک وجود بُوریم بورو روح کثیف.» همون دم او ر ول هاگرد.

پنابراین اربابای اون کنیز، پولس و سیلاس ر بُوردنِه مقاماتِ رومی پیش. اونا پولس و سیلاس ر کُتک پزنیه و اونا ر بُوردنِه زندون.

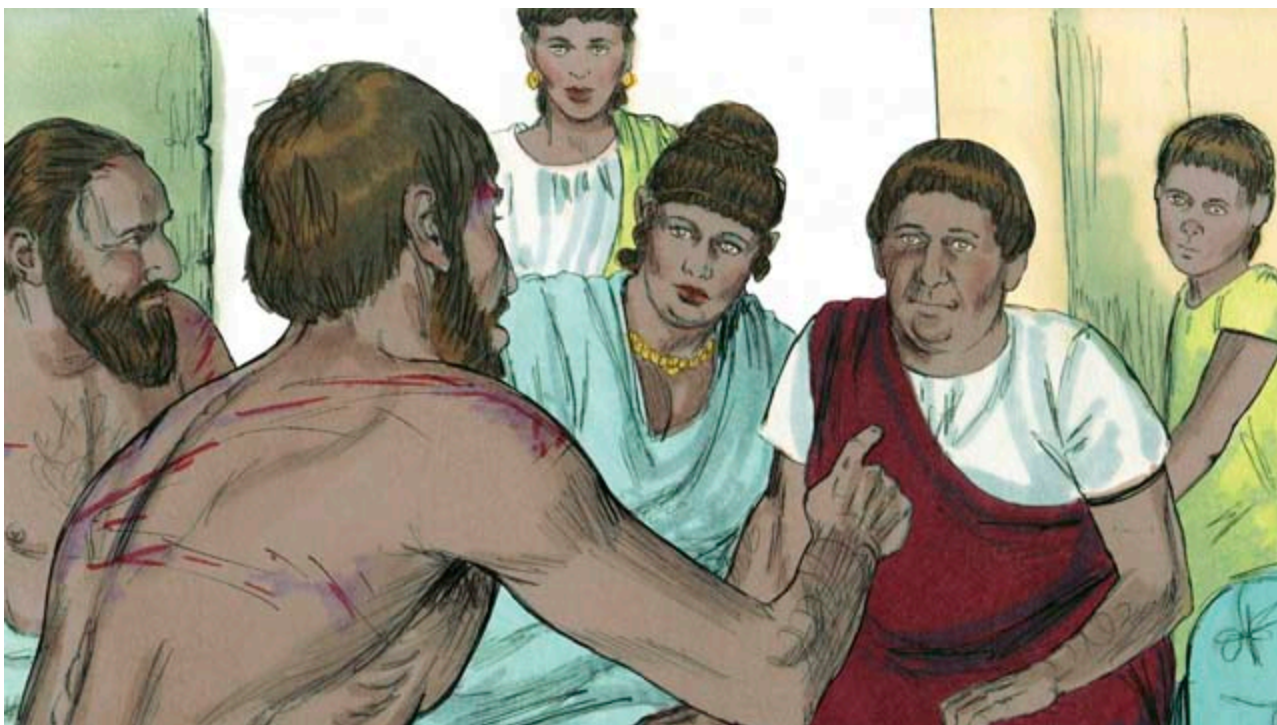
اونا پولس و سیلاس ر دُم پدانه اون قسمتِ زندون که ویشترین نگهبون ر داشته. اونا اوشین لنگا ر هم با مهین تکه‌های چو ا با دوسنِه. با این همه اوشین نصفه‌های شو سرودهایی در ستایش و پرستش خدا مَخْنِیه.

ناگهون زلزله شديدي ٻم !! تموم دراي زندون وا ٻوا و زنجيراى همه زندونيه پکته.

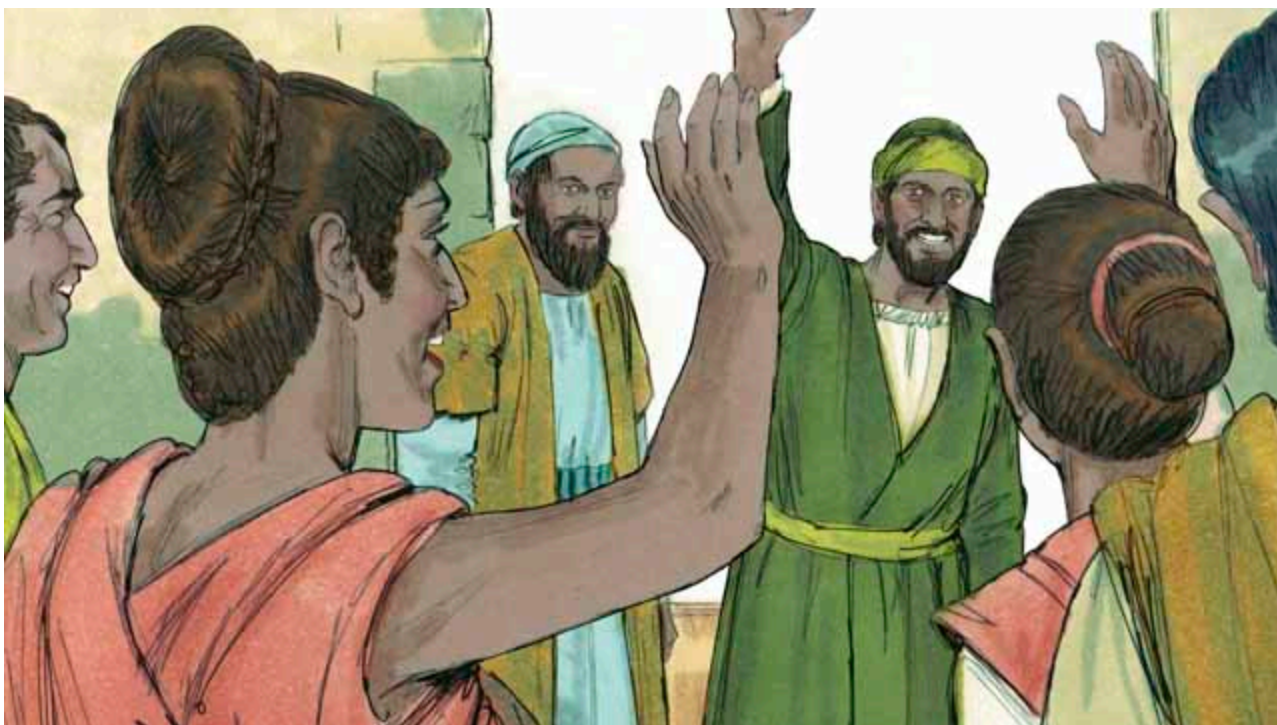
پس زندونيان بيدار ٻوا و ٻڌيه که زندوناي در وا ٻوا. او فکر هاگرده همه زندونيا فرار هاگردينه و از ترس مجازات مرگ وسيل مقامات رومي، تصميم پگته خوشتن ر بگشيه. ولى پولس او ر ٻڌيه و داد ٻزا: «خوشتن ر صدمه نزن! اما همه اينچه درمي.»

زندونبان با ترس و لرز یم ! و سیلاس پیش و بُرسِیّه: «چُگنیم تا نجات پیدا گنم؟» پولس جواب هدائه: «عیسی ! خدا ! با ایمون بیور. بعد تو و ته خونواده نجات پیدا هاگوئی.» بعد زندونبان، پولس و سیلاس ر بُورده خوش خونه و اُشین زخما ر بُشُشته. پولس خور خوش عیسی ر همه کسونی که ! خونه دَوَیه، موعظه هاگرده.

اون زندونبان و ! همه ! اعضای خونواده به عیسی ایمون بیوردیه و پولس و سیلاس اونا ر تعمید هدائه. اونوقت زندونبان پولس و سیلاس غذا هدا و اونا با هم شادی هاگرده.

روز بعد رهبرای شهر، پولس و سیلاس ر از زندون آزاد هاگردیده و اوшін با مخواستیه تا فیلیپی ر ترک هاگنن. پولس و سیلاس بشینه لیدیه دیدن و چندتا از خوش رُفقا و بعد شهر ر ترک هاگردیده. خور خوش در مورد عیسی همنتی گسترش پیدا هامکرده و رشد مکرده.

پوس و رهبرای دیگر مسیحی به شهرهای زیادی سفر مکرده. اونا دربارہ خور خوش عیسی تعلیم مدانہ و موعظه هامکرده. اونا نامه‌های خله زیادی هم مَنشَتِه تا ایموندارا ر کلیسا دله تعلیم هاین و تشویق هاگنن. بعضی از این نامه‌ها تبدیل بوا به کتاب‌هایی از کتاب مقدس.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱۶ آیه های ۱۱ تا ۴۰

۴۸- عیسیٰ مسیحای موعود هَسْتِه

وقتی خدا دنیا را بوجود بیورده، همه چی کامل بـ ا و گناه وجود نداشته. آدم و حوا همدیگر را دوست داشتیه و عاشق خدا بـن. هیچ مریضی و مرگی دن. این همون دنیایی بـ ا که خدا مخاسیه.

شیطون از طریق دُم درازی که باغ دله دَوَا، حوا با حرف پَزَا، چون مخاسیه او را گول بَزِنِه. بعد او و آدم گناه هاکردِنِه. بخاطر فرمون نَبَرَدَن اونا، همه مردم محکوم به بُموردن پوِنِه.

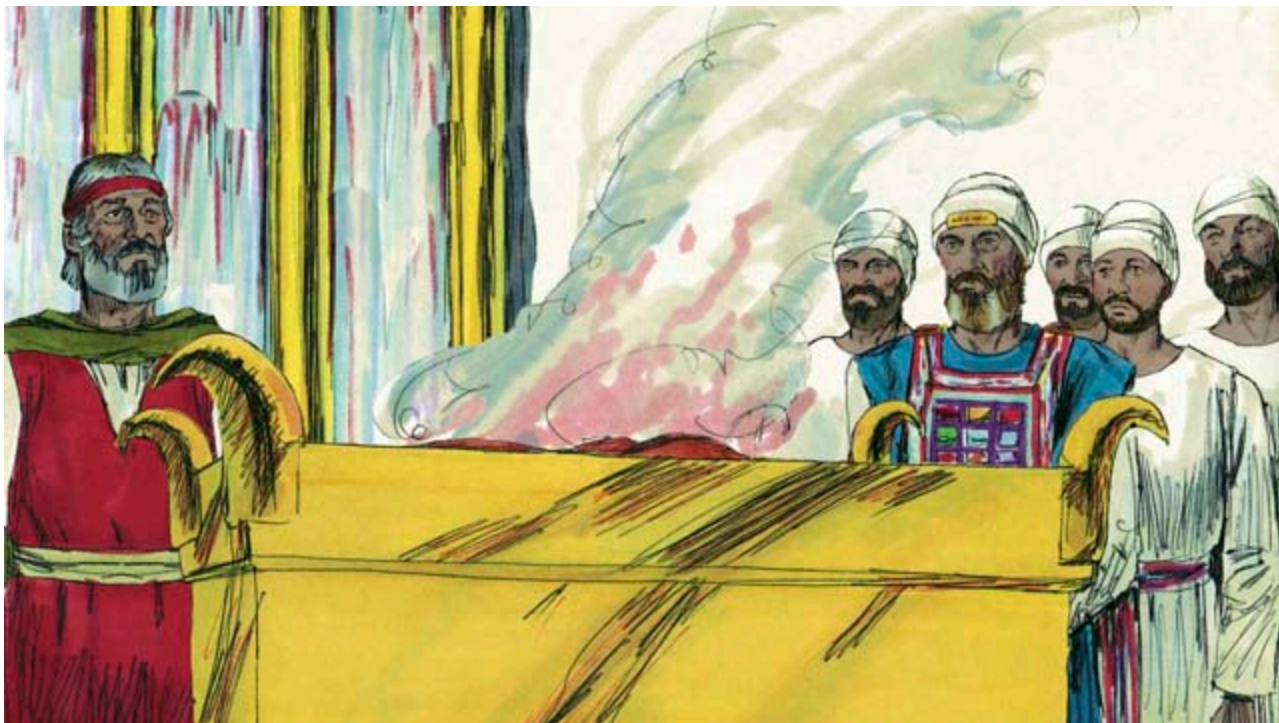
حتی آدم و حوا! گناه و حیثیتنا کتری پیش یم! اونا دشمن خدا بون. پس از اون وقت تا الان همه گناه ها کردنه. هرکس از وقتی به دنیا آیه دشمن خدا هسته. میون خدا و آدما رابطه صلح دینوا، ولی خدا مخاسیه صلح برقرار پوا.

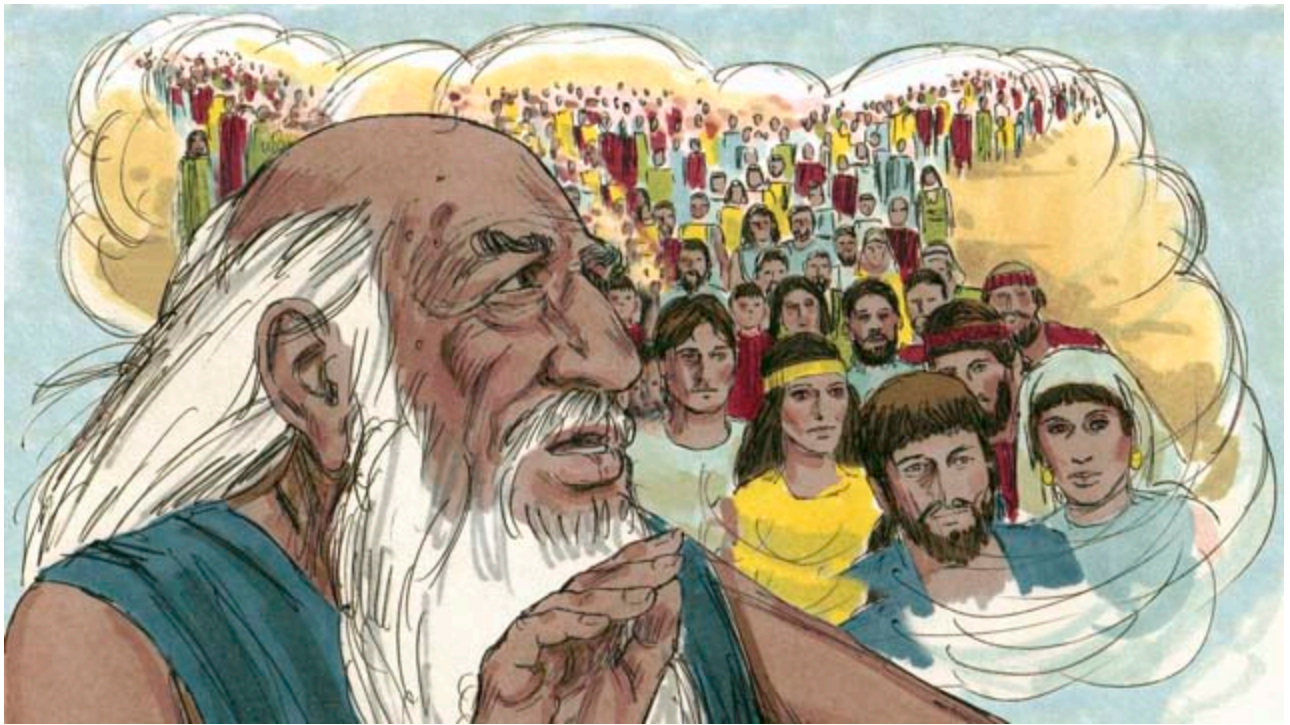
خدا وعده هدا! یک نفر از نسل حوا شیطون سر ر کوبوتونه و شیطون! اینگ کاب ر نیش زنه. ا معنی اینه که شیطون مسیح ر گشتن، ولی خدا او ر دواره زنه هاگونه. اونوقت مسیح موعود شیطون قدرت ر همیشو از میون بون. بعد سالهای زیاد، خدا آشکار هاگرده که عیسی همون مسیحای موعود هسته.

خدا نوح ر دسور هدا! تا یک کشتی بسازه تا خوش خانواده ر از طوفانی که وان برسه نجات هاد. به این صورت خدا کسایی ر که به او ایمون داشتته نجات هدا! به همین صورت همه آدما خوش گناهانو سزاوار مرگ از طرف خدا هستنه، ولی خدا عیسی ر برسیه که هرکی به او ایمون بیورده، او ر نجات هاده.

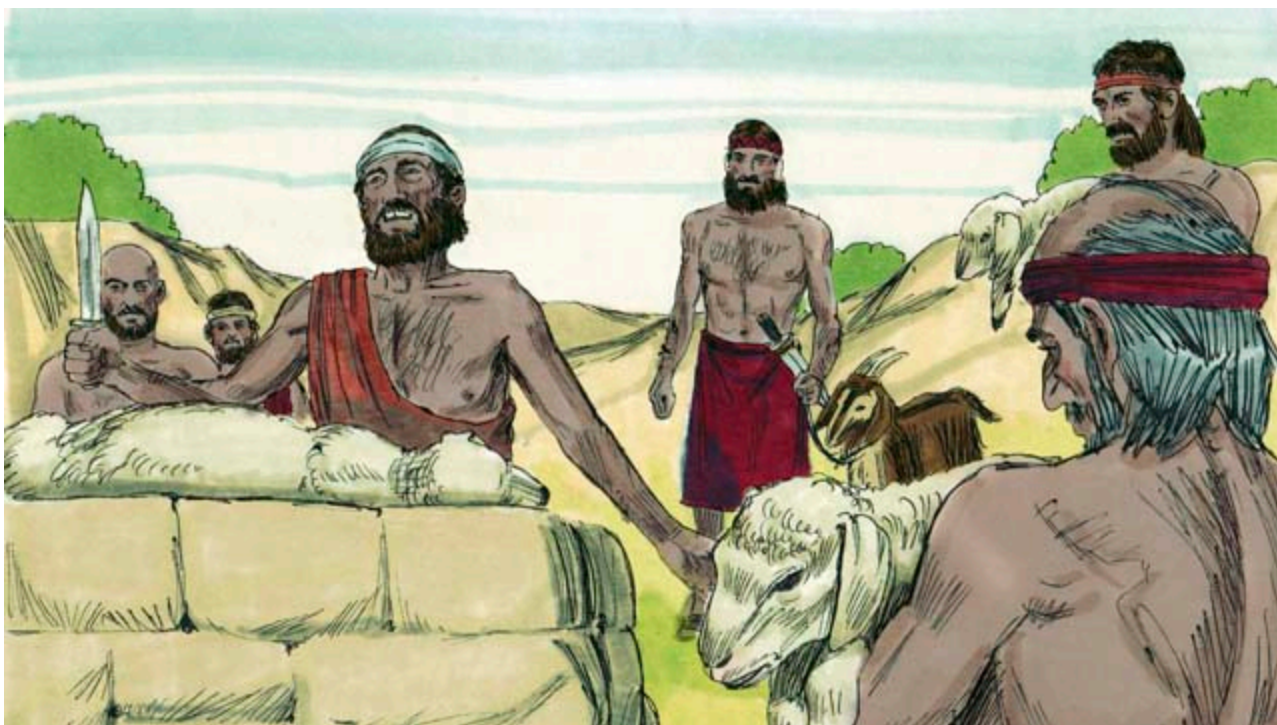
تا صدها سال، کاهنا آدماو ر به درگاه خدا قورونی هامِکِردِنه. این کار مردُم ر نشون هدا ا که گناه هاگردِنه و سزاوار مجازات از طرف خدا هستنه. ولی اون قورونی‌ها نتونِسِنه باعث بُوخشِن آدماي گناها بون. عیسی کاهِن اعظم هسته ا و کاری هاگردِه که کاهنا ناتوون از انجام اون بنه. او خودش ر فدا هاگردِه تا آدکای گناهانو قربونی فراهم هاکونه. او قبول هاگردِه تا بخاطر گناهای همه آدما مجازات بوو. همین خاطر عیسی کاهِن اعظم هسته.

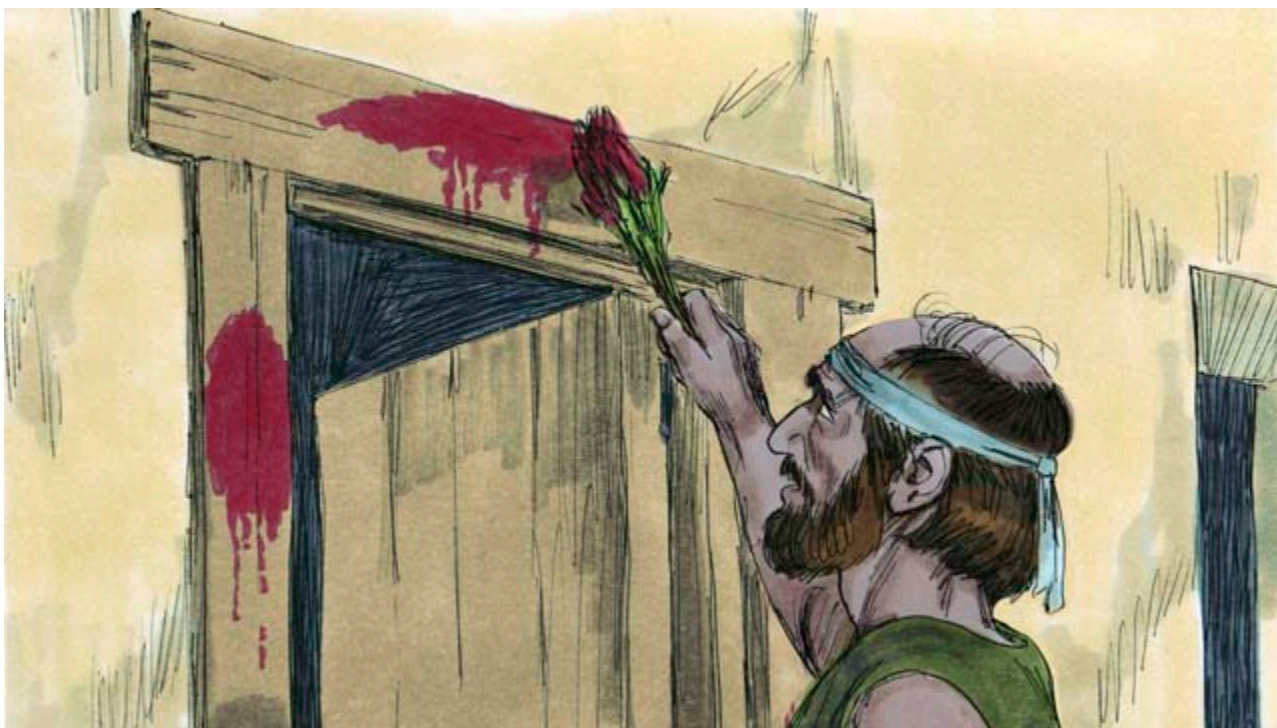
خدا ابراهيم ر بُگڼه: «از طريق تو تموم قبيله‌های دنيا ر بركت دمه.» عيسى ابراهيم نسل باب. ا خدا همه قومهای دنيا ر ابراهيم وسيله بركت دڼه، چون هرکي که به عيسى ايمون اُورڼه، گناه با نجات پيدا هاگونه. وقتی اين مردم به عيسى ايمون اورڼه، خدا اونا ر ابراهيم نسل دونه.

خدا به ابراهيم بفرميه تا خوش پسر اسحاق ر ا و فرونی هاگنه. ولی خدا وړه‌ای ر اسحاق جا فراهم هاكرده تا فرونی پو. ا ما همه خوش گناهانو سزاوار مرگمی! ولی خدا عيسى ر به دنيا بوختیه تا جای ا ما فرونی پو و بمیره. همین خاطر عيسى ر خدای وړه گومی.

وقتی خدا آخرین پلا را مصر و پرسیه، هر خونواده اسرائیلی را بُفرمیه تا یک وَره بگشین. این وَره وانه بی عیب موا. بعد اونا واسه ا خون ر بالا و کناره های خونه در چارچوب میپاشینه. وقتی خدا اون خون را مدیه، اوشن خونه با رد موا و اوشن اولی پسر را منگشته. وقتی این اتفاق دیکته، خدا اون را پسخ نوم هاگرده.

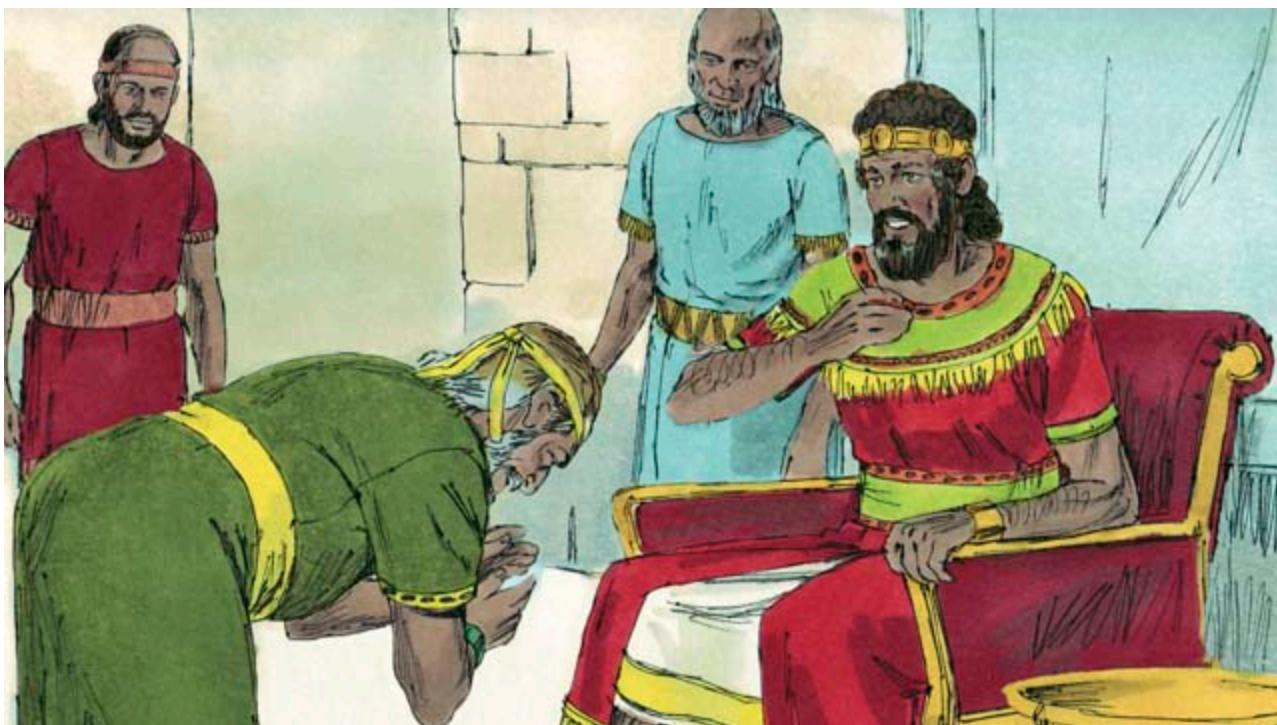
عیسی عید پسخ وَره واری هسته. او هیچ اشتباهی نکرده ب ا و هرگز گناهی نکرده. اون همون روزهای پسخ بُمرده. وقتی کسی به عیسی ایمون اورنه، عیسی ا خون، ا گناهای چریمه را پرداخت هاگونه. انگار خدا با مجازات نکرین او ا با گذرنه.

خدا بنی اسرائیل با پیمون دوسیه، برای اینکه اونا قومی بینه که او انتخاب هاگردیه تا به او تعلق دارن ولی حالا خدا پیمون تازه‌ای برقرار هاگردیه که همه دسترس دره. هرکی از هر قوم و قبیله‌ای اگر این پیمون ر قبول هاکنه، به قوم خدا پیوسته بونه.

موسی پیغمبری ب که خدا ا کلوم ر با قدرت زیاد اعلام هامیکرده. ولی عیسی مهین‌ترین پیغمبرون هسه. او خدا هسه، پس هرچی او انجوم هدا ا و بگته، کارا و حرفهای خدا ب ا. همینو هسه که کتاب مقدس ر خدا کلمه خوئن.

خدا داود پادشاه ر وعده هدا که کسی از ا نسل به عنوان پادشاه تا ابد بر قوم خدا حکومت هاگونه. عیسی خدا ا پسر و مسیحای موعود هسینه و او اون داود نسل هسینه که بتونه تا ابد پادشاهی هاگونه.

داود، اسرائیل پادشاه ب ا، ولی عیسی همه دنیای پادشاه هسینه! او دواره آنه و عدالت و صلح با تا ابد پادشاهی هاگونه.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ کتاب خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛ کتاب دوم
سموئیل فصل ۷؛ کتاب عبرانیان فصل ۳ آیه های ۱ تا ۶؛ فصل ۴ آیه ۱۴؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه ۱۳؛ فصل ۹ آیه
۱۱؛ فصل؛ کتاب مکاشفه فصل ۲۱

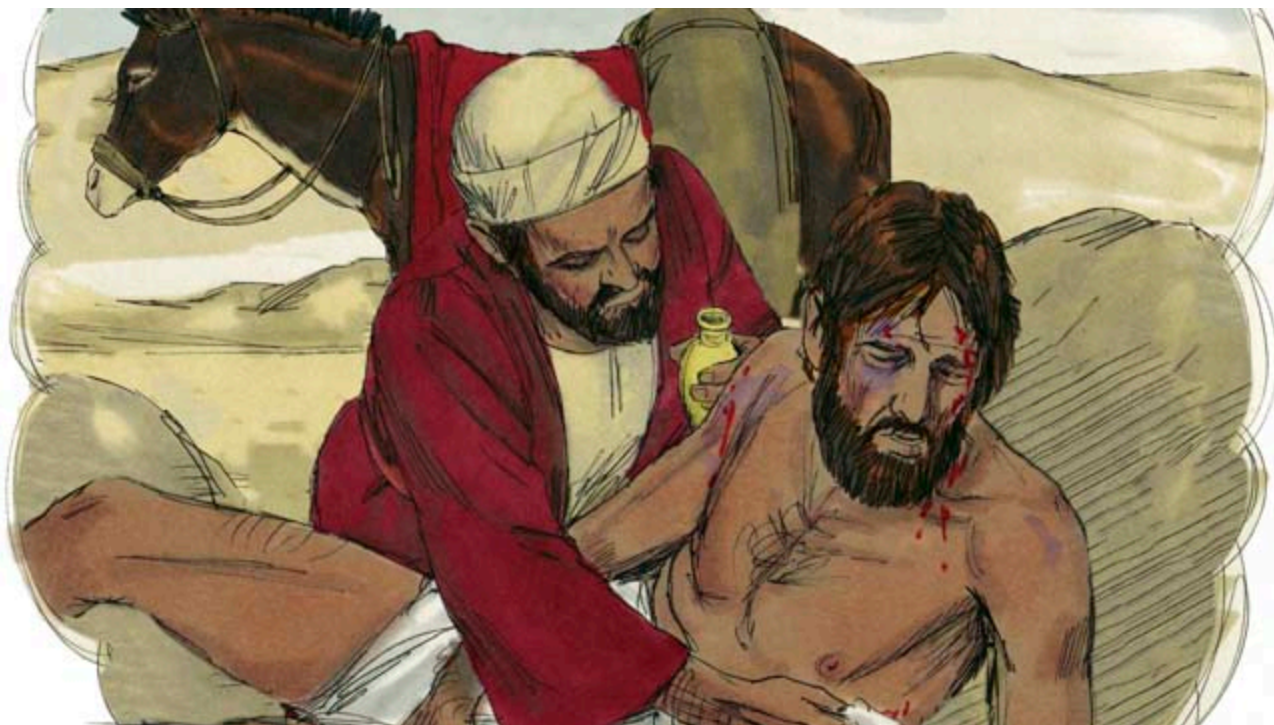
۴۹- پیمون تازه خدا

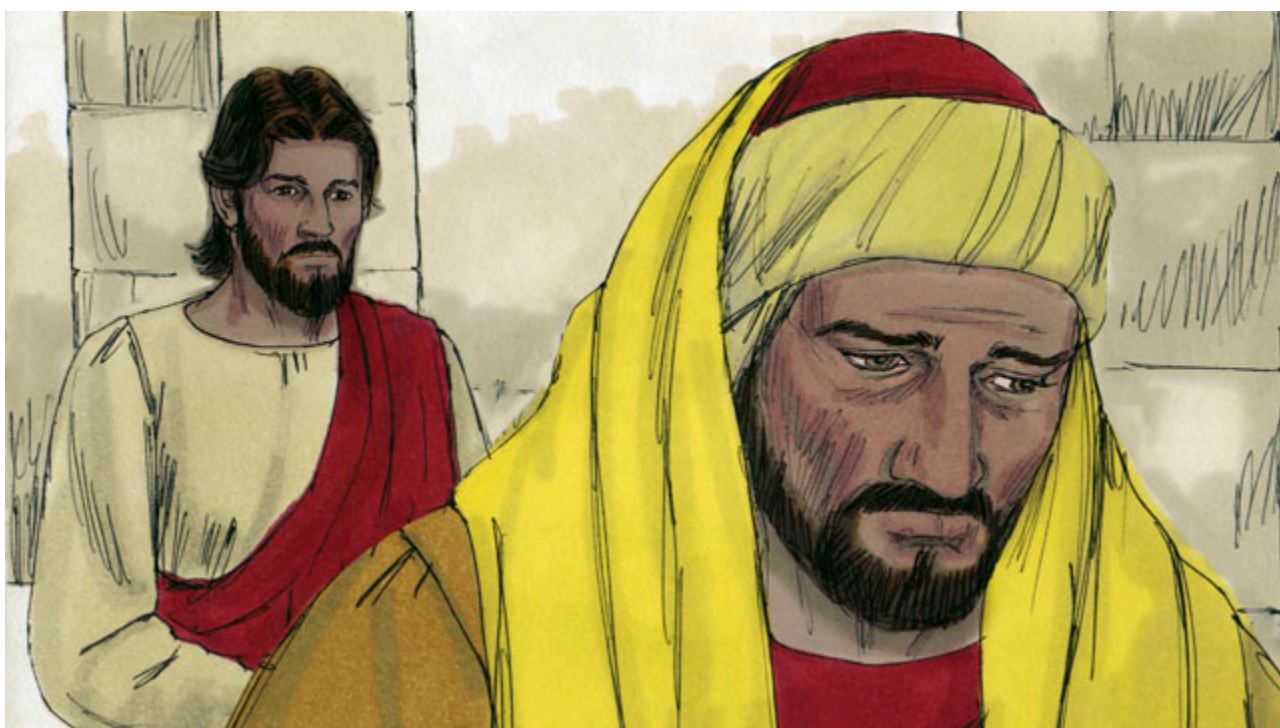
فرشته‌ای چوون دتری به نوم مریم ر بُگته که او خدا ا پسر ر دنیا اورنه. اونوقتی که مریم هنوز دتر ب ا، روح القدس او ر فوت هاگرده و او حامله بوا. او پسری دنیا بیورده که ا نوم ر عیسی و شتیته. اینو و عیسی هم انسونه هم خدا.

عیسی مُعجزات زیادی هاگرده ا که ثابت هاگونه او خدا هسه. او ، او ا سر راه پش ا توفان ر اروم هاگرده، خله از مریضا ر شفا هدا، ارواح پلید ر از خله از آدما بوریم هاگرده، مُرده‌ها ر زته هاگرده و پنج نون و دو تا خورده ماهی ر برکت هدا و ویشتر از ۵۰۰۰ نفرو به غذای کافی تبدیل هاگرده.

عیسی معلم مهینى ب. ا. همه چیزایی که او یاد مَدّا، حَقِیْقَت داشتِه. مردم هرچی که او اوشن مُکَتِه ر واسّه هاگنن، چونکه او خدا اِ پسر ب. ا. مَثَلِ او یاد مَدّا که دیگران ر خوشتن واری وانه مُحَبَّت هاکونیم.

همچنین او اونا ر یاد پَدّا که خداوند ر وانه ویشتر از هر چیزی، مَثَل ویشتر خوش دارایی با دوست داریم.

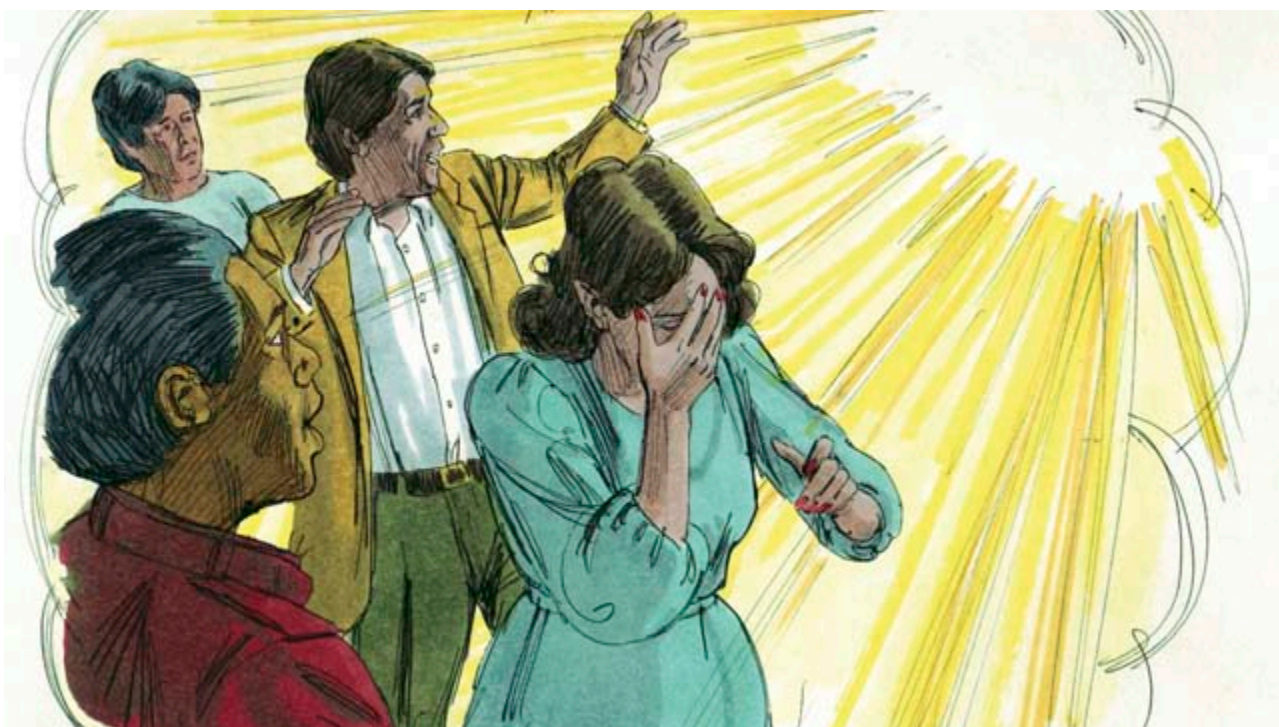
عیسی بُگُتِه که در این دنیا با ارزش‌تر از هر چیزی دُون در پادشاهی خدا هَسِتِه. ورود به پادشاهی خداو، او تر از گناها رهایی بُوخش.

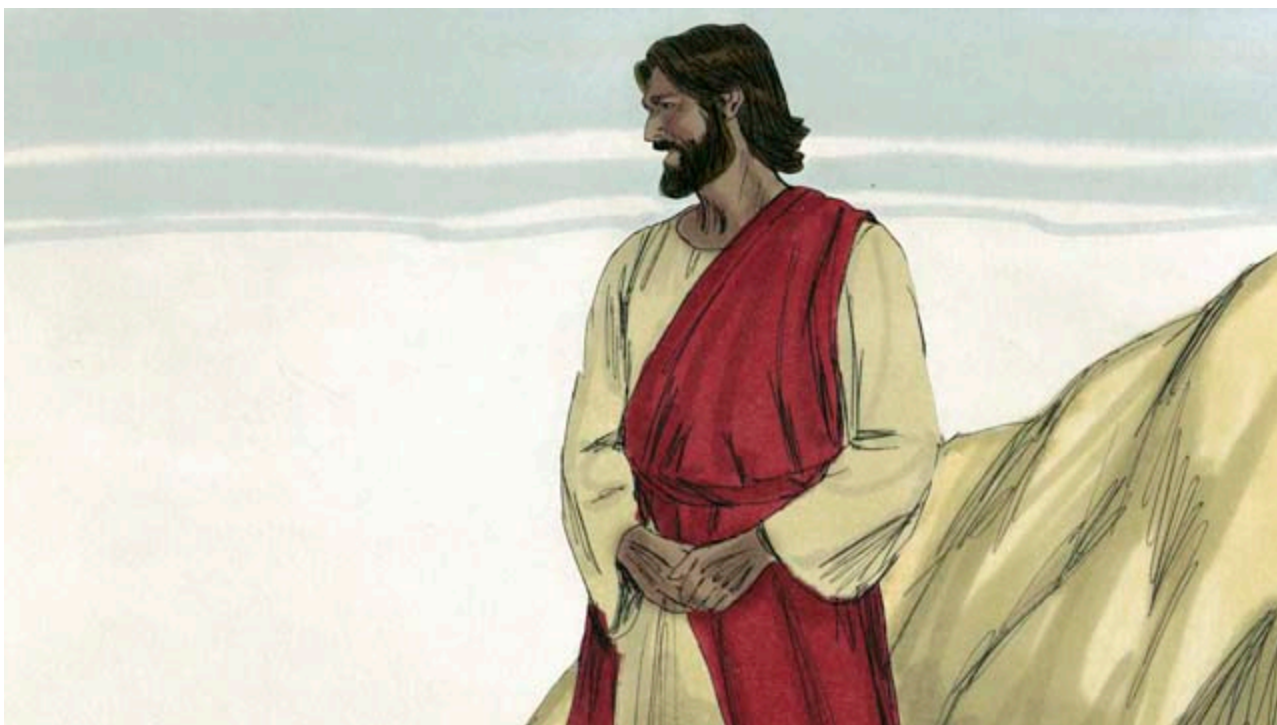
عیسی بُگُتِه بعضی از آدما او ر قبول هاگوئه، بعد خدا اونا ر نجات دِهه. ولی همه او ر قبول نکوتِه. او این ر هم بُگُتِه که بعضی آدما، خوب خاک واری هَسِتِه، چون خور خوب عیسی ر قبول هاگوئه و خدا اوئین ر نجات دِهه. بعضی‌ها هم سفت و سخت خاک کِنار حاده واری هَسِتِه. خدا ا حرف اون تیم واری هَسِتِه که کِفِن زمین، ولی هیچ محصولی به بار نیورن. اینا مردمی هَسِتِه که عیسی پیغوم ر قبول نکوتِه و نَخائِه خدا ا پادشاهی ر وارد بُون.

عیسی اونا ر یاد دِدا که خدا گناهکارا ر خَله دوس دانه. او خانه اونا ر بُوخشیه و خوش فرزندا هاگْنه.

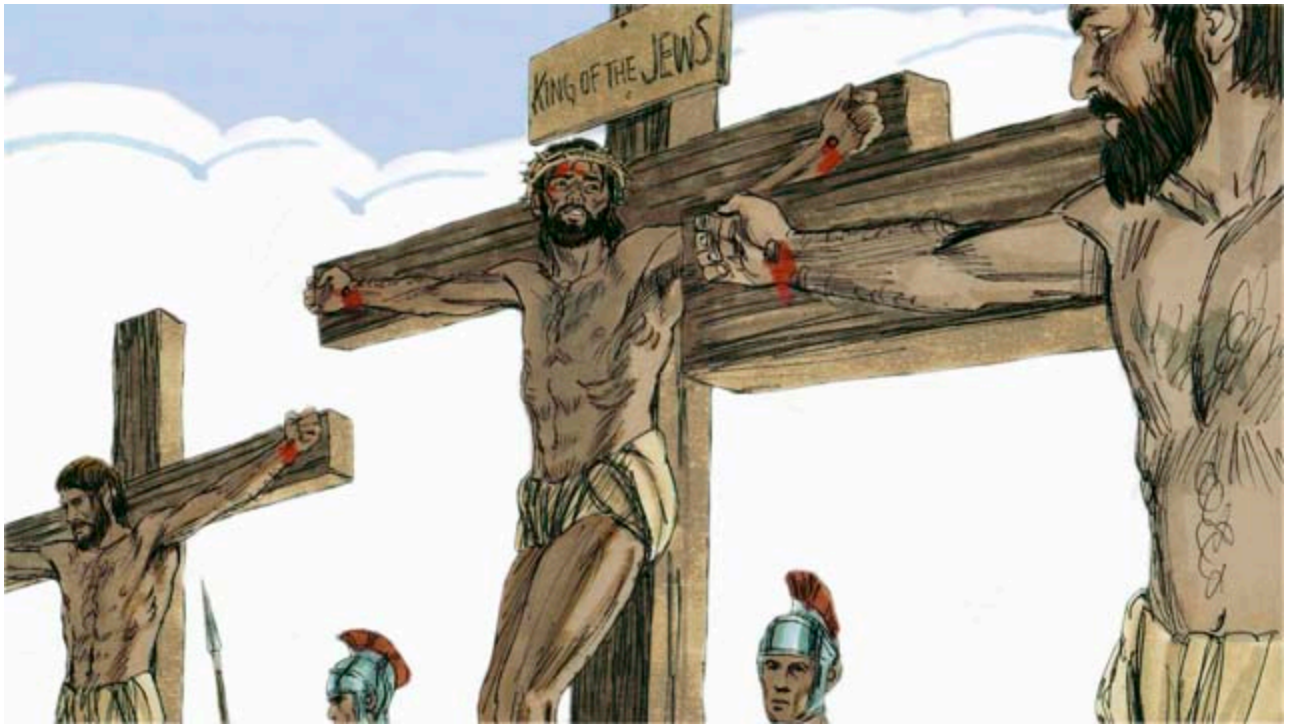
عیسی همچنین بُگْته خدا گناه با نفرت دانه. آدم و حوا گناهو، همه نسلا گناه هاگوْته. پس در دنیا هر شخصی گناه هاگوْته و خدا ا با جدا بو. همه خدا دشمن هسینه.

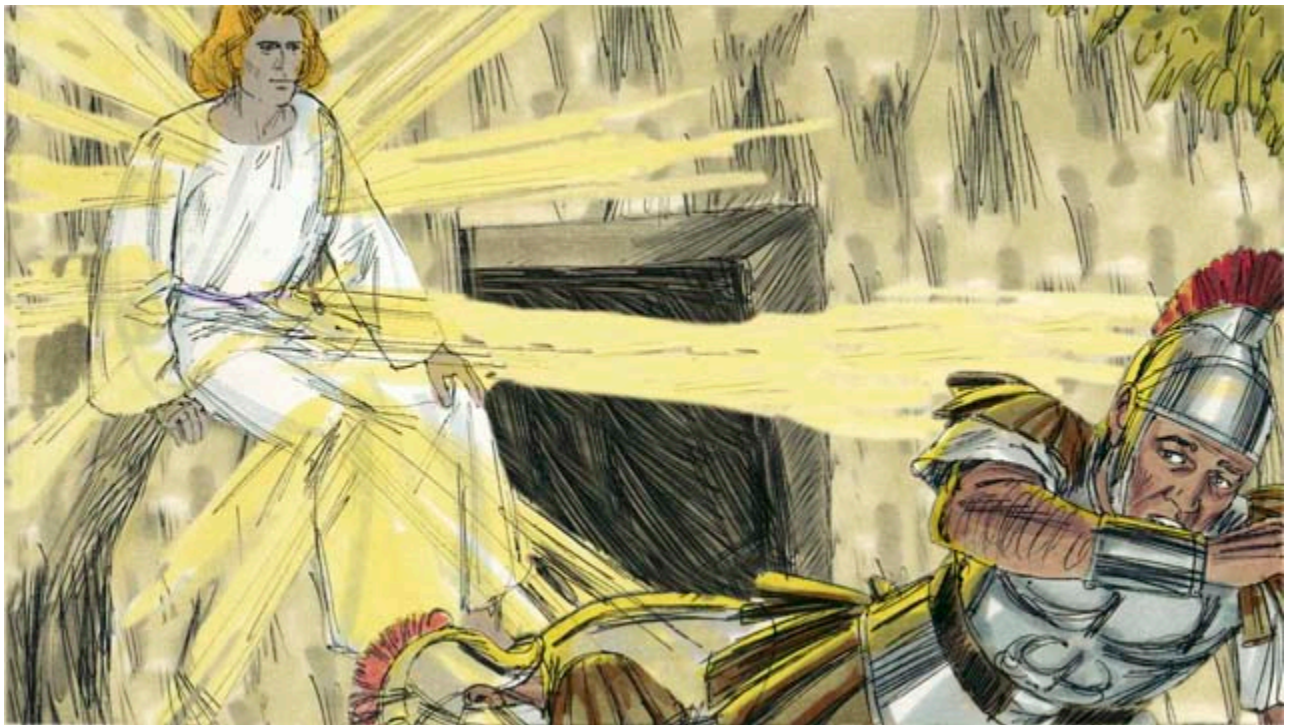
ولی خدا همه مردم دنیا ر هنتی محبت هاگرده که خوش یکه پسر عیسی ر هدا تا هرکی به او ایمون بیورده تا ابد خوش گناهان و ر مجازات نو، بلکه تا ابد خدا ا با زندگی هاکنه.

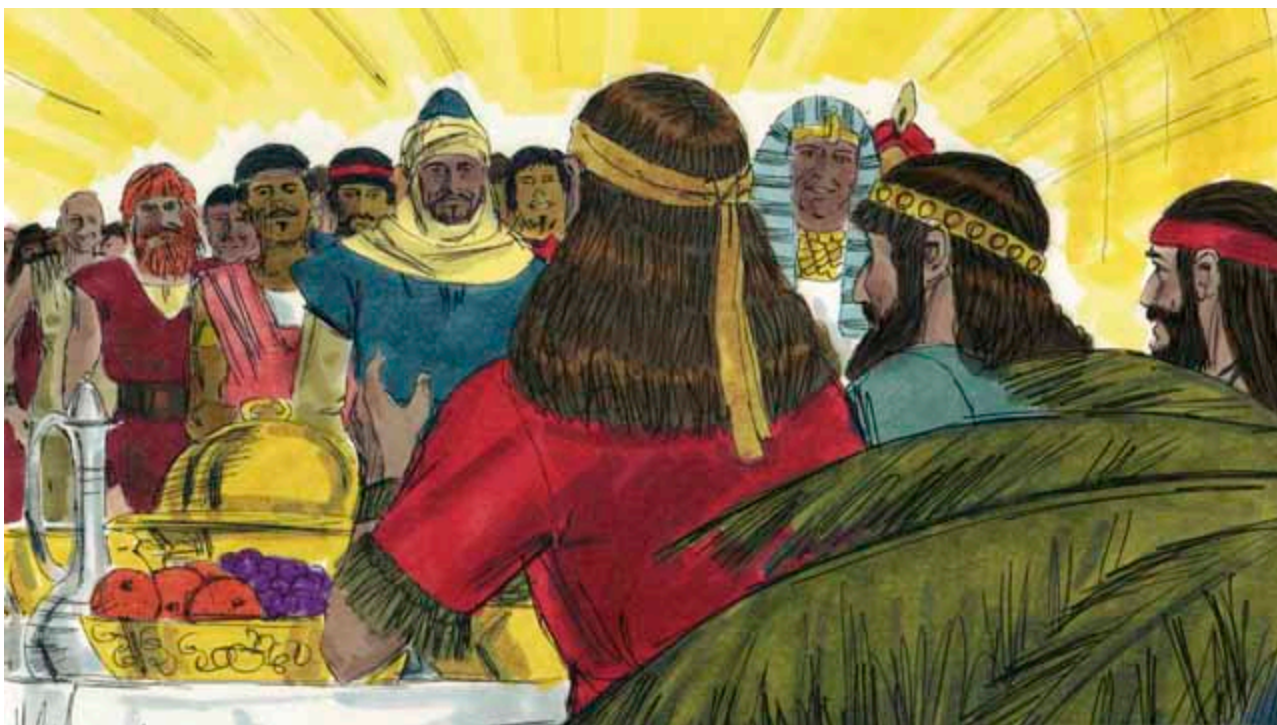
شما گناه هاگردینو، سزاوار بُمردن هستی. خدا حق دان شما با عصبانی پو، ولی عیسی با پشین صلیب رو و بموردیش ا مه مجازات گناهها ر خوشیننو بگته.

عیسی هرگز هیچ گناهی نکرده، ولی قبول هاگردۀ آدم گناهان و مجازات پُو. او حتی سنگین‌ترین مجازات که مرگ ب ا ر قبول هاگردۀ. به این ترتیب او قورونی کاملی ب ا که تا شمه گناهها و هرکس دیگری ر در این دنیا پاک هاکنه. چون عیسی خویشتن ر بعنوان قورونی تقدیم خدا هاگردۀ، پس خدا همه گناهها ر، حتی گناهان خله بَد اونایی ر که ایمون بیوردنه بخشینه.

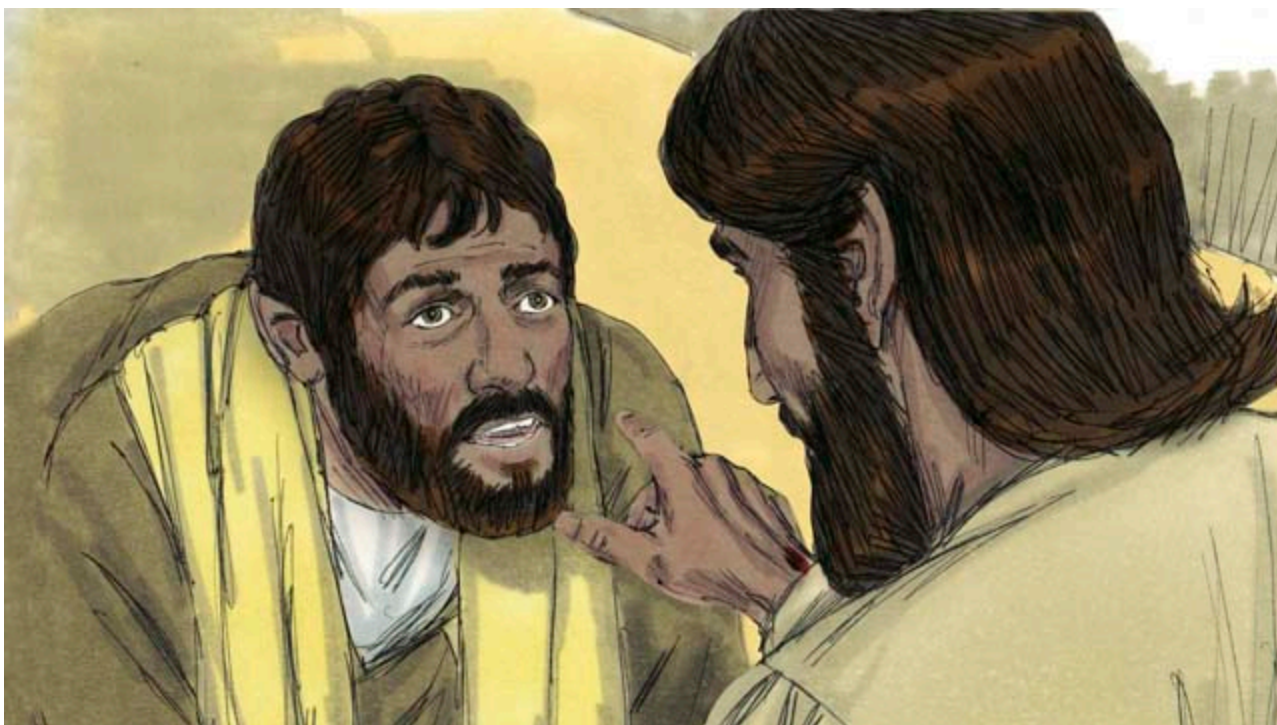
حتی کارای خوب شما هم نتونه شما ر نجات هاده. کاری دنیه که شما هاکنین تا بتونی او با رابطه دوستی برقرار هاکنی. به جای اون وانه ایمون بیوری که عیسی خدا ا پسر و شما ا عوض صلیب رو بُمُردۀ و خدا دوواره او ر از قور بلند هاگردۀ. اگر این حقیقت ر ایمون بیورید خدا هم همه گناههای شما ر بخشینه.

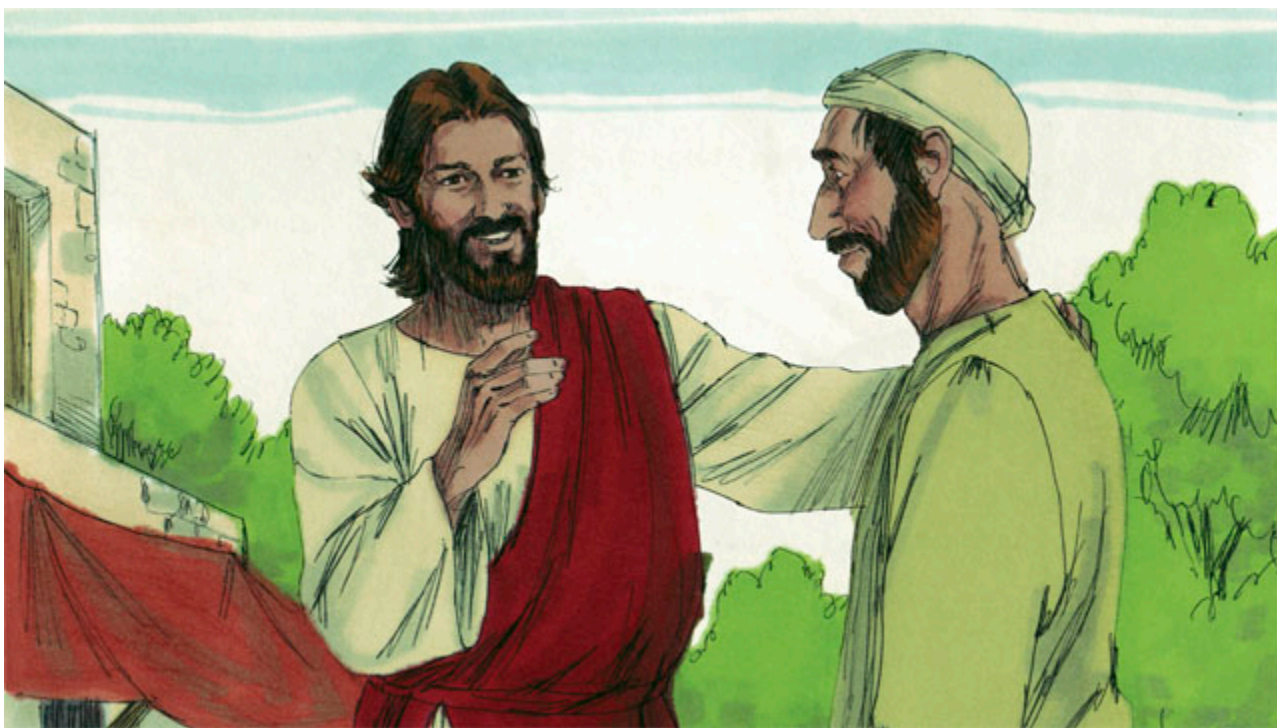
خدا هر کي ر که به عیسی ایمون بیوره و او ر به عنوان خوش خدا قبول هاکنه، نجات دڼه. ولی خدا کسایي ر که به او ایمون نیورن، نجات نڼه. مهم نڼه فقیر یا پولدار، مرد یا زن، پیر یا جوون یا اینکه کجایی یی. خدا شما ر دوس دانه و خانه شما به عیسی ایمون بیورین با او ټټونه شما با رابطه دوستی داره.

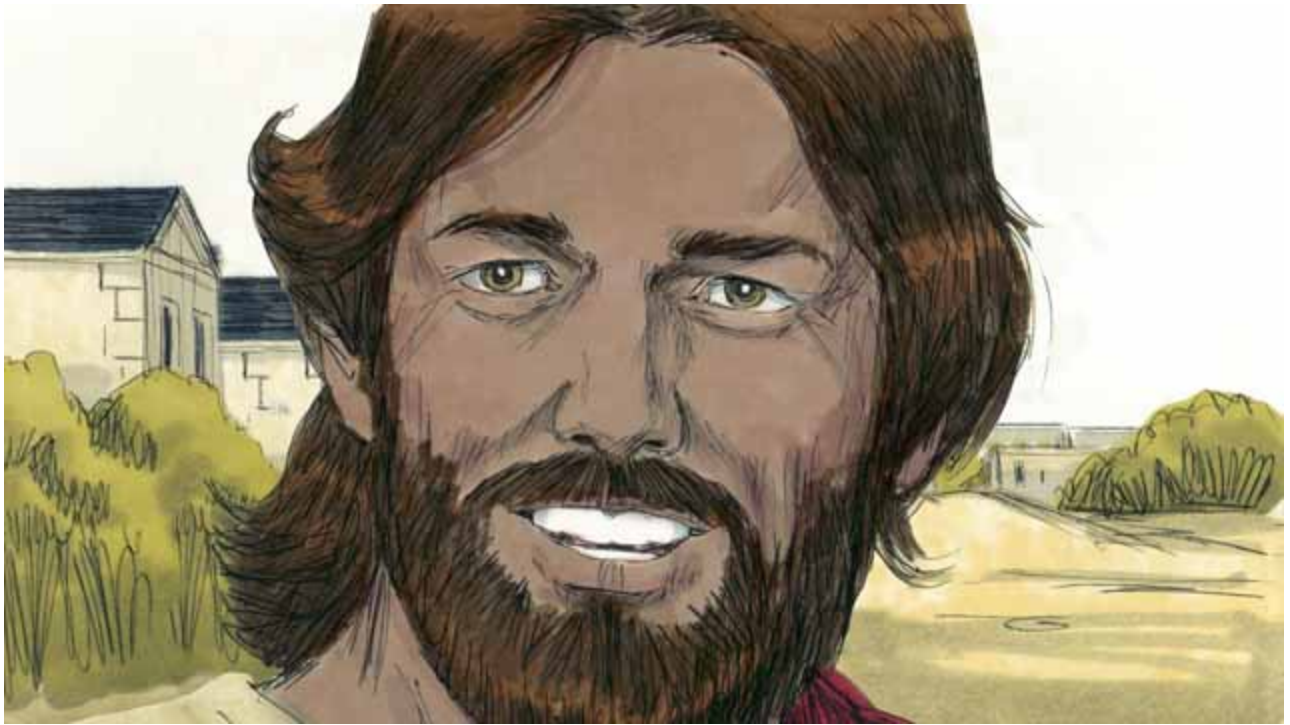
عیسی شما ر دعوت هاگونه تا شما ا با ایمون بیورین و تعمید پیرین. آیا ایمون دانئی عیسی همون مسیح موعود و ټټها پسر خدا هسته؟ آیا ایمون دانئی که گناهکار و سزاوار مجازات خدا هستی؟ آیا ایمون دانئی که عیسی صلیب رو بمرده تا شما گناهار پاک هاکنه؟

اگر عیسی و اونچه او شِماو ر هاکرده ایمون داتی، در این صورت شِما مسیحی هستی! از این به بعد دیگه شیطان خوش تاریک پادشاهی دله شِما و حکومت نَکونه. الان خدا خوش نورانی پادشاهی و شِما با حکومت هاکونه. خدا شِما ر قدرت هدا ا تا گذشته واری گناه نَکنین و شِما ر درست زندگی هاکردن ر یاد پدا ا.

اگر مسیحی هستی، خدا شِما ر عیسی ا کارو بُوخشیه. الان خدا شِما ر خویش نزدیک دوس دونه نا دشمن.

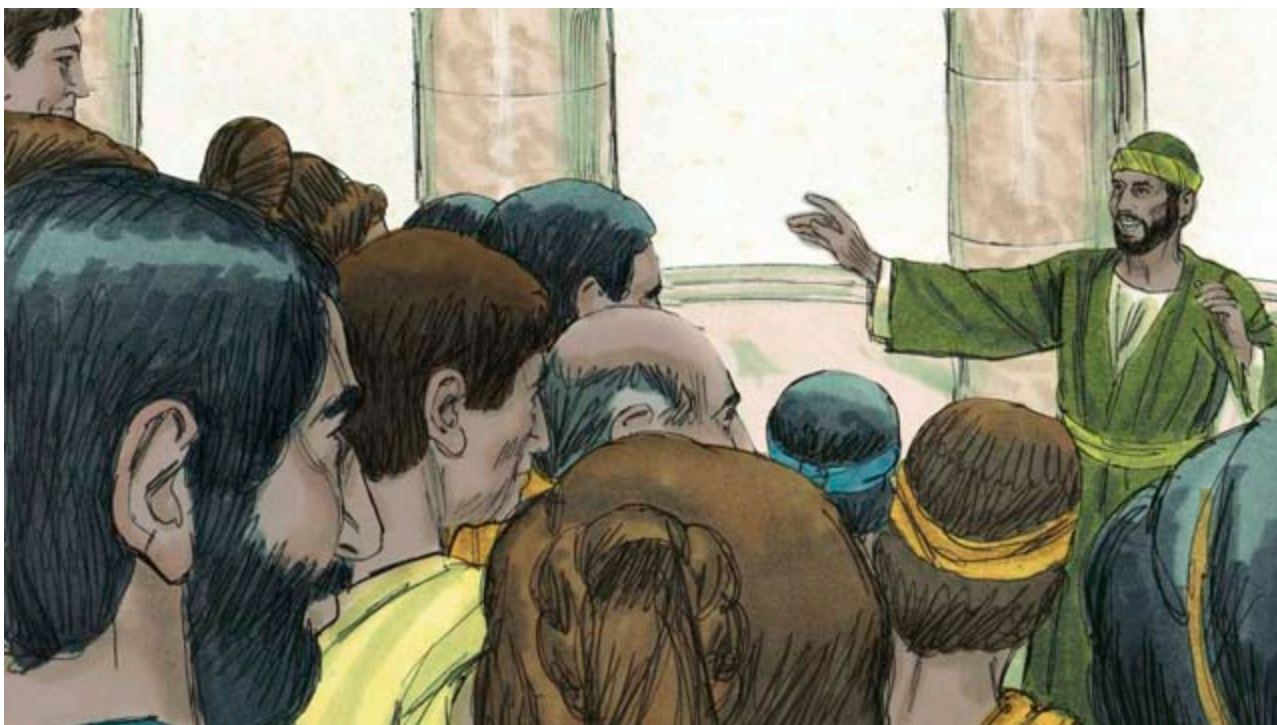
اگر خدا! دوس و عیسی! خادمی، مشتاق پیروی از تعلیم‌های عیسی هستی. با اینکه یک مسیحی هستی، شیطان هنوز شما را وسوسه هاکونه تا گناه هاکنن، ولی خدا همیشه خوش وعده را وفا هاکونه. او فرمونه که اگر شما خوش گناها را اعتراف هاکنین، شما را بخشنه و شما را قدرت دینه تا با گناها مبارزه هاکنین.

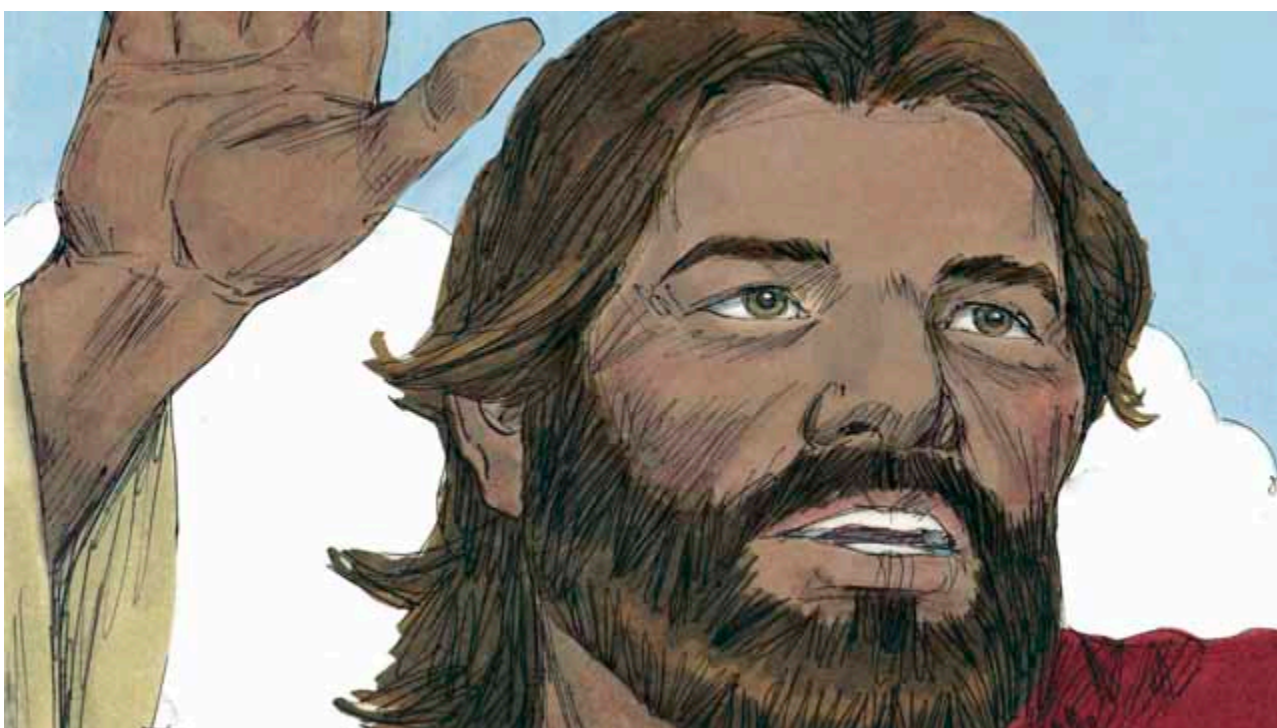
خدا شما را گونه دعا هاکنین و اکلوم را بخوئین. او همچنین گونه با دیگر مسیحیون او را پرستش هاکنین و دیگران را هم با این که شما را رچکرده. اگر همه اینا را هاکنین، دوستی قوی میون شما و خدا به وجود آیه.

آسینکی از کتاب مقدس: رساله پولس به رومیان باب ۳ آیه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آیه ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ کتاب انجیل متی باب ۱۶ آیه ۱۶؛ رساله پولس به کولسیان باب ۱ آیه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله دوم پولس به تسالونیکیان باب ۵ آیه ۱۷ تا ۲۱؛ رساله اول یوحنا باب ۱ آیه ۵ تا ۱۰

۵۰- عیسی و گردنه

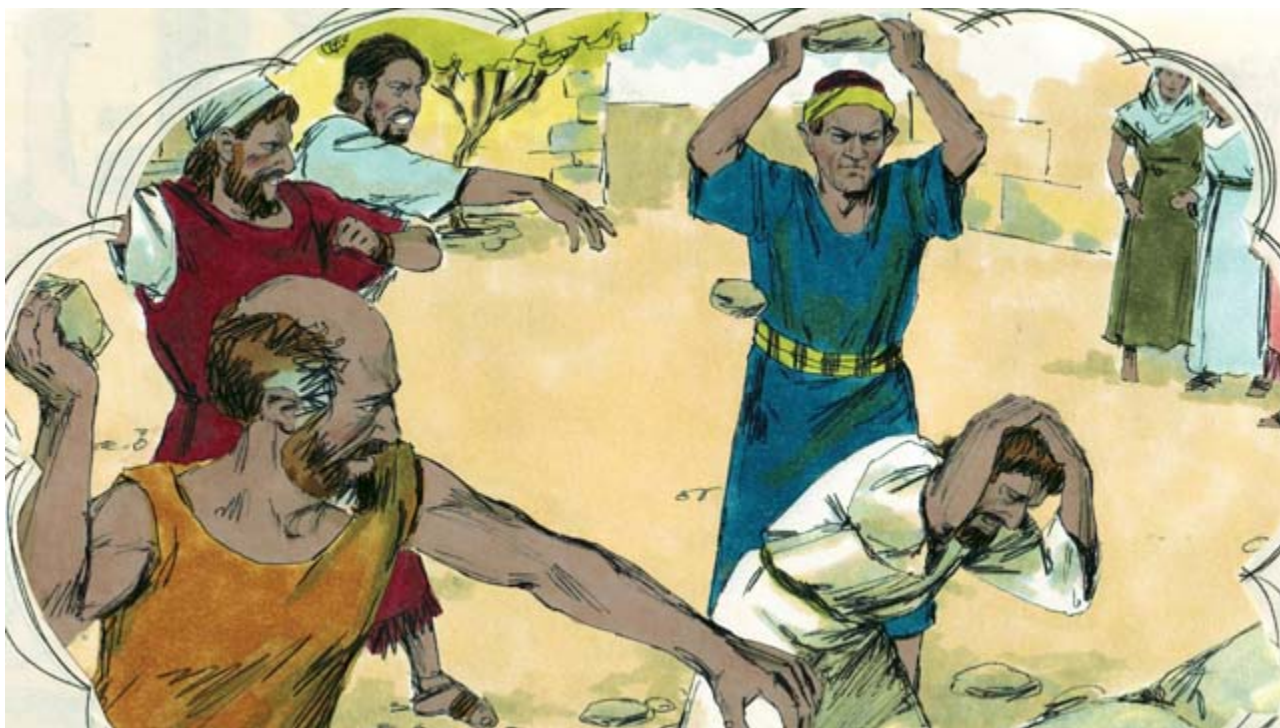
نزیك ۲۰۰۰ سال هسټه كه آدمای زیادی در دنیا خور خوش عیسی مسیح انجیل ر اوشنوئ. کلیسا دوا ا رشد هامکرده. عیسی وعده هاگرده كه آخر دنیا وگردنه. گرچه عیسی هنوز نم آ، ولی خوش وعده ر وفا هاگونه.

خدا اِما با خانه هَمَنتی كه مسیح وگردینه مُنْتَظَرَمی جوری زندگی هاكنیم كه مقدس باشیم واور اكرام هاكنیم. او اوینم ا ما با خانه كه دربارهِ ا پادشاهی با دیگران صحبت هاكنیم. وقتی مسیح هنوز زمین سر زندگی هامکرده، هنتی بُقرمیه: «م شاگردون خور خوش خدا پادشاهی ر در همه دنیا موعظه هاكوئِه، اونوقت پایان اِه.»

خَلِه از قوم‌ها هَسِيه که هنوز درباره عیسی هیچی نوشنیه. قبل وِگردین مسیح به آسمون، او مسیحیا ر بُرمیه تا این خور خوش ر به همه کسایی که تا الان هیچ‌وقت اون ر نوشنیه، اعلام هاکنن. عیسی بُرمیه: «بَشِن و همه مِلت‌ها ر م شاگرد پَسازین، چونکه قلبا مزرعه آماده درو هَسِه.»

عیسی این ر هم بُگتِه که: «خادم از خوش آقا بالاتِر نیّه. هَمَنتی که اربابای این دنیا م با نفرت داشتنه، شِما ر هم م خاطر شکنجه هاگونه و کُشنه. این دنیا رنج کِشِنی ولی دل ر قوی هاکنین؛ چونکه مو، شیطان ر که حاکم این دنیا هَسِه شکست هِدایه. اگر تا آخر به مو وفادار بَمَنین، اونوقت خدا شِما ر نجات دِنه.»

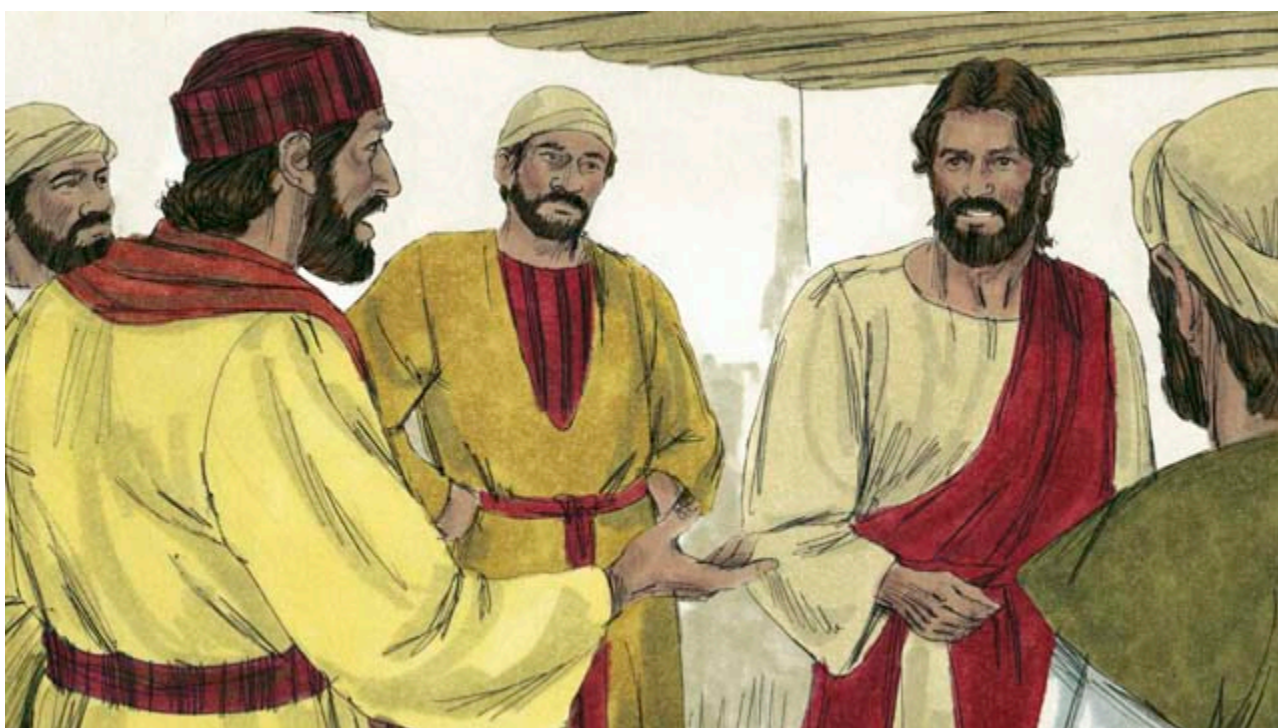
عیسی خوش شاگردون و داستانی تعریف هاگردیه، تا اوشین و توضیح هاده آخر دنیا مردم سر چی آیه. او بُگَته: «مردی خوش مزرعه دله خار تیم بکاشته. وقتی هنوز خو دوا، دشمن یم او لابلا گنم، تیم غلف هرز تیم بکاشته و خوش راه ر بش ا.

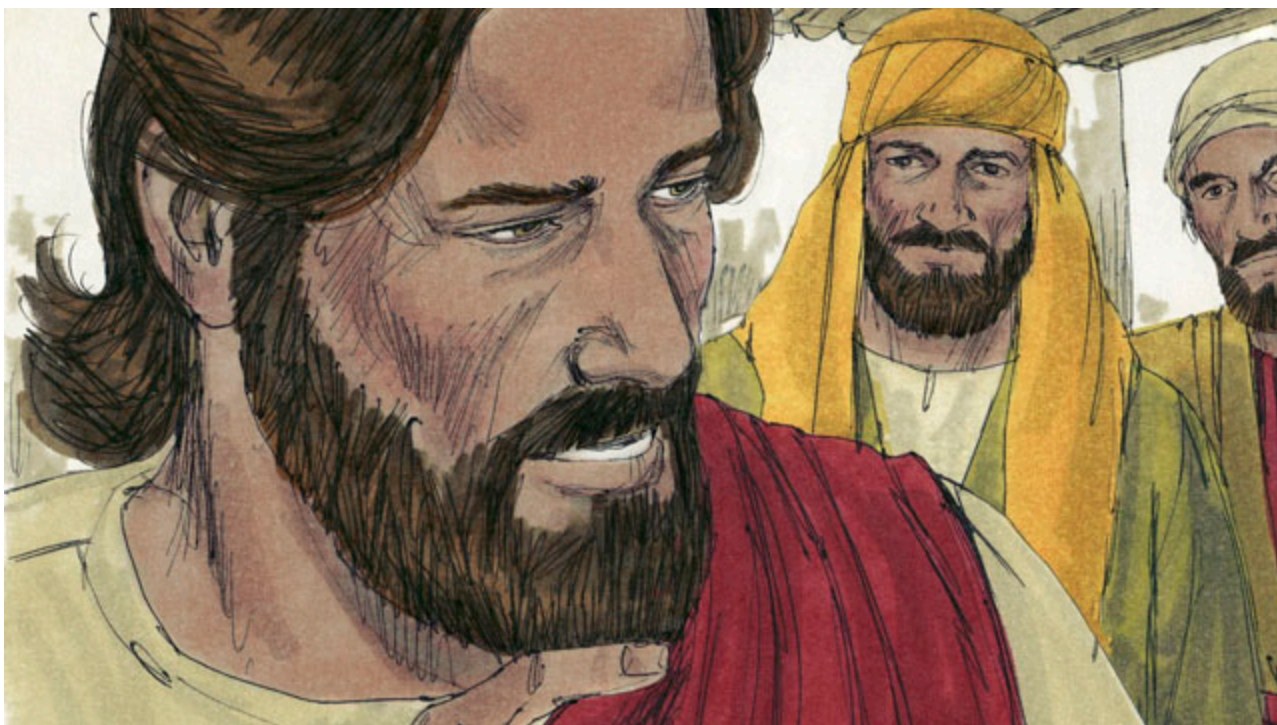
وقتی تیما جوونه بزا، کاریگرای اون مرد بُگَته: «آقا، شما خار تیم بکاشتینی! چکا اونا میون غلف هرز در یم ا؟» اون مرد جواب هدا: «این فقط پتونه م دشمن کار بو که اونا ر بکارن. یکی از م دشمن این کار ر هاگردیه.»

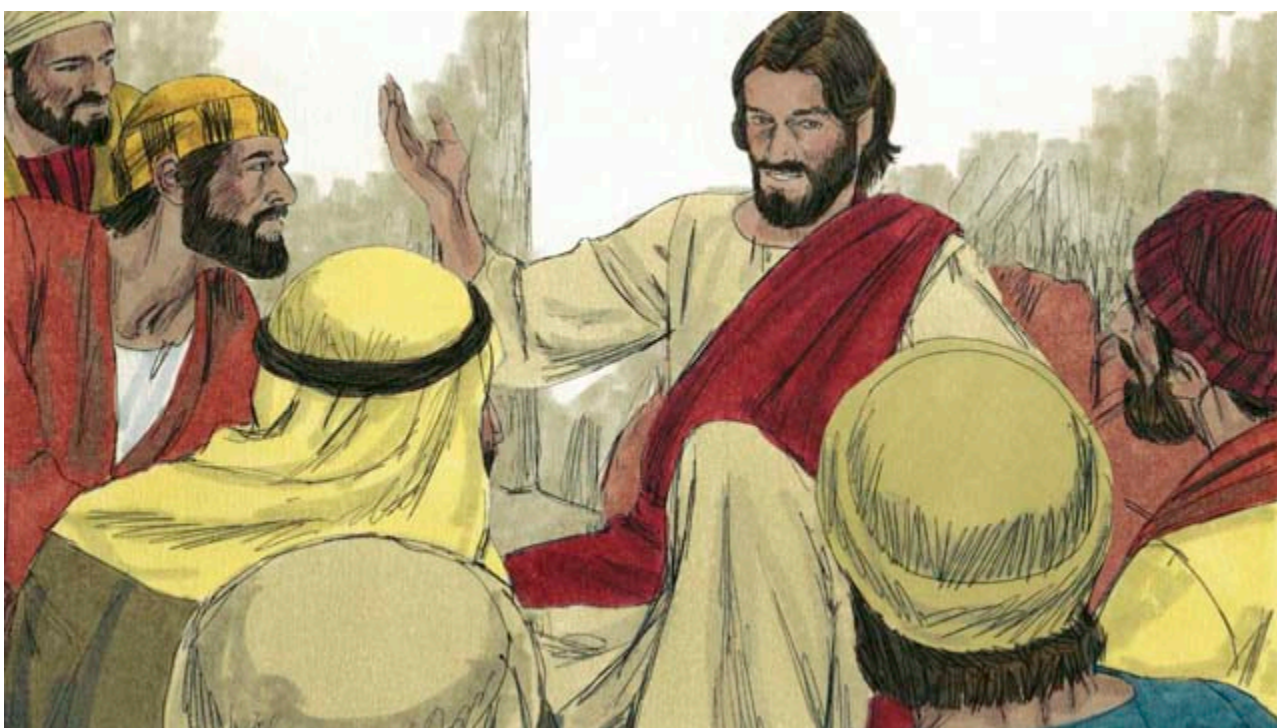
کارگرا در جواب خوش ارباب بُگُتیه: «آیا وانه علفا ر بُوریم بَکَشیم؟» ارباب جواب هدا: نا. آگه این کار ر هاگنین، بعضی از گنم‌ها ر هم اونا با بوریم کَشنی. تا درو موقع صبر هاگنین و بسوزنین، ولی گنم ر م انبار بیورین.»

شاگردون معنی این داستان ر متوجه نون و مسیح با پخاسینه تا این داستان ر اوشینو توضیح هاده. عیسی بُگُتیه: «مردی که خار تیم بکاشته، نشون دهنده مسیح هسّه. مزرعه نشونگر این دنیا هسّه و خار تیم یعنی مردمی که در پادشاهی خدا دَرِنه.»

عَلَفِ هرز آدمایی هَسِنَه که متعلق به شیطون، یعنی شِرورِنه. دشمن اون مرد یعنی کسی که علف هرز بِکاشِتِه، همون ابلیس. فصل درو، آخر دنیا هَسِنه و درودگرا فرشته هَسِنه.

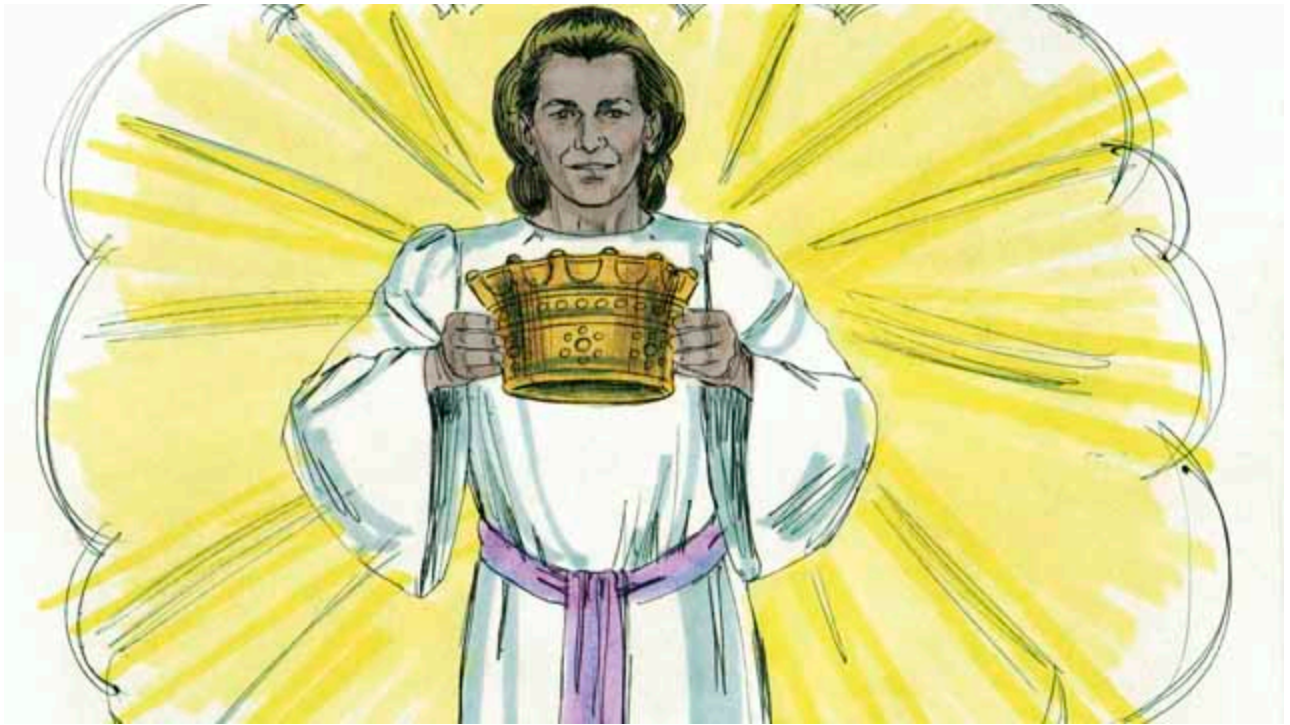
وقتی دنیا تموم بوو، فرشته‌ها همه مردمی ر که متعلق به ابلیس هَسِنه ر، از تموم دنیا جمع هاگَرِدِه و دریاچه آتیش دله دم دِنِنه. جایی که اونا با رنج و مُصِیبت و حشمتاکی بَرِمِه زَنه و خوش دَنونا ر بهم سیئَه. ولی عادلای که عیسی با پیرووی هاگَرِدِنه خورشید واری خوش پر پادشاهی با دَرخسون بونِه.

عیسی اینم بُگتِه قبلِ تموم بونه دنیا وِگردنه زمین. او همنتی که زمین ر ترک هاگردنه وِگردنه، او یک تن واقعی دانه و در آسمون ابر سر آیه. وقتی عیسی وِگردنه، هر مسیحی که بُمرده، مُرده‌های میون پاسینه و ! با آسمون دله ملاقات هاگونه.

بعد مسیحیایی که هنوز زئن، آسمون ر جور شونه و به مسیحیای دیگر که مرده‌های میون پاسانا! با پیوند هاگونه. همه اونا عیسی با اونچه دَرنه و عیسی خوش قوم با زندگی هاگونه. اونا در صلح همیشگی همدیگر با زندگی هاگونه.

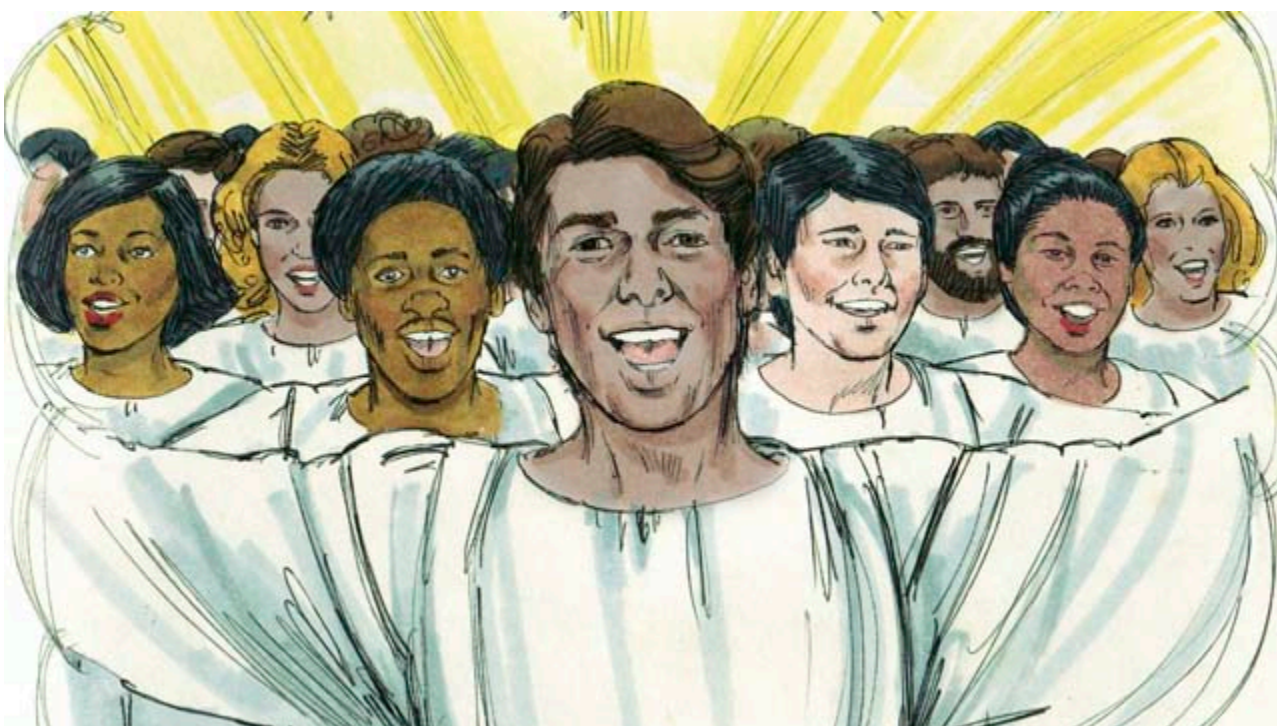
عیسی وعده هدايا هر کي ر که او با ایمون داره، تاجی بخشینه. اونا خدا ا همراه تا ابد بر همه چیز حُکْمِت هاکوئِه و کاملاً در آرامش درنِه.

ولی خدا کسایی که به عیسی ایمون نیوردنِه، داوری هاکوئِه. او اوشن ر دِرنگن جهنم. اونجه جایی هسّه که اونا تا ابد برمه هاکوئِه و خوش دنددنا ر بهم سپّنه و رنج کِشّنه. آتشی که هرگز خاموش نوئه اونا ر سوزین و کرما از بخورین اوشن نیسّنه.

اونوقت که عیسی و گرده، شیطان و حکومت ر کاملاً تابود هاگونه. شیطان تا ابد همراه همه کسانی که جای اطاعت از خدا، ابا پیروی هاگردنه، اونچه سوزنه.

به خاطر نافرمانی آدم و حوا و وارد هاگردنه گناه به این دنیا، خدا دنیا ر لعنت هاگردنه و تصمیم به نابودی اون بگته. ولی یک روز خدا آسمون و زمین جدیدی ر بوجود اورنه که کامل هسه.

عیسی و ا قوم زمین جدید دله رندگی هاگونه، و او تا ابد بر هر چیزی که وجود دانه سلطنت هاگونه. او هر آسری ر مردم چشمون با پاک هاگونه. دیگه غمی دنیه و هیچکی رنج نکشینه. اونا هیچوقت برمه نزنه، دیگه هیچکی مریض نونه و نمیرنه. و هیچ چیز بدی اونجه دنیه و عیسی صلح و عدالت با خوش پادشاهی دله حکومت هاگونه. بعد اون او خوش قوم با تا ابد دره.

آسنکی از کتاب مقدس: کتاب انجیل متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ باب ۲۸ آیه ۱۸؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰؛ باب ۱۶ آیه ۳۳؛ کتاب مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰؛ کتاب انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۳۰؛ باب ۱۳ آیه ۳۶ تا ۴۲؛ رساله اول پولس به تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۳ و باب ۵